ДЕПОЗИТ
БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ БИБЛИОТЕКА София

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 77 (785) | Петък, 3 юли 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

В1 761
В33/88
983/22
Кщ Т1359/64

ЗАСЯВАТ ВТОРИ КУЛТУРИ

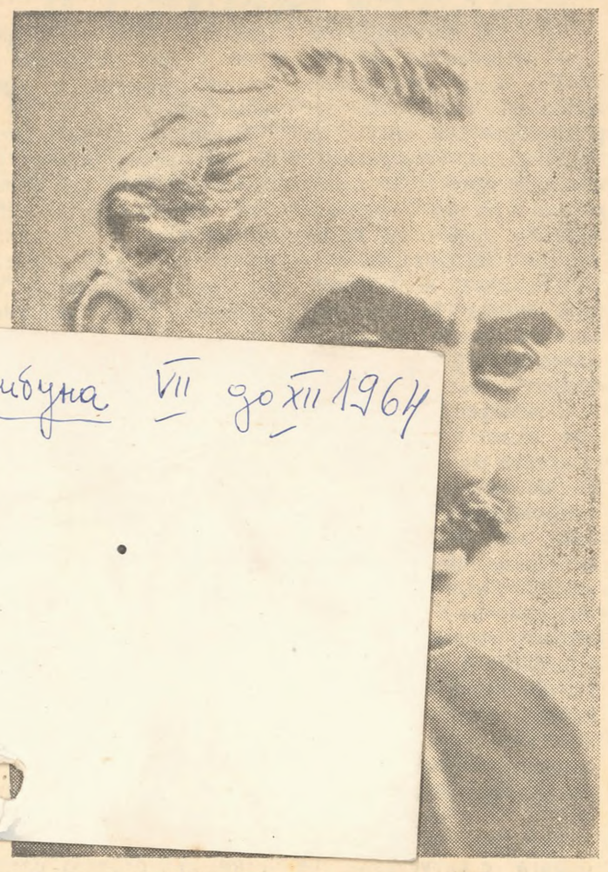
Само за няколко дни механизаторите от ДЗС в Силистра завършиха прибирането на ечемика от 1 500 дка площ В блоковете със своите трактори навлязоха трактористите Минчо Станев, Георги Кесаров и Христо Трифонов. Само за два дни те изораха над 720 дка стърнища.

За да не се загуби почвената влага, ръководството на стопанството организира бързото засяване на изораните площи. Тракторист Йордан Иванов и другите механизатори със своите машини от ранна утрин до късна вечер кръстосват широката рав нина и заравят в почвата царевичните семена.

Бончо БОНЕВ

15 ГОДИНИ ОТ СМЪРТТА НА ВОЖДА

БЕЗ ДИМИТРОВ, ПО ДИМИТРОВСКИ ПЪТ

НА 2 ЮЛИ тази година се навършиха 15 години от смъртта на великия син на България, вожда и учителя на целия български народ — Георги Димитров. 15 години трудещите се от нашата страна живеят без Димитров, но неговият жизнен път е изпълнен с ярки дела, които завинаги са влезли в историята на България. Той е един от основателите на Българската комунистическа партия, той е инициаторът за създаването на Отечествения фронт и първият ръководител на народната, социалистическа държава в България.

Още от младежките години, до последния си дъх, неговият прекрасен живот е посветен на борбата за свобода и щастие на народните маси. Георги Димитров е един от ония блестящи представители на творческия марксизъм-ленинизъм, с усилията на който бе извършен повратът в световното комунистическо движение, осигурили историческите победи на социализма. Творческият характер на неговата теоретическа и политическа дейност, еднакво чужда и на ревизионизма и на догматизма, намери ярък израз в разработката на въпроса за единния фронт, стигаща до разбирането на необходимостта от създаване на един на марксистко-ленинска партия на работническата класа, единен народен антифашистки фронт и др. Теоретическият принос на Георги Димитров има огромно актуално значение и влиза като съставна част на съвременното комунистическо движение.

Под ръководството на Георги Димитров, Българската комунистическа партия се въоръжаваше с идейните оръжия на ленинизма и израстна като зряла марксистко-ленинска партия. С голямо умение и последователност, Георги Димитров прилагаше общите закономерности в революционната борба и строителството на социализма и същевременно отчиташе конкретните национални особености в нашата страна.

С името, с ръководството и непосредственото участие на Георги Димитров са свързани първите победи в изграждане основите на социалистическото общество у нас. Начертаната от него на Петия конгрес на Партията генерална линия за индустриализация и електрификация на страната и нейното практическо провеждане осигури за кратък срок превръщането на България в индустриално-аграрна страна. По този път успешно беше разрешена и една от най-трудните задачи — социалистическото преустройство на селското стопанство. Георги Димитров майсторски приложи ленинския кооперативен план, посочи ТКЗС като най-пригодна за нашите условия форма за прехода на селяните съм социализма.

Георги Димитров беше голям приятел на Съветския съюз. И в международното комунистическо движение, и в дейността си у нас той неуморно възпитаваше трудещите се в гореща, пламенна любов към първата социалистическа страна, към партията на великия Ленин. **Българо-съветската дружба, по неговия крилат израз, винаги е била и ще бъде крайъгълен камък на външната политика на социалистическата държава, слънце и въздух за българския народ.**

Нашият народ под ръководството на Българската комунистическа партия, начело с нейния Димитровски Централен комитет, неотклонно претворява в дело заветите на Димитров. На Ноемврийския пленум на Централния комитет, подчертавайки неоценимата роля на Георги Димитров в живота на Партията и страната, както и големите му заслуги за спазване на ленински те принципи на ръководство, др. Тодор Живков каза: „Георги Димитров е бил и си остава велик и последователен ученик на Ленин, най-виден ръководител на нашата Партия и народа, забележителен деец на международното комунистическо движение"

Тази година в навечерието на Двадесетгодишнината от социалистическата революция у нас, осъществявайки заветите на своя вожд и учител, трудещите от нашата страна още по-тясно се сплотяват около Партията и водят упорита борба за срочното и качествено изпълнение на задачите, поставени в плана за 1964 година.

СЛАМАТА ДА БЪДЕ ГРИЖЛИВО ПРИБРАНА И СЪХРАНЕНА

От няколко дни полята на окръга са оживени. От ранна утрин до късен здрач кооператорите са на полето, прибират готовата реколта. Всички кооперативни и държавни стопанства вече навлязоха в прибирането на ечемика, а някои вече я завършиха. Започна и разделната жътва на пшениците. С всеки изминат ден трудовото напрежение все повече се усилва. Всички са заинтересувани ден по-скоро да бъде прибрана реколтата без каквито и да е загуби на зърно.

Но едновременно с беззагубното прибиране на зърното не бива ниго за миг да се подценява и въпросът за сламата. През тази година съгласно плановете трябваше да бъдат произведени 135 000 тона слама. От тях 18 000 тона ще бъдат предадени на ОТП и изнесени за нуждите на промишлеността. А останалите ще се използват за нуждите на стопанствата, главно като храна и постеля на селскостопанските животни. Тази година в много кооперативни стопанства пшениченатa реколта е слаба, растенията са ниски, а плевелите силно избуяли. Това неминуемо ще доведе до сериозни трудности при прибирането както на зърното, така и на сламата. Съществува реална опасност плана за сламата да не може да се изпълни.

Какво е нужно, за да се прибере повече слама? Преди всичко управителните съвети на ТКЗС, дирекционните съвети на ДЗС и специалистите трябва да държат комбайните и хората да жънат много ниско. А купнителите да се отварят в прави редици, което ще улесни извличането на сламата от блоковете. Похвална е работата в това отношение на комбайнерите от село Казимир, съставно от ТКЗС село Бабук. Те се отнасят с чуство на отговорност и най-съвестно изпълняват поръката на партийната организация и бригадния съвет. След хедера не остава нито една сламка. Плъзгача просто се движи по земята и жъне така ниско, щото не остава стърнище по-високо от 5—6 см. Подобна е жътвата и на комбайнерите от Калипетрово, Алфатар и други стопанства. Ниска жътва и никакво разпиляване на сламата— това трябва да бъде девиза на всеки комбайнер. На това ще трябва да обърнат внимание и всички отговорни хора от кооперативните стопанства—специалистите, бригадирите и други. А това е напълно възможно. Повечето от нашите блокове, засети с пшеница и ечемик са добре изравнени и не съществуват никакви пречки за беззагубно прибиране на сламата.

Друг важен фактор, от който зависи качествената работа това е правилното и най-рационално използване на съществуващата налична техника в ТКЗС и ДЗС, за бързото извличане на сламата от блоковете и правилното й съхранение. Тази година в прибирането на сламата ще участвуват повече от 30 нови сламопресиподбирачи, машини, които ако се регулират правилно дават идеална работа. А и капацитета им не е малък. При добра организация един тракторист е в състояние да прибере сламата от повече от 200 декара. На тази високоефективна техника нашите стопанства трябва да разчитат твърде много.

Но трябва да кажем, че и тук ако не се вземат нужните бързи мерки има опасност новодоставените машини, за покупката на които са вложени толкова средства да бездействуват. Има редица тънкости около регулировките, които трябва да се усвоят добре от всеки механизатор. Това налага те на всяка цена да бъдат изпробвани при прибирането на ечемичената слама и ако се явят някои дефекти навреме да се отстранят, за да може в жътвата на пшеницата да работят безотказно. Не без трудности ще мине и доставката на телта, ако не се вземат бързи мерки. Всичко това трябва да имат предвид нашите специалисти и навреме да направят нужното.

Тази година в прибирането на сламата ще вземат участие и стогометателите. Тяхното пълно използване трябва да бъде задача над задачите на главните инженери и агрономи на ТКЗС и ДЗС. Нашироко ще се използват и въжените и навесните волокуши, с каквито разполага всеки кооператив в нашия окръг.

Но основното в по-бързото и по-качествено прибиране и правилно съхранение на сламата си остава организацията на труда. През миналата година в някои ТКЗС по организационни неудачи бяха похабени стотици тонове слама. Нужно е да се поучим от допуснатите миналогодишни слабости и тази година не оставим неприбран нито стрък слама. Управителните съвети на ТКЗС ще носят лична отговорност, ако поставената задача не бъде доведена до сполучлив край. Това налага жътвата да се проведе групово. Веднага след прибирането на зърното да навлязат машините и за най-кратък срок извлекат сламата, като я струпат на определеното в близост до фермата място. Не е изключено по време на жътвата да имаме превалявания. Затова крайно наложително е сламата да престоява колкото може по-малко по блоковете, да се събира и трупа по възможност веднага.

Важно условие в изпълнението на тази задача ще изиграе материалният стимул. През миналата година ръководството на ситовското кооперативно стопанство раздаде премии на всеки участник в оформлението на купите и прибирането на сламата. Това стимулира кооператорите и механизаторите. Всеки се стреме-ше да работи по-качествено. В краен резултат не се допусна никакво разпиляване на сламата в кооператива. Техният пример ще трябва да се последва от всички стопанства в окръга.

Механизатори и кооператори! Навреме и качествено да приберем сламата като не допуснем никакво разпиляване. С това ще докажем, че сме добри стопани и милеем за нашето животновъдство, от което в чест на Двадесетгодишнината от Девети септември у нас сме обещали да получим голяма продукция.

ЖЪТВЕНИ

ЛЕКИЯТ ветрец тихо поклаща ширналото се поле в с. Стефан Караджа. Тихо зашушват зрелите ечемици и жита, а във въздуха се носи липовият аромат от близката гора, смесен с оная омая, която само лете я има.

По утъпкания селски път изкача с бучене огнено червен трактор „Беларус". Зад него леко потрепва с крила „Виндроуера". Достигнал до ширналата се отпреде голяма нива, се стъписва. Поема изтежко дъх и плавно се понася. Зад него приветливо замахва с крила редовата жътварка. Тракторист Иван Пенев яхнал послушния червен вихрогон плува уверено в златното море. Прикачникът Васил умело направлява височината на жътвата. Сламата долу е малко влажна и наклонена и жътвата става висока. Скоро Димитър Атанасов — бригаден механик — отстранява и тази нередност.

Малко по-назад бригадирът Никола Георгиев пристъпя бавно. Взема няколко класа, натиска ги в коравата си длан, после леко издухва ситните сламки. В шепата му заискрят като ру бини налети зърна. Слага няколко в уста.

— След два дни ще бъде готово за хамбара — с усмивка казва той на механизатора, който е спрял да пийне малко студе на вода.

Скоро машината пак се понася с рзвен бумтеж. Слънцето се е възправило и сипе обилно своята топлина. Над зрелите жита трепти синкава омара. Тракторист Иван Пенев вади кърпа, бърши струйките пот, която се стича по загорелите му гърди. Назад ечемикът в големия блок бързо намалява...

Това са първите жътвени дни, а тя жътвата не е малка тази година в ТКЗС Стефан Караджа

БОГАТА РЕКОЛТА В ОКОРШ

ЗА ПРАВИЛНОТО отглеждане на есенниците в кооператива в с. Окорш през тази година бяха положени всички необходими грижи. След качествена та есенна сеитба беше проведено няколкократно торене, а после и плевене. Всичко това помогна растенията да избуят навреме и да налеят хубаво зърно.

Тези дни механизаторите започнаха и жътвата. За кратко време с комбайни и виндроуери бяха пожънати 400 дка ечемик и 350 дка пшеница от сорта „Безостая", от които се очаква да бъдат получени по повече от 300 кг зърно от декар.

Велико СТАНЕВ
(наш кореспондент)

СТАРОСЕЛЦИ ЖЪНАТ ПШЕНИЦА

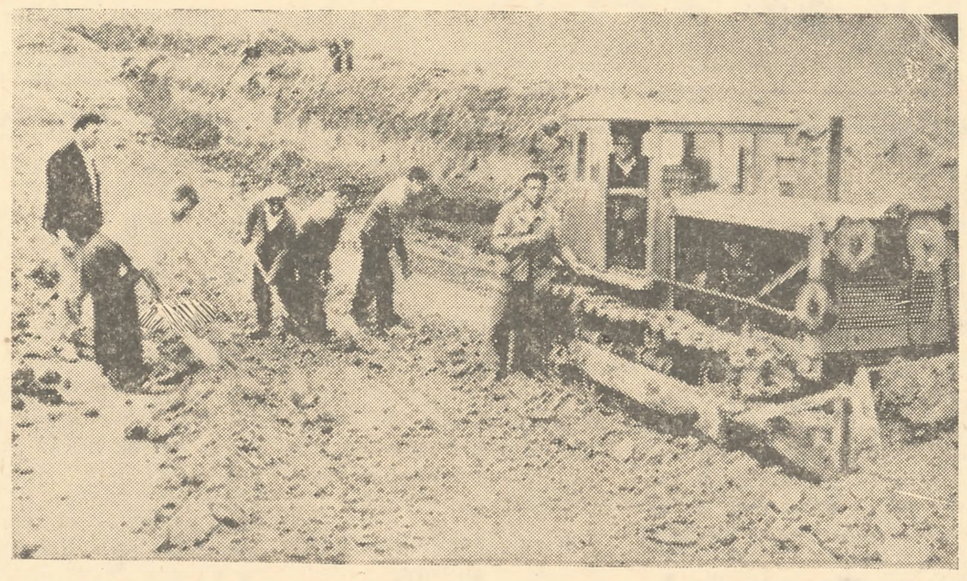
МЕХАНИЗАТОРИТЕ от Старо село посрещнаха първите жътвени дни на крак. Те очакваха кампанията с нетърпение. И не само я очакваха—бяха се подготвили за тези напрегнати дни месеци преди това. Наличната техника, която трябваше да участвува в прибирането на зърното беше най-прецизно ремонтирана. Отрано бяха приготвени за предстоящата работа както площадките, така и складовете за зърно.

Това позволи на староселци да започнат масова жътва в точно определения агротехнически срок. За съвсем кратко време механизаторите Иван Петров и Ранко Димитров пожънаха по разделния способ с виндроуери повече от 880 дка ечемик. Те се стремяха жътвата да бъде качествена: еднакво висока, а откосите—прави.

На 27 юни в кооператива на Старо село започна и жътвата на пшеница. И тази култура стопаните ще приберат по разделния начин, който гарантира както по-качествено зърно, така и по-големи добиви от декар. С дружни усилия вече са пожънати 800 дка пшеница при добро качество на жътвата.

След няколко дена с комбайни, снабдени с подбирачи, пшеницата ще бъде прибрана по площадките, а площите преорани и подготвени за сеитбата на втори култури, от които староселци също очакват добри доходи.

Радослав РУСЕВ

Отрано започнаха подготовката за силажирането кооператорите от село Падина. С помощта на трактор те приготвят нови силажни траншеи.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ДРУЖБА, РОДЕНА НА СКЕЛИТЕ

„ЛИЛИЯ"—така се нарича строежът, на който минувачите от няколко месеци насам винаги спират своите възторжечи погледи, когато минават покрай ъгъла на ул. „Георги Димитров" и „Хаджи Димитър" в Силистра. Макар досега да са изградени само три етажа, силистренци вече знаят, че този блок ще бъде най-голямата и най-модерна жилищна сграда в Силистренски окръг. Три асансьора ще обслужват собствениците на 45-те апартамента. А домакините от седмия етаж не ще се налага да слизат чак до долу, за да изхвърлят боклука, те ще бъдат облекчени в своята домакинска работа от сметопровода, който ще бъде построен.

На този голям строителен обект се родиха и дружбата между двете бригади на Ради Тодоров и Атанас Жеков. Тя започна през месец януари, когато върху земята се стелеше непрекъснато снежна дантела и в огромния изкоп наред с булдозера, който дълбаеше земята, работеха и те — тридесет и пет вдъхновени строители. Под острого свистене на ледения вятър работниците с несломимо упорство вртяха кирките и къртеха земята на едри буци. Строителите, изморени от снега, твърдо посрещаха неумолимостта на студа, газеха лепкавата кал, напрягаха мъжествено десниците си. Те сръчно изляха основите и поставиха подпорите на плочата. Само за кратко време изградиха сутерена и издигнаха първия етаж.

Не след дълго време фронтът на тяхната работа се разшири. Появиха се и нови трудности, и нови смели прояви. Строителите в задружен труд, неотстъпвайки пред нищо продължиха да работят. Все така сговорно рамо до рамо те редят тухлите на седеметажната сграда, която бързо расте, издигайки масивната си снага на 1 350 квадрата площ — почти на цял квартал. Учудващо бързо напредва обектът под ръцете на неуморните строители като Иван Илиев, чиято вдъхновена младост не познава умората от тежкия труд и почти винаги изпълнява по 3,5 кубика зидария при норма 2. С несломима воля го догонва Йордан Господинов, който е упорит съперник на Иван за първенството в работата. Млади по възраст са и майсторите Станко Николов и Руси Жеков, но зрелостта на техния дългогодишен трудов опит ги прави да бъдат обичани и уважавани от другарите си. Станко скоро се завърна от военна служба, но не потърси друга, по-лека работа, а се върна в бригадата си, в която преди това работеше. Той отново намери оная романтика в строителството, която винаги го е привличала. Той не веднаж е виждал с вълнение как след много трудности се ражда прекрасното под съзидателната ръка на строителя. А тук се изграждат като бъдещи строителни творци и комсомолците Никола Марков и Енчо Овчаров, които преди месец повишиха разряда си, а това е най-показателно, че те упорито навлизат в тайните на строителната професия...

Макар обектът да е голям, все пак той се оказа тесен за градивната дейност на тези тридесет и пет строители. По тяхно желание двамата бригадири Ради и Атанас поеха ангажимент пред Окръжната строителна организация да построят и съседния строителен обект „Здравец", на който вече те извършиха изкопа на основите. Там под силните лъчи на юнското слънце изкопчиите Петър Дренков, Марин Стоянов, бай Енчо Русев и бай Георги Събев с дързостта на смелия строител редовно изпълняваха нормите си 120 на сто. Вместо да изхвърлят по 4 кубика пръст дневно, техните калени в труда мишци изкопаваха и изхвърляха по 6 кубика.

А като тези строители неуморни са и останалите, те всички си приличат по упоритостта, трудолюбието, амбицията, с които са изградили предсрочно не един строителен обект. Затова никой от Строителната организация не се съмнява, че скоро бригадите ще завоюват званието „Бригада за комунистически труд", за което решително се борят от няколко месеци. Строителите успешно изпълниха петмесечния си план 102 на сто, а производителността на труда 112 на сто, което е плод на задружния труд на двете бригади.

Малира ПЕТРОВА

Отплата за труда

Тези дни колона от коли, натоварени с първите тонове ранни домати потегли от ТКЗС в с. Нова Черна за консервното предприятие „Дунавия" в гр. Русе. Зеленчуците ще посят славата на нашата плодородна земя далече зад граница.

Дял за тези успехи имат най-вече дългогодишните градинари от стопанството. Те се славят с опитността си при отглеждането на различните зеленчуци. И сега не случайно обещават да произвеждат само качествена продукция. И наистина първите 6 700 кг домати са безупречни. А по-голяма отплата за положения труд от новочерненските градинари от тази не съществува.

Илия ГРОЗДАНОВ

Първи в тютюнобера

ОЩЕ ПОМНЯТ студените януарски дни кооператорите от специалното тютюнопроизводително звено начело с др. Иван Христов в село Долно Ряхово. Всички превозни средства, товарни коли, ремаркета и каруци бяха заангажирани с возенето на оборски тор на определеното място за тютюнев разсад.

Към края на февруари топлите парници бяха заредени с оборски тор и готови за сеитба. Но времето беше много променливо. Ту ясно слънчево, ту облачно, с валежи от сняг.

На 3 март започна сеитбата на тютюневия разсад. Тя се извършваше от опитните кооператори Васил Стефанов и Петър Йосифов. Към края на март бяха засети и надземните полутопли лехи. Под непосредствения контрол на отговорника по тютюна Борис Иванов и добрите грижи, които полагаха съзнателните кооператори като Иван Радев, Георги Костадинов, Осман Кюрдов и други лехите се озеленяха и растяха нормално. Към втората половина на месец април разсадът от топлите парници беше готов.

На 20 април с голямо оживление започна разсаждането на тютюна. Още през първия ден трудолюбивите кооператори от звеното на др. Христов засадиха първите 16 декара. Към края на април завършиха засаждането на около 50 декара тютюн.

Ръководството на трудово-кооперативното земеделско стопанство имайки предвид миналогодишните успехи на бригадата, осзен заплануваните 150 декара взе решение да се засадят надпланово около 550 декара.

Съревнованието, което се водеше между звената, усили темпа на работата. Но най-много засаждаше звеното на др. Христов—на ден по 15-16 декара. Затова те и тук извоюваха първенството и завършиха на 5 юни първи засаждането на определените им 230 декара тютюн. На 10 юни завършиха и другите звена. Общо за селото бяха засадени 700 декара тютюн.

Още през време на засаждането звеното извърши първа копан на една част от засадения тютюн. След приключването на засаждането извърши първа копан на останалите площ. 12 юни беше най-радостен ден на звеното. Кооператорите, весели и засмени, първи в стопанството започнаха брането на готовите тютюневи листа.

Още през първия ден с голяма сръчност и бързина набраха и нанизаха 300 низи тютюн. Но това не беше нито първия, нито последния им успех. Борбата за високи добиви продължи. На 16 юни цялата площ беше окопана за втори път, а до края на месеца и трети път.

Беритбата на готовите листа също продължи с нестихващ темп. В продължение на двадесет дни от звеното бяха набрани и нанизани над 3 300 низи. Най-активно участвуват в брането и нанизането кооператорите Недине Сабриева, Али Мурадов, Ханет Хасанова, Сабрие Мехмедова, Халил Терзиев и други.

Целта на всички през тази година е да постигнат още по-добри успехи и да получат по-голямо възнаграждение за надпланово производство.

Халим ИБРАХИМОВ

Силистренска трибуна VII до XII 1964
Ом бр. 77 до 153
без 126.

РБ "П. ПАВЛОВИЧ"
гр. СИЛИСТРА

На движението за паспорта на трудовата слава — постоянни грижи

ЗА ДА отговорят на Възванието на ЦК на БКП за всенародно движение по изпълнение народостопанския план за 1964 година, Централният съвет на професионалните съюзи и Радио София излязоха с решение да се учреди „Паспорта на трудовата слава“ и „Юбилейната значка“ за извоюването на които трудовите колективи трябва да изпълнят известни условия.

С това решение Окръжния съвет и Окръжните комитети на профсъюзите и най-вече първичните профсъюзни организации бяха задължени да насочат още повече своето внимание към най-важните въпроси на социалистическото съревнование, разкриването на нови резерви, поставяне на още по-здрави основи бригадите за комунистически труд и социалистическите бригади за технически прогрес и др.

Трудовите колективи от окръга с ентусиазъм се включиха в благородното социалистическо съревнование за завоюване на „Паспорта на трудовата слава“ и „Юбилейната значка“. На проведените профсъюзни събрания по предприятия трудещите се от окръга дадоха обещание, че ще преизпълнят производствените си планове в чест на Двадесетгодишнината от Деветосептемврийското въстание у нас. В ДМЗ „Стомана“ 16 бригади с 374 работници, 16 рационализатори, една социалистическа бригада за технически прогрес и 60 работници индивидуално приеха обещание да водят борба за завоюване на „Паспорта на трудовата слава“, в ДИП „Липа“ цялото предприятие, в Промкомбинат „Камъшит“ целия цех „Ракита“ с 690 работника, в Промкомбинат „Текстил“ 180 работници и работнички, в ДЗС „Янко Забунов“— 12 бригади с 230 работника и др. се включиха в това движение.

В изпълнение на поетите обещания, много от работническите колективи още следващите месеци постигнаха чувствителни резултати в изпълнението на производствените си планове. Така например леярния цех при ДМЗ „Стомана“ с отговорник др. Тома Михайлов първи изпратиха рапорт за това, че изпълниха обещанията си за първото тримесечие 20 дно предсрочно. Примерът на леярите беше последван и от останалите цехове и за кратко време от това предприятие бяха изпратени 28 рапорта за изпълнение и преизпълнение на производствените планове. Такива рапорти бяха изпратени и от ДИП „Липа“, ДАП и др.

Досегашния ни опит по разгръщането на това движение показва, че там където профсъюзните организации отблизо следят работата на онези колективи, които се борят за завоюване на „Паспорта на трудовата слава“, постигнати са добри резултати.

В окръга обаче има профсъюзни организации, които се задоволиха само да вдигнат известен шум по този въпрос, не оказваха помощ на трудовите колективи и изоставиха работата на самотек. Нищо не направиха по този въпрос профорганизациите при ДЗИ, тези в селското стопанство и търговията в резултат на което в тези сектори работниците останаха настрана от това движение.

За да се разгръща това благородно движение във всички сектори на народното стопанство, необходимо е профсъюзния актив с помощта на партийните и административни ръководства да правят оценка на досегашната си работа в изпълнението на тая задача и да вземат решителни мерки за включването на своите колективи в борбата за завоюване на „Паспорта на трудовата слава“ и юбилейната значка.

В това отношение основа в тяхната работа трябва да бъде разгръщането на социалистическото съревнование на още по-широка основа, разкриването на нови производствени резерви, укрепването на социалистическите бригади за технически прогрес, даване на по-голям импулс на рационализаторите, за разгръщане на тяхната самоинициатива и други.

Партийните, профсъюзните и административни ръководства трябва добре да разберат, че същността на движението за завоюване на „Паспорта на трудовата слава“ и „Юбилейната значка“ не се състои в парадността и излишния шум, а в това какво съответните трудови колективи дават за народното стопанство, в правилната организация на труда, в своевременното разгласяване на постигнатите успехи в социалистическото съревнование, в подобряването на качеството на произведената продукция и др.

РЕШЕНИЯТА НА ПЕТИЯ КОНГРЕС НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ В ДЕЛО

ТУТРАКАНСКАТА градска организация на Отечествения фронт е една от организациите от окръга, която е постигнала сравнително добри успехи по изпълнение решенията на Петия конгрес на Отечествения фронт. От 8350 избиратели в нея членуват 5 500 души. Има отделни низови организации като: 1-ва, 8-ма, 28-ма, 35-та, организацията от Антимово, Пожарево, ДЗС „Янко Забунов“ и др. в които повече от 2/3 от избирателите са членове на организацията. Тези организации имат дейни ръководства, организационно са укрепнали, където успешно се изпълняват конгресните решения. Най-добри са в това отношение постиженията в 28-ма низова организация с председател др. Васил Банчев. В тази организация от 35 души през 1962 година сега членуват 135 или 80 на сто от избирателите са обхванати. В изпълнение решенията на конгреса в района във всяко домакинство се отглеждат домашни животни, изграден е ученически съвет, обзаведена е детска площадка, където с помощта на другарите Господин Господинов и Еленка Грънчарова се извършва широка възпитателна работа.

В същия район има изградена и работи комисия по успеха и възпитанието на децата от училищната възраст, провеждат се мероприятия за хигиенизирането и благоустрояването на района.

Значителни са постигнатите успехи от градската организация и по изпълнението на решенията на Конгреса и 21-во постановление на Министерския съвет за укрепване личните стопанства на кооператорите. По решение на ГК на БКП и Управителния съвет на ТКЗС на всички кооператори е дадено по 5 декара земя за лично ползване, редовно се раздава и концентриран фураж—ечемик, царевица и груб фураж. Освен това за животните на кооператорите горското стопанство е предоставило 12 000 декара горска паша. В резултат на всичко това сега в личните стопанства кооператорите и служителите от района отглеждат 98 278 пилета, 2 147 прасета, 28 500 кокошки носачки, 163 фуражни крави, 4 658 овце, 600 кози, 3 200 зайци и др. животни.

Добри успехи има организацията и по изпълнение плана за вторични суровини. При план за годината 10 968 кг вторични суровини до сега са събрани и предадени на държавата над 19 000 кг стомана, желязо, чугун, хартия и др.

Добра дейност в това отношение са развили ръководствата на 15, 28, 22 и 36 организации от града и организациите от с. Пожарево, Дунавец и др.

Добре съчетават своята дейност организациите на Отечествения фронт с народния съвет и пълномощничествата по места. Укрепват връзките на съветниците с избирателите, свикват се съвместни сесии и пленуми, провеждат се съвместни мероприятия. Към активна обществена и производствена дейност са привлечени и жените.

За да се обмени опита на Тутраканската градска организация на Отечествения фронт по инициатива на Окръжния комитет на организацията, неотдавна в града се проведе окръжно съвещание с председателите на градските и общинските комитети на Отечествения фронт от целия окръг. На съвещанието председателя на ГК в Тутракан другаря Никола Караиванов изнесе доклад за работата на организацията по изпълнението на решенията на Петия конгрес на Отечествения фронт.

По неговия доклад станаха оживени разисквания. Присъствуващите на съвещанието направиха ценни предложения за по-нататъшното подобряване на работата по изпълнение решенията на Конгреса.

На съвещанието присъствува и председателя на Окръжния комитет на Отечествения фронт в Силистра др. Боян Михнев. В своите изказвания той изтъкна, че е необходимо сега да се издигне на по-високо равнище организаторската и възпитателна работа в низовите организации, добре да се учи и прилага опита на градската организация в Тутракан по изпълнение решенията на Конгреса. Също така той отбеляза, че сериозно внимание трябва да се обърне за укрепване личните стопанства на кооператорите, още повече да се подобри политико-възпитателната работа, да се мобилизират силите на трудещите се за срочното и качествено изпълнение на стопанските задачи, за достойно посрещане двадесетгодишнината от победата на Девети септември у нас.

Рачо ЗМЕЕВ
(наш кореспондент)

ВЪЛНУВАЩА СРЕЩА НА ДРУЖБАТА

ДВАДЕСЕТ години минаха откакто бойците на Маршал Толбухин минаха през село Зафирово и ни донесоха свободата. Двадесет години нашият народ гради щастливия социалистически строй. В това строителство от огромно значение е безкористната братска помощ на Съветския съюз.

Радостна вест се разнесе преди десетина дни и над селото ни, когато научихме, че съветските летци са дошли да водят борба с житната дървеничка, която тази година масово нападна повевите на кооперативното стопанство.

Всички с голямо нетърпение очакваха да дойде самолета и да видят съветските гости. И ето една заран още при изгрева на пролетното слънце, той забръмча над селото. Повече от седмица зелената птица летя над блоковете на кооперативните стопанства от Зафирово, Сокол, Главиница и Малък Преславец. В напръсканите от нея житни блокове дървеницата е унищожена 90 на сто.

А последната вечер от пребиваването на съветските летци в селото ни се превърна в истинско тържество.

Препълнения, тържествено украсен салон се оказа малък да побере дошлите тук кооператори да се сбогуват със съветските летци и механици, да им благодарят за положения от тях труд за спасяването на кооперативните жита.

Над сцената е поставен голям лозунг: „Болшое спосибо вам братя“. Със кратко слово секретарят на общинския комитет на БКП говори за огромното значение на оказаната ни от летците помощ. След това той даде думата на председателката на комитета за българо-съветска дружба в селото Мария Чалъкова, която от името на кооператорите приветствува летците и им благодари за положения от тях самоотвержен труд. На скъпите гости пионерите от селото поднесоха букети от свежи цветя.

От името на групата съветските летци и механици отговори командира им. Дълбоко развълнуван той благодари за оказаното им внимание.

След това от името на четирите кооперативни стопанства председателят на ТКЗС с. Зафирово др. Михаил Величков поднесе на гостите скромни подаръци.

Тържественото събрание на братството и дружбата завърши с литературно-музикална програма, изнесена от пионерите от селото.

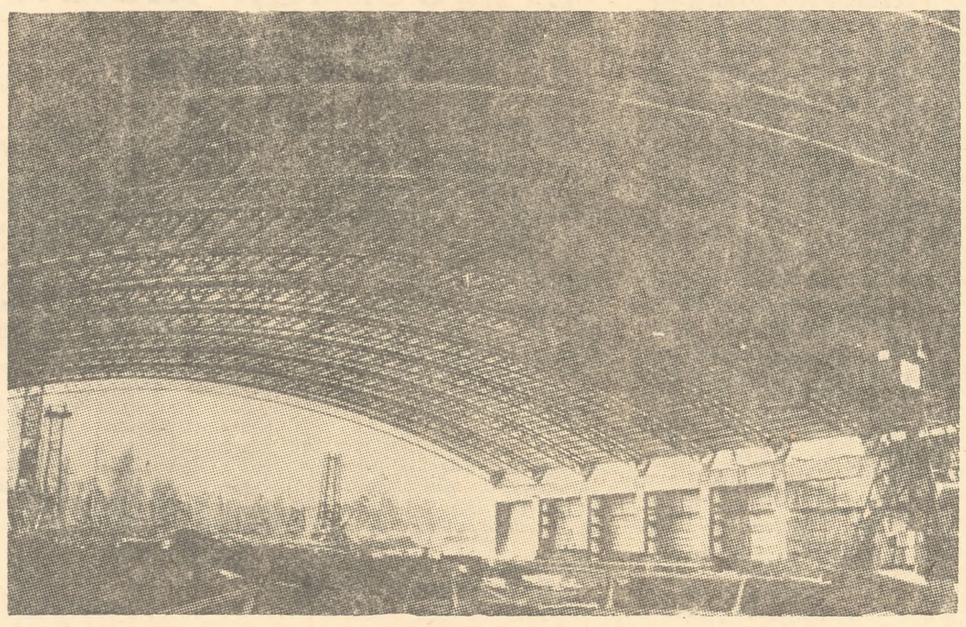
Борис ДАШЕВ

УСВОЯВАТ СТРЕЛКОВОТО ДЕЛО

Тия дни ръководството на първичната организация на ДОСО в с. Долно Ряхово организира няколко дневна стрелба със своите членове и предимно младежите донаборници. В стрелбата вземаха участие повече от 90 младежи комсомолци. От изстреляните 1250 бойни патрони улучиха целта над 800, което показва, че макар че още са неопитни младежите усвояват добре стрелковото дело. На стрелбата добри резултати показаха младежите: Христо Василев, Иван Костадинов, Халил Исмаилов и др.

Халил ИСМАИЛОВ

ИЗ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

В института за физика на високите енергии в Съветския съюз. Под Серпухов, недалече от Москва се строи протонен синхротрон за енергия от 70 милиарда електроноволта. Това ще бъде най-големият в света ускорител на заредени частици.

НА СНИМКАТА: Участъкът на експерименталната зала с 90-метрова арка от алуминиева сплав. Дължина на сградата 156 м.

БТА—Пресфото

ПО ПЪТЯ КЪМ СВОБОДАТА

ТРИ СПОМЕНА

ОЗ генерал-майор БОЯН МИХНЕВ, председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт

Запознанство и шамар по шията

1942 ГОДИНА. Събота. Двамата полицаи ме поведоха за централната Русенска гара до Дунава. Щом стигнахме там, те ме качиха във вагона, определен за арестанти. Вътре имаше едно момиче, което също откарваха за град Шумен при прокурора. Запознахме се — казваше се Бистра от гара Самуил — Разградско. Седнахме един до друг и тя ми разказа как е била задържана.

В класната стая, където учела децата, имало портрет на Цар Борис. Очите на царя на портрета били избодени с игла. Научили се в полицията. Арестували Бистра. Пред полицията тя си признала вината и я подвеждат под отговорност.

Стигнахме гара Каспичан. Там трябваше да изчакаме влака от Варна, за да продължим за Шумен. Мен вкараха в ареста, а Бистра в друго помещение, за да не си говорим.

Арестът беше празен. Личеше, че преди мен в него е имало други арестанти, които нарочно са изкарани, за да не ме видят и да не ги видя.

Полицията ме предупреди:

— Хем да не пишеш по стените!

Мислех как да се защитя пред прокурора. Знаех, че по липса на доказателства аз трябва да бъда освободен.

Спомняйки си за предупреждението на полицая, огледах стените пред себе си и видях изрисуван Цар Борис с дълга шия и дълъг нос. Георги Димитров го налага с една тояга по гърба, а Борис го моли:

— Стига, бе Димитров: какво съм толкова виновен, че ме биеш?

— Защо пусна немците в България? — пита го Димитров и върти тоягата.

Майсторски изработена карикатура.

Когато съм четял писаното, полицаят ме забелязал през шпионката и веднага отвори вратата.

— Хванах ли те, червен дяволе! — закрещя той. Ще те спукам от бой!

Обяснявам му, че не съм го писал, че съм навикнал на бой и това няма да ме уплаши, а той засвятка с очи, пълни с мъст, вика:

— А защо стоиш до стената?

— Гледам — отговорих му.

— Е, какво видя като като гледаш? — рече полицаят. Целият се беше изчервил. И докато аз се озъртах, той ми залепи един шамар по шията. Извика и други полицаи.

— Я гледайте! Хванах го, когато пише — заобяснява на колегите си полицаят. Но намери се един по-съвестен от тях, който каза, че знаел кой го е писал и боя се размина.

Щом пристигна влакът, полицаят блъсна вратата на ареста и извика:

— Ставай! Къде е багажът ти? — запита той.

— Нямам! — рекох му.

— Защо нямаш? На сватба ли си тръгнал? — сопна ми се полицаят.

— Не съм виновен, господин полицай — заоправдавах се, колкото да отвлека вниманието му, за да не изям още някой шамар.

— Гадове такива! — развика се той. — В черквата ли те хванаха, а? Сигурно, когато се молеше за победата над Русия! Така ли? Говори!

— Какво да говоря, когато нищо не разбирам... Не знам какво искате от мене...

— Ще разбереш! — каза троснато надутият полицай и щракна зад мен вратата.

Изкараха и Бистра. Пътувахме заедно с нея до арестите в Шумен. Там отново ни разделиха. И оттогава вече не я видях. В затвора научих, че е била осъдена на шест години затвор и излежавала присъдата си.

В арестите на град Шумен

В ШУМЕН арестът се намираше във вътрешния двор на полицията. Нямах нито пари, нито храна. Но тук се запознах с арестанти от Нови Пазар и околните села, гостоприемни хора, които ме посрещнаха и нахранихa.

На другия ден близките им донесоха един бял селски хляб и една тенджера с храна. Нахраних се хубаво с вкусно ядене и това ми държа ситост до отиването ми в затвора в Русе.

В арестите нас ни вълнуваше въпросът за Бурков — арестуван нелегален, намиращ се в съседния до нас арест. Няколко пъти го видях, когато го изкарваха по малка нужда. Беше облечен в куртка с висока яка.

Ние бяхме легални. Всеки от нас се надяваше да получи по-малка присъда или да бъде освободен. Но за Бурков всеки знаеше, че неговата работа е тежка. Защото той е отговорен човек на движението, разкрит от полицията и няма да му простят. Съжалявахме го, дето се е оставил на един пъдар да го хване, минавайки през нивите, и да го закара при кмета на селото. Пъдарят му обещал, че кметът е „наш човек“ и няма нищо да му направи, а всъщност го задържал и предал на полицията.

След разглеждане на делото му, Бурков беше осъден на смърт и присъдата изпълнена. Така загина този голям патриот — за Партията, за свободата на работническата класа. На пъдаря и кмета народът скъпо заплати след 9 IX 1944 година, осъждайки делата им като предателски.

.....

Прокурора в Шумен не видях. Какво беше писал в преписката, не знаех, но в понеделник аз бях върнат обратно в Русе.

На ъгъла на Областното полицейско управление ни срещна известния агент-убиец Чемуров. В ръката си той държеше бастун. Спря полицаите и ме бутна с него по корема.

— Ако аз бях там, щях да те разстрелям! — каза гневно Чемуров. — А сега може да оживееш, да станеш голям човек донякога и на нас ще отмъщаваш, загдето сме те задържали.

Продължихме. Но полицаите не бяха весели. Те сами чувствуваха своята гибел. Всеки ден по Дунава минаваха кораби, натоварени с ранени немци, и това ги ужасяваше. Но това не изменяше нещата и събитията. На източния фронт немската армия претърпя неуспех. Растеше партизанското движение в България и другите, окупирани от немците страни.

При другарите в затвора

НЕ БЯХ минавал край Русенския затвор. Но разбрах, че се намира зад Областното полицейско управление от задържаните цигани, когато бях в ареста. Там долиташе звън от вериги, чуваха се стражарски свирки.

— Ох, — казваше един от циганите, Мирчо. А черибашията им изпъчваше гърди напред като кавалерист и подсукваше десния си мустак. Смело изглеждаше тавана, въртеше очи, като че ли търсеше място да изскочи навън.

— Щом си толкова страхлив, защо си станал циганин? — мръщеше се черибашията. — Нали знаеш, че нашият живот е тежък. Смел трябва да бъдеш! Твърд!

Харесваше ми този черибашия-циганин. Беше юначага, не се плашеше от нищо.

Щом стигнахме пред голямата порта на затвора, ключарят я отвори. До решетката, намираща се на петнадесет крачки от портата, ме обискираха и ме бутнаха в затворническия двор. Въведоха ме при политическите затворници в североизточната стая на втория етаж, където се намираха другарите Петър Божура, Цоню Николов, Асен Чапкънов, Петър Кудинов, Петър Колев, Тодор Овчаров и много други. Те ме приеха като братя. Усилиха ми храната, почистиха ме от въшките, изпраха ме, устрои ми легло до Тодор Овчаров и Петър Колев, където да почивам. Топлото другарско чувство ме развълнува, много им бях признателен.

СИГУРЕН ПЪТ ЗА НОВИ УСПЕХИ В СТРОИТЕЛСТВОТО

ТЕМПОТО на развитието на строителството в нашата страна изисква непрекъснато да се подобряват формите на планиране, отчитане и финансиране. Затова и широкото прилагане на твърдата договорна стойност, като нова форма на взаимоотношение между строителните организации и инвеститорите заслужава пълна подкрепа. Новото тук е, че строително-монтажната организация сключва договор с инвеститора за изграждането на даден обект по предварително установени твърда стойност обем и видове строителни работи, и за определен срок.

Твърдата договорна стойност е могъщ лост за срочното изграждане на обектите. При работата по този начин решително се намалява отчетническата дейност на ръководителите, които могат да съсредоточат цялото си внимание за подобряване организацията на труда, за повишаване на неговата производителност и качеството на строителството. В същото време се опростява досегашния начин на контрол върху извършеното строителство, създават се условия за широкото прилагане на акордната система на работа.

През 1963 година Окръжната строителна организация прие да работи по твърда договорна стойност три обекта. Това беше един пробен период, начален етап във въвеждането на новия начин на работа. Опитът показа, че там, където обектът проектно е добре подготвен, и резултатите са добри. Строителството завърши в определения срок, дори обектът на „Сортови семена" се предаде предсрочно. Извършената работа бързо се отчиташе, планът по себестойността и печалбата се изпълни, качеството беше високо. Получените резултати насърчиха ръководството на ОСО. Всички обекти с добри документации се подготвиха за изработване по твърда договорна стойност.

Броят на обектите, които се работят през тази година по твърда договорна стойност нарастна на единадесет с обща стойност 850 000 лева, което спрямо задачите за 1964 г. представлява 24 на сто от тях. До момента пусковите обекти за първото полугодие са завършени с 40 дни предсрочно. Телчарникът и ремонтната работилница на ДЗС — Силистра са предадени с отлично качество. Къде са причините за този успех? Как е поставен въпросът за твърдата договорна стойност в ОСО — Силистра?

Още преди започването на работата по самия обект, техническият ръководител напълно си изяснява видовете строително-монтажни работи, които трябва да се извършат на него. От тук проучва и необходимостта за уточняване на нужните материали и детайли. За снабдяването с тях се изготвят месечни графици за видовете работа, в която те ще бъдат използвани и се правят нужните спецификации. Подготовката на обекта, проверката на документациите и оформянето на договорите става съвместно с техническия ръководител. По този начин той добива реална представа за стоящата пред него задача и за пътищата, по които тя ще се реши. Актовете за извършената работа не се отчитат ежедневно, както по-рано, а на завършен етап от строителството, което премахва до 80 на сто от писмената работа на ръководителя, пречеща му да следи изпълнението на графика и да осъществява контрол над обекта.

Акордната система на заплащане труда се преплита тясно с твърдата договорна стойност, по която се работят обектите на ОСО. Нейното преимущество се състои в това, че бригадите предварително знаят каква работа трябва да извършат и на каква сума възлиза тя. Но тук се натъкваме на един недостатък. Направеното до края на петмесечието по акордното заплащане е незадоволително, което се дължи и на слабата заинтересованост към него от страна на техническите ръководители, и на слабата взискателчост на административното и профсъюзно ръководство.

С не по-малко значение от това на твърдата договорна стойност се характеризира и гаранционният паспорт, с който се предават обектите. Той е в пряка зависимост от качеството на строителството. За неговото повишаване на всеки строеж има създадени комисии, които ежедневно контролират и отстраняват дефектите в нея. Със същите задачи е изградена и централна комисия от управлението. С гаранционен паспорт през тази година ще се предадат 10 обекта, но има изгледи и възможности те да се увеличат с още четири.

Не може да се отмине с мълчание факта, че не всички обекти могат да се предадат с гаранционен паспорт. За тях трябва да има пълен комплект работни проекти и проектно-сметни документации. Вината се намира в Окръжната проектантска организация. Тя е проектирала няколко обекта на ОСО, но поради недостатъчното им проучване, проектите са слаби. А това значи, че още в началото на изпълнението им не съществува възможност за спазване на договорната стойност.

Въпреки отбелязаните недостатъци, ОСО е направила голяма крачка напред по пътя на новия метод в строителството. С негова помощ тя смело може да се движи към бързото и качествено завършване и предаване на обектите.

Георги УЗУНСКИ

Новост в селското стопанство

Синият камък в свиневъдството

НАПОСЛЕДЪК в различни страни бяха проведени проучвания за установяване на влиянието на медния сулфат (синия камък) върху прираста на прасетата за угояване и икономическия ефект от това.

Проучванията по този въпрос са направени и в нас под ръководството на професор Ст. Куманов. От направените опити се установи, че медният сулфат съдейства за получаване на по-висок прираст и намаляване на разходите на фураж за килограм прираст при прасетата за угояване. Дажби съставени само от растителни храни за отбити прасета съдържащи 0,1 на сто меден сулфат осигуряват по-висок прираст в сравнение с дажби, в които е включено 10 на сто животински белтък. При намаляване на протеина в дажбите до 20-25 на сто от препоръчваните сега норми при включване на 0,1 на сто меден сулфат прираста не намалява. Особено добри резултати са получени при даване едновременно Биовит—40 (0,6 на сто) и меден сулфат (0,1 на сто).

Като имат предвид зоотехническият ефект от прибавянето на меден сулфат (син камък) към дажбата на прасетата за угояване, Академията на селскостопанските науки и Министерството на селскостопанското производство изпратиха инструкция, в която се препоръчва използването на медния сулфат като съставка в концентрирани те смески за свинете за угояване. Употребява се като 1 кг син камък се прибавя към 1 тон комбиниран фураж и се прави пълно и равномерно размесване. Най-добре е да се пристъпи като прибавим най-напред 1 кг син камък към 50 кг комбиниран фураж чрез хубаво размесване. В 1 кг от тази смес ще има 2 на сто меден сулфат. Така приготвената смес постепенно прибавяме към осемте стотин и петдесет килограма фураж и всичко това хубаво се смесва. Получава се 0,1 на сто меден сулфат добре разпределен в цялото количество смеска. Това трябва да става внимателно и грижливо, защото ако се допусне в някоя партида по-висока концентрация на меден сулфат може да се получи отравяне СМЕСКАТА ТРЯБВА ДА СЕ ДАВА САМО НА ПРАСЕТА ЗА УГОЯВАНЕ.

Медният сулфат в посочената концентрация може да се прибавя в смеската за угояване на прасетата както в фуражните заводи, така и в самите ТКЗС и ДЗС. Във всички случаи обаче смеските трябва да притежават етикет „За прасета за угояване — смеската е с меден сулфат". Даването на такива смески на други животни могат да причинят отравяния.

На стопанствата и заводите за комбинирани фуражи по предварителни заявки ще се отпуска меден сулфат за включването му в смеските.

Прилагането на това изпитано мероприятие е с голям икономически ефект. Трябва масово да се внедри в угояването на свинете в кооперативните и държавни земеделски стопанства в окръга.

Георги КОТЕВ

ОБЩЕСТВЕНОТО ХРАНЕНЕ В СЕЛАТА ТРЯБВА ДА СЕ ПОДОБРИ

ГОЛЕМИТЕ и средищни села в нашия окръг са в процес на всестранно развитие, строителство и благоустрояване. Но за съжаление общественото хранене в тях не се развива със същото темпо, значително изостава и не е в състояние да задоволи нарастналите потребности на кооператорите. Столовете, уредени към ТКЗС донякъде облекчават този въпрос, но те са далече недостатъчни.

На места, където има добри условия за обзавеждане на кухни към съществуващите пивници, такива не са организирани. Ръководителите на подобни селкоопи се оправдават с липсата на подготвен квалифициран персонал и от нерентабилността на заведението. И двете причини са лесно отстраними. За обучаването на необходимия персонал трябва да се изпращат местни хора в периодичните курсове на Министерството на външната търговия и Централния кооперативен съюз. Със разработването на новооткритото заведение, с неговата добра работа ще се премахне и втората причина и за евентуалните първоначални загуби. Какви са условията в нашия окръг и има ли възможност за разкриване на заведения за обществено хранене?

Село Калипетрово в празнични дни се посещава от стотици гости. През това време съществуващото ресторантче се препълва от бързащи консуматори. Действително, тук се приготвя скара, но мястото е много тясно и е невъзможно обслужването на всички клиенти. Наложително е на първо време да се открие един павилион в центъра на селото и друг в стопанския двор, на които да се продават закуски и безалкохолни напитки. Те са особено търсени сутрин, преди отиването на кооператорите на работа. Възможностите на Калипетрово за подобряване на общественото хранене не са малки, но е нужна инициатива и желание от страна на ръководството на местната потребителна кооперация.

Не е по-различно положението в Алфатар, Айдемир и Алеково, които са на централните пътни магистрали и има условия за обзавеждането на по един ресторант, в който винаги би могло да се намери топла, вкусна и питателна храна. За положителен пример може да се посочи Кайнарджа, село, отдалечено от централните пътища, но за сметка на това с добре уреден ресторант. В него на пътниците и гостите винаги се сервира топла храна. От този факт може да се направи заключение, че ръководителите на кайнарджанския селкооп правилно са оценили значението на общественото хранене и съзнателно се отнасят към възложената им задача.

Изискванията на земеделските стопани от ден на ден нарастват все повече и повече. Животът на село непрекъснато се променя към по-хубавото и носи със себе си новото, което трябва да проличи във всеки сектор на напрегнатото ежедневие. Хората, натоварени да ръководят търговската дейност в селата трябва да анализират работата си, да преценят възможностите и там където има условия за развитие на общественото хранене да заработят с упоритост, разбиране и съзнание.

На общественото хранене в селата предстои широк път на развитие, който трябва да се измине с бързи крачки. А това изисква от ръководителите на потребителните кооперации много труд и усилия. В своята дейност те ще бъдат подпомогнати от общинските народни съвети, партийните комитети и най-вече от Окръжния кооперативен съюз. Крайно време е те да вземат решителни мерки и направят всичко възможно за подобряване на общественото хранене в селата на нашия окръг.

Апостол МОСКОВ

През това лято ново шосе ще прекоси село Войново.
НА СНИМКАТА: Групата ва Бончо Димов на работа на шосето.
Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ЗА ЗИМАТА МИСЛЯТ ОТСЕГА

Дни наред в землището на с. Главиница кръжи косачката на механизатора Георги Вълков. Той коси ежедневно по 230 дка люцерна.

След изсъхването, механизаторите прибират люцерната със сеносъбирачки, а след това фуражира Стоян Рашков организира бързото пренасяне. Около различните ферми има извозена вече над 70 тона качествено изсушена люцерна. Тя ще помогне много за успешното изхранване на животните през дългата зима.

Минчо ДОЧЕВ

НАВРЕМЕ И ПРАВИЛНО ДА ПРИБЕРЕМ ГРАХА ЗА ЗЪРНО

ПРИБИРАНЕТО на граха е важно звено от комплекса от мероприятия по отглеждането на тази култура. Стопанствата, които подценяват важността на това мероприятие, допускат големи загуби на зърно, които понякога стигат до 30-50 кг на декар.

Все още има кооператори, които не са на ясно по въпросите за времето и начина за прибиране на семепроизводителните грахови посеви.

Някои стопанства чакат цялното узряване на граховите растения и едва тогава пристъпват към тяхното прибиране. Самата коситба някъде продължава 10 и повече дни. Така се допуска презряване на растенията, изронване на чушки и разпиляване на зърно. На тази погрешна практика трябва да се сложи край.

Челните грахопроизводителни стопанства започват прибирането на граха, когато 2-3 от долните чушки, а също долната и средна част на растенията са пожълтели, независимо че върхната част е още зелена. Опитни данни показват, че в тази фаза на развитие чушките и семената на растенията не приемат вече хранителни вещества от почвата, а доузряват на стъбло. В тази фаза семената в долните чушки са добили формата и цвета на отглеждания сорт и по тях се образува следа при силно натискане с нокът. Освен това, известно е, че долните 3 чушки на растенията осигуряват добива. Целта на прибирането на растенията в тази фаза за развитие е да се се приберат без разпиляване именно семената от тези чушки. Те са расли и са се развивали при най-благоприятни условия. Затова те са най-едри, най-охранени, най-ценни като посевен материал и храна за животните. Резултатите от химическия анализ показват, че тези семена съдържат и най-много протеин.

Растенията прибрани в тази фаза, на откоси дозряват по-бързо, без да има опасност от презряване и разпукване на чушки. От друга страна, вследствие засенчването в откосите върхната част на растенията си остава зелена. Така се получава слама с хранителна стойност близка до тази на сеното.

Коситбата на граха трябва да привърши за 5-6 дни, в противен случай растенията презряват и чушките се изронват. 3-4 дена след началото на коситбата започва вършитбата, независимо от това, че целият посев не е покосен. Ако се оставят откосите продължително време неовършани, семената изсъхват много и при вършитбата се чупят от зъбите на барабана. При това се чупят най-много семената от долните чушки. Така те стават негодни за посевен материал.

Покосяването на семепроизводителните грахови посеви може да се извършва — с косачки, на които има монтирани пръстови приспособления — откосообразователи (ПБ-2, 1), или с обикновена косачка и прехвърляне на откосите от хора, или пък с коси, ръчно.

Засега, при съществуващата техника, най-бързо, най-евтино и с най-малки загуби на зърно е коситбата с откосообразователи. В този случай най-добре е, когато две косачки работят в агрегат. Откосообразователят на втората косачка е по-широк и разполага откоса до този на първата косачка. Така се образуват два откоса, без помощта на работна ръка, позволяващи подбирането и вършитбата им със самоходен комбайн. Пръстовите откосообразователи са вече познати на нашите специалисти в селското стопанство. Някои от тях още миналата година работиха с тях.

Коситба с коси на ръка могат да извършат само стопанствата, които разполагат с достатъчно работна ръка. Независимо от това, такава коситба е много трудоемка и скъпа.

Във Виницката опитна станция (Украйна) е изведен сравнителен опит с ръчно и механизирано при биране на граха. Резултатите от опита са показали, че при ръчното прибиране паричните разходи на един декар грах са били 3,52 рубли, а при механизирано прибиране същите са намалени до 0,89 рубли или близо четири пъти. Разходът на труд за един декар е намален от 2,05 човекод дни при ръчното прибира не на 0,33 човекодни при механизираното или 6,2 пъти по-малко.

В стопанства, където не достигат откосообразувателите, може да се коси с обикновени косачки, като група работници прехвърлят веднага откосите, за да освободят място за следващия ход на трактора. Откосите се разполагат в прави редове, като от два откоса се прави един. Така се получава необходимото растояние, та при вършитбата хедерът на комбайна да не засяга съседните откоси. Преди започване на коситбата на косачките е необходимо да се направи известно преустройство. Поставят се повдигачи през зъб, снемат се плъзгачите, за да може растенията да се отрязват непосредствено до земята. На мястото на крайния плъзгач се слага делител (както този на откосообразователя ПБ—2,2) който отделя растенията и едновременно ги притиска към земята, за да се отрежат от сърпа.

Някои стопанства вършеят граха на вършачка или харман с коне. В такива случаи при товаренето, превозването и разтоварването се изразходват много труд, средства и време, а също и загубите от изронването на зърно са по-големи.

Най-бърза и евтина е вършитбата с комбайни СК—4, СК—3 или С—4М, снабдени с подбирачи. За тази цел преди вършитбата комбайните се преустройват. Намаляват им се оборотите на 400-500 в минута и се работи с намалена газ. Освен това правят се и някои други изменения, контрабарабанът се раздалечава до краен предел от барабана. Понякога се налага да се извадят и част от зъбите или шините на барабана. Долното шлюзно сито се изважда и се заменя с друго, на което отворите са 16 мм. За да се увеличат оборотите на класовия шнек и елеватора 13-зъбната зъбчатка на задния контрапровод се заменя с 15-зъбна. От друга страна, за да се запази броя на оборотите на коляновия вал на сламотръса, 30-зъбната зъбчатка се заменя с 32-зъбна.

Овършаното зърно веднага се превозва на площадка, където се почиства, а след това се пренася в помещение за фумигация със серовъглерод, за да се умъртвят ларвите на зърнояда. Всяко забавяне на фумигирането на семената влече след себе си увеличаване на повредите, намаляване на теглото и влошаване качеството на семената. Освен това по този начин се създава възможност много от брумбарите да излетят, да презимуват и на следващата година да нанесат още по-големи повреди на граховите посеви.

Димитър ФУДУЛОВ

С трудови успехи пред празника

В чест на славната юбилейна годишнина на Свободата колективът при овцефермата на село Българка даде обещание да преизпълни плана за млякото и вълната. Преди няколко дни овчарите от фермата изпълниха плана за млякото като надоиха над 54 000 литра. До края на доилния период те смятат да надоят още най-малко 10 000 литра над плана.

След завършването на стрижбата стана известно, че е преизпълнен и планът за вълната. Настригани са 400 кг над плана.

Тези успехи на овчарите от с. Българка се дължат на добрите грижи, които те полагат за поверените им животни. Ръководството на стопанството също не ги изоставяше. То им осигури достатъчно фуражи и всички други необходими материали.

Сега, както ръководителите, така и другите кооператори са доволни от успехите, постигнати от овцефермата. Те ще помогнат на овчарите, като струпат достатъчно фураж около фермата, за да бъдат през следващата година успехите още по-големи.

Дочо АТАНАСОВ

По-навременни грижи за отдиха на трудещите се

ВСЕСТРАННО нарастналите духовни потребности на хората, на трудещите се от предприятията и заводите, от кооперативните блокове тази година поставиха с особена тяжест въпроса за летния отдих. След богатите на съдържание дни на тазгодишния фестивал, хората сега изпитват ежедневна нужда да имат и през лятото разнообразни културни развлечения. А амплитудата в културните развлечения през фестивалните дни и сега е изключително голяма. Това е в почти всички селища, така е и в Дулово. А това спадане не може да се разглежда откъснато от летния отдих на трудещите се.

Поради това, че той е проблем, изискващ много усилия, за него би трябвало да се помисли отрано. В Дулово допуснатите слабости идват именно оттам, че за отдиха на трудещите се се мисли по-сериозно едва в последно време. Макар че към него е подходено правилно, въпросът е поставен на обсъждане в Изпълкома на Градския народен съвет, подходено е все пак със закъснение. Сега се правят опити да се осигури известна материална база поне за по-активно спортуване. Завършени са вече волейболни площадки в РТС, в Промкомбината. Навярно броят на спортните площадки в скоро време ще нарасне. Ако се погледне по-далече, трябва да се спомене, че е заплануван физкултурен празник през месец август с по-широкото участие на младежта, децата и трудещите се. Подготвя се уреждането и на обширна детска площадка в градския парк. За възпитанието на децата, които ще се занимават тук, са назначени две детски учителки.

Такъв е почти пълният списък на извършеното за осигуряване на летния отдих на трудещите се в Дулово. Ако към всичко това се прибавят и неорганизираните екскурзии до Чернолишката хижа, се затвърдява впечатлението, че той все още е далече непълен и беден.

Необходимо е на първо време под ръководството на Градския народен съвет с участието на читалището, туристическото дружество, Комсомола да се изготви, макар и с голямо закъснение, по-обстоен план за възможните форми на летния отдих в Дулово. В плана трябва да бъде застъпено организирането на лятна читалня в парка, грижа за което трябва да има читалищното ръководство. Както всяка година в Дулово трябва да бъде организиран естрадно-сатиричен състав, който със своята програма би могъл едновременно да бичува много слабости и да обогатява ежедневието на хората. Необходимо е да се осъществят предвидените концерти на големия градски турски хор из селата на района, след представянето му на републиканския преглед. Туристическото дружество трябва да изпълни задължението си да организира по-често екскурзии през почивния ден.

Едностранчивостта, с която се гледа на летния отдих в Дулово, трябва да бъде избегната. Той трябва преди всичко да се обогати с повече културни прояви, през лятото те не бива да бъдат истинска рядкост. А ГК на Партията трябва да бъде активният контрольор в изпълнението на заплануваните мероприятия занапред, защото лятото минава.

Светослав ИВАНОВ

Без консерватизъм във възпитанието

ВЪЗПИТАНИЕТО на подрастващото поколение, на децата от градовете и селата, като пълноценни бъдещи строители на социализма и комунизма е основна цел на нашето училище. Но могат ли само учителите да се нагърбят с тази трудна, многостранна задача? Окръжният комитет на Партията, занимавайки се преди известно време с въпросите на нашето училище, на възпитанието, наблегна и подчерта, че родителите и обществеността трябва да бъдат другите два активни фактора, които да съдействуват на учителите.

Сега става дума за съдействието на родителите от Паисиевски съвет. Тук то почти не съществува. А в някои родители-турци то е заменено с консерватизъм, с фанатизъм, с неразбиране на обикновени въпроси, свързани с възпитанието на децата.

На всички в района е известен законът за задължителното обучение. И сега няма да говорим за трудностите при прибирането на децата. Една част от тях се учат лошо, отсъствуват системно от училище. Тази година една четвърт от осмокласниците не достигнаха до изпитите (не бяха допуснати). А това не е никак малко. Вина за това имат и родителите, които не упражняват контрол върху децата си.

След завършването на учебните занятия ученичките се прибраха по домовете си, поотъснаха се от училището и веднага нахлуха потурите. Защо? Има сега толкова млади хора, които отдавна са ги забравили. Защото в случая си казва думата консерватизмът на родителите. В случая той диктува.

Дори някои родители отиват по-далече — насаждат религиозни останки в крехките души на децата си. Някои от тях не започват да се хранят без да кажат традиционното „Позволи ни аллах да почнем да ядем“.

Безразличие проявяват някои родители и при посещението ни по домовете. Отговарят с безразличие на нашата тревога, че децата им изостават в ученето. Дори някои бащи са твърде откровени: „Изпращаме си децата в училище, защото така закона повелява“.

Сега срещу браковете между непълнолетни се води доста широка борба. Но това не трогва отделни родители, които заявяват, че тяхната дъщеря завършила не завършила училище, ще бъде омъжена. И на тези мисли се дава гласност. Детето тогава не мисли за урока си, за училището — пък и как ли може да мисли, когато има до себе си „покровителството“ на бащата. Такива бащи има и в Орешене (Закир Ахмедов, Мурад Акифов) и в Паисиево (Али Ахмедов, Кадир Салиев и др.)

Всичко това задържа и пречи на възпитателния процес. И срещу тези остатъци от миналото трябва да се води широка борба. Необходими са общите усилия и на партийните комитети, и на селските съвети, и на Комсомола.

Наистина много трябва да се направи, но родителите — турци трябва да разберат, че и пред тях стоят задължения като възпитатели с висока обществена стойност.

Шукри НЕЗИРОВ

Задружен живот на чавдарчетата

Накъде не тръгнаха пионерите след завършване на учебната година? Едни се отправиха към лагерите по черноморския бряг и планините, други се притекоха на помощ на кооперативите. Трети, които все още са по домовете си и помагат на родителите, също намират начин да живеят смислено.

Наскоро пионерите събраха чавдарчетата от улиците „Мусала“ и „Д. Благоев“ и беше изграден отряд „Малчика“. На високата топола не много след това започнаха да се появяват съобщения за сбирки на децата. Почти всеки ден се събират те на скованата пейка и горещо обсъждат нещо. А един ден на оградата беше поставено красиво написано съобщение за провеждане на вечер на феята от малките чавдарчета от отряд „Малчика“.

Трескава подготовка последва след това. Едни търсеха костюми, други тичаха за подготвяне на естрадата с помощта на родителите.

На вечерта присъствуваха всички родители. С много топлота и искреност пяха техните деца, танцуваха, деклами раха стихове, свириха любими мелодии. А малката фея разказва приказки. Накрая — смях, забавни игри.

Една хубава вечер поднесоха на жителите от двете улици чавдарчетата. Нека тя не бъде изолирано явление в Силистра.

Руска ПЕТРОВА

Докога неуредици?

Много години наред кооператорите от село Белица мечтаха да имат хубав и просторен читалищен дом, в който редовно да гледат филми, да слушат концерти, да посещават театрални представления. Тихната мечта се сбъдна след упорит тригодишен труд—със свои средства те си построиха хубав читалищен дом с киносалон с 340 места. Салонът е окончателно завършен и радва посетителя с хубавата си уредба.

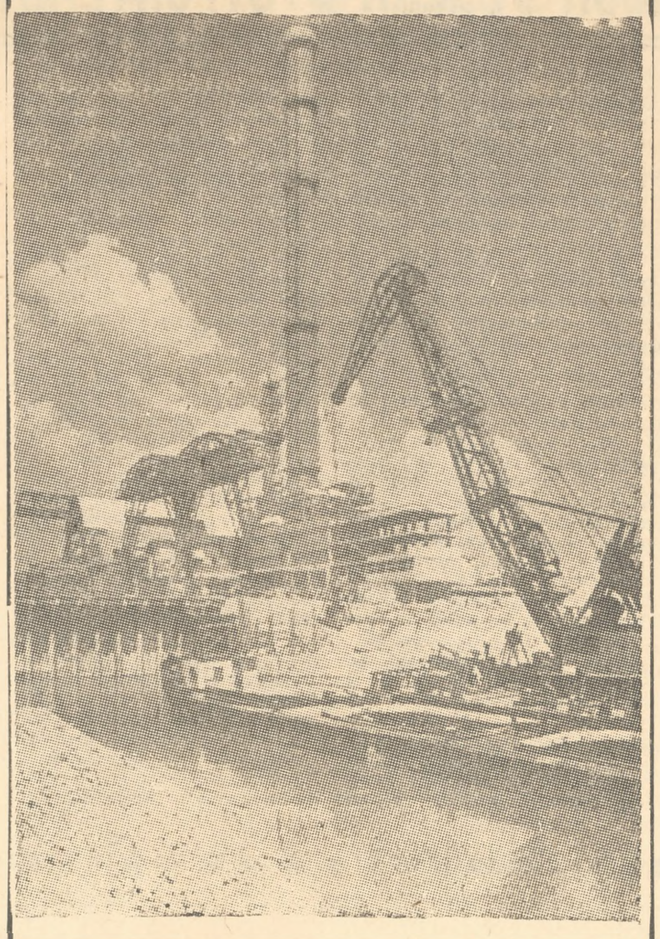
Но радостта на кооператорите е накърнена. Защото тогава, когато нямаше в селото специален салон, два пъти в седмицата, редовно ни посещаваше подвижно кино. А сега вече два месеца подред в селото не е прожектиран филм.

От миналата година ОП „Кинефикация“ пое ангажимент да осигури селото със стационарно кино. Инсталиран беше един стар прожекционен апарат, на който в продължение на дванадесет месеца се сменяха четирима оператори. Качеството на прожекциите беше лошо, бавно се сменяха лентите. Всичко това отблъсна хората от киното. И сега вече два месеца оператор няма.

Ръководителите на ОП „Кинефикация“ трябва да имат грижата да се промени това положение: необходим е нов, добър кинооператор, с чиито усилия да се подобри качеството на прожекциите. И белчани се надяват, че това ще стане в най-скоро време.

Стоян ДРАГАНОВ

ИЗ УНГАРСКАТА НАРОДНА РЕПУБЛИКА

В края на 1963 година започна пробна експлотация на първата 50-мегаватова турбина на Дунавската ТЕЦ в Сазхаломбат, разположен на 40 км на юг от Будапеща. Оттогава централата дава ежедневно 1,2 милиона квтч електроенергия (това количество се равнява на нуждите от енергия например на 200 000 добре механизирани с машини стопанства)— Турбините на ТЕЦ-а са монтирани под открито небе и само най-чувствителните прибори са в сградите. Котлите на електроцентралата работят с нефт, те се „захранват“ със съветски нефт, идващ по петролопровода „Дружба“. Строежът на ТЕЦ-а ще бъде завършен през 1967 година и целият й капацитет ще бъде 600 мегавата.

НА СНИМКАТА: Изглед от централата.

ВЕЧЕР на музиката

Хубава вечер на музиката си организирахме ние, учениците от общежитието за средношколци в Силистра. Нейна единствена тема беше музиката — най-висшата проява на човешкия дух, изкуството, което като венец се издига над другите изкуства.

В организирането на вечерта ни помогна много другарят Демирев, който беше и автор на изнесения доклад. С него той ни запозна накратко с историята на музиката, с видовете музика, с формите на музиката. Цитираните мисли на велики умове за музиката още повече подсилиха интереса към доклада.

Особено голяма радост ни достави изясняването на замисъла на симфоничната поема „Вълтава“ от Б. Сметана. Разясняването на съдържанието на това голямо музикално произведение ни накара да обикнем още повече симфоничните творби, помогна ни да ги разбираме, да ги възприемаме пълноценно.

В доклада си другарят Демирев накратко ни запозна и с историята на танците —той проследи танците от най-старинните им форми до най-съвременните.

Накрая всички танцуваха под звуците на хубави мелодии. Вечерта завърши, но ние няма да забравим призива на видния съветски композитор Д. Шостакович към хората да обичат музикалното изкуство, защото то ще ги направи духовно по-богати, по-чисти и съвършени.

Румяна ПЕТРОВА

Труд и приятен отдих

Тази година управителният съвет на ТКЗС в село Белица реши да организира за кооператорите екскурзии из страната ни, в които да участвуват почти всички животновъди и полевъди.

Първите 35 екскурзианти вече се завърнаха в селото. Сега техните разговори на полето, за това, което са видели, са нескончаеми. В близките дни ще замине на обиколка из страната и втората група кооператори, в която са включени 72 души. Наред с това за ГДР и СССР заминаха и онези труженици от селото, които са наградени за упорит труд през миналата година.

Така разнообразен, трудът на кооператорите е по-лек, по-спорен.

Драганка КАРАИВАНОВА

БЪДЕЩИ СТРУГАРИ

ВСЯКА сутрин учениците от IX-а клас на Втора смесена политехническа гимназия—Силистра се събират в училищния двор, откъдето в строй, с песни, водени от преподавателя К. Калинов, се отправят към ТПК „Метал“, където сега те провеждат своята производствена практика.

Цялата година наред с другите предмети те изучаваха и машинознание. Под непрестанните грижи на техния преподавател те се подготвяха за стругари. Но ето че учебната година вече завърши—дойде времето, когато учениците трябваше да проверят изученото през годината в практиката, да го приложат в производството.

В продължение на две седмици те работят в ремонтния отдел на кооперацията. Работниците ги посрещнаха топло и радушно. Обясниха им отначало устройството на машините, а после, когато привикнаха с обстановката и работата, започнаха да им възлагат и конкретни задачи. Разбира се те бяха много улеснени и от интереса, който проявяваха средношколците, към изработването на най-различни детайли. С работата около машината живееха и Божидарка Жекова, и Митанка Богданова, и Стоян Недев, и Валентин Брозов. А това е най-доброто потвърждение, че те имат напълно сериозно и правилно отношение към подготовката си като бъдещи стругари. Несъмнено, когато приключат своята практика, учениците вече ще са добили необходимата квалификация, която ще им позволи след завършване на средното си образование да застанат пред струга.

Чаню ГЕОРГИЕВ

ОТ СУТРИН ДО ВЕЧЕР — С ПЕСНИ И ИГРИ

И в Добротишкия кооператив сега кипи напрегната работа. От грижи сега се нуждаят пролетниците, а усилената жътва е вече на прага.

Но през тези дни, когато родителите са на полето, те са спокойни за своите деца. Тази година изпълкомът на местния народен съвет отрано помисли за навременното откриване на летните детски градини. В срок бяха ремонтирани сградите, навреме бяха набавени необходимите играчки и нужният инвентар.

Напълно готови пет детски градини в съвета (Добротица, Босна, Ирник, Любен и Ястребна) приютиха общо 190 деца. От ранна утрин до късна вечер площадките на детските градини са изпълнени с песни. Тук децата научават много стихотворения, усвояват хубави трудови навици. Богатата и питателна храна, която получават три пъти дневно и сочните плодове укрепват здравето и силите им.

Оживени са сега детските градини в Доботишки съвет. Оживено е и полето, където спокойни за своите деца, кооператорите работят с пълни сили.

Георги СТЕФАНОВ

НА МОЕТО ПОКОЛЕНИЕ

Земята все върви по своя път,
залутан във безбрежните простори,
а върху нейната могъща гръд
се раждат блянове, мечти и хора.

Ти нямаш мишците калени
на братята, бащите и дедите ни,
но страшна сила, мое поколение,
се крие във заряда на мечтите ти!

Велико поколение, стани!
Родено под развени знамена,
закърмено със дързост и мечти,
над бездната на времето хвърли
стоманеният мост на младостта!

Велико поколение, стани!
Със пръстен от планети обгради
ти родната възкръсваща Земя!
Сред мъртвите галактики хвърли
потоци светлина и топлина!

И обуздало времето с ръцете си,
протегнати към утрешните дни,
със пламъка на своето сърце
на хората звездите поднеси!

Валентин ЧЕРНЕВ

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

ЗА ПРЪВ ПЪТ — ГОСТИ ОТ ШВЕЙЦАРИЯ

„Доростол“ — „Амичиция“ (Швейцария) — 8:0

Във вторник наши скъпи гости бяха футболистите от отбора на „Амичиция“— град Риен, Швейцария. Към мача им с „Доростол“ беше проявен голям интерес, макар че малкото, което знаехме за тях, не говореше в тяхна полза—бяха загубили с внушителен резултат първият си мач в Коларовград. Но нали това беше първа международна среща на нашите футболисти на наш терен за годината и то с швейцарски футболисти, които по начало рядко гостуват в страната ни.

„Доростол“ започна мача в титулярния си състав. Предвижданията за лека победа намериха потвърждение още във втората минута, когато П. Йорданов се стрелна между защитниците и от невероятно малък ъгъл улучи вратата. Атаките на силистренци продължиха и след гола, но всичко ставаше някак твърде спокойно, дори много спокойно, без състезателен нерв. Нападателите разиграваха топката бавно, бавно се предвижваха по терена и за гостите не беше трудно да организират защитните си редици. Швейцарските футболисти демонстрираха добра индивидуална техника — точен пас, сигурно спиране на топката, чувство за пласиране, но с това като че ли се изчерпваше цялото им умение. Липсваше им преди всичко твърдост и енергичност в двубоите и бързина в акциите.

И все пак покачването на резултата стана едва в 29 минута от Методиев след продължителен дрибъл. Много от нападенията на домакините бяха проваляни от изкуствените засади на гостите, с които те си служеха добре. Но в 41 минута те не можаха да парират Митев, който спокойно прехвърли вратаря и зафиксира резултат на полувремето 3:0.

През втората част на играта в състава на „Доростол“ видяхме няколко нови играчи — Нуриев, Османов, Димитров и бившия състезател на отбора Маринов. И пред възхитения поглед на зрителите те изнесоха една прекрасна лекция по модерен футбол, разкриха красотата на футболната игра, когато топката попадне в краката на майстори. Едва сега видяхме нападение, за каквото отдавна мечтаем. То демонстрира бързина, но не само в тичането, а преди всичко в боравенето с топката, хитри и неочаквани пасове, остроумни ходове, постоянно движение. И в основата на всяка акция един прекрасен Нуриев, притежаващ отлична техника, широк диапазон и будна тактическа мисъл. Заедно с Османов те образуваха чудесна двойка на левия фланг на нападението, която всяваше паника в отбраната на „Амичиция“. До края на срещата Османов, Нуриев, Маринов и Иванов доведоха резултата до 8:0.

Победата е голяма и радва, но доволството дойде най-вече през второто полувреме от играта на нападението. Така трябва да се играе, когато след месец и половина „Доростол“ започне мачовете си в „Б“ РФГ.

Йордан СИМЕОНОВ

Два дни спортна красота и младост

Два дни стадионът в Тутракан беше оживен от състезания, които привлякоха много привърженици на физкултурата и спорта.

През първия ден се проведоха състезания по мотоциклетизъм, волейбол и футбол. Изпълнена с много напрежение беше срещата по волейбол между градския женски отбор и градската станция на съобщенията.

През втория ден премериха сили пак волейболистите и футболистите, а на тепиха излязоха и борците. Голям интерес през този ден тутракански проявиха към футболната среща между представителния градски отбор и ветераните на дружество „П. Хитов“, в която ветераните претърпяха загуба с 5:6.

Такива спортни дни в Тутракан са винаги очаквани от гражданството. Те допринасят за масовизиране на физкултурата и спорта, за повишаване на спортното майсторство.

Николай ГЕОРГИЕВ

Окръжна болница — Силистра

Търси техник по парни котли със средно техническо образование и работник специалист градинар с V разряд.

Заплата по щата.

Постъпване на работа веднага

22

ВПРОЧЕМ, мислите на англичаните трябваше още веднъж да се проверят.

Затова Лидумс постави под Силайс своята мина със закъснител със запитването за методите на подривната работа на англичаните в тила на противника по време на война. Макар и никаква война със Съветския съюз да нямаше и да не се предвижлаше, англичаните съвсем не се стесняваха. Ако те все пак подозират Лидумс, то такава консултация не ще се състои нито сега нито по-късно. Ако пък те са се уверили в неговата лоялност, няма да губят време.

Имаше и второ обстоятелство. Още в първите дни на пристигането в Англия Силайс веднъж каза на Лидумс, че той трябва да се държи с англичаните независимо и, в всички случаи, да не накърнява ни най-малко своето посолско достойнство и авторитета на групата на Будрис. Казимир, каза Силайс, е равноправен със Заринш, а, може би, по-важен от Заринш, тъй като Заринш никого не представлява, а Казимир представлява народа!

Много помагаше на Лидумс Вилкс.

Понякога Лидумс започваше да мисли, че Вилкс не би могъл да направи за групата на Будрис повече, щом не са го подготвили специално за такава роля. През всичкото време, след връщането в Англия, Вилкс само говореше за пребиваването си в горите на Латвия и за храбрия Будрис. Ако Лидумс се оказваше недалеч, Вилкс прибавяше комплименти и в чест на Лидумс. Но въобще отношенията между тях бяха сдържани. Може би тук действуваше известното недоверие към Лидумс от страна на англичаните. За това Вилкс, като постоянен сътрудник на разузнаването трябваше да знае. Но колкото по-сдържан беше той по отношение на Лидумс, толкова по-горещо разказваше за Будрис, а отразената светлина на славата на Будрис все едно падаше върху неговия пратеник...

Вилкс пусна даже такъв афоризъм.

— От Англия е по-лесно да попаднеш зад „желязната завеса“ в Латвия, отколкото в Латвия да попаднеш в групата на Будрис!

Афоризмът се хареса на англичаните. На тях им дотегнаха честите провали на разузнавачите им. При Будрис такова нещо не можеше да има! — твърдеше Вилкс и това ги утешаваше.

Даже несдържаността на Вилкс, с каквато той понякога се изказваше за англичаните, беше полезна за Лидумс. Веднъж в ресторанта посръбналият Вилкс се скара с Малкия Джон и веднага му каза в лицето:

(Следва)

ДЕПО

БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ БИБЛИОТЕКА София

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 78 (786) | Неделя, 5 юли 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ТЮТЮНОБЕР

ОТКЪМ близката липова гора едва, едва светлее. Утринният вятър носи леко приятния аромат. Новите къщи на Преславци оживяват изведнъж. Проскръцват комшулуци, пролайва куче, проплаква сънливо дете. А откъм стопанския двор вече трупольт каруци. Излизат жени, младежи и мъже. Те слагат кошовете на каруците и с весела глъчава поемат към заспалото още поле.

Скоро в ширналите се 42 дка с тютюн екват песни и смях. Пъргавите ръце бързо късат едрите възжълти листи и внимателно ги подреждат в кошница. Тука са звената на Емин Ахмедов и Сюлейман Шакиров — миналогодишните първенци. Те добиха през миналата година по над 204 кг тютюн от декар. Пък и цялата бригада на Идириз Шакиров имаше похвални резултати — по 182 кг тютюн от декар и то при средна изкупна цена 1,72 лв. Тази година двете звена са решили да запазят пак първенството. Отрано се хванаха здраво на работа. Още на 25 април започнаха разсаждането и до 25 май бяха вече засадили 540 декара тютюн. Навреме извършиха и окопаването. Ето и сега първи в стопанството излязоха на беритба.

Като ята чайки са се сипнали белите кърпи на кооперагорките. Най-весело е край звеното на Емин. Повечето там са комсомолки. Те са най-редовните и работливи от всички. Ето я Назифе. Слънчевите лъчи едва изскочили над хоризонта се преплитат в косите й. Назифе със сръчни движения бере листата. Весели пламъчета играят в пъстрите й очи. Тя поглежда напред, където бърза Фатме Мехмедова и се провиква:

— Ехей-й, Фатме, не бързай толкова, че току виж оня хубостник те грабнал, като сокол пиле. От тези думи звеното се залива във весел смях.

Фатме се връща по реда на Назифе. Помага й. Ръцете не спират да диплят едрите листа.

Тук е и бригадирът Идириз Шакиров. Той показва кои листа са за беритба. Какъв цвят имат листата при откъсването и какъв след изсушаването. Спира се до Емин. Разговаря загрижена за другите належащи задачи.

Слънцето едва се е възправило копраля над хоризонта и каруците затъпояват към село с пълни кошове. Хванати под ръка дружките Фатме, Рефие, Зейнап, Назифе и Рукие с песни вървят напред. Отвреме на време се поспират, за да ги настигнат по-възрастните.

Откъм север се задава тъмен облак. Скоро зававалява едър дъжд, но звеното на Емин вече ниже набраните листа и ги слага в шатрите. Звеното на Емин Ахмедов вече наниза първите 1 000 низи. Работливите кооператори са решили вместо 15 000 низи по план в чест на славната Двадесетгодишнина да наберат и изсушат 25 000 низи висококачествен тютюн.

Петко СВЕТЛИНСКИ

НАВРЕМЕ И БЕЗ ЗАГУБИ ДА ПРИБЕРЕМ РЕКОЛТАТА! Добре да съхраним сламата!

Да осигурим висококачествен посевен материал и подходящ сортов състав за пшеницата

В нашия окръг предстои да се прибере реколтата на есенните посеви от 650 000 дка, в това число 533 861 дка пшеница.

Състоянието на посевите в момента е много разнообразно. Докато в района на Дулово и една част от стопанствата около Тутракан запланираните добиви ще се преизпълнят, то в останалата част на окръга състоянието на посевите е много лошо. Много зле са посевите в крайдунавската зона, където стопанствата вероятно ще получат много ниски добиви, например ТКЗС—Айдемир— 80 кг от декар, Калипетрово — 100 кг от декар и други. Причините за лошото състояние на посевите в този район до голяма степен се дължат на липсата на влага при есенната сеитба, липсата на достатъчно и ненавременно доставени торове и други още непознати за стопанствата причини. Това състояние се засили и от студените и силни ветрове в края на месец април, когато вегетацията буквално спря и повечето от посеви те особено в крайдунавската зона бяха прегорени. Масовата поява на житната дървеничка именно в този момент, стана при чина да се нанесат на отделни блокове и стопанства големи щети, стигащи до 70 на сто.

Освен това много агрономи допуснаха слабост, като проявиха страха, че може да бъде ниска кълняемостта на зърното затова на някои места те завишиха неоправдано високо посевната норма, което доведе до силно сгъстяване на посевите още през есента и силно угнетяване на растенията. На такива площи сега реколтата се очертава извънредно ниска.

От засетите сортове пшеница при благоприятни условия на развитие и торене реагирането е еднакво, обаче при всички случаи сорта „Безостая 1“ подчертава своето превъзходство. Например от този сорт, който е засят в блоковете на Алфатар, се очаква да се получат по 300 кг от декар, а от сортовете „100-10“ и „301“, поставени при същите условия се очаква да се получат по около 200 кг от декар. Такива площи има и в други стопанства като Алеково, Межден, Дулово, Иширково, където ясно се вижда голямото предимство на сорта „Безостая 1“.

За лошото състояние на посевите оказа влияние и липсата на конкретно агрономическо ръководство по време на подхранването на пшениците. Там, където торовете са правилно разхвърляни на ръка и с помощта на механизацията, посевите са изравнени и се очаква добра реколта, а там където торовете са стоварени направо сред посевите, се забелязват ясно наторени и преторени сектори. Естествено, от такава площ не може да се очаква и нормален добив.

Ето защо стопанствата трябва да ревизират становищата си относно сортовия състав за предстоящата сеитба. Сортът „Безостая—1“ трябва да заеме не по-малко от 50-55 на сто от общата посевна площ. Сорта „100-10“ следва да заеме около 30 на сто и разликата да остане за „301“ и за други сортове.

Във връзка с осигуряване на посевен материал за предстоящата сеитба, независимо от досегашните проверки, необходимо е агрономите много сериозно да прегледат още веднъж най-щателно всички посеви, които следва да останат за семенни участъци. На тях трябва веднага да се извърши апробация не по-късно от 10 юли, като представят в Управление „Селскостопанско производство“ апробационните актове с предложение за сортовия състав на пшениците и рекапитулация за наличните, излишни и недостигащи семена. В апробационните актове трябва обезателно да се отбележи степента на поражение от житната дървеничка върху зърното.

За установяването на тези повреди може да се ползва апарата на професор Пайкин и едновременно с това да се залагат проби от зърно между попивателна хартия, която навлажнена за 24 часа показва процента на заразата. Паралелно с това, да се изпратят и проби в семеконтролната инспекция за контролно изследване.

Наред с жътвата трябва да започне почистването на семената и от всяка почистена партида стопанствата своевременно да изпращат проба за анализ в семеконтролната инспекция. Това е особено наложително, като се има предвид, че от силното нападение на дървеничката не е изключено някои партиди да бъдат бракувани, поради ниска стопанска стойност. Трябва да се прояви голяма осторожност от бригадирите и специалистите, за да не се допусне смесване на повредени от дървеничката семена със здрав посевен материал.

Извършването на апробацията и своевременното представяне на материалите в управление „Селскостопанско производство“ се налага с оглед да бъдат осигурени всички стопанства с необходимите семена и навреме да се предадат в складовете на „Зърнени храни“ определените количества зърно за извършване на вътрешната сортообмяна между стопанствата.

ЕЧЕМИКЪТ Е ПОЖЪНАТ

Голямо изпитание представляваше и за колектива на алфатарските механизатори предстоящата жътвена кампания. Изпитанието ставаше още по-явно като се има в предвид, че площите заети с есенниците съвсем не са малко. Предстоеше да бъдат прибрани 1 900 дка ечемик и 23 000 дка пшеница.

Задачата беше разбрана с цялата й важност и актуалност. На щурм за успешното и без загуби прибиране на зърното се включиха десятки механизатори. Мисълта, че веднага след привършване на жътвата им предстои оран и сеитба на втори култури, не им даваше покой. Затова и работиха по мъжки.

И ето не мина много време и те зарадваха кооператорите и ръководството с хубава новина—пожънати бяха само за малко дни всичките 1 900 дка ечемик, от който се очакват хубави добиви.

Руси МИХАЙЛОВ

И ПШЕНИЦАТА ЩЕ ПРИБЕРАТ БЕЗ ЗАГУБИ

Преди няколко дни завърши жътвата на ечемика в ТКЗС—Сребърна. Само за пет дни механизаторите и шофьорите прибраха без загуби ечемика от 1 620 дка.

Истинско старание в работата проявиха комбайнерите Никола Димов и Стоян Георгиев. С голям ентусиазъм работиха и шофьорите Руси Димов, Димитър Йорданов, Тодор Костадинов, Митуш Русев и Неделчо Иванов.

Сега механизаторите и кооператорите се готвят да приберат за кратко време и без загуби и пшеницата.

Марин СЕРТЕВ

Набрани са 1300 низи

През последно време тютюнът намери широко приложение в земеделието на редица стопанства в окръга. С бащинско око гледа на него и партийното и административно ръководство на ДЗС в с. Нова Черна. Години вече там опитни полевъди се специализираха в правилното отглеждане на тази доходна култура.

Не се посрамват те и сега, когато на тютюна се възлагат много по-големи надежди от всеки друг път. Емине Мустафова, Шазия Салиева, Стойко Христов и др. от звеното на Мехмед Арифов набраха първите 1300 низи качествени листи, които са поставени вече на сушилните.

Илия ГРОЗДАНОВ

И ЖЪТВА, И СЕИТБА НА ВТОРИ КУЛТУРИ

ВСЯКА година е така. Щом наближат жътвените дни, стопаните от кооператива в с. Смилец стават сякаш неузнаваеми. Общите си усилия те насочват към най-бързото прибиране на зърното. И с право. Та нали в тази именно кампания се решава отчасти благоденствието им през годината.

И все пак, като че ли най-нетърпеливи, най-вълнуващи се са механизаторите. Колективът вижда своето място в акцията през тези важни дни, затова се и приготвя отрано. И през настоящето лято те успяха навреме да ремонтират наличната техника, която трябваше да участвува в прибирането на ечемика и пшеницата. Това им даде възможност да жънат дни наред без прекъсване. И наистина те не се посрамват. Въпреки проливните дъждове близо половината от площите, засети с ечемик, са пожънати.

През последните дни кооператорите започнаха и жътвата на пшеницата. Стръмните площи от землището ще пожънат на ръка, а останалите с комбайни. И въпреки че състоянието на посева не е от най-завидното, те очакват да получат добри добиви. Нали затова са предвидени и мероприятия за най-качествено и без загуби прибиране на есенниците.

Веднага след освобождаване на площите от ечемика и пшеницата, партийното и административно ръководство следи за своевременното провеждане на предсеитбената оран и за самата сеитба на вторите култури. Предвижда се през тази година да бъдат засети с фуражна царевица — втора култура повече от 1 500 дка. Механизаторът Петър Атанасов е засял вече със своята машина повече от 500 дка фуражна царевица, от която се очаква да бъдат получени по над 1 000 кг зелена маса за силажните ями. Този добив е напълно реален. Там където сеитбата е проведена редовно и хубаво, младите растения диплят вече нежните си листенца...

...Жътвената кампания и сеитбата на вторите култури е в силата си и работата през тези дни е истинско изпитание за неуморните кооператори и механизатори от ТКЗС в с. Смилец. Но те ще преодолеят трудностите с чест.

Радослав РУСЕВ

ПРЕИЗПЪЛНИ ГОДИШНИЯ СИ ПЛАН

Още към края на месец юни яйчарят Иван Георгиев Мирчев от село Войново изпълни годишния си план за събиране на яйца от личното стопанство на кооператорите. А той не беше малък — 125 000 броя. Това той постигна като резултат на упорития си труд, на ежедневното обхождане домовете на кооператорите

Сега въпреки усилената полска работа той намира начин да посеща ва кооператорите редовно и да не оставя несъбрано нито едно яйце. А броят на събраните яйца вече надхвърли 131 000, с което планът е преизпълнен с 4 на сто.

Емил ПРАХОВ

Планът за вълната е преизпълнен

Много трудности срещнаха овчарите от ДЗС — Окорш през студените зимни и пролетни дни, но те не ги уплашиха.

И ето радостна вест стопли сърцата на всички — при план 7 900 килограма, овцевъдите предадоха 8 500 кг хубава мериносова вълна.

Естествено най-големи успехи отчетоха най-добрите животновъди. Между тях с чест се нареждат Басри Ахмедов, Юсуф Ешрефов, Мустафа Мехмедов, Махмуд Юсуфов и др.

Велико СТАНЕВ

Беритбата на тютюна продължава

Много грижи положиха през миналата година кооператорите от бригадата на Петър Маринов от ТКЗС — Главиница за отглеждането на тютюна, в резултат на което получиха и хубави добиви. Затова и тази година от рано се загрижиха за доброто отглеждане на тази култура.

Кооператорите засадиха 390 дка с тютюн от сорта „Остролист“, който редовно и навреме бе окопан.

Преди няколко дни бригадата започна беритбата на тютюна. Тя набра и наниза 1 500 низи.

Най-голямо старание в брането и низането на тютюна проявиха звената на Вичка Миланова, Веска Николова и Цонка Петрова.

Беритбата на тютюна продължава.

Минчо ДОЧЕВ

ВРЕМЕТО ПРЕЗ ЮЛИ

МЕСЕЦ юли за нашите райони е особено характерен. Средните дневни и средните месечни температури са в граници за равнинните райони между 20 и 25 гр, и в планинските места до 1 200 м — между 17 и 20 гр. Средните максимални температури през юли пък са между 27 и 33 гр, а абсолютните за някои години достигат и надминават 40 гр. Най-топло е през последното десетдневие на месеца.

Валежите през юли, общо взето, са по-малко, отколкото през май и юни, но в планинските места и в Северна България те са също големи — достигат до 60 и 75 л на квадратен метър, В Южна и Югоизточна България те са значително по-малко. Слънчевите дни в цялата страна са между 20 и 25, по Черноморието— и до 28,

Според прогнозата времето през юли се очаква да е сравнително топло и с нормални за месеца валежи,

Средните месечни температури на повечето места в страната се очаква да са с един и два градуса по-високи от нормалните, а по Черноморието — до един градус по-високи. Сравнително най-топло ще бъде времето през периодите между 6 и 12, между 17 и 21 и между 24 и 29 юли, когато максималните температури в повечето места на страната ще са в граници между 33 и 37, а в някои места, главно през периода между 24 и 29 юли и до 39 гр. Сравнително по-хладно се очаква да е времето през първото петдневие и средата на второто десетдневие, когато максималните температури ще бъдат около 30 гр,

Валежите през юли в повечето места на страната се очаква да са нормални или близко до нормалните. Ще вали по-често и повече в планинските райони и в Северна България. В Южна България и по Черноморието ще вали по-малко. Валежите се очакват главно през периодите между 1 и 5, между 13 и 17 и в началото и в края на третото десетдневие. По характер валежите ще бъдат краткотрайни, често поройни, придружени с гръмотевици и главно в часовете след обед и през първата половина на нощта. Дните с валежи ще бъдат между 5 и 10, по Черноморието — 4-5, а в планинските райони между 10 и 12. Дните без облаци със слънчево време на много места в страната ще бъдат между 20 и 25, а по Черноморието и до 28. Ветровете главно през първата половина на месеца ще бъдат по-често от запад и северозапад, а през втората половина — от север и изток.

Само от буби — 631 лева

И през миналата година кооператорите от село Българка отглеждаха буби, но срещнаха тогава големи трудности със снабдяването им с черничеви листа. Често в камиони ходеха да търсят черничев лист чак от ДЗС —Силистра. Това ста на причина тази година в стопанството да се отгледат сравнително по-малко количество буби.

С тази работа се заеха кооператорките Мария Вълева, Яна Танева и Иванка Панева. Те още през пролетта взеха 9 кутии ки буби и получиха от тях 149 кг пашкули, които предадоха на ДИП „Текстилни влакна“ — Силистра. От тяхната продажба стопанството получи приход 631 лв.

Бубогледачките положиха много старание и труд при отглеждането на бубите. Те не допуснаха никаква болест и смъртност при тях. Жените най-старателно се грижеха за бубите като ги снабдяваха винаги с пресен и чист черничев лист.

Благодарение на неуморната работа на кооператорките, стопанството получи добър приход от бубите — 631 лв.

Дочо АТАНАСОВ

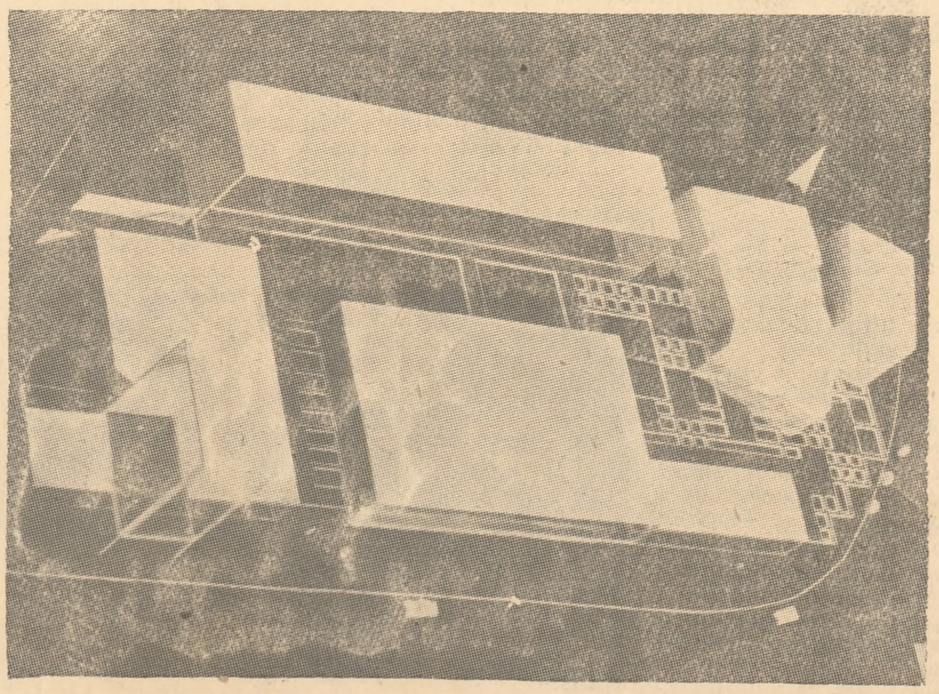
РАСТЕ И ХУБАВЕЕ НАШИЯТ ГРАД

ЗА ПЪРВИ ПЪТ В БЪЛГАРИЯ

ОТ ДЕН на ден цъфти и се разхубавява обновена Силистра. Много нови жилищни блокове отразяват сиянието на зората в прозорците си. Стрелите на фабричните комини размахват черните си димни знамена за прощаване с отиващия си ден, потънал в залеза над Дунава. Цен търът добива вида на модерен европейски град с новите си сгради. Наскоро мощни булдозери започнаха работата по дообформянето му с изграждането на най-новия, най-хубавия строеж— търговският център на Силистра. Четири здания, застроени на площ от 4 796 квадратни метра в ансамбъл с новото кино и сградата на ОСО—ето бъдещият му вид.

Над целия колплекс ще се извисява осеметажната административна сграда с 400-местен модерен ресторант на първия етаж, млечен бар и магазин за полуфабрикати на партера. До нея, на 1 600 кв м складова и търговска площ ще се разпростре универсалният магазин. В него на красиво подредените щандове ще се продават фотоматериали, конфекция, трикотаж и др. В непосредствена близост с универмага ще бъде новият супермаркет-гастроном, разположен в сутерен и партер. Тук ще могат да се намерят всички видове хранителни стоки. Зад тези сгради ще се намира комбинатът за битови услуги. На втория му етаж ще бъдат работилниците за б и т о в и услуги—поправка на радиоапарати, телевизори, хладилници, перални машини, за шев, бродерия и т. н. На партера и първия етаж ще се помещава магазин за домашни потреби, мебели и въобще за всичко, което е необходимо за модерното обзавеждане на нашия дом.

Под всеки блок, в сутеренте ще има битови помещения за персонала. Пространството между отделните сгради ще бъде използвано за покрит базар на сезонни стоки. Първите етажи на универсалния магазин и битовия комбинат ще се свързват с мост. Зареждането на търговските обекти ще става по подземни канали - начало (разтоварище) под бито вия комбинат. Височината им е от 2.90 до 3.60 м при най-малка ширина 3 20 м. Тези размери позволяват движението на електрокари, които ще разнасят стоките. Те ще бъдат изкачвани на етажите с подемници. В подземните коридори ще бъдат монтирани парната, водопроводната и електроинсталацията. П а р н о т о отопление ще се захранва от инсталацията в киното, която ще се разшири с още 6 котли.

Такъв търговски център се строи за първи път в България. Проектът му е от Проектанския отдел при Министерството на вътрешната търговия. Характерна е лекатa конструкция, модерната архитектурна линия и елегантността. Почти целите стени на универсалния магазин са от стъкло. Административната сграда също е остъклена богато. При построяването ще се направи изкоп от 19 471 куб м, ще се използват 7 941 куб м бетон, 5 565 кв м стъкло, 474 855 кг арматурно желязо и др. Общо целият център ще струва около два милиона лева. Инвеститори са ГТП „Градска търговия“ и „Здрава храна“, а изпълнител— ОСО. Най-напред ще бъдат построени универсалният магазин и гастронома, които догодина ще влязат в експлоатация. След тях ще се построят административната сграда и битовия комбинат. Крайният срок за пълното завършване на центъра е 1972 година. Технически ръководител на първите обекти е Христо Ганчев.

АЛФАТАР

по пътя на възхода

Цифри и факти на растежа

☆ През годините на народната власт в с. Алфатар са построени повече от 300 нови жилищни сгради.

★ Селото беше електрифицирано и радиофицирано през 1950 година.

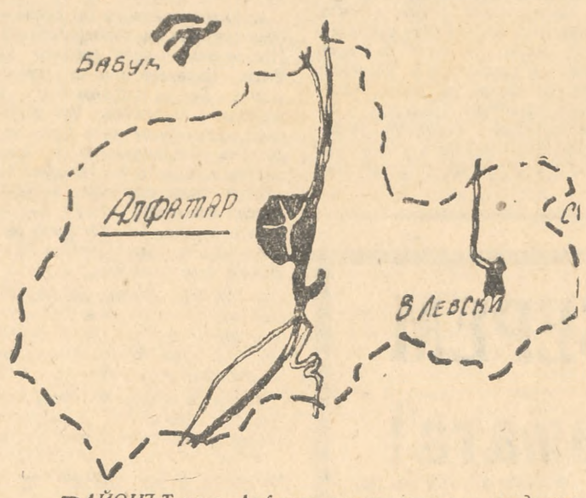
☆ Има направена 14 клм водопроводна мрежа и са поставени 34 обществени чешми.

★ Докато стокооборотът на глава от населението през 1958 година е бил 85 лв, то през 1963 година е нараснал на 135 лв, в повече с 50 лв.

☆ През 1963 година са продадени на населението 18 мотоциклета, 4 телевизора, 20 перални, 9 хладилника, 43 шевни машини, което най-добре говори за нарастналата покупателна способност на населението.

★ Преди 9-ти септември 1944 година от селото са завършили висше образование 4-ма младежи, а след 9-ти септември 1944 година са завършили висше образование 18 младежи и девойки. В момента във висшите учебни заведения на страната се учат 21 младежи и девойки. Повече от 121 младежи и девойки са завършили средно образование.

★ Построени са — двуетажна сграда за болница с 15 легла, в която се помещава и родилен дом; дом на отбраната, нова двуетажна търговска сграда в с. Алфатар и пивница в с. Васил Левски, хубав салон със сцена с 250 места, модерна обществена фурна, баня за 40 къпания в час, читалище в квартал Попово със 150 места. Оформен е центърът на селото с асфалтирана улица. Шосирани са повече от 10 клм улици.

РАЙОНЪТ на с. Алфатар е разположен в средната част на окръга. На север граничи със село Бабук, на запад—със село Професор Иширково, а на юг— с Алеково, на изток—със Сребърна и Кайнарджа. Населението, живеещо в този район, възлиза на 5 160 души, работещи предимно в кооперативното стопанство, което разполага с 66 000 дка обработваема земя. Стопанството се развива в зърнопроизводително и говедовъдно направление.

ЗА ЗДРАВЕТО НА ХОРАТА

ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО в с. Алфатар и влизащите в състава му — село Васил Левски и квартал Попово, се разви след 9-ти септември 1944 година. Постарите жители помнят много добре годините, когато болните бяха безпомощни и умираха от съвсем леки заболявания, защото нямаше кой да ги спасява: единствената лекарска амбулатория в с. Алфатар, обслужвана от фелдшер, без никакъв други персонал, не разполагаше с лекарства и медикаменти, нужни за едно по-цялостно и правилно лечение на болните.

След 9-ти септември 1944 година бяха разкрити и обзаведени със средствата на държавата родилен дом с лекар и акушерка, а през 1953 година— участъкова болница с 15 легла, настанени в голяма двуетажна сграда. За пръв път бяха организирани женски и детски консултации, имащи голямо профилактично значение за женитемайки. Увеличи се медицинският персонал на 10 души: лекар, зъболекар, две медицински сестри, хигиенист и четирима санитари. През годината тук се извършват редовно по 12-13 хиляди прегледи на трудещите се. За правилното развитие на децата на кооператорите функционират детска млечна кухня и сезонни детски ясли.

Постоянните грижи на властта за опазване здравето на хората помогнаха най-вече да се намали детската смъртност до 1-2 процента.

д-р Тодор ГЕОРГИЕВ

ХОРИЗОНТИ НА НОВИЯ ЖИВОТ

СЕЛАТА като Алфатар се броят на пръсти в Силистренски окръг. То е голямо село, с будно население, с много стари традиции на българщината, записани в нашата история и литература. Още преди 9 септември 1944 година алфатарци се славеха със своето образцово земеделие и скотовъдство. Земята за алфатарчанина беше златен синур, впит дълбоко в кръвта и сърцето му, с който той трудно можеше да се раздели.

Повечето от селяните разполагаха с малко земя, която обработваха с добитък. Те гледаха и овце. А прочути бяха алфатарските овцевъди, известни в другите села, опитни овчари. В това село родното, националното беше силно подчертано, за да се превърне през 1923-1935 година в чувство, ясно говорещо за любовта и симпатиите на хората към Русия и комунистическите идеи. Проводниците на тези идеи са били влизащите в групата на ДРО алфатарци, развила активна дейност в полза на организацията, имаща тясна връзка с Дочо Михайлов и Димитър Дончев (Доктора). В състава на тази група влизат Марин Станев от село Васил Левски, осъждан и лежал в затворите на Дофтана — Румъния, концлагера Еникьой в Гърция и други. Другарите Йордан Иванов Господинов, Иван Станчев Кърков, Ангел Кърков, Петър Събчев и др. Произлиза от тази партийна група и Йордан Маринов Петров, патрон на кооперативното стопанство, ръководител на партийна диверсионна група в София и убит там през 1943 година.

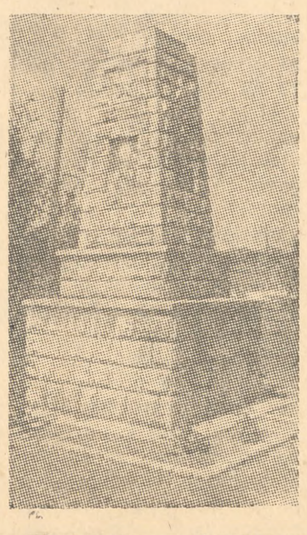
Партийната организация в с. Алфатар укрепваше и се развиваше, имайки техния патриотичен пример, заветите на Георги Димитров, Васил Коларов, героите на РМС, на хилядите знайни и незнайни герои, дали живота си за нашето освобождение от капитализма и фашизма.

През 1950 година бе основано ТКЗС в с. Алфатар под ръководството на партийната организация. Първите кооператори, дали нивите и инвентарът си в ТКЗС, бяха комунистите Колю Иванов, Борис Минчев, Тодор Христов, Стоян Донков, Пенчо Славов и др. Стопанството черпеше опит от по-старите си братя в с. Васил Левски и с. Бабук, основани през 1948 година. Земята не беше добре разорана, нямаше достатъчно машини за обработването ѝ, селяните се дърпаха. Животновъдството започна началото си с 2 крави и 7 прасета, настанени в частни обори. Добивите, които получаваше стопанството тогава, не бяха ниски, защото земята беше малко, но възнаграждението, което кооператорите получаваха, не ги задоволяваше. Пълна масовизация стопанството получи през 1957 година, а се обедини със стопанствата от с. Васил Левски и квартал Попово през 1958 година. Новите условия родиха нови трудности. Трябваше да се увеличат декарите на някои култури, да се концентрира животновъдството, а липсваха сгради, трябваше да се оглави едно по-голямо стопанско обединение, организация, изискваща знания и по-голям опит. И в тези трудни моменти ни дойдоха на помощ пак комунистите, партийните решения, взети по тези въпроси от ЦК на нашата Партия, Априлският пленум, който отприщи бента на старите начини на ръководство и контрол в селското стопанство.

Сега кооперативното стопанство разполага с 66 000 дка обработваема земя, 12 000 кокошки—носачки, 1 150 говеда, от които 480 крави, 5 200 овце, 3 200 свине и др. Основните средства на стопанството се увеличиха на 2 306 309 лв, а фонд гарантиран минимум на 190 000 лв Земята се обработва с 35 трактори, 14 комбайни, стопанството разполага с 14 камиони, които заместват работната ръка и я освобождават за друга работа, която машините не могат да извършват. За нуждите на животновъдството са построени 78 модерни постройки. Усилено се работи при нас по механизацията на процесите в животновъдството. Всички продуктивни животни са концентрирани в Алфатар, птиците в квартал Попово, а свинете във Васил Левски.

Доходите на кооператорите в сравнение с 1958 година нараснаха през 1963 година 2-3 пъти. И докато през 1958 година стопанството раздаде по 327 лв на работоспособен кооператор, то през 1963 година бяха раздадени по 729 лв. Трудоденят се покачи на 1,60 лв. Имената на много първенци украсиха нашите табла—на Стоян Бойков, Марин Стоев, Ирина Черналиева, Петър Йонков, Андрей Караиванов, Киро Белев, Петър Иванов и др. И с всеки изминат ден техният брой се увеличава. Те се раждат в общата борба за изпълнение 80 на сто от плановете си от животинската продукция в чест на двадесетгодишнината на Девети септември.

Колю ГЕОРГИЕВ
председател на ТКЗС

Признателни са алфатарци на своите синове, дали живота си за свободата. За овековечаване на техните имена те им издигнаха в центъра на селото паметник.

18 ГОДИНИ НА СВОЯ ПОСТ

ТОЙ Е от ранобудните в Алфатар. Още не проблеснало слънцето в тъмнозелените орехи на селото, още не надник нало в прозорците на къщите, в двора на лечебницата ще започнат да се трупат един след друг стопани, повели болните се животни.

—Докторе, ей докторе, стига си спал вече — ще подвикнат те към двуетажната постройка на лечебницата.

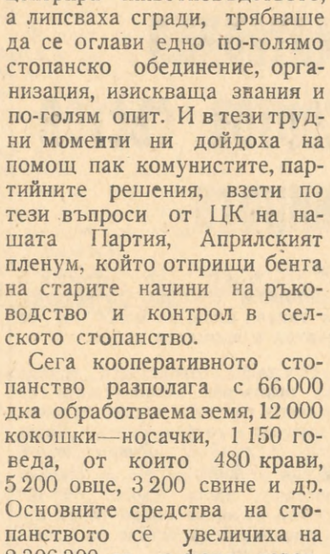
Ще излезе на двора д-р Друмев, ще плисне на лицето двете три шепи студена кладенчова вода (той казва, че водата от близкия кладенец била най-хубавата и най-студената) и ще се обърне към кооператорите с шеговити думи, изречени с онази неразделна лека усмивка, която винаги краси лицето му:

— Давайте насам пациентите...

И за ветеринарния лекар на алфатарци д-р Стоян Друмев ще започне един обикновен трудов ден. От сутринта до вечерта той ще остане неразделен с леката си усмивка и с работата си.

— При нас покой няма. Както и да звучи това за мене и за помощниците ми двамата ветеринарни фелдшери Пенка Ичевска и Никифор Божинов спиране през целия ден няма.

И след малко ще го видите качил се в неговата каручка и поел курс или по прашния път към птицефермата или врязал се в житата по посока на пчелина на стопанството. Ще размахва той целия ден камшика над тромавото си конче, защото на много места ще трябва да надникне И като че ли този възпълнен човек умората не може да го навести. С очудваща бързина той се качва или слиза от каручката, нарамил чантата си.

С тази всеотдайност вече 18 години върши своята работа в Алфатар д-р Друмев. Като някакъв войник той стои на своя пост, като верен помощник на хората от селото в стремежа им за по-богата животинска продукция. Дошъл тук още преди осем надесет години, макар и твърде млад специалист, д-р Друмев с младежка настойчивост изпълнява задълженията си на лекар в един изключително голям район.

След това идват онези трудни години, когато в Добруджа се полагаха основите на кооперативния строй. В Алфатар пред д-р Друмев застава трудната задача да опази животновъдството на неукрепналия кооператив от болести, идващи като естествена последица от събирането на различни животни на едно място. Започва двубой с чумата по свинете, ужасен бич за района. И борбата с нея за д-р Друмев завършва с пълна победа. Преди петнадесет години от тази болест умираха по 150-200 свине за дванадесет месеца. Техният брой сега е сведен на 3-4.

С изключително голям успех д-р Друмев завършва борбата срещу лишеите по телетата. Сега стопанството в Алфатар е единственото в окръга, където тази болест е непозната. А това е една висока оценка и за цялостната работа на лекаря.

Да се вили и оцени всичко, което за алфатарци е направил за осемнадесет години д-р Друмев е трудно. Тук той е специалист, и добър всекидневен съвет ник на хората. Приел грижите и тревогите на тези хора като свои, приел в сърцето си техните стремежи към по-добър живот, сега не може да се знае кой на кого е по-необходим. Д-р Друмев сред алфатарци има много и много добри приятели, а за всички тях той е необходим в живота им другар. Иначе те не биха могли да живеят заедно осемнадесет години.

Светослав ИВАНОВ

„АЛФАТАРСКИЯТ ЦАР“

НАПУСНА обущарската работилница на стария майстор, за да стане бригадир. Защото обичаше земята. Георги и в съня си дори виждаше пролетната ѝ премяна, цъфналите глогини в „Узунджата“ и „Бабушкия път“, гдето някога баща му загуби здравето си. Там — сред рохката пръст и димящата пара, Георги Върбанов искаше да засее семето, което да храни и него, и другите. И, сменил обущарския чук с бригадирската чанта и метровката, той закрачи редом с двадесет и осемте свои съселяни, опитни земеделски стопани, като техен бригадир.

Беше 1950 година. Как трудно се прокарваше пътят към новото! Синурите бяха още неразорани, земицата — бедна. Троскот и лобода — колкото щеш, синята метличина из житата беше жив букет, но зърното... зърното беше малко. Свъсените вежди на селяните, когато вечер седнеше в кръчмата да пие шишенце ракия, го караха да потреперва. Дълги бяха езиците им, непоносими ругатните. А това го тормозеше. Но Георги не се плашеше. Той искаше, той чакаше да дойде моментът, когато под крилото на Партията ще се стоплят сърцата на всички, когато вместо недоимък във всеки двор ще потекат реки от щастие, от слънчева радост и благоденствие. А в това Георги беше сигурен, защото знаеше, че Партията на лошо не учи хората.

Две-три години излива той основите на своя авторитет. Не една злъчна дума чу от устата на словоохотливите алфатарчанки, не една безсънна нощ прекара под звездното небе, за да накара хората да тръгнат по начертания път. Пролет, лято, есен, зима — за него беше все едно. Сезоните за бригадира Георги Върбанов се сменяха, за да му донесат нови трудности и нови надежди. Косата му оредя, изруселите му вежди надебеляха, тънките му устни се напукаха и корички от тях никога не се махаше. Че лесно ли беше: поставяй задача, изисквай, проверявай! И държавни доставки имаше тогава, и враговете постоянно шушнеха за война. Мътни, мътни бяха времената. Но въпреки това, Георги не се огъна. Но въпреки всичко, той си остана бригадир.

През 1953 година кооператорите в неговата бригада се увеличиха на 45 човека. А през 1955-1958 година те станаха 120. Разликата в хо-

рата не облекчи положението му. Напротив, изискванията се увеличиха. Пораснаха нуждите на кооператорите и той като бригадир не можеше да бъде безразличен.

Денем работеха, вечер провеждаха съвещания със звеноводите. И машини, и хора чакаха неговата опитна ръка да ги направлява. Нарежда Георги, съветва, а една мисъл не му дава мира — земята е по-слаба, как да направи така, че да не се изложи пред Партията. Торене и по-добро обработване му е майката. И хвърчат каруците с оборски тор, тракторите орат денонощно, свистят мотиките и сърповете. От това, което предвижда науката, не отстъпиха. И победиха!

А годините се изнизаха незабелязано. Пораснаха добивите от декар. Георги си остана бригадир. Що награди, що почести получи той през тези четиринадесет бригадирски години?! Радиоапарат „Орфей“, плат за костюм, с екскурзия до Съветския съюз.

Земята на „Чолаков чаир“, „Узунджата“, „Бабушкия път“ и „Шафкъна“ се обработва с машини. Хората забогатяха, построиха си нови къщи, наредени като гъби по ниското до старата алфатарска воденица. Спокойни старини живеят някогашните „неверници в новото“. Почуквайки с бастунчетата си, те срещат Георги вечер, когато се завръща с колелото от блока, и го поздравяват. „Алфатарският цар“ — му викат. А той им се усмихва, приема ги в сърцето си като свои. Искрят сините му като водорасли очи, — в тях има толкова топлина и влага, сякаш земята ги е родила. Онази земя, която го накара да остави обущарския занаят, за да се слее с разкоша ѝ, с нейната неповторима красота и сила. Земята, която някога роди „Алфатарският цар“, чийто име бе дадено на Георги Върбанов през 1950 година, за да напомня то на поколенията за гордостта на алфатарския селянин, за неговото трудолюбие и власт над земята—рожденатата.

Никола НАНЕВ

Огнище на просвета и култура

НАШЕТО читалище носи името на големия наш писател Йордан Йовков. Преди в него са се намирали 400-500 тома книги, а сега те се увеличиха на 4 800 тома. Към читалището има изградени хоров, танцов и театрален колектив с повече от 120 самодейци, които неведнаж представиха името на село Алфатар на окръжните прегледи.

Най-посещавана е библиотеката при читалището от учениците. Трите училища и многобройният учителски колектив намират тук най-търсените наши и от чужди автори книги. Различните вестници и списания, получавани от читалището запознават посетителите с вътрешните и външни събития, с живота и събитията в България и останалите социалистически страни.

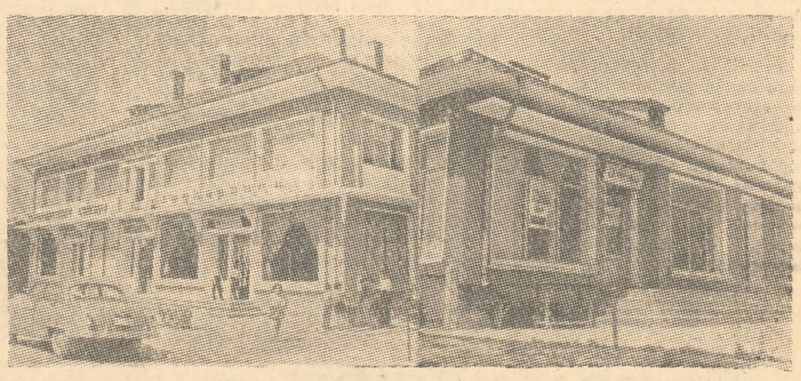
Активни читатели при нас са Петър Илиев, Мария Чернева, Радка Георгиева, Маргарита Славова, Лечо Петров, Недка Стоянова и др.

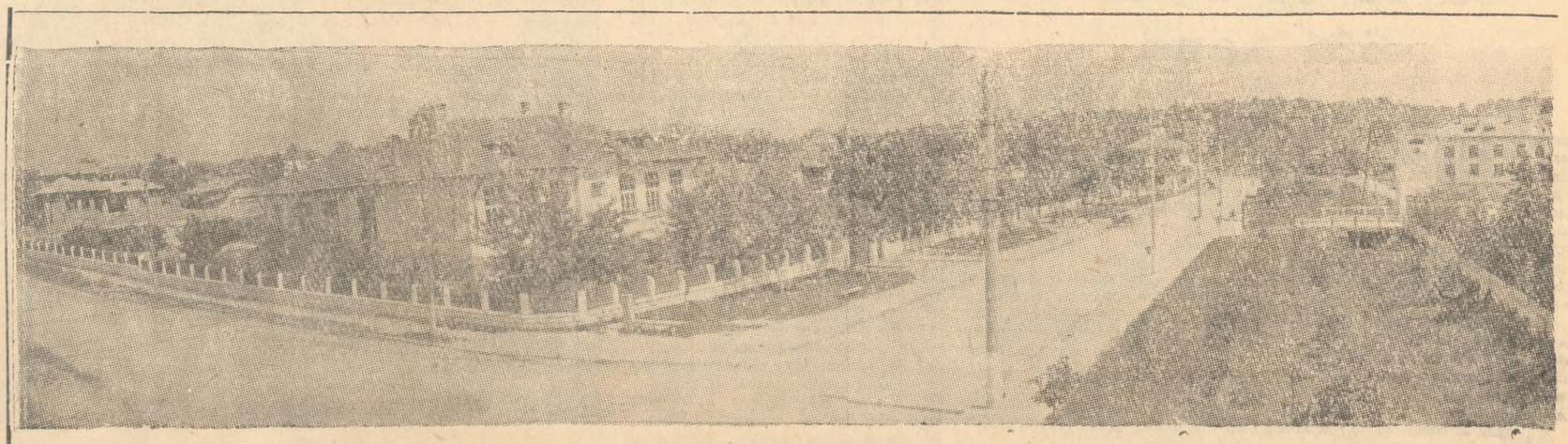
Читалищното ръководство, съставено от заинтересовани хора, организира лектории през годината, изнасянето на беседи, четения, конференции и други мероприятия, свързани с комунистическото възпитание на трудещите се.

Стоян ЕНЕВ
(библиотекар)

Ежедневно се изменя обликът на населените места в района. Строителството на нови обществени и жилищни сгради се увеличава с всяка измината година.

НА СНИМКАТА: Търговските сгради в селата Алфатар и Васил Левски.

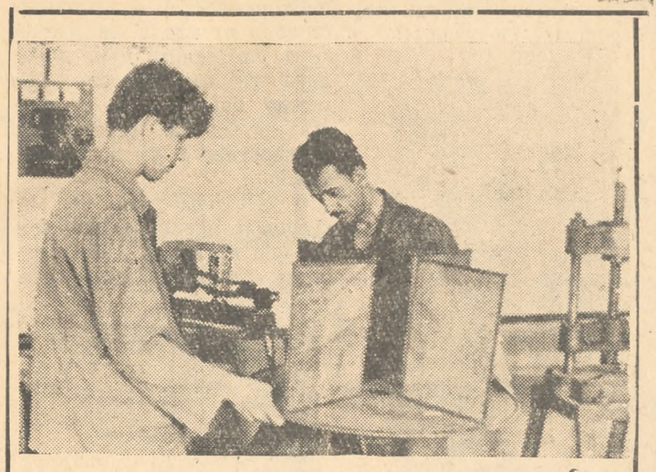

Центърът на село Алфатар

ZİYA

„SİLİSTRENSKA TRİBUNA“ gazetesinin türk ahalisine ait özel sayfası.

Şehrimizdeki teşkilât tehnikası zavodunun tenekici sehinde çalışan Süleyman Eminofla Mahmut Halidof normalarını fazlasiyle yerine getiriyorlar.

VERİLEN SÖZ

Kızıl ufuklardan yavaş yavaş yükseliyor du güneş. Beş raddelerindeydi saat. Herkes bir an evvel işinin başına varmak için alatlıyor. Brigadir Muhsin Halimofla yolumuz damlara doğru.

Açtık yatak odasının kapısını, çünkü çaldıkta ses veren olmadı. İçersine çeki düzen verilmiş. Karyolanın ayak tarafından beyaz çarşaf görünüyordu. Herşey temizdi burada.

— Yatak odası düzgün, temiz ama, bakalım danaların yanı nasıl, diye düşündük kendi kendimize.

Damların yanına varınca herhalde bizi görmemiş olacaklar, bir kadınla erkeğin hayvaların taradıklarını gördük. Bir arada:

—Kadiş,. . .Hey Kadiş!

Kadiş deye bağırdığı eşi Kadriye Ahmedova durakladı ve döndü.

—Dur biraz be Ahmet, bir danam kaldı, deyip işine devam etti.

—Canım, dedi Ahmet, misafirleri görmedin mi? Belki bizi bekliyorlar.

Kadriye son danayı da taradıktan sonra yanımıza geldi.

Kısa bir konuşmadan sonra Kadriye Ahmedova şöyle bir göğüs geçirdi de:

—Bundan dört yıl önceydi. Bügünkú gibi hatırlyorum, belediiye kapısında bir ilân vardı. Fermada danalara bakmak için bir bakıcı aranıyordu. Brigadir her karşı geldiği kooperatora söylesede henüz hiç kimseden dilekçe kabul edilmemişti. Meraklandım, fakat hiç bir türlú karar alamıyordum. Meseleyi yoldaşıma söyledim, razı olur gibi oldu. İşe başladım. Bir sene kadar yalnız çalıştım. Başarılar fena değildi. İş oldukça arttı. Artık ikinci bir bakıcıya ihtiyaç vardı. Hemen yoldaşım Ahmedi yanıma aldım. Üç seneden beri onunla birlikte çalışıyoruz.

Biraz duraklandı, sonra yine devam etti:

—İlk günler çok zorluklarla karşılaştım. Fakat çok geçmeden işimin ustası oldum, deyip kesti.

Hakikaten Sokol rayonunda ahırda dana besleme hususunda karı-koca birinci. Onlar topyekún 54 dana beslemektedirler. Yalnız Kadriye ise 27 danaya bakıyor. Onlara zamanında su, çeşitli alaflar vaktında temin ettiği ve işinin ustası olduğu danalardan belli. Eşine yarış ilân etmekle kalmamış ta, Diçevo ve Suhudol brigadalarında çalışan meslekdaşlarına da ilän etmiş.

Birinci üçaylık plana göre, günlük artış 0·500 kg iken, Kadriye 0·620 kg elde etmiş. İkinci üçaylıkta ise, günlük artış plânını 0·780 kg artışla doldurmuş. İşte, onun hakkında fazla konuşmaya ne hacet, deliller konuşuyor. Üç seneden beri birincilik bayrağını elinde sağlam tutuyor.

Haylı konuştuktan sonra senelik planın icrası nasıl gidiyor diye sorucu olduk.

—Verilen söz, atılmış taşa benzer, geri dömez. Plânı yedi ayda dolduracağım, dedi.

Vakıt haylı ilerlemişti. „Hoşça kalın“ deyip fermadan uzaklaştık.

Muhsin KAROF

PARTI HAYATI

VAZiFELERiN iCRASINDA KOMUNiSTLER ÖN SAFTA

Partiyanın Merkez Komitesinin Mayıs plenumu, şimdiye kadarki siyasi ve teşkilât işlerinde bazı mühim noksanlıklar kayd etti ve onları gidermek için çıkış yolları gösterdi.

Çernolik belediyesine bağlı Yarebitsa köyündeki ilkel parti teşkilâtında plenumun kararları zamanında incelendi ve teşkilâtta disiplini ve komunistlerin avangard rölünü sağlamak için ciddi tedbirler alındı.

Plenumun kararlarının aydınlığı altında yapılan hususi parti toplantısında, her komunistin işine değer biçildi ve onlara verilen vazifeleri icra etmeyip komunist ismini taşımaya lâyık olmıyan bazı komunistler cezalandırıldı. Meselâ Rufi Rufadof kır işlerine iştirak etmeyip başka yerlere işe kaçtığı, Ahmet Talibof sarhoşluk yaptığı, Sali Recebof ve İbrahim Veysalof toplantılara gelmeyip verilen vazifeleri icra etmediklerinden dolayı oy birliği ile teşkilâttan uzaklaştırıldılar. Parti bürosu ve onun sekreteri Ali Ömerof yoldaş komunistlerin zvenolara doğru bir şekilde taksim edilip kır işlerine aktif olarak taraf olmalarını sağlamak için gereken tedbirleri aldılar. Bunun neticesi olarak şimdi teşkilâta aza olan 42 komunist ten 30-zu kır işlerinde, 3-ü hayvanatta ve diğerleri başka işlerde çalışmaktadırlar. Vazifelerin icrasına komunistlerin bir çoğu ön safta bulunmakta ve kendi şahsi örneği ile diğer kooperatorları da seferber etmektedirler.

Meselâ ilkyaz bitkilerinin seyreltilmesinde, kazımda ve şimdi orakta, tütünün toplanıp kurutulmasında zvenolar arasında yürütülen yarışlarda komunistlerden Feride Kuşçieva ve Celil Aliyefin zvenoları daima ön saftadırlar.

Hayvanatta çalışan komunistlerin başarıları da az değildir. Tavuk fermasında çalışan partiya azaları Zülfiye Salieva ve Refiye Cevdetova onlara verilen ilk altı aylık yumurta plânını daha Mayıs ayında icra ettiler ve haziranın sonuna kadar plân aşırı 20,000 den fazla yumurta elde ettiler.

Iktisad vazifelerinin icrasında komunistlerin daima ön safta gitmelerine başlıca sebep, parti bürosunun onların işinle yakından alâkadar olup verilen vazifelerin icra edilip edilmediğini kontrol etmesidir.

Hakkı RUFİYEF

Her geçen günle halkımızın sıhhi durumu iyileşiyor. Geçmişte Paisievolular hastalarını tedavi için onlarca kilometre uzaktan bulunan şehirlere götürmeleri lâzımken, bugün kendi köylerinde bir bölge hastanesine maliktirler.

Resimde ebe Melihayı hastaların arasında görüyoruz.

ÜMiTLi ŞAiRLERiMiZ BÜYÜK BiR SEViNÇLE KARŞILANDI

Haziran ayının 28-inden temmuzun 1-ine kadar sancağımızın bazı köy ve şehirlerinde dabiyat günleri geçirildi. İster münevverlerimiz, ister kooperator ve işçilerimiz, şairleremizin okudukları şiirleri bùyùk bir alâkayla dinleyerek, onlara gereken kıymeti verdiler. Brzim kanatimizçe, son zamanlarda kültür hayatımızda bazı bazı tertiplenen bu karşılaşmaların oynadığı yararlı rolù hiç bir toplantı ve konferans oynayamaz. Lâtif Aliefin Silistra destanı, Hasan Karahüseyinofun Bulgaristanı terkedip te Türkiyeye göç edenlere hitab ettiği şiiri, Mustafa Mutkofun „Hediye“ Osman Azizofun „Deliorman“, ve Naci Ferhadofun çok hisli olan şiirleri halkta unutulması güç intibalar bıraktı. Bir çok arkadaşlar halkımızın henüz şiir dinlemeğe alışık olmadığını, planlaştırdığımız edebi okumalara istenilen alâka göterilmeyecek diyorlardı. Amma bùtün bu tasavvurlar boşa çıktı. Hattâ yaşlı annelerin bile salonlara gelip, sonuncu şiirin okunması bitmeyinceye kadar bùyük bir dikkatla seslemeleri, hepimizi hayrete düşürdü. Meğer onlar bile, Vatana sosyalist kuruculuğuna, sirin köy ve kasabalarımıza, Partiyamıza karşı sevgi duygulariyle yazılan bu şiirlere hasret imişler.

Ümit ediyoruz ki, bu gibi edebi okumalar bukadarla kalmayıp, bundan sonra da sık sık tertiplenecektir. Bu, bütün halkımızın arzusudur. Diğer taraftan, ko genç istidatlı şairlerimiz bizim davetlerimizi kabul etsinler ve halkımızın emek faaliyetini kendilerine has olan duygularla kaleme alarak tekrar bize okusunlar.

SİLİSTRA DESTANI

MUKADADDEME

Silistra deyince bir tuhaf olurum
Bir bakarsan
Ne beşiğimi sallamış anam benim burada
Ne de eski yollarında geçmiş çocukluğum.
Ama bir Silistralı kadar
Yürekten seçmişim bu ufak şehri.

Meselâ Karadenizlinin gözünde
Nasıl tütem tütemse tuzlu deniz
Ve nasıl ferah dolu
Bakışlarla bakıyorsa
Bazı dumanlı dağlara bir Rodoplu. . .
Benim içime de öylesine demir atmış
ince ırmağı Tuna şehrimiz! . .

Nehir dendi mi
Nehirlerin içinde Tuna gelir aklıma en önce
Silisrayr düşünürüm en evvel
Şehir dendi mi. şehirlerin içinde.

Tarif edemem, sevmişim işte
Kömür gözlü bir kızını sevdiğim kadar.
Gerçi bu gözlerin sefasını sùremdim amma,
Koparamadı bu şehre bağlılığımı hiç bir karar! . .
Gelin hatıralarım, gelin
Misafirim olun
Şu uykusuz gecemde benim; . .

* * *

Silistra dendi mi, aklıma bir kız gelir
Kalem kaşlarına Kerem olduğum bir Aslı.
Başımda ilk sevda yelleri
İlkel kaldırımlar serilir gözümün önüne
Koliba misali evceğizler dizilir.
Basık tavanlarıyle tüccar dükkânları saçaklarısiyle paslı
Kurşun kalem kulağımda
Dızlak başlarıyle göbekli Agoplar canlanır kafamda
Masal kitaplarından dinlediğim
Efsaneler misali. . .

Silista dendi mi, aklıma solgun bir şehir gelir
Safra gibi sarı yüleriyle insanlar. . .
Silistra dendi mi, aklıma dir takım yollar gelir
— Yazı tozdan geçilmez, kışı kardan seçilmez-
yaslı yollar! . .
Bu yollar ki, sormayın ah soymayın
Adem babamızın bıraktığı gibi kalma
Köylere kentlere uzanırlar.
Silistra dendi mi, aklıma
isyan mızrakları misali sivrilen minareler gelir.
Miltanlar savrulur günde beş kere cami yollarında
Uzun uzun minarelerde
Uzun uzun ezanlar okunur.
Dünyalığı alınır garip kordelerimin
Ahretliği bağışlanır
—yüreciğim burkulur—
Silistva dendi mi, aklıma hanlar gelir
Fani izleriyle simsiyah duvarlar.
Ateşler yanar ortada mağralar misali
Kafamda bir takım masallar canlanır.
— Kurt masalları, gurbet masalları,
İsyan masalları, medet masalları!—

Bu masallardan dinledim
Aslan yürekli Doçonun kahramanlığını.
Ben bu masallardan öğrendim
Doktorun efsanevi adını! . .

Lâtif ALİYEF

(devamı var)

HEDİYE

ANAMA

Çok defa ana,
beni görmek istedin bayramlarda
beraber olmak istedin.
Sen de her ana gibi
o baba horozu
soframıza koymak istedin.
Ama ben ana,
çoktandır gelemedim yanına;
hediye yolladım gelen gidenden
bilmem memnun ettiler mi seni ?

Sana bir bayramlık hediyesi seçemedim bu defa;
Meselâ bir manto —
pırıl pırıl yansın sırtında,
bir kıza benziyesin ihtiyarlığına rağmen
ve salona giderken şu bayram gecesi
yıldızların gözü kalsın sende
elinde bir demet çiçek olsun
etraf bahar koksun büsbütün
tüm güzellikler senin olsun ana
rüzgâr bile korksun yanında esmiye.

Sana bir bayramlık hediyesi seçemedim bu defa;
Meselâ teste teste ışık olsun yollarına saçmağa,
çiçek olsun demet demet saksılarda açmağa. . .
Yahut kafeste bir bülbül olsun
ötüşü uyandırsın seni sabahları
yeni günün müjdesini taşımın sesinde
sesinde ben olayım bülbülün! . .

Bu defa bir hediye seçemedim ana,
sana her hediye azdır bence.
Değil mi südünü emdin kana kana
ve çıktım yollara
şiirden, şarkıdan önce.
Değil mi beşikte hecelerken henüz
bana sen öğrettin o büyük sevgiyi,
çocuklara, emeğe, insanlara sevgiyi.
Kurmak yaratmak azmini
değil mi sen aşıladın içimde
kuşlara, bahara gündüzlere sevgiyi! . . .
Peki, nasıl ödenir bir anaya bütün bunlar ?
Bir defacık başım sızlasa
değil mi sen geçirirdin uykysus geceler başucumda.
Hani bir hastalanmamda oldu ya,
ilk sen açtın hastanemin kapısını değil mi? . . .
Mektuplarım biraz geçikse
degil mi sen ararsın beni
telgraf çekerek, telgraf üstüne!
Unutmuşluğum olsa bile bazan seni
değil mi sen hatırlattın varlığını bana;
yollar çetin gözükse de insana
değil mi ana yürür arkasından
düşmemek için oğulu,
yorgunluğu varsa eger o yolcunun
Değil mi ana koyar dizlerini başı altına! . . .
Değil mi sen ninniler söylersin ana,
değil mi sen
değil mi sen
değil mi sen, ANA! . . .

Bayramlık hediyeni seçemedim sana bu defa;
Meselâ güzel bir şey olsaydı. . .
Ama ne de olsa azdır bence,
çünkü biliyorum her şeyden önce
benim senin için en büyük hediye.
Benim senin gündüzün, gecen. . .
Şimdi yanına geliyorum ana,
buna en fazla sevinecen !

Mustafa MUTKOF

TÜRKiYE iRTiCAIN PENÇESi ALTINDA

YAKUP DEMİR
Türkiye komunist partiyası
Merkez komitesinin
birinci sekretarı

Partiya, koalisyon hükümetin mürteci siyasetine karşı savaşmakta, Tükiye ahalisinin bütün progresif görüşlú tabakalarını işçi sınıfı etrafında birleşmeye davet etmektedir.

TIP nin esas vazifelerinden birini, idareci çevrelere progresif faaliyetçileri „komunist faaliyeti“yle suçlandırarak mahküm etme hakkı veren mürteci kanunlara karşı savaşta görmektedir. Partiyanın Atatürkün „Yurtta barış, cihanda barış“ şiarı altında yürüttüğú „silâhsızlanma ve bütün halklarla dostluk savaşı, progresif içtimaiyat tarafından iyi karşılanıp desteklenmektedir.

İşçi partiyası kuruluşunun memleketteki mürteci çevreler tafından gazapla karşılanması hiç de tesadüfi değildir. Bundan dolayı mürteci çevrelerin her türlú hücümları da biricik hedefleri, ancak işçi partiyasıydı. Partiyanın işçi sınıfının günlük savaşını oldukça başarılı teşkilâtlandırması, emekçiler arasında tesir ve otoritesinin durmadan artması idareci çevrelerede, bilhassa büyük öfke uyandırdı. Memleketin siyasi iktisadi durumu, milletin progresif kuvvetlerini çıkmaz sokaktan çıkış yolları araştırmak mecburiyetinde bırakıyor. Bu kuvvetler, memleket problemlerinin kapitalizm yolunca yürúdükçe halledilmiyeceğini iyi biliyor. Diğer taraftan muazzâm iktisadi, sosyal ve kültürel başarılar sayesinde sosyalist âlem, bütün vatanseverleri düşündüren problemlerin halli yolunu açıkça göstermektedir. Sosyalizm ideleri halk kitleleri arasında gittikce daha çok yayılmaktadır. Bu, iç ve halklar arası irtica tarafından bütún vasıtalarla körüklenen antikomunizme karşı tesirli bir zehirdir.

Yolumuzun nihai gayesi sosyalizmdir. Ve bùfün gayretlerimiz bu gayeye yöneltilmiştir. Memleketimizdeki sosyalist ruh lu bazı teşkilâtlar, Türkiyede daha şimdi sosyalizm kurma imkânları olduğunu ileri sürmektedirler. Günlük siyasi faaliyette buna büyük ağırlık vermektedirler.

Bu siyasi teşkilâtlar, şimdi Tükiye şartlarında sosyalizm kurma şiarını kaldırıyorlar. Fakat kuvvetler nispetini halk kitlelerinin siyasi şuurluk seviyesini hiç nazar itibare almıyorlar. Çiftlikçilerle burjuvazinin en mürteci kısmının iktidarda olduğu, bu mürteciler tarafından imperyalizmin iktisadi, siyasi ve askeri idaresi altına bırakılmış bir memlekette, sosyalizmin günlük savaşlar şiarı olmıyacağına hesap tutmuyorlar. Sosyalizmi „daha şimdi“ kurma şiarı, tek milli-demokratik, imperyalizme ve imperyalizmin memleket içindeki müttefiklerine karşı savaştan alâkadar kuvvetleri geri itmektedir.

Bu cephede hangi sınıflar, sosyal tabakalar birleşebilir? Memleketimizde hangi sınıfların menfaatları imperyalistlerin ve iri çiftlikçilerin menfaatlarıyla çarpışmaktadır.

Partiyamız milli cephe kurulması idesinin gerçekleştirilmesi uğrunda çalışıyor. Bu cephenin esas kuvveti işçi sınıfı ile köylülerin birlğidir.

Şimdilik köylü tabakalar arasına partiyamız núfuzunun olmadığını açıkça itiraf etmeliyiz. Bundan dolayı önümüzde duran en mühim vazifelerden biri işçi köylü birliği temelini kurmaktadır.

Memleketimizde imperyalfstlerin, derebey ve çiftlikçilerin ağır baskısı altında sadece hizmekârlar ve köylüler değil, orta halliler vu köylú burjuvazi de zahmet çekip durmaktadır. Hususiyle köylú burjuva, amerikan köy iktisadiyatı monopollarından çekmektedir. Bu burjuvazi iç pazarı bile kazanmıyor. Böylece köylú burjuvazinin menfaat ve istekleri bütün feodal ve imperyalist aleyhtarı kuvvetlerin menfatlarıyle uygun gelmektedir. Milli burjuvazinin en büyük kısmını şehirli küçük burjuva teşkil etmektedir. İşçi sınıfı, oldukça büyük inkilâpçı kuvvet olan şehirli küçük burjuvaziyi küçümsiyemez, küçümsememelidir de.

Tükiye ticaret ve sanayi burjuvazisinin bir kısmını keza milli demokratik cepheye katmak lâzımdır. Milli pazarın, istismariyle bu burjuvazi de hyli zarar gömektedir. Bu burjuvazinin menfatları, imperyalistlerin, derebeylerin ve kompro lor burjuvazinin menfaatlariyle esaslı şekilde çarpışmaktadır.

Nihayet, Türkiye komunistlerinin kurulması uğrunda durmadan savaştıkları tek millinin yönetmenliği altında en mühtelif sınıf, tabaka ve grupları birleştiren bir cepedir. Bu muhtelif sınıf, tabaka ve gruplar, siyasi görüş ve anlayışları teşkilâtları ve usulleri başka başka da olsa, hepsi milli bağımsızlık uğrunda, imperyalistlere ve memleket içindeki ajanlarına, her türlú mürteciye ve derebeylere karşı savaşmaktadırlar.

Türkiye komunist partiyası, bütün faaliyetinde, marksizim-leninzim nazariyesini, kardeş komunist ve işçi partiyalarının Moskova müşavereleri vesikalarında formüle edilmiş esas prensipleri kılavuz tutmaktadır. Bu nazariye ve prensipleri memleketimizdeki konkre tarihi şartlar içinde yaratıcılıkla tadbik etmektedir. Partiyamız, Çin komunist partiyası yönetmenliğinin halklararası komunist hareketini, iç ve dış siyasette sadece lafta inkilâçılık, fakat gerçekte avantürizim olan hattı reddetmektedir. Çin yönetmenlerinin, Proletarya inkilâbının enine sonunda Asya, Afrika ve Latin Amerika halklarının milli kurtuluş hareketine bağlı olduğunu ileri sürerek inkilâbı „hızlandırma“ tezleri, sınıf mücadelesi ve esir halkın kurtuluşu savaşının gelişmesine yardım etmeyor, bilakis mani oluyor.

Türkiye ve daha birçok memleketin acı tecrübesi, milli kurtuluş hareketini dünya sosyalist sisteminden ayırmak, gelişmiş kapitâlist memleketlerdeki işçi hareketinden ayırmanın, memleketi imperyalist esareti altına siyasi bağımsızlığı hükümranlığı kaybetmeye sürüklediğini açıkça gosterdi.

Partiyamızın şiarı, bağımsız demokratik, tarafsız Türkiye kurmaktır. Gayemiz, işçi, sınıfının yönetmenliği altında bütún halkın progresif kuvvetlerine dayanan milli demokrasi devleti kurma savaşı yürütülmesidir. Partiyamız, başta iri burjuvaziyle iri çiflikçilerin hâkimyetinin devrilmesi, memleketteki yabancı memleketler üstlerinin kaldırılması, NATO ve SENTO saldırgan askeri bloklarından çıkılması, memleketin bağımsız yapılması, hakiki demokrasinin yaratılması, milli meselenin halledilesi, esaslı toprak reformunun gerçekleştirilmesi, milli ekonominin geliştirilesine mani olan her şeyin betaraf edilmesi, halkın maddi ve kültürel seviyesini yükseltilmesi, sosyalist memleketlerle iktisadi bağlar kurulup geliştirilmesi gerektiğini iyi bilmektedir. Bizde sosyalizme varılması için bu safhadan geçilmesi lâzımdır.

Barış, halkımızın hayatı için, zaruri şarttır. Memlektimizinşimdi içinde bulunduğu kör sokaktan çıkarılması için harp siyasetinden vazgeçilmesi meçburidir. Leninci barış içind yan yana yaşama siyasetine sadik olan partiyamızın başlıca vazifesi, barış savaşıdır.

Çin komunist partiyası yönetmenliğinin barış içinde yanyana yaşama prensibinin sınıf mücadelesiyle milli kurtuluş savaşına sözde mani olacağı, iddiası, ancak saldırganlık siyastini haklı çıkarıp gerçekleştirme yolları arayan imperylistlerin faydasınadır. Çin komunist partiyası yönetmenliğinin bu ve daha birçok esas meseleler hususunda aldığı mevzi, marksizme leninizme, halklararası komunist harektinin 1957 ve 1960 yılları Moskova müşaverelerinde oybirliğiyle kabul edilen genel hattına doğrudan doğruya aykırıdır.

Askeri masraflar yükü altında inliyen Türkiye halkı, imperyalistlerin harpçılık siyasetinde çok çekti ve çekiyor. Termonükleer muharebe başlarsa, Türkiye halkı tamamiyle mafolma tehlikesi karşısında kalacaktır. Bundan dolayı Moskova mukavelesini, bütün progresif insanlıkla beraber barışsever türk halkının da büyúk sevinçle karşılamasını anlamak hiç güç değildir Bu mukavele, ancak „soğuk harp“ ve halklararası gerginlik şartlarında iktidarda durabilecek Türkiye mürtecilerini şaşırttı.

Türkiye komunistleri, SBKP, bütún kardeş komunist ve işçi partiyalariyle elele vererek halklararası komunist hareketinin birliği, barış, milli bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm savaşı yürútmek niyetindedirler.

(son)

ОПОЗНАХМЕ ОКРЪГА ВИ ЧРЕЗ СЪРЦАТА НА ХОРАТА

От 25 до 28 юни в Силистренски окръг по покана на Окръжния комитет на Партията и Окръжния народен съвет гостуваха група поети и писатели: МЛАДЕН ИСАЕВ, ЛАМАР, ДИМИТЪР АНГЕЛОВ, БОНЧО НЕСТОРОВ, ЛЮДМИЛА ИСАЕВА, ПАУЛИНА СТАНЧЕВА, ИВАН РУДНИКОВ, БЛЕНИКА, КРУМ ВЪЛКОВ, ДИМИТЪР ГУНДОВ ВАСИЛ РАДЕВСКИ и СТЕФАН СТАНЧЕВ.

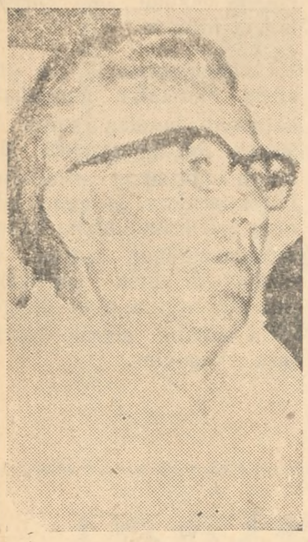
През време на краткия си престой гостите имаха възможност да посетят редица трудово-кооперативни стопанства и предприятия, да се срещнат с прекрасните трудови хора на нашата Добруджа, да видят с очите си постиженията на този хубав край в стопанския и културния живот, в бита. Организираните литературни четения в окръга, посрещнати с изключително голям интерес, и водените разговори с кооператорите на полето и във фермите, с трудещите се в предприятията, бяха най-непосредствения контакт между творците на перото и строителите на социализма в нашия окръг.

На тази страница поместваме впечатленията на гостувалите поети и писатели от промените, настъпили в окръга ни през последните обновителни години.

Поетите и писателите сред партийни и стопански ръководители на окръга.

МЛАДЕН ИСАЕВ

С ГРУПА писатели, сред които беше и Назъм Хикмет, минах през Силистра преди седем години. И може би всички останаха с впечатлението, че Силистра е едно малко градче.

Впечатленията ми от Силистра и окръга сега са съвсем други. През първия ден на нашето гостуване с Крум Вълков и Ст. Станчев бяхме в Айдемир. Айдемир е едно ново, голямо село, за което съм чувал от народната песен. За един много кратък период хората тук са извършили нещо много голямо. Равнината, долу край Дунава, която е представлявала едно блато, сега е превърната в градина. Срещнахме се с хората, с лозарския бригадир Мирон — един твърд, волеви и едновременно сърдечен казак. Ние бяхме в техните къщи. Посрещнаха ни така сърдечно, така топло. Шегуваха се непрекъснато.

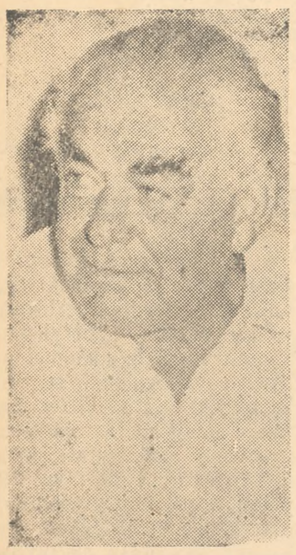
Най-важното —хората тук са доволни от постигнатото, гордеят се с постигнатото. И навярно това се дължи на усърдната политическа работа на Партията и другите масово-политически организации.

През втория ден с Людмила Исаева и Крум Вълков бяхме в Алфатар и Дулово. И оттук имам добри впечатления. Хората бяха изключително гостоприемни. Алфатар е голямо старо село. Всяка година в него се издигат по 70-80 нови къщи.

Дуловци ни заявиха с изключително голяма гордост, че очакват да получат тази година по над 220 килограма пшеница от декар.

Прави силно впечатление и фактът, че навсякъде в окръга ви работят много млади хора. Младежите завършват техникуми и се завръщат по селата си. А това е условие за развитие на културен живот.

ЛАМАР

НАШАТА група посети две села — Кайнарджа и Ситово. Най-съществения, което исках да узная, беше имат ли хората душа за работа. Този проблем в окръга ви вече не съществува. А това означава, че връщане назад няма. Човекоденът и в двете села е висок и безспорно той привлича хората на работа.

В Кайнарджа пред доячи и пионери четохме стихове. Хората ни слушаха с внимание, с възторг. В ситовската краве ферма имаше изключително голяма чистота. Тук за работниците четохме стихове в клуба на животновъда.

Село Поляна ни посрещна с новия си лик, с новите си къщи. По всичко личи— това е едно ново социалистическо село. И всеки двор с лози. Но насадени по различен начин. Красиво!

Четохме наши творби в промкомбинат „Електрометал“ — Силистра — пред повече от 150 работника, четохме и в Тутраканското читалище. Направи ми впечатление облеклото на публиката в Тутракан. Всички бяха в подходящо вечерно облекло. А това е много важно, това говори за постигнати много неща и във вкусовете, и в материалната култура.

Като общо впечатление за мене се е утвърдило, че нашите окръжни центрове имат изключително обновен вид. Това мога да кажа за Плевен, Ловеч, където бях в последно време. Силистра също не изостава назад. Аз вярвам, че целият наш народ скоро ще придобие една повисока обща култура. Много ме радва вниманието, с което ни слушаха хората. Тази спойка, която съществуваше между нас и кооператорите и работниците, когато четяхме стихове, е трудна, голяма работа.

БЛЕНИКА

ДОЙДОХ в Добруджа веднага, когато ми се откри възможност— след изгонването на румънските чокои. Но в нея тогава нищо не беше променено, всичко беше непипнато. Камъните в Тутракан стояха там, където бяха през моето детство

Минах отново през Добруджа преди 11-12 години. Направи ми впечатление Тутракан —още изостанал беше тогава. Но и Тутракан, и Силистра са толкова много променени сега.

Отношението на жените към живота е ново. Срещнах жени, които месечно получават по 130 лева. Узнах, че домакинствата им не са лишени от нищо—имат си и електрически печки, перални.

В Кайнарджа срещнахме деца от детската градина. Те бяха облечени много добре, чисто и спретнато,

Хората, където и да бяхме, ни слушаха с изключително голямо внимание. Особено добре посрещаха интимните стихове.

Отивам си с препълнена душа и вярвам, че ще напишѫ нещо за онова, което видях и преживях през това си пътуване.

ДИМИТЪР АНГЕЛОВ

ПРЕЗ време на обиколката ми из вашия окръг видях много. Има места, към които бих искал отново да се върна, които не бих могъл да забравя.

Очарован съм от приема, от културата на хората.

Радостен съм, че видях Добруджа, каквато е сега, преди да умра.

Мисля, че Силистра ще стане бисерът на Дунава, тъй както Варна е бисер на нашето Черноморие.

ПАУЛИНА СТАНЧЕВА

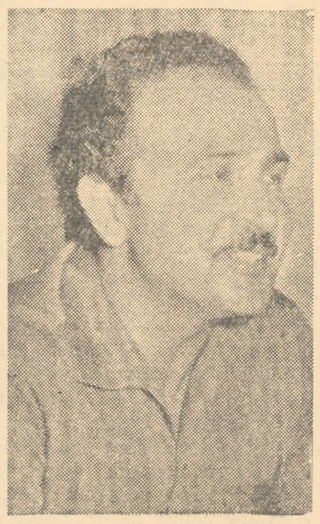

ДОЙДОХ в Добруджа твърде възрастна.

Преди три години Силистра беше наистина дълбока провинция. А това говори преди всичко за темпа, с който сега тук се извършват измененията. Бях преди известно време в другата Добруджа, откъм Толбухин. Сега чувствувам, че съм залюбила и Черноморска Добруджа, и Крайдунавска Добруджа.

Това, което видяхме в селата, радва много. А младите хора, работещи в тях, са сигурна опора при изпълнението на всяка една задача.

ИВАН РУДНИКОВ

ВЯРВАМ, че няма човек, в България, който от най-ранна възраст да не е закърмен с обич към Добруджа. Моите впечатления от нея сега надминаха очакванията ми.

Преди всичко преобразованията тук грабват окото най-напред. Видях една богата, преобразена, обновена Силистра.Видях една богата,преобразена добруджанска природа, един добруджански пейзаж. Промяна е настъпила и в душите на тукашните хора, с чието пословично трудолюбие ние се срещахме навред, дето бяхме.

В Иширково, където гостувахме, е направен истински скок в подобряване благосъстоянието на човека.В сравнение с 1960 година нивото на живота чувствително е повишено.

Направи ми изключително хубаво впечатление, че във звената и бригадите българи и турци живеят и работят като братя и сестри.

Иска ми се и аз да кажа нещо за аудиторията,пред която четохме свои творби в промкомбинат „Камъшит“— Силистра. Това беше аудитория с много повишени културни интереси. Беше проявен голям интерес към онова, което четохме. Интересът към литературата пролича и от въпросите, които ни се зададоха.

Това наше посещение беше една прекрасна форма за пряк контакт с трудовите хора. За нас, творците, това е хубаво. След едно такова посещение човек се чувствува задължен да даде повече творби на хората от кооперативните блокове, от предприятията и заводите.

Отивам си от Добруджа с готовността да пиша за нея, за тази земя хранилница.

ЛЮДМИЛА ИСАЕВА

АЗ бих искала да изразя обичта си към този край. Силистра наистина съвсем скоро ще бъде една перла на Дунава. Много е направено тук. По-интересно е човек да гледа новостите, отколкото старините.

Когато бях в окръга ви, нямах чувството, че съм далече от Столицата. Хората тук са с чувство за достойнство и хумор. Разбират добре поезия. Особено въодушевено посрещнаха патриотичните стихове.

Тук смайват преди всичко хората, те са златният фонд на този край. Никой никога не казва „аз“. Винаги—„ние“. Общо се веселят, общо скърбят. А добруджанци умеят прекрасно да се веселят.

Действително жените са издигнати на отговорна работа. Защо именно тук? Това според мене говори за цялостната организация в окръга.

Дойдохме тук непознати, но си отиваме с много познати.

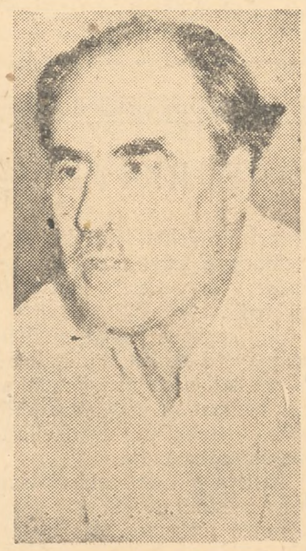
ВАСИЛ РАДЕВСКИ

В СИЛИСТРЕНСКИ окръг ми направи изключително голямо впечатление отношението, с което гледат хората на своята работа. И още нещо — вниманието, с което слушаха тези хора онова, което ние им четохме. Това говори за една пораснала култура. Именно това ме изненада най-много в този далечен край.

Другото — отивам си с хубави, радостни чувства от Добруджа. Дано стане така, че всичко, което ме развълнува, да съумея да го опиша.

ДИМИТЪР ГУНДОВ

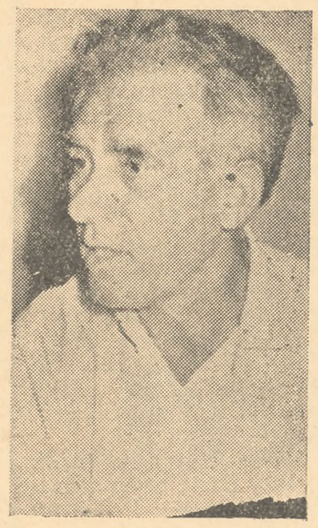
ИМЕТО на Добруджа ми е скъпо, може би защото тук дядо ми е пасал преди 50 години чужди овце и кози — овцете и козите на чокоите.

Сега, в последно време, колкото пъти съм идвал в Добруджа, откривам за себе си все нови и нови неща. Наред с онези дълбоки изменения, които са извършени тук, промяна е настъпила и в душите на хората. В Иширково нас ни посрещнаха хора с хубаво, културно отношение. Навсякъде ми направи впечатление културната издигнатост и начетеност на ръководителите. С председателя на кооператива в Срацимир Нешо Нешев човек би могъл да говори спокойно по всички въпроси: и за селското стопанство, и за литературата, и за драматургията.

Сегашното ми идване в Добруджа заварва развитието на живота на един повисок етап. Всички са заинтересовани какво може да се направи още повече за подобряване благосъстоянието на хората. И трябва да се каже, че именно грижите за хората ги задържат на работа в стопанствата.

Искам да отбележа задружното живеене между българите и турските малцинства, корените на което могат да се търсят далече в миналото в общата им борба срещу потисниците и експлоататорите.

КРУМ ВЪЛКОВ

ДОБРУДЖА е изключително много колоритна. А не е една безкрайна равнина, каквато сме си я представяли. Но колоритността ѝ трябва да се търси преди всичко в хората. Добруджанци са запазили своя роден звучен език през всички робства. В Добруджа срещнахме и липовани, които също допринасят за колорита ѝ. Това богатство от хора е много хубаво.

Обиколихме няколко села от окръга. Спомена се вече за бригадира Мирон, от Айдемир. Силно впечатление ми направи бай Илия, председателя на ТКЗС в Айдемир. Този човек е заработил в стопанството още от основаването му. Това е смисълът на нашето време, това е героизъм. Направи ми впечатление и партийната секретарка в Айдемир Денка Велева, свързана здраво с хората, уважавана от тях.

Алфатар ме очарова с прекрасните си хора, с културата на телчарките, които работят и се учат.

Дулово ще запомня с хубавия му читалищен дом, с прекрасната връзка между българи и турци, която укрепва в процеса на културната революция.

Ние минахме през сърцата на хората, за да опознаем вашия окръг, за да видим как израства човекът на бъдещето.

БОНЧО НЕСТОРОВ

БИЛ съм и друг път в Силистренски окръг. Но организацията на това ни гостуване надмина всичко. Тя създаде [добър, прекрасен климат на радост и другарство. И така беше всеки ден, всеки час. Така беше и в селата, и в градовете.

Нашата група първо посети стопанството в Срацимир. Посрещнаха ни прекрасно и ръководителите, и кооператорите. Може би тези, които веднаж стъпят на добруджанска земя, никога не я забравят.

В Силистренски окръг има от аромата на онази Добруджа, която познаваме отдавна, от книгите на Йордан Йовков.

Стопанството в Срацимир се води от млади, енергични хора. По техните думи догодина то вече ще се реди между най-добрите стопанства в окръга. Теренът на кооператива е изключително красив.

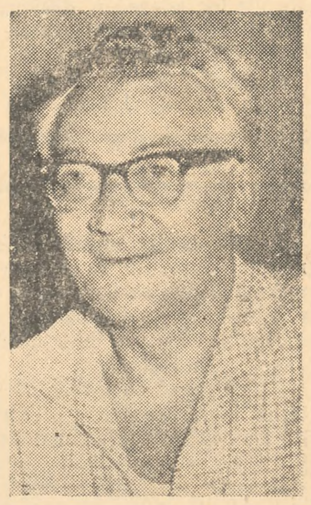
В Секулово пак ни посрещнаха млади ръководители, мои приятели. Председателят на стопанството Димитър Михайлов, партийният секретар Йордан Иванов и секретарят на общинския народен съвет Димитър Кърдриков са един прекрасен колектив, здрав колектив и безспорно задружната им работа се отразява върху изпълнението на задачите.

В промкомбинат „Камъшит“, цехът където беше организирано литературното четене, не беше много подходящ. Но ние бяхме посрещнати сърдечно от една прекрасна аудитория — около 500 млади момичета и жени. Като че ли се почувствувахме на студентско събрание — и въпросите, които ни се зададоха, имаха такъв характер. Онази всестранна революция, за която се говори твърде много, в окръга ви се чувствува навсякъде.

Напускам този край с препълнено сърце. Лично аз съм свързан здраво с Добруджа. Моето родно място е извън пределите на България. За мене Добруджа е като родно място. И затова вярвам, че тази хубава земя няма да отмине творчеството ми.

СТЕФАН СТАНЧЕВ

ОТ ХОРАТА съм, които обичат да пътуват, ала в този край не съм идвал. Но за дейността на тукашните хора поне малко знам от работата на туристическите секции в окръга ви, между които секцията на ДМЗ „Стомана“ е известна в цялата страна.

Заедно с преобразованията на този край са се променили и хората. Аз съм преуморен от много впечатления. Струва ми се, че открих образи на душевно богати хора.

Силистренски окръг бързо крачи към бъдещето. Младите хора, които сега ръководят, ще могат да видят прекрасните си дела след няколко години.

На отиване си позволявам да се лиша от обичта си към някои красиви кътове на България, за да намеря място за любовта си към вашия край.

ДЕПОЗИТ
БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ БИБЛИОТЕКА София

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 79 (787) | Вторник, 7 юли 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Младият механизатор

ЧОВЕК има ли желание, всичко може да постигне. Стига да се труди. А Кемал Зекериев от село Паисиево мечтаеше да стане тракторист. Още в детските години тази мисъл не излизаше от главата му. По цели дни се въртеше около механизаторите. Много неща беше научил от тях.

През миналата зима той завърши МТУ и се върна на село. Ръководството на стопанството веднага му повери трактор. Още в първите дни той показа способностите си. За постигнатите му успехи в продължение само на няколко месеца младия Кемал на 1-ви май беше награден с парична награда. . .

И вега минете ли край блоковете на ТКЗС Паисиево, ще видите Кемал застанал зад волана на поверения му трактор, който влачи виндроуер.

* * *

Наближаваше обяд. След падналия сутринта дъжд кълбестите облаци изчезнаха някъде в хоризонта. Времето се проясни. От силната горещина пшеницата бързо изсъхна. Механизаторите отново влязоха в безкрайните блокове, В един от тях, близо до село Боил поваляше на откоси избуялата пшеница и виндроувра, теглен от трактора на Кемал.

—Чувате ли, това е трактора на нашия Кемал — рече един от селяните. — След като приключи жътвата на ечемика, започна да жъне пшениците — продължи той.

Кемал Зекериев пръв в района влезе в блоковете на житата. Само за два дена ожъна 300 декара ечемик. А сега усилено жъне пшениците.

След кратка обедна почивка Кемал отново застана зад волана. Тракторът забръмча. Младият механизатор впери поглед в далечината, където свършваше блока. Голям е, но ще работи до късна вечер, за да го свърши, да навакса изгубеното време от дъжда. Трябваше да направи всичко възможно, за да не остане нито ден в неизпълнена норма. Нали се бори за първото място и през тази кампания.

В другите блокове работеха колегите на Кемал. Те жънеха ечемика. А една група кооператори в съседния блок жънеха на ръка. Жетварските им песни, смесвайки се с шума на тракторите, се чуваха отдалеч.

Зия СЕЛЕМЕДОВ

НАВРЕМЕ И БЕЗ ЗАГУБИ ДА ПРИБЕРЕМ РЕКОЛТАТА!

ДОБРЕ ДА СЪХРАНИМ СЛАМАТА! Качествено да засеем вторите култури!

ПОЛИТИЧЕСКАТА АГИТАЦИЯ — НА ПОЛЕТО

Настъпиха най-усилените дни на полската работа. Кампанията по прибирането на реколтата е в решителната си фаза. Сега на плодородните земи на кооперативните стопанства от окръга от ранна сутрин, до късна вечер десятки хиляди кооператори са заети със срочното и беззагубно прибиране на реколтата.

През тези решителни дни, като ръководители и възпитатели на тази огромна армия на селскостопанските работници,партийните комитети и организации на село носят голяма отговорност. Те са длъжни да организират своята политико-организаторска работа така, че тя да съдействува за бързото и беззагубно прибиране на реколтата, на всичко онова, което е родила земята. А за това е необходимо трудовото напрежение да не спира през цялото лято, най-рационално да се използва наличната работна ръка и селскостопанската техника.

Майският пленум на ЦК на БКП разкри някои основни недостатъци в съдържанието, формите и методите на организационната и политическата работа, извършена от партийните организации и посочи пътищата за тяхното преодоляване. Пленумът посочи, че за да изиграе своята положителна роля сега цялата политическа и организаторска работа, трябва да става на полето, там, където работят звената, бригадите и механизаторите. Нужно е селските активисти и агитатори да запознават хората със задачите, да организират редовното отчитане на социалистическото съревнование, като на първенците се връчват награди и преходни червени знамена. Задължение на агитаторите е да разяснят на всеки кооператор каква ще бъде конкретната му задача всеки ден и всяка седмица, какво ще спечелят стопанството и кооператорите, ако реколтата се прибере навреме и качествено.

Скед Майският пленум на ЦК на БКП болшинството от партийните комитети и организации от окръга преоцениха досегашната си политическа и организаторска работа и взеха конкретни решения за подобряване на нейното съдържание и форми.

Общинският партиен комитет в Ситово със секретар другаря Тодор Димитров, още през месец май т. г. прие разгърнати мероприятия за политико-разяснителната работа, която ще се извършва сред кооператорите през лятото. Имайки предвид, че сега хората на село за продължително време са лишени от възможността да слушат редовно радио, да следят пресата и се информират за най-важните вътрешни и международни събития, комитетът реши най-отговорните другари—членовете на общинския комитет на БКП и УС на ТКЗС да излизат с политически беседи за най-важните събития.

Тук за всяко звено има определен агитатор и четец, които редовно изнасят пред кооператорите на самото работно място беседи и информации, запознават ги с предстоящите задачи и най-важните събития. Комитетът и УС на ТКЗС са организирали и отчитането на съревнованието между бригадите, звената и механизаторите. За целта редовно се издават бюлетини и листовки, а за първенците кооператори и механизатори по радиоуредбата се изнасят концерти.

Добре е устроена политическата работа и в районите на общинските комитети на Партията в Паисиево, Межден, Секулово и др. В селата от района на тези комитети, активистите на Партията и другите масови организации, снабдени с вестници, бюлетини и решенията на ръководствата на стопанствата, разясняват на кооператорите всички онния въпроси, които ги вълнуват, дават отговор на всички отправени към тях въпроси.

Има партийни комитети и организации обаче, които все още недооценяват важността на политическата работа сред кооператорите. Увлечени в ежедневните стопански задачи в някои райони, партийните и стопански ръководители остават полтическата работа на самотек.

Така например общинският партиен комитет от Сребърна със секретар др. Тодор Димитров и бюрата на първичните партийни организации от този район не ръководят отблизо хода на социалистическото съревнование, не го отчитат редовно, не издават бюлетини и листовки, не инструктират редовно и не контролират работата на агитаторите. Подобно е положението и в района на общинския комитет на БКП в с. Добротица със секретар др. Коста Иларионов, където от новата година до края на месец юни съревнованието между бригадите и звената не е отчетено, работата на агитаторите не се насочва и контролира от партийните секретари. За това красноречиво говори фактът, че партийния секретар от с. Любен др. Ахмед Ферадов не помни кога е инструктирал агитаторите, не знае кой от тях каква работа извършва.

Такива слабости в организаторската и политическа работа сега през лятната кампания има и в други комитети в окръга.

Необходимо е в светлината на взетите решения от Майския пленум на ЦК на БКП, решително та се подобри съдържанието и формите на политическата работа, да се ликвидира бързо с нейното подценяване. Засилването на политическата работа, разнообразяването на нейното съдържание и форми, повишаването на нейната действена и възпитателна сила изисква сега преди всичко подобряването на партийното ръководство. Правилно постъпват сега онези общински и градски партийни комитети, които не се стремят да извикват партийните секретари на заседания и съвещания, а отиват на място и при активното участие на местните ръководители вникват в съдържанието на политическата работа, помагат в решаването на възникналите въпроси. Партийните и стопански ръководители ее бива да забравят, че изпълнението на плана в селското стопанство сега, в тези напрегнати дни до голяма степен зависи от политическата работа, която се извършва сред кооператорите. Главното сега е да се засилва всекидневно организаторската и политическа дейност на партийните комитети и организации сред кооператорите и механизаторите за повишаване на трудовата дисциплиия, за висока производителност на труда, за бързото и висококачествено изпълнение на всички селскостопански работи.

ТРУДОВО ЕЖЕДНЕВИЕ

НА ИЗТОК небето светлее. Селото все още не се е пробудило, а механизаторите от първа бригада в село Ситово са вече на полето, на временния стан сред ечемичения блок, където сега е струпана нялата им техника. Всеки бърза да притегне, да гресира поверената му машина, че работа го чака... Но най-припрян е комбайнерът Петър Йорданов. Заедно със своя помощник Иван Атанасов бързат да подготвят комбайна, за да може щом росата се вдигне, веднага да влязат в блока, да не губят нито минутка. И без това няколко дъждовни дни забавиха работата. А житата не чакат. Ечемикът, повален на откоси от виндроуера, вече няколко дни лежи на блока. И пшениците от 2 200 дка е също готова за прибиране. От 13 години е комбайнер Петър Йорданов. Знае той колко е ценен всеки ден, дори всеки час през жътва. И често подканя помощника си да бързат.

Още не беше изгряло слънцето, когато бумтенето на машините наруши тишината. Пръв запали КД—то Димо Тодоров. А след него забуча и „Пионерът" на Стоян Чорбаджийски. Закачили вързен волокуш те закръстосваха между правите редици на струпаната от купнителите слама. След малко те се завъртяха около един ред и награбили ламата от десетина купнителя, я понесоха плавно като кораб по равния блок. Достигнали края на блока, те я струпват и се връщат отново на вътре с опънат волокуш. Така само за час-час и половина една ивица от стотина метра по дългата страна на блока вече бе чиста. А по край пътя се беше извисила огромна камара от слама.

* * *

С нетърпение оглеждаше откосите на поваления ечемик комбайнерът Петър Йорданов. Само да се вдигне росата и да ги захване. До тъмно няма да спре. Миналата година беше първенец в жътвата. Награден е от управителния съвет на стопанството с екскурзия в Съветския съюз. На 18 юли ше замине. А до тогава жътвата трябва да завърши.

Скоро слънцето припече. Нямаше още 8 часа, когато комбайнът тръгна по откосите. Хедерът ги поглъщаше и изпращаше в ненаситната утроба на машината. Застанал на щурвала Петър уверено я управляваше. Но от време на време окото му все надничаше към бункера, където като жълта плътна струя изтичаше овършаното зърно. Радостно му ставаше да гледа как бързо бункерът се изпълва с едрото зърно. Това бе признак на богата реколта.

Втора или трета обиколка правеше комбайнът, когато към него се приближи механикът на първа бригада Димитър Кулев. Той намахна на комбайнера да слезе. Петър предаде машината в ръцете на своя помощник Иван Атанасов, спусна се по стълбата и само след секунда „беше при механика.

— Колко тона имаш досега? — бяха първите му думи.

— 200 минаха, но до довечера сигурно ще стигнат 250. Хубав е ечемикът, другарю механик. По 270 кг от декар бункерово тегло пуска. А как са с жътвата Георги Неделчев и Георги Димитров.

С Георги Неделчев, комбайнер от II бригада на с. Ситово и Георги Димиров, комбайнер от с. Поляна, Петър е в съревнование. Трите през тази година се борят за първото място.

— Жънат, жънат — отговори му механикът. — Гонят те, внимавай да не те разминат. И те като тебе нито за ден не са спрели.

Разговорът продължава до като комбайнът, направил своята обиколка приближава отново. Петър пъргаво се качи на машината, за да продължи работата. Днес трябва да завърши подбирането на ечемика. А след обед или нах-късно утре комбайнът му ще заплува сред разлюляните пшеници.

* * *

На другия край на блокр, там където машините с волокуша вече бяха извлекли ламата, забил плуг в земята дизелът на тракториста Велико Колев оръжма бразда подир бразда. Влажна и мека се сипе почвата под плужните тела. Закачената на дълъг прът брана я заравнява, не оставя нито един гребен, нито една бучка. Цял ден ще оре Велико, а довечера ще го смени помощникът му Георги Дойков.

Утре над изораната площ със сеялка ще зашари КД-то на Димо Тодоров, за да зарови в земята царевичните семена.

Като този са и останалите жътвени дни на Ситовските механизатори, дни на труд и напрежение, дни на радост и доволство от постигнатите успехи.

Емил ПРАХОВ

Получават очакваните добиви

Седмици вече кооператорите от бригадата в с. Чернолик масово берат тютюневи листа от сорта „Остролист". Вече са направени повече от 6 500 низи, които са поставени на сушилните.

За осигуряване условие за сушене на цялото количество листа, които се очаква да бъдат получени от всичките 580 дка тютюн, стопаните приготвят сушилни тип „Перишки".

Тютюноберът продължава усилено.

Румен МИХАЙЛОВ

УСИЛЕНО ЗАСЯВАТ ВТОРИТЕ КУЛТУРИ

НЕПОСРЕДСТВЕНО след започването на жътвата на ечемика в ТКЗС —Кайнарджа започна и засяването на царевицата втора култура. В производствения план на стопанството е предвидено с нея да се засеят през тази година 3 000 дка площи освободени главно от ечемика. За да могат семената да поникнат бързо и посевите да се развият добре, ръководството на стопанството и специалистите организираха бързото засяване на освободените площи. Ламата се извличаше бързо и те веднага се изораваха. А само след един ден се и засяваха. Така изобилната влага се използва най-рационално за получаване на високи добиви зелена маса от засетите площи.

До днес в стопанството са засети над 600 дка с фуражна царевица. На първо място в сеитбата й е втора бригада на село Кайнарджа с бригадир Иван Маринов, в която са засети над 250 дка. След нея се нарежда бригадата на село Войново с бригадир Русан Енчев засяла над 200 дка. Сеитбата продължава усилено. В близките няколко дни определените според плана за втора култура площи ще бъдат засети.

Засявайки определените площи с царевица, кооператорите от ТКЗС—Кайнарджа ще осигурят повече зелена храна за животните през есента. А при благоприятни климатични условия могат да приготвят и известни количества силаж.

Михаил ТОДОРОВ

С УСЪРДИЕ НА ДОБРИ СТОПАНИ

ГОДИНИ наред вече стана хубава традиция в бригадата на Ебазер Мансъров в Дулово различните селскостопански работи да се извършват в точно определения от агротехниката срок. И сега полевъдите от тази бригада са на едно от личните места в кооператива по прибиране на зърното от есенниците. Проливните дъждове, които на много места в окръга направиха маса щети и спъваха постоянно работата на механизаторите, тук не представляваха като че ли голяма пречка. Желанието на дуловчани и това лято да вземат връх над работата надделя. С помощта на изправната техника те съумяха навреме да приберат наличния ечемик на площ от 700 дка. Тази култура беше прибрана с комбайни, поради кишата и непрекъснатите проливни дъждове. Това обаче не попречи очакваните до биви да бъдат получени. Механизаторите със задоволство отчетоха, че е получено по 335 кг зърно бункерно тегло.

През последната седмица започнаха и масовото прибиране на пшеницата от сортовете „Безостая" и „301", които възлизат близо на 1 000 дка площ. Съвестната работа на комбайнерите и тук ще бъде първата гаранция за успешното и в срок провеждане на кампанията.

Добра организация е създадена и по площадките, за изсушаване и почистване на зърното. Тук всички процеси са механизирани, с изключение на лопатирането, което се извършва на ръка. Така добре изсушено и почистено, част отзърното ще бъде отправено към държавните складове, а друга — за нуждите на стопанството.

Грижи се полагат в бригадата и за семенните участъци. Проведеното навреме почистване от класовете на ечемика и ръжта ще даде възможност и тази година дуловци да получат зърно със завидно качество. Неоценим в това отношение е и фактът, че пшеницата не е почти никак засегната от дървеничката. За зърното от 500 дка семенни участъци са определени самостоятелни складове и превозни средства. За целта ще се използват масово и саморъчно направените сандъци за каруците, всеки един от които ще побира 1 100 кг зърно. С това просто на глед приспособление полевъдите ще могат да запазят чисто зърното си и опасността от примеси с други сортове ще бъде напълно избегната...

...Много работа предстои още на стопаните от бригадата на Ебазер Мансъров, и копанта трябва да се привършва, и тютюна трябва да се бере и за оран и сеитба на втори култури трябва да се мисли. Но полевъдите ще ннмерят сили и време за всяка една работа.

Руси ШИМАБЕЕВ

Планът за вълната е преизпълнен

И тази година овчарите от овцефермата в ТКЗС—Нова Черна постигнаха добри резултати в своята работа. Те с чест изпълниха и преизпълниха годишните си планове за вълната. Колективът при план да предаде 6 023 кг вълна, предаде 7 048 кг, с 1 025 кг вълна повече.

Измежду овчарите най-много вълна получи Никола Дяков. Той даде на стопанството 1 036 кг вълна вместо заплануваните 872 кг. Не изостават назад в работата и овчарите Стефан Петров и Асан Каишлията

Илия ГРОЗДАНОВ

ПРЕДАДЕНИ СА 10 ТОНА КАЙСИИ

Кооператорите от ТКЗС — Сребърна положиха много труд през тази година за овощната градина.

От няколко дни насам те усилено берат кайсии за износ. Досега са набрани и предадени 10 тона кайсии, категоризирани за екстра качество.

Най-сръчно берат и сортират плодовете кооператорите от звеното на Георги Иванов. Те са набрали 2 350 кг кайсии. Похвала заслужават и комсомолките Иванка Иванова, Костадинка Минкова и Милка Атанасова.

Енчо ИВАНОВ

Билки за родната медицина

Под ръководството на местните масово-политически организации и инструктурите от Окръжния кооперативен съюз, в село Долно Ряхово се извърши разяснителна и организаторска работа сред населението за събиране на билки.

Ученици и много кооператорки, използвайки свободното си време, се включиха активно в изпълнението на тази задача.

Засега най-добре се проявяват младежите Али Мурадов, братчето му Реджеб Мурадов, ученик от VII кл които събраха и предадоха над 170 кг липов цвят. Кооператорът Ахмед Юсуфов заедно със съпругата си Адевие Ахмедова предадоха над 140 кл билки.

Закупчикът Никола Георгиев досега е приел общо над 2 600 кг липов цвят.

Халил ИБРАХИМОВ

Първи в беритбата на тютюна

На първо място в беритбата на тютюна в ТКЗС — Кайнарджа е II-ра бригада с бригадир Иван Маринов. Всяка сутрин кооператорите от звената на Вълчо Костадинов, Иван Миланов и Стойко Дънев се отправят към блока, засаден ст тютюн в местността „Домусчи кулак", за да приберат готовите листа. Напрежението на труда сега е голямо, но грижливите стопани са решили да не жалят сили и да не оставят нито лист да се похаби. Досега от бригадата са набрани над 2 000 низи тютюн, които грижливо се изсушават. Беритбата продължава, като с всеки изминат ден броят на низите се увеличава.

Шербан СТОЯНОВ

РАБОТАТА НЕ СТИХВА

Щом завърши жътвата на ечемика, механизаторите от село Сребърна веднага започнаха извличането на ламата от блоковете. Само за два дни 1 400 дка пожънати площи бяха почистени от нея. Активно участие в тази дейност взеха механизаторите Никола Великов, Васил Тодоров и Руси Дойков.

Сега оживлението в пожънатите блокове не престава. Тежките машини изорават стърнищата, а след тях трактори със сеялки ги засяват с втора култура.

Марин СЕРТЕВ

ХОРА ОТ ЧЕЛНИТЕ РЕДИЦИ

Бригадирът на шлосерската бригада в Промкомбинат „Електрометал" Борис Топалов първи усвои производството на парогладачните машини и предаде знанията си на другарите. Увлечена от примера му на добър работник, неговата бригада достига до 130 на сто изпълнение на трудовите норми.

Георги Антонов е шлосер в Промкомбинат „Електрометал". С изпълнение на нормите 130 на сто Георги Антонов е заслужено в редицата на първенците.

Снимки: Стоян ТОДОРОВ

РЕШЕНИЯТА НА МАЙСКИЯ ПЛЕНУМ НА ЦК НА БКП В ДЕЙСТВИЕ

ЩЕ РАБОТИМ ДОКАТО СЪЗДАДЕМ КРЕПКИ И БОЕСПОСОБНИ ПАРТИЙНИ ОРГАНИЗАЦИИ

МАЙСКИЯТ пленум на ЦК на БКП постави пред партийните комитети по места като най-важна задача да подобрят съдържанието, формите и методите на организационната и идеологическа работа, разкри основните недостатъци в това отношение и посочи пътищата за тяхното преодоляване.

Още след публикуването на решенията, общинският партиен комитет в с.Окорш на специално свое заседание изслуша задълбочена оценка за работата на комитета и бюрата на първичните партийни организации в светлината на решенията на пленума. На заседанието бяха разкрити редица слабости, допуснати както от общинския партиен комитет, така и от бюрата на първичните партийни организации по места в работата им по укрепване на партийните организации, по издигането на партийните секретари, работата с партийния актив, с кандидат партийните членове и др. Сериозни недостатъци бяха посочени и в идеологическата работа, в формите и методите на политическата работа при изпълнението на стопанските задачи. По всички тези въпроси комитетът прие конкретни решения. Членовете на партийния комитет бяха разпределени по партийните организации за оказване на помощ при подготовката и провеждането на партийни събрания, за направа оценка за дейността на партийните бюра и всички комунисти. На тези събрания се разкри, че някои от партийните бюра са намалили взискателността си към партийните членове, в резултат на което има комунисти които нарушават устава на партията, не изпълняват възложените им партийни поръчения, загубили своя облик като такива. Така например на събранието на първичната партийна организация при полевъдството от с. Вокил се разкри, че Ахмед Бейтуллов е откраднал жито от ТКЗС, за което е съден от народния съд, но до събранието за това не му е наложено никакво партийно наказание. Събрание то правилно реши той да бъде изключен от редовете на Партията. На сериоз на критика се подложиха и комунистите Ремзия Мехмедова и Мехмед Салиев за това, че не изпълняват възложените им партийни поръчения.

Добре мина и събранието на партийната организа ция от с. Овен. Тук комунистите единодушно изключиха от своите редове партийните членове Ахмед Садъков и Хасан Бейтуллов за това, че не изпълняват възложените им партийни поръчения и продължават да ходят на джамия. За несправяне с работата си събранието сне от длъжността председател на комисията за народен контрол комуниста Талип Еминов и му наложи наказание „мъмрене“.

На своето заседание от 30 VI т. г., проведено в село Овен, общинският партиен комитет разгледа организационното състояние на първичната партийна организация от това село като предварително члено вете на комитета направиха цялостна проверка, за стила и методите на работа на партийното бюро. Разкрити бяха редица слабости в работата му с кан дидатпартийните членове, в организацията и ръкъво денето на съревнованието, в работата с животновъдите и др. За отстраняването на тези слабости се дадоха конкретни указания на място.

Взетите до сега мерки по изпълнение решенията на Майския пленум на ЦК на Партията са само начало в нашата работа. Ние и за напред системно ще работим в това направление дотогава, докато създадем крепки и боеспособни партийни организации в нашия район.

Велико СТАНЕВ
секретар на общинския партиен комитет с. Окорш

СИСТЕМНА, ДЕЙСТВЕНА И КОНКРЕТНА ПОЛИТИЧЕСКА РАБОТА

МАЙСКИЯТ пленум на ЦК на БКП разкри някои основни недостатъци на политическата работа и посочи, че заедно с развитието на народното стопанство е необходимо неотклонно да се подобрява политическата и организаторска работа, постоянно да се усъвършенствуват стилът и методите на работа на партийните дейци.

Общинският партиен комитет в с. Паисиево непосредствено след публикуването на решенията на Пленума, насрочи специално заседание на комитета, на което се направи оценка на стила и методите на работа на всички отговорни комунисти — членовете на общинския комитет на БКП, на УС на ТКЗС, на ИК на СОНС и др. Комитетът реши с помощта и присъствието на членовете на общинския партиен комитет да се подготвят и проведат партийни събрания във всички организации и в светлината на решенията на пленума на ЦК да се оцени работата на всеки комунист. На тези събрания наред с някои организационни слабости бяха разкрити и сериозни недостатъци на политическата работа, извършена от партийните организации по места.

На заседанието на комитета и на събранията на партийните организации се реши да се подобри решително съдържанието и формите на политическата работа сред кооператорите, като сега при най-усилените дни на селскостопанската работа да се пренесе тя на полето.

В централното село Паисиево с участието на най-отговорни другари под ръководствата на заместник-секретаря на общинския комитет на БКП др. Саадетин Хабилов и председателя на общинския комитет на Отечествения фронт Юсеин Салиев се изгради агитка, която вече обходи всички села от района. Към агитката има изградена и стършелова група, която, след като проучва положителните и отрицателни прояви по места, изнася пред кооператорите сатирична програма.

Взеха се мерки щото през усилената работа съревнованието между бригадите и звената да се отчита всеки ден и на първенците да се връчват преходните червени знамена. За целта под ръководството на общинския партиен комитет се издава и специална листовка, а периодически и бюлетин за хода на селскостопанските работи.

Изучаването и внедряването на челния опит тук продължава и сега през лятната кампания и то конкретно на самото работно място. В производството на царевица се изучава опита на миналогодишния първенец в района звеноводът Джемал Алишев от с. Звенемир, който от цялата му зачислена площ е получил средно по 540 кг царевица от декар. Изучава се също така и опитът на Фахри Халимов — звеновод от с. Орешене, който миналата година е получил средно по 267 кг тютюн от декар.

Новото в политическата работа, която се извършва в този район е това, че се избягват свикването на много събрания и съвещания, а политическата работа се води в самите звена. За целта към всяко звено има определен агитатор за изнасяне на лекции, прочитане на вестници и др. От друга страна при най-важните селскостопански задачи специалистите от района на стопанството изнасят пред кооператорите беседи за начина по който следва да се извършват агротехническите мероприятия.

Партийният комитет и организациите по места особено внимание обръщат и на личния пример и авангардната роля на комунистите при изпълнението на задачите. В това отношение чрез изградените 12 партийни групи в полевъдството, от комунистите се изисква да бъдат агитатори и следят от близо качеството на извършената работа. Добре работят в това отношение партийните групи към първа полевъдна бригада от с. Паисиево с отговорник Саид Хамдиев, към ремонтната работилница с отговорник Петър Стоилов към кравеферата от Паисиево с отговорник Георги Иванов и др.

Направените първи крачки по разнообразяване формите и съдържанието на политическата работа в района на общинския партиен комитет Паисиево са добри и дават своите положителни резултати. Стопанството в срок и качествено изпълнява всички важни селскостопански работи. Ритмично се изпълняват плановото и обещанията в животновъдството.

За да се подобри още повече съдържанието на политическата работа, обаче е необходимо партийният комитет да използва най-рационално силите на специалистите и отговорните другари от района, защото за целонасочена и конкретна политическа работа е нужна компетентност и добре познаване на производствения процес.

Хаккъ РУФИЕВ

ИЗ ДЕЙНОСТТА НА НАРОДНИТЕ СЪВЕТИ

Повече, качествени и евтини услуги на населението

ИЗПЪЛНЯВАЙКИ 184-то постановление на Министерския съвет от 1962 година, промкомбинатите и тру дово-производителните кооперации в Силистра постигнаха големи успехи в разширяването и подобряването на промишлените и комунално-битовите услуги на населението. Отстранено беше дублирането на дейностите в цеховете на различните предприятия. Ценна придобивка за града е пуснатата в експлоатация през тази година машина за химическо чистене и парно гладене на дрехи. През 1963 година са извършени промишлени услуги на населението за 1 803 000 лева, което надминава плана с близо 200 000 лева. В сравнение със съответния период на миналата година услугите през първите пет месеца на тази година са също така в повече с около 100 000 лева.

Но в изпълнението на тази важна задача все още се допускат и големи слабости. В кооперация „9-ти септември“ например се бави много изпълнението на поръчките. Високи са цените на редица услуги в тази кооперация, често те не са съобразени с никакви ценоразписи. Същото е и в промкомбинат „Електрометал“, където се прибягва до изработване на калкулации, вместо да се използуват утвърдените ценоразписи и това води до повишаване на цените на услугите.

Тези и редица други успехи и слабости бяха посочени в доклада на заместник-председателя на Градския народен съвет в Силистра Добри Михайлов, изнесен пред състоялата се на 29 юни тази година в града сесия на съвета по тези въпроси.

В своите изказвания съветниците направиха конкретни препоръки за преодоляване на недостатъците. Другарят Илия Кунев, директор на маслодобивното предпраятие „Дунав“, потвърди наличието на високи цени при извършване на някои услуги за населението. Особено това се отнася за бояджийските услуги. Той предложи да се обмислят възможностите за създаване на отделно предприятие, което да се специализира в тази дейност.

Председателят на Окръжния съюз на ТПК Стефан Радев, който ръководи сесията, се изказа отрицателно по въпроса за създаване на отделно предприятие само за промишлени услуги. Според него при сегашните условия това е неправилно и невъзможно. Другарят Стефан Радев обърна особено внимание на необходимостта от рекламиране дейността на кооперациите и промкомбинатите чрез градската радиоуредба.

Директорите на промкомбинат „Електрометал“ Христо Минев и на промкомбинат „Текстил“ Страшимир Тодоров поставиха остро въпроса за помещенията. Много работници в тези предприятия се трудят при лоши условия поради липса на просторни помещения.

Съветникът Слави Боев обърна внимание на присъствуващите, че другарите Минев и Тодоров слагат ударението на този въпрос, без да засегнат останалите недостатъци, които се допускат главно поради лошото ръководство. Той посочи многобройни примери за некачествени услуги.

Председателката на кооперация „Дунав“ Милка Гинева изтъкна, че въпросът за помещенията е труден и Градският народен съвет не може да го реши изведнъж. Лошото е обаче това, че и тогава, когато има възможности, Градският народен съвет бавно реагира.

В своето изказване председателят на Градския народен съвет Петър Иванов подчерта, че е необходимо да има цехове за промишлени услуги и в крайните квартали на града, а не само в центъра , където са вече достатъчно. Освен това правилно е ръководителите на промкомбинатите и кооперациите да се съобразяват с нуждите на клиентите и според сезона да преместват работници от едни цехове в други.

Във втората точка от дневния ред съветниците приеха план за сесиите на Градския народен съвет през третото тримесечие на годината.

Димо ВАСИЛЕВ

Залез на крайдунавския бряг.
Снимка: Светослав РУСЕВ

ВЪЗПИТАВАТ СЕ В ТРУД

Пионерите от село Бръчма бяха неуморни през цялата учебна година. Под ръководството на учителите Савов, Петрова и Милушев, първи и втори отреди започнаха строеж на физкултурна площадка. Дни наред пионерите работиха упорито—хвърляха пръст доставяха камъни на майсторите. Бяха истински бригадири. Всички се трудиха старателно, но измежду тях Атанас Стефанов, Димитра Стефанова, Енчо Василев, Жеко Панев и Иван Христов работиха най-много и с право бяха излъчени като първенци.

Трудът на пионерите беше оценен от хората и те бяха наградени с тридневна екскурзия до град Варна.

И сега пионерите работят. Включени в бригадите и звената, те помагат на ТКЗС в копанта и жътвата, стремят се да не изостават назад от възрастните. Сами се грижат за опитното поле и училищния участък. А в свободното си време берат дилки и ги продават на търговските организации.

Щам свърши лятната ваканция, те отново ще грабнат чантите и ще изпълнят с глъчка класните стаи, за да се подготвят за строители на новия живот.

Миланка МИЛУШЕВА

Търговията трябва да отговаря на нуждите на населението

НЕОТДАВНА изпълнителният комитет на СОНС в село Зафирово постави на разглеждане на сесията на съвета въпросите на търговията и задоволяването на населението с нужните му стоки. За разлика от досегашните сесии този път не се изнесе доклад, а състоянието на търговията предварително се обсъди на събрания с избирателите в районите на съветниците. След като проучиха нуждите и предложенията на своите избиратели, съветниците: Михаил Величков, Георги Проданов, Станка Димова и много други направиха ценни препоръки за подобряване на търговията в района. Предложи се да се измени работното време на магазините, да се отварят същите сутрин рано, а вечер да се държат отворени до късно с оглед на това, да може да се обслужват всички ония кооператори, които отиват рано и се връщат късно от работа. Сериозно беше критикуван управителния съвет на кооперацията за това, че не взема своевременно мерки за осигуряването на нужните на населението стоки, а магазинерите за това, че не поддържат необходимия ред и чистота в магазините.

Наред с лошите прояви съветниците изтъкнаха и добрата работа на някои магазинери като Атанас Златев отговорник на магазина за текотилни стоки от село Коларово, който осигурява в магазина си разнообразни стоки, подрежда ги добре и винаги преизпълнява своите планове.

Говорейки за недостатъците на търговията и слабостите, допуснати от търговските работници от района, секретарят на общинския комитет на БКП др. Кирил Кирчев изтъкна, че отражение за това дава и липсата на подходящи търговски сгради. В тая връзка той отправи критика и към Окръжния кооперативен съюз, който въпреки дадените обещания не разрешава нужните средства за построяване на търговски сгради в района на съвета.

В работата на сесията взеха участие и началникът на орготдела при Окръжия народен съвет др. Георги Екзаров и инструкторът на отдела др. Кирчо Пантелеев.

Петър НЕЙКОВ

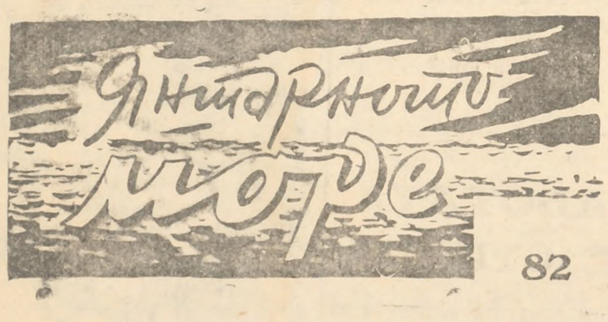
ТРУДОЛЮБИВИ ШОФЬОРИ

Задружен и трудолюбив колектив са шофьорите на ТКЗС в с. Паисиево. Повечето от тях са пълни с енергия и младост комсомолци. Още преди изгрев слънце те са по колите, прегледат ги, зареждат ги и се подготвят за път.

Още щом пристигне диспечерът, те вземат пътните си листове и тръгват на работа. Диспечерът така разпределя работата между тях, щото никога не се получават дълги. Ако една кола днес е возила камъни, утре тръгва на по-дълъг път за частни превози.

Неотдавна с тях се проведе събрание на тема: „Повече икономия на гориво“. На събранието всички шофьори единодушно обещаха в чест на двадесетгодишнината от социалистическата революция у нас да намалят текущите ремонти до минимум, като в същото време увеличат изминатите тонкилометри. Много добре работят в това отношение шофьорите Расим Мусинов, Яшар Мехмедов и др.

Милко НИКОЛОВ

Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

— Вие целият, изцяло, с всичките си ордени и звания, не струвате колкото нокета на курляндски боец!

Някак потушиха кавгата, но изказването на Вилкс се понрави на всички, освен на Малкия Джонс

Вилкс обичаше да си спомня за боя с чекистите. С удоволствие разказваше той за това, как след установяването на доверие партизаните на Лидумс самоотвержено са охранявали него и неговата радиостанция, как по време на нападението на чекистите в лагера най-напред са побързали да отправят в безопасно място Вилкс и неговата радиостанция, как са записали на личната сметка на Вилкс, двамата убити чекисти в оня ден, когато те са опитвали да завоюват лагера от всички страни...

За това той разказваше с такава страст, с такъв треперящ и звънящ от сдържани чувства глас, че и привикналите към всичко разузнавачи чувствуваха как им настръхваше кожата. А на Идрис той едва не се молеше.

Ето най-сетне минаха избухна. За това разказа сам Силайс.

Той позвъни в хотела през деня и помоли Лидумс да отложи всякакви работи, тъй като при него ще дойдат гости... Лидумс разбра предупреждението, извика ресторантския лакей, заповяда му да достави подвижен бар с добри запаси от напитки и лед. Лакеят вкара в стаята малък бар на колелета и Лидумс започна да разучава рецептите за коктейли, той вече навикна към тази работа под ръководството на Нора и Силайс.

Отначало се появи Силайс.

— О, — възкликна той с възхищение, — висока култура.

— Та да не ще поставя тук шатра от елхови клончета и бидон с картофен самогон! —засмя се Лидумс.

— Този бар даже е много по-хубав! — Във всеки случай, той ще допадне на вкуса на вашия гост.

Силайс взе от ръката на домакина чашата с коктейла и с удоволствие го опита.

— Но кой е този тайнствен гост?

— Сега ще видите!

И, наистина, на вратата се почука. Лидумс отиде да отвори.

Гостът се оказа познат. Беше Големият Джон.

Днес той като че ли изглеждаше по-внушителен, по-уверен. Като видя приготовленията за посрещането, с удоволствие каза:

—Виждам, че навиците на горските хора са основно забравени!

—А Казимир току-що се канеше да постави тук колиба от елхови клонки и да поднесе вместо коктейл домашна водка от картофи,—засмя се Силайс.

— Защо пък така тесен национализъм!— усмихна се и Големият Джон.

Той поведе някакъв непринуден разговор, нещо подобно на това, какво се харесва на Казимир в Лондон и какво не му харесва, какъв ресторант предпочита Казимир, чете ли вестници и занимават ли го всекидневните прищевки на принцеса Маргарита,сестра на кралица Елизавета...

Този разговор, изцяло произтичащ от днешните броеве на вестниците с тяхната великосветска хроника и изброяване на скандали и скандалджии. можеше да продължи безкрай. Но Лидумс разбираше, че Големият Джон е дошъл съвсем не за коктейла и за разказване на злободневните сплетни. Поради това го запита направо:

— Не е ли време да престанем да грабим кралската хазна и да се заловим за работа, скъпи сър?

—О, хазната няма да обеднее от тази приятелска помощ!—смеейки се, отговори Големият Джон.

— Страхувам се, че това не ще се хареса на Будрис.—Лидумс говореше сериозно. — Будрис ме изпрати не за вечно. Извън морето може само да се ръководи и съветва, а там трябва да се работи!

— Струва ми се, че това камъче се хъзрля в нашата градина, Силайс?—Големият Джон продължаваше да се шегува.

—Казимир е прав!—меко каза Силайс, без да приема шегата.

Големият Джон се изправи, държейки чашата с коктейл в ръка и гледайки над нея право в очите на Лидумс,и каза все със същата усмивка:

—Но досега ние нямаме сериозна гаранция затова, че мистер Казимир е именно оня, за когото се представя! Ами ако той е изпратен при нас от съветските чекисти? Тогава неговият интерес към работата на английското разузнаване ще бъде особено понятен!

Силайс побледня, скочи на крака, сякаш го ударихa. Лидумс му посочи с ръка да седне и и спокойно каза:

— Съветските разузнавачи повреме на миналата война предпочитаха да работят в ролята на официални сътрудници на разузнаването на противника, изпълнявайки понякога функции повисоки от оние, които ви са поверени, Джон. Вие, навярно, сте чели историята на съветския агент Николай Кузнецов? Впрочем, казват, че и немците не един път са измамвали английското разузнаване, особено в Холандия.,.— Лидумс забеляза, как трепна ръката на Джон, все още държащ чашата, и разбра, че е попаднал на болното място, и реши да полее малко балсам на старата рана: — Пък и англичаните честичко са проникивали в жизнените центрове на противника, ако не сами, то с помощта на такива безименни хора, като, да кажем, хората на Будрис. Но аз никога не съм претендирал за повече от точното изпълнение на волята на оня, чието поръчение изпълнявам. А поръчението ми е просто: да узная как ние, горските хора, можем най-добре да ви помогнем, ако вие някога поискате нашата помощ.

Той отпи глътка вино, с удоволствие забелязвайки, че даже и нервите му не са така напрегнати. Но колко далновиден беше Будрис, когато му казваше, че ще има провокации и в най-неочаквано време: на пир с „приятели“, при среща с жена, която ще почне да твърди, че те люби, при изслушване на заповед, която те заплашва с гибел!

Силайс ниско склони глава. Големит Джон принудително се усмихваше. Усмихна се и Лидумс.

— Това беше шега, Казимир, — неловко каза Джон.

— Злокачествена шега, скъпи Джон! — сърдито забеляза Силайс.

Обидата на Силайс беше понятна. Със своята „шега„ Големият Джон като че ли зачеркваше всичката работа на прибалтийците, сътрудничещи на английското разузнаване.

Лидумс изведнъж весело се разсмя. Джон и Силайс го погледнаха с учудване.

— О, просто закъсняла реакция!

— Какво пък ви разсмя с такова закъснение?

— Помислих за това, колко много биха загубили англичаните, ако аз бих се оказал представител на чекистите. Първо, те сами ме докараха при себе си по своя таен път на своя разузнавателен катер, второ доставиха ме в дома си и ми създадоха доста сносни условия за живот. А още по-смешно би било, ако после чекистите биха оповестили на цял свят за така необмислената постъпка на прославеното английско разузнаване. Едно само не мога да си представя доста ясно: какво би почувствувал писателят, на когото би се паднало да опише ето какъв разговор на съветски чекист, и не някъде другаде, а в самия център на Лондон?

(Следва)

УПОРИТ ТРУД ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ОБЕЩАНИЕТО

ВЕЧЕ 13 години откак Давид Бенов работи като свиневъд в ТКЗС село Калипетрово. Той се грижи предимно за отглеждане на свинете за разплод и техните приплоди. Не веднъж помнят кооператорите от стопанството как той е получавал по повече от 21-22 прасета годишно от свиня. Добрите успехи на опитния свиневъд се дължат най-вече на това, че той обича животните и влага много труд и старание в професията си.

Още в началото на тази година бай Давид заедно с Владимир Липков ноеха отглеждането на 60 свине за разплод в кооператива. Ръководителите на стопанството им спуснаха план да получат по 18 прасета от всяка свиня. Но трудолюбивите свиневъди не се задоволиха с това. В чест на 20-годишнината от Социалистическата революция у нас те обещаха да получат средно по 20 прасета.

За постигане на поставената цел бе необходим упорит труд. Но още от първите дни на годината те не жалиха труда си, а се хванаха здраво на работа. Стремяха се редовно и навреме да нахранят животните. Даваха им смески, запарена царевична ярма, костно и мидено брашно, суроватка и люцерна. Храната залагаха два пъти на ден — сутрин и вечер. Денем в коритата за водопой винаги им наливаха прясна вода за пиене. Боксовете поддържаха чисти и сухи, като системно ги дезинфекцираха и белосваха с варно мляко. Освен това свинете бяха заплодени навреме с породисти нерези.

В резултат на положените грижи свинете се отплатиха богато на стопаните си през тази пролет. До сега от тях са получени средно по 10 прасенца от прасило, като до края на годината се очаква обещанието за приплодите да бъде преизпълнено.

Освен за майките свиневъдите полагат големи грижи и за малките прасета. Навреме започнаха захранването им със смески, царевично брашно, еченмяно зърно, по 300-400 грама бито мляко на глава, суроватка на воля, люцерна. Наред с това им слагат в коритцата червена глина и дървени въгли ща. Когато станат на месец, им дават и царевично зърно. Гледат постелята им да не бъде никога влажна, затова редовно подменят сламата. Ето защо малките прасета и свинете са в много добро телесно и здравословно състояние. Досега сред тях не е допуснат смъртен случай.

Практика е станало подрастващите прасета във фермата да се отбиват обикновено, когато станат на двумесечна възраст, за да могат да укрепнат по-добре. Досега са отбити 161 млади прасета със средно живо тегло 19 кг. Останалите неотбити още прасета животновъдите очакват да отбият със средно живо тегло не по-малко от 25-26 кг. Стремежът им е не само да се изпълни даденото обещание, но да се произведат и висококачествени приплоди. Затова сега сред двамата свиневъди кипи усилен труд, за да могат достойно и с чест да се представят на великия празник на свободата. И те са уверени, че ще успеят в постигането на поставената цел, защото в работата си не са сами. Сред тях е постоянно животновъдният бригадир Димитър Гавазов. Ценна помощ им оказва и ръководството на стопанството, като постоянно редовно ги снабдява с необходимите фуражи и всички други неща.

Георги КИРИЛОВ

Да оберем липовия цвят, но да пазим от повреди и унищожение горите

Липовите гори в България са малко, но щастливо изключение прави Силистренсси окръг, в който има хиляди декари липови насаждения. Липата взема голямо участие в образуването на широколистните гори „Каракуз", „Кара-орман", „Усоето" и „Папрата" в Силистренското горско стопанство и „Канагьол" и „Зли дол" в Дуловското горско стопанство и „Ири хисар", „Бобла" и „Малък Преславец" в Тутраканското горско стопанство.

Трите вида липи, които растат в нашия окръг: едролистна, дребнолистна и сребролистна, имат различни биологични особености и не цъфтят едновременно. Най-рано цъфти едролистната, от втората половина на месец юни до първата десетневка на месец юли. Четиринадесет дни по-късно започва цъфтежа на дребнолистната липа, а най-късно цъфти сребролистната, от втората половина на месец юли до началото на август. Тия срокове не са абсолютни. Тази година например поради студената пролет цъфтежа на липата позакъсня.

През 1963 година от горите в Силистренски окръг бе добит 62 тона сух липов цвят от Окръжния кооперативен съюз.

Тази година Окръжният кооперативен съюз има план да събере 30 тона сух липов цвят. Независимо от това горските стопанства в Силистра и Тутракан имат отделен план: по 10 тона всяко. При добра организация на беритбената кампания и строго спазване на указанията на горските власти, плана може лесно да се изпълни.

Миналата година при брането на липовия цвят обаче бяха допуснати нарушения и нанесени повреди на липовите насаждения в горите „Алеково", „Малък Преславец" и други. Ръководителите на бригадите не се свързваха предварително с горските служители по места за уточняване участъците, в които ще се бере липов цвят и даване указания за начина на брането. Често явление бе да се секат и чупят големи клони и дори цели дървета и след това да се обира цвета. Такъв хищнически начин на бране на липов цвят не бива да се допуска в никакъв случай тази година.

Не бива да се смята, че брането на липов цвят е лесна и безотговорна работа. Липовите дървета в насажденията са високи, което затруднява брането на цвета. Необходими са стълби и гъсеничарски ножици (поставени на дълги пръти). С такива ножици ще се изрязват най-тънките цветоносещи клонки и на земята ще се обира цвета. От по-ниските дървета брането на цвета може да става и направо, без да се чупят клонки. В сечищата, в които се води сеч на липови дървета, брането ще става след повалянето на дървото.

Берачите на липов цвят трябва да се проникнат от съзнанието за опазване на липовите гори, като се има предвид, че липов цвят се бере всяка година от едни и същи насаждения. Трябва да се обира само цвета, тъй като в овощните градини се бере само плода, без да се повреждат и унищожат дърветата.

Липовият цвят е ценен продукт на нашите гори, обект за износ и осигуряване на народното стопанство ценна чужда валута.

Да проведем организирано и образцово кампанията за бране на липов цвят, като запазим от повреди и унищожение липовите гори.

инженер Гани БОЯНОВ

СКЪПА Е ЖИВОТИНСКАТА ПРОДУКЦИЯ

ЗА ПЕТТЕ месеца животновъдите в ТКЗС в Тутракан постигнаха големи успехи по изпълнение на плановете за животинската продукция. Планът за кравето мляко от 370 тона е изпълнен 440 тона, а на държавата е дадено в повече 95 тона. За овчето мляко планът е 124 тона, а изпълнението 156 тона. При план 531 000 яйца са получени 783 000. И планът за месото също е изпълнен.

До тук фактите убедително показват, че животновъдството се развива добре през тази година в Тутраканското стопанство. Но зад тия големи цифри на висока продукция изпъква друга картина, която сочи за големи неудачи в работата на животновъдите и на цялото ръководство на стопанството. Всъщност работата се свежда до това — получената продукция е скъпа, с висока себестойност. Къде са причините за това? На какво се дължи тази висока себестойност?

От 448 фуражни крави е получена свръхпланова продукция — 70 тона краве мляко, което не е малко. Ала себестойността на 1 литър при план 0.19 лв струва 0.28 лева, или себестойността е превишена с 9 стотинки. Наистина интересно! Планът за добива се изпълнява, а стойността на полученото мляко е голяма. Високата себестойност идва главно от това: непълноценно хранене и разходван фураж в повече от предвидените норми. Така например за петмесечието на кравите трябваше да се даде концентриран фураж 154 тона, а са дадени 174 тона, сено 262 тона, а е разходено 393 тона и силаж 1 325 тона, а е разходено 1 705 тона. Това показва, че кравите са били доволно хранени, без да се държи сметка за количеството на разходвания фураж. А това води до икономическа нерентабилност на животновъдството. То налага управителният съвет и градският партиен комитет задълбочено ди се занимаят с въпросите на себестойността на животинската продукция, която е изключително голяма.

На телешкото месо планованата себестойност 0.89 лева е превишена 1.28 лева или в повече с 0.61 лв на всеки килограм. На свинското месо планирана е себестойност 0.68 лв, а е получена 0.86 лева или на всеки килограм са разходени в повече по 0.18 лева. И тук високата себестойност иде главно от преразхода на фуражите, които са давани на животните без мярка. За свинете при план 237 тона са дадени 250 тона концентриран фураж. За сметка на това сочният фураж, който е най-евтин, вместо да се изхрани 110 тона е разходван едва 23 тона. Това идва да покаже, че свиневъдите въобще не са се интересували от въпросите на себестойността на продукцията.

В стопанството само получените яйца се побират в плановата себестойност 0.07 лв, но тук разходът на концентрирания фураж надвишава планираното количество със 121 на сто.

Всичко това показва, че досега кооперативното стопанство въпреки голямото изпълнение на плановете за животинска продукция не получава печалба, а търпи чувствителни загуби. Това в края на краищата води до по-ниско заплащане на трудодена. Необходимо е управителният съвет сериозно да поработи, да потърси начини и средства себестойността да бъде намалена поне до плановата. Да се проведе широка политико-разяснителна работа от партийните организации, както и от специалистите за пестеливо разходване на фуражите, за по-малко административни разходи и пилеене на трудодни. И тогава действително животновъдите ще отговорят достойно на призива на Партията за високо изпълнение на плановете и ниска себестойност на животинската продукция, което е главната задача за всеки от тях в чест на двадесетгодишнината на Девети септември.

Ралю ДУНАЕВСКИ

Тази година доячите от село Грънчарово обещаха да посрещнат празника на Свободата с изпълнен годишен план. Всичките им усилия сега са насочени към изпълнение на поетото обещание. Благодарение на високия млеконадой те се нареждат на първо място в стопанството.

ПОСТЪПИХА ПЪРВИТЕ ДОХОДИ ОТ ОВОЩНАТА ГРАДИНА

Всяка година смесената овощна градина в село Българка оправдава положените за нея грижи, като дава от продажба на плодовете добри приходи на кооперативното стопанство.

Черешите и вишните вече са обрани. Студената пролет нанесе известни поражения на дърветата, но овощарите положиха големи усилия да оберат навреме всичкия плод и да не допуснат той да се разваля по дърветата.

Запланувано беше да се наберат общо 1 120 кг череши, а са набрани 2 941 кг. Плана е изпълнен повече от два пъти и половина. Набрани са и 686 кг вишни.

Набраните плодове са продадени на ДКК „Нектар" и ОТП — Силистра. Повечето от плодовете бяха приети за първо качество. От продажбата им е получена общо сумата 667 лева.

При прибирането на плодовете стремежът на кооператорите от лозаро-овощарската бригада беше не само да се обират плодовете до зърно, но и да не се допусне чупене и кършене на клоните и вейките на дърветата.

В местността „Перчин чешма" са създадени 50 декара прасковени насаждения. В 10 декара като междинна култура са засадени ягоди. Запланувано е да се наберат по 150 кг от декар или всичко 1 500 кг ягоди, а са набрани 1 748 кг, които са продадени на ДКК „Нектар" — Силистра за 524 лева. И при брането на ягодите не е допуснато никакво разпиляване.

Сега лозаро-овощарската бригада очаква с нетърпение и готовност брането на кайсиите. Определени са вече камионите и водачите им, които ще ги извозват до предавателните пунктове.

Дочо АТАНАСОВ

Пример, достоен за подражение

Изпълнението на плана по стокооборота е една от най-важните задачи, стоящи пред търговските работници. Редица магазинери отдадоха целия си ентусиазъм, не жалиха време и труд за предсрочното изпълнение на плана за първото полугодие на настоящата година. Те ежедневно водеха тетрадките за липсващите стоки, вечер след работа ги обобщаваха и на следния ден посещаваха складовете на Окръжното търговско предприятие. От там те навреме набавяха търсените стоки и редовно зареждаха магазините си с тях. Резултатите от усилията на търговските работници от „Градска търговия" не закъсняха. Много от обектите изпълниха предсрочно плановете си за шестмесечието.

Между първенците се наредиха отговорниците на магазини за бакалски стоки Александър Петров, Кирил Панайотов, Кирил Димов, Димитър Явашев и Мехмед Ахмедов. Преизпълниха плана си и отговорничката на магазин №5 за трикотаж и бижутерия Елена Георгиева, и магазин №21 за обувки и конфекция с отговорник Атанас Костов и текстилния магазин с отговорник Стоян Узунов.

Постигнатите добри резултати се дължат не само на търговските работници, но и на цялото ръководство на предприятието. Голям дял в успехите имат и стоководите Върбанов и Стойчев, които навреме набавяха липсващите стоки.

М. ЦАВКОВА

Нов успех на докерите

ТРУДЪТ и усилията на колектива при пристанище Силистра за предсрочно изпълнение плана на предприятието се увенчаха с успех. Към 18 юни т. г. планът за първото шестмесечие по физически тонове беше изпълнен 102 на сто, а по тон операции 101 на сто.

Голям дял в работата по изпълнението на поставените задачи има първа бригада с отговорник Кирил Ганев, която от години държи знамето на първенството. Благодарение на добрата вътрешна организация и плановостта в работата средното й изпълнение на нормите е 187 процента. Добри са постиженията и на втора бригада с ръководител Осман Еминов. С темпото, с което работи бригадата, тя скоро ще достигне и надмине първенците и ще се нареди в редицата на бригадите за комунистически труд.

Не може да се отмине с мълчание и работата на крановиците. Особено старателни са Петър Александров и Михаил Чобанов. Тяхното непрекъснато, неуморно бдене на трудовия пост помага на докерите в тежкия им труд.

Обединил усилията си, колективът на пристанище Силистра обещава в чест на двадесетгодишнината от Девети септември да изпълни годишния си план, да включи повече бригади в движението за комунистически труд и да спечели паспорта на трудовата слава.

Георги КРЪСТЕВ

Набрани са 36 тона грах

Кооператорите от първа полевъдна бригада от ТКЗС —Средище засяха тази година 100 дка грах, предназначен за консервния комбинат „Нектар". Запланувано бе кооператорите да получат по 3 000 кг грах средно от декар. Това наложи стопаните от рано да вземат мерки по отглеждането на тази култура, положени бяха за нея големи грижи, в резултат на което се роди и богата грахова реколта.

Преди една седмица започна и беритбата на граха в техническата му зрялост. От засетите площи бригадата набра 36 тона грах, вместо 30, които бяха категоризирани и изкупени от консервния комбинат като първо качество. Предполага се, че до края на сезона кооператорите ще наберат още най-малко 3-4 тона грах.

От продажбата на граха се предвижда в кооперативната каса да влязат 4 000 лв, които представляват солидна сума, като се има предвид, че за отглеждането на тази култура се правят малки разходи. Затова ръководството на стопанството предвижда в бъдеще да се засяват с грах по-големи площи.

Георги КИТАЕВ
(наш кореспондент)

ДЕЛА НА НАРОДНАТА ВЛАСТ

КОМБИНАТЪТ НА ГОЛЯМАТА ХИМИЯ

ГОЛЯМАТА химия в България! Тя се осъществява с изграждането на Нефтохимическия комбинат край Бургас.

Тупти вече сърцето на първия етап от комбината. Кервани от танкери, натоварени със скъпоценен нефт, идват от братския Съветски съюз, акустират на модерното нефтопристанище в залива „Отмани" и изливат товара си в подземни резервоари. Оттук, изпомпван с мощни помпи, нефтът тръгва по 28-километровия нефтопровод, за да бъде поет от двете атмосферни инсталации, които вече дават продукция за народното стопанство. Сега комбинатът преработва дневно по 6 400 тона нефт. Проектната мощност на инсталациите е да преработват годишно по 1 милион тона нефт, но още при изграждането им е открита възможност да се повиши на 1 и половина милиона. А когато след две години бъдат построени и другите инсталации, комбинатът ще преработва годишно по 6 милиона тона.

В атмосферните инсталации суровият нефт се разделя на четири продукта — бензин, реактивно гориво, дизелово гориво и мазут. Полученият тук бензин е с ниско октаново число и за да бъде то увеличено, е необходимо да премине през специална обработка в така наречения „каталитически реформинг". Предстои в най-близко време той да бъде завършен и да поеме производството. Но и в сегашния си вид бургаският бензин вече движи из цялата страна много товарни автомобили. Широко се използува и българското дизелово гориво, а нашите безстрашни летци са горди, че могат да гонят висините с родно гориво.

Огромно е значението на растящия и разрастващ се Нефтохимически комбинат край Бургас. При неговото окончателно завършване се откриват възможности за комплексно използване на нефтените суровини. И ако бензиновата фракция сама по себе си е много ценен продукт като гориво за автомобилите, при по-нататъшната й преработка в химически продукти тя ще има 10-12 пъти по-висока ефективност. Затова се предвижда 600 хиляди тона от бензиновата фракция да се отделят за химическа продукция. През 1965 година ще започне да работи пиролизната инсталация, в която от 400 000 т бензинова фракция ще се добива етилен, полиетилен, дивилин и изобутилен. От 1966 година друга част от бензиновата фракция ще се преработва за получаване на бензол, тулол, параксилол. Всички тези продукти стават изходна база за най-различни производства, които ще се въведат през следващите години: синтетични влакна — найлон, терилен и нитрон; пластмаси — полиетилен, полипропилен, полистерол и др.

Предстои изграждането на първия завод за синтетичен каучук, който трябва да влезе в експлоатация през 1967 година. На базата на дивинила той ще произвежда годишно 30 000 тона каучук с оглед до края на 1980 година, както е предвидено в Директивите на Осмия конгрес на БКП, каучуковата ни промишленост да премине само на изкуствен каучук.

Много и най-разнообразни химически продукти ще се произвеждат в Нефтохимическия комбинат след неговото окончателно завършване. За цялостното му изграждане ще бъдат вложени големи средства, но те ще се възвърнат в държавната каса за около 2-3 години. Само от преработката на 1 тон синтетично влакно в държавния бюджет ще влязат 100 000 лева. А един тон синтетично влакно замества продукцията от 30 дка, засети с памук. От един тон синтетично влакно се произвеждат 25 000 чифта дамски чорапи. За да внесем 1 тон синтетично влакно от чужбина, трябва да изнесем 13 тона грозде.

Комбинатът, който се изгражда със съветска помощ, ще бъде последната дума на техниката. Всички процеси в него ще бъдат механизирани и автоматизирани. Неговото окончателно завършване ще повиши икономическата мощ на нашата родина, ще даде тласък на техническия прогрес и ще способствува за още по-бързото подобряване на бита на народа.

Юлска злободневка

Знойно лято властно шета
на ухото с клас узрял
и о комбайните в полето
юли звънко е запял.

Жега... Устните се пукат
от горещите лъчи.
—Няма лимонада тука! —
комбайнерът вик гълчи.

Търговията разносна
нейде в сянка дреме пак.
Че е станала тя „вносна"
в тоя век узнахме чак.

Тук и там комбайни пеят
със неремонтиран глас.
Пеят, ала след туй немеят
дни наред и час след час.

Срънно къват пръсти млади
пак тютюневи листа.
Листа късат и награди
пак ще валят по места.

Инак всичките задачи
движиме навред и в срок.
Даже „Доростол" прекрачи
зоната с грамаден скок.

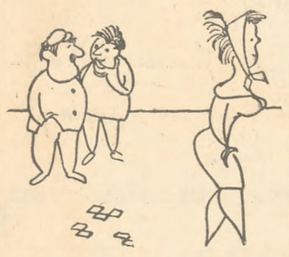
Туй е хубаво, но нека
да помислим отсега
догодина леко, леко
как да минем в група „А".

Пак е юли... Жега пак е...
В блока зреят пак жита,
а това, другари, знак е—
плодна ще е есента!

В чужди мрежи пак ще има
много голове, бевчет.
А хамбарите незима
ще пръщат от жито, мед...

ПАНЧО

Хр. Велчев

—Това е то, значи, открит показ на стоката!..

Ст. Гроздев

— Ура-а-а! Имам 200, тате!
— Какво?! Трудодни ли?
— Не, бе! От валета...

Ст. Димитров

— Какво правиш ти бе?
— Извозвам пшеница и едновременно сея!

Граждани и гости на Дулово!

Посетете модерно обзаведения ресторант в града, където ще можете да си поръчате обяд, който ще получите за вечеря!

Не забравяйте да вземете със себе си два куфара нерви, които ще бъдат накъсани в ресторанта, докато чакате да ви сервират бързо и културно. За предпочитане е да направите предварителна заявка няколко дни преди да посетите ресторанта. Ако и в този случай останете гладни, не предявявайте претенции да изядете някой от сервитьорите или управителката Маргарита Петрова. Те са трудносмилаеми хора!

ЕЛАТЕ В ДУЛОВО!

Хранете се само в Дуловския ресторант и вие скоро ще придобиете талия, на която би завидял дори и покойният Жерар Филип!

ПРИЯТЕН АПЕТИТ!

Песен на каменските младежи

В с. Каменци, въпреки че има новопостроена читалищна сграда, младежите нямат свой клуб.

Аз зная какво ме тревожи,
че тъй съм нажален.
Затворен е клубът ни може
вече сто и пети ден.

А ние работим в полето,
до късно се трудиме, брат,
но място си нямаме, дето
поне да играем шахмат.

За тенис и дума не става,
заключен е клубът с куфар.
Събитие просто настава,
щом вестник съзреме ний стар.

Дейност ли казваш? Във колектива
тя просто—напросто замря.
Туй лято в културната нива
на Каменци никой не спря.

КУЛТТРЕГЕР

ЧУЖДЕСТРАНЕН ХУМОР

ПРОФЕСОРЪТ: Кислородът е необходим за всички живи същества. Животът без него би бил невъзможен. Кислородът е бил открит само преди сто години.

СТУДЕНТЪТ: А как е съществувал животът на земята преди откриването на кислорода?

* * *

МАЙКАТА: Смени ли водата на рибките в аквариума?

ДЕТЕТО: Не, мамо.

МАЙКАТА: Защо?

ДЕТЕТО: Ами защото те още не са изпили тази, която им налях вчера.

* * *

КУПУВАЧЪТ: (в аптеката)—Имате ли нещо за посивели коси?

АПТЕКАРЯТ: Нищо, освен дълбоко уважение.

* * *

ДЕТЕТО: Татко, можеш ли да пишеш на тъмно?

БАЩАТА: Мисля, че мога.

ДЕТЕТО: Тогава загаси светлината и ми подпиши бележника.

ПОСТОЯННА ТЕМА

След единодушно събрание в ТПК „Девети септември" — Силистра.

Набъбна казват пак фурнира
като презобена крава,
чекмеджето някъде опира,
не излиза, нито шава.

Врата извита като перка
долу къса, горе зяпа,
винтове завити без отверка,
не се затваря пак долапа.

Врати, прозорци накроени,
идват дълги, идват къси.
Черчевета, каси разлепени,
а клиента гледа и ее въси.

И всичко тук така излиза.
Едно поръчват — друго става;
шкафа в нищата не влиза
и пак трябва да се прекроява.

И тъй отдавна вече крета
кооперацията с тези нрави.
И от нехайството подета
надълбоко тръгнала е да се дави.

Но за край на тази аномалия
със смях някой там допълни;
„Трябва още една канцелария
с чиновници да се напълни".

Петко ПЕТКОВ

До колектива на фурната в с. Паисиево

Другари,

Получихме вашата жалба, в която се оплаквате, че не ви обръщали внимание и не монтирали машината месачка във фурната. Казвате още, че същата машина стояла под навеса и ръждясвала, а сами ежедневно сте приготвяли на ръка по повече от 1 000 хляба. Добре де, ами като се постави машината месачка, която ще започне да меси тестото, тогава вие как ще си изкарвате хляба? Нали трудът ви ще се облекчи и вие може да привикнете на лентяйство, пък дори и съвсем да забравите как се меси хляб?

Пишете още, че от управата на селкоопа в Паисиево и от ОКС — Силистра обещавали да монтират машината. Ама вие няма защо да им обръщате внимание, понеже те са си навикнали да дават обещания. Затова и вие дайте сега обещание, че повече няма да се бъркате в тестото на този въпрос, а си карайте постарому. Обещайте, че няма да говорите и колко струва тази машина месачка, която след като ръждяса, ще стане съвсем негодна и заради нея може да пострада някой от вашите шефове, а това вече хич няма да е хубаво. Гледайте си хляба, месете го с ръце, печете го и хранете народа, а отговорност все ще се намери кой да потърси. Ако случайно вашите ръководители се стреснат и монтират месачката, да знаете, че това е станало в чест на двадесетгодишнината от деня на Свободата, а не на вашите оплаквания и на нашите писания в „Осата"!

Хайде, прощавайте и си гледайте хляба! Това е!

СЪВРЕМЕННИ ЛЮБИТЕЛИ

Кр. Надарлийски

— Колега, като че ли нещо звъни!

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР

КРИСТОФ ГЛУК

(250 години от рождението му)

В ИСТОРИЯТА на оперния театър на немския композитор Глук принадлежи едно от най-почетните места. Неговата продължителна борба за нова, осмислена драматически музикална трагедия може наистина да се нарече героична.

Глук принадлежи към най-великите мелодисти на класическата музика. Голямо е влиянието на неговата героическа мелодика върху композиторите от времето на Френската революция. Разбира се и Глук има свои предшественици. Но ескизното, разпръснатото у тях, Глук осмисля докрай, творчески завършва и обединява. Той синтезира напредничавите идеи на италианската, френската и немската музика и става световен композитор в пълния смисъл на думата.

В замислите си за коренна реформа на музикалния театър Глук имал съмишленици. Почвата във Франция била подготвена от онова идейно движение, което е свързано с имената на енциклопедистите. Глук не само дълбоко обмислил своите принципи, но и с желязна последователност ги въплътил в творческата практика. Плод на това са гениалните партитури на „Алцеста", „Орфей", „Армида".

Музикалният талант на Глук се проявява преди всичко в областта на мелодиката му. Мелодичният му дар започва да блика още в първите негови опери.

Изворите на мелодичния език на композитора са многообразни. Тук са и италианската инструментална мелодика, и народно-песенната мелодика—чешка, френска и дори английска.

Времето, в което живее Глук, —навечерието на Френската буржоазна революция—му позволява да създаде голямо европейско изкуство. Това прекрасно е подчертал Ромен Ролан: „Той беше поет на всичко висше в живота. Изкуството на Глук е дълбоко човечно"...

Елена КАДИЙСКА

НОВИ КНИГИ

КООРДИНАТИТЕ СА НЕПРОМЕНЕНИ

НАЙ-НОВАТА книга на западногерманския писател Гюнтер Вайзенборн, когото ние позиваме от преведените му на български език романи „На пясъчни основи", „Мемориал" и „Третият поглед", наред с безбройните литературни творения, появили се през последните години на бял свят, бие тревога с пълен глас за възраждането на порядките на немския фашизъм. И на този глас човек вярва, защото той излиза изпод перото на немски интелектуалец, изпитал на гърба си жестокостта на хитлеровите гестаповци, наблюдаващ сега със собствените си очи всичко онова, което се прави в Бонската държава в защита на нацистите.

„Преследвачът" на Г. Вайзенборн, или както е доуточния произведението си авторът — „Записките на Даниел Брендел" — в една изключително сбита, модерна композиция разкрива живота на немски младеж, живот подчинен на един неугасващ стремеж да се намери винаги истината, да победи винаги истината, правдата. Даниел Брендел, заедно с девойката Ева Ланг и младежите Валтер Хайнике, Пеле, Паул Ридел и Мюке през адските дни на миналата война в хитлеровата държава вдига глас на гражданска доблест. Шестимата, участници в малък оркестър „Сребърната шесторка", изграждат съпротивителна група, която разпространява позиви и осигурява за гладуващите емигранти продоволствени купони. Но в такова време, когато всеки втори човек в Германия е предател и доносчик, да се живее по такъв начин се изисква не само смелост и здрави нерви, но и дълбока убеденост, че войната с нейните страхотни разрушения е ненужна. Именно към оневи заслепени хора с омърсени от хитлеровата пропаганда души адресират своите позиви шестимата. И те се борят с убеждението, че техните малки позиви ще накарат да заговори поне една съвест, да замлъкне една пушка или едно оръдие на Източния фронт. Така на „тихия" фронт те осъществяват своите цели.

Но в „Сребърната шесторка" Паул Ридел не издържа. Паул Ридел става предател. Гестаповци са категорични. Загиват Валтер Хайнике, Пеле, Мюке.

Оживял, издържал на побоищата в затворите, Даниел Брендел след завършването на войната е обхванат от стремеж да намери предателя, да направи всичко възможно, за да отмъсти за загиналите си прекрасни другари. И той търси Паул Ридел години наред, докато го открива. Той си е все така пианист, живеещ в пределите на Федералната република. В един продължителен диалог с „правосъдието" в републиката Даниел Брендел се убеждава, че предателят и убиецът на много невинни хора Паул Ридел е покровителствуван. Покровителствуван е наред с много убийци—лекари от концлагерите, генерали, съдии.

Даниел Брендел накрая е принуден да се откаже от съда, от личната разправа с Паул Ридел. Но той не се отказва от борбата. Той разширява своя поглед, задълбочава го (защото така налага логиката на борбата), за да надникне по-дълбоко в недзъите на това общество, пораждащо войни и убийства. . .

„Преследвачът" е книга, написана с жив и темпераментен публицистичен език, с дълбока и убедителна характеристика на героите. Навярно, както и другите книги на Гюнтер Вайзенборн, тя ще намери радушен прием сред нашия читател.

Сава ХРИСТОВ

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

II РЕПУБЛИКАНСКА СПАРТАКИАДА

НА ЧЕТВЪРТО МЯСТО В СТРАНАТА

ТРИ ДНИ плевенските села бяха център на големи спортни прояви. Тук се проведоха някои от финалните състезания по някои видове спорт за селската младеж в рамките на Втората републиканска спартакиада. Три дни младите спортисти от кооперативните стопанства водиха упорито спортно съревнование за спечелване на първите места и медалите. Жителите на този край всеки ден изпълваха стадионите и площадките, за да наблюдават интересни срещи между най-добрите селски спортисти.

В село Пелово, едно от най-големите в Плевенски окръг, се проведоха финалните състезания по свободна и класическа борба. Участвуваха десет отбора, между които беше и отборът на Силистренски окръг, класирал се втори на зоновите състезания в Дулово. Във всички отбори личаха имената на изтъкнати спортисти, но никой предварително не можеше да определи претендентите за първите места.

В първия кръг победи от нашите състезатели постигнаха Димитър Костадинов, Андрей Дочев, Алибрам Алиев, и Расим Алиев. Наравно завършиха срещите си Рамис Сюлейманов и Трифон Хотинов. Единствена загубата сполетя Марин Киряков в категория до 57 кг.

През втория кръг Димитър Костадинов, Мустафа Мюстеджебов, Алибрам Алиев Расим Ариев завършиха наравно; победа с туш спечели Рамис Сюлейманов; загубиха Марин Киряков и Трифон Хотинов.

Пред третия кръг всички наши състезатели, с изключение на Марин Киряков, влязоха в шесторката. Но трябваше да се води борба за влизане във финалната тройка, за спечелване на медали. В третия кръг победи постигнаха Димитър Костадинов, Мустафа Мюстеджебов.

След този кръг се очертаха от борите, които ще водят борба за челните места. Сливенски окръг беше един от най-добрите и първото място принадлежеше на него, тъй като имаше голяма преднина в точките. За второ и трето място водеха борба Разградски, Силистренски и Коларовградски окръзи. При победа на нашите състезатели, окръгът ни можеше да се нареди на второ или трето място в класирането.

Но от четвъртия кръг нашите състезатели излязоха с много малко победи и с това загубиха шансовете за влизане във финалната тройка. След упорита борба Мустафа Мюстеджебов се класира на трето място във своята категория и спечели първия бронзов медал. В категория до 97 кг Рамис Сюлейманов се срещна с Абидин Юсеинов (Рз). Срещата беше много оспорвана и динамична. Победи нашият състезател с 4:0 и с това донесе златен медал за окръга.

В класическия стил от нашия окръг участвуваха само двама състезатели. Много добре се представи Велико Стефанов. С четири победи и една загуба той се класира на трето място и с това донесе още един медал.

В класирането нашият отбор по свободна борба зае четвърто място, като се нареди след Сливенски, Разградски и Коларовградски окръзи. Като се има предвид класирането ни от миналите години, ние можем да бъдем доволни от представянето на нашите борци. Четвъртото място в страната — това е радващ успех, това потвърждава, че борбата в нашия окръг е спорт с бъдеще. Спечеленият златен и двата бронзови медала потвърждават това.

Джемали ИБРАХИМОВ

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

ЩЕ БЪДЕ ЛИ РАЗТВОРЕН „ЯДРЕН ЧАДЪР"

НА ПРЕГОВОРИТЕ в Женева Съветският съюз се съгласи да бъде създаден специален орган за изучаване на практическите въпроси, свързани с идеята за „ракетно-ядрен чадър".

Каква е същността на този план? Започвайки от 1960 година, на преговорите по разоръжаването представителите на САЩ и на другите страни от НАТО се изказваха против съветските предложения, предвиждащи пълното ликвидиране на средствата за доставяне на ядрено оръжие още на първия етап на разоръжаването. Те казваха, че това е „рисковано", че в интерес на сигурността на държавите е необходимо да се запази за известен срок някое „ядрено прикритие".

Желайеки да спомогне за постигането на споразумение, Съветският съюз прояви готовност да вземе под внимание позициите на Запада. На 18-та сесия на Общото събрание на ООН СССР изрази съгласие със западния план за създаване на „ракетно-ядрен чадър". Според този план на територията на СССР и САЩ и на тяхно разположение до края на заключителния етап на общото и пълно разоръжаване може да остане строго ограничено и съгласувано количество ракетно-ядрени средства.

Тази позиция на Съветския съюз отстранява много съмнения и възражения на западните държави против съветския проекто-договор за разоръжаване.

По такъв начин идеята за „ракетно-ядрен чадър" навлезе в стадий на практическо обсъждане. В Женева тя бе подкрепена от социалистическите държави и от представителите на редица неутрални държави—Бирма, ОАР, Ирак, Иран, Индия, Индонезия, Кипър, Нигерия, Мали, Гана и Перу. Британският министър на външните работи Дъглас Хюм, сега министър-председател на Англия, в своето изказване на заседанието на Общото събрание на 1 октомври 1963 година каза: „Аз внимателно проучих речта на г-н Громико по плана за етапното разоръжаване и приветствувам съдържащото се в нея конструктивно изказване за разоръжаването и особено онова място, където той заявява, че Съветският съюз бил готов да се съгласи да се съхраняват известен брой ракети в двете страни на третия етап на разоръжаването. Според мен това премахва едно от възраженията против предложенията, направени от Съветския съюз през 1962 година". В същото време американският ветник „Ню Йорк таймс", изразявайки официалното становище на Вашингтон, писа за новата съветска инициатива, че „направеното предложение отстранява едно от главните възражения на Запада против съветския вариант за общо и пълно разоръжаване".

Всичко като че ли вървеше добре. Но странна работа. На преговорите в Женева през януари—април т. г. представителите на западните държави сякаш бяха подменени. Те в един глас започнаха да твърдят, че планът за създаване на „чадър" за тях е „непонятен" и „недостатъчно конкретизиран", необходими са „допълнителни разяснения" и т. н.

И ето сега на новата сесия на комитета на 18-те Съветският съюз отново се опитва да изведе от задънената улица обсъждането на въпроса, като бъдат привлечени специалисти, които да разгледат детайлно всички конкретни аспекти на предложението за „ракетно-ядрен чадър". Съветският съюз заявява на западните държави: ако вие сте готови по принцип да приемете това предложение, нека в компетентната делова група да го проучим точно. Представителите на западните държави сега не могат да се оплачат, че техните предложения не са взети под внимание. Следователно върху тях пада цялата отговорност за развитието на женевските преговори.

ДЕПОЗИТ
БИБЛИОТЕКА

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 80 (788) | Петък, 10 юли 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДО ДРУГАРЯ АЛИ РАФИЕВ, ПЪРВИ СЕКРЕТАР НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП СИЛИСТРА

Драги другарю Рафиев,

Позволете ми, от името на групата български писатели, гостували в Силистренски окръг през юни т. г., да изкажа на Вас, на всички партийни и обществени организации, както и на трудещите се от посетените трудови колективи на окръга, нашата сърдечна благодарност за топлия прием и внимание.

Ние сме възхитени и искрено се радваме на големите икономически и културни постижения на добруджанци, на тяхния устрем в осъществяването на партийната програма за благоденствие и щастие на нашия народ.

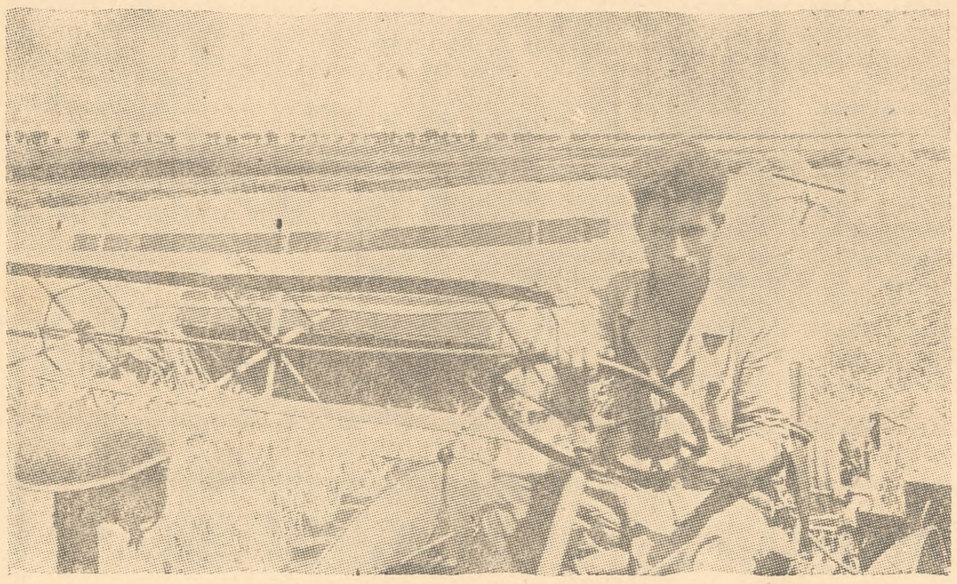
Вашите дела на партийни, обществени и стопански ръководители, трудовият героизъм и човешките добродетели на хората от този хубав край на родината, вдъхновиха творческата мисъл на нашите писатели и, да се надяваме, че в скоро време те ще възпеят преобразена Добруджа в нови, високохудожествени произведения.

Още веднъж Ви благодарим за хубавите мигове, прекарани сред прекрасните хора на златна Добруджа и Ви пожелаваме нови, още по-големи трудови успехи и щастие.

Подпредседател на СБП
Младен ИСАЕВ

ЖЪТВА Е!

НАВРЕМЕ И КАЧЕСТВЕНО ДА ПРИБЕРЕМ РЕКОЛТАТА

В ечемичните блокове на ДЗС—Нова Черна се носи веселото бумтене на виндроуера управляван от старши—тракториста Димитър Димитров.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ВЕСТИ ОТ ДЗС „ЯНКО ЗАБУНОВ"

ПРИБИРАТ ЗЛАТНОТО ЗЪРНО

НЕБЛАГОПРИЯТНОТО дъждовно време в началото на месеца създаде известни затруднения по прибирането на реколтата и особено на тази от ечемика. Но механизаторите от стопанството бяха готови и при първия удобен случай започнаха усилена жътва. Сега тя е в пълния си разгар. До 6 юли са пожънати с виндроуери 5 355 дка ечемик, а с комбайни — 1936 дка, като е получено 535 тона зърно.

Средният добив от декар до този момент е около 276 кг, а от отделни блокове са получени и по 300 кг.

Най-много ечемик са пожънали комбайнерите Пеньо Костадинов, Панко Дочев и Слави Симеонов.

МАЙСТОРИ НА ТЮТЮНА

БРИГАДАТА на Юсеин Алишев от ДЗС „Янко Забунов" от няколко години се специализира в производството на висококачествен тютюн от сорта „Остролист". Тази година, използвайки натрупания опит, работниците положиха изключително много труд, както за срочното разсаждане на разсада, така и за провежданите мероприятия след избуяване на растенията.

От няколко дена започна и усилена беритба на узрелите тютюневи листа. Вече са набрани и нанизани повече от 10 000 низи, които са поставени в специалните шатри за изсушаване. Най-много тютюн набраха и нанизаха работниците от младежкото звено на Радка Енчева.

За да се гарантира изпълнението на плановете в стопанството, се предвижда да се направят повече от 180 000 низи от висококачествен тютюн. Тази задача с чест ще бъде изпълнана от бригадата.

Кирил ГАСЕВ

Засяха 960 дка с втора култура

Само за три дни комбайнерите от I бригада в ТКЗС—Тутракан пожънаха ечемика от 960 дка. Ръководството на бригадата организира бързото извличане на слámата от блоковете. Веднага след това трактористите Васил Дамянов и Георги Петров преминаха към денонощна оран на освободените площи. Само за два дни те бяха подготвени за сеитба.

Не губеше време и Марин Манев, който със своя трактор започна сеитбата на изораните блокове. На 6 юли той отчете пред ръководството на стопанството завършването на сеитбата на втори култури върху ечемичните площи.

Ангел ЗМЕЕВ

Най-сръчно е звеното на Кязим Алишев

Трудолюбиви са кооператорите от село Дичево. Още не съмнало, те ходят на тютюнобер, а когато слънцето започне да припича, те са на път към стопанския двор. Там под навесите кооператорите сръчно започват да нижат набраните тютюневи листа. По цял ден в трудова надпревара звената увеличават бройките на низите.

Най-голяма сръчност в работата проявяват кооператорите от звеното на Кязим Алишев. За един ден те нанизаха 454 низи. За пример в работата са комсомолките Зебуре Хасанова, Анифе Реджебова и кооператорката Кадрия Назимова.

Назми ЕМИНОВ

ДОСТОЙНО ПРЕДСТАВИХА ОКРЪГА

ПЕЕ ХОР „СЕДЯНКА"

ТРУДНО Е за обикновения слушател в тези фестивални дни, наситени с дълбоко музикално творчество, да отдели най-доброто. И все пак имаше хорове, които грабваха още с първата песен. Един от тях беше и хорът „Седянка" от Силистра.

Отекнаха първите звуци на „Сетен залп замря в простора" от Шостакович. Заредиха се вълнуващите картини на кървавата януарска неделя на 1905 година. Във финала хористите много умело предадоха вярата в едно светло утре.

И още не откъснати от размисъла на тази вълнуваща песен, зазвуча ту плътно и величествено, ту тревожно и нежно пропита с топлота или омраза балада „Другарят Антон" от Стайнов по текст на Ив. Радоев.

Може ли българин, като чуе жизнерадостната хороводна мелодия на „Дамян танец води", да не потръпне неволно. А ето, че школуваните гласове устремно подемат играта, хорът майсторски рисува образа на жизнерадостния народен играч и той като става видим, потропва, разкършва снага.

Следва непознатата за софийската публика „Песен от лагера на смъртта в Тремблинка". След жизнерадостната хороводна мелодия още по-силно се откроява мрачната атмосфера на фашистките лагери, изливат се мъката на лагерниците, протестът им срещу неправдите. В това изпълнение хорът показа своята висока класа, разкри напълно възможностите си.

Мрачната атмосфера отведнъж е прогонена. Устремният и жизнерадостен ритъм на ръченицата „Де бре Димо" като че ли ще грабне хористите и ще ги хвърли във вихъра на танеца... И още диригентът Петър Карагеоргиев, ученик на проф. Г. Димитров, не отпуснал ръка, залата щедро дарява изпълнителите. Хор „Седянка" и тук показа едно зряло, разбрано и много добре изпълнявано изкуство.

* * *

Между работническите колективи хор „Дунав" също се е представил добре. За неговото представяне ще поместим подробна информация в един от следващите броеве.

София 7 юни

Николай ЗАГОРСКИ

ПЛОД НА УПОРИТ ТРУД

ТРАДИЦИЯ стана овчарите от село Суходол редовно да преизпълняват своите планове и да заемат първото място в стопанството на село Сокол. В началото на тази година след като преценихa добре своите възможности, те обещаха пред Централния комитет на Партията в чест на двадесетата годишнина на Девети септември да изпълнят плана за млеконадоя 120 на сто.

С упорит труд заработиха суходолските овчари още през тежките зимни месеци за изпълнение на поетото обещание. Големи грижи полагаха за овцете през студените дни. Не допусняха и смъртност при новородените агнета. Това им помогна да изпълнят плана за приплодите и вместо 835 агнета, получиха 857. Най-добри успехи постигна Мустафа Бекиров, който от 100 овце получи 117 агнета.

Наскоро завърши и стрижбата на овцете. След предаването на вълната овчарите с радост отчетоха, че и тук планът е значително преизпълнен. Вместо 2 989 кг, предвидени по план, те предадоха 3 308 кг вълна. Най-много вълна получиха Аптула Бекиров, предал вместо 268 кг—352 кг и Мюмюн Асанов, който при план 338 е дал 524 кг.

Сега усилията на овчарите са насочени към изпълнението на плана за млякото. Те рано започнаха доенето, като през цяла пролет използваха изобилната паша. Благодарение на упорития труд на овчарите и планът за млякото вече се преизпълнява. Вместо 30 000 л досега са надоени над 32 000 л. Докрая на доилния период има още десетина-петнадесет дни, а това значи че планът ще бъде далече преизпълнен. Най-добре с млеконадоя е овчарят Мустафа Бекиров, който при план да надои 3 735 л мляко е получил вече 4 700 л. Голямо изпълнение има Кямил Салимов, който при план да предаде 3 735 л, е добил досега над 4 200 л. И двамата овчари са поели обещание до края на доилния период да получат не по-малко от 1 500 л мляко над плана.

За да бъдат и през следващата година успехите големи, трудолюбивите овчари от село Суходол са решили да спазват всички указания на специалистите. Да положат максимални усилия и да проведат навреме осеменителната кампания.

Исмаил МУСТАФОВ

ТРУДОВ КИПЕЖ КРАИ КОРИЯТА

КОМБАЙНЪТ беше далече — сигурно чак в Горната кория — и затова селяните решиха да починат. Насядаха на земята и тъй като нямаше какво да приказват (всичко си бяха казали „по пътя), започнаха да приказват за земята. Затова, че до преди няколко дена земята била мокра, а сега е изсъхнала и се рони като пясък. И че ако не е бил дъждът, отдавна да са свършили с жътвата на ечемика и с прибирането на слámата.

—Дъждът, ама той оправи царевицата — каза Димитър Бонев — я вижте каква царевица се е развеленяла!

Замълчаха. Погледите се насочват към дола, там царевицата наистина се зеленееше.

— Какво става с тия трактори та се бавят? — изсумтя дядо Георги Казака.

Отговориха му, че тракторите сега щели да дойдат, че тракторът не може да препуска като кон и едновременно да събира слáма, защото в такъв случай ще я разпилее. Пък и докато закачат с въжетата слáмата за тракторите!.. Отгоре на всичко и на самите трактори не им е леко да я влачат.

— Слáмата така я гледаш лека, но тежи — каза Никола Стоянов — По-лани като жънехме зад Помпената, с мен се случи следното нещо...

Дядо Георги Казака не искаше да знае какво се е случило с Никола Стоянов, когато е жънал зад Помпената. Той искаше по-скоро да дойдат тракторите и да стоварят слáмата.

И те се зададоха — задъхани от тежкия товар.

— Хайде, ставайте! — подкани кооператорите бри гадирът Димо Иванов — звеното на Христо Иванов да започва!

Тракторите оставиха големия товар и се обърнаха, за да докарат и другите купчини, дето бяха в стърнището. А купите в стърнището се увеличаваха, защото Йовчо Атанасов — комбайнера, стоваря от своето СК—3 нова купчина слáма.

— Има ли още бе, Йовчо? — попитаха селяните.

— Какво, ечемик ли?

—Ечемик...

— С ечемика е свършено — обясни Йовчо Атанасов. Довърших го напълно!

— Всичките 754 декара?

— Че колко ти са 754 декара! — Учуди се Йовчо Атанасов. — То ако не беше този дъжд, аз отдавна да съм свършил с ечемика, и да съм преполовил пшеницата, ама на — дъждът ми попречи...

През това време тракторите бяха докарали отново голям куп от стърнището и сега пък хората на Димитър Бонев грабнаха вилите. Бяха решили да се съревновават. От край време летте звена от II полевъдна бригада на Бабукското стопанство се съревноваваха. Тук, на камарите работеха само две — Димитровото и Христовото. Другите копаеха царевицата. Така беше наредил главният агроном Валентин Крушков...

...Тракторите довличаха слáмата от стърнището, оставяха я и се връщаха за друга. Камарата лека-полека растеше. Жените загребваха слáма с вилите и я подаваха на мъжете. Работата спореше, защото Никола Стоянов разправяше какво е станало с него, когато жънал по-лани зад Помпената. Селяните знаеха, че той си поизмисля, но го слушаха, защото той измисляше нарочно, за да бъде по-интересно, а щом е интересно не забелязваш как изтича времето.

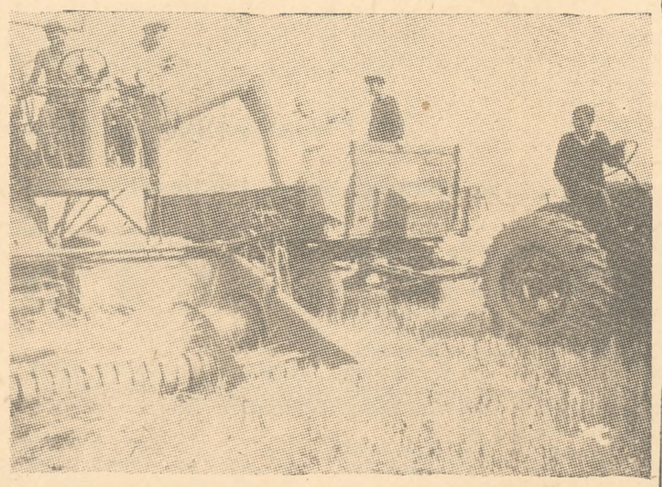
Дядо Георги Казака искаше да почуе нещо, но не можеше, защото беше най-накрая, там дето щеше да бъде върхът на камарата. И смяташе, че тази длъжност е най-важната — нещо като майстор-зидар.

— Хайде, ей, мойте хора почевръсто! — обаждаше се отвреме навреме. („мойте хора" — това бяха двете му дъщери и внука му, които също работеха в звеното).

— Какво да правим, бе дядо, не можем да ти надделеем — оправдаваше се внука му.

А старецът отговаряше, че всичко било до вилата. Вилата му е хубава — работи зарад други три обикновени. И обещаваше да му направи и на него една такава.

Цветан ЙОРДАНОВ

След жътвата на ечемика с виндроуери в Добротишкия кооператив, комбайнерите започнаха и вършитбата му.

Досега комбайнерът Ангел Иванов е овършал над 12 тона ечемик.

Снимка: Георги СТЕФАНОВ

ДА ПРИБЕРЕМ И ИЗКУПИМ КАИСИЕВАТА РЕКОЛТА БЕЗ ЗАГУБИ

Въпреки грижите на кооператорите и работниците от ТКЗС и ДЗС кайсиевата реколта през настоящата година не може да обезпечи изпълнението на плана. Очаква се в складовете на изкупвателните предприятия да постъпят 3 000 тона при изпълнение през миналата година 7 000 тона. Затова важна задача за момента е създаването на здрава организация при брането и изкупуването, която да осигури най пълно използване на продукцията.

Ако се съди по предварителната подготовка, извършена в ТКЗС, ДЗС, ОП „Плодове и зеленчуци" и ДКК „Нектар", следва да се направи заключение, че такава организация е създадена. Навреме бе осигурен необходимият амбалаж, с работниците от узкупвателния апарат се проведоха курсове, организираха се районни съвещания с отговорните хора от ТКЗС, ДЗС и качествените контрольори от изкупвателниге организации в градините на ТКЗС Айдемир и град Тутракан. На тези съвещания бяха изяснени въпросите по стандарта и качеството при сортировката, бяха отчетени грешките допуснати през миналата година и се набелязаха мероприятия за работата през настоящата година.

Началните дни на изкупуване обаче изнесоха наяве редица слабости и неблагополучия, както в работата на ТКЗС и ДЗС, така и в работата на изкупвателните организации. Ръководствата на кооперативните стопанства в селата Калипетрово и Айдемир допуснаха некачествена сортировка на плодовете, в резултат на което контролните органи на гара Русе върнаха първите пратки — не стандартни и пръскани с бордолезов разтвор кайсии. Слабост в случая са допуснали и качествените контрольори на ОП „Плодове и зеленчуци", които не са упражнявали ефикасен контрол.

В някои кооперативни стопанства, като Ситово, Срацимир и ДЗС Силистра плодовете вече презряват, а не се чувства необходимата мобилизация за срочното им обиране. Това затруднява изпълнението на плана за износ на кайсии в прясно състояние. Председателите на посочените стопанства не си дават сметка в какво затруднение поставят износните централи, които са в договорни отношения с предприятия от други държави. По добре са организирали работата си по брането и износа кооператорите в стопанствата Сребърна, Попина, Смилец и други.

Редица неблагополучия допущат и изкупвателните организации. Потребителните кооперации общо взето не са готови още да изкупят кайсиите от личните стопанства на кооператорите. Така потребителната кооперация в Айдемир, която всяка година изкупува стотици тонове кайсии, круши, сливи и други плодове, сега не разполага с подходящи складови помещения. Плодовете се съхраняват в нехигиенични стаи заедно с кожите, вълната и отпадъците. Такова е положението и в селата Попина, Сребърна и други. Има и потребителни кооперации като тези в Ситово и Смилец, които още не са създали организация за изкупуване на кайсиите и голяма част от плодовете в личните стопанства се похабяват. Дял в неблагополучията в потребителните кооперации има и Окръжния кооперативен съюз. От страна на сектора „изкупуване" не е дадена необходимата помощ на председателите на потребителните кооперации.

В помощ на кооператорите трябва да се притекат председателите на общинските народни съвети, като съдействат в осигуряване на подходящи помещения и упражнят контрол за изпълнението на задачата.

От очакваните 3 000 тона кайсии около 700 тона са предназначени за износ, а останалото количество ще се преработи в ДКК „Нектар„ и ОП „Плодове и зеленчуци" за компоти и пулп. Практиката от миналата година показва, че оползотворяването на кайсиите в голяма степен зависи от осигуряването на необходимата работна ръка, която през дните на най-голямо напрежение достига до 2 000 души дневно. Набирането на такъв брой работници затруднява ръководствата на предприятията. Необходимо е градските комитети на БКП и градските народни съвети в Силистра и Тутракан да окажат близка и конкретна помощ на преработвателните предприятия, като проведат масова политическа работа с работниците и служителите от предприятията и учрежденията за даване на доброволна помощ в дните на най-високо напрежение. Да се използва примера на служителите от Българската народна банка и българската инвестиционна банка в Силистра, които се включиха през почивните дни в работата по преработка на кайсиите в ОП „Плодове и зеленчуци.

Задачата на първичните партийни организации и общинските комитети на БКП е да мобилизират кооператорите и кооператорките в срочното прибиране и сортиране на последните количества кайсиеви плодове за износ, за вътрешния пазар и за преработка.

Няма съмнение, че в чест на двадесетгодишнината от победата на Девети септември трудещите се от нашия окръг ще изпълнят срочно и качествено и тази важна стопанска задача.

Разносната търговия трябва да се подобри

НАСТЪПИ периода, когато по блоковете на ТКЗС, овощните и зеленчуковите градини, площадките от ранна утрин до късна вечер се трудят стотици хора. Палещите лъчи на слънцето извикват нуждата от разхладителни напитки. А пристигат ли те редовно и навсякъде по работните места?

Още в началото на миналия месец на съвещание с представители на селкоопите и търговските организации от градовете, с голяма загриженост се постави въпроса за организирането на разносна търговия по блоковете на ТКЗС и ДЗС, за създаването на подкрепителни пунктове за разхладителни напитки, сладолед и др. Напоследък се забелязват на някои места известни успехи. ГТП „Зрдава храна" — Силистра, „Наркооп" — Тутракан, селкоопите в Зафирово, Смилец, Алеково и други са поели със загриженост задачата за организиране разнасянето на разхладителни напитки и закуски по блоковете. В това отношение за най-добър пример може да послужи Пена Тодорова от селкоопа в Зафирово, която по цял ден обикаля звената, пунктовете и площадките, където кипи работа.

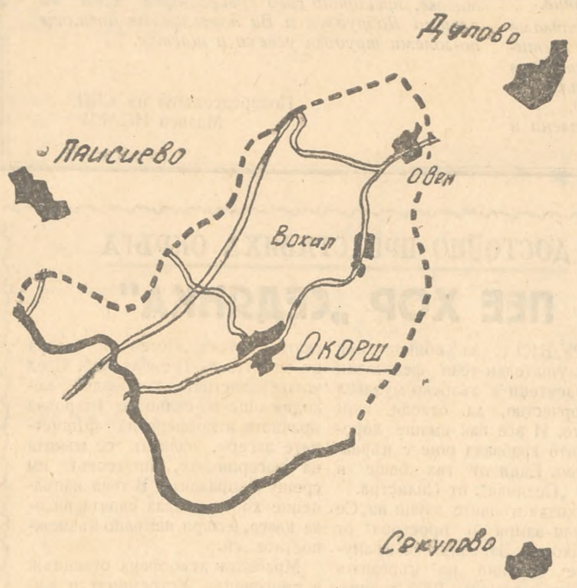
Но има и немалко търговски организации, които нехаят по организирането на разносно-развозната търговия. В района на Силистра заедно с Айдемир и Калипетрово има седем пункта за подготовка на плодове и зеленчуци за износ, площадки за почистване на зърното и т. н., където се събират по около 40-50 души. Въпреки това, все още никой от „Здрава храна" или селкоопите не им е предложил на място напитки или закуски. Не е организирана търговията и по блоковете на ТКЗС и ДЗС, за което няма никакви причини. По същия път вървят и селкоопите в Сребърна, Срацимир, Средище, Алфатар, Межден, Паисиево и др. въпреки наличието на достатъчно количество напитки, лед и превозни средства.

Крайно време е ръководителите на изоставащите търговски организации да направят необходимото в най-кратък срок, съгласно дадените им указания. Разнасянето да става ежедневно, а не разпокъсано по ден-два в седмицата и само на някои места. Снабдителите със стоки да доставят на извършващите разносната търговия безалкохолни напитки, закуски и други с предимства.

ОКОРШ

по пътя на възхода

РАЙОНЪТ на с. Окорш е разположен в крайната част на окръга. Граничи с районите на Дулово, Чернолйк, Паисиево, Секулово и Разградски окръг. Свързват го пътища с градовате Дулово и Исперих, по които движението на моторни превозни средства е доста оживено. В трите села на района—Овен, Вокил и Окорш, живеят над 5 180 жители, работещи най-вече в кооперативното стопанство. Стопанството разполага с 42 690 дк обработваема земя, известна със своето плодородие. Направляващи отрасли тук са растениевъдството и животновъдството.

КРАСНОРЕЧИВИ ЦИФРИ И ФАКТИ

★Докато през 1942 година в района е имало само един магазин, то от 1959 до 1963 година са открити 12 магазина, а стокооборотът е нараснал от 4 844 000 лв на 8 880 000 лева.

★Само през последните няколко години са построени 750 нови къщи, прекарана е 18 300 метра електрическа, 9 500 метра водопроводна, 5 400 метра шосейна и 200 метра тротоарна мрежи.

★Построено е читалище с 250 места, 3 училища, 2 фурни, създадени са 10 дка паркови градини.

★Докато преди 9 IX училищата са били 2, то след 9 IX 1944 година стават 4. Учениците от 254 се увеличават на 911, учителите от 8—на 53. След 9 IX 1944 година са открити 4 детски градини и една детска ясла.

★Преди 9 IX 1944 година в района за здравето на хората се грижеха ходжите и баячките, а след 9 IX 1944 година бе открит здравен дом с лекар—специалист, един фелдшерски пункт и един родилен дом с две акушерки,

★Книжният фонд се увеличи от 1 326 тома през 1960 година на 3 218 тома през 1963 година, читателите—от 206 човека през 1960 година на 316 човека през 1963 година.

★Спестяванията на населението от района се увеличиха 15 пъти.

ГОДИНИ, РОДИЛИ ТРЕВОГАТА И РАДОСТТА

ОТ ДРЕВНОТО минало на село Окорш му остана само името. Турците, подгонени от румънската буржоазия през 1936 година, масово се изселиха. Те живееха в пет махали. През 1940-1942 година тук се заселиха заради земя българи от селата Башкьой, Каталой и Фрекацие, намиращи се в Северна Добруджа. Но техните надежди бяха помрачени от селските чорбаджии, които безмилостно ги експлоатираха.

Буржоазната власт не направи нищо хубаво за жителите на село Окорш и останалите села в района. Живи паметници оттогава са само десетината дълбоки кладенци, мрачна картина на безводието по него време в Добруджа.

Трудни бяха годините. С дни чакаха хората за кофа вода, по цял ден работеха на селските чорбаджии за комат хляб. Не можеха въобще да мислят за електричество, за училище, за киносалони, за лекари и родилни домове, Но дойде 9. IX. 1944 година Смъкната бе омразната фашистка власт, носеща терор и мракобесие за хората. Сбъднаха се мечтите на хората и на 63-та фронтовици от село Окорш, взели участие в Отечествената война.

Истински празник бе пускането на водата през 1947 година. А щастие — светването на електрическите крушки, киното, безплатната лекарска помощ, придобивки през годините на народната власт.

Но трудно стана кооперирането на селата. В село Окорш чорбаджиите бяха 30 и владееха над 18 000 дка от най-хубавата земя. Те имаха силно влияние сред средните и бедни селяни и още ги държаха в подчинение. Само правилната и последователна политика на нашата Партия сломи съпротивата им и през 1950 година бе основано ТКЗС. Но болшинството от селяните, свикнали с парче собствена семя, с ралото и коня, с кравите и овцете като лична събственост, пречеха на общото да се развива. Не ходеха на работа, бягаха по ДЗС-та. Възнаграждението бе ниско.

Годините, родили тревогата, отминаха. Под ръководството на Партията и кооперативното стопанство в село Окорш възмъжа. Стопанското ръководство след Априлския пленум на ЦК на БКП разгърна още повече своите възможности, използвайки създадената благоприятна обстановка, насочи стопанството по пътя на концентрацията на животновъдството и механизацията. По 212 кг пшеница получи то през 1963 година, по 175 кг слънчоглед, по 183 кг тютюн и др. Възнаграждението на един работоспособен кооператор от 467 лв през 1960 година достигна до 920 лв през 1963 година, а заплащането на един слънчев ден се покачи на 3,64 лева. Кооператорите сега са спокойни за своята прехрана и живеят културно. В селата Окорш, Овен и Вокил над 90 на сто от българите и турците, живеещи в мир и разбирателство помежду си, си построиха нови къщи. В центъра на село Окорш израсна хубава читалищна сграда, сградата на селкоопа, училището, където се учат децата на трудещите се, детска градина, детски ясли и други обществени сгради.

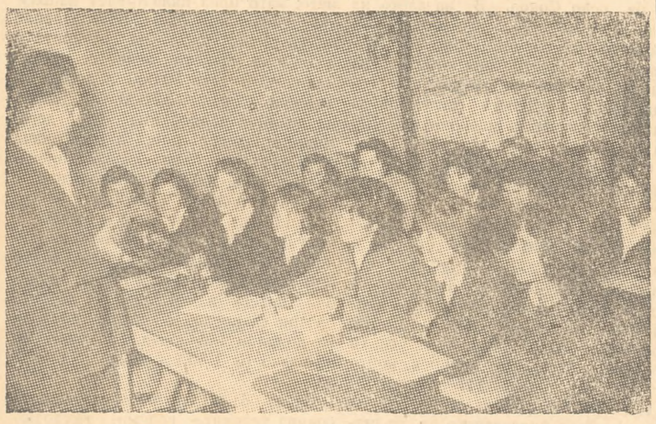
Годините родиха радостта. Затова славната 20-годишнина кооператорите от трите села на района ще посрещнат с още по-големи успехи. Дадените обещания пред Партията те ще изпълнят, за да стане още по-радостен животът им, а бъдещето на децата им да бъде по спокойно.

Велико СТАНЕВ;
секретар
на общинския партиен комитет

Георги ТОДОРОВ
председател на ТКЗС

Училище, свързано с живота

ПРЕЗ 1958 година в село Окорш бе открито практическо-зимно селскостопанско училище, в което приетите ученици изучаваха елементарни неща от общообразователните предмети, агротехниката, механизацията и др. Особено девойките имаха голяма практическа полза от наученото, тъй като те се научаваха как да шият и готвят неща, нужни в живота на домакинята. И затова желаещите да завършат това училище девойки бяха повече, отколкото предвиждаше програмата. На завършилите обаче не можеше да се осигури далена специалност, която те да използуват в живота си като завършили някакво стопанско образование хора. Върху този въпрос се замисли Министерството на народната просвета и от 1963-1964 година училището в с. Окорш стана практическо двугодишно селскостопанско училище, с пълен курс на обучение, на държавни разноски. Застъпено е изучаването на полевъдство, механизация, наука за хранене и шев, а на завършилите момчета и момичета се дава право да се явят на изпит за трактористи на тежки и леки машини. Освен това признават им се двете години за редовни и имат право да постъпят в трети курс (задочно или вечерно) на селскостопанските техникуми в страната.

НА СНИМКАТА: Преподавателят Манол Пеев обяснява на курсистките от I „б" курс устройството и действието на всережимния регулатор.

През 1963-1964 учебна година в училището бяха приети 105 младежи и девойки. За правилното им обучение, с усилията на партийната организация в селото, дирекционния съвет и управителния съвет на ТКЗС, бяха обзаведени клас-кабинети по селскостопанско производство, механизация, агрохимия, шев, готварска работилница-кухня и др. Кооперативното стопанство ни осигури 50 дка земя за ползуване от училището, ботаническа градина, опитен и производствен участък, предостави всички свои блокове, машини и ремонтната работилница на наше разположение за провеждане на практически занимания с учениците. Това ни помага много да свързваме теорията с практиката, училището — с живота.

Георги ЗАПРЯНОВ
директор на училището

Плод на извоюваната свобода

СЪЗДАДЕНО през първите години след 9 септември 1944 година, ДЗС—Окорш мина по всички пътища на изпитанието като нова, непозната дотогава организация за нашето селско стопанство. Не са редки случаите, когато дошлите на работа тук граждани престояваха по два-три дни и си заминаваха. Текучеството на работната ръка, трудното ѝ осигуряване и сега се чувствува, но натрупаният богат опит през годините, създадената материална база и промените във възпитанието и разбиранията на работниците укрепиха ДЗС—Окорш и направиха от него едно ведущо стопанство. През последните години тук са получени недостигнати досега добиви от най-важните земеделски култури. През 1963 година стопанството получи по 320 кг пшеница от дка, по 291 кг ечемик, по 318 кг царевица, по 146 кг тютюн и др. Увеличи се продуктивността при животните. Млеконадоят на фуражна крава достигна по 2 875 л, а на фуражна овца—по 41 л и др. Прирастът при телетата до шестмесечна възраст се увеличи на 765 гр, при свинете за угояване—на 421 гр и др. Подобри се породният състав на същите.

Наравно с кооператорите, сега работниците от ДЗС в с. Окорш живеят един сносен културен живот, радват се на бъдещето на своите деца. Много от тях вече знаят ДЗС като свое постоянно огнище, топлещо с лъчите си техните сърца, създаващо им условия за труд и почивка през всичките дни на годината.

ДЗС—Окорш, както и другите ДЗС в страната, е плод на извоюваната Свобода. Обещанията, които поеха работниците пред Партията в чест на славната 20-годишнина, се изпълняват успешно. С това работниците изразяват своята признателност към БКП, осмислила всяка минута от тяхното ежедневие, откриля пътя към истинското щастие и благоденствие.

Петър МАШЕВ

МОМЧЕТО НА „БЕДНЯКА" СТАНА АГРОНОМ

ГЕОРГИ Георгиев, главен агроном на ТКЗС—Окорш, е роден през 1928 година в село Башкьой, Северна Добруджа. Той запомни беднотията, недояждането, суровото лице на чокойско-капиталистическата власт, която като жив змей изсмукваше от жилите на баща му всичките сокове и носеше сълзи на семейството. И затова, когато след Девети септември в град Дулово, където се заселиха през 1940 година, слезе Свободата, Георги заживя с мисълта да се учи. Завърши гимназия в Силистра и отиде в София, където се записа в агрономическия факултет. Едвам свързваше двата края първата година. Но народната власт оцени желанията му и му отпусна стипендия. С нея Георги кара до края на следването си. Завършвайки той беше изпратен последователно за агроном в МТС, за главен агроном на ТКЗС — Чернолик, а после за председател. Яхнал червен кон, той постоянно беше между хората, учеше ги как да обработват най-правилно земята. И никой не мислеше, че Георги ще издържи на напрежението: момчешкото му тяло, изсеченото му като кремък прогълговато лице, жълтозеленикавите му очи, зачервени от умората, всяваха недоверие у кооператорите. Но Георги издържа. Оказа се твърд като камъка в Чернолишката кариера и упорит. Смени коня с мотор, Георги дочака да се обединят стопанствата в Правда, Руйно, Яребица, Чернолик и Златоклас и стана главен агроном. До късно вечер се взираше над плановете, обсъждаха с председателя Хюсеин Адемов утрешните задачи на звената и бригадите. А покаже ли се зората откъм

Чернолишката хижа, тръгваха заедно по блоковете. В дни на отмора пак заедно почиваха. Нищо че Хюсеин Адемов е член на БКП, а Георги — член на дружбата, те съчетаваха работата си и като членове на две различни политически партии.

Усетът му на агроном, неизчерпаемата му енергия на специалист, непреклонният му характер и воля — направиха от Георги Георгиев уважаван от кооператорите човек.

Завършил къщата си в Дулово, през 1963 година той стана участъков агроном на бригадата в квартал Черник. Много му беше трудно, защото беше свикнал с неравните, наклонени терени на Чернолишкото землище и тамошните мълчаливи кооператори, умиращи за работата си, не знаещи умора. И беше решил да се върне обратно, но го изпратиха за главен агроном в ТКЗС — Окорш. Рамо до рамо с бай Георги Тодоров, председател на стопанството, под ръководството на партийния комитет, те организираха силите на окоршките кооператори и се прославиха през есента. Бригадата на Кралю Златев получи от 3 500 дка пшеница по 236 кг от дка, по 350 кг царевица от 1 500 дка и др. Стопанството като цяло се нареди на едно от първите места в окръга.

Ще го видите сутрин, когата слиза по стълбите заедно с председателя бай Георги и да си говорят нещо. Те винаги си говорят по задачите. Облечен скромно, с късо подстригана коса, прилича на обикновен работник. И няма що да се различава от другите. Той е момче на бедняк, което стана агроном, благодарение на грижите на народната власт.

Колю НИКОЛОВ

Обновлението на двадесетилетието

ОВЕН!

Едно от безбройните селца в Делиормана, където Йовков би могъл с пълна шепа да изрови герои за своите човечни, пропити с много мъка разкази. Защото миналото на хората тук беше неразривно свързано с недоимъка, бедността и мъката. И това ставаше в един богат край, чиято земя наричаха земя-хранилница, а пшеницата — едрозърнеста, Но въпреки това грижата за залъка хляб беше грижа всекидневна, борба за съществуване...

И сега, ако човек влезе в селото по пътя откъм Дулово, от едната страна на шосето ще го посрещат седемте герана, един прекрасен паметник от миналото, паметник на безводието. Сега и в ранна утрин, и в късна вечер около гераните е тихо и спокойно. Такава ще бъде тяхната съдба и занапред — ден из ден ще запустяват седемте герана. Защото има ли по-силна граница от тази, която изгради с водоснабдяването народната власт само за двадесет години между миналото и настоящето? Овен сега има вода. Има чешми по улиците на селото. А преди са минали векове в жажда и безводие. Може би вековете на миналото не са имали силата на творческия градеж, с която сега е пропита народната власт.

Миналото остави на хората от Овен една единствена обществена сграда в центъра на селото, Една сграда в румънски стил! Ако не е била необходима на господарите, те и нея не биха построили: Защото е властвувал жестокият закон на грабежа. И от нея, от тази сграда в румънски стил, са започнали да се редят до края на селото къщичките на селяните — прихлупени сред овошките, покрити повечето със слама. Повъзрастните ги помнят добре, Но младите, подрастващите не ги помнят. Защото колко такива къщици от миналото останаха! На пръсти да ги броиш. Но затова пък има много нови червени тухлени домове, строени така, че в тях да се живее удобно и щастливо.

А новата училищна сграда на Овен?

Трябваше да дойде тук народната власт, за да имат хората училище, каквото им е нужно. Сега в него учат всички деца на кооператорите. От тази година задължително тук ще бъде въведен и осми клас. Задължително—за да бъдат просветени и образовани и с богата култура децата на кооператорите! За разлика от своите бащи — непросветените орачи и овчари на тази земя преди двадесет години.

Има ли кътче в Овен, където да не шества полъхът на Двадесетилетието. Благоустрояването, спестяванията, образованието — това са големи видими промени. Но колко много изменения има още в бита на хората, в начина им на живот? А това са признаци на едно голямо обновление, които дайдоха тук с революционните дни на Двадесетилетието. Радиото, велосипедите, моторите и още много други неща говорят за една богата материална култура, която е свързана със заможния живот на хората в това селце на Делиормана,

Светослав ИВАНОВ

СТЪПКИ

ЩЪРКЕЛОВИТЕ гнезда на черниците се виждат отдалеч. С настръхнала от дъжда перушина щъркелите извиват шиите си нагоре към мрачно-сивото небе и тракат с клюновете си. А вървите край каменистото блато са опрели зелени вейки до калната му мехуреста вода и са замръзнали в наслада.

По пътя за птицефермата на село Вокил върви човек. Грамадното му, силно тяло леко се навежда ту наляво, туй надясно, за да запази равновесие да не падне. Хлъзгаво е. Шакир Бекиров—прочутият вокилски птицегледач, изкачва баирчинката бързо. Над сто килограмов човек е, а пъргавината, сигурната му стъпка го правят лек и подвижен. Стига до телената ограда на птицефермата и отдалеч вика:

—Зюлфие, Кадрие, Фетие, къде сте, момичета?

Бавно, спокойно изрича тези думи.

От средния вход на птицефермата подава глава Зюлфие Халилова.

—Тук сме, бати Шакир, защо сме ти?

—Излизайте: време е да храним!

Младите комсомолки-птицегледачки грабват от склада кофите с царевица, изтичват в ограденото място за хранене на кокошките и напевно повтарят:

— Пили! Пили! Пили! Пили!

Белите легхорни и червените родейланки се юрват към тях в надпревара, размахвайки криле, спъват се, падат, стават, хвърчат и познатото „Ко-ко-ко-ко" оглася влажния въздух наоколо.

Шакир Бекиров също взема участие в храненето и поенето на кокошките. Ниско наведеното му тяло напред над хранилките, широкото му брадясало лице и месестите му широки като мечешка лапа ръце му придават исполински вид. Неговият език с кокошките е постоянното му подсвиркване с уста. Безбройната гад се катери по гърба, по раменете и главата му, а бай Шакир се смее, кротко хваща кокошките и ги допира до бузите си, радвайки им се от сърце. Такава нежност се проявява само към безкрайно скъп за душата човек.

После птицегледачките и бай Шакир започват да носят вода и да я изсипват в поилките.

Дъждът вече е спрял и едно парче чисто небе светлее някъде към страната на село Окорш. По пътя, слизащ надолу през тютюневия блок до птицефермата, личат стъпките на бай Шакир, където е минал преди по-малко от час. Стъпки на човек, влюбен в своята работа от преди повече от четири години. Водата в тях се гъне като в малки коритца.

Запретнатите му крачоли не се спуснаха, докато бай Шакир не провери и двете крила, дали са събрани яйцата. След това извика момичетата в подредената им стая и взе графика от стената.

—Вчера сме получили 2 000 яйца—прочете бай Шакир.—До 13 юни яйцата са станали 378 000. Значи, ще можем до Девети септември да изпълним годишният план за яйцата.

В очите на момичетата блесва искрата на увереността от думите на най-стария гледач Шакир Бекиров. Грациозно извитите им мигли и мъхът по гладките им лица ги правят ненагледни. Не дотам майсторски ушитите им полички от еднакъв плат, спуснатите гердани по шиите и дългите им плитки се сливат с обстановката в птицефермата, която донесе известност на Окоршкото кооперативно стопанство.

Никола НАНЕВ

Нова, много ценна форма за усвояване на челния опит

КОГАТО в Габрово се заговори за ползата, която ловешкото движение донесе на трудовите колективи от този край, винаги се посочва за пример вълнено-текстилният комбинат „Георги Генев". Тук наистина то даде богати плодове. Само за една година 502 челници от комбината предадоха своето майсторство на 2 445 работника. Петстотин от тях вече достигнаха, а 876 надминаха постиженията на своите учители. За една година средното изпълнение на трудовите норми общо в комбината се повиши с 6 процента. Броят на неизпълняващите трудовите си норми се намали наполовина. Този наистина голям икономически ефект дойде и като резултат на новите отношения в производството: истинско другарство, взаимопомощ, колективизъм — най-хубавите прояви на нашето ново време. Наред с това с изпълнението на повече от 1500 ценни работнически предложения, направени на специалните срещи, бригадите се укрепиха, подобри се и организацията на производството и условията за работа. Благодарение на което пък колективът на комбината вече преизпълни и годишното си обещание по обем, като произведе свръхпланова продукция за 473 000 лева, в това число над 34 000 метра плат и около 5000 кг прежда.

Ето защо на ловешкото движение тук се гледа не като на някаква кампанийна задача, а като на постоянен и верен помощник, грижите за който не бива да секват нито за миг. Нещо повече — тази година ловешкото движение направи в комбината нова, много ценна крачка напред. Тази крачка се състои в това, че няколко месеца тук започна да се изучава вече и обобщеният опит на първенците по отделите и цеховете.

За целта отделът „Труд и работна заплата" направи много наблюдения, описания и сравнителни таблици на най-добрата практика по отделните манипулации. При обобщаване на опита на първенците за масово внедряване се възприеха най-резултатните начини за извършване на манипулациите. По такъв начин, след като станат практика на всички работници, те им помагат значително да повишат производителността на труда и дневните си заработки.

При наблюденията в цех „Успех" например се установи, че тъкачката Вълкана Йосифова извършва най-бързо сменянето на совалката с търсене на вътъка, сменянето на совалката без търсене на вътъка и връзването на скъсана основна нишка съответно за 1.8, 7.8 и 12.4 секунди. За зареждането на совалката обаче тъкачката Стефана Иванова изразходва най-малко време — само 11.8 секунди.

Обобщеният опит на двете тъкачки само по тези четири манипулации осигурява еднократна икономия от 3.5 секунди в сравнение с начина на работа на останалите челнички в цеха. А това е голям резерв, който за осем часа се превръща в минути и метри изтъкан плат. Такива резерви се откриха и за всички останали манипулации.

Нова е вече формата на самото обучение. Сега първенците обучават своите другари от смяната в продължение на цял месец, като през това време се отделят от своите машини. Но при определянето на тия, които да предават своя опит, бяха избрани само производственици, които са овладели своята професия до майсторство, предавали са своя опит и през миналата година. В щрайхгарната предачница на цех „Ефтим Апостолов" например неотдавна предаде своя опит челничката Дешка Генчева, а в тъкачницата — Геньо Петров, Николина Василева и Недка Екимова — и четиримата получили високото звание „Ударник на комунистическия труд".

С присъщата си сериозност и настойчивост те не се спряха пред никакви трудности, за да предадат на своите другари знанията и опита си за правилното овладяване на отделните манипулации. Първостепенна тяхна грижа бе да насочат вниманието си първо към ония, които не изпълняват своите трудови норми и към колебаещите се все към стотех процента. Щом забележеха неправилни манипулации, те не им казваха наведнаж всички недостатъци и грешки, а се спираха само на една от тях, с цел да бъде отстранена най-бързо и лесно. Чак след това те преминаваха и към следващите манипулации. Освен това те наблюдаваха и правеха съпоставки и с работниците от трите смени — как при еднакви условия изпълняват нормите си. При наличието на чувствително отклонение на някои тъкачки при изпълнението на отделните манипулации причината за изоставането веднага се откриваше и отстраняваше.

И резултатите не закъсняха. Сега тук няма работничка, която да не изпълнява нормата си. Качеството рязко се подобри, дневните заработки се повишиха...

Така се работи и в останалите дванадесет цеха на комбината. Общо досега над 150 челници вече предадоха своя опит по този нов начин на повече от 1010 работника. По-голямата част от обучаваните достигнаха, а някои вече надминаха постиженията на първенците от миналата година.

ОБЕЩАХА И ИЗПЪЛНИХА

ЕДНА от добрите овцеферми в нашия окръг е добротишката. Породният състав на овцете е значително подобрен и броят им възлиза на 2 270. Те са разделени в 11 стада, от които девет са мериносови и две полумериносови.

Овцевъдите от село Добротица полагат много грижи за поверените им животни. Добре подготвиха стадата си през миналата година. През зимния период редовно ги хранеха и поиха, а кошарите поддържаха винаги чисти. Поради това здравословното състояние на животните е много добро.

При план да получат общо 6 852 кг вълна или средно по 3 100 г от овца в началото на годината те обещаха да настрижат по 3 200 г. Овчарите с нетърпение очакваха да дойде стрижбата, да видят какъв ще бъде резултата от техния труд. Когато приключи тегленето на вълната, сърцата им бяха изпълнени с радост. Оказа се, че те са произвели 7 582 кг вълна или средно по 3 340 грама от овца. Така и планът и обещанието бяха преизпълнени. Първенци по вълнодобива тази година са Желязко Димов, който при план 631 кг вълна от поверените му 202 овце обеща да настриже 650, а получи 700 кг. Васил Тодоров — при план да получи 601 кг вълна от 201 овце, обеща 628 кг. а настрига 715, Костадин Стоянов при план 580 кг настрига 643 кг и т. н. Най-много вълна, средно по 5 200 грама от животно получиха Йордан Димов и Петър Белев от поверените им 250 дзвиски. Вече започна предаване на вълната на изкупвателните организации.

Всички овцевъди, начело със своя бригадир Захари Антонов се готвят с чест и достойнство да посрещнат двадесетгодишнината от Великия празник на свободата у нас. Те са решили и навреме да подготвят и приключат случната кампания при овцете, което е здрава основа за успехите им през следващата година.

Георги КИРИЛОВ

ЗА ЕДИН ДЕН — 1720 НИЗИ ТЮТЮН

Преди няколко дни рано сутринта кооператорите от село Варненци с песни и весел глъч се отправиха към кооперативните блокове на тютюнобер. Само за един ден три звена от III и IV бригада набраха и нанизаха 1720 низи тютюн.

Кооператорите са убедени, че тази година те ще получат обещаните килограми тютюн от декар по 180 кг, защото за него те положиха всички необходими грижи, успяха навреме да го окопаят три пъти.

Марийка ГЕОРГИЕВА

По-голямо внимание на социалистическите бригади за технически прогрес

НАРОДОСТОПАНСКИЯТ план за 1964 година поставя за изпълнение пред трудовите колективи на предприятията, пред инженерно-техническите работници, пред всички рационализатори и новатори нови конкретни задачи във всички отрасли на нашата икономика. Един от основните въпроси, стоящи за разрешение пред административно-техническите ръководства и ръководствата на научно-техническите дружества в предприятията е даването зелена улица на техническия прогрес, механизирането на трудоемките процеси, разширяването на похода „Техника вместо ръчен труд".

Най-важна форма за разрешаване въпросите на техническия прогрес е създаването на социалистически бригади за технически прогрес. Тяхната задача е в съкратени срокове да решат най-важните въпроси за повишаване на техническото ниво в отделните предприятия и отрасли. За устройството на тези бригади още през миналата година се проведе разширено съвещание на ОК на БКП, на което пред директорите, главните инженери, ръководствата на профорганизациите, Комсомола и НТД се изнесе доклад за реда и начина на изграждането на бригадите. Окръжното ръководство на НТС оказа съдействие по места и даде конкретни указания. Какви са резултатите от работата на изградените досега социалистически бригади за технически прогрес?

Там където административно-техническите ръководства поеха присърце тази задача, успехите са вече налице. В ДИП „Липа" под ръководството на главния инженер се изградиха две социалистически бригади. Първата изработи конвейр за монтаж на библиотеки, който в чест на първи май т. г. беше пуснат в експлоатация с годишен икономически ефект 3 500 лева. Втората бригада е дала обещание в чест на Девети септември да изработи и пусне в движение конвейр за задъване на библиотеки. В ДМЗ „Стомана" социалистическата бригада с ръководител Петър Дечев изработи напълно автоматична машина за производство на стебла за иглички на авто-винтили. От 2 000 броя за една смяна, сега машината произвежда 30 000 броя. В ДКК „Нектар" изградените две бригади изпълниха задачите си. Едната автоматизира водоснабдяването на предприятието, а другата създаде линия за производство на грахови консерви. Успешно и в срок ще се справи със задачата си и бригадата в ТПК „Метал".

Не така обаче е развит въпросът на други места. В ДАП — Силистра техническото ръководство от два месеца се кани да се събере и уточни каква задача за изпълнение може да поеме бригадата. В Промкомбинат „Електрометал" социалистическата бригада още през миналата година е сключила договор с предприятието да разработи и внедри в производството нов вид жакардов апарат. Но едва през второто тримесечие на т. г. бригадата взе решение да измени задачата и поеме нова, което е неправилно и не отговаря на задълженията на социалистическите бригади за технически прогрес. В „Текстилни влакна" — Тутракан техническото ръководство води на отчет две бригади, но те нито имат сключен договор с предприятието, нито пък се знае какви задачи и в какъв срок те трябва да изпълнят. Оправдано ли е в такъв случай да се смята, че целите и задачите на социалистическите бригади за технически прогрес не са познати за административно-техническите ръководства на предприятията? Не! Място за такива оправдания няма. Остава само едно — на тези бригади да се обърне по-голямо внимание! Това внимание трябва да бъде насочено към тях от страна на партийните комитети и проф организациите, от комсомолските дружества. Те са в състояние да увлекат широките работнически маси по пътя на техническия прогрес, да разбудят инициативите и да дадат тласък на похода „Техника вместо ръчен труд!".

Димитър ТАЧКОВ

Всеки ден за нуждите на строителството Дунавския драгажен флот вади от дъното на реката стотици кубически метра пясък.

НА СНИМКАТА: Работници от предприятието разтоварват пясъка от лодките с помощта на транспортни ленти.

ЩЕ ПОСРЕЩНАТ ЗИМАТА ПОДГОТВЕНИ

ДА СЕ ГОВОРИ че през летните месеци на село липсва трудово напрежение, значи явно да се сгреши. Но въпреки това кооператорите от с. Смилец намериха време за подготовката на стопанските сгради за презимуването на животните. Разбира се дял за ранното започване на подготовката има партийното и административното ръководство на кооператива. Навреме беше определена комисия от отговорни другари специалисти, чиято задача беше да провери състоянието на всяка една сграда поотделно.

Тази организационна работа не остана безплодна. Там където беше необходимо, постави се въпроса с цялата му сериозност за започване ремонта от специалните строителни групи. Пак в този светлна беше започнат и строежът на нов телчарник за 160 животни. Старият такъв беше съвсем неудобен и създаваше маса главоболия на животновъдите през зимата на 1963 година.

Подготвя се и нова фуражна кухня, която ще бъде в състояние да задоволява нуждите на цялото животновъдство. Освен това в близко време ще започне почистването на наличните силажни ями и подготовката им за съхраняване на новата зелена маса.

Това което предстои да направят кооператорите от с. Смилец за сносното презимуване на животните явно е малко, но загрижеността, с която се подема тази задача е повече от показателна за тяхната упоритост и усърдие.

Радослав РУСЕВ

КРАЧАТ НАПРЕД

В кравефермата в село Сокол като доячки работят повечето жени. Тяхното голямо трудолюбие личи не само по голямата чистота, която се поддържа в обора, но и по хубавата цветна градинка, разцъфнала пред клуба на животновъда.

За голямото старание, с което работи целият колектив, разказва бригадирът Дяко Кръстев. Той с гордост говори за доячите, които изпълниха плана си за шестмесечието 139 на сто.

За пример той посочи неуморните в труда доячи Стефан Атанасов, Ради Иванов, Елена Дикова и Тодорка Кръстева. Добре работят и останалите трима доячи. Благодарение на упоритя труд на целия колектив средният млеконадой на ден стига 800 л мляко при план 540 л.

Колективът обеща в чест на 20-годишнината от социалистическата революция у нас да изпълни предсрочно годишния си план до 9-ти септември.

Маринка БОНЕВА

ЗА ОЩЕ ПО-ВИСОК ПРИРАСТ

Едни от гледачите в механизирания свинарник на ТКЗС — Калипетрово са Кера и Димитър Липкови. При план да получат за шестмесечието от поверените им свине за угояване среднодневен прираст по 400 грама от свиня, те получиха по 580 грама.

Близо вече месец откакто двамата гледачи поеха за отглеждане 1 180 млади, токущо отбити прасета. За тях Кера и Димитър полагат много грижи, за да достигнат още по-висок прираст през следващите месеци на годината. На прасе те дават по 1,5 кг смески, бито мляко, зелена люцерна, мидено брашно, дървени въглища, червена глина и суроватка. В коритата за водопой гледачите редовно пускат от чешмите прясна вода. Боксовете винаги почистват добре и периодически ги дезинфекцират.

Доброто гледане на животните е гаранция, че свиневъдите ще получат още по-голям прираст.

Кирил ГЕОРГИЕВ

СРЕД ЗВЪНА НА ХЛОПАТАРИТЕ

ЗЛАТИСТ сноп слънчеви лъчи погалва гранките на зелените горски върхари, Чучурът на старата „Ашеклар" бълбука своята монотонна вековна песен. Звънят хлопатарите. По зеленото просторно ширене се е пръснало стадото на комсомолците Иван Върбанов и Петко Ангелов от село Стрелково.

Звънът на хлопатарите се отдалечава. А старата „Ашеклар" очаква новите си посетители. На другия хълм отсреща до самата гора 149 овчици хрупкат сочната тревица, поизбуяла след проливните дъждове. Тук са и стадата на Георги Вълчев и Борис Кирчев. На стотина метра в подножие то на хълма „Бабаадулай" е овцефермата на стрелковските овцевъди. Стадата са излезли на паша. Едро куче върти рунтава опашка край дългогодишния овчар Митьо Георгиев.

Овчари. . . Овчарски живот... Като всеки живот, като всяка професия, със своите радости от успехите. А успехи овцевъдите от Стрелково имат Не отстъпваха те лесно първото място в кооператива. Години наред се нареждат начело във фермата. Бай Георги Вълев работи като овчар от 1953 год. Повече от 10 години е овчар на кооперативното стадо и Митьо Георгиев. Така са свикнали със стадата си те, с фермата, че сън не ги хваща, когато са другаде. Там сред стадото, животът се осмисля, добива съдържание. И дългогодишните овчари имат свои мечти, свои идеали.

Стрелковци организираха денонощно дежурство по време на агнилната кампания. Нещо най-обикновено, належащо. Те трепереха над всяко агне. Мразовете бяха победени. За три дни бяха остригани и овцете. И тук овчарите имат преизпълнение. Планът от 3 кг вълна за овца преизпълниха като получиха по 3,100 кг, а Георги Вълев — 3,550 кг. Цифри, зад които се крие трудът, старанието на хора, обичащи работата си, славни трудови хора. В това, в труда и любовта към професията си се крие и разковничето на техните успехи, каквито ще има при тях.

Припича силно. Жътва е. . . Овцете са на сянка. Бели струйки мляко изпълват алуминиевата ведрица.

— Ха да видим днес какво сме направили, Русане; поема пълната ведрица Кольо Василев и с Русан Димов се отправят да премерят надоеното мляко.

—78 литра — отсича с радостна нотка в гласа Русан Димов. — С 5 повече от вчера.

След тях с препълнени ведрици идват и Кольо Гатев, и Димо Георгиев.

— Днес кръгло 80, Димо! . .

И радост изпълва сърцата... И пак повеждат на паша стадата, и пак звънят хлопатарите по Бабаадулай и китната горичка край Ашеклар.

Планът за млякото от 48 805 литра овцевъдите изпълниха вече. Близо месец ще доят и предават мляко надпланово. Очакват да получат 5-6 тона в повече.

Сега наближава най-важната кампания в овцевъдството, осеменяването на овцете. Стрелковските овцевъди ще проведат старателно и тази кампания. Сега доят овцете по три пъти на ден. Не след много ще се премине към доене 2 пъти и постепенно пресушаване. А едновременно с това и подхранване на овцете. Стадото ще бъде подготвено за осеменяване с оглед на 1 август да започне то при възрастните овце, а на дзвиските още на 15 юли. . .

Сред звъна на хлопатарите, когато виждаш успехите от труда си, е така приятно, така радостно. . .

Викенти ДУКАНОВ

„ХОМО САПИЕНС“

Фейлетон

СИЛНО мъжко свирукане се носи от кабинета на здравния пункт в с. Ситово. След това мощен баритон почва да пее без сурдинка:

„Когато бях овчарче
и овците пасях,
не бях аз благодарен,
че „Вартбург“ не видях“.

—Какво му стана на докторчето ма, Пено?

—Че знам ли?

— Загрява докторът, загрява — обажда се кооператор на средна възраст.—Всяка заран той все тая песен си пее. Спомня си за детските години, когато е пасъл шилето и дзвиски... След туй си чете вестниците, запалва една пура ли, папура ли му викат, не знам, и чак тогава почва прегледите.

—Ама нас работа ни чака бе,Стаño!—оправя забрадка буля Пена.— Тук ли да си губя трудодните заради тоя нефелен доктор! Синът и снахата ми заръчаха преди да идат да жънат да съм донесяла внучката на лекаря, че от снощи цялата гори в огън... А пък и мен ме чакат пилци в птицефермата. Ходих при доктора у тях, ама той не шя да прегледа детето. „Не ми е — казва — сега работното време!“. От 6 часа чакам вече пред пункта, а той все си свирука. В Силистра да бях отишла досеги щяха да прегледат Пенето.

И жената слага загрубяла длан върху горящото челце на внучката си. Мъжете пушат мълчаливо. Жените поглеждат към вратата с надпис „ПРЕГЛЕДИ ОТ 6 ДО 10 ЧАСА СУТРИНТА“ и в очите им се чете болка и надежда.

Зад вратата мъжкият лекарски глас продължава да си тананика. После настъпва тишина. Тишината трае, докато голямата часовникова стрелка измине разстоянието от 12 до 6. Бай Станьо пояснява:

— Малко остава още. Потрайте! Сега докторчето преглежда пресата. Като я прегледа и нас ще почне да преглежда... Аз му знам табиета...

Жени и мъже въздишат. Тези въздишки като гневен полъх диплят марлените перденца на лекарския кабинет. Буля Пена стиска в ръце изгарящата от температура внучка и мислено кълне и доктора, и медицината му.

Най-сетне вратата се отваря. Буля Пена е първа.

— Докторе, внучката... Идвах у вас, ти ме върна. Изгаря горкото... Прегледай го!

—Дай му от тези хапчета ва успокоение, стринке!

—Ама, докторе...

—Хайде, хайде! Следващият! Не виждаш ли, че един час ми остава за прегледи.

—Докторе! Другарю, моля ти се...

—Ти още ли си тука ма! Обирай си крушите! Хайде, да те няма!

Буля Пена му хвърля хапчетата и си тръгва с болното дете, като кълне и нарежда:

— Майка ли те е раждала бе, човек! Жалост нямаш ли? И кой ли пък те е направил лекар?!.. Други доктори и с приказки само лекуват ей тъй, като те погледнат и ти минава болката без илач, а ти?.. У-у-у, дано се пребиеш с твоя „Вартбург“ дане!...

Върви буля Пена към автобусната спирка за Силистра и все нарежда. А през това време в Слатина се развива следващото действие на тази неприятна драма. Доктор Лазар Христов казва на един кооператор:

—Тичай донеси два килограма сирене и тогава ще те прегледам!

—Свършихме го, докторе.

—Не знам. Бягай и носи, докато не съм се ядосал!

Кооператорът отива. Какво друго може да стори?

—А ти ще ми донесеш една дамаджана вино! —обръща се „ескулапът“ към другите. — И едно тесте карти за белот намери!

—Че аз отдавна измих бъчвите бе, докторе. Нямам вино. Ако трябва, ще си платя...

—Я не се прави на занесен. Донеси вино и това е! Като си го свършил в пивницата вино колкото искаш! Хайде, тичай докато не съм намерил повод да те глобя!

В десет часа без десет минути докторът затваря вратата на кабинета и казва:

—Край! Другите да дойдат утре! Кой ще повдигне глас да роптае? Само буля Пена може да стори това, но тя замина за Силистра с болното си внуче. Всеки се свива с болката си и я отнася в къщи, а утре пак ще чака и ще губи време пред лекарския кабинет. Лазар Христов извиква линейката от Слатина и отива в окръжния град да се види с приятели. Или пък се замита към ремонтната работилница на стопанството и там човърка собствения си „Вартбург“. Дни наред чез не някъде и ако не е фелдшерът, който върши почти цялата му работа, силистренската окръжна болница от давна да е пълна само със ситовци.

Хубаво посрещнаха навремето доктор Лазар Христов в Ситово. Като човек го посрещнаха и с надежда гледаха на него, а той една човешка дума не каза на пациентите си. Работата си гледа през ключовата дупка на кабинета. Дай му в Букурещ да ходи, силонови блузи да носи и търговия да прави с тях. По 20 лева взема на парче. Затуй в Ситово казват

—Наш доктор Лазар никога няма да е „сиромах Лазар“. Не един „Вартбург“, а още два ще си купи. Само ние няма откъде да си купим добър и отзивчив доктор. А уж има претенции, че е... как се казваше... Хо... хомо...

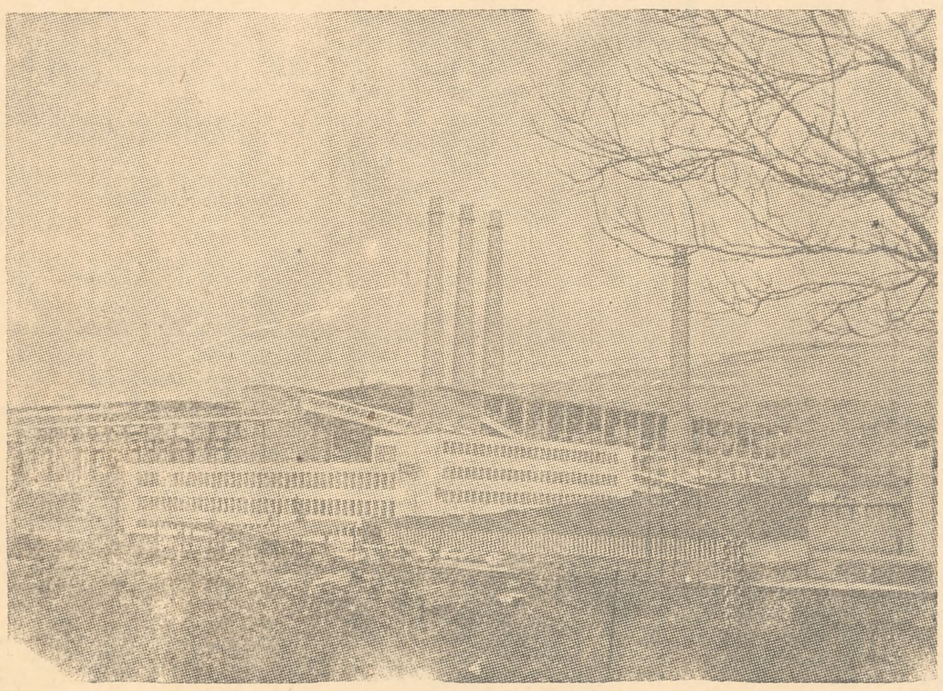
—Хомо сапиенс—додава учителка та, която също се е спряла да чуе разговора на възмутените кооператори.

—Много лекари идваха в село— спомня си друг—и Танков, и Григоров, и Игнатов, ама лекари бяха, церяха болките ни.А тоя не можеш да го намериш като ти трябва, или пък като го намериш ти казва: „Сега не ми е работното време!“ Не е лекар той, а по-лош от заразна болест. Докога ще мълчим и търпим?

И наистина, докога ще търпите такъв лекар, ситовци? Докога, другари инициатори на почина „Да работим без грешка!“ Стига хуманизъм към такива хумании лекари! Човекът е човек, за да бъде ХОМО САПИЕНС!

Драгомир ПАНОВ
(По материали от Ситово)

Из Унгарската народна република

Дунавският циментов комбинат. Това е един от най-новите заводи на Унгария. Комбинатът е построен с помощта на ГДР. Той е една от главните бази за изпълнение на плана по промишлените капиталовложения и жилищното строителство.

ТАЗИ ГОДИНА БЕЗ ЗАКЪСНЕНИЕ

ТАЗИ година ремонтът на училищната сграда в село Българка започна отрано—веднага след завършването на учебните занятия. Отдавна вече е измазана училищната сграда, стаите са почистени и подготвени за водене на учебни занятия. Паркетът, подовете, прозорците—всичко дъха на чистота. Поставени са свежи цветя, по стените са закачени нови лозунги.

Извършен е и необходимият ремонт на кухнята на детската градина и училищната ограда. Понеже теренът е наклонен, построена беше каменна подпорна стена, за която бяха необходими близо 100 кубика камъни. До началото на новата учеб на година площадката в училищния двор ще бъде напълно изравнена. С труда на учениците тя ще бъде уредена много добре.

Но наред с това се работи за разрешаване и на другите неотложни задачи. Издирени и записани са в специална книга всички деца, подлежащи на задължително обучение. За всеки клас са изготвени приемателни списъци. На учениците от I до IV клас се раздадени необходимите учебници и помагала.

Учители, ученици и родители ще посрещнат спокойно новата учебна година в село Българка, защото навреме започна нейната подготовка, защото сега се работи активно за посрещането ѝ в пълна готовност. А това несъмнено ще се отрази положително върху цялостната учебно-възпитателна работа.

Дочо АТАНАСОВ

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

II РЕПУБЛИКАНСКА СПАРТАКИАДА

В БЕЛЕНЕ – СРЕЩА НА БАСКЕТБОЛИСТИТЕ

Отшумяха и последните дни на една голяма спортна проява— баскетболния шампионат за селската младеж в рамките на Втората републиканска спартакиада в село Белене, Плевенски окръг. Цветът на селския баскетбол си даде среща, за да бъдат излъчени най-добрите отбори. Те са „П. Бонев“ (Перущица) — мъже и „Гигант“ (Белене) — жени. В шампионата се включиха и представителите на Силистренски окръг — женският отбор на дружество „Христо Ботев“ — Иширково.

Нашият отбор се представи добре, като се класира на пето място в турнира. Съгласно регламента на състезанията, отборът се състезава в предварителна група с отборите на „П. Бонев“ (Перущица), „Ботев“ (Мъглиж) и „Локомотив“ (гара Септември). Но в борбата срещу първите два отбора ние загубихме с минимална разлика в точките и с това—шансовете за влизане във финалната четворка. Съпротивата на третия отбор от групата — „Локомотив“ — след пълна мобилизация на силите беше преодоляна с 34:19.

В борбата от пето до осмо място ние се срещнахме с отбора на ЦСКА „Червено знаме“, село Банкя,—Софийско, който беше победен с 65:3. Победата е още по-ценна, като се има предвид, че в отбора не игра най-добрата ни състезателка Радка Пенева.

Двубоят със „Спортист“ (Своге) щеше да реши въпроса и за петото място. Нашите момичета победиха с 44:31. Една заслужена победа, в която отборът се откроi с истинските си възможности. Беше победен един отбор, който единствен успя да срази новия шампион — „Гигант“ (Белене). Играта на нашите състезателки беше високо оценена от присъствуващите треньори и баскетболни специалисти и особено от дългогодишната национална състезателка, з. м. с. Б. Джамбазова.

На турнира нашият отбор игра в състав: Р. Пенева, Д. Кръстева, Йорданка Костова, К. Николова, К. Начева, Е. Недева, В. Славова, Г. Върбанова и Н. Стоянова; треньори: А. Калинов и Стефан Павлов. В срещите отборът показа добро разбиране на баскетбола, физическа издръжливост. Но в началото на турнира му липсваше морално-волева устойчивост, което е присъщо за един млад състав, все още незакален в големите двубои. Но отборът има сили и в бъдеще той има възможност да се представя по-добре в отговорни срещи.

д-р Георги НЕГЕНЦОВ
председател на физкултурно дружество „Хр. Ботев“ — Иширково

„ЧЕРВЕНА ЗВЕЗДА“ (ДУЛОВО) — ОКРЪЖЕН ПЪРВЕНЕЦ

На първи юли се проведе последната среща от окръжния футболен шампионат между отборите на „Вапцаров“ — Сокол и ДЗС „Янко Забунов“. Изходът от срещата не променяше класирането, но въпреки това към нея беше проявен голям интерес, а през 90-те минути и двата отбора се стремяха към победата. Мачът завърши при резултат 3:2 за отбора на село Сокол.

През тазгодишното първенство по футбол за пръв път участвуваха 16 отбора. Тази повишена цифра даде възможност да се проведат 180 срещи,в които са отбелязани 894 гола или средно на среща по 4.9. Тази резултатност е сравнително по-висока от миналогодишната. А това говори за повишена резултатност в нападението.

Първенството през тази година се проведе при подобра организация, а някои срещи дори протекоха образцово. По-добре беше поставен и въпросът с подготовката на състезателите. Редовно провеждаха тренировки отборите на Дулово, Средище, Кайнарджа, Главиница. и др.

Макар че все още много може да се желае, през това първенство повече беше направено и за възпитанието на състезателите. През годината за неприлично държание и груба игра бяха отстранени 29 състезатели.

За правилното протичане на срещите немалко допринесоха и съдиите, които бяха по-принципни и по-точни в отбелязването на наказанията. За добро съдийство могат да се посочат Добри Георгиев, Иван Коев, Борис Николов, Никола Маринов, Райчо Желязков, Иван Димитров и Васил Станчев от Силистра; Ненчо Ташев, Любен Узунов, Димитър Даскалов, Аспарух Данев и Димитър Маринов от Тутракан.

Наред с постигнатите успехи през първенството бяха допуснати и редица слабости от страна на футболните секции и отборите. Футболната секция при физкултурното дружество „Септември“—Айдемир допусна да участвува нередовен състезател, за което, съгласно наредбата, на отбора бяха отнети 6 точки.

За лошо държание на публиката с лишаване от домакинство бяха наказвани отборите на Сребърна, Паисиево, Попина и Кайнарджа.

На окръжния първенец, отборът на „Червена звезда“ — Дулово, пожелаваме успешно представяне в зоната.

Костадин АНТОНОВ

На екскурзия из родината

През дните на миналата седмица 27 пионери от село Босна бяха на екскурзия из Родината. Сега, когато пионерите се завърнаха по родните си места, трудно могат да определят кое им е направило по-силно впечатление. Дали Мостът на дружбата на Дунава, дали историческият град Търново с неговите забележителности: Балдуиновата кула, Трапезица, Царевец, или Арбанаси с неговата архитектура, или къщата-музей, в която е живял Митко Палаузов.

Откъдето и да минеха пионерите, виждаха красота. Онази голяма красота на нашата малка Родина. Няколко дни пътуваха из нея учениците от Босна, но те видяха толкова много нови неща. Затова сега за тях Родината е по-позната, по-скъпа.

Хюсеин РАСИМОВ

Щастливо детство

За децата на трудолюбивите кооператори от Казимир грижите на народната власт всяка година се увеличават. Тук ежегодно бригадният съвет открива лятна детска градина. Благодарение на усърдието, което влага в своята работа детската учителка Анка Ганева, малките възпитаници прекарват щастливо летните дни.

В детската градина те срещат и топлия поглед и на домакина Величка Марчева,и на готвачката Велика Йорданова. Затова през целия ден не стихват звънкият смях и волните песни на децата.

Димитър КУНЕВ

Отново в лагера любим

ОГРОМНАТА сянка на западният скалист хребет бавно пълзи надолу и се слива постепенно със сенките на високите крайбрежни тополи, около които тихо бълбучи река Веселина. Скоро свежата юнска вечер безшумно се спуска над Еленския балкан.

Наоколо всичко притихва, като че ли заспива. Само лагерният двор ечи от весел смях и глъчката на пионерите. Тук, в Яковската котловина, пионерите от Силистренския оздравителен лагер се готвят да открият лагерната смяна.

Срокът за подготовката е съвсем малък. Но затова пък ентусиазмът на пионерите е голям. Лицата им са озарени от възторг. Червените връзки аленеят върху изгладените грижливо бели блузи, в очите блести пионерският плам.

Еква зовът на тръбача. След това командата:

— Дружина, строй се!

После — рапорт:

— Другарю дружинен ръководител, рапортува дружинният председател Жана Иванова. Пионерите от дружина „Лиляна Димитрова„ са строени и готови за откриване на лагерната смяна...

Само преди няколко дни напуснаха Силистренски окръг пионерите. В пазвата на китния Балкан те ще прекарат тридесет дни, през което време ще укрепят своето здраве, ще научат нови песни, нови стихотворения. Ще пеят и ще се смеят волно пионерите, а песните им ще огласят околните рътлини и долини...

След това сква песента „Дружба наша, дружба пионерска“...

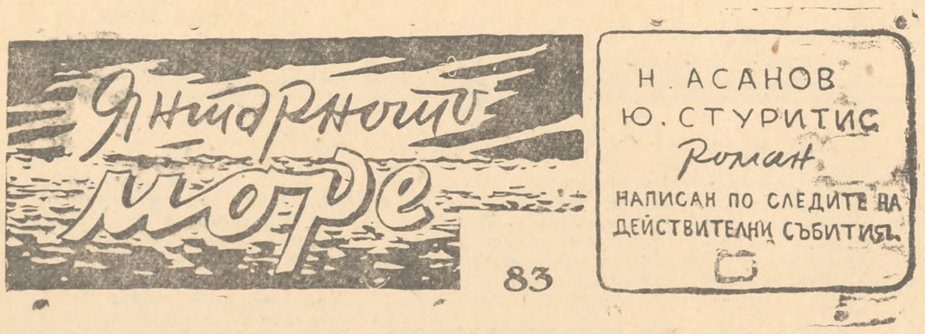
Тържеството продължава с богата литературно-музикална програма, изпълнявана от художествения колектив. Скоро очите на всички се устремяват към площадката, където Румен и Емил с факли в ръце запалват лагерния огън. Всички се втурват натам. И скоро се извиват кръшни танци и хора, а огнените пламъци играят, като че ли танцуват по детските лица...

После всичко притихва. Само луната остава да плува по бездънния небесен океан. Всички спяха.

Утрото възвести първия лагерен ден.

Силистренски оздравителен лагер, с. Яковци, Търновски окръг

Добромир СТРЕМСКИ

Той отново се разсмя, вдигайки чашата с коктейла.

Силайс весело му подражаваше. Големият Джон седеше намръщен. Но шегата отиде толкова далече, че той беше задължен или да зачеркне Лидумс от доверените на разузнаването, с което навярно не би се съгласил Маккибин, по департамента на когото се числеше сега Лидумс или...

Големият Джон е досада каза:

— Вие доста мрачно се шегувате, Казимир. У нас няма никакви основания да не ви вярваме. Даже тия дни се канехме да започнем занятия с вас.

— Ето това е истинска работа! — забележимо развеселен, възкликна Силайс и се зае да смесва нова порция коктейл.

Лидумс отбеляза за себе си, че всички изпитаха нещо от рода на внезапен изблик на приятелска приязън. Шумно заговориха, заспориха за качеството на напитките. Изглежда, разговорът не достави голямо удоволствие на Джон и сега той се стараеше да изправи впечатлението.

Който е казал „а“, трябва да даже и „бе“.

Тази стара поговорка се оправда доста бързо. Големият Джон отново навести Лидумс, сега вече с друг „специалист“, безименен майор от английската секретна служба, занимавал се по време на миналата война с въпросите на нелегалната работа върху територията на врага, а сега вършещ същото на земята на „потенциалния противник“

Майорът донесе със себе си схеми за строеж на организациите на съпротивата действуващи в окупираните от немците райони и разчетени на борба против СССР при новите условия. Той беше убеден, че тези, както той каза, проверени от времето и опита положения, остават най-добрите и за бъдещата война.

Лидумс забеляза, че Големият Джон седна настрана от масата, на която майсторът беше разгворил своите схеми и планове, но седна така, че през цялото време да вижда лицето на новия ученик.

„Какво пък, — помисли Лидумс, — ще бъдем прости, като деца, мъдри, като змии, предпазливи, като горски зверове!“

Но той слушаше с интерес.

От целия опит на световната война англичаните признаха и приеха за образец само своите собствени схеми. В това се криеше тяхното чувство на собствено превъзходство, прилично много на главозамайване. Всичко, което беше направено от тях тогава, оставаше неизменно. Майорът говореше с тон на учител:

— В бъдещата война ние сме длъжни да се придържаме също към тази завършена структура на нашите нелегални организации. Нещо повече, ние отсега, от рано, се готвим за действие. Ето нашите основни принципи: по цялата страна на нашия потенциален противник дълго преди началото на бойните действия, ако е възможно и дълги години преди войната, се разселват специално обучени хора. Всеки от тях се занимава само с една работа. Ние подготвихме специалисти по саботажите, по диверсиите, по разузнаването, по пропагандата. Специалистите си подбират на място три-четири помощници и заедно с тях организират мрежа за изпълнение на задачата. Всеки от тях има свой радист с радиостанция за осъществяване на връзка. Един с други специалистите не са свързани, не се познават, всеки се подчинява само на разузнавателния център. Ето примерните схеми на организациите, действуващи в Белгия, Във Франция, в Норвегия...

По време на тази лекция Лидумс се придвижи заедно със стола, но едва се наведе над схемите и Големият Джон се придвижи, за да вижда отново лицето му. Но Лидумс вече се изправи и каза доста хладно:

— Аз не виждам по какъв път може да се претвори такъв план в живота. Нали всички тези командири на групи. специалисти, радисти трябва не само да се обучават на нещо, но и да се прехвърлят на територията на потенциалния противник! А дайте да си припомним какво стана, когато английското разузнаване опита да прехвърли, извън групата на Будрис и двама свои шпиони — Тома и Адолф... Всеки провал е опасен не само за оня, когото хванат, но и за групата на Будрис! Поради това групата на Будрис има право да поиска английското разузнаване да поставя Будрис в известност за прехвърлянето на свои групи на територията на Латвия и да се съветва с него за времето и мястото на прехвърлянето. В този случай групата на Будрис, към която имам чест да принадлежа и даже да ръководя нейния военен отряд, е готова да оказва на англичаните всемерна помощ. Ако английското разузнаване не е съгласно да поеме върху себе си такова задължение, то групата на Будрис не ще му помага. И, нещо повече, в случай на появяване пред очите на групата на Будрис на неизвестни лица, които биха твърдели, че са представители на английското разузнаване, групата просто ще ги разстрелва, тъй като безопасността на групата е по-важна от всичко, а случаи на появяване на неизвестни лица с явно провокационни намерения, за съжаление, в групата са известни...

— Но известен паралелизъм в работата понякога е просто необходим! — с неудоволствие каза Големият Джон.

— А ние считаме, че той е само опасен! И моля да помните, ние по-добре познаваме местните условия.

— Добре, ние ще помислим, — с недоволен глас каза Големият Джон.

Първата лекция явно не успя.

Групата на Будрис съвсем нямаше намерение да приема за сведение и ръководство всичко, което предложат англичаните. Това и вбесяваше Големият Джон и в същото време го заставяше да мисли за групата на Будрис като за голяма, самостоятелна и, главното, организирана сила.

ВМЕСТО ПОСЛЕСЛОВИЕ.

НИЕ ОСТАВЯМЕ нашия герой в трудните условия на боя. Нему рядко се отдаваше да чуе гласа на Родината. Но той се научи да чете между редовете, да разбира двусмисленте речи, да чувствува биенето на пулса от разстояние. От лаконичните шпионски донесения, подписани от Петерсон или Бърс, от Джон или Графа, той узнаваше, че усилията му не са напразни, че неговият преден пост, издигнат в самия център на вражеския лагер, действува успешно.

Понякога той узнава това по съобщение за залавянето на този или онзи шпионин, току-що изпратен от англичаните в СССР, понякога прочита по начумереното лице на Силайс или съобразява по репликите на Ребане,Жакявичус, Маккибин, че плановете на тези господа все по-често и по-често търпят провал. Или слуша съболезнование и разбира, че операцията, за която англйското разузнаване е хвърлило милиони, се проваля. Или пресмята общото количество шпиони, изтратени по „стълбичния път“, и съобразява, че от тях вече са обезвредени повече от половината, а останалите не ще да отидат по-далеч от отряда на Графа и ще започнат да предават в английския разузнавателен център строго дозирана дезинформация, редактирана от Будрис. И това му даваше нови сили.

Ние пак ще се срещнем с него и тогава с удоволствие ще разкажем на нашия читател за всичко, което той е успял да направи, намирайки се сред враговете.

А за неговото майсторство като художник читателите могат да съдят сами. Всички илюстрации към романа (Б. Р. Романът е поместен в сп. „Огоньок“ и то с много илюстрации, за които става дума) е направил нашият герой, Лидумс — за „горските хора“, Казимир — за англичаните, Викторис Ветра за своите приятели и познати.

Засега да го оставим там, където той води голяма и мъжествена игра. Игра със смъртта, игра с едно от най-коварните разузнавания в света. За него това съвсем не е игра. Това е битка. Битка за своята Родина. Той е на преден пост.

(Край)

БЪЛГАРСКА КОМУНИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ · Софийска · БИБЛИОТЕКА
ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 81 (789) | Неделя, 12 юли 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ТКЗС Дулово получи знамето на Министерството на селскостопанското производство за високи добиви на тютюн през 1963 година

НА 9 ЮЛИ т. г. ТКЗС в гр. Дулово получи преходното знаме на Министерството на селскостопанското производство за високи добиви и високо качество тютюн през 1963 година. Кооперативното стопанство беше наградено с 1 000 лева, автоматична сметачна машина и 4 екскурзии до социалистическа страна.

На тържеството присъствуваха другарят ТУМПАЛОВ—заместник началник на Управлението на северната зона па Министерството на селскостопанското производство, др. САВА ШИВАРОВ, секретар на Окръжния комитет на Партията, др. НИКОЛА НИКОЛОВ, заместник председател на Окръжния народен съвет, членовете на бюрото на градския комитет на Партията в Дулово, на Управителния съвет на ТКЗС, бригадири, звеноводи, кооператори.

Знамето на Министерството на селскостопанското производство и наградите бяха връчени от др. Тумпалов. Той пожела на кооператорите още по-големи успехи през тази година в производството на тютюн и цялата им производствена дейност.

Другарят Шиваров също поздрави кооператорите с високата награда. Поздрави ги и др. Николов.

От името на кооператорите др. КАЛИН ДИМИТРОВ, председател на кооперативното стопанство, получи знамето и наградите, благодари за вниманието и грижите на Партията за развитието на селското стопанство и увери Министерството на селскостопанското производство, Окръжния комитет на Партията и Окръжния народен съвет, че през тази година ще получат още по високи добиви от тютюна—220 кг среден добив от декар при средна продажна цена 1.50 лева.

Миналата година от 1905 декара тютюн ТКЗС Дулово получи среден добив по 200 кг от декар. Първенец бе бригадата на Джелил Реджебов от Черник. Тази година стопанството е засадило 3 000 дка с тютюн. Вече са набрани 57 700 низи, докато миналата година по това време те бяха 30 000 — достатъчна гаранция за изпълнение на обещанията.

ЖЪТВА Е!

НАВРЕМЕ И КАЧЕСТВЕНО ДА ПРИБЕРЕМ РЕКОЛТАТА

Първата им грижа сега е жътвата

ИЗА КООПЕРАТОРИТЕ от с. Белица грижата за навременното и без загуби прибиране на зърното от есенните култури е първостепенна задача. За тази кампания отрано се готвеха и кооператори и механизатори. Целеше се преди всичко да бъдат обезпечени добър ремонт на наличната техника и плодотворна организация на работата. И няма да бъде никак пресилено, ако се каже, че това беше постигнато, защото работата по прибиране на реколтата в кооперативното стопанство в с. Белица е поставена на завидно ниво. Тук явно се гледа на всеки един въпрос с майчински, грижовни очи.

Главният инженер на кооператива е съумял навреме да осигури на полевъдите добре изправна техника. Това идва да потвърди фактът, че още при първия удобен ден жътвата е започнала масово с наличните 3 виндроуера и 8-те комбайни. Механизаторите Марин Стоянов, Георги Стойчев, Ангел Иванов, Кулю Кръстев, Петър Атанасов, Велико Черников и др. не пестя ха сили. Техниката, с която работеха не престоя безпричинно нито час. Това даде възможност за броени дни само да бъдат пожънати над 3407 лса ечемик по разделния способ и с комбайни.

Но пред колектива стои още една трудност — прибирането на 24 000 дка пшеница. И отново имат думата трудолюбивите комбайнери от четирите съставни села: Шуменци, Варненци, Белица и Брениица. Мощните съветски машини повалят ред след ред класовете. Товарните коли редовно пренасят овършаното зърно на четирите площадки в селата. А тук е създадена истинска образцова работа. През селекторите и семечистачните машини „ОВ—10“ и „ОВ—20“ са преминали вече стотици тона зърно. От тези площадки беше изнесен и планувания за продан на държавата 50 тона ечемик.

Образцовата техника позволява превяването и почистването на зърното да става почти без участието на друга работна ръка освен персонала, който захранва машините. В такъв случай икономическата изгода от използваната техника е явна. Но не само това е причината за нормалния ход на жътвената кампания. Партийното и административно ръководство на стопанството отблизо, непосредствено следи работата на механизаторите и полевъдите. Там където е необходимо се оказва конкретна помощ, дават се указания и се следи за тяхното изпълнение. И това е най-главната предпоставка за успешното прибиране и на реколтата от пшеницата, което се извършва в момента.

Радослав РУСЕВ

ВСЕКИ ДЕН Е ДЕН на трудова победа

Механизаторите от село Варненци преди няколко дни започнаха жътвата на пшеница.

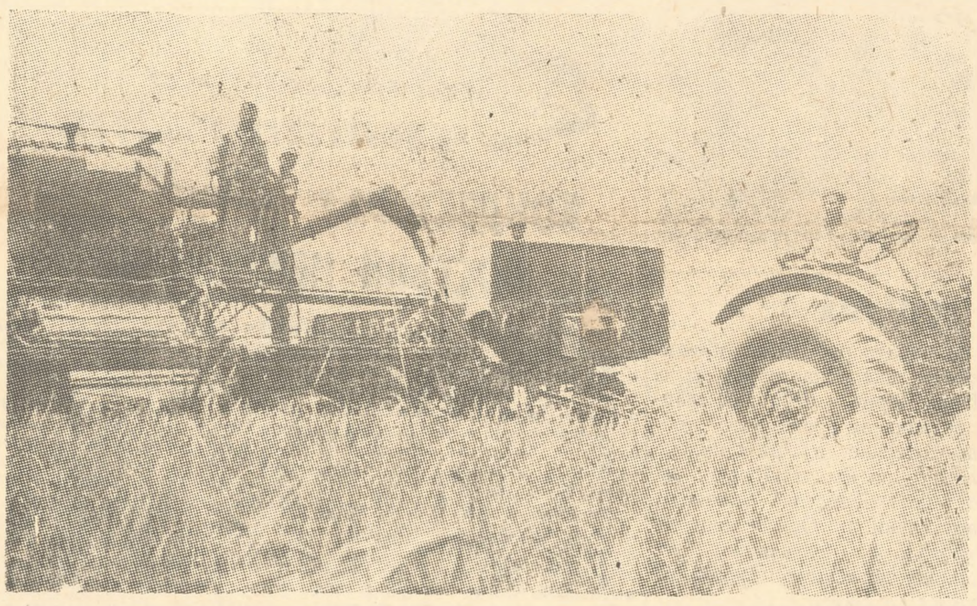
В ширналите се 140 дка пшеница на бригадата на Господин Тодоров, весело се разнесе бумтенето на двата комбайна СК—3. С голямо умение работят комбайнерите Кульо Кръстев и Ангел Иванов и техните помощници Велико Павлов и Вълчо Стоянов. Те жънат така, че не допускат никакво разпиляване на зърното. Механизаторите са решили да ожънат заплануваните им площи не за 10 дни, а за 8. Затова те превръщат всеки работен ден, в ден на вдъхновен труд и победа.

Марийка ГЕОРГИЕВА

Механизаторът Михаил Маринов от ТКЗС в с. Калипетрово внимателно, на равни откоси поваля класовете, налели тежко зърно. През тази година той с виндроуера е пожънал хиляди декари ечемик и пшеница.

Снимка: Георги КИРИЛОВ

След жътвата — сеитба на втори култури

Само преди няколко дни кооператорите и механизаторите от двете тракторно-полевъдни бригади в село Искра завършиха жътвата на 1 800 дка ечемик. Създадената добра организация на работа от страна на ръководството на кооператива помогна много, щото едновременно с жътвата да започне сеитбата на фуражната царевица.

Веднага след завършване на жътвата на ечемика, кооператорите извлякоха сламата на края на блока и я натрупаха там, а от другия край на нивата навлязоха средните и тежки трактори, които започнаха оранта и сеитбата. Досега трактористите са засели над 1 200 дка царевица втора култура. Тук денонощно работят Георги Николов, Сали Руфадов, Садкъ Рашидов, Мусин Алиев и други. Те използват всеки час за работа, за да оползотворят влагата в почвата.

И жътвата, а и сеитбата сега се провеждат под лозунга: „Да работим без грешка!“. Кооператорите не допуснаха разпиляване на зърно и слама, старателно механизаторите извършват в момента и оранта, и сеитбата.

Атанас ЖЕЛЕВ

В ЖЪТВАТА ВСИЧКИ СА СРЪЧНИ

Лекият ветрец леко поклаща ширналите се жита на Главинишкото кооперативно стопанство. Във въздуха се носи аромата на слънчоглед от близката нива. Отново се чувствува онази омая, която само лете я има.

Щом наближат жътвените дни, стопаните стават неузнаваеми— ранобудни, упорити, неуморни, те бързат с общи усилия навреме да приберат реколтата от полето. Особено много се вълнуват механизаторите, които виждат ясно своето място в лятната кампания. И тази година те не се посрамиха с труда си—за кратко време прибраха ечемика от 3 000 декара.

Преди няколко дни започна и жътвата на пшеница по разделен начин. Маханизаторът Величко Иванов със своя виндроуер ежедневно жне по 240 дка е пшеница. Но и кооператорите показват голямо старание в жътвата. Те усърдно помагат на механизаторите, като жънат на ръка онези места, където машина трудно може да проникне. Само за един ден кооператорите пожънаха 250 дка пшеница. От всички най-сръчно жънат звената на Ганка Димова и Стояна Пенчева.

Минчо ДОЧЕВ

В с. БАЩИНО — 31000 НИЗИ ТЮТЮН

ЗНАЕ СЕ, че през тази година много кооперативни стопанства завишиха първоначалните си планове за тютюна. Това беше сторено с единственото желание да бъдат компенсирани загубите, които пролетната суша нанесе на есенните култури.

Така беше направено и в с. Бащино. При първоначален план от 460 дка, стопаните засадиха 483 дка тютюн от сорта „Остролист“. Натрупаният опит през годините и сега се яви като една от най-главните причини за доброто състояние на растенията. Естествено в това отношение не бива да се отмина ва без внимание и това, че редовно извършиха всички полски работи, които най-новата агротехника предлага.

И ето настъпиха дните, когато всички звена започнаха масова беритба на готови те тютюневи листа. Затова е така оживено всеки ден в местността „Бялата кариера“. Тютюнът е избуял по-висок от човешки ръст. Та биха ли могли иначе да бъдат направени наличните 31 000 низи тютюн.

Под непосредственото наблюдение на бригадира Мусин Алиев, Рамис Рамаданов, Бедри Ахмедов и др. опитни тютюнопроизводители, сушенето се извършва в специално направените шатри...

Тази година бащинци са запланували да продадат тютюна на изкупвателните орга низации с не по-ниска цена от 1,70 лв на килограм, затова сега полагат толкова много старание и умение за качественото му изсушаване.

Руси ШИМАБЕЕВ

Механизатори за пример

СГОВОРНИ и работливи са механизаторите от тракторно-полевъдната бригада на село Пожарево. За тях няма непреодолими трудности в работата. Затова винаги механизаторите са сочени за пример в Тутраканското стопанство.

С гордост могат да бъдат посочени имената на комбайнера Димитър Русев и неговия помощник Тодор Йордакиев. Досега те са прибрали над 250 тона ечемик и пшеница. С трудов ентусиазъм работи и трактористът Цончо Христов. Той с виндроуера си жъне дневно по 200-230 дка есенници.

Безупречна работа извършват и трактористите Никола Тодоров и Неделчо Софрониев, които на освободените площи от есенниците са засели досега над 700 дка с втори култури.

Стоян КУЦАРОВ

Лятната мараня в равна Добруджа е непоносима, но нали е жътва— трябва да се прибере зърното час по-скоро.

НА СНИМКАТА: Комбайнерът Димитър Ников и помощникът му Мехмед Юмеров от ТКЗС—Йширково умело командуват грамадната машина.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

С ВДЪХНОВЕНИЕ ЖЪНАТ

Близо вече една седмица, откакто се чува из блоковете с пшеница в село Суходол песента на комбайните. С истинско трудово вдъхновение работят механизаторите, които с нетърпение очакваха лятната кампания.

Само с голямото трудолюбие може да се обясни, че за един ден комбайнерът Велико Великов овърша 30 тона зърно, а Борис Радев—28 тона.

Исмаил МАХМУДОВ

Младежкото звено е на челно място

През миналата година младежкото звено на Стоян Иванов от с. Шуменци застана на едно от челните места в тракторно-полевъдната бригада повисоки добиви от всички култури. И сега комсомолците работят с не по-малък жар и старание. Те се грижат за 240 дка царевица за зърно и 80 дка за силаж. Навреме я разредиха и окопаха няколкократно и сега посевът е истинско зелено море. Обещанието, което са поели да получат по 350 кг царевица от декар, ще преизпълнят чувствително.

Добри добиви очакват ге и от площите, засадени с тютюн. Младежите набраха вече първите 2 000 низи качествени листа.

Целият колектив на звеното с чест ще посрещне славната 20-годишнина на Свободата у нас и ще води борба за преизпълнение на дадените от него обещания.

Стефан СТОЯНОВ

МЕХАНИЗАТОРИ, НА МАСОВА ДЪЛБОКА ОРАН!

Жътвата в окръга е в своя разгар Механизаторите с редови жътварки и комбайни за кратки срокове прибраха ечемика и от няколко дни започнаха масово жътва на пшеницата. Изгледите са, че жътвата ще приключи за 10-12 работни дни.

Наред с тази най-важна задача не бива нито за ден да се отлагат и грижите за получаване на високи добиви от пролетниците през идната година. Най-главното сега е машините да се използват за дълбока оран. Трябва да се направи така, че в чест на Девети септември всичките освободени площи от есенниците да бъдат дълбоко изорани. Тази година дълбоката оран трябва да започне веднага, след освобождаване на площите. Това се налага като се има предвид голямата плътност на житната дървеничка. Броят на този вредител в отделните блокове на ТКЗС—Ситово, Малък Преславец, Сребърна, Йширково и другаде възлиза на повече от 30 на квадратен метър. Това е сериозен сигнал, който показва, че за да я унищожим напълно е нужно да се проведе повсеместно комплекс от мероприятия. Найважното сега е жътвата да се извършва групово и организирано, площите навреме да се освободят от сламата, стърнищата да се изорат незабавно. И там, където има условия да се премине направо към дълбока оран, разбира се, ако сеитбата на вторите фуражни култури е завършена.

Освен това всички онния площи, които няма да могат да бъдат изорани дълбоко в първите дни след пожънването им, трябва да се изорат на дълбочина 10-12 см с дискови плугове-полибраздири. Това ще помогне—първо, да се ликвидира житната дървеничка, която е останала в стърнището, като не по-малко от 80 на сто от нея ще бъде заровена в земята и второ, ще допринесе за масовото унищожаване на плевелите и редица други вредители и неприятели по житните култури.

През миналата година кооперативните стопанства успяха в срок да завършат дълбоката оран. Още на 31 август 80 на сто от площите бяха продълбочени и подготвени. Но някъде поради липса на достатъчен контрол се допуснаха и сериозни пропуски. Така в ТКЗС—Чернолик на отделни блокове машините извършваха оран без предплужник. В Добротица и Бабук се оставяха ивици, в които плуг не бе влизал. В Окорш, Менден и други стопанства сламата не се прибираше добре, с което се пречеше за правилната оран и т. н. Всички тези допуснати слабости попречиха през пролетта при по-нататъшната обработка на земята. Те бяха допуснати поради стремежа на трактористите да гонят преизпълнение на нормите и поради малкото внимание, което отделяха на тези селскостопански работи някои специалисти, бригадири и членове на управителни съвети на ТКЗС.

Многогодишният опит показа, че получаването на високи добиви зависи главно от това, каква основна обработка е извършена на земята. Ето защо, нужно е през това лято на качеството на работата да се обърне особено внимание. Да няма машина, която да не бъде проверена няколкократно през деня и нощта от отговорните другари и специалисти в селото и стопанството. За да работят трактористе безотказно и механизаторите да могат да постигнат висока производителност, трябва да се спазят известни условия. Преди всичко всеки механизатор трябва да има график за работа. Участъковите агрономи следва да дават на трактористите седмични задачи, в които да описват агротехническите изисквания, сменната норма, разходат на гориво, основното и премиалното възнаграждение, което ще получи механизатора, ако изпълни поставената задача. От голямо значение е редовното и висококачественото провеждане на техническите прегледи, навременната помощ от ремонтните работилници, снабдяването с горивни и смазочни материали и вода, добрите битови условия, навременното застъпване на смените и други. Трактористите трябва да знаят, че главно от тяхната работа ще зависи получаването на високите добиви от пролетниците. Това налага всичките плугове да бъдат снабдени с предплужници, оранта да става равномерна. Да няма трапища. Особено внимание да се обърне на правилната регулировка на плуговете, за да могат всички плужни тела да работят на еднаква дълбочина. Лемежите да се сменят често и всеки плуг да има поне по един комплект резерв от работни органи, за да може навреме да се точат и доставят за подмяна.

От голямо значение за качеството на дълбоката оран е как се освобождават площите. Тази година в по-голямата част на окръга пшениците не са добре развити. А сламата е от голямо значение за изхранването на животните през зимата. Това налага големи грижи да се полагат при нейното прибиране и правилно съхранение. Добре почистените блокове позволяват на трактористите да орат висококачествено и да повишават производителността на труда.

Правилното водене на социалистическото съревнование ще окаже решаващо влияние за по-бързото и по-добро изпълнение на тази основна задача. Нужно е то да се отчита редовно, като на трактористите-първенци и бригада-първенец се връчват знамена и парични награди. Материалният стимул трябва да се прилага нашироко. Затова всеки управителен съвет на ТКЗС да определи какво в повече ще получи всеки тракторист, който работи бързо и извършва хубава работа.

Много трактористи поеха тази година задължение да прилагат в работата си почина на Дойчо Колев, Диню Грудов и други. Нека техният пример се подеме от всички останали механизатори. В това отношение голям дял се пада на общинските партийни организации и дружествата на ДКМС. Те трябва да направят всичко, щото трактористите да работят без грешка и висококачествено.

Механизатори, да посрещнем двадесетгодишнината от социалистическата революция у нас с добре изпълнена задача, да изорем дълбоко всичките площи и гарантираме получаването на добри добиви през следващата година.

Пред пленума на Окръжния комитет на партията

НЕ КАМПАНИИНА, А СИСТЕМНА И КОНКРЕТНА ПОЛИТИЧЕСКА РАБОТА

ПРОВЕДЕНИЯТ Майски пленум на ЦК на БКП и свързаните с него решения за издигане авангардната роля на партийните организации и комунистите, са нашироко разгледани в района на общинския партиен комитет село Голеш. Набелязаните от комитета и партийните организации мероприятия в светлината на тези решения по въпросите на политическата работа най-добре сочат, какво трябва да се направи за подобряване на дисциплината сред комунистите и повишаване на тяхната политическа активност. Извършените проверки на партийно-политическа работа в този район показват, че общинският партиен комитет, със секретар др. Продан Проданов, не е преодолял един свой сериозен недостатък по отношение използуването на различните форми на политическата работа — кампанийността. В началото на годината социалистическото съревнование в животновъдството е водено и отчитано ежемесечно. И знаменцата са връчвани, и парични награди стопанството е раздавало на първенците. Провеждали са са „Ден на животновъда“ и „Вечер на животновъда“, което е импулсирало животновъдите. В Краново партийната организация при животновъдството с партиен секретар Димитър Стоянов редовно е следяла успехите на седемтях комунисти, работещи в овцефермата, отчитала е тяхната работа, издавала е сводки и диаграми за постигнатото. Овцефермата е изпълнила годишния си план за агнетата, вълната и млякото. Но през второто тримесечие в тази организация даже и план няма приет за работа. Животновъдите в село Краново не само не знаят какво и защо работят, но и какво са заработили не им е известно.

На съревнованието не е отдадено нужното внимание през цялата пролетна кампания. Едва преди няколко дни, виждайки че закъсват с окопаването, партийният комитет и управителният съвет на ТКЗС въвеждат отново воденето и отчитането на същото, връчването на знамената, а между бригадите то още не е отчетено за пролетната кампания. Не се провеждат колективни четения на вестник, форма, която много допринася за запознаването на кооператорите с вътрешните и международни събития. Също преди няколко дни, по указание на партийния комитет в село Голеш, бяха заличени старите лозунги и организирано написването на нови за лятната кампания. Обясненията, които се дават по този въпрос, са такива: нямаме младежи, които да умеят да пишат. А кой досега е вършил тази задача? Радиоуредбата в село Голеш бездействува от месец септември насам. И чудно ли е тогава, че нито един от ръководителите не е изнесъл нито една беседа по нея? Уклончиви са отговорите и за беседите на специалистите, изнасяни пред животновъдите. А лекторската група не съществува, хубавите, смислени и чакани от кооператотите беседи, са само едно неизпълнено за тях желание. А кои други, ако не лекторите ще разкажат на хората за нашите успехи, за отношенията ни със Съветския съюз, за науката и живота?

Добре списвани бюлетини, сводки, мълнии и тревоги за успехите и неуспехите издава общинският партиен комитет в село Кайнарджа. Спокойно другарите от село Голеш биха могли да потърсят тяхната помощ в това отношение. Тук обаче този въпрос е подценен, не се разчита на силите на местните кадри. Почти във всички села ще се намерят издигнати младежи и девойки, които да се занимават със самодейност. Сега през лятото е особено належащо да се критикуват недобросъвестните кооператори, да се поощряват мислещите за кооперативната собственост. Но едва сега агитките и стършеловите групи в селата Голеш и Краново, изградени към читалищата, започнаха репетиции. Докато се подготвят, жътвата ще мине. Малко се използуват читалищните подвижни библиотеки за разнос на книги и списания, четени от читателите. Не е дадено гласност на движението за комунистически труд, на паспорта за трудовата слава и юбилейната значка. Изоставено е Ловешкото движение, изучаването и прилагането на челния опит. Не се води нужната политическа работа с механизаторите — командирите на полската работа, от които много зависят сроковете за прибирането на реколтата. Показател за това са лошо ремонтираните комбайни, предназначени за бригадата в село Добруджанка. Честите им повреди забавят хода на жътвата и се налага да се търси помощта на бригадата в село Краново.

Придобиха значение в много села провежданите вечери на въпроси и отговори. Но те не се използуват в района на общинския партиен комитет в село Голеш. А хората се интересуват по много въпроси на търговията, общественото осигуряване, снабдяването, въпроси от Устава на ТКЗС и др., на които трябва да се даде отговор на тези събрания.

Незадоволителна е работата с агитаторите. В село Добруджанка например има 82 работоспособни кооператори, обработващи 12 000 дка земя. Агитаторският апарат тук се състои от 24 човека, разпределени по ферми и звена. Но в разстояние на шест месеца с агитаторите са проведени само два инструктажа по общи въпроси. Партийният секретар Хараламби Иванов е доста самокритичен като казва, че през изтеклото шестмесечие работата на агитаторите не е разглеждана пред партийно събрание, а и общинският партиен комитет не държи много-много за тяхната дейност. Но това не е само в Добруджанка — такава е работата на агитаторите и в селата Краново и Голеш.

Партийното ръководство над селското стопанство се чувствува във всички села, но политическата работа с хората е незадоволителна. Нужно е общинският партиен комитет да постави на преоценка провежданата политическа работа с хората и като краен резултат да бъде преодоляна кампанийността. Само тогава могат да се премахнат сериозните слабости, допускани от партийните бюра и партийния комитет.

Христо КЪНЕВ
инструктор от ОК на БКП

Никола НАНЕВ
от редакцията на в. „Силистренска трибуна“

Пред 20-годишнината от социалистическата революция

МАШИНОСТРОЕНЕТО — НОВ ОТРАСЪЛ НА НАШАТА ИКОНОМИКА

В КАПИТАЛИСТИЧЕСКА България машиностроителният отрасъл почти не съществуваше. Няколкото държавни и дребни частни предприятия, които бяха построени тогава, произвеждаха незначителни количества железни конструкции, вагонетки, земеделски сечива, печки, черни болтове, някои селскостопански машини, мелнични машини, извършваха ремонти и други дребни услуги, като обемът на произвежданата продукция обхващаше едва 1.7 на сто от обема на цялата промишленост.

Машиностроенето в България фактически се разви и оформи като отрасъл едва в годините на народната власт. След национализацията на промишлеността в 1947 година машиностроенето започна своето развитие с непознати до тогава темпове. Изградиха се десетки предприятия и заводи, произвеждащи най-различни машини, съоръжения, апарати, прибори, резервни части и други. Докато в 1948 година машиностроенето заемаше 4.2 на сто от обема на цялата промишленост, то в 1960 година този дял е 12.5 на сто, а в 1963 година 15.5 на сто. Обемът на машиностроителната продукция през 1963 година ще бъде около 37 пъти по-голям от този през 1948 година. Тази година той ще се увеличи с около 19 на сто спрямо 1963 година.

Особено високо развитие получи нашето машиностроене след Априлския пленум на ЦК на БКП, когато се разгърна сериозна работа по подобряване неговата специализация и издигането на техническото му равнище. Недооценяването ролята на машиностроенето, проявявано през периода на култа към личността, бе отстранено, изясни се мястото и значението на този отрасъл в развитието на икономиката на страната.

Нашето машиностроене играе вече първостепенна роля в износа на страната. Докато в 1955 година то участвуваше с 2.8 на сто в общия износ на страната, през 1962 година на него се падаха около 20 на сто от общия износ, а тази година — около 30 на сто. Ние изнасяме най-различни видове металообработващи машини, дървообработващи машини, двигатели с вътрешно горене, текстилни машини, строителни машини, машини за хранително-вкусовата промишленост, разни видове плавателни съдове, акумулатори, селскостопански машини, авторезервни части и възли, товарни вагони, електроапаратура с високо и ниско напрежение, автоматични телефонни централи, телефони, радиоапарати, електромедицинско оборудване, кабели и проводници, електропорцелан и много други.

Освен с отделни машини вече участвуваме в износ и с комплексни доставки в повече от 15 страни.

Успехите, с които нашето машиностроене се утвърди като ведущ отрасъл в народното стопанство, не биха били мислими без всестранната помощ и сътрудничество на другите страни-членки на СИВ и особено на братския Съветски съюз. Огромна помощ ни оказва СССР с предаване на техническа документация, изпращане на специалисти и приемане наши специалисти, проектиране на машиностроителни заводи, доставка на оборудване и други. Съветският съюз купува и голяма част от нашата машиностроителна продукция.

Партията и правителството, давайки висока оценка на ролята, която машиностроението има да играе за понататъшното издигане икономиката на страната, предвиждат в следващите години то да се развие още по-бързо. В 1970 година машиностроенето ще увеличи обема на промишлената продукция около 2.1 пъти спрямо 1965 година и около 5 пъти прямо 1960 година. За целта се предвижда значително нарастване на производствените мощности. Многократно ще се увеличи производството на редица основни изделия, ще се разшири асортиментът, все повече ще расте износът на машиностроителната продукция.

Родното машиностроене ще се утвърждава все повече като един от главните лостове в икономиката на страната.

Изтеклата учебна година за учителския колектив при училище „Л. Каравелов“ — Тутракан беше година на хубави завоевания. Постигнати бяха радващи успехи в повишаване знанията на учащите се, в свързването на обучението с практиката. В чест на Двадесетгодишнината от Девети септември колективът е обещал да посрещне подготвен новата учебна година, за да спечели званието „Колектив за комунистически труд“.

ИЗТОЧНИК НА ПРОСВЕТА И КУЛТУРА

Лекторската група в района на общинския партиен комитет в село Нова Черна работи по тримесечни планове. Обсъждането на същите става с актива. След утвърждаването им, на лекторите се съобщават темите, по които трябва да се готвят, и датите за изнасяне на лекциите. В района работят 31 лектори. Досега за шестмесечието са изнесени 85 лекции пред повече от 2 550 слушатели.

Отчитането на изнасяните лекции става в общинския комитет на Отечествения фронт от др. Жейно Николов. През настоящата година добре работиха лекторите Кирил Кашев, Борислав Димитров, д-р Велев, Грета Велева, Трифон Гецов, Симеон Бойчев, Добринка Митева, Георги Христов и др.

Добрата работа на общинската лекторска група в с. Нова Черна е сериозна предпоставка за правилното пропагандиране и разясняване ловото на нашатаПартия, за осъществяване на задачите, поставени от Осмия конгрес наБКП, за изпълнение на производствените планове от кооператорите.

Христо ПЕТКОВ

ВИНАГИ СРЕД СВОИТЕ ИЗБИРАТЕЛИ

Вече 6 години бай Йордан Христов е съветник в района на общинския народен съвет с е л о Д о б р о т и ц а. През този период той прави всичко възможно да оправдае оказаното му доверие. Доволни са избирателите от своя съветник. Той е винаги сред тях, внимателно изслушва въпросите, които повдигат и предложенията, които правят, поставя ги пред ИК на съвета и настоява за тяхното разрешаване. С неговото активно съдействие съвета разреши въпроса за прекарване на допълнителна електрическа мрежа по някои улици, продължи се мрежата от местната радиоуредба, извърши се озеленяване и др.

Бай Йордан редовно присъствува на в с и ч к и с е с и и на съвета и след това разяснява взетите там решения на своите избиратели. Като председател на комисията по здравеопазване към съвета той полага не малко грижи за здравеопазването на хората, за хигиенизирането на домовете и улиците.

Не стои настрана той и от голямата задача за правилното възпитание на децата, оказва помощ на учителите по този въпрос.

Като един от добрите отечественофронтовци от района бай Йордан дава пример и при развиване на личното си стопанство. Той отгледа една свиня майка и продаде на кооператорите 11 прасета, а майката предаде на държавата на 160 килограма. Активно помага той и при изпълнението на плана за яйцата от личните стопанства на кооператорите от своя район.

Сега, през време на лятната кампания, той е пак сред своите избиратели, разяснява им важността на бързото и беззагубно прибиране на реколтата.

Георги Гецов

ЕДИН ДЕН В ЛАГЕРА

НАЙ-РАНОБУДЕН в лагера е тръбачът. Часът е 6.30, а той вече е на крак и неговата тръба приканва всички да стават.

Утрото е измило тревата с роса. И тогава, когато блесва голямото добруджанско слънце и надниква в прозорците, всички пионери вече са на крак.

Започва обикновен ден за лагерниците от лагера във Върбино, Междански съвет. Физкултурните упражнения прогонват съня. А след това—утринна проверка. Аленото пионерско знаме днес вдига Митка Неделчева, най-трудолюбивата през миналия ден. Отрядните председатели Руфи Музиняев и Вълчо Вълев рапортуват, че пионерите са готови.

Те се отправят към близкия блок на ТКЗС, засят с цвекло. Тяхна грижа е неговото очистване от плевели. Досега работата на пионерите е много добра. От това са доволни ръководителите на стопанството.

Следобедната почивка е богата на занимания. Провеждат се състезания между отрядите, издава се вестник и др. Скоро пионерите ще организират вечери, посветени на патроните на отрядите.

А вечерите са още по-интересни. Вълчо грабва акордеона— пионерите играят хора, танци. Разнасят се волни пионерски песни.

Така един след друг ще се изнижат лагерните дни. Но пионерите ще ги запомнят, защото те са ги прекарали в полезен труд, в песни и игри.

Писма на читателите

КОНДУКТОРЪТ КИРИЛ РУСЕВ ПОСТЪПИ НЕПРАВИЛНО

ТОПЛО юнско утро. До парка пред читалището в с. Сребърна е рейсовата спирка. Тук са събрани хора и чакат автобуса, който ще ги отнесе в Силистра. Времето напредва. Автобусът не идва. Някои мълчаливо поглеждат часовниците си и се питат защо ли днес има такова голямо закъснение.

Най-после се чува клаксон на кола. По асфалтираното шосе се плъзга автобус номер 11—70. Хората си отдъхват с облекчение и забравили мъчителното чакане влизат в колата.

Рейсът потегля. На една от седалките се е настанила майка с трите си дечица. Най-голямото от тях е на 6 години, второто на 4 години, третото на 1 година и няколко месеца, а наскоро ще се роди и четвъртото. Най-малкото от децата е заспало. Русата му главица е на коленете на майката.

Когато автобусът приближава спирка „Аврора“ в Силистра, майката най-учтиво моли кондуктора Кирил Русев да спрат само за минутка и да слезе, защото живее наблизо и има багаж да носи. Вместо да направи едно изключение за майката, кондукторът най-грубо отказва и заявява, че тук няма спирка. А случвало се е така, че рейсът от Сребърна понякога е спирал поне на две-три места в града. След отказа на кондуктора всички жени в рейса се застъпват за майката, докато той избухва и наругава застъпниците.

Пристигахме на автогарата. Слиза и жената с децата. Заспалото дете се събужда и разплаква. Разплакват се и майката. Ние, пътниците, питаме: правилно ли постъпи кондукторът Кирил Русев? Какво е възпитанието на този млад човек-комсомолец?

Янка НЕДЕЛЧЕВА

Случка в ресторант „Златна добруджа“

НА 24 ЮНИ тази година посетихме ресторант „Златна Добруджа“ в Силистра. Бяхме се настанили в лятната градина на открито. Към 23.30 часа започна да вали и, неконсумирали още поръчките си, бяхме принудени да се преместим в района на сервитьора Енчо Харалампиев. Едва настанили се на новата маса, другарят Харалам пиев дойде и по най-груб начин започна да прибира приборите и пълните ни чаши. За оправдание изтъкваше това, че в неговия район тряб ва да консумираме само поръчани от него ястия и напитки. Помолихме го да върне обратно чашите и само след пет минути ще освободим масата. Тогава той започна да се държи още по-грубо и скандално, като привлече вниманието на клиентите от съседните маси. А заведението беше в края на работния си ден, имаше достатъчно свободни маси и ние не пречехме на никого.

Отнесохме се до управителя на ресторанта, който нареди да се върнат приборите.

На излизане поискахме книгата за похвали и оплаквания. Оказа се, че пак нещо не е в ред. Книгата не ни бе представена, въпреки няколкократните молби към управителя на ресторанта. Казаха ни, че е на проверка. Но ние се съмняваме в това. Смятаме, че инспектиращите органи не биха допуснали книгата за похвали и оплаквания да липсва през работното време на ресторанта.

Така, вместо едно приятно прекарване на почивния ден, трябваше да напуснем ресторанта с лоши впечатления и лошо настроение.

Симеон ХРИСТОВ
Слави НИКОЛОВ
Тодор ТОДОРОВ

ЗА ДОБРАТА РАБОТА ЗАСЛУЖЕНА НАГРАДА

ВСЯКА заран преди да започне работното време, един служител пръв прекрачва прага на канцеларията на ТКЗС в с. Паисиево и последен си отива. Той е комсомолският секретар на второ дружество и счетоводителят по механизация на стопанството — Джемил Мехмедов.

Когато завърши седми клас, по здравословни причини той бе принуден да напусне училището. След известно време ръководството на стопанството го назначи за служител в канцеларията. С голямото си желание за работа и със скромността си Джемил още от първите дни стана любимец на счетоводния колектив. Желанието на Джемил да се учи не остана скрито от ръководството на стопанството. Той бе изпратен на счетоводни курсове и ги завърши успешно. Обогатил своите знания, Джемил заработи още по-усърдно. Книгите, които завежда той, бяха винаги като огледало. Младежите го избраха и за секретар на Комсомола. Скоро обаче той замина в родната казарма. Неусетно минаха годините и Джемил отново се върна при своите колеги. А те го чакаха. Очакваха го и младежите, които го избраха отново за секретар на второ дружество на Комсомола. Трудно беше на Джемил в първите дни. Наред със служебната си счетоводителска работа той трябваше да се грижи за сформиране на младежки художествен колектив в селото. Наближаваше окръжният фестивал. Вечер, като приключи работата в канцеларията, той обхождаше всички младежи, обясняваше, агитираше. Особено голяма трудност срещна той с девойките. Трябваше да се убедят и родителите. Трудностите обаче бяха преодолени. Комсомолците от Паисиево се представиха добре на Окръжния фестивал и стигнаха до зоналните прегледи в град Варна, където също се представиха добре.

Веднъж Джемил се върна в къщи много радостен и още от прага извика на жена си:

— Приет съм за член на Партията! Мечтите ми се сбъднаха.

Сбъдна се и другата мечта на Джемил. Издигнаха го за счетоводител по механизация. Много пъти — по случай Първи май, Девети септември и други празници — Джемил бе награждаван от ръководството на стопанството. Най-много обаче той се радва на тазгодишната награда — екскурзия до СССР. Та малко щастие ли е да посетиш Великата страна на строящия се комунизъм, да се запознаеш с успехите на съветските другари?

А това е заслужена награда за добрия служител, честния и уважаван другар, грижливия баща и съпруг, за упорития и трудолюбив комсомолски ръководител.

Милко НИКОЛОВ

КАКТО В ЧАСТНО ЗАВЕДЕНИЕ

ОТИДОХ до лавка номер 18 на ГТП „Здрава храна“ срещу пощата в Силистра и поисках една бира. Когато продавачката Пенка Калчева посегна към касите с разхладителни напитки, съпругът ѝ Петър Калчев, който често я замества, ѝ каза да ми даде „от другите“. При отварянето на бутилката видях, че отгоре е счупена. Казах им, че бирата е изгубила свойствата си и ги помолих да ми сервират друга. Последва връщане на рестото от 8 стотинки (бях дал 30 стотинки), но друга бира не получих. Върнах бирата, без да я пия, въпреки че заплатих стойността ѝ.

Като че ли тази лавка е не обществено, а някакво частно заведение. Защо категоризират хората и сервират на едни добра, а на други лоша стока? Имам и други неприятни случаи на тази лавка. Искам да си купя нещо, а Петър Калчев отговаря:

—Ако искам, ще ти дам. Ще ме почерпиш ли?

И още един въпрос. На лавка номер 18 продава обикновено Петър Калчев, а на тази длъжност е назначена, доколкото ми е известно, неговата съпруга Пенка Калчева. Не зная правилно ли е това. Нямам нищо против да работи тук мъжът, а жената да си гледа къщната работа, но да се отнасят с хората човешки. Това, което става сега, е несъвместимо със социалистическите порядки в нашата страна.

Гаврил ГАВРИЛОВ

ZİYA

„SİLİSTRENSKA TRİBUNA“ gazetesinin türk ahalisine ait özel sayfası.

PAiSiEVO AGiT-GRUPU FAALiYETTE

Münbit kooperatif tarlalarımızda bu yıl eşi görülmemiş bir şekilde misir, ekin, tütün gibi bitkiler yetişti. Kooperatorlarımız da bitkilere lâzım gelen kaygıları gösteriyorlar.

Dolgun başaklı 2,200 dk arpa biçilip toplandı, yerleri sürülüp alaf misiri ekildi. 9,100 dk misir 3 defa, 1,900 dk şeker pancarı 3 defa, 2,900 dk tütün de iki defa çapalandılar ve 3250 dizi de tütün toplandı. „Dokuz eylül“ kooperatifimizde işlerin böyle zamanında ve heyecanla işlenmesinde agit-grupumuzun da payı vardır.

Meselâ, grupumuz Paisievo, Zebil ve Zaritsa köylerini ziyaret ederek programlarını icra etti. Agitgrupu her yerde çok alâkayla karşılanmaktadır. Çünkü, başarılar methediliyor, zayıflıklar ise tenkit yağmuruna tutuluor. Meselâ, Paisievodan Mehmdali Kâzimof, Zebilden Ömer Osmanofun ve Zaritsadan da Aptulla Beytullofun zvenoları bütün işleri vaktında ve kaliteli yaptıkları için güzel türküler le selâmlandılar. Arabacılar, mehanizatorlar, kosacılar da methedilerek türküyle selâmlandılar.

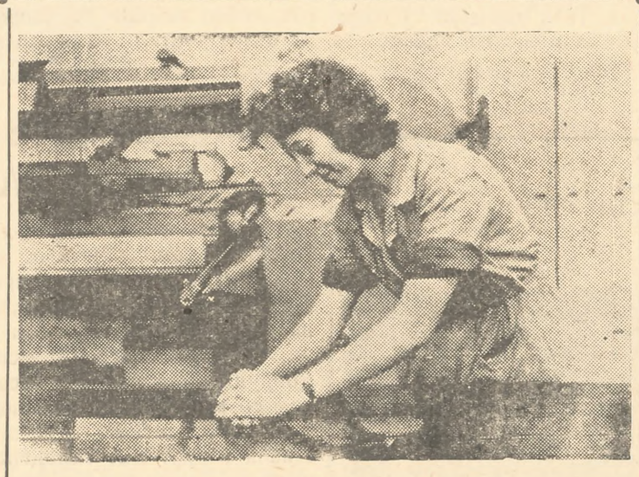
Öyle ama başarılar selâmlanırken zayıflıklara da göz yumulmuyor. Meselâ, Paisievodan Salim Mustafof, Ahmet Kerimof gibileri şahsi hayvanlarını kooperatifin silaj misirliğine saldığından, fırıncılar ise kaliteli ekmek yapamadıkları için, tenkit edildiler. Danabakıcı Ismail Rufief ve beygirbakıcılardan Adil Aliefle Penü Dimitrof yoldaşlar da börek tutar diye korkudan hayvanları sırasıyle meraya çıkarmadıklarından dolayı tenkit edildiler.

Zebilden Talip Mutallibofun zvenosu şeker pancarının ve Rufat Hüseyinofun zvenosu gündönüdülerin ikinci çapasını kaliteli yapmadıklarından dolaıı ayıplandılar. Keza işe gitmeyip, evde bütün gün yatan Hüseyin Aptullof ve Nazim Tahirof, Zaritsadan ise Mahmut Sadıkof, Necmiye Zakirova ve Ayşegül Tahirova da tembellik yüzünden dolayı ayıplandılar.

Bölgemizde şalvar meselesi de henüz lâzım geldiği gibi halledilmedi. Bunun için de, agitkamız her vardığı yerde şalvarla işe gidenleri tenkit ediyor. Bazı ufak-tefek hırsızlıklar, işte olan yolsuzluklar, vaktını boş yere harcıyan belotçular, agitkanın gözünden kurtulamıyor.

Agitkamızın bütün çalışmaları hürriyetimizin yirminci yıldönümüne hasrediliyor. Kooperatorlarımız daha aktif çalışmaya sevedilmekte, yeni cemiyetimize diken olan zayıflıklar tenkit edilmektedir. Her geçtiğimiz köyde günlerce ardımızdan yankılar uyanmaktadır.
Bundan dolayı agit-gurpumuz geri kalan köylerimizi de dolaşacaktır.

Hikmet ŞANOF

Zina Kurdova „Lipa“ müessesesinin öncü cilâlayıcılarından biridir.

SÜT VERİMLİĞİ GİTTİKÇE ARTIYOR

Geçen sene Kolobır köyü inek ferm.asında vaziyet çok fenaydı. Yem, alaf daha kış ortasında bitmişti. Süt günden güne azalıyor, inekler zayıflıyorlardı. Hattâ açlıktan ölen inekler bile vardı. Bakıcılar ve yönetmenler ne yapacaklarını şaşırmışlardı. Fakat bu ağır vaziyet, bir ders olmuştu Kolobırlılara. Geçen senenin daha yaz ortasında, bakıcılar gelecek kış için düşünmeğe başladılar. Samanı, yoncayı fermaya yakın yığdılar. Silaj kuyuları da dolmuştu. „Silâjımız yeniye kadar yetti bu sene“ diyor brigadir Necmi Eşrefof.

Kolobır inek fermasında 145 sağlır inek var. Bunlara 6 kişi hizmet ediyor. Hepsi kardeşçe geçiniyolar. Birbirlerini öğreti yorlar. Komsomolcu Şemseddin Mümünof fermanın gururudur. Altıaylığın sonunda 5000 litre yerine 5,600 litre süt sağmış. Partiya azası namzeti Mehmedali Rufief de ondan aşağı kalmıyor. O da altıaylık süt planını yüzde 104-le doldurmuş. Yalnız Eşref Eşrefof biraz güçlüklerle karşılaşıyor, ama artık o da alışmak üzere. Eşref bundan iki ay önce işe başlamış. Arkadaşları ona daima yardım ediyorlar. Hayvan brigadiri Necmi de fermayı sık sık dolaşmayı unutmuyor. Kendisi tecrübeli olduğundan sağıcılara yararlı öğütlerde bulunuyor. Bazen gazetelerde hayvancılık hakkında çıkan makaleleri de okuyor onlara. Ferma geçen seneye bakarak, şimdi daha temiz tutuluyor.

İneklere yeşil alaf verilmeğe beşladıktan sonra, süt daha çok fazlalaştı. Sık sık yağan yağmurlardan sonra meralarda ot da çok bol. Sığırtmaçlar inekleri doyurmadan fermaya getirmiyorlar.

Bütün bu kaygılar neticesinde fermada altı ayda 81,700 kg yerine 152,000 litre süt sağmışlar.

Ziya ISMAILOF

Sancağımızda haziran ayının son haftasında tertiplenen edebiyat günleri büyük alâkayla karşılandı
Resimde misafir şairlerimizi Silistra hakkındaki ilk intibalarını paylaşırken görüyoruz.

TOPRAK

Boş ver sen mevsimlere
Kış mı, bahar mı,
Toprak hep o topraktır.
Sen toprağı düşünmez mi sanırsın
Toprak gibi düşünen var mı? . . .

Yağmuru düşünür
Bulutu düşünür.
Çatlıyan tomurcuğu
Yeşeren otu düşünür.
Çiçeğin doğunmunu.
Çiftçinin tohumunu düşünür
Hür değil mi düşünmesine
Düşünür işte. . .
Tarihleri aç da bak
Nice harbler,
Nice sınır kavgaları olmuştur
Toprak üstüne.
Nice kan dökülmüştür
Nice kol bacak. . .
Sadece bir şey gelmez elinden
Yapamaz nedense
Bilmem ne iştir.
Toprak hiçbir zaman
Hiçbir yorde, hiçbir kimsenin
Fenalığını düşünmemiştir.

Sen toprağı düşünmez mi sanırsın
Seçemez mi sanırsın
Dostu düşmandan.
Dostuna verdiğini
Düşmanına verir mi?
Kötülük düşünmek
Fena insanlara hassa,
—Topraktan kötülük gelir mi—
İyiliği düşünmek
Toprağın işi.
Nice olu halimiz
Tpprak olmasa?
Söylesene
Babamın kardeşi! . . .

Naci FERHADOF

SÖYLEME BU KADAR

Bu senin en büyük zenginliğin,
Kaybedeceksin sesini dediler.
Türkü söyleme dediler
Sabahtan akşama kadar.
Ama söyleyin
Nasıl sabredilir karşınızda
Deliormanda nasıl susulur
Nasıl durulur çıldırmadan
Öpülmedik yanak önünde inat kırmızı
Dayan dayanabilirsen
Yarasız gözler yaralarken insanı inat yeşil.
Sus göreyim karşısında
Yolumu kesen Fikriye kızın.
Söyleme bu kada dediler,
Kaybedeceksin sesini
Sessiz kalmak zor zor olmasına
Ama kızların ses istedi benden Deliorman
Saçları gibi dalgalı döşleri gibi beyaz
Onları sevdim de söyledim buna ne yapayım.
Bunun için korkmuyorum bugün sesim kalmadı diye
Sevgiden de mi korkayım!

Dün Rodoplarda buldum şu sesi
Bugün kaybettim Deliormanda
Yarın yine burada bulursun dediler
Cömerttir benim toprağım, bulurum
Doliorman esirgemez bunu benden.

Nasıl yapsak da beraber olsak seninle
Hem de ömrün sonuna kadar beraber,
Ama bu defa sesim olmayacak
Sessiz çıkacağım kırlarına
Sessiz döneceğim
Yoluma yine çıkarsa sessiz seveceğim Fikriye kızı.
Ama sen beni sessizde seversin bilirim
Bir ananın dilsiz evlâdını sevdiği gibi.
Aldın sesimi Deliorman
Al, helâlım olsun
Ne kıskanılır zaten senden
Ecdatlar canı kıskanmamış
Ben bir parça mı kıskanayım bu candan.

Aç kollarını Deliorman geliyorum
İster düzün olsun, yokuşun olsun
Bunca öter kuşunla birlikte
Bir de ötmez kuşun olsun.

Osman AZİZOF

SIYASI KOMENTAR

KIBRIS HATAY DEĞİLDİR

Bilindiği gibi eskiden ingiülterenin bir sömürgesi olan Kıbrıs, uzun yıllar kahramanca yürttüğü savaşlar sonucunda muhtariyetini kazandı. Fakat Ingiltere Kıbrıstaki üstlerini bugüne kadar kaldırmamaktadır. Adada kardeşçe yaşayan rum türk ahalisi tam bağımsızlığa kavuşmak için geçen yılın sonunda, İngiltereye karşı yeniden mücadeleye başladı. Bugüne kadar devam eden kıbrıs halkının haklı davasını, en başta Sovyetler birliği, sosyalist memleketler olmak üzere, dünyanın bütün barışsever ülkeleri desteklemektedirler.

Fakat öteyandan Kıbrısın bağımsız, tarafsız bir ülke olmasını istemiyen saldırgan NATO kuvvetlari var. NATO kuvvetleri aynen Korede yaptıkları gibi Kıbrısa karşı da emrinde bulunduğu Türkiyeyi bir alet gibi kullanmaktadırlar. NATO kuvvetleri kendi yararlarına Korede olduğu gibi Kıbrısta da binlerce türkün kanına girmek istiyorlar. Fakat ne yazık ki, Kore macerasından ders almıyan Türkiye hükümeti yine NATO kuvvetlerinin saldırgan hareketine hizmet ediyor. Türkiye hükümeti kendisi gibi Kıbrıs hükmetinin de NATO-ya bağlanmasını, Kıbrıs halkının da Türk halkı gibi sefil, perişan olmasını istiyor. Türkiye hükümeti, halkı kandırarak güya adadaki rumların türkleri yoketmek niyetinde oldukları gülünç iddiayı ileri sürüyor. Türk halkına tamamen yalan ve iftira dolu haberler veriyor. Türkiye hükümeti gerginliği arttırmak için Kıbrıs adasındaki faşistleri, milliyetçileri harekdete geçirerek biribirine saldırtıyor. Adadala rumlar ezelden beri bir arada kardeşçe yaşayan türkleri yurdundan yuvasından kovarak, başka yerlere sürüyor. Türkiyedeyse „Kıbrıs türktür“, „Ya bölüm ya ölüm“ gibi harbçı şiarlarla nümayişler, mitinkler tertipliyor. Türkiye hükümeti, Birleşmiş milletler teşkilâtı anayasasını çiğneyip Kıbrısın kara suları yakınında manevralar yaparak, havalarını ihlâl ederek Kıbrısa göz dağı vermek istiyor. Yani Türkiye hükümeti, Hatay gibi Kıbrısı da ele geçirmek sevdasında.

Fakat, Kıbrıs Hatay değildir. Şunu unutmamak gerek ki, asırlar boyunca kardeşçe yaşayan rumalarla türkler, ingilizere karşı bu güne kadar omuz omuza savaşmaktadırlar. Şüphesiz ki, Kıbrıs halkı bu savaşı, Türkiyenin boyunduruğu altına girmek için yapmıyor. Tam bağımsızlığına kavuşmak için yapıyor. Sonra adada Hatayda alduğu gibi büyük çoğunluğu türkler değil, rumlar teşkil etmektedir. En önemli olan bir şey daha vardır: O da, artık çağımızda sosyalist memleketlerin ve barış kuvvetlerinin, her çeşit harb ocağını söndürebilecek kudretinde olmalarıdır. Şayet Türkiye hükümeti bunları kale almayıp, bu sevdadan vazgeçmeyip, Kıbrısı Hatay hesap edip saldıracak olursa, karşısında değil yalnız Kıbrısı, dünyadaki bütün barışsever kuvvetleri bulacağını da iyice bilmelidir. Çünkü düyadaki barışsever kuvvetler, Kıbrıs halkının haklı savaşını şimdiye kadar olduğu gib ilerde de destekleycekleridir. Kıbrıs Hatay değildir.

Ali Sait

Başarılar gittikçe artıyor

Yeni kurulmuş olan „Dobruca“ fabrikasında yüzlerce işçi çalışıyor. Buradaki iş şartları çok iyidir. Odalar geniş ve ışıklıdır. İş yerleri ise kış günleri buharla ısıtılıyor. Fabrikadaki makinelerin çoğu yenidir. Bu hal işin kolaylaşmasına ve daha kaliteli mal elde edilmesine yardım ediyor. Başarıların gittikçe artmasında usta dokumacıların tecrübesinin öğrenilmesi büyük rol oynuyor. Meselâ dördüncü brigadayı ele alalım. Burada 15 seneden beri çalışıp, daima hamleci olan Kâniye Mustafova yeni işçilerden Fatme Necatievayı öğretiyor. Ayni brigadada çalışan tecrübeli işçilerden Nazmiye Şerifova, Sıdika Osmanova ve Atiye Yahyaova günlük normalarını icra etmede yüzde 116—dan aşağı kalmıyorlar. Elde ettikleri mallaarın kalitesi de çok iyi. Onlar acemi işçilere yardım etmeyi de unutmuyorlar. Bunun için de başarılar günden güne artıyor. Neticede „Komunist emek unvanı “ kazanmak için çalışan bu dördüncü brigada, mayıs ayı planını yüzde 116,6—yla doldurdu.

Dokumacılar gelecekte daha yüksek başarılara ulaşacaklarına emindirler.

Şükrü NEZİROF

TAN YERİ AĞARIRKEN

Sabahı geceden ayıran bir alaca karanlık var derler ya; tıpkı öyle. Ama köyün içi ıssız değildir Buranın çiftçileri çok erken kalkıyor. Konuşmalar ve arabaların gürültüleri ortalığa yayılıyordu. Karanlık perde perde kalkıyordu köyün üstünden. Ufuk yavaş yavaş kızıllaşıyor. Ayrı ayrzveno üyeleri ellerinde sepetler, tütün yaprağı topluyorlar. „Taş yanı“ semti göz alabildiğine tütün tarlası.

Tütüncülük sorumlusu Rasim Usta ve kırışleri brigadiri Muhsin Halimof, hergün olduğu gibi bugün de erken kalkmışlar, zvenoların arasında geziniyorlardı. Rasim usta çok şendi. Zveno başlarını etrafına toplamış bazı öğütler veriyordu: „Şimdiye kadar tütünlerimiz çok iyi yetişti. Ama bütün işler iyi yapıldığı halde, eğer toplama ve kurutma işinde garektigi gibi çalışmazsak, harcadığımız bütün emekler boşa gider. Tütün gerek vaktından evvel, gerekse vaktından sonra, yahutta istenildiği gibi kurutulmazsa, hem kalitenin, hem fiyatın daha da azalmasına sebep olur“, dedi

Hakikaten şimdiye kadar yalnız tütün fideleri satışından kooperatif 2000 leva gelir elde etti. Planımız 80 ton. Fakat biz devlete plândan fazla daha 40 ton tütün vermeyi vaat ettik. Daha sonra Rasim usta“ göğüsünü kabartarak sözlerine şöyle devam etti:

— Gözlerimi Jenda balkanının eteklerinde, tütün tarlalarının arasında açtım. Mesleğim olan tütüncülüğü çok severim. İyi tütün yesiştirmek için hiç bir şey esirgemem.

Bu sırada tarladan işidilen „Tütün ektik tümseye Yoldurmadık kimseye. . . „ türküsü konuşmamıza ara verdi. Geçen kız ve delikanlılar neş'eli türkülerle tütün yapraklarını sepetlere dolduruyorlar. İnsan onların işine, türküsüne gıpta ediyor.

Bu yıl tütün mahsulünün bol olacağından söz açılınca, kırişleri brigadiri Muhsin Halimof:

— İki yıldan beri tütüncülükte haylı tecrübe sahibi olduk. Gübreleri geçen senenin ağustos ayına kadar komposte halinde tuttuk. Karıkları hazırladıktan sonra, hemen gübreledik. Yabani otların yetişmesine engel olduk. Geçen yıldan ilham alan çiftçilerimiz bu yıl işe daha fazla sarıldılar. Onlar cani yürekten çalışıyorlar. Meselâ mehanizatorlardan Mehmet Eminofla Levzi Ahmedof geceleri kultive edip, gündüzleri ise diğer işler yaptılar.

Bu sene yağmurlar da bol. Tütünlerimiz çok iyi yetişti. Bütün Baştino brigadası şimdiye kadar 26,739 tütün dizisi yaptı. Bu diziler noksansız yapıldı. Bundan madâ tütün tarlaları dört defa sulanmışlır. Ramkalar hazır, hepsinin üzeri örtülmüş. Şimdiye kadar Ramis Ramadanofun zvenosu önde gidiyor. Onlar hergün 637 tütün dizisi yapıyorlar,

Ramisin yaşı 17 olmasına rağmen dört seneden beri zvenobaşıdır. Bu seneki tütünlerin böyle bol yetişmesinde onun da sevindiği belli ki, söze karıştı:

— Ben bütün zvenoları yarışa davet ettim. Birinciliği kazanarak bayrağı gurur ve şerefle taşıyorum. İlerde de bu bayrağı vermemek için bütün gücümle çalışacağım.

Güneş „Taşkesen“ semtinden epeyce yükselmişti. Bu esnada tütün yüklü arabalar kooperatife doğru gidiyordu. Hepimizin gayesi yüksek ve bol mahsül almak.

Muhsin KAROF

GÜÇLÜKLER GİDERİLDİ

„Lipa“ Silistranın en eski ve büyük messeselerinden biridir. İstihsal ettiği mallar yalnız şehrimizde değil, Vatanımızın her yerinde, hattâ dış memleketlerde bile ün kazanmıştır. Her nevi mobilya hazırlanıyor burada. İskemleden tut da, ta garderoba varınca.

Önderlerin bazı ihmalcılığı yüzünden bu müessesede geçen sene işler pek iyi gitmiyordu. Senelik istihsal plânı, ancak yüzde 94-le doldurulabildi. Bu vaziyet müessese müdüriyeti kadar, sanayi işleriyle sorumlu olan diğer sancak şubelerini de endişeye düşürdü. Yapılan incemelelerden sonra, bütün sebepler açıklandı. Geçen sene plânın icra edilmemesinin esas sebebi mukavelelerin çok geç yapılmasıydı. Meselâ masalardan başka, diğer bütün malların mukaveleleri ancak mart ayında yapılabildi. Halbuki onların hazırlığı yeni seneden evvel bitmeliydi. Bundan madâ ayrı ayrı brigadaların arasında sıkı bir bağlantı da yoktu. Herbiri müstekil plân mücibince işliyordu. Bir çok işlerin mehanizmleştirilmesine de lâzım gelen önem verilmiyordu. Maşinalar yetişmiyordu. Müessesede yenilikler aranmıyordu. Bütün bunlar ise, istihsal plânlarının icrasına tesir ediyor ve müessese geri kalıyordu.

Bu sene „Lipa“ müessesinde bütün işler yeni raylar üzerinde yapılıyor. Daha senenin başında tehniki yükşelis brigadası kurdular. Bu brigadada ilk defa konveyr usulü işlenmğe başladı. Bu ise, hem istihsalin artmasına hem de malın daha kaliteli yapılmasına yardım etti. Alınan yeni maşınalar da, istihsalin artmasına çok yardım etti. Meselâ, getirilen ikinci su presası işçilerin dört nöbette çalışmasını sağladı. Şimdi müessesede istihsal edilen bütün malların yüzde 70-80 i maşınalarla yapılıyor, Bütün bunlardan madâ, 7 kişilik bir komisyon kuruldu. Bu komisyon ayrı ayrı sehlerde hangi elişlerinin maşınalarla yapılması mümkün olduğunu inceliyor ve bu hususta müessese müdüriyetine yararlı teklifler yapıyor.

Bu sene öncülerin tecrübesinin öğrenilmesi işine de büyük önem veriliyor burada. Meselâ maşına sehinde calışan Niyazi Hasanof ve sadık Hamdief tecrübelerini başkalarına öğretiyorlar. İşlemeğe henüz başlamış olan frezistler ise Cezair Rafiefin tecrübesini öğreniyorlar. „Lipa“ nın cilâlama sehinde çalışan işçilerin ekseriyeti kadınlardan ibaret. Onlar da Ismyil Ahmedofun tecrübesini öğreniyorlar.

Alınan bütün bu tedbirler neticesinde, „Lipa“ müessesesi bu seneki beş aylık planını yüzde 105.42—yle doldurdu. İstihsal edilen malın maliye değerinin ucuzlamasıyle, müessesede 37,000 leva yerine 68,500 leva tasarruf edilmiştir. İşletmenin umumi kârı ise, 66,000 yerine 85,000 levaya yükselmiştir.

„Lipa“ müessesesinde elde edilen bu sevindirici başarılar, burada çalışan bütün işçileri daha büyük faaliyete sevk etmekte. Zira bu kolektif Yurdumuzda kurtuluşumuzun 20-nci yıldönümünü yüksek emek başarelariyle karşılayacaklarına, Partiyamızın karşısında verdikleri vaadi bir an da olsa akıllarından çıkarmıyorlar.

Антон Павлович Чехов

(По случай 60 години от смъртта му)

ЖИВОТЪТ и творческата дейност на Чехов протичат главно в епохата между 1861 година, когато става отменяването на крепостното право и революционната 1905 година. Това обстоятелство дава и специфичния облик на произведенията на този голям писател. Главният негов герой е „малкият човек" —чиновник, занаятчия, лекар,учител с неговите ежедневни малки наглед, но твърде съществени мисли и дела. Сам израснал в трудова среда и работил като лекар години наред в селски райони, Чехов показва отлично познаване на живота и психиката на тези хора.

Чехов започва да пише през 80-те години на миналия век — години тежки, сиви, лишени от високия идеен полет на отминалата блестяща епоха на 60-те години. Чехов е привърженик на идеала за красотата „В човека всичко трябва да бъде прекрасно: и лицето, и дрехите, и душата, и мислите". Но дали всички негови герои са прекрасни? Не, разбира се! Много често героят е уродлив, но чрез уродливото и отрицателното Чехов утвърждава положителното. В своя така популярен разказ „Смъртта на чиновника" той тънко проследява всички сложни положения, през които преминава „драмата" на дребния чиновник Червяков, умрял от страх поради това, че кихнал върху голото теме на един генерал. Чехов се смее, смее се и читателят, следвайки постъпките на Червяков, но едновременно с това възниква горчивият въпрос: „Защо всичко това е така? Защо човекът трябва да бъде така убит и смазан духовно? Нима не е възможно да бъде друг?" В тези въпроси се крие и гениалният чеховски хуманизъм. Глупавите градски еснафи са изобразени блестящо в разкази като „Брожение на умовете", глето от нищожна случка писателят прави голямо социално и художествено обобщение. Започвайки от прелитането на ято птици над градския площад и разговора на две провинциални „знаменитости" по повод на това „събитие", Чехов разгъва не само картината на духовното нищожество на провинциалното еснафство, но и на властите, специално на полицията. Грубата полицейщина е изобразена и в разкази като „Хамелеон" и „Подофицерът Пришибеев". С каква ирония рисува Чехов платения и доброволния полицай, еднакво низки и загрубели духовно, еднакво лишени от мисъл и човечност! Силна е сатирическата струя в разказите, насочени срещу бездушието и сервилността на чиновниците-бюрократи в такива разкази като „Маска", „Бинт", „Овенът и госпожицата" и др. На техните жалки герои Чехов противопоставя благородните образи на хора от народа, изобразени в „Кореспондент", „Барон" „Господарката", „Тъга", „Ванка". Зад добродушния тон, с който се води повествованието за героя на „Тъга" Йона Потапов, има нещо дълбоко трагично. Починал е единственият му син и той не може в многохилядния град да намери една душа, с която да сподели мъката си. Споделя я накрая с кончето си. Това е кратка повест за тежката до болка изолация на малкия човек в големия, напълно обуржоазен вече град. Разказът е трогателен призив да се вгледаме в човека, който стои до нас, да вникнем в душата му и най-малкото да му изкажем своето човешко съчувствие и солидарност.

През втората половина на 80-те години и през 90-те години зрелият Чехов създава такива забележителни разкази като „Врагове", „Княгиня", „Лекомислената", „Черният монах". „Учителят по литература". „Къща с мансарда", „Човекът в калъф", „Йонич", „Дамата с кученцето" и др., пресъздаващи съдбата на интелигента и насочени срещу духовната му приниженост, безпътица и еснафщина, срещу съзнателното служене на реакционни идеали. Наред с това в разкази като „Лекомислената" Чехов възвеличава таланта и творческия труд на човека, духовното благородство, службата на науката, скромна и самоотвержена, оценена истински след смъртта на човека.

А. П. Чехов прокара нов път в руската драматургия, създаде драма, каквато руската литературна и театрална публика не познаваше. Чеховата драма е дълбоко лирична, лирична е и там, където има сатира. В нея няма остро изразени конфликти, но това не значи, че тя е лишена от тях. Под привидното спокойствие се разгъват сложни борби, решават се съдбините не само на отделни личности, а и на цели класи и категории от хора. В Чеховата драма, както и в прозата, веселото е неразривно свързано с тъжното. Особено популярни са драмите „Чайка", „Вуйчо Ваньо", „Три сестри" и „Вишнева градина". Всички те са стоплени от любовта към човека, към изкуството и творческия труд, от стремежа и мечтите на хората за щастливо бъдеще. „Вишнева градина" е последното произведение на Чехов, довършено няколко месеца преди смъртта му. То е „погребална песен за стария свят", както се изразява един от нашите по-стари критици — Страшимир Кринчев. В него е изобразена детската безпомощност на аристокрацията, пълната ѝ духовна деградация, тънко е осмяна грубо настъпващата към ключовите позиции на живота буржоазия. Всички надежди на човеколюбеца и бореца за прогрес Чехов обаче са въплътени в образа на студента Петя Трофимов, които отрича старото имение—вишневата градина, смятайки я за олицетворение на стария свят, и се обръща към времето, когато цяла Русия ще бъде вишнева градина. Неговите мечти са неопределени, но силни, защото е силна вярата му в разума и напредъка.

Чеховото творчество не старее. То е скъпо и близко на читателите и зрителите не само в собствената му родина, а и във всички страни на света, като се започне с Япония и се свърши със Съединените щати и Мексико. Скъп е Чехов и на нашия читател и зрител, който го познава от десетилетия и в оригинал, и в превод и се учи от него на човечност и красота.

Георги ГЕРМАНОВ

БРИГАДИРСКИЯТ ФЛАГ Е РАЗВЯН

Всяко начало. . . не е трудно

Те са само от няколко дена във фабриката. Двеста и шест момчета и момичета. Със сини престилки... Всъщност тези престилки отдавна им бяха познати, защото те не за първи път идваха във фабриката. И друг път бяха идвали на бригада. Всяка година ходят и на производствена практика. На някои производствената практика премина в „Нектар", в тази фабрика, в която дойдоха на бригада. Затова и работниците ги посрещнаха като стари приятели. И като добри приятели! Та можеше ли трудовият колектив да се справи така срочно и навременно с реколтата от черешите и ягодите! Помогнаха учениците. Учениците на др. Симеонова. Сега същите тези ученици заедно с още свои другари бяха дошли да им окажат помощ вече като бригадири от средношколската бригада „Дочо Михайлов"...

Не беше лесно да се разделят на две смени. Всички искаха да работят първа. Какво от това, че трябва да се става в четири часа. Все пак хубаво си е да свършиш всичко до обед, а след това, в най-големите горещини да се поразхладиш на Дунава...

Оформиха смените, разпределиха се в отделните чети, а командирът на бригадата Велислав Еников донесе едно малко преходно знаменце-за чета та „първенец". Първият ден чистиха зелен фасул. И шестте чети поведоха борба за спечелването на аленото знаменце. Въпреки всичко никоя не можа да го присвои. Всички бяха работили еднакво. Или словом и цифром — изпълнение на плана за всяка чета — сто и четири процента!

Факт — две дини под една мишница

Става дума за баскетболистите. За момчетата и момичетата от баскетболните отбори на I Политехническа гимназия „Климент Охридски". Те заедно с останалите спортисти са се обединили в една чета — „Валери Брумел". Най-сръчни са Жана Чаушева, Величка Славова, Марийка Димитрова, Звезда Маринова и Султанка Михайлова. Те винаги са заедно — на училище, на работното си място и разбира се, на спортната площадка. Защото и петте са не само съзнателни бригадирки, ами и добри баскетболистки. Затова и темата на разговора при тях обикновено е една —баскетбола. Те с вълнение си спомнят за миналите срещи, за неотдавнашното си гостуване в Румъния, а най-вече говорят за предстоящата среща с баскетболистите от гр. Хале (ГДР). И момичетата, и момчетата се вълнуват. Те знаят, че за резултата ще си кажат думата редовните тренировки. Затова и тренират — всеки следобед тренират. И са уверени, че ще победят.

Разговор за голямата химия... или смяна на специалността

В чета „Чайка" са осмокласниците. Те станаха известни не само с добрата си и качествена работа, а и с песните. Нелушка и Добруджанка пеят соло, а другите им пригласят. Много и най-различни песни пеят осмокласниците, но най-често пеят песента за Валя Валентина. Валентина Николаева — Терешкова е тяхната любима героиня. В нейна чест нарекоха четата си „Чайка".

А когато се уморят да пеят, подхващат разговор за химията. Химията пък е любимият им предмет. В разговора участвува и преподавателката др. Живка Ватева. Колко много и интересни неща им разказа тя за химията! И нищо чудно, че Нарцис, който твърдо бе решил да стане учител по история, изведнъж поиска на всяка цена след време да преподава химия...

Задачата: 206 отличници!

Някой ще си помисли, че в чета „Пеньо Пенев" всички са поети. Разбира се, и тук има „пишещи", но те са значително по-малко от онези, които са влюбени в консервното дело. И все пак „консервофилите" не можаха да наложат своите предложения за патрон на четата. Остана си „Пеньо Пенев" — какво пък, може никак да не пишеш и пак да цениш и обичаш поезията на „барабанчика на похода за комунизъм" (така обикновено го нарича Делчо — епиграмистът не четата).

Командир на Пеньопеневци е Светлин Иванов. Той, Неделчо Илиев, Недялко Добрев и Росица Манолова вече се очертават като бъдещи постоянни ударници. Но другарката София Симеонова — преподавателка по Консервно дело — е еднакво доволна от всички. Познава ги добре — две години им преподава и за тези две години не е писала нито една слаба бележка и тройка. А сега е твърдо уверена, че крайната оценка за бригадата ще бъде „отличен". Двеста и шест отлични бележки.

Цветан Йорданов

Иван Фьодоров

ПОДКОВА

РАЗКАЗ

НА БРЕГА на Манич, върху сухата и бодлива земя, се събличаха момче и мъж.

— Сега аз ще наловя раци! — Момчето се затича и скочи във водата. От него на всички страни пръснаха водни капки, паднаха като мъниста и отново се сляха с водата.

Момчето напипа с крак дупка, спусна се на дъното и след половин минута се появи на повърхността с черен, вял женски рак в ръката.

— Татко, виж колко много яйца има по него!

Котлето вече бе пълно с раци, а момчето все още не бързаше да се припече на слънце, а се цамбуркаше във водата. Когато излезе на брега и притича до баща си, то стискаше до гърдите си стара, успяла да обрасне с водорасли и тиня подкова.

— Ако я закачим в нашия дом, всичко, което си помислим, ще се сбъдне. . .

Бащата мълчаливо протегна загоряла, мазолеста, напукана от вятъра и слънцето ръка. Разгледа съсредоточено подковата:

— Кой ти каза?

— Дядо.

Мъжът пестеливо се усмихна:

— Че какво пък, окачи я. Може и да ти излезе щастието...

Те се къпеха дълго и шумно. Бащата подхвърляше сина си над водата, преплуваше с него Манич. И вече на брега, когато се обличаха, попита:

— А какво би направил, ако намериш златно съкровище?

— Аз ли? — бързо попита момчето. — Бих построил нови къщи — на дядо, на теб, на сестрите си, на леля Варя, бих накупил много книги...

— А след това?

— Бих си живял...

— Скучен е такъв живот — забеляза бащата. — Никак не е интересно, когато щастието ти се явява само. То трябва да се добие със собствен труд, да се изкове като тази подкова!

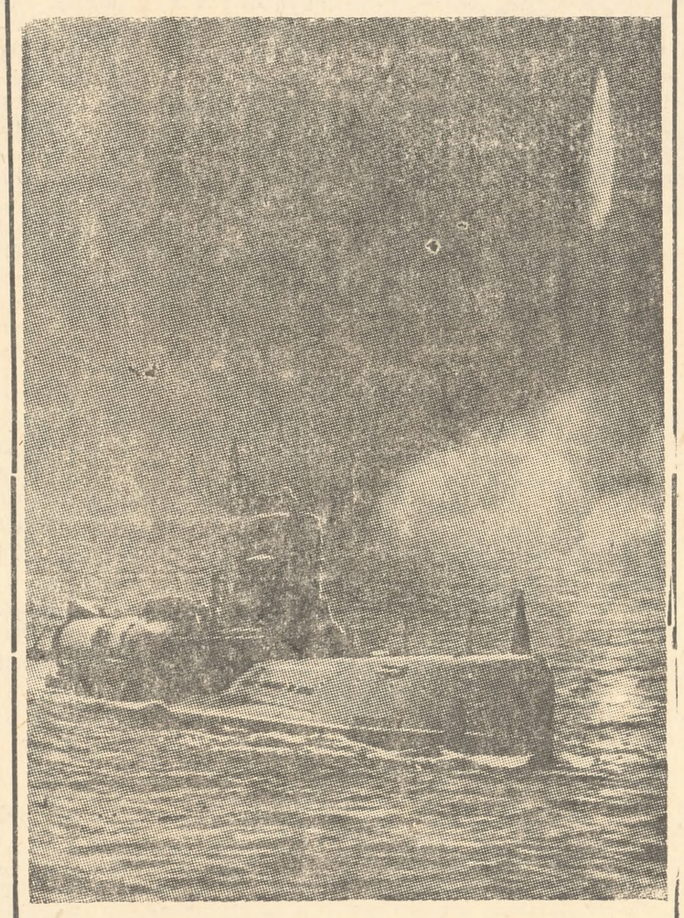
И той дълго разказва на сина си за красотата на труда, за истинския хубав живот. Момчето внимателно слушаше. Може би баща му за пръв път говореше така сериозно с него... Лицето на момчето му посивяваше като изсушена от слънцето земя, ту се наливаше с малинов сок.

Преди да си тръгнат, то взе в ръката си подковата, вдигна я над главата си и като замахна с всичка сила я запрати в реката.

Бащата с котлето стоеше до него. Той прегърна сина си и двамата закрачиха към селото.

(Пр евод от руски)

Из Съветския съюз

Предупреждение за войнолюбците! Облаци дим закриват надводния съветски ракетоносец, който току-що е изстрелял ракета. Успешно пускане!

А редом изплува подводен ракетоносец, който също вече е изпълнил успешно своята учебно-боева задача.

БТА — Пресфото

САМОДЕЙЦИТЕ ОТ „КАМЪШИТ" ГОСТИ НА ТУТРАКАН

Преди няколко дни на тутраканските трудещи се гостуваха самодейците от промкомбинат „Камъшит" — Силистра, които с успех представиха естрадно-сатиричния спектакъл „Ракетна карантина". Много добре се представиха Недялко Томов, Иван Маринов и Драгни Савов.

В паузата народни певци от колектива изпълниха добруджански народни песни. Накрая битовата група с голямо майсторство изпълни ръченици и хора.

Тутраканските трудещи с удоволствие биха посрещнали и друг път самодейците от „Камъшит". Но гостуването на силистренски самодейци ни навежда на мисълта, че и тутраканските предприятия трябва да направят всичко възможно, за да имат добре подготвени колективи.

Николай МАРИНОВ

ИЗГРАДИХА СЕКЦИЯ ПО БОРБА

Борбата се ползува с особена популярност сред жителите на Тутракан и околните села. Често се провеждат състезания, на които премерват сили най-добрите борци. А традиционният Тутракански панаир е известен със своите масови народни борби, на които наред с изтъкнати вече състезатели участвуват и млади, надеждни борци. Физкултурното дружество „Панайот Хитов" даде на окръжния представителен отбор такива добри състезатели като Велико Стефанов, Лютфи Салиев, Влади Тодоров, Марин Киряков, Йордан Киряков и др., които с чест защитават името на Силистренски окръг на републиканските първенства. Всичко това показва, че при по-голяма работа за масовизиране и популяризиране на борбата, тя ще спечели десетки нови привърженици, най-вече сред юношите и младежите.

Във връзка с това, по инициатива на ГК на БКП и физкултурното дружество „П. Хитов", в града се проведе съвещание, на което присъствуваха ръководители на предприятия и учреждения, състезатели и много любители на този мъжествен спорт. Съвещанието бе ръководено от секретаря на ГК на БКП др. Димитър Даскалов, който изнесе и подробна информация за състоянието и развитието на борбата в района на гр. Тутракан. Беше избран пленум на секцията в състав от 17 души, от които бе образувано петчленно ръководство на новоизградената секция, с председател Кирил Бойчев. Избраното ръководство с голямо желание подхвана работата за масовизиране на борбата сред юношите и младежите в района на дружеството.

Джемали ИБРАХИМОВ

Над 500 лв икономия

Учителите от с. Любен сами извършиха ремонта на училищната сграда. Със средствата на училищния бюджет бяха закупени само материалите — вар, пясък, бои и др., а останалите работи направиха учителите. По-чисти, по-светли и уютни станаха стаите и коридорите. Бяха реализирани икономии, възлизащи на повече от 500 лева.

Петър ДИМИТРОВ

НА МЕЖДУНАРНДНИ ТЕМИ

Златните патерици на Фервьорд

ООН ОСЪДИ отново расисткия режим на Фервьорд и призова към решителни мерки за обуздаване на фашистите от ЮАР. Но „железният" Фервьорд, както го наричат на Запад, с поразителна наглост заяви, че неговото правителство няма да отстъпи нито на йота, независимо от мнението на целия останал свят. На какво разчитат забравилите се южноафрикански расисти?

В Англия, Съединените щати и в други страни южноафриканските „лоби" не прекратяват бурната си активност. В Англия например като активни защитници на Фервьорд се проявяват лорд Солбърн, лорд Робино, лорд Александър, сър Хари Опенхаймер и много други лица със също такива гръмки титли и имена. По тяхно нареждане някои английски вестници започнаха шумна кампания в защита на Фервьорд. Те вдъхновиха министъра на външните работи на ЮАР Лоу да направи несравнимото по своя цинизъм изказване: световният бойкот на неговата страна се проваля, защото такива страни като САЩ, Англия и Холандия не желаят да загубят „значителния източник на суровини". Коментирайки това изказване, американският вестник „Ню Йорк Таймс" делово разясни: „На страните, гласували против резолюцията, се падат 63.7 на сто от южноафриканския износ. На тях се пада и 79.8 на сто от експорта".

Политиката е концентриран израз на икономиката—тази класическа формула се потвърждава от деловата и политическа биография на влиятелните защитници на Фервьорд. Всъщност и тримата споменати по-горе лордове са или директори, или членове на ръководствата на компании, тясно свързани с така наречената „голяма седморка". Що се отнася до сър Хари Опенхаймер, то той е стопанин на „голямата седморка", ръководител на „Англо-Американ корпорейшън оф Саус Африка", най-голямата от седемте златодобивни компании, създадени в Южна Африка. Опенхаймер държи в свои ръце банките, транспорта и многобройните южноафрикански мини, получаващи злато и платина, диаманти и хромити, железни и манганови руди, въглища и уран. На своите „златни патерици" той държи и министър-председателя на ЮАР Хендрик Френч Фервьорд., Фервьорд —писа за истинската цена на расисткия режим в ЮАР английският вестник „Тайм"—управлява страна, която без миннодобивните компании не би значила нищо всред другите страни. Активите, които определят положението на Южна Африка в света, са управлявани от господин Опенхаймер".

Статистиката дава следните данни за икономическите интереси на Англия и САЩ в Южна Африка. По официални данни половината от чуждестранните капиталовложения в Южноафриканската република—900 милиона фунта стерлинги - се падат на Великобритания, около 600 мили она долара — на Съединените американски щати.

В ЮАР са се създали такива крупни английски банки като „Барклейз", която има тук над 600 отдела, „Стандарт Банк", имаща около 700 отдела, а също диамантеният монопол „Де Брис" компаниите „Рио Тинто Зинк", „Империал кемикъл индъстриз" и много други.

Американският капитал солидно е представен в „Англо-Американ кън", в „Централ майнинг" —втората по значение компания в „голямата седморка", а също и в „Англо-Трансваал". В ограбване богатството на Южна Африка участуват 175 американски компании, между които такива крупни като „Форд мотор", Дженерал моторс", „Интернейшънъл харвертс, и „Файрстоун тайер енд рабер".

Експлоатацията на евтиния труд на африканските работници осигурява на чуждестранните монополи огромни свръхпечалби. Годишно „голямата седморка" получава около 100 милиона фунта стерлинги печалба и изплаща на притежателите на акции около 45 милиона фунта дивиденти.

Но не само блясъкът на злато то, сиянието на диамантите и шумоленето на банковите чекове обединява южноафриканските расистки власти с монополистите на колониалните държави. Сър Хендрик Френч Фервьорд не еднократно е заявявал, че той възнамерява да превърне своята расистка република в „брониран юмрук", в който ще се разбият вълните на черния национализъм, обхванал Африка". Тази решимост на ръководителя на южноафриканските расисти се оценява от монополите на Запада с тежестта на златото. Тя напълно отговаря на съкровените мечти на колонизаторите от НАТО да превърнат ЮАР в плацдарм за реванш, за реставрация на колониалните порядки в Африка. И те усилено укрепват този „последен бастион" на господството на белите в Африка.

Животът красноречиво доказва, че диктаторският, безчовечен расистки режим на Фервьорд се крепи на английските лири и на американските долари.

Световното обществено мнение трябва да застави държавите на Запада да изпълнят решението на ООН за прилагане на икономически санкции по отношение на ЮАР.

Няма съмнение, че под ударите на народите ще рухне бастионът на расизма в Южна Африка.

В. ДМИТРИЕВ
(АГЕНЦИЯ „НОВОСТИ")

Крайно класиране на отборите от „А" окръжна футболна група:

ОТБОРИ	М	П	Р	З	ГР	Т
„Ч. Звезда" Дулово	30	22	3	5	93:38	47
„Д. Дончев" с. Кайнарджа	30	18	5	7	69:32	41
„Левски" с. Главинича	30	15	11	4	81:51	41
„Добруджа" с. Средище	30	18	3	9	86:49	39
ДЗС „Я. Забунов"	30	13	9	8	61:55	35
„Вапцаров" с. Сокол	30	14	4	12	66:59	32
Промкомбинат — Силистра	30	13	5	12	53:48	31
„Лудогорец" с. Паисиево	30	12	5	13	56:64	29
„Добруджа" с. Искра	30	11	6	13	46:49	28
„Дунав" с. Попина	30	11	5	14	44:72	27
„Левски" с. Н. Черна	30	9	8	13	40:61	26
„Ботев" с. Секулово	30	8	9	13	37:67	25
„Левски" с. Сребърна	30	9	5	16	48:62	23
„Ботев" с. Белица	30	10	—	20	34:57	20
„Левски" с. Добротица	30	8	3	19	48:64	19
„Септември" с. Айдемир	30	8	1	21	32:66	11

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 82 (790) | Вторник, 14 юли 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

На 10 ЮЛИ т. г. почина забележителния марксист-ленинец, виднят деец на международното комунистическо и работническо движение, председателят на Френската комунистическа партия големият син на френския народ, другарят

Морис Торез

Роден през 1900 година в семейство на миньор в департамента Па дьо Кале, Морис Торез от 13 годишен започва работа в мините на Франция. През 1919 година става член на социалистическата партия, а през 1920 година на конгреса в Тур е един от създателите на Френската комунистическа партия. От 1923 година преминава на партийна работа. От 1925 година е член на Политбюро и от 1930 година генерален секретар на ФКП.

Другарят Морис Торез е един от организаторите на Народния фронт през 1934 година, препречил пътя на настъпващия фашизъм във Франция, на помощта на бореща се Испания, на Френската съпротива в периода на Втората световна война.

В годините след войната Морис Торез е последователен и неуморим борец за възстановяването на националната независимост на Франция, против милитаризацията на Западна Германия, защитник на мира и мирното съвместно съществуване, за единство на международното комунистическо и работническо движение.

Със смъртта на др. Морис Торез Френската комунистическа партия губи голям ръководител, международното работническо движение свой бележит деец и българският народ един голям приятел.

Поклон пред светлата му памет!

Работници, майстори, инженери, архитекти и техници от строителството и строителната промишленост!

Подобрявайте своята работа за по-бързо изграждане на строителните обекти, борете се за твърда договорна стойност и високо качество на строителството, за подобряване на строителните материали!

(Из Възванието на Централния комитет на Българската комунистическа партия).

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, СТРОИТЕЛИ!

ЗА ВТОРИ път нашият народ отдава хвала и чест на голямото дело на строителите, изразява своята искрена непринудена благодарност към тези, които бяха в първите редици в борбата срещу фашизма и капитализма и сега мъжествено воюват за изграждането на социализма. Празнуват строителите, празнуват хората, които в студ и пек в сняг и дъжд не спряха своя съзнателен труд и дадоха на Родината Димитровград и Рудозем, Кремиковци и „Марица—изток", Металургичния завод „Ленин" и Баташката водносилова каскада, построиха с коравите си ръце Азотно торовия завод край Стара Загора, десетки крупни електроцентрали и хиляди нови слънчеви жилищни и културно-битови сгради, и какво ли не още.

В дните пред Двадесетгодишнината от славната победа на Девети септември не може да не отчетем колко се измени обликът на нашата страна. Там където някога отруденият селяк чоплеше земята с дървеното рало, сега извисяват корпуси стотици заводи, в планинските гънки слънцето отразява лъчите си в сините води на язовирите, а блестящите ленти на асфалтираните пътища сочат верния път, пътя към комунизма. И в създаването на тази прекрасна картина челното място се пада на многохилядната строителна армия от строителни работници, монтажници, техници и архитекти, ръководени и направлявани от изпитаната в борбите Българска комунистическа партия.

Под златните ръце на строителите бързо променя облика си и нашият Силистренски окръг. Гордо се извисяват корпусите на ДМЗ „Стомана" и ДИП „Добруджа, на ДИП „Дунав" и ДКК „Нектар". Десетки нови жилищни и обществени постройки превърнаха скупия ни крайдунавски град в град красавец. Дело на строителите са новите слънчеви училищни сгради, болници, детски градини, читалища селскостопански сгради и така нататък. Пътните строители предадоха стотици километра нови асфалтирани пътища и включиха в пътната мрежа и най-отдалечените селища.

С всяка измината година направа обемът на строителството в окръга. Пред строителите се поставят все по-големи и отговорни задачи. Растат изискванията, но едновременно с това нарастнаха опитът и знанията. Сега десетки бригади и отделни строители служат за пример и подражание на останалите работници. За дългогодишен и съзнателен труд, за проявено майсторство в професията и ново отношение към задачите са наградени с високи правителствени награди Добри Николов, Георги Кунчев, Иван Христов, Михаил Жеков, Сава Петров, Иван Бобчев, Иван Александров, Иван Георгиев, а десетки други са на почит и уважение.

Гордост на строителите са бригадите на Добри Енев, Иван Липков, Ради Тодоров, Михаил Жеков и много други, които с качественото и срочно осъществяване на строително-монтажните работи заслужено заемат челните места в социалистическото съревнование. Тяхният опит и знания се изучават и усвояват от работниците по всички строителни обекти.

Несъмнени, беспорни и големи са успехите постигнати от наши те строители и монтажници. Не бива обаче да се смята, че това е предел. Пред тях сега стоят важни и отговорни задачи, които чакат решение. Преди всичко това са въпросите за срочното завършване и предаване в експлоатация на новите обекти. От особена важност за икономиката на окръга ни и за подобряване бита на населението час по-скоро да започне използването на строящите се сгради и съоръжения. Сериозно внимание трябва да се обърне и на въпросите за качеството на строително монтажните работи, на снижението себестойността и на бързо нарастване производителността на труда.

Няма съмнение, че нашите строители и монтажници, които неведнъж са показвали пример на истински трудов героизъм занапред ще работят с удвоени сили за изграждането на великата перспектива, която начерта Партията на своя исторически Осми конгрес.

Честит празник, строители! Слава на вашия мирен и съзидателен труд.

КООПЕРАТОРИ И МЕХАНИЗАТОРИ, СРОЧНО И КАЧЕСТВЕНО ДА ПРИБЕРЕМ ЖИТНАТА РЕКОЛТА!

РЕЙДОВА БРИГАДА

ВСЕКИ НЕДОСТАТЪК ПРИ ЖЪТВАТА ДА СЕ ОТСТРАНИ

НАМИРАМЕ СЕ в най-усилените дни на полска работа. Сега, успоредно със срочното и без загуба прибиране на реколтата от есенниците, ръководителите на кооперативните стопанства от окръга, трябва да организират и изсушаването на тютюна, извличането и съхранението на сламата, брането и изнасянето на зеленчуците и плодовете и др. Изпълнението на всички тези задачи до голяма степен зависи от умението на ръководителите правилно да използват наличната работна ръка и селскостопанска техника.

От направената проверка в някои кооперативни стопанства обаче се вижда, че при прибирането на реколтата наред с положителните страни се допускат и сериозни слабости.

В кооперативното стопанство от с. Сокол при изпълнението на тая най-важна в момента задача е създадена сравнително добра организация. Тук жътвата на ечемика е приключила и от 17 148 дка пшеница към 10 юли са пожънати близо 5 000 декара, от които с виндроуери 2 900 дка, а останалите с комбайни. Наличните 7 комбайни на стопанството се използват най-рационално, като работят всички при пълно натоварване. Сред комбайнерите е водена разяснителна работа и сега се извършва ниска и качествена жътва без да се допуска разпиляване на зърно. Добре работят и комисиите за народен контрол в този район. По тяхно предложение още в началото на жетвата са отстранени някои слабости при пренасянето на зърното с камиони. Сега не се допуска разпиляване на зърно. На площадките зърното своевременно се почиства и внася в складовете. Води се борба с житната дървеничка.

Не така обаче стои работата в съседното стопанство Зафирово. Тук неоправдано се изостава с жътвата на пшеницата с комбайни. Така например от 17 200 дка към 10 юли с виндроуери бяха пожънати 3 900 дка, а с комбайни едва 540 дка, а в съставното село Коларово към същата дата жътвата на пшеницата още не беше почната.

Въпреки това изоставане в стопанството не са взети нужните мерки за пълно натоварване на наличните комбайни. Така например на 12 юли от 9 комбайна работеха само 5, и те започват работа много късно едва към 10.30-11 часа. Ръководителите на стопанството обясняват това бездействие и непълно натоварване на комбайните с това, че пшеницата била още зелена, а късното започване с утринната роса. Но, ако наистина останалото жито е още зелено, защо тогава комбайните не се използват за овършаване на пожънатите с виндроуер площи? Може ли да се говори за наличие на роса чак до 11 часа? Ако има роса, как тогава комбайнерите от съседното стопанство Сокол могат да почват работа от 8.30-9 часа сутринта?

Някои от комбайнерите от района на Зафировското стопанство като Аспарух Илиев от Зафирово, въпреки дадените указания и направените бележки продължават да жънат некачествено и да пилеят зърно. На площадките за зърно не се води никаква борба с житната дървеничка, не се спазват дадените в това отношение указания

В ТКЗС Ситово е създадена добра организация по прибирането на реколтата от есенниците. В това отношение напълно се натоварват наличните комбайни и към 10 юли от 20 000 декара са пожънати и овършани близо 4 000 дка. От близо се следи за качеството на работата и не се допуска разпиляване на зърно. Тук обаче не са взети навреме всички необходими мерки за пречистването и изсушаването на зърното. Наличните веялки не са достатъчни, слаба е механизацията по площадките. Към 12 юли още не бяха готови приспособленията, които се правят към веялките за почистване на зърното. На площадките в с. Искра към 12 юли имаше натрупано над 600 тона зърно, от които 260 тона ечемик и около 350 тона пшеница. Наличните площадки вече са задръстени, а 4-те веялки на ток предадени към това село не се използват денонощно. Малко са и хората заделени за лопатиране на зърното. Като се има предвид, че наличните 3 комбайна вършеят на ден близо 100 тона, то трябва да се вземат бързи и решителни мерки за прочистването и изсушаването на зърното и освобождаването на площадките.

Подобно е положението и в село Поляна, където на площадките има натрупано над 300 тона зърно, а от наличните веялки работи само една.

Тези недостатъци макар и дребни наглед могат сериозно да затруднят работата по прибирането на реколтата.

Ето защо, ръководствата на тези стопанства трябва да вземат бързи и решителни мерки за тяхното отстраняване.

Ангел ДИМИТРОВ
Началник на Окръжната инспекция за партиен и държавен контрол

Любен БАЛЕВ
Старши икономист при Окр. народен съвет

Хаккъ РУФИЕВ
От редакцията на в. „Силистренска трибуна"

Първото зърно за държавата

Преди три дни кооператорите от с. Долно Ряхово тържествено изпратиха първите камиони натоварени с ечемик за складовете на ДП „Зърнени храни" в село Малък Преславец. В срок от няколко дена четири коли на стопанството непрекъснато извозваха ечемичено зърно и отчетоха количествата, договорирани с изкупвателната организация.

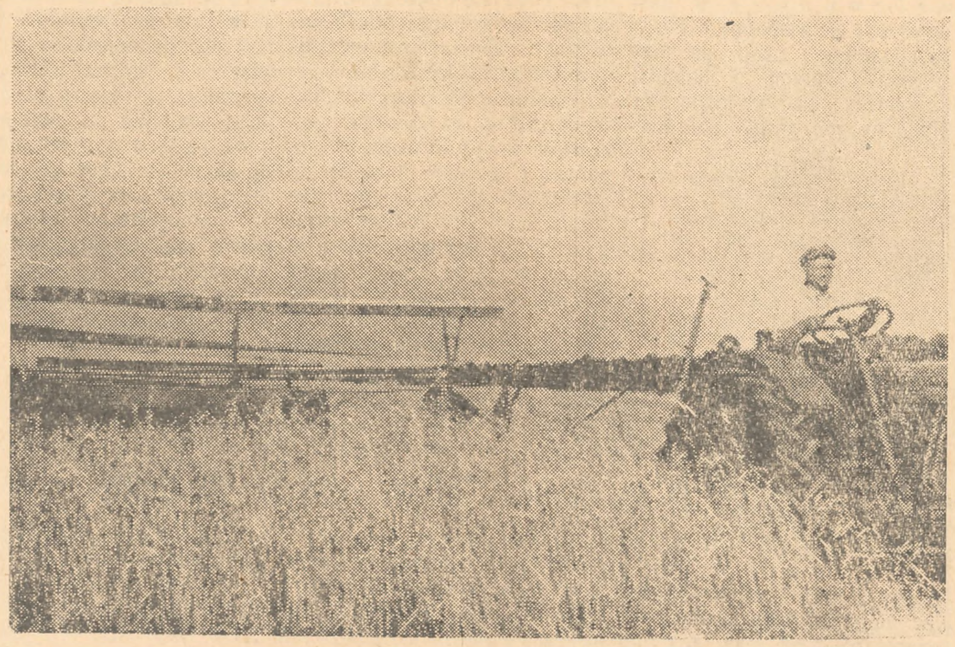
Веднага след почистване на житото същите камиони ще започнат извозването му за изпълнение на договорните задължения.

Халил ИБРЯМОВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на селскостопанските мероприятия до 11. VII. 1964 год.

ТКЗС	жътва на пшеница %	зас. фуражна царевица II	тютюн низи
Айдемир	29	67	0
Калипетрово	11	66	3
Бабук	25	36	1.6
Алфатар	13	52	2.4
Алеково	33	44	2.5
Иширково	24	40	8.3
Смилец	48	110	4.4
Попина	42	68	10.2
Сребърна	41	125	5
Ситово	43	80	2.1
Срацимир	36	101	0
Кайнарджа	20	79	1
Голеш	7.4	108	0.1
Средище	7.5	36	0.2
Тутракан	29	124	1.9
Нова Черна	36	123	0
Старо село	43	33	2.3
Белица	39	47	11.9
Главиница	56	19	11.7
Ст. Караджа	36	32	17
Сокол	33	56	26
Зафирово	38	25	1
М. Преславец	49	50	9.5
Дулово	9	44	11
Межден	18	х	6.6
Окорш	12	37	20.1
Секулово	16	54	10.5
Добротица	24	112	14
Чернолик	18	38	10.2
Паисиево	49	100	17
В-ко ТКЗС	27.6	62.8	9

Трактористът Петко Николов от ТКЗС — Добротица умело управлява своя вендроуер и оставя след себе си в голямата нива равни откоси.

ВСИЧКИ ЗАДАЧИ ЕДНОВРЕМЕННО

Трудовото оживление в блоковете на с. Правда не стихва. Едни от кооператорите прибират реколтата, други окопават последните декари, засети с царевица.

За механизаторите много важна задача сега е сеитбата на царевица —втора култура. В продължение на два дни Ахмед Халилов, Мехмед Кърджъ и Мустафа Ахмедов изораха с машините си 250 декара площ, от която 180 декара успяха да засеят вече с царевица.

Съревнованието между звената в бригадата на Илиаз Керимов от с. Правда се засилва с всеки изминат ден. В чест на 20-годишнината на 9 септември кооператорите се стремят да изпълняват всички задачи едновременно и да заемат челно място в района на стопанството.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

Партийното събрание — школа за възпитание

Огромно е значението на партийното събрание за по-нататъшното издигане авангардната роля на партийните организации и комунистите. В решенията на Майския пленум на ЦК на БКП е записано: „Много важно е да се издигне още по-високо ролята на партийното събрание, където следва да се поставят на обсъждане най-животрептящите въпроси от живота на колектива, смело да се разгръща критиката на недостатъците, да се създава атмосфера, в която всеки комунист да казва свободно своето мнение, да участвува активно в живота и дейността на партийната организация".

Окръжният комитет на БКП в последните години направи много, за да създаде необходимите обективни и субективни условия и фактори, които действуват за издигане равнището на партийното събрание. В партийните ръководства се избират комунисти с по-голяма образователна и политическа подготовка, подобрява се качественият състав на партийните членове, те активно се включват в материалното производство. На събрания се поставят за обсъждане важни въпроси от организационен, стопански и политически характер. Събрания се провеждат по-редовно, с добра подготовка, при активно участие на комунистите.

Преди пролетната сеитба първичната партийна организация от село Сокол възложила задача на комуниста Драган Вутов — инженер в ТКЗС, да докладва за подготовката на машините и инвентара за сеитбата и за участието на комунистите в ремонта. Той задълбочено, критично, персонално е докладвал за работата на комунистите. Събранието е преминало при голяма активност. Обсъдената информация и предложение за решения помогнали да се мобилизират силите на всички механизатори за извършване на бърз и качествен ремонт. С добре отремонтирани машини навлезе степанството в прибирането на реколтата.

Така подготвят и провеждат своите събрания и първичните партийни организации в Пожарево, Гарван, Грънчарово, Ножарево, ТПК „Дунав" и др. За обсъждане се поставят конкретни, проблемни и интересни въпроси, добре подготвени, с ясни решения, които разкриват перспективите за работата на първичните партийни организации. Събранията не продължават дълго. Дневният ред се съобщава навреме. Малко от комунистите отсъствуват.

Градските и общински партийни комитети през тази година оказват по-близка и навременна помощ на партийните организации за подобряване на планирането и тематиката на събранията. Поставят се за разглеждане въпроси, които осигуряват изпълнението на решенията на Осмия конгрес на Партията. Все по-ясно се изтъква ролята, мястото и заразяващия личен пример на комунистите пред членовете на колектива. Умело се свързва партийната работа със стопанските задачи. Партийните организации в промишлеността и търговията обсъждат икономическите показатели, своевременно разкриват тесните места, нерешените въпроси и насочват комунистите към тях.

Но все още помощта на градските и общинските партийни комитети за издигане равнището на партийното събрание не е задоволителна. Съществува голям формализъм и шаблон при планирането на разглежданите въпроси в партийната и стопанската работа. Много партийни организации разглеждат само текущи, стоящи пред организацията задачи. Не се проявява самоинициатива от секретарите и бюрата на организациите. Първичната партийна организация при първа полевъдна бригада в Алфатар от началото на 1964 година е поставила за разглеждане повече от 30 въпроси, предимно по текущи селскостопански задачи, за хода на партийната учебна година и др. Разглежданите въпроси са много и не са били подготвени добре. Докладите и предложените решения имат стопански характер. Не са обсъждани дейността и приносът на комунистите за изпълнение на задачите.

Организационният отдел на Окръжния комитет на БКП направи задълбочена проверка затова, как се подготвят и провеждат събранията в партийните организации. Основните изводи от проверката бяха съобщени на градските и общински партийни комитети. На заседания общинските партийни комитети в Иширково, Сокол, Средище, Алеково и др. обсъдиха състоянието при тях и набелязаха конкретни мерки за издигане нивото на партийните събрания.

Сега след Майския пленум на ЦК на БКП е наложително бюрата на първичните партийни организации да обърнат по-голямо внимание за по-добрата подготовка и правилното провеждане на събранията. Те трябва да се превърнат в школа за възпитание на комунистите. На тях се поставя и обсъждат редицата проблемни въпроси, разгледани на пленума на ЦК на БКП, отнасящи се за авангардната роля на комунистите, за участието им в труда, за политическата работа, извършвана от първичните партийни организации и комунистите, за разясняване икономическата политика на Партията, за съдържанието и равнището на идеологическата работа и др. Събранията да се свикват редовно, като се осигурява активното участие на комунистите при обсъждане на поставените въпроси. Само тогава те ще изиграят своята роля като висш орган на първичната партийна организация.

Двайсет и пет строители и слънцето

КОЛКОТО и да се напрягаше Атанас Русев нищо не можеше да чуе, защото бетонобъркачката гърмеше. Тя беше нова бетонобъркачка, неразработена, и отгоре на всичко дори мъничко стърчеше, но никой не обръщаше внимание на това, защото не им беше за първи път да слушат гърменето на бетонобъркачка. Атанас Русев извика, че непременно ще вземе. Той, разбира се, нищо не беше разбрал, но просто се досети, че работниците искат вестници (идваха рано на строежа и не успяваха да си купят вестници, а сега непременно искаха да прочетат вестниците, защото беше празника на строителите). Атанас Русев подкара каруцата и извика, че преди да иде за вар и за дъски ще отиде до павилиона на РЕП.

— Давайте момчета, давайте, че ни напече слънцето — каза бригадирът Добри Енев от ОСО — Силистра.

Разправяше си Добри, но всички знаеха, че обича слънцето, както и самите те го обичаха. Професията им беше такава — строители. А строителите обичат слънцето. Все нагоре отиват, към него.

...Четири години все заедно работят. Събра ги Добри — кофражисти, зидари, мазачи — и образуваха строителна комлексна брига. Къде ли не ходиха, какво ли не строиха—и силистренската болница, и сушилните на ДИП „Липа", и сградата на ДИП „Добружа"... И всичко все предсрочно завършват!

На 17 април тази година направиха първата копка на бъдещия модерен млекокомбинат. — Голям млекокомбинат ще бъде — с капацитет 12 млн. литра мляко годишно — каза техническият ръководител на строежа Васил Берберов... Бързат строителите. За сега са готови само двата големи навеса. В момента работят на главния корпус. Вече са издигани основите. Еньо Добрев, Хараламби Маринов и Еньо Енев коват кофража. В другия край пък Ахмед Мехмедов, Стефан Алексиев и Кольо Атанасов извършват изкопните работи. Те всичките са най-сръчи. Всеки месец прехвърлят стоте процента, кой с 30, кой с 25...

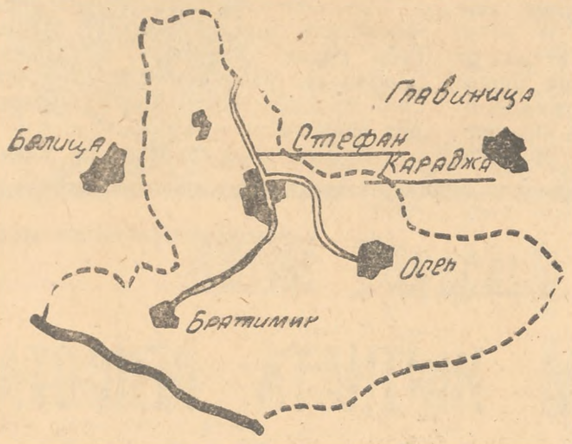
...Гърми бетонобъркачката. Хараламби се мъчи да надвие шума й — свири си мелодията за нещастния крал на палячите. Мелодията наистина е тъжна, но е и хубава. Хараламби често я слуша по радиото и знаеше, че рано или късно и тя ще му омръзне, както на времето му омръзна и „Марина", но за сега си я харесва. Защото е мелодичен и весел човек по природа. А сега е и радостен, както са радостни всички негови другари от бригадата. Не е шега работа — в чест на празника на строителя — 121 на сто.

Цветан ПЕШЕВ

СТЕФАН КАРАДЖА

ПО ПЪТЯ НА ВЪЗХОДА

В СЪСТАВА на общинския народен съвет на село Стефан Караджа, освен централното село, влизат и селата Преславци и Осен. Населението на съвета възлиза на 3 070 души.

Под ръководството на Партията трудово-кооперативното стопанство, разполагащо с 34 000 декара обработваема площ, се развива преди всичко в областта на растениевъдството и говедовъдството.

НАШИТЕ ПЕРСПЕКТИВИ

(Беседа с председателя на ТКЗС Христо Стоянов)

ДОСЕГАШНИТЕ успехи на нашия кооператив не ни задоволяват. Ние отправяме поглед към идните дни, когато мислим,че ще направим много по-широка крачка в развитието на стопанството. И занапред районът ни ще остане зърнено-производителен. Четиридесет процента от обработваемата ни площ ще заема пшеницата. Разрешаването на зърнения проблем и занапред ще привлича нашите усилия—ще работим главно за повишаване на вредните добиви.

За да имаме повече парични доходи, сме се насочили към тютюна. През 1960 година с тази култура засяхме 250 дка, а през тази година—1 300 дка. Строим сушилни и шатри, вкарваме машините в обработката му. Чрез тютюна ние искаме да осигурим едно по-високо и по-твърдо заплащане на кооператорите.

В животновъдството отделяме по-голямо внимание на говедовъдството, Тук, за да имаме по-добри резултати, през идната година ние сме запланували построяването на модерен краварник за 300 животни. А с осъществяването на този план ще разрешим два въпроса: концентрация на продуктивните животни и механизация на трудоемките процеси, което беше невъзможно в досегашните малки и разпокъсани помещения.

За да се повиши производителността на труда, обръщаме все повече поглед към механизацията. Ще пристъпим по-смело занапред към механизираното отглеждане на захарното цвекло, тютюна и фасула. Облекчаването на човешкия труд е наша първостепенна грижа.

Стопанството ни с всяка измината година укрепва икономически. Скоро ние ще преминем към гарантирано заплащане на труда. С това веднъж завинаги ще премахнем страха от природата и зависимостта от нея.

Светли са перспективите на нашия кооператив и с всеки изминат ден се приближаваме към тях. Пълното задоволяване на всестранните нужди на кооператорите—ето нашата крайна цел, към която с уверени крачки вървим.

Новата училищна сграда в Стефан Караджа не само говори за новия облик за селото. Тя дава прекрасни възможности за пълноценно водене на учебните занятия за свързването училището с живота. В нея сега се учат децата на кооператорите, тези които преди Девети септември не можеха и да помислят, че със собствените си ръце ще построят такава училищна сграда в селото.

Цифри на напредъка

В района на съвета за двадесетте свободни години са построени 573 нови къщи от всичко 640.

Радиото стана и тук неразделна частица от бита на хората. Затова броят на радиоапаратите нараства непрекъснато и вече достигна цифрата 445.

От населението в съвета само през 1963 година са закупени 49 093 метра памучни и 6 439 метра вълнени тъкани.

Сега в съвета няма нито един неграмотен човек. А преди Девети септември броят на неграмотните е бил не по-малко от 1900 души.

От района на съвета във висшите учебни заведения сега се учат 18 младежи, а в средните училища — 78.

През годините на народната власт в съвета са построени 3 училища, 3 фурни, два читалищни дома, поща, голяма административна сграда на ТКЗС и др.

През годините на народната власт за благоустрояването на селата беше направено твърде много. Само през последните години са направени тротоари, възлизащи на 2 300 метра.

ПО СВЕТЛИЯ ДРУМ КЪМ БЪДЕЩЕТО

ПРЕЗ 1946 година, още когато селяните от с. Осен се организираха и заживяха задружно, имаше хора, които не вярваха в преодоляването на трудностите. Но здравото зърно, хвърлено на село, покълна и бързо избуя. С всяка измината година, под напора на нарещни ветрове, новото кооперативно стопанство укрепваше. Малките рекички на първите стопанства бързо растяха, докато през 1959 година се вляха в една пълноводна река и понесоха живота по още по-светлия друм на преуспяването.

Кооперативното стопанство в с. Стефан Караджа обедини земята и ресурсите на четири малки кооператива: Ст. Караджа, Преславци, Осен и Братомир. Сега, когато се намираме пред прага на големия празник и направим един анализ на успехите само за последните пет години, ще видим колко голям е поирастът във всички отрасли на стопанството.

Общата продукция на растениевъдството нарасна от 193 264 лева през 1958 година на 1 042 549 лева през 1963 година, или близо шест пъти. В животновъдството — от 148 248 лева на 439 989 лева. А общо във всички отрасли — от 411 828 лева на 1 813 815 лева.

Тези съпоставки са достатъчни, за да ни покажат красноречиво с какъв темп се развива стопанството. Но това проличава и без цифрите. Човек, който познава тези села отпреди няколко години и сега надникне в тях, ще остане изумен от промяната. Няма ги старите схлупени къщурки, няма ги ония свитички хора с продънените шаечени панталони. Промяната е настъпила съвсем скоро, те сега и сами се чудят как са могли да живеят преди без електричество, без вода и шосета. Промяната се е отразила и в лицата на самите хора. Сега те са по-смели, чувствуват се силни и стъпват по-твърдо по светлия друм към още по-заможен и щастлив живот.

Наред с доходите за разпределение в стопанството растат и основните средства за производство. Разширява се материалната база за възпроизводство. Основните фондови средства от 289 584 лева през 1958 година нараснаха на 1 192 256 лева през 1963 година. Този ръст дава възможност за още по-бързо укрепване и разширяване на производството, за още по-бързото нарастване на доходите за разпределение. Дава възможност за вмъкване на още по-голяма механизация в различните отрасли на нашето производство. Механизацията и техниката в стопанството бележат най-голям прираст. От един „Фордзон“ и една вършачка в началото, сега ние имаме 20 трактора, 7 комбайна и 15 автомобила. Наред с повишаването на производителността на труда и поевтиняването на продукцията с всяка измината година се облекчава и човешкият труд. Механизацията вече стана отличителен белег на нашето животновъдство. Но в близките няколко години тя трябва да навлезе още по-широко в производствените процеси. Така, чрез вмъкване на механизацията в трудовото ежедневие на нашите кооператори, ние ще се приближим към още една възвишена цел — черният, тежкият селски труд да бъде премахнат.

Сега всички кооператори до един са убедени в най-скорошното преуспяване на кооперативното стопанство, в неговото още по-всестранно укрепване. А в това те виждат най-прекият път за подобряване на своето благосъстояние. В чест на славната Двадесетгодишнина всички са поели лични и колективни обещания. Тридесет звена и пет ферми работят за завоюване на званието „Колектив за комунистически труд“. В движението за получаване на Паспорта на трудовата слава и Юбилейната значка вече се включиха повече от четиридесет кооператора.

Сега партийното и стопанското ръководство подготвят почетна книга, на чиито страници ще намерят място основателите на кооперативното дело в съвета, първите ръководители и челниците, завоювали Паспорта на трудовата слава и Юбилейната значка.

През настоящата година, целият трудов колектив е здраво сплотен около редиците на Партията и с чест ще рапортува пред Двадесетгодишнината за преизпълнение на свите планове и дадените обещания, ще посрещне с открито чело Светлия празник.

Йордан ЦАНЕВ

секретар на Общинския партиен комитет

ОНЕЗИ, КОИТО БЯХА ПЪРВИ

ВЕЗЛЮДНОТО селце Осен още преди Девети септември идвали подплашени от тежката неволя селяни, за да търсят земя и „щастие“. Настанявали се в полусрутените турски къщи. Но мнозина от тях, изплашени от безводието и от страшната мизерия, престоявали известно време и пак напускали малкото селце. Само най-твърдите останали да се преборят с неволите и трудностите. Но идва и тук Девети септември. Хората вече имат възможност сами да станат господари на своя живот. Още на девети септември 1946 година най-смелите и най-дръзките се събират в полуразградения двор на бай Стефан Стоянов и полагат основите на кооператива. Председател става бай Стефан, а останалите седемнадесет души са първите членове на кооперативното стопанство: Сава Къдрев, Иван Илиев, Георги Атанасов и др.

Наистина неимоверно големи са били трудностите през началните години. Обработката на земята се извършва пак без техника, воловете не достигат. Първото възнаграждение на кооператорите е твърде малко, но въпреки сушавата 1947 година гладът не идва в селото.

Укрепването на стопанството дойде с годините. През 1956 година вече в селото няма нито един частник. Доходите на кооператорите нарастват. Семейството на бившия ратай, Иван Тонев който години е работил на господарите преди Девети септември, също се замогва. Той работи и досега в животновъдството. Построи си нова къща, една от най-хубавите в селото. Така се обновяваше Осен. През 1954 година и тук от чешмите затече бистра вода. Падна от гърба на хората най-тежкото бреме —да носят от десетки километри с каците вода. През 1956 година селото беше и електрифицирано. През съща та година беше построен и читалищен дом. Читалищен деятел сега е дядо Стефан Стоянов, първият председател на кооператива. Въпреки че е стар, той още е пълен с енергия. В читалнята при дядо Стефан винаги е оживено. Стари и млади хора ходят при него, за да прегледат вестниците, за да си вземат хубава книга за прочит.

Благодарение на доброто възнаграждение битът на кооператорите през последните години все повече и повече се подобрява. Домовете на хората са обзаведени с хубави мебели, няма дом без радиоапарат. Дворовете са с хубави огради и градинки. На мястото на старото училище е построено ново, където се учат децата на осенчани. Сега те раснат в радост, щастливи, а първите кооператори, някои от които вече са пенсионери, са доволни, че кооперативът, на който тук те положиха основите, укрепва и се развива.

Веска ПОПОВА

Гордостта на стопанството

ДВЕ години вече е тракторист Костадин Кадрев от Осен. Упорит и сръчен механизатор е той. Затова през миналата година успя да се нареди на челно място сред механизаторите от стопанството, като продължи много междуремонтния срок на своя трактор. Пред Славната годишнина той обещава да се труди безаварийно, да преизпълни своя план с 20 процента и да направи икономии от гориво, с които да работи два месеца.

СЮЛЕЙМАН Шакиров в Преславци си спечели славата звеновод-тютюнопроизводител през миналата година, когато звеното му получи по 200 кг продукция от декар. Сега пред Двадесетгодишнината кооператорите от неговото звено обещаха да получат по 205 килограма тютюн от декар. И на тези хора, които никога не са забравяли дадената си дума, може да се вярва.

ТОДОР Неделчев е един от дългогодишните доячи в кооператива. Сега той е бригадир на кравефермата в Ст. Караджа, която се бори за спечелване на званието „Ферма за комунистически труд“. От основаването на стопанството досега той винаги се е нареждал между челниците. И тази година той ще се нареди сред тях, защото досега фермата му е предала 12 тона мляко над плана.

ГОДИНИ НА КИПЕЖ

ЗА МЪКАТА на хората от съвета преди Девети септември може да се разказва много. Най-важното — за тези отрудени хора абсолютно никой не мислеше. Идваха румънците —експлоатираха, идваха българските чорбаджии — пак експлоатираха. И така с години. Затова този край с неговите малки селца се считаше за един от най-изостаналите.

Но миналото сега остава все по-назад и по-назад. И от него ни делят не само изминалите двадесет години. Делят ни онези хубави дела, с които зарадва отрудените селяни народната власт. И трите села на съвета вече са електрифицирани, а двете от тях — водоснабдени. Шосета свързват Осен и Преславци с главния път. А това улесни пътуването на кооператорите до Силистра, Русе и Исперих.

Благоустрояването на селата се подобрява всеки ден. И за него говорят не само новите къщи, новите обществени, битови и културни сгради. И в трите села се поддържат хубави градини, което променя техния външен вид. Наред с другите придобивки не можем да не споменем, че в Стефан Караджа има участъкова здравна служба и родилен дом, в които петнадесет години вече здравните работници се грижат за опазване здравето на кооператорите.

След Девети септември беше извършен истински прелом в областта на учебното дело. Колкото невероятно да звучи, но преди годините на народната власт в района на съвета нямаше нито един човек с висше или средно образование. Броят на младежите с висше, полувисше и средно образование сега над мина цифрата 30.

Наистина огромни са преобразованията, които станаха през годините на народната власт в съвета. И те не се разпростират само в благоустрояването и подобряването бита на хората.

Петър ДОНЕВ

Живот -- мъжество и воля

ТОЙ изгуби своите крака млад— едва 26-годишен. Остана без крака. Но запази с чест своето име на човек волеви и твърд, в който жаждата за живот надделява всичко.

... Но колко усилия бяха нужни. И сега Марин Данов от с. Осен се вижда в своя дом непосредствено след злополуката. Току-що беше се завърнал при семейството си след лечението във Варна. Това бяха дни на изпитание. Краката му не са заздравели още напълно, но Марин си направи възглавнички и с тях прави отново първи опити да проходи. Но сега много по-трудно, отколкото през детството. По-голямата му дъщеря, едва седемгодишна, му помага, учи го да ходи заедно с по-малкото му дете. Първи стъпки — първи радости и първи разочарования. Колко пъти, бевсилен в своите тренировки, той се похлюпваше по очи на върбовото миндерче и се отдаваше на страданията си. И колко мъжество му е било необходимо, за да преодолее тези мигове и след това, виждайки недоверието в очите на жена си да я убеди, че усилията му не са напразно. Но до себе си той чувствувал и нейната ръка— ръка на всеотдаен другар в живота.

После с помощта на кооперативна Марин си изработи протези. Тренировките продължават — сега още по-трудни, по-упорити. И упорството на младия комунист надделява над всичко. Марин малко по малко започва да се движи свободно. А заедно с това се връща старата му обич към машините. По негово настояване, въпреки неверието от страна на някои стопански ръководители, той отново възсяда стария „Фордзон“ на кооператива в с. Осен. Заработва. За очудване на всички...

По-късно Марин е на работа в Главиница, където близо две години работи като механизатор. Макар и без крайници, той често застава между челниците механизатори. От 1962 година е на работа в стопанството в село Ст. Караджа.

Тринадесет години е тракторист Марин Данов.

— Помогна ми Партията, помогнаха ми моите добри съседи — казва той. — Помогна ми и стопанството да си построя нова къща. Хубаво е да чувствуваш, че си сред всички хора, че имаш място сред тях, извоювано с труд. И колко е горчив залъкът, когато не си го изкарал със собствените си ръце... А моята жена е незаменима. Чувствувам се достоен член на обществото и изпитвам неизмерима радост от това.

Петко СВЕТЛИНСКИ

ЗВЕНОТО НА ЕМИН АХМЕДОВ

РАБОТЛИВИ са кооператорите от звеното на Емин Мехмедов. И Фатме Мехмедова, и Есма Еминова, и Дура Мусова—всички работят съзнателно и упорито. Цялото звено работи упорито и съзнателно, затова и успехите му са завидни. Миналата година получи по 207 кг тютюн от декар, слънчоглед—206 кг, царевица—365 кг. Звеното получи по този начин по 0.40 лв. допълнително възнаграждение на трудоден и се нареди наравно със звеното—първенец на Сюлейман Шакиров.

За тези успехи всички имат дял. Но най-голям е Еминовият. Емин е дългогодишен звеновод. За получени високи добиви от царевицата и слънчогледа още през 1960 год. беше удостоен с Народен орден на труда—сребърен. А за миналогодишните постижения общинският комитет на БКП както и правителният комитет на стопанството в Преславци го наградиха с петнадесетдневна екскурзия до Съветския съюз. С колко прекрасни впечатления се завърна Емин от там! Завърна се и пак поведе звеното...

По случай двадесетгодишнината на славното деветосептемврийско народно въстание звеното на Емин Ахмедов е обещало да получи още по-високи добиви от досегашните— по 208 кг тютюн, 210 кг слънчоглед и 380 кг царевица от декар. Сега трудовото ежедневие на звеното е запълнено с грижите за осъществяване на поетите одещания. Три пъти окопаха тютюна. Набраха и първите златни низи. И царевицата, и слънчогледа, и фасула са окопани. А каква царевица е станала само! Да и не се нагледаш! И дъждът помогна, но кооператорите знаят, че главната причина е доброто обработване. И се надяват да получат повече царевица от заплануваната. И слънчоглед повече да получат, и фасул, и захарно цвекло. А колкото за първенството—знаят, че ще бъде тяхно. Преходното червено знаме на „Звено първенец“ завинаги ще остане при тях. И как иначе—та цялата пролет не ги е напускало. Все си е при тях. Над главите им се развява.

Петко ВЪЛЧЕВ

КОМПЛЕКСНАТА МЕХАНИЗАЦИЯ ОТКРИВА ПЪТЯ за производството на евтина продукция

В НАЧАЛОТО на годината механизаторите Георги Атанасов, Никола Цанков, Никола Атанасов, Иван Павлов, Христо Обретенов и Христо Рачев приеха обещание да обработят по 1 000 декара царевица за зърно, по 600 декара царевица за силаж и по 1 000 декара слънчоглед.

ВЧЕСТ на 20-годишнината от Девети септември цялата дейност на стопанските ръководства в нашия окръг е насочена към изпълнението на плана за 1964 година. За това говорят разгърнатите мероприятия на управителните съвети на ТКЗС и партийните комитети. Но тази година има един нов момент в работата им. Това е използването на завоеванията на науката и техническия прогрес. Много мероприятия провеждат ръководствата на стопанствата по обработката на земята, внедряват високодобивни сортове, по-ефективно използват техниката. Но нашето внимание, нашата мисъл е насочена към

КОМПЛЕКСНАТА МЕХАНИЗАЦИЯ

Има в окръга ръководства на ТКЗС и стопанства, които действително са се обърнали с лице към въпроса за комплексната обработка на пролетните култури. На това мероприятие те отделят голямо място при решаването на въпроса за техническия прогрес.

Ръководството на ТКЗС село Малък Преславец, оглавявно от председателя Стоян Терзиев и главния агроном Стоян Чакъров, още в началото на годината уточниха и комплектуваха две звена начело с механизаторите Никола Атанасов и Никола Цанков. На тях те възложиха да отгледат по 1 000 декара царевица и по 1 000 декара слънчоглед. Сеитбата извършиха по пунктирания начин, висококачествено и навреме. Те навреме окопаха царевицата два пъти с ротационна мотика и три пъти с култиватор. Звената са под ежедневното внимание и грижи на главния агроном. Заведени са отделни сметки за разходите, които се извършват, за да може накрая на годината след прибирането на царевицата да се види икономическият ефект.

— Буди възхищение също така и работата на бригадата за комплексна механизация в ТКЗС в Калипетрово. Бригадата, ръководена от Неждет Азисов се състои от пет механизатора. Те отглеждат 2 000 декара царевица и 700 декара слънчоглед. Сеитбата извършиха по пунктирания способ. Досега са окопали два пъти царевицата с ротационна мотика и 3 пъти с култиватор. Бригадата има изработена технологическа карта с точно означение — агротехническите мероприятия, които провеждат. За пръв път и единствена в окръга бригадата използва хербицида „Шприцхормид“ за борба против плевелите. Сега царевицата се намира в добро състояние, което предполага, че резултатите ще бъдат добри.

Защо работата на комплексната бригада се развива успешно? Отговорът е само един — председателят на стопанството Иван Миленков и агрономът — бригадир Паско Пасков оказват непрестанна помощ и полагат много грижи. За цялостното изпълнение на набелязаните в техническата карта мероприятия, общинският комитет на Партията пък помогна на колектива да поеме задължение да се бори за завоюване званието „Бригада за комунистически труд“. За нея е заведена отделна сметка от стетоводството. Разбира се, и в с. Малък Преславец, и в Калипетрово, и в Алфатар, и Бабук и др. разреждането е извършено като самостоятелно мероприятие.

Наред с хубавите неща в работата на комплексните звена буди недоумение, защо някои ръководства, специалисти си затварят очите пред действията и своеволията на някои полевъдни бригадири. Не знам как би погледнал човек на такива случаи. В с. Гарван на механизатора Георги Атанасов е предвидена площ за комплексна обработка на царевица 2 100 декара и 600 декара слънчоглед, но бригадирът Георги Братоев решава да намали площта с 500 декара, а Георги Атанасов е един от шестимата, приели призива за комплексната обработка на окопните култури.

Не стои добре работата и в комплексното звено на Кирил Обретенов от ТКЗС в село Бабук. На него са определили да обработва 500 декара царевица за зърно, 200 декара слънчоглед и 265 декара захарно цвекло, вместо 1 000 декара царевица за зърно, 600 декара за силаж и 1 000 декара слънчоглед. А др. Обретенов е известен като голям привърженик на комплексния начин на обработка и с добър опит в това отношение. Пословично е и неговото трудолюбие. За него хората казват: „Тревичка не можеш да видиш в блока му“. Сам той проявява голям интерес към отглежданите култури иги наглежда повече, отколкото специалистите.

Неоснователно бригадирът Димитър Трифонов от с. Майор Ценович праща бригадата да копае в блока на царевицата, отглеждана по комплексния начин. На това не е реагирал главният агроном Крушков, който е натоварен от управителния съвет на ТКЗС да отговаря по този въпрос. Необяснимо е защо главните агрономи в Бабук, Попина, Ситово не спазват изискванията за комплексното отглеждане на окопните култури, а позволяват кооператорите ръчно да окопават вече окопаните култури и да извършват с нищо неоправдани разходи.

Комплексната механизация може да има успех само тогава, когато се ползва с уважението и грижите на управителните съвети и специалистите, когато се изведе докрай и се види икономическата изгода. Но за да се види тя нужно е да се води точна сметка, а тя в много кооперативи не се води.

Отсега нататък грижите по отглеждането на културите стават по-малки, но е нужно още сега да се помисли за тяхното механизирано прибиране и да се води точна сметка за получените добиви.

Нужно е ръководствата на ТКЗС, специалистите, общинските партийни комитети да преценят работата на комплексните звена и ако има направени пропуски да бъдат коригирани, за да може да се изпълни приетото производствено обещание от шестимата механизатори.

Колю ВЪРБЕВ

По стъпките на челника вървят и останалите

КОЛЕКТИВЪТ при овцефермата в село Бръчма има по план да надои за годината 54 482 л мляко, а той надои 61 264 литра. Успешно изпълни плана си.

В тази овцеферма работи Михал Иванов. Той е овчар от 1950 година от основаването на ТКЗС. Вся ка година Михал е първенец на Срацимирското стопанство. Макар че е млад — 38 годишен, той е усвоил до съвършенство всички тънкости на овчарската професия. От него се учат овчарите от целия район. И Михал винаги с готовност им разказва как могат да се постигнат трудови успехи.

Михал Иванов гледа 85 овце. Годишният му план за млякото е 5 950 литра, а той до 1 юли надои 7 417 литра, или вместо да надои по 70 литра мляко от овца, той е надоил 87,4 литра. Получи и повече вълна от заплануваната. Вместо 3,7 кг вълна от овца, настрига по 4,341 кг. Хубавото в работата му е това, че той дои най-напред, а след него жена му и става правилно раздояване.

По-рано в тази ферма овчарите получаваха по 34 литра мляко от овца, а сега няма овчар, който да получава по-малко от 50-60 литра. Всички овчари се учат упорито от опита на Михал и догонват решително неговите успехи.

Преди няколко дни в Българка бе организирана среща за обмяна на опит между овчарите. На срещата присъствуваха и овчарите Михал Иванов и Цветан Иванов от Богорово. Те разказаха пред колегите си от Българка как подготвят овцете си за осеменителната кампания и как 50 на сто от техните овце близнят.

Веска ИЛИЕВА

РАБОТЯТ ЗАДРУЖНО

В първи обор при кравефермата в ТКЗС — Срацимир работят четири жени като доячки и трима пастири. Още в началото на тази година те поеха условия да се борят за завоюване званието „Обор за комунистически труд“. За постигане на тази цел колективът от месеци наред се труди задружно и упорито. Благодарение на голямото старание, с което извършват доячките всяка една работа, те надоиха за шестмесечието 4 228 л мляко повече от заплануваното.

На първо място от доячките се нарежда Руска Йоргова, изпълнила плана си за млеконадоя 111,5 на сто. Добре се трудят и Ивана Маринова, Куна Стоянова и Тина Стоянова, които също си преизпълняват плановете за млякото.

Доячките са решили да посрещнат Двадесетгодишнината на Девети септември с още по-големи успехи, като предадат на стопанството до края на годината над 5 тона мляко.

Веска ИЛИЕВА

Планът за приплодите ще бъде изпълнен

През тази година в кооперативната свиneферма с село Добротица има 157 основни свине-прасилки. За тяхното отглеждане и за приплодите им се грижат шест жени. Те полагат много грижи за храненето и гледането на свинете. Дневно им дават по 2,5 кг концентриран фураж-главно смески и запарена царевична ярма, а също и суроватка и по 1 кг люцерново сено.

При план да получат средно по 14 прасета от свиня, трудолюбивите гледачи обещаха да добият по 15. Опрасването на първото прасило вече почти привърши. Досега са получени 1 467 прасета или средно по 9,4 прасета от свиня.

За младите животни гледачките полагат също постоянни грижи. Навреме ги подхранват, като им дават пукан ечемик, грахово зърно, царевично брашно, зелена люцерна, изкуствено мляко, червена глина, дървени въглища и други. Отбиването на прасетата става, когато навършат двумесечна възраст. Досега са отбити над 800 прасета. Те се развиват много добре.

По броя на получените приплоди на първо място в свинефермата засега са Стоянка Моканова, която от 23 свине при пролетното прасило получи 268 прасета и Екатерина Василева — добила от 22 свине 240 прасета.

До края на годината гледачките очакват да получат не по-малко от 16-17 прасета от свиня — с чест ще изпълнят дадената пред Партията дума.

Кирил ГЕОРГИЕВ

ПОДГОТОВКАТА ЗА ОСЕМЕНЯВАНЕТО НА ОВЦЕТЕ Е В РАЗГАРА СИ

Най-добрият дояч от кравефермата в село Българка е Велико Стоянов. Благодарение на неуморния си труд, той успешно изпълни плана си за млякото за първото шестмесечие.

Снимка: Георги КИРИЛОВ

Овчарите от ТКЗС—Стефан Караджа от личен опит се убедиха, че колкото по-рано пресушат овцете и навреме извършват случната кампания, толкова по-добри са резултатите. Само преди 2-3 години, когато се подценяваше този въпрос, агнетата се отбиваха и продаваха едва по 11-12 кг, а за разплод се оставяха 14-16 кг.

Тази година благодарение на това, че осеменяването през миналата година се извърши по-рано, агнетата бяха ранни, средното тегло на предадените на държавата по договор агнета беше над 14 кг, а отбитите за разплод — над 18 кг. Млеконадоят също се увеличи. Прокобата на някои неверници, че млякото ще бъде по-малко, не се сбъдна, защото през пролетта пашата е най-обилна, тогава агнетата се изнасят и отбиват, а млякото е в по-вече. Нима може да се мисли, че през август овцете могат да дават повече мляко, отколкото през май? Разбира се, не! Затова още от първите дни на месец юли т. г. овчарите започнаха да подготвят овцете за осеменяване, като доенето се намали на два пъти. От друга страна сега усилено се обзавеждат осеменителните пунктове, измазват се, дообзавеждат се с необходимия инвентар.

Назначени са трима осеменители — за всяко село по един. Двамата са опитни, стари майстори-практици, а другият е младеж, пълен с енергия. Заинтересоваността и настойчивостта, с която са поели работата сега участъковите зоотехници и главният зоотехник говорят, че и тази година осеменителната кампания в стопанството ще се проведе на нужната висота.

Петко СВЕТЛИНСКИ

Трудовата им дейност показва бъдещи успехи

Големите задачи, които Партията поставя за рязко увеличаване и поевтиняване на животинската продукция, изисква да се подобри храненето на животните.

Добре разбраха това кооператорите и механизаторите от пета тракторно—полевъдна бригада от ТКЗС—Белица с бригадир Георги Георгиев. Бригадата зася над 650 дка фуражна царевица първа култура. Окопаха я два пъти с машини и на ръка. И макар че царевицата не е подала още метлици и вече е по-висока от човешки ръст. И затова с право механизаторите и кооператорите очакват от нея да получат не по 3 000 кг от декар, а по 3 500-4000 кг, което означава, че бригадата ще преизпълни плана си за силажа с 400-600 тона.

Но за да се приготви 2 000 тона силаж, количество, което бригадата никога не е приготвяла, бе необходимо да се вземат предварителни мерки. Силажовместилищата са вече готови. Готов е и трактористът, и силажокомбайнът на тракториста Никола Киряков. Той обещава сам да приготви 2 000 тона силаж. Тракторният механик Иван Николов навреме се зае и подготви приспособления за механизирано разтоварване на ремаркетата, което ще спести труда на много кооператори.

Стоян ДРАГАНОВ

Весела гълчава се носи от кооперативните лозя. Звеното на Хасан Тахиров от село Правда усърдно окопава лозята.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Млади са, но работят упорито

КАКТО винаги звеноводът Хаккъ Якубов от село Ножарево и тази заран се събуди много рано и тръгна да събира комсомолките за работа. Той беше много радостен.

—Юрмюш, Юрмюш,— извика той няколко пъти.

Юрмюш Тахсинова отдавна се беше събудила. Като чу гласа му, отговори:

—Ей сега, ей сега идвам!

Една след друга се събираха девойките. Не мина много време и цялото звено се отправи към местността „Код жа мете“, където се простираше големият тютюнев блок.

Още не бе съмнало, а комсомолките сръчно вече късаха първите златни тютюневи листа. По стар обичай първият тютюнев лист беше откъснат от звеновода. А след него започна да работи най-възрастната от звеното 35 годишната Хатчегюл Мухсимова. Сред викове и смях девойките заеха по един ред с тютюн.

—Видите ли—рече звеноводът—тази година тютюнът е по-хубав и по-високи доходи ще ни донесе.

Миналата година звеното на Хаккъ получи по 280 кг тютюн от декар, вместо 90 кг. А тази година, въпреки че планът им е 135 кг тютюн средно от декар, те обещаха от декар да отчетат най-малко по 300 кг.

* * *

А когато започна да напича слънцето, тютюноберът спря, кошниците бяха вече пълни с едри тютюневи листа. Наоколо в полето не беше пусто. Трудовият ден бе започнал. Трактори и комбайни брумчаха по блоковете кооператори жънеха на ръка. Весело отекваха звънците на овцете.

Звеното на Хаккъ вече близо седмица бере златните тютюневи листа. Досега е набрало и нанизало повече от 2 000 низи.

Сега всяка заран край „Коджа мете“ се чуват веселите песни на шестнадесетте комсомолки, които неуморно берат тютюн.

Зия СЕЛЕМЕДОВ

РАЗНОСНАТА ТЪРГОВИЯ Е СТЪПИЛА НА ЗДРАВА ПОЧВА

ЛЕТНИЯТ сезон извежда на полето стотици кооператори и механизатори. От ранна утрин до късна вечер те са по блоковете, без да имат възможност да се приберат в селото, от където биха могли да си купят нужните им дребни стоки или напитки. Ето защо разносната търговия и откриването на павилиони или лавки в стопанските дворове се налагат като първа необходимост през тези напрегнати дни. Но за тяхното организиране са необходими немалко грижи и усилия и преди всичко добра организация на работата в самите селкоопи. За положителен пример в това отношение може да се посочи кооперацията в село Бабук.

Опитът от миналите години и сега помогна на бабукчани. Преди всичко се осигури транспорта, нещо което на много места куца и не може да се намери правия път. Във всяко село има определен човек за разносната търговия (обикновено магазинерът) и му е дадена каруца. В Бабук тя е на селкоопа, а в съставните села Казимир и Майор Ценович — на ТКЗС, където за ползването се плаща наем. На продавачите се отделя известен процент от стойността на продадените стоки плюс минималната надценка от тях.

За разносната търговия са осигурени в достатъчно количество бира, лимонада, плодови сокове, изстудена ракия, цигари, бисквити, вафли, локум и т. н. Напитките се носят по блоковете, поставени в сандъци с лед. Стоката се подготвя до към 10 часа сутринта и работата се организира така, че по обед, когато кооператорите се хранят и почиват да има с какво да се разхладят. Каруците обикалят по блоковете докато по тях привърши работата за деня.

Освен търговията по полето в Бабук е открита лавка за зеленчуци и студени напитки. Тя работи сутрин от 6 часа до 21 ч вечерта с кратка обедна почивка. Наред с удобното работно време кооператорите са доволни и от редовното снабдяване с прясна риба от местните язовири. Ежедневно от нея се продават по 300-400 кг. Както всяка година, така и тази в двата стопански двора, където работят много хора по почистването, сушенето и прибирането на зърното, са открити две лавки за бира, лимонада, цигари, закуски и др. Те се обслужват от ученици. Помещенията са осигурени и подготвени за търговски цели от ТКЗС, което ги е предало на селкоопа за ползване без заплащане. Този факт, както и осигуряването на каруци е достатъчно красноречив, за да илюстрира съвместната работа на стопанството и кооперацията за задоволяване нуждите на селскостопанските труженици и може да послужи за добър пример на някои селкоопи и ТКЗС в окръга.

За добрата разносна търговия от решаващо значение е навременното снабдяване с необходимите стоки. Зеленчуците, основната храна през настоящия сезон, се набавят или от ТКЗС, или от ОТП— Силистра и както едното, така и другото редовно изпълняват поръчките на селкоопа. Същото може да се каже за ДПП „Винпром“ и лимонадената работилница.

Благодарение на положените грижи от страна на ръководството на селкоопа и кооперативното стопанство в с. Бабук, стопаните от неговия район ще бъдат задоволени с необходимото през напрегнатите дни на прибиране на реколтата. Разносната търговия тук е поставена на здрава почва и от нейното организиране могат да се поучат тези, които изостават в това отношение. Нека не се забравя, че подценяването ѝ отнема един от факторите за облекчаването на тежката, но благородна селскостопанска работа.

Георги АНТОНОВ

ВОЕННИТЕ УЧИЛИЩА — КОВАЧНИЦА НА ОФИЦЕРСКИ КАДРИ

НАШИЯТ век е век на техническия прогрес. Развитието на науката и техниката доведе и до превъоръжаването на армията. Ракетното и реактивното оръжие и бойна техника, електрониката, кибернетиката. инфрачервената техника станаха основно въоръжение на всяка съвременна армия, способна да осигури надеждна отбрана.

Насищането и на нашата армия със съвременна бойна техника наложи да се повиши техническата култура на офицерския състав. Това има голямо значение за успешното изпълнение на поставената задача от Партията и правителството — поддържане на висока бойна готовност. С такава цел се създадоха висшите учебни училища, в които курсантите разполагат с богата учебно-материална база и живеят при добри битови условия.

Всяко военно училище има учебни кабинети, лаборатории, полигони, стрелбища, спортни зали, поставки, полоси с препятствия, учебни полета и др. Новостите в живота на ВУЗ, плод на духа на новото време, понастоящем намира израз главно във внедряването на автоматизацията в учебните полета, кабинетите, лабораториите и др, учебни места.

Сега упорито се работи по внедряването на програмното обучение на курсантите.

През настоящата учебна година ще се приемат курсанти по следните специалности:

I. Със срок на обучение 5 години

ВЪВ ВА „Г. С. РАКОВСКИ"

„Инженер по експлоатация и ремонт на свързочна техника", „инженер по експлоатация и ремонт на бронетанковата техника" и „инженер по експлоатация и ремонт на автотракторна техника". Признава им се висше военно и висше техническо образование — „инженер по радиотелефонна и радио-техника" „инженер по двигатели с вътрешно горене".

ВЪВ ВНВВУ „Г. БЕНКОВСКИ"

Летци-инженери и съответно висше техническо образование.

ВЪВ ВНВМУ „Н. Й. ВАПЦАРОВ"

„инженер-корабоводител", „инженер-корабен механик" и „инженер-радиолокация". Признава им се висше военно и висше техническо образование — „инженер-корабоводител", „инженер-корабен механик" и „инженер по радиолокационна техника".

На успешно завършилите горните специалности им се присвоява офицерско звание „лейтенант".

II. Със срок на обучение 3 години

ВЪВ ВНВУ „В. ЛЕВСКИ"

— „Мотострелкови", „гориво смазочни материали," „ инженерно-сапьорен" и „свързочен".

Признава им се съответно полувисше образование по специалностите „учител по математика и физика", „технология на горивата", „техник по подемни и строителни машини„ и „техник по радио-телефонна и телеграфна техника".

ВНВАУ „Г. ДИМИТРОВ"

— „земна артилерия" и „зенитна артилерия".

Признава им се съответно полувисше гражданско образование — „учител по математика и физика" и „техник по радиоелектронна техника".

На успешно завършилите 3 годишния курс им се присвоява офицерско звание „мл. лейтенант".

Кандидатите за курсанти трябва да отговарят на следните условия: да имат завършено средно образование, да обичат военната служба, да са активни членове на ДКМС, да са физически здрави, да не са по-възрастни от 23 години, да не са женени, да не са осъждани и да не са под съд.

Желаещите да постъпят във военно учебните заведения представят във военното окръжие следните документи: зрелостно свидетелство, подробна автобиография, удостоверение за раждане, свидетелство за съдимост и декларация, че ще служат във въоръжените сили не по-малко от 10 години.

Едновременно може да се кандидатствува в две ВУЗ — в едно със срок на обучение 5 години и в едно със срок 3 години.

Пътуването до военно учебното заведение и обратно е за сметка на кандидат-курсанта. Кандидатите от всички специалности (без специалност ГСМ) полагат писмен състезателен изпит по математика и български език, кандидатите със специалност ГСМ — по химия и български език,

Състезателните изпити и медицински прегледи ще се провеждат в съответното военно-учебно заведение.

За ВА „Г. С. Раковски" и ВНВМУ „Н. Й. Вапцаров" от 10 до 20 август 1964 година,

За ВНВВУ „Г. Бенковски" от 10 до 25 август 1964 год.

За ВНВУ „В Левеки" и ВНВУ „Г. Димитров" от 12 до 16 септември 1964 година.

Подробности по приемането на кандидат-курсанти се дават от военното окръжие гр. Силистра.

Народна школа за запасни офицери "Хр. Ботев" обявява конкурс за приемане на курсанти — профил „трудови офицери". Срок на обучение 28 месеца, в който влиза 1 месечен стаж на обектите. Завършилите получават квалификация „среден строителен техник" и офицерско звание „мл. лейтенант". Кандидатите представят същите документи както и за останалите училища.

Конкурсният изпит ще се проведе — по български език и математика от 14 до 19 септември 1964 година от 07.00 часа в НШЗО „Христо Ботев" гр. Плевен.

Документите за ВУЗ със срок на обучение 5 години да се представят във военно окръжие гр. Силистра до 30 юли 1964 година.

Със срок на обучение 3 години до 30 август 1964 година.

Подробности по приемането на кандидат-курсантите се дават от военното окръжие гр. Силистра.

Тази патриотична задача се поставя пред партийните и комсомолски бюра по места — да изпратят в армията най-достойните за защита на свободата и независимостта на Родината, за нейното прекрасно комунистическо бъдеще·

ВОЕННО ОКРЪЖИЕ — СИЛИСТРА

★ В МИНУТИ НА ОТДИХ ★ В МИНУТИ НА ОТДИХ ★

Костенурката— гигант е един от редките експонати на Лондонския зоопарк.

Нов мотопед

В рижския завод „Саркан Звайгзне" са създадени първите експериментални образци на микромотопед, тежащ само 25 кг. Той е с малки размери и е много удобен за експлоатация. Има двигател с мощност 1.2 конски сили и може да развива скорост до 35 км в час. Диаметърът на неговите колела е само 30 см. Това осигурява голяма маневреност на новата машина.

Атомни централи за опресняване на морската вода

Известно е, че проблемът за недостига на вода занимава учените в различни страни.

В Съветския съюз се поставя въпросът за построяване на атомни централи, с помощта на които морската вода ще става годна за пиене.

Във века на атома учените смятат, че атомната енергия може да окаже неоценима цомощ в тази област.

Атомните централи за опресняване на морска вода ще бъдат истински заводи, снабдени с модерна техника. Комплексът от съоръжения ще се състои от атомни реактори, а също така и от инсталации за изпаряване. Централите ще бъдат много мощни—само в такъв случай те ще бъдат рентабилни и ще могат да заменят обикновените инсталации.

Реакторите ще се използуват и за производство на електроенергия. Според изчисленията инсталация с един реактор с мощност един милион киловата ще може да движи електрическа централа с инсталирана мощност 200 000 киловата и плюс това ще дава за 24 часа към 200 000 куб. метра вода за пиене.

Съветски учени и проектанти вече са създали плановете за инсталация с такава мощност.

Водна електроцентрала във вечно замръзнала почва

В безкрайната Якутска степ, на притока на сибирската река Лена, се изгражда една от най-северните електростанции в света.

—Вилюйската ВЕЦ се строи в твърде сложни условия—е заявил главният инженер на Държавния комитет по енергетиката и електрификацията на СССР Игор Зафир. При застудяване река Вилюй замръзва почти до дъното. Но при пълноводие нейният мощен неукротим поток е 7-8 пъти по-голям от този на Нева. Пълноводието й се запазва чак до есента.Затова всички основни строителни работи ще се извършат само през зимата. Една от най.сложните технически задачи е да се запази вечно замръзналата почва. Ако земята размръзне на голяма дълбочина, строежът ще потъне. Наред с това е установено, че скалната основа на Вилюйския хидровъзел е напукана. Пукнатините й сега са запълнени с лед и не пропускат вода, но когато се появи водохранилището, вечно замръзналата почва под него постепенно ще се наруши и след време ледът ще се стопи. Това ще доведе до изтичане на водата под язовирната стена.

Бетонната галерия, която е построена сега по цялата дължина на стената, има за цел да улесни борбата с това опасно явление. От тази галерия ще се правят сонди и бетонни инжекции, които ще предпазят стената от срутване и аварии.

Из науката и техниката

Заразителен ли е ракът?

На годишния симпозиум на скандинавските дружества на лекарите- онколози в Стокхолм е изнесъл доклад проф. С. Алстрьом от Лунд. Между другото, като подчертава, че сегашните данни не говорят в полза на теорията, според която ракът е заразителен, той добавя:

Все пак има сведения, които показват, че някои форми на рака могат да бъдат заразителни. В един пояс през целия африкански континент, непосредствено на юг от екватора и при височина около 1,500 м над морското равнище, съществува форма на рак в лимфата, наречен „Централно-африкански рак на лимфата" или тумор Буркит. Мнозина изследователи на рака смятат, че тая форма на забозяване се обуславя от вирус.

Тази форма се явява у деца и има основание да подозираме, че тя може да се пренася от вирус, разнасян от насекоми. Следователно в този случай може, за разлика от другите човешки тумори, да се говори за заразителност, е заявил професор Алстрьом.

Локомотив от пластмаса

В завода „В. И. Ленин" в град Пилзен е построен локомотив от пластмаса, армирана със стъкловлакно. Кабината на машиниста и всичко в нея също е направено предимно от пластмаса.

Този електрически влак може да се превръща от пътнически в товарен. В пътническия вариант екектрическият влак развива скорост до 200 км в час. Влакът работи с променлив индустриален ток.

КЪДЕ КАКВО СЕ Е СЛУЧИЛО

ВОДИТЕ на река Кушкинка в Туркмения отнесли железопътния насип. Машинистът Кули Шамурадов и помощникът му Анатолий Сазонов забелязали станалото, когато пътническият влак с голяма скорост приближил към пострадалия участък. Те можали да включат спирачките и да скочат, но останали на местата си, правейки всичко възможно да предотвратят аварията. Предният вагон спрял на края на зиналата пропаст, а локомотивът паднал долу. Машинистът и помощникът му загинали, но нито един от пътниците не пострадал.

НАПОСЛЕДЪК много туристи започнали да посещават ежедневно западногерманския град Розенхайм. Предмет на тяхното любопитство се оказал съдържателят на местния хотел Людвиг Пертл. И наистина, имало за какво да идват и гледат този човек туристите. Людвиг Пертл тежи почти 215 килограма, а за да му се ушие костюм са необходими повече от 22 метра плат.

СОВХОЗ „Смирновский" в Централния край на СССР, както уверяват учените, се намира над средата на необичайно подземно езеро. Езерото е прясно, но плава върху слой от солена вода. Това са останки в недрата на земната кора от древно море. Атмосферните валежи, проникващи през горните пластове, са разредили до голяма степен горните слоеве на соленото езеро и то се е превърнало в сладко. Сега подземният басейн, заемащ площ 300 квадратни километра, снабдява с вода за пиене няколко големи стопанства в района.

ВЪВ ЮГО-ИЗТОЧНАТА част на Азербайджан, в района на гара Алят, е регистрирано изригване на калния вулкан Ахзевир. В продължение на няколко минути изригването е изменило коренно основният облик на едноименната планина, издигаща се над степта на височина 150 метра. Планинският масив е бил разрязан от концентрични пукнатини широки 4 метра и от големи ями, образувани в скалите. От кратера започнали да излизат газове, които изхвърляли нагоре големи скални отломъци.

ЗА ЛЮБОЗНАТЕЛНИТЕ

Машината се преглежда от робот

Гласът на „болния" детайл отличава ли се от „здравия"? Разбира се. Всеки опитен механик може по слух да определи много недостатъци в работата на двигателя. Наистина, той ще извърши това не така уверено и точно, както неговият нов помощник—електронен прибор за анализ на шумовете в моторите.

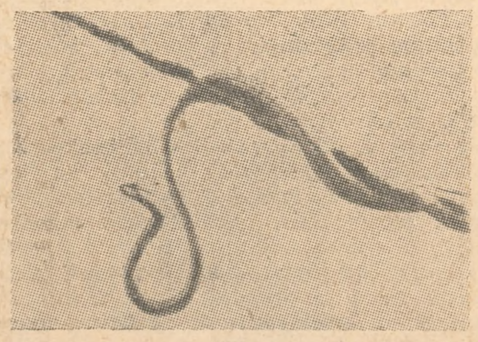
Този кибернетически „доктор" по най-незначителни признаци безпогрешно съди за състоянието на своите „пациенти". Върху корпуса на всяка машина има точки, откъдето гласовете на отделните детайли се чуват най-ясно. В тези точки се поставят отмервачи. Уловеният от тях звук се предава в електронния мозък на кибернетичното устройство, където току-що полученият запис се сравнява със записите за нормалното състояние на този или онзи детайл. Електронният мозък е съединен с автоматична пишуща машина. Тя веднага дава диагнозата във вид на обикновен текст, който не се нуждае от разшифроване. При това се съобщава не само точното състояние на изследвания детайл, но и срокът за неговата възможна експлоатация и начина, по който може да се отстрани.

Кактус на самообслужване

Известно, че нито един организъм не може да живее сравнително дълго без вода. Обаче в света на животните и растенията има своеобразни рекордьори, например камилите и кактусите, които безболезнено понасят жаждата много седмици, а дори и месеци. Може би в хода на еволюцията у тях са се изработили приспособления, които могат да запазват водата? Не.

Оказва се обаче, че понякога тук се касае за нещо много по интересно и неочаквано. Съветският физиолог Б. Вартанян е доказал, че много организми умеят сами да синтезират вода—от водорода, съдържащ се в тяхната храна и кислорода, намиращ се във въздуха. Тази реакция получила названието „биологически синтез на водата", може да става само в присъствието на специални ферменти, намиращи се в организма на животното или растението.

ЗМИЯ—СТРЕЛА

ЗМИЯ—СТРЕЛА

ЗМИЯ—СТРЕЛА

☆ В МИНУТИ НА ОТДИХ ★ В МИНУТИ НА ОТДИХ ☆

нашият конкурс — 20 години Свободата на

ПЪТ КЪМ БЕЗСМЪРТИЕТО

На верния син на Добруджа

Дочо Михайлов

1

Над Дунава сега разцъфва
зората като ален цвят
и утриник едва полъхва
към ласкавия буден бряг.

Отново слънцето намирам.
Приятно стъпките кънтят.
Пред паметника аз се спирам
сред теб о, скъп и свиден град!

2

И в бронза—силите напират!
Ти пак си с жадните очи.
Ръце към изгрева простираш
и гребваш слънчеви лъчи.

Край теб минават много хора.
Сияят техните лица.
Във порива им непритворен
усещаш техните сърца!

Не си ти от метал и камък!
Жив слизаш. Тръгваш млад в града
понесъл слънчевия пламък
и радостта на пролетта!

3

Ти живя със черната ни мъка,
жариле коравите сърца —
В теглила —
вкусвал си от робската разлъка.
Жаждал си за земните слънца.

Вятърът косите ти развявал.
Кой е цвилил в ранните зори.
През полята буйно полетявал
и в очите—лумвали искри!

Спирал си задъхан в равнината.
Ровил си рождената земя
и в браздите—с блян по свободата —
хвърлял си безсмъртни семена.

В нивите—посетите надежди
никнали и цъфвали за плод
ту тревожно кървави, ту нежни
под люления от бури свод...

Ти живя със черната ни мъка,
жарила коравите сърца.
И... изгоря,
за да няма робство и разлъка,
за да палим земните слънца!

4

Всяка бедна стряха—
беше твоя стряха.
Под една—
две майчини очи
будни,
топли,
потопени в мрака—
миг не мигнали,
горко плакали...
Тебе—
чак до светлите зори очаквали!
Всяка бедна стряха—
беше това стряха!

5

Буен огън твойте бойки думи
палеха в човешките сърца!
Удряха врага като куршуми!
В мрака кървав—бяха светлина!

Добруджа ги помни! Не забравя,
че вериги носила е тя!
Огънят изгаря, но оставя
във живота свойта топлина!..

Буен огън твоите бойки думи
палят пак в човешките сърца.
Те не са сразени от куршумите,
пратени към тебе от врага!..

6

Дунавът, през есента, бе в злато.
Колко радост в жадните очи!
Топли сълзи!... Ето свободата
виждана
в най-свидните мечти!

7

Ти
посрещна братски
в равнината
войните с алени звезди.
Видя ги
с нашите очи.
Приласка ги с нашите обятия!

8

През трудностите пътят ни минава!
И в мрачно сив, и в светлозарен ден
пак твойта топла длан ни окрилява
в живот от твойта пролет озарен!

Сега мечтите ни са дръзновени.
Градът израства бял и светлолик.
Към щастието ний сме устремени.
—Напред!—зовеш ни с бодрия си вик.

9

Ти пак си с нас,
когато в равнината
пробуждаме със трактори деня,
когато в тишината
за първи път
в заводите
задвижваме
на новите машини колелата,
когато
с уверен ход
ний тръгваме към светлината
на новия живот!
Вървим—и стъпките кънтят!
И ти си с нас!
Не!
Не спира твоя път!
В деня на свободата,
на Добруджа под свода чист
и модър
трептят копринените знамена.
Със вдигната десница
Ти
пак си в нашите редици!
Пристъпваш бодър!..
И в бурите,
и в радостта
ти
винаги си с нас!
Вървим.
И стъпките
кънтят,
кънтят!
Не!
В безсмъртието
не спира твоят верен път!

Васил БАЙЧЕВ

О Б Я В А

ТПК „ИНВАЛИД"— Силистра ПРОДАВА товарна кола „ЗИС—5" с двигател „Урал". Цена по споразумение.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 83 (791) | Петък, 17 юли 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Завърши сеитбата на вторите култури

И през това ляго стопаните от с. Долно Ряхово не жалиха сили при сеитбата на вторите култури. Още с прибирането на зърното от есенниците механизаторът Георги Михайлов и помощникът му Атанас Калудов извлякоха сламата, а колегите им Иван Йорданов и Евгени Стефанов извършиха качествена предсеитбена оран.

Така само за три дена сеитбата на вторите култури в бригадата в с. Долно Ряхово беше привършена. От засятите 700 дка фуражна царевица стопаните очакват големи количества зелена маса, която ще стопанисат качествено за храна на добитъка.

Халил ИБРАХИМОВ

На мястото на есенниците — фуражни култури

Едновременно с прибирането на зърното от есенните култури, пред стопаните от бригадата на Димо Иванов в с. Бабук стои грижата и за подготовката на площите за вторите култури.

Благодарение на старанието на механизаторите, голяма част от местата, освободени от ечемика са вече изорани и се засяват с фуражна царевица. През тази година имайки в предвид обилната влага и добре обработената почва, кооператорите очакват да получат повече зелена маса от заплануваната, която ще съхранят добре в двете силажни ями в кооперативния двор.

Добро е състоянието сега и на царевицата за фураж, засята на люцерновите блокове в местността „Чаира". Тя е избуяла почти като редовната. При това положение, напълно основателно кооператорите очакват да получат по 3 тона зелена маса от декар.

Руси МИХАЙЛОВ

7 000 ДЕКАРА ФУРАЖНА ЦАРЕВИЦА

Имайки в предвид опита си от години насам кооператорите от стопанството в с. Белица още отсега полагат максимум грижи за снабдяване на животните с достатъчно фураж. В тази връзка кооперативното ръководство се стреми навреме и качествено да бъдат засяти заплануваните втори култури, предимно фуражна царевица.

Наличните 1 300 дка, засяти на площите на разораната люцерна са сега в отлично състояние и ще гарантират не по-малко от по 3 тона зелена маса на декар. Бърза се сега и със сеитбата на фуражната царевица на мястото на есенните култури. След броени дни само ще бъдат засяти плануваните 7 000 дка. Влагата е все още обилна и стопаните с право очакват добри добиви.

Христо ИВАНОВ

КООПЕРАТОРИ И МЕХАНИЗАТОРИ, СРОЧНО И КАЧЕСТВЕНО ДА ПРИБЕРЕМ ЖИТНАТА РЕКОЛТА!

ДЕН КАКТО ДРУГИТЕ

И В АЛЕКОВСКИЯ кооператив е усилена жътва. И тук земята е натежала от зърно. Когато ранното утро разнесе из полето дъха на зряла пшеница, вече всички стопани са на работа, всеки е на своя пост. В такива напрегнати дни като че ли всички чувствуват със сърцата си зова на земята — зърното трябва да се прибере побързо, да се съхрани почистено на сигурно място. Именно този зов сега подканва хората в Алеково да бъдат усърдни в работата си.

Утрото идва най-рано за председателя Марин Гайдаров. Той трябва да бъде пръв в стопанския двор. Да огледа и площадката за сушене на зърното, да обмисли задачите за деня. Не че не ги знае, но вниманието на всички трябва да се насочи към основната задача. А после, когато стопанският двор оживее и пристигнат бригадирите, звеноводите, шофьорите—когато всички дойдат, за да започне още един напрегнат трудов ден, той ще надникне навред, за да види с очите си как върви работата.

После камионите, натоварени със зърно, ще потеглят от стопанския двор и площадката за сушене на зърното изведнъж ще се изпълни с хора. На площадката още от началото на жътвата работи сформирана група от кооператори, ръководена от пенсионера Георги Стоянов. Досега групата е дала прекрасна работа, не е допуснато нито грам зърно да се спари, да се похаби.

Когато слънцето се издигне, когато падне утринната роса комбайнерите застават на своя пост. Прегледали внимателно комбайните си, те поемат воланите в ръце и тъй декар след декар започва да се стопява неожънатата площ на стопанството. Радващо е това, че машините-комбайни и виндроуери — работят без аварии, което много допринася за нормалното протичане на жътвата. Сега в кооператива с особено уважение се произнася името на комбайнера Петър Костадинов, който в блоковете на бригадата от село Честименско за един ден е ожънал площ, от която е получил 48 тона зърно. Прекрасно постижение! То вече е известно на всички останали комбайнери и те се стремят да догонят рекордьора. С много усърдие работят Костадин Тодоров с помощник Койчо Тодоров и Иван Великов с помощник Крум Крумов.

— И на двамата жътвата е такава, отговаря на всички изисквания — ласкаво се изказва за тяхната работа участъковият агроном Теменужка Благоева.

Наистина усилена жътва е сега в алековското стопанство: бързат хората на площадката за сушене на зърното, комбайните стелят лек прашец над полето, камионите ,натоварени със зърно от техните бункери препускат по гладките полски пътища. Кипи такава работа, каквато може да има само през жътва.

Но изпълнението на другите задачи също не изостава: сламата от блоковете веднага се събира, за да се засеят втори култури (досега в стопанството има засети около 1 800 декара с царевица и над 200 дка с просо).

С усилия за изпълнението на всички тези задачи е напоен един трудов ден в алековското стопанство. А този ден прилича на всички останали дни...

Сава ХРИСТОВ

ЧЕРВЕНОТО ЗНАМЕ Е В КАМЕНСКАТА БРИГАДА

В ПРОДЪЛЖЕНИЕ на няколко години бригадата на село Каменци се нарежда винаги на едно от първите места в изпълнението на селскостопанските мероприятия в кооперативното стопанство на село Средище. И тази пролет тя не остана назад в засяването на пролетниците, в тяхното разрежлане и окопаване. Не остава назад и сега в прибирането на реколтата от есенните култури.

Дългогодишният бригадир Ганьо Маджаров с помощта на звеноводите, на кооператорите и механизаторите от рано взе мерки за подготовката на лятната кампания. Машините, веялките, каруците, площадките и инвентара, който трябваше да участва в кампанията беше навреме подготвен. Това позволи още от първите дни на жътвата кооператори и механизатори да хвърлят всичките си сили в нея. Благодарение на добрата организация, създадена от бригадира Ганьо Маринов, ечемика на площ от 400 дка беше пожънат само за един ден. 300 дка от него бяха прибрани от комбайнера Никола Георгиев, а останалите 100 дка от кооператорите на ръка.

Веднага след това започна прибирането на пшеничената реколта. Бригадата пое обещание жътвата й да завърши за не повече от 7 — 8 дни, като същевременно зърното, добре почистено, бъде прибрано в кооперативните складове, а договорното количество—предадено на държавата. Наред с работата на комбайна, активно участие в жътвата вземат и кооператорите. Благодарение на усилената работа само в първите три дни от прибирането на пшениците бяха пожънати с машини и на ръка над 800 дка. На първо място в кампанията се нареди младежкото звено със звеновод Георги Хърватев, което от няколко дни стануваше на полето.

В резултат на упоритя труд на механизаторите и кооператорите в прибирането на реколтата, бригадата на Ганьо Маджаров и в тази лятна кампания се нареди на първо място в стопанството. Наскоро при отчитането на съревнованието на нея беше присъдено знамето бригада-първенец, което сега се развява по блоковете в землището на Каменци. Можем да се надяваме, че бригадата ще положи необходимите усилия, за да завърши първа в стопанството жътвата на есенниците и да задържи знамето до края на кампанията.

Георги КИТАЕВ
(наш кореспондент)

Ще се доставят ли зеленчуци или не!

В ТЕЗИ усилни дни, когато всички сили на труженици от кооперативното стопанство с. Стефан Караджа са насочени към една от най-важните селскостопански задачи — прибирането на реколтата, няма кой да достави зеленчуци. От ранна утрин до късна вечер хората излизат на работа, а как се снабдяват с хранителни продукти отговорните за това хора не се замислят. Нима може кооператорът през лятото без зеленчуци? Нима бива онзи, който произвежда, да ходи 20-30 километра, за да си купи кило люти чушлета или домати?

Вярно, кооперативното стопанство откри лавка за продажба на зеленчуци, но това достатъчно ли е? Може ли един човек в с. Преславци и с. Стефан Караджа да снабдява над 2 100 човека със зеленчуци?

В с. Стефан Караджа се продава зарзават сутрин от 5 до 7 часа — време, когато домакините трябва да готвят, а се налага да висят на опашка за кило зеле и то ако има, защото градината на стопанството не произвежда достатъчно ранни зеленчуци. По начало само зеленчуковата градина, която съществува в стопанството не е достатъчна да произведе достатъчно зеленчуци за снабдяването на трите села. Това го знае управителния съвет на ТКЗС и управителният съвет на потребителната кооперация. Но потребителната кооперация, чиято главна задача е да снабдява населението с всички необходими стоки, тази година не прави нищо по този въпрос.

Нима във всички други села потребителните кооперации така безучастно отминават това свое задължение? Малко ли са селата, където кооперативните стопанства имат свои магазини за продажба на зеленчуци, но главно снабдяването се извършва пак от търговската организация.

Този наболял за нашия район въпрос бе поставен с особена болка от секретаря на общинския комитет на БКП на сесията на общинския народен съвет. Председателят на кооперацията Събби Иванов, вместо да помисли какво трябва да направи, отправи критика към ръководството на ТКЗС, че не може да снабдява района със зеленчуци. Нима Събби Иванов вече е забравил, че задачата по снабдяването е негова, на организицията, която той ръководи, а задачата на ТКЗС е да произвежда и да продава на свободния пазар само извъндоговорните количества.

Няма ли клиенти, или зеленчуците не носят печалба? Нима плана на кооперацията трябва да се изпълнява само с дефицитни стоки?

Място за оправдание няма. Трябва ръководството на кооперацията да помисли сериозно по своите задачи и да не се оправдава с несъществуващи обективни причини. Снабдяването на населението със зеленчуци през време на лятната кампания е важна задача и ако трябва намесата на висшестоящата организация,то тя трябва да бъде резултатна и навременна!

Петко СВЕТЛИНСКИ

Б. Р. Въпросът, повдигнат от Петко Светлински не се отнася само за потребителната кооперация в с Стефан Караджа. Много търговски ръководители в окръга подценяват задачата за снабдяването на населението със зеленчуци и лишават хората от най-насъщното през усилните жътвени дни. Затова намесата на ОКС—Силистра е крайно наложителна.

Илия Илиев е един от най-добрите комбайнери, които работят в кооператива в село Окорш.

НА СНИМКАТА: Комбайнът поваля едрите класове от сорта „Безостая-1".

От комбайнерите зависи хода на жътвата

ЧЕТВЪРТИ ден вече в кооператива в с. Окорш кипи усилена жътва. Всеки ден се освобождават по над 1 200 дка от есенниците. Това ще позволи да се спази определения график—за 12 дни да бъде прибрана качествено и без загуби пшеницата. Осемтях комбайна досега вече са пожънали 5 500 дка пшеница, а виндроуерът—1 800 дка.

Първите резултати, получени от някои пшенични блокове са радостни. В бригадата на Хабил Акифов в с. Овен от 320 дка пшеница бе отчетено по 330 кг зърно бункерно тегло. Не по-лош е добивът и в бригадата на Георги Василев от с. Окорш—там получиха по 300 кг зърно.

Комбайнерите работят през тази година образцово. Те милеят за всяко зърно, затова гледат да жънат без разпиляване и ниско. За сега най-пълно натоварване на комбайните имат Йордан Енчев с 262 тона и Димитър Камберов —224 тона зърно.

За бързото прибиране на реколтата помага много и редовното отчитане на съревнованието между механизаторите. Общинският партиен комитет всеки ден издава листовка, в която намират отражение както успехите, така и допуснатите слабости. Специална комисия отчита съревнованието всеки ден като редовно се дават и паричните възнаграждения от 5 и 3 лева съответно за първото и второто място. Съревнование се води и между водачите на товарните коли, които обслужват комбайните.

Велико СТАНЕВ

В БОРБА ЗА ПЪРВОТО МЯСТО

ТРУДОВА надпревара е обхванала кооператорите от цялото Паисиевско стопанство. От ранна утрин до късна вечер и механизатори и полевъди са на полето, където прибират богатата житна реколта. Много добра работа през тази година дават комбайните. Комбайнерите се стараят да жънат качествено, да не допуснат загуби на зърно и слама и да използват всяка благоприятна минута за работа. Затова сутрин рано, още преди изгрева на слънцето, те са на блоковете при своите машини. Докато росата се вдигне те ги зареждат с гориво и ги подготвят за работа.

И тази година първенец-комбайнер на стопанството е другарят Иван Бърдин, награден през миналата година с часовник от Окръжния народен съвет. Сега над неговата машина, която жъне в землището на село Орешене се вее червеното знаме на комбайн-първенец. Иван Бърдин вече пожъна със своята машина над 800 дка пшеница и е овършал над 200 т зърно. В последните два дни той прибира не по-малко от по 50 тона на ден. С упорит труд той е решил и през тази година да завоюва първото място в стопанството.

В надпревара с него в жътвата са комбайнерите Адил Мехмедов от село Паисиево и Петър Стоилов от село Листец. Адил Мехмедов е прибрал вече над 140 т зърно, а Петър Стоилов е овършал близо 130 т.

Ръководителите на стопанството и специалистите са постоянно на полето между механизаторите и им оказват необходимата помощ, като същевременно следят за качеството на жътвата.

Наред с комбайните в жътвата масово се включиха и полевъдите. С дружните усилия на механизатори и полевъди до сега са пожънати над 12 500 дка пшеница от всичко 20 000.

Милко НИКОЛОВ

СЪС СТРЕМЕЖ ЗА НОВИ УСПЕХИ

На 8 юли доячите от село Ветрен бяха силно развълнувани от едно ново трудово постижение—изпълнението на плана за млекопадоя за осемместечието 100,1 на сто.

Още от началото на годината доячите започнаха да се стремят редовно да изпълняват месечните си планове за млякото. Те отчитаха на десетдневки изпълнението на поставените им задачи и се окуражаваха от получените резултати. Целият колектив не жалеше нито сили, нито време за работата и това му помогна за Първи май да се нареди на първо място сред доячите от Сребърското стопанство. Но техният трудов ентусиазъм продължи и след празника, продължава и сега. Двадесетгодишнината на Девети септември ветренските доячи са решили да посрещнат с още по-големи трудови успехи. И те ще успеят, защото работят неуморно и упорито. Те изпълниха плана за млякото за осемместечието още в началото на месец юли, като предадоха 230 986 л мляко вместо 230 550 л.

Димитър ДИМИТРОВ

Строителите празнуват

ПЕТНАДЕСЕТИ юли. По строителните обекти в Силистра и селищата на окръга е необичайно тихо. Няма го скрибуцането на издигащите се към горните етажи хаспели, не се чува бученето на самосвалите, нито бодрите подвиквания и весели закачки на работниците. Земекопните машини са застанали с насочени към синьото небе хоботи и в тая тържествена поза сякаш кават — „празник е днес, днес е празник".

Днес е празник. Строителите празнуват своя ден. Тържествено украсеният салон на профсъюзния дом е изпълнен с пъстро облечени и весело усмихващи се хора. Тук са работниците от комплексната бригада на Русан Ангелов. Близо до тях шумно разговарят строителите от бригадата на Николай Кьоров от Тутракан и работниците от Окръжно пътно управление. Тук са и всички строители, които с мазолестите си ръце издигат сградата на новия живот.

Тържественото събрание започна. При бурни ръкопляскания в президиума заемат местата си другарите ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ — секретар на Окръжния комитет на БКП, КРЪСТЮ АТАНАСОВ — зам. председател на Окръжния народен съвет, ЙОВЧО НИКОЛОВ — секретар на Окръжния съвет на профсъюзите, ЙОРДАН ТАНКОВ — секретар на Окръжния комитет на комсомола, отличили се строители бригадири и служители.

Председателят на Окръжния комитет на строителните работници СТЕФАН РАЙЧЕВ в доклада си проследи трудовия героизъм, проявен от строителите през годините на социалистическото строителство. „Само през периода от 1949 до 1952 година — каза той — те предадоха на народното стопанство над 700 нови промишлени обекти. През периода на втората петилетка в чест изпълниха начертаната от Партията програма, като извършиха строителство за 27 388 милиона лева. Особено голям размах — подчерта докладчикът — получи строителството след Априлския пленум на ЦК на БКП. Само за 1960 година капиталните вложения възлизат на 7 859 милиона лева. В резултат на успешното изпълнение на това огромно строителство израснаха „Марица-изток", Азототоровият завод край Стара Загора, Баташкият водносилов път, Нефтопреработвателния завод край Бургас и десетки други крупни предприятия на нашата промишленост.

Дело на строителите в нашия окръг са ДИП „Добруджа", Гимназиите в Тутракан и Дулово, ДИП „Липа", Консервен комбинат, болници, читалища, детски домове и стотици просторни и светли жилищни блокове. Докладчикът припомни, че пред строителите, инженерите и техниците сега стоят още по-светли перспективи за развитието ни по пътя към комунизма, начертан от Осмия конгрес на БКП.

С небивало въодушевление и ентусиазъм присъствуващите посрещнаха съобщението за награждаване на отличилите се в производството строителни работници и ръководители. С заповед на Министерството на строежите, за висококачествено изпълнение на строително-монтажните работи през първото шестмесечие се награждават дългогодишните работници Йордан Калчев — със значка на Министерството и 50 лева, Русан Иванов — със значка и 55 лева, Кирил Стоянов —със значка и 55 лева. За проявен трудов героизъм Главното управление на пътищата при Министерския съвет награждава с почетна значка и 40 лева кантонера при ОПУ — Силистра Иван Наков Друмев. За високо изпълнение на производствените задачи ръководството на Окръжната строителна организация — Силистра присъди парични награди на 20 строителни работници, бригадири и производствени бригади. На 27 работници се присъди званието „Ударник за комунистически труд".

Закривайки събранието др. Кръстю Атанасов пожела на строителите и занапред да бъдат в челните редици на строителите на нашето светло утре.

Затова днешният ден е посветъл, по-радостен, улиците по-широки, новите сгради по-весели.

Бл. ПАНТАЛЕЕВ

През тази година от кооперативните стопанства на нашия окръг ще бъдат изнесени в Съветския съюз над 3 000 т ранни домати. Досега с шлепове по река Дунав са експедирани над 1 400 т.

НА СНИМКАТА: Разтоварване на домати в приемателния пункт.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

КОМСОМОЛСКИ ЖИВОТ

Младежите непрекъснато се учат

УСИЛЕНА работа кипи по блоковете на ТКЗС Стефан Караджа. Жътвата е в разгара си и в нея вземат участие и младежите. Еднакво умеят те и да се трудят, и постоянно и системно да се учат.

С книги комсомолците се снабдяват от библиотеката, която редовно и винаги е отворена. Библиотекарката Иванка Костадинова ги посреща с усмихнато лице, когато и да я потърсят. Денем тя отива и до полето при хората, отбива се и във фермите, разнася книги, вестници и списания на читателите. Активна комсомолка, Иванка Костадинова се стреми да учи младежите на полезното в живота, да насажда у тях здрави навици към художественото четиво. От пет месеца насам е назначена за библиотекарка, а вече е привлякла над 150 нови читатели и е раздала над 1 500 книги. Най-много книги са прочели Иванка Косева, Елена Янева. Тодорка Костадинова, Георги Георгиев и др. По нейна инициатива наскоро Николинка Александрова изнесе беседата „За любовта, брака и семейството", посрещната с голям интерес от младежите. Те видяха в тази беседа своето място в живота, своите разбирания.

Непрекъснатото повишаване на знанията на младежите в с. Стефан Караджа ще доведе до чувствително повишаване на тяхната заинтересованост към комсомолската работа, към мястото, което те трябва да заемат в строителството на новия живот.

Али КЬОСОВ

ГОРДОСТТА НА СЕЛОТО

НА ГОДИШНАТА конференция на Комсомола доячът-комсомолец Доргун Дуранов обеща да се бори за извоюване званието „Дояч-първенец". В мургавото му лице имаше и смелост, и увереност.

Обикнал бе той добитъка от малък. Още тогава, когато по цели дни тичаше след овцете, заслушан в медния звън на хлопките и мученето на кравите от селската чарда. А вечер, завръщайки се от гората, сам издояваше по две ведра мляко с малките си сръчни ръце. Уморяваше се, но беше свикнал.

Времената се промениха. В село Вокил бе основано ТКЗС. Доргун Дуранов вече не се задоволяваше с овчарската торба, в която имаше само хляб и лук. Влечеше го кооперативния обор, в който връзваха кравите— едри, оправени. Но беше малък.

Порасна за радост на всички—набит, в разцвета на силите си. И вече седем години е непрекъснато дояч в село Вокил. Никога не се е срамил с работата си. Защото слуша съветите на зоотехника Вълчо Иванов и по-възрастните доячи не пренебрегва. Спазва дажбените таблици, изготвени от зоотехника, чете селскостопанска литература по хранене и гледане на животните. В комсомолската организация е активист, служи за пример на останалите младежи и девойки.

Своите 15 крави Доргун гледа отлично. И те му се отплащат за труда. За първото шестмесечие на тази година той надои 17 011 л мляко при план за годината 26 000 литра.

Обичан от всички в село Вокил, Доргун Дуранов е от онези младежи, които знаят какво говорят и какво вършат. Наградата, с която го удостои управителният съвет на ТКЗС миналата година — екскурзия до СССР, го задължава много и той чувствува това задължение. Всеки ден, всеки час заляга над работата си и затова е първенец, чийто опит беше изучен от всички доячи в стопанството. Той е гордостта на селото.

Милко НИКОЛОВ

ОТДИХ В ТРУДА

ТРУДОЛЮБИВИ са комсомолците от ДИП „Липа". В чест на 20-годишнината от социалистическата революция в България заводският комитет на ДКМС излезе с предложение да се проведе поход до местността „Кара куз" за набиране на липов цвят. Всички комсомолци с особено задоволство се отзоваха на това мероприятие.

На 7 юли след обяд потеглихме с камион за мястото, където щяхме да берем липов цвят. Първият ден мина много шумно. Вечерта край лагерния огън, под звуците на акордеон, бе устроено веселие. Нощувахме на палатки. Рано заранта на 8 юли, след утринната ведрина, която проведохме, и закуската, се заловихме за работа. Всички комсомолци работиха най-усърдно. Общо продадохме на държавата 130 кг. Завърнахме се в града доволни, че дадохме нашия комсомолски принос в изпълнението на тази задача.

Георги ТОДОРОВ

ЗАСЛУГАТА Е НА ДОНКА

НА ЗАПАД загърмя. Донка заситни по отъпканата пътека надолу към фермата. Първите едри дъждовни капки намокриха гъстите й кафяви къдрици.

—Хайде бе, момиче, ще те завлекат пороищата — посрещна я шеговито Борис Райчев, когато запъхтяна Донка прекрачи прага на фермата.

— Не ме е страх, бай Борисе, знам да плувам.

Наистина,Донка не е от страхливите. Не се огъва лесно пред трудностите. Имат й доверието в кооператива, разчитат на нея. Младежки огън гори в сърцето и черните й очи. Самата тя е член на общинския комитет на ДКМС и като такава отговаря за производствената дейност на дружествата към комитета.

— Как мислиш, Донке? Какво е твоето мнение на специалист-зотехник? — пита я секретарят на общинския комитет на Комсомола Тодор Коев. Нейните съвети са винаги и на всички нужни.

През зимата Донка бе пропагандист на едно от учебните звена. Старателно се готвеше за всяка лекция. Слушателите й с желание я слушаха. Начери тя време да ги запознае и с разногласията на китайските ръководители с международното работническо и комунистическо движение. Не изпусна да поговори по тези въпроси и с колегите си от птицефермата. Те я очакваха всеки ден да дойде при тях. Обичаха я от сърце.

От две години Донка е зоотехник в село Средище. Завежда птицефермата. При нейното старание там работата не можеше да не се подобри. Защото Донка с идването си се опря най-напред на комунистите Иванка Борисова и Борис Райчев, които имаха опит. Преди да предложи нещо пред останалите гледачи, тя най-напред с тях ще сподели. Пред тях ще разкрие болката си, своите планове. Държи тя за изпълнението на зоотехническите изисквания при птиците и резултатите са налице. Вместо 180 000 броя яйца,както е по план, от началото на годината досега Донкината птицеферма предаде 225 683 яйца. Птицефермата се нареди на едно от първите места в окръга. Заслугата е на Донка, която щом стане сутрин от леглото, хвърли шепа вода на лицето си, закусва набързо и тръгва към птицефермата. Сред хората на труда се раждат мечтите, запалили в кръвта й желанието и страстна любов към зоотехническата професия.

Викентий ДУКАНОВ

ПОМОЩНИЦИ НА КООПЕРАТОРИТЕ

Лятно утро. Трети ден вече пионерите от с. Средище берат грах на стопанството.

Разделени са на звена. В съревнование са помежду си. Знамето преминава от звено на звено.

— Набрали сте 1 300 кг — съобщи на пионерите бригадирът на лозаро-овощарската бригада Никола Стефанов. — Добри помощници се оказахте на своите родители.

Такива са пионерите от село Средище. Те ще участвуват и в прибирането на реколтата И тогава благодарността на ръководителите на стопанството ще бъде голяма и от сърце.

Васил ДОНЧЕВ

СРЕДНОШКОЛЦИТЕ ПОМАГАТ

Преди десетина дни ние, средношколците от с. Пожарево, се завърнахме от нашия втори дом—училището. Доволни, че настъпи лятото и че сме пак на село, на следващия ден ние се събрахме пред селсъвета и образувахме средношколска бригада. Тя се състои от 20 човека, разделени на две звнна.

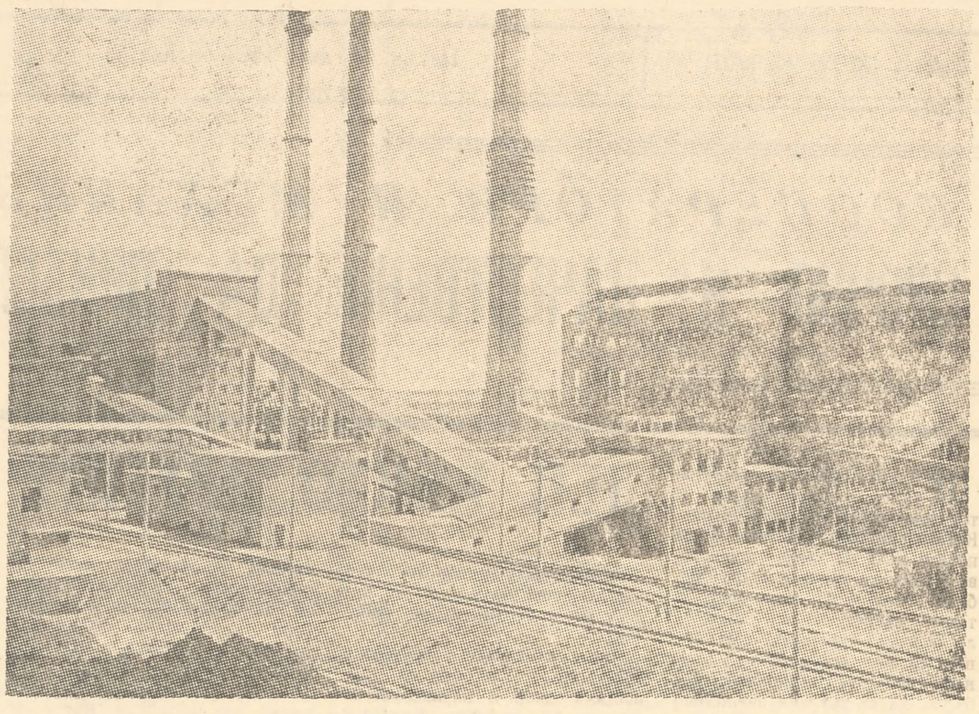
Средношколската бригада се включи активно в сортирането на доматите. Още от първия ден заночнахме да работим бързо и за една седмица сме предали за външния пазар над 20 тона домати.

Веска ДИМИТРОВА

КЪМ ЮБИЛЕЙНАТА 20-ГОДИШНИНА НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ

ГИГАНТИ НА НАШАТА ЕНЕРГЕТИКА

НЕОТДАВНА в печата се появи едно малко съобщение, което мина почти незабелязано сред многото събития, с които е изпълнено нашето ежедневие. В няколко реда вестниците отбелязаха, че е влязла в действие шестата турбогрупа на ТЕЦ „Марица-изток 1". Недалеч от нея се строи нова топлоелектрическа централа — „Марица-изток 2" с мощност 600 000 квт. Постигнато е съгласие със Съветския съюз за доставка на съоръженията и за ТЕЦ „Марица-изток 3", също с мощност 600 000 квт. Общо в басейна „Марица-изток" до 1980 година ще бъдат изградени 6 централи с обща мощност 3.5 милиона киловата, които ще произвеждат годишно 24 милиарда киловатчаса, или около 45 на сто от общото производство на електрическа енергия.

Общ изглед от ТЕЦ „Марица — изток 1"

Но скоро палмата на първенството ще бъде отнета от ТЕЦ „Марица-изток 1". Недалеч от нея се строи нова топлоелектрическа централа — „Марица-изток 2" с мощност 600 000 квт. Постигнато е съгласие със Съветския съюз за доставка на съоръженията и за ТЕЦ „Марица-изток 3", също с мощност 600 000 квт. Общо в басейна „Марица-изток" до 1980 година ще бъдат изградени 6 централи с обща мощност 3.5 милиона киловата, които ще произвеждат годишно 24 милиарда киловатчаса, или около 45 на сто от общото производство на електрическа енергия.

За задоволяване на нуждите от електроенергия и пара на промишлените предприятия от индустриалната зона „Гара Искър" и източната част на София се строи ТЕЦ „Трайчо Костов". Тя е първата наша термична централа с течно гориво. С цел да се избегне и най-малкото запрашване на столицата, за гориво беше избран мазутът. Мощността на централата в първия етап на изграждането й е 60 000 квт, а след разширението й — 120 000 квт. Годишно тя ще произвежда 420 мил. квтч. До края на годината първият етап от строителството на централата ще бъде завършен и ще влезе в експлоатация. Проектите и оборудването на централата са от братска Чехословакия.

Баташкият водносилов път е за сега най-големия наш водноенергиен обект. Той представлява сложна каскада от канали, тунели, язовири, електрически централи и напоителна система. Общата мощност на трите му централи възлиза на 225 000 квт с годишно производство над 800 000 квтч електрическа енергия. Сравнен с най-голямата водноелектрическа централа в миналото — ВЕЦ „Въча" с мощност 7 000 квт, той с пълно основание може да се нарече гигант на нашата хидроенергетика. Но как ще наречем тогава строящата се сега каскада „Въча", която ще има 6 водни централи с обща мощност 400 000 квт, т. е. два пъти по-голяма от Баташкия водносилов път? А каскадите „Места" и „Струма", както и централите по река Арда, които ще се изградят до 1980 година? А електрическата централа на р. Дунав — „Сомовит-излас" с мощност 800 000 квт, която ще се строи съвместно с Румънската народна република? За тях няма подходящи суперлативи.

Трудно е да се каже макар и накратко за всички гиганти на нашата енергетика. Те са много. Те ще определят облика на нашата енергетика в близко бъдеще, ще обезпечат по-голямата част от 50-55-те милиарда киловатчаса, които ще се произвеждат след 10-15 години. Тези електроцентрали ще осигурят преобладаващата част от 6 700-6 800 киловатчаса, които ще се падат на всеки жител на нашата страна.

Моис ДЕКАЛО

Законите на работническата чест--нова крачка в движението за комунистически труд

САМО няколко години изминаха от възникването на първите кокичета на комунизма — бригадите, цеховете, ввената и фермите за комунистически труд у нас, но днес в това движение вече участвуват над 800 000 работници. Масово се включиха в него и трудещите се от нашия окръг. В различните отрасли на материалното производство 338 цехове, бригади, отделения и групи с над 5 600 участници водят борба за спечелване на високото звание, а са удостоени над 1 600 работници.

Много от работническите колективи, участници в движението за комунистически труд и завоювали това звание, често задават въпрос: „Какво ще направим понататък?".

На националното съвещание на участниците в движението за комунистически труд, проведено към края на месец май т. г., бригадирът на ДИП „Буря" др. Владимир Мюлер, говорейки за успехите на своята бригада, посочи, че след завоюване на званието „Бригада за комунистически труд" те преценяват, че не всичко е постигнато. Изпълнението на обещанията, редовното ходене колективно на кино и театър е станало жизнена необходимост в техния живот и това вече не ги задоволява. Затова, търсейки нови форми и инициативи, в началото на март тази година, съвместно с бригадата на др. Иван Маринов от текстилния комбинат „Георги Генев" от Габрово на връх Бузлуджа, там където Димитър Благоев запали искрата на социализма в нашата страна, след задълбочено обсъждане, те приеха законите на работническата чест.

Ето какво съдържат тези закони:

1. Малко е да бъдеш добър изпълнител на възложената задача. Труди се творчески, наистина по комунистически. Проявявай непрестанни грижи за повишаване производителността на труда.

2. Работейки за обществото, ти работиш за себе си. Трудът за народа е най-висшето щастие. Трайно е онова щастие, което е неделима част от благополучието на целия народ.

3. Работната минута е народно богатство, цени я.

5. Материалната основа на социалистическото общество е обществената собственост върху средствата за производство. Всичко в предприятието е твое. Грижи се за него.

4. Направеното от теб трябва да бъде най-добро. Работи за утвърждаването на фабричната марка. Бракът в работата е позор, с това ти петниш колектива. Произвеждай стоки с таково качество, които с удоволствие би купил за себе си.

6. Ако сам можеш, научи другите. Ако изоставаш, повикай другаря си за помощ. По добре е да питаш, отколкото да си опашкар.

7. Внасяй красота в живота и труда, живей и се труди така, че да бъдеш образец за всеки нов работник, за всеки твой другар.

8. Обичай своето предприятие, стани негов кадрови работник. Позор за този, който бяга от място на място, търсейки лека печалба.

9. Учи се непрекъснато. Повишавай своите зания и усъвършенствувай професията си до майсторство.

10. Там,където има работник, няма място за хулигани и мързеливци. Равнодушието вън от работническото сърце. Страхът да не си разваляш отношенията и си навлечеш неприятности е еснафски предразсъдък. Ако другарят ти е сгрешил, поправи го.

11. На работа, в семейството, сред другарите си винаги помни, че ти си работник, наследник и продължител на славните революционни традиции на работническата класа.

12. Честта на колектива е твоя чест. Ти носиш отговорност за целия колектив и колективът за тебе.

Какъв е смисълът на тези закони?

Тези закони на работническата чест, конкретизират моралния кодекс на строителя на комунизма съобразно усилията и възможностите във всяко предприятие и с това приближава сроковете за неговото изпълнение. Тези ярки и конкретни задачи, поставени в законите на работническата чест, помагат на колектива в преодоляването на значителни трудности, в борбата с текучеството на кадрите, укрепването на трудовата дисциплина, подобряване качеството на извършената работа и др.

Приемайки законите на работническата чест, производствениците приемат увеличени социалистически обещания и успешно се справят с тях.

Новото движение да се живее и работи по законите на работническата чест е нужно, полезно дело в движението за комунистически труд. Ето защо, както в цялата страна, така и в нашия окръг на него трябва да се дава широка гласност така, щото то да обхваща всички работнически колективи, които вече са извоювали званието „Колектив за комунистически труд".

Йовчо НИКОЛОВ

секретар на ОСПС— Силистра

ПИСМА НА ЧИТАТЕЛИТЕ

Ще има ли достатъчно бира и лимонада?

Настъпиха горещите летни дни. Засили се и работата на полето. От кооперативните блокове на ТКЗС в с. Паисиево хората често поглеждат към селото няма ли да се появи каруца на селкоопа със студена лимонада и бира?

Председателят на потребителната кооперация сега е на курорт. Поговориха със заместник-председателя на селкоопа Хюсеин Салиев. Той не вижда начин за разрешаване на този въпрос. „Винпром" в Силистра чрез Дулово не снабдява паисиевския район редовно с бира и лимонада — разхладителни напитки идват тук само веднъж седмично и в недостатъчно количество. При такова положение е невъзможно да се организира разносна търговия.

Паисиевци неведнъж са поставяли въпроса да им се разреши да доставят бира и лимонада за района от Исперих. Ръководителите на „Винпром" в Силистра обаче не са съгласни. А от това страдат кооператорите, които с пот на чело прибират реколтата.

Хикмет ШАНОВ

РЕЗУЛТАТИ ОТ ИЗВЪРШЕНАТА ПРОВЕРКА ПО СПАЗВАНЕ УСТАНОВЕНАТА РЕЖИМНА ПРОГРАМА ЗА ПОЛЗВАНЕ НА ЕЛЕКТРИЧЕСКА ЕНЕРГИЯ

В ОКРЪЖНАТА ИНСПЕКЦИЯ ЗА ПАРТИЕН И ДЪРЖАВЕН КОНТРОЛ

С ПИСМО № 47 от 16 май 1964 година Инспекцията за партиен и държавен контрол—Силистра разпореди да се извърши частична проверка от комисиите за народен контрол в централните селища на окръга и в градовете Силистра, Тутракан и Дулово по отношение спазването на установената режимна програма за ползване на електрическата енергия за производствени и комунално битови нужди, през времето на вечерния връх от 18.30 до 21.30 часа, съгласно съществуващите разпореждания на Министерския съвет № 33 от 19 август и № 825 от 16 ноември 1963 година.

Проверката се извърши съвместно с инспекторите и инкасаторите при Енергоснабдяване гр. Силистра и Тутракан.

Необходимо е да се отбележи, че с изпълнението на тази важна и отговорна правителствена задача много сериозно се отнесоха комисиите за народен контрол в гр. Силистра с председатели Станчо Великов, Лука Драгнев и Жечко Русев, в гр. Тутракан с председател Никола Караиванов, в Дулово с председател Васил Кирилов, а така също и комисиите в селата Алфатар с председател Пенчо Славов. Бабук—Пеньо Симеонов, Черпроверката или ако са я извършили, не са отчели резултатите пред ИПДК гр. Силистра, макар че определения срок 4 юни е изтекъл отдавна.

Проверките показаха, че в почти всички селища електроенергията за външното и вътрешно осветлнние (в канцелариите, магазините и заведенията) е намалена с около 25 на сто. Що се отнася до уличното и рекламното осветление трябва да се каже, че в повечето селища не са взети мерки за намаляването му с 50 на сто. Така в гр Тутракан, докато рекламното осветление е намалено, за улично осветление се консумира енергия през цялата нощ. В с. Алфатар уличното осветление не всякога се спира, а рекламните светлини на магазините светят през нощта.

Нарушения се констатираха и в използването на електрическа енергия за производствени нужди. Все още има ръководители на предприятия и организации, които не спазват установения режим през време на върховото напрежение. Такива нарушения се констатираха при дърводелския цех на промкомбината в гр. Дулово, мелницата в с. Бабук и др.

По използването на електрическата енергия от населението за домакински нужди се извърши проверка в редица домове от градовете и селата на окръга. Само в гр. Силистра бяха проверени повече от 650 домакинства. Установи се, че 97 домакинства не спазват разпорежданията на Министерския съвет за използване на електрическата енергия през времето на вечерния връх. По съществени нарушения се констатираха в домовете на Йорго Чаушев, ул. „Серез“ № 13 при използване на пералня, Васил Токушев, ул. „Военна“ № 11 —използвал електрическа печка, Оник Шерванян, ул. „Дунав“ —използвал бойлер за топла вода, Никола Атанасов на ул, „Г. Димитров“ № 9, Недьо Петров, ул. „Г. Димитров“ № 2, Георги Златев на ул. „Д. Благоев“ № 35, Янаки Бабаяшев ул. „Неофит Рилски“ № 8, Карол Христов на ул „Толбухин“ № 46, Васил Алтъколачев, ул. „Г. Димитров“ № 1, Петър Хорозов на ул „Плевен“ № 8, Георги Дойношки—ул. „София“ № 38 и много други използвали различни електродомакински уреди.

От проверените в гр. Тутракан домакинства 25 на сто не спазват установения режим за електрическата енергия.

Изводът от получените резултати е, че голяма част от гражданите съзнателно спазват установената режимна програма за окръга и страната, друга група поради незнание несъзнателно вършат нарушението и трета група граждани, макар и запознати с правителствените разпоредби, системно ги нарушават.

За спиране на нарушенията необходимо е разходът на електрическа енергия да бъде под постоянното наблюдение от комисиите за народен контрол, от комисиите за обществен контрол, от служителите при Електроснабдяване--Силистра и Тутракан и от ръководителите на предприятията и организациите.

Инкасаторите на „Енергоснабдяване“ в Силистра и Тутракан трябва да провеждат системна разяснителна работа с гражданите при инкасиране на таксите за ползване на електроенергия в районите и селата, за които отговарят.

Необходимо е да се знае че при бъдещите проверки, които ще се извършват от Инспекцията за партиен и държавен контрол и комисиите за народен контрол на нарушителите ще се налагат наказания — глоби, прекъсване на електроенергията за ползване от 7 дни, а на ръководителите на предприятата и организациите ще се търси дисциплинарна отговорност, каквато се предвижда в новия Закон за партиен и държавен контрол.

Ангел ДИМИТРОВ
началник на Инспекцията за партиен и държавен контрол гр. Силистра

Бойна тревога в с. БАБУК

техническият прогрес линее

МНОГО се говори през последните години за техническия прогрес. За него широко разтвориха обятия всички отрасли на нашия живот. Масово навлиза той и в ежедневната селскостопанска практика. И душите на кооператорите се пълнеха с радост и надежда. Нима вече беше дошло така очакваното време да се забравят мотиката и вилата!

Дошло беше. Но навсякъде ли? Един преглед на зърнените площадки в кооперативния двор в с. Бабук идва да опровергае горното обобщение. Впечатленията са още по-фрапиращи като се има в предвид и това, че съществуват днес такива машини и приспособления, които стопроцентово заменят ръчния труд.

А какво е положението сега в с. Бабук? На двете площадки в стопанския двор работят две полевъдни звена по почистване на пристигащото от блоковете зърно. И това се е наложило вследствие аномалията, която по учудващи причини съществува все още в стопанството. Касае се за наличните веялки. От тях само три са приспособени за работа с електромотор, а в движение е само една. Останалите се придвижват с помощта на кооператорките. Да се говори за настроението и желанието на хората за работа е повече от излишно. Не е излишно обаче да се потърси виновният за тази аномалия, която става причина в така напрегнатата кампания, две полевъдни звена да бъдат отделени за почистване на зърно.

Вината на кооперативното и партийно ръководство на ТКЗС е явна. Явно е и нехайството, с което те се отнасят към въпросите на техническия прогрес, на който всички са дали вече зелена улица. А двете тракторно-полевъдни бригади в с. Бабук през настоящата година имат да прибират ечемик и пшеница хиляди декари. Нима цялото количество зърно ще бъде вято на ръка? Нима през цялата кампания кооператорките ще се къпят в пот край веялките, заплащайки с умората си нехайството на ръководството? Ето на тези въпроси трябва да се даде конкретен отговор.

Радослав РУСЕВ

ОТНОВО СА В ТРУДОВА НАДПРЕВАРА

НАСТЪПИЛАТА през пролетта суша, която се отрази лошо върху развитието на пшеницата и създаде опасност стопанството да не си изпълни плана за доходите, накара ръководството на ТКЗС — Калипетрово много сериозно да се обърне с лице към животновъдството, за компенсация на загубите. Това наложи да се увеличат и грижите към този отрасъл. Стана практика в стопанството да се провеждат тържествени вечери на животновъда, на които да се правят преценки за хубавите и лошите страни в работата на животновъдните колективи и съответно да се чертаят задачите за следващия период, за получаване на повече мляко, месо, яйца за Родината.

В близките дни, под ръководството на общинския партиен комитет се проведе вечер на животновъда, за отчитане изпълнението на плана за шестте месеца.

Срещата бе открита и ръководена от секретаря на ОПК Марин Куртев.

За трудовите дела говори зоотехникът Димо Жеков. Той се спря на упоритата борба, която водеха животновъдите, дали обещания в чест на 20-годишнината да преизпълнят плана си.

Стопаните от кравефермата при план за шестте месеца да надоят 439 хиляди литра мляко, отчетоха 518 000 или изпълниха плана си 131 на сто и 50 на сто от обещанието си.

В овцефермата при план 100 тона мляко за шестте месеца, овчарите надоиха 127 тона и са изпълнили плана 17 на сто в повече.

Не останаха назад и птицевъдите. При план да отчетат 114 000, получиха 142 000 или 38 000 яйца в повече.

При план 125 000 кг телешко месо в стопанството е отчетено 131 730 кг, а свинско при план за годината 422 тона е получено само за шестте месеца 205 тона при себестойност 0,79 лв. За един килограм прираст свинско месо е изразходвано 5,5 кг концентриран фураж.

Особено възхищение буди високото преизпълнение на плана за животинската продукция, плод на героичния труд на животновъдите. Такива трудови хора като Енико Великов, който има надоени 6 400 литра мляко в повече над плана си, наистина заслужават почит и уважение. Не останаха назад и доячите Добри Василев, Христо Ненов и други, които надоиха хиляди литра мляко повече. Похвални са делата на Неда Нейкова — телчарка, получила най-висок прираст. Висок прираст имат и свиневъдите Димитър Липков, Христо Узунов, Стойчо и Слави Курдоманови, които са образец в работата си. И овчарите Димитър Железов и Иван Христов се нареждат в списъка на ония, които като неуморни пчели трупат литър по литър мляко, килограм по килограм месо, брой по брой яйца и помагат да се реализират резервните средства за успешното изпълнение на плана.

Сега животновъдите от Калипетрово отново са в трудова надпревара, която ще гарантира изпълнението и преизпълнението на плановете за 1964 година.

Кольо ВЪРБЕВ

Едни от добрите гледачи в механизираната свинеферма в ТКЗС —Калипетрово са Куна и Димитър Липкови. Те най-старателно се грижат за 1 180 свине за угояване. При план 400 грама, те получиха през първото шестмесечие среден дневен прираст по 580 грама от свиня.

Снимка: Георги КИРИЛОВ

Консултация по въпроси на държавното обществено осигуряване

ВЪПРОС: През м. IX. 1963 година бях назначена на работа за неопределено време в селкооп — с. Средище, като отговорник на павилион при МТУ в същото село. На 31. XII. с. г. без предизвестие ме освободиха от длъжност, поради закриване на павилиона по липса на щатна бройка,

Към деня на уволнението бях бременна в шестия месец. Административното ръководство на селкоопа отказа да ме назначи на друга длъжност, а след уволнението и да ми изплаща парично обезщетение по бременост и раждане.

Правилно ли съм уволнена и лишена от парично обезщетение по бременост и раждане.

Запитва: Дамянка Иванова от с. Средище

ОТГОВОР: Вашето уволнение е неправилно. Работничка или служителка след четвъртия месец на бременността й, както и майка до навършване 8-месечна възраст на детето не може да бъде уволнявана с или без предизвестие, освен за тежки провинения или при закриване на предприятието, учреждението или организацията, и то с разрешение на инспекцията на труда за всеки отделен случай. В случая административното ръководство на селкоопа е нарушило разпоредбите на чл. 31 и 35 от Кодекса на труда, като е прекратило трудовия договор с Вас без предизвестие и не е искано разрешението на инспекцията по охраната на труда при Окръжния съвет на профсъюзите.

Възстановяването Ви на работа може да стане, като заведете дело пред помирителната комисия при същия селкооп. След възстановяването на работа селкоопът ще Ви заплати обезщетение по размера на последното получено повременно месечно трудово възнаграждение за времето, през което сте останали без работа поради това уволнение, но не за повече от два месеца.

Ако се върнете на работа в същото предприятие, имате право на парично обезщетение поради бременност и раждане в размер на 120 календарни дни. Същото право запазвате, ако сте постъпили на работа в друго предприятие преди да сте излезли в отпуск по бременност.

В случай, че получите само обезщетение, като неправилно уволнена и не постъпите никъде на работа, ще се считате уволнена от 1. III. 1963 г. и ще получите обезщетение по бременност и раждане общо за 75 календарни дни, ако раждането на детето е станало преди изтичане на 105 дни от датата на уволнението (1. III. 1964 г.).

При положение, че не водите помирително дело или загубите същото, право на обезщетение в размер на 75 календарни дни ще имате, ако раждането на детето стане преди изтичане на 105 дни от датата на уволнението 1. I. 1964 година.

Справка: чл. 31, 35, 93 и 152 ал. II. от КТ. § 5 от Указа за изменение и допълнение на същия кодекс (Д. В. бр. 92 от 1963 г.) и т. 2. буква „б“ от Правилника за разглеждане на трудовите спорове (стр. 422 от КТ).

Николай КРУМОВ
началник отдел „ДОО“

ДА НАПРАВИМ ПРЕЛОМ В ПЛЕМЕННАТА РАБОТА

ГОВЕДОВЪДСТВОТО има решаващо значение за икономиката на страната. Това налага много сериозно още отсега да се замислим върху някои недостатъци в работата с говедовъдството в нашия окръг, с цел да не ги допускаме повече. В близките няколко години ще се увеличи броят на говедата и най-вече броят на кравите. Тяхната продуктивност трябва също да се увеличи. Средната млечност на фуражна крава за окръга от 2 000 литра за 1964 година, трябва да нарасне на 2 600 литра за 1970 година, с оглед през 1980 година да достигне 3 000 литра.

Окръгът е включен в райна, където се работи по създаването на новата отечествена порода—българско червено говедо със следните показатели за племенни животни.

	1965 г.	1070 г.	1980 г.
Млеч.в литри за 300 лактац. дни	3 700	3 900	4 300
Процент маслени вещества	3,80	3,85	3,92
Средно живо тегло в кг	510	525	530

Племенната работа има за цел усъвършенстване на съществуващите и създаване на нови породи селскостопански животни, с оглед повишаване продуктивните им качества при най-висок икономически ефект. Затова е необходимо да се извършва системен отбор и подбор на говедата с най-високи продуктивни качества.

Какво се върши по тези основни мероприятия на племенната работа? Освен в стадата, с които работи Инспекцията, на кравите в повечето ТКЗС не се извършва контрол. Колко мляко дават отделните крави в стопанствата не се знае. Не се знае каква е маслеността в млякото. Не се записват редовно отелванията и пресушаванията на кравите. И някои доячи не навреме ги пресушават, с цел да надоят повече мляко. С това те навреждат на тези крави, които са обикновено високопродуктивни, защото остават ялови, тъй като доенето им продължава година и повече. По този начин излизат от използване ценни животни. При прегледи за бракуване те се изнасят за клане. Естествено при такава неясна картина, специалистите не упражнявайки контрол, не могат да определят ценните животни с оглед от тях да оставят приплоди за разплод. Женските телета се отбират по външен вид от гледачите и бригадирите. Но компетентна работа липсва. Как иначе може да се извърши отбор, когато не се води контрол и не се знае произхода им. Всички женски телета и юници за разплод се гледат и хранят на равни начала, без оглед на предназначението им. Поради това племенният фонд на стопанствата не се увеличава. Неправилно е разбирането, че щом има осигурен фураж, въпросът за продуктивността на говедата е решен Ние не споделяме това разбиране. Тези разсъждения се изтъкват, за да оправдаят пасивността си някои специалисти и ръководители на ТКЗС по въпросите за племенната работа. Чрез храненето, безспорно ние трябва да създаваме условия за проявление на наследствеността в насока, желана от нас, но храненето ще повишава продуктивността само до онова ниво, до което животните имат наследствени заложби. По-нататък придвижването на продуктивните показатели ще зависи от развъждането.

Според нас във всички стопанства, където са комплектувани разплодните ядра, трябва без да се чака, да се провежда контрол върху продуктивните качества на говедата. Онези стопанства, които не са комплектували племенните ядра, още от сега да си подготвят работата та в края на тази година да се извърши и в началото на следващата година да започне да се извършва контрол. Похвална е дейността на зоотехниците от ТКЗС — Срацимир и Калипетрово. Те редовно контролират и знаят количеството на получаваното мляко. Там може да се види продукцията на отделените крави. Маслените вещества обаче не се контролират.

Друг съществен и най-важен фактор в племенната работа, от който зависи нивото на продукцията и който влияе решаващо за породообразуването, е храненето. Няколко години наред недостигът на фураж не само задържа, но върна назад продуктивността на говедовъдството. Контролът за използвания фураж показва непрекъснато спадане на задоволяемостта на говедата с хранителни вещества. През 1963 година средно дневно на една крава от племенните стада е девано по 7,8 кръмни единици и 634 грама протеин с граници на вариране за кръмните единици от 4,3 — 10,6 при норма 12 кръмни единици Този широк интервал на вариране на хранителните вещества с резки спадания и покачвания говори за непостоянство и нестабилност в храненето на говедата през отделните периоди на годината. Сочните фуражи са слабо застъпени в дажбите или изобщо липсват. Ето защо е необходимо да се пристъпи към увеличаване производството на фуражи и се подобри структурата на фуражното производство в нашия окръг.

Недостатък в говедовъдството при нас е и неговата неправилна структура, която оказва значително влияние на рентабилността на говедовъдните ферми. Тя трябва да отговаря на насоката на фермите. Ако приемем, че говедовъдните ферми в окръга трябва да бъдат с млечно-месна насока, то процентният брой на кравите спрямо общия брой на говедата е нужно да се движи около 40-45. Сегашният брой на кравите в окръга спрямо общия брой на говедата представлява 33,1 на сто, а само за ТКЗС—30 на сто. Явно е, че съществуващото съотношение не отговаря на насоката. Така стои въпросът и за другите категории говеда.

За напредъка на говедовъдството особено значение има състоянието на младите животни, предназначени за разплод. Определено трябва да кажем, разплодният материал в стопанствата общо взето е развален. Изключение правят някои стопанства като Държавното елитно семепроизводно стопанство — Силистра, ТКЗС — Калипетрово, Иширково. При отделяне на животните за пролетния преглед в стопанствата Белица, Старо село, Главиница, Добротица, Тутракан и други трудно можехме да намерим дори по 2-3 юници правилно развити. Вайманието, което отделят ръководителите и специалистите за женските разплодни животни, е много слабо. Обикновено грижите се свеждат само за презимуването им, а през пролетта и лятото се изпращат в горите, по полето, острови и други места, без да им се осигурява такова подхранване, че да се развият правилно,

В стопанствата Голеч, Попина, Срацимир, Сокол, Стефан Караджа и други живото тегло на юниците за разплод на възраст 18 месеца е с 100 кг по-ниско от нормалното. А юниците в ТКЗС — Тутракан и Добротица влизат в стадото на кравите с живо тегло 260-300 кг вместо на 400-420 кг. Заплождането на юниците става при ниско живо тегло и с 1,5 година закъснение. При това положение можем лесно да си обясним как биха се заплодили тези животни.

Необходимо е да се направи прелом в грижите за младите женски телета и юници, които ще служат за попълване на маточното стадо. За тази цел те трябва да се определят и отделят в отделни групи и при всички случаи за тях винаги да се осигурява хранене, гарантиращо правилното им развитие.

Заплождането на кравите и юниците в окръга става главно чрез изкуствено осеменяване. С него се цели да се подобрят продуктивните качества на приплодите. Станцията е комплектована с ценни мъжки разплодници, от които се изпраща семенен материал в ТКЗС за осеменяване на кравите и юниците, но на практика в редица стопанства заплождането на кравите и юниците се извършва порочно — с бици и мъжки телета, взети от угояването. С такива мъжки телета са заплождани крави и юници в ТКЗС—Главиница, Голеш, Нова Черна, Дулово, Мерден и други. А в ТКЗС Алфатар и Мерден отстояваха неправилното схващане, че първото заплождане на юниците трябва да стане чрез естествено покриване и след това да се заплождат чрез изкуствено осеменяване. И действително те заплождаха юниците с бици под всякакви зоотехнически изисквания. В ТКЗС—Айдемир миналата година двамата специалисти по животновъдството се бяха заели със задачата да докажат на председателя на стопанството, че с мъжки телета от угояването могат да заплодят яловите крави. На тези престъпления трябва да се сложи край, а на виновните да се търси отговорност!

Необходимо е във фермите да се заведат всички животновъдни книги. Да няма нито едно животно без номер, без произход. Това е неотложен дълг на всеки специалист по животновъдство.

От това, как за в бъдеще ще извършваме племенната работа, ще зависи обликът на говедовъдството в нашия окръг.

Цветан ИВАНОВ
ст. зоотехник по говедовъдство при Инспекция по племенно дело

С ПОГЛЕД КЪМ ВСИЧКИ ЗАДАЧИ

ДВЕТЕ сгради на алфатарското училище сега не са изпълнени с онази глъчка, която всеки може да долови, когато се водят учебни занимания. „Учебните" занятия за учениците сега са се пренесли в местния лагер. Но с това животът в училището не е престанал. Тук са дежурните учители, директорът и майсторите, които стягат сградата за новата учебна година. А новата учебна година вече не е много далеч. Тя трябва да се посрещне с много осъществени на дело задачи. Тя трябва да започне тъй, че нито един недостатък да не спъва учебния процес.

Учителският колектив се е подготвил още отрано за достойно посрещане на най-малките ученици, онези, които за първи път ще пристъпят прага на училището в Алфатар — първокласниците. Още в края на учебната година са издирени от книгите на съвета и по домовете децата, които ще постъпят в първи клас. Приемателните списъци вече са изготвени и една паралелка от 38 деца от септември ще направи първите си стъпки към знанието.

До 15 юни е извършен и медико-педагогическият преглед на тези 38 първокласници. Като се прибави към всичко и това, че сумите за учебници за тях вече са събрани, може да се каже, че въпросът за организирането на първокласниците в училището е разрешен задоволително.

ПРЕД НОВАТА УЧЕБНА ГОДИНА

В училището са набелязани и онези ученици, чието прибиране през есента в училище може да се постави под съмнение. Още през август учителският колектив ще мобилизира усилията си, за да не остане нито един ученик извън класните стаи, да няма нито едно нарушение на Закона за задължителното обучение.

За учениците от средния курс всички учебници са закупени от местната книжарница и може категорично да се каже, че няма да има никакви спънки, които да нарушат учебния процес през новата учебна година в това отношение.

За разлика от миналата учебна година сега въпросът с горивните материали е разрешен навреме. Училището вече е с осигурени въглища и дърва.

Основната задача, която сега ангажира усилията на директора Иван Лазаров и учителите, е ремонтът на училищните сгради. Поради заемане на работната ръка от стопанството, ремонтът започва малко по-късно — едва от последните дни. От учителите е извършен част от ремонта: боядисани са чиновете, дограмата. Черните дъски също са в изправност.

Грижа на учителския колектив е и по-пълното обзавеждане на кабинетите. За кабинетите по химия и физика са доставени допълнителен брой маси. Сега двата кабинета са подредени по нов начин, което ще допринесе за по-задоволителното водене на учебните занятия.

Новата учебна година в Алфатар ще бъде посрещната с чувствително подобрена материална база за спортуване на учащите се. В това отношение е направено твърде много: асфалтирана е баскетболната площадка, която едновременно с това е и подготвена за електрифициране, направени са наклонена шведска стена, и права шведска стена и издълбани са нови трапове за скачане, поставени са стълбове за висилки. Досега е направена и нова ограда на опитното поле.

В Алфатар учителският колектив е подготвил и организирал още от края на учебната година местен лагер за труд и отдих. Две смени по тридесет ученика вече са прекарали по дванадесет дни в него. Задача на учителите, които дежурят в лагера, е преди всичко трудовото възпитание на децата, допълнено от разнообразни културни прояви и игри. Учениците с поправителни изпити са поставени в списъците на първите смени, за да могат пълноценно да се подготвят. В училището консултациите за тези ученици ще започнат през август.

По подготовката на новата учебна година в алфатарското училище има да се прави още не малко. Но организацията, без съмнение ще допринесе за изпълнението на всички задачи.

Светослав ИВАНОВ

ЩАСТЛИВО ДЕТСТВО

БЪЛГАРКА. Кооператорите от нашето село са доволни — докато те се трудят на полето, за децата им се грижат възпитателките от новооткритата детска градина. Тя се продоволствува и поддържа от кооперативното стопанство. Вкусна и питателна е храната, приготвена от опитната готвачка Доца Господинова. За нуждите на децата са закупени много и най-различни играчки. Голям е интересът към диапрожекционното апаратче, с което се прожектират различни детски филми.

Дочо АТАНАСОВ

СРЕБЪРНА. Осемдесет деца прекарват времето си в песни и игри под ръководството на възпитателките Вълка Маринова, Марийка Симеонова и Иванка Лазарова. Спокойни са родителите — има кой да се грижи за децата им.

Енчо ИВАНОВ

ВЪРБИШКИ БАЛКАН. В красива местност е разположен лагерът на пионерите от Силистренски окръг. Върбишкият балкан! Колко свежест, колко хубост крият неговите дебри! Всеки ден пионерите са в гората — събират различни растения за своите хербарии, ловят редки насекоми... Бодри и отпочинали ще започнат наесен новата учебна година.

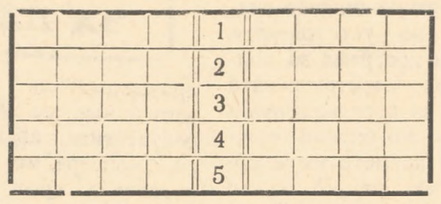
Тодор ИВАНОВ

ПАДИНА. И в нашето село вече е открита детска градина. За двайсет и петте деца се грижи учителката Кьймет Юсеинова. Щастливи са родителите. Работата им на полето е по-лека и по-спорна.

Дилявер КАБИЛОВ

ЗАБАВНИ МИНУТИ

ИГРОСЛОВИЦА „ОГЛЕДАЛО"

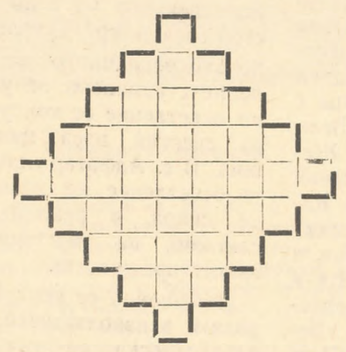

I.— Това огледало се състои от две части — лява и дясна. Поставете водоравно в лявата страна четирибуквени думи, със следното значение: 1. Голяма съветска река в Далечния изток 2. Държавен ръководител на съседна страна 3. Обожавано лице 4. Езеро в Ярославската област на РСФСР 5. Град в Румъния.

II.— Така получените думи, написани в обратен ред в дясната страна на огледалото, получават нови значения, както следва: 1. Град в Североизточна Югославия 2. Възпаление на ухото 3. Град в Северна Италия на р. Ада 4. Град в Южна Турция 5. Тежина на опаковката.

III. — Първите букви на тези думи в лявата страна, както и последните букви в дясната страна, четени отвесно, дават името на столицата на държава в Южна Европа, а четени в обратен ред, името на град в САЩ в щата Пенсилвания.

РОМБОВИДНА ИГРОСЛОВИЦА

ВОДОРАВНО и ОТВЕСНО — еднакво:

1. Съгласна 2. Френски курорт на Средиземно море 3. Герой на Н. Гогол 4. Пресъхнало езеро, където се намира най-ниското място в СССР, което е 132 м. по-ниско от равнището на океана 5. Област в Казахска ССР, където се приземиха съветските космически кораби „Восток 3" и „Восток 4" 6. Град в Япония 7. Синя боя употребявана при пране 8. Гръцка прогресивна партия 9. Първата буква

ВИЗИТНИ КАРТИЧКИ

КОСТА А. ХРИСТОВ	ЛЕЧО Г. РОМАНОВ

Определете професията и местожителството им.

ЗАБАВНИ ВЪПРОСИ:

— На кой град в СССР — нефтен център на Каспийско море като разместите буквите ще получите най-големия остров в Карайбско море? Размествайки още веднъж същите букви, ще получите пък остров от групата на Соломоновите о-ви в Тихия океан.

—Кой пристанищен град в Япония на о. Хонсю, е сбор от две реки в СССР, а именно едната е най-голям приток на Волга, а другата е най-голяма в Закавказието?

—Последователно премахнете по една буква отзад от името на град в ОАР (Египет), за да получите: град в България въз Врачански окръг; град в източната част на Австралия; град в САЩ в щата Ню Йорк; град в Северна Италия; съгласна.

Задава:
Георги КАРАПАНАЙОТОВ

Нови филми

„МУЛЕН РУЖ"

АНГЛИЙСКИЯТ филм „Мулен Руж„ е вълнуващо киноповествование за живота на великия френски художник Анри Тулуз-Лотрек. Съдбата му на творец и личната му човешка драма се преплитат в сложен възел на дълбоки душевни конфликти, които намират развръзката си в трагичния край на този удивителен френски живописец.

Изключителната надареност на художник, който носи неизлечим физически недъг, душа на артист и алтруист, жадна за искрена обич, но разкъсвана от любовна покруса, ръка на гений, която бавно и неотменно угасва — ето това са противоречивите сили в жизнения път на Лотрек.

Филмът, автентичен с биографията на художника, със своята правдивост и художествена сила ни прави напълно съучастни в преживяванията на главния герой и ни води през перипетите на неспокойната му участ, кара ни да чувствуваме неговата обреченост на прокълнат творец.

Американският киноактьор Хосе Ферар е постигнал образа на знаменития Лотрек с изумителна непосредственост и психологическа углъбеност, така че зрителят добива реална представа не само за физическия портрет на художника, но и за многобагрената палитра на неговата душевна същност. Лотрек се изявява чрез една богата гама и нюансировка на чувства и състояния, на вътрешни пориви и отношения към хората.

Ние виждаме как Лотрек, овладян от чувство за физическа малоценност и грозота, предпочита да остане сам с голямото си изкуство, което се превръща в единствена цел и смисъл на живота му. Макар и на смъртно легло, идва вестта за най-високата морална награда за твореца: той е първият художник, чиито творби още приживе биват приети в Лувъра.

„Мулен Руж", продукция на „Румулис филм", е ярка и вълнуваща кинотворба за живота на художника Лотрек, създадена по едноименния роман на Пиер ла Мюр. Автори на сполучливия сценарий са Антон Бейер и Джон Хъстън, а на музиката — Жорж Орик. Колоритните снимки на оператора Осуад-Морис се отличават със завидно майсторство.

„Мулен Руж" е филм, който оставя трайни следи и завинаги ще запечата образа на безсмъртния художник и човек Анри Тулуз Лотрек дълбоко в сърцата на нашите зрители.

В БОРБА ЗА НЕЗАВИСИМОСТ

Камбоджа. Около 10 000 студенти и ученици от Пном-Пен, столицата на Камбоджа, проведоха протестна демонстрация пред сградата на американската легация. Те носеха лозунги: „Американски империалисти, върнете си в къщи!", „Американската флота на САЩ да си върви в къщи!", Агенти на СИА, върнете си в къщи!"

Пресфото—БТА

СРЪЧНИ ПОМОЩНИЦИ

ШАЙГИТЕ минаваха по редицата като щафета. Горе, на камиона беше Тошко. Той ги вдигаше една по една и ги подаваше на Митко. Митко—на Данчо, Данчо пък ги препредаваше по-нататък, докато стигнеха до момичетата.

—Тези кайсии са айдемирски, май че са айдемирски—каза Митко.

—От калипетровското стопанство ги карам—показа се шофьорът от кабината.

—Няма значение дали са калипетровски, или са айдемирски, важното е че са хубави кайсии—добави многозначително Тошко.

Момчетата се съгласиха с него. Наистина, кайсиите бяха хубави и с тях не една, а две норми могат да се изкарат.

Шофьорът гледаше как момчетата чевръсто препредаваха шайгите и си помисли, че тези деца (и момчетата, и момичетата) сигурно много бързо чистят кайсиите, защото ръцете им са малки и жилави. И не само това, ами са и упорити и непременно са в съревнование помеж ду си (преди десетина години и той самият беше пионер и ги разбираше тези работи).

Шофьорът често идваше до „Нектар" и ги виждаше да работят под големия навес, но и на ум не му беше идвало да ги попита от кое училище са или нещо подобно. Всъщност когото и да попиташе от фабриката, сигурно би му казал не само къде учат, ами и имената на всеки поотделно. Би му казал, че това са ученици от VII „д" клас на силистренското училище „Отец Паисий", които от две седмици работят тук под ръководството на своя класен ръководител Петър Тренев. Шофьорът непременно щеше да узнае тези неща от който и да е, защото всички работници и служители от „Нектар" познаваха пионерите. А причината за това „познаване" бяха, разбира се, постиженията на малките помагачи, тяхната съвестна и резултатна работа. Какво правеха, що правеха, но дневните норми редовно ги преизпълняваха и често самият партиен секретар на фабриката Гиго Гигов им изказваше похвала.

Момчетата бяха свалили вече щайгите и заедно с момичетата чистеха сочните кайсии. От една седмица чистеха кайсии. Преди това бяха на зеления фасул. Още от първия ден започна и съревнование то. Появиха се и първенците—Саша, Митко, Тошко, Хидает, Людмила, Янка... На фасула бяха първенци и сега на кайсиите—също. Др. Тренев беше казал, че който е трудолюбив и чевръст, каквато и работа да му дадеш, все ще си е първенец. В отряда няма мързеливци. Всички са трудолюбиви и чевръсти (така поне смятат самите пионери), но кой знае защо най-много килограми постигаха все едни и същи.

...Пионерите си говореха за това, че догодина ще ги приемат в Комсомола, и че вече никой няма да ги нарича „деца", защото ще са вече комсомолци, а всички знаят, че комсомолците не са никакви деца. Говореха и за това, че след една седмица щели да заминават на лагер. И други работи си говореха момчетата и момичетата, но шофьорът не ги чу, защото подпали колата и я подкара към шосето. Кооператорите бяха вече набрали кайсиите за следващия курс...

Цветан ЙОРДАНОВ

ДИП „ДОБРУДЖА"
СИЛИСТРА
ТЪРСИ

ШЕСТ младежи със завършено средно образование и отбили военната си служба за изпращане като стипендианти в двегодишния съкратен курс в текстилния техникум в гр. Сливен.

ДЕСЕТ младежи със завършено средно образование или УТР за секционни майстори.

Постъпване веднага.

СПРАВКИ — в личен състав на предприятието.

ПРОФЕСИОНАЛНО-ТЕХНИЧЕСКО У-ЩЕ ПО ДЪРВООБРАБОТВАНЕ — СИЛИСТРА

О Б Я В А

Дирекцията на училището съобщава, че за учебната 1964-1965 година ще бъдат приети 70 курсисти за I курс — 35 по мебелно и 35 по строително столарство, от които 10 ДЕВОЙКИ и 60 МЛАДЕЖИ. Кандидатите трябва да са на възраст до 16 год. и да са завършили VIII клас.

Срокът за обучението в училището е двегодишен.

До 20 август всеки кандидат трябва да изпрати следните документи:

1. Молба, в която да бъде упоменато за коя специалност кандидатствува.
2. Документ за предимство.
3. Свидетелство за образование—в първото училище с оригинала, а във второто училище със заверен от училището препис.
4. Удостоверение за семейното положение и материално състояние

Записването на приетите кандидати ще се извърши на 20 юли — за подалите документи и приети през месец юли и до 30 август — за подалите документи и приети през месец август.

Записването се извършва при представяне на оригинално свидетелство за образование. Резултатът за приемането ще бъде съобщен чрез писма.

Подборът ще се извършва по бал, образуван от общия успех от свидетелството за VIII клас, успеха по математика, български език и физика.

С предимство при приемането се ползуват:

а) деца на активни борци против фашизма и капитализма. За тях се определят 20 на сто от общия брой на местата;

б) деца на загиналите в антифашистката борба и Отечествената война се приемат без състезание;

в) осигуряват се места за кандидати от домовете за деца и юноши и от трудововъзпитателните у-ща.

Предимствата се доказват с документи, издадени само от съответните окръжни или централни органи.

Окончателното приемане на кандидатите и записването им става след обстоен медицински преглед в учебните заведения и заключение на училищния лекар.

Училището приема кандидати от следните окръзи:

Силистренски, Толбухински, Коларовградски, Разградски и Русенски.

Курсистите получават следната държавна издръжка:

а) специална стипендия на кръглите сираци;

б) за 50 на сто от курсистите с добър успех се отпускат стипендии в размер от 14 до 16 лв. месечно;

в) общежитие се дава само на материално затрудненните;

г) работно облекло за всички курсисти.

Завършилите двегодишния курс на обучение в Професионално-техническото училище по дървообработване могат да учат вечерно или задочно в техникумите по специалността без приравнителни изпити.

Към училището има открит вечерен техникум по дървообработване, където след завършване на двегодишния курс на обучение младежите и девойките могат да продължат да се учат.

Завършилите техникума могат да се учат във висшите учебни заведения.

Всеки курсист срещу заплащане може да се храни в ученическия стол.

За справки и запитвания тел. 236 и 116.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

ПИСАТЕЛ-ХУМАНИСТ

(По случай 20 години от гибелта на Антоан дьо Сент-Екзюпери)

31 ЮЛИ 1944 г. От военното летище в Алегро, Корсика, един съюзнически самолет „Лайтнинг" излетява на изток с разузнавателна задача. Определеното му време изтича, но той не се завръща и всички разбират, че самолетът никога вече няма да се завърне. Загинал е един от най-големите френски писатели на века, една богата и многостранна личност, ярък творец на френското слово и голям хуманист — Антоан дьо Сент-Екзюпери.

Да се пише за Екзюпери е трудно. Трудно е, защото не може лесно да се обхване богатството, което тази личност носи в себе си, защото е невъзможно да се проследят едновременно всички страни на многоликото му, сложно творчество, въпреки че то не е голямо по обем.

Роден и отрасъл в Лион, у Екзюпери още от дете се забелязват редица таланти, откройва се един светъл, търсещ характер. Той навлиза във френската литература с книгата си „Южната поща", написана след неспокойни младежки години, прекарани като летец и началник на летище, потънало из пясъдите на Сахара — тези пясъци, които така често се появяват по-късно в творбите му. От този ден Екзюпери смело крачи по пътя на своето безсмъртие. През периода от 1929 до 1938 година, познал горчивия вкус на безработицата, той води бурно творческо съществуване, в което шеметно се редуват литературни награди — включително и Голямата награда на Френската академия рекордни полети, шест самолетни катастрофи, падания в Сахара и в джунглите на Индокитай, журналистическа дейност, прелитания над Андите, патенти за технически изобретния и интензивно писателско творчество. В този период Екзюпери написва книгите си „Нощен полет" и „Земя на хората". В началото на войната е мобилизиран като военен летец за далечни разузнавания. След разгрома на Франция е демобилизиран, а по-късно емигрира. От 1940 до 1943 година Екзюпери написва „Боен летец", „Писмо до един заложник" и чудната, изненадваща и поетична приказка „Малкият принц", която веднага залива света, преведена на много езици. През 1943 година известният вече не само на Франция писател постъпва в съюзническите войски в Северна Африка и след освобождението на Южна Италия, в което взема участие, прави по собствено желание редица полети. При един такъв полет преди двадесет години, летейки над Средиземно море, устремен към Франция той намира своята гибел. След смъртта му бяха издадени и други произведения — „Цитаделата", „Бележки", „Младежки писма" и др.

Творчеството на Екзюпери е пропито с любов към хората. В него кипи протест срещу онези условия, които убиват човешкото у човека. В самотата на пустинята и в звездните нощи над Испания, които под куршумите на Мадридския фронт учат ботаника — образи и символични, и реални — са за Екзюпери хора от онези „двеста милиона души в Европа, които още нямат съзнание, но които искат да се родят като хора". Той дълбоко страда и се чувствува самотен в света, в който най-важното нещо е да се печелят пари. Затова неговият изгръгнат вик в „Земя на хората": „Другари, мои другари, аз ви викам за свидетели: кога сме били ние щастливи?" — е апел за освобождението на човека, за възстановяване на неговото достойнство, на правото му за смислено съществуване и разгръщане, апел, който е символ на целия мъжествен живот и творчество на Антоан дьо Сент-Екзюпери.

Двадесет години изминаха от последния полет на Екзюпери. Двадесет години, но те бяха достатъчни, за да може онзи, който още приживе бе станал легенда, да засияе с цялото величие на своя творчески дух.

Франция се готви да почете неговата памет. В Лион ще бъдат проведени „Седмици на Сент-Екзюпери"; в Мант се открива лицей на негово име, а всичките младежки клубове в родината му, които носят неговото име, устройват изложба за Екзюпери. Но той е близък не само на Франция. От Пунта Аренас в края на Южна Америка до Лотарингия, от Бретан до Андите и до Сахара хората прекланят глава пред делото на могъщия жизнелюбец и хуманист, безстрашния воин, големия писател, неукротимия изследовател на небето и радетел за общочовешкото братство — Антоан дьо Сент-Екзюпери.

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР

О Б Я В А

ТПК „ИНВАЛИД"— Силистра ПРОДАВА товарна кола „ЗИС—5" с двигател „Урал". Цена по споразумение.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 84 (792) | Неделя, 19 юли 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Лауреати на Втория републикански фестивал на художествената самодейност от Силистренски окръг

Първа награда

ЗЛАТЕН МЕДАЛ — танцовият колектив при народно читалище в село Калипетрово.

Втора награда

СРЕБЪРЕН МЕДАЛ — танцовият колектив при народно читалище в село Сребърна.

СРЕБЪРЕН МЕДАЛ — турският ансамбъл при народно читалище „Н. Вапцаров„ в град Дулово.

Трета награда

БРОНЗОВ МЕДАЛ — хор „Седянка„ при образцовото читалище „Доростол“ — Силистра.

БРОНЗОВ МЕДАЛ — хор „Дунав“ при ТПК „Дунав“ — Силистра.

БРОНЗОВ МЕДАЛ — народната вокална група при читалище „Хр. Ботев“ — с. Главиница.

БРОНЗОВ МЕДАЛ — народният оркестър при читалище „Отец Паисий“ — с. Кайнарджа.

БРОНЗОВ МЕДАЛ — Тодор Станев — Силистра, изпълнител на гайда.

Отчитането на договорните количества зърнени храни — отговорна задача

Основен проблем за нашето селско стопанство е зърненият. Осмият партиен конгрес го определи като задача номер първи. И тази задача продължава да бъде основната, най-важната за селскостопанското производство. Повече зърно—това значи да се гарантира изхранването на населението, да се създадат необходимите резерви, да се произведе повече месо, яйца, мляко.

Нашият окръг, като зърнопроизводителен, има голям дял в разрешаването на зърнения проблем в нашата страна и специално сега в снабдяването на държавата със зърно. Кооперативните стопанства сключиха договор за това. Сега дойде време той да се изпълнява. Жътвата на ечемика неотдавна приключи. Към края си е и жътвата на пшеницата в ред кооперативни стопанства, а в други е в решаващ етап. На лице са вече условията да започне системно, ритмично предаване на ДП Зърнени храни договорираните количества ечемик и пшеница. Изпълнението на задълженията е израз на държавната дисциплина, на разбиране нуждите на Родината, проява на патриотизъм.

През настоящата година по добре започна издължаването на храните в сравнение с миналата година. Към 16 юли държавните и кооперативните земеделски стопанства са изнесли 74,50 на сто от договорираните количества ечемик и 4,00 на сто от пшеницата, докато миналата година тези проценти към същата дата са били—54,70 на сто и 2,60 на сто. Ред кооперативни стопанства като Окорш, Бабук, Тутракан, Нова Черна, Белица, Алеково и Иширково са издължили всички количества ечемик. Това е похвално. Но има кооперативни стопанства, които още не са продали на Зърнени храни нито килограм ечемик—Айдемир и Голеш. Оправданията са несъстоятелни —валяли дъждове, ечемикът бил влажен и т. н. Айдемирското стопанство е между първите в окръга, които започват жътвата—може и трябва да бъде и между първите които изпълняват договорите си към държавата. То е окръжен първенец години наред по доходи и по продукция от ред култури. Защо да не бъде такова и в изпълнението на задълженията си към държавата? Обективните причини са еднакви за всички. Оправданието с тях е неприемливо.

Доста кооперативни стопанства започнаха вече да изнасят и договорираните количества пшеница. ТКЗС Алеково към 16 юли е изнесло 13 на сто, Паисиево—22,70 на сто, Иширково—11,50 на сто, Тутракан—6 на сто, а ДЗС „Нова Черна“ — 42,30 на сто от договорираните количества. Тези кооперативни стопанства дават прекрасен пример на държавническо отношение към задълженията си и той трябва да се последва и от останалите кооперативни стопанства. Но и тук, както при ечемика, още не са започнали да изнасят пшеница онези кооперативни стопанства, които първи започнаха жътвата й: Айдемир, Калипетрово, Сребърна, Срацимир, Ситово, Добротица.

ДП Зърнени храни е приело свой график, известен на ТКЗС —да приключи с приемането на храните до 15 август. Предприятието е в състояние да извърши тази работа много по-рано, но се съобразява с възможностите на стопанствата, с работата в тях. Ежедневно в складовете на Зърнени храни трябва да постъпват 3,2 на сто от договорираната с ТКЗС пшеница. За изоставащите кооперативни стопанства този процент е значително по-голям и ще расте с всеки ден, през който не изнасят храни. А това неминуемо ще доведе до трудности, до задържане на някоя полска работа, до неприятности. Затова е необходимо управителните съвети на ТКЗС да приемат свой график за изчасяне на пшеницата и го спазват стриктно. Партийните комитети следва да осигурят необходимия контрол за спазване на графика.

Кооперативните стопанства които първи изнесоха пшеница извършват и една друга много полезна работа. С всеки камион те представят на „Зърнени храни“ документи за сорта на пшеницата, за добивите и т. н. Това създава условия да се складират заедно еднакви сортове пшеница, да се извършва известно сортиране на зърното по едрина, по поражение от житната дървеничка, по хлебопекарни качества и др. Тези изисквания следва да се спазват и за в бъдеще и особено от онези кооперативни стопанства, които сега ще започнат да изнасят пшеница. В това отношение също могат и трябва да се проявят предимствата на едрото социалистическо селско-стопанство.

Настъпиха решаващите дни за отчитане постиженията на едногодишния труд, вложен в есенните посеви, за изпълнение на високопатриотичното задължение към държавата — изнасяне на договорираните количества пшеница и ечемик. Дълг на управителните съвети на ТКЗС, на общинските партийни комитети е да организират и издължат в най-кратки срокове с качествено зърно задълженията на ТКЗС към държавата. Сега това е най-високото мерило за ред и дисциплина.

В ЖЪТВАТА

ХОРА И МАШИНИ НА ДЕНОНОЩНА РАБОТА!

НАШИЯТ РЕЙД

ПРОПУСКИТЕ В ЖЪТВАТА ДА СЕ ОТСТРАНЯВАТ НЕЗАБАВНО

В ПРОДЪЛЖЕНИЕ на два дни представители на органите за партийно-държавен контрол извършиха проверки за качеството на жътвата в някои кооперативни стопанства на нашия окръг. Целта на проверката беше да се установи какви мерки са взели ръководствата на стопанствата за осигуряване на правилна организация на работата и недопускане на загуби на зърно и слама.

В ОБЩИ линии жътвата се извършва висококачествено. Преди всичко загубите на зърно са сведени до минимум. Това показва, че ръководствата на стопанствата осъществяват ефикасен контрол върху работата на машините, а също така, че съзнанието и опитността на комбайнерите са значително повишени. Много добре жънат комбайните на II-ра бригада на ТКЗС в Бабук, на бригадата в с. Майор Ценович, в селата Стрелково и Средище, някои бригади на ТКЗС в Тутракан и други. На много места няма разпиляни класове в пожънатото стърнище.

Но наред с успехите, макар и малко, бяха забелязани и някои слабости в прибирането на зърното. Единият от комбайните на I-ва бригада на ТКЗС в Бабук изхвърляше в сламата известен процент неовършани класове. Същият пропуск допускат и комбайните от селата Царевдол и Антимово в ТКЗС в Тутракан, комбайнът от село Каменци при ТКЗС в Средище с комбайнер Стефан Николов и комбайнът от ТКЗС в Нова Черна с комбайнер Панайот Панайотов. А имаше и комбайни, които изхвърляха зърно в плявата. Такива бяха комбайнът с инвентарен номер 101 в ТКЗС в Нова Черна и комбайнът с комбайнер Никола Георгиев от село Каменци.

Проверките в стопанствата установиха, че и при прибирането на сламата на повечето места ръководствата на стопанствата и на бригадите и самите комбайнери се отнасят с чувство на отговорност и загриженост. Но трябва да кажем, че отношението към нея все още не е такова, каквото към зърното. Затова свидетелствува фактът, че пропуските в нейното прибиране са значително повече отколкото при прибирането на зърното. На много места се жъне високо. Така например трактористът Иван Русев от ТКЗС в Нова Черна с виндроуер жъне овес, като оставя стърнище високо около 50 см. Освен това разпилява около 30 на сто от зърното. Висока жътва на пшеница, около 30 см, се забелязва на много места в ТКЗС в Нова Черна. В село Каменци и двата комбайна оставят стърнище около 25 см. Не бе много ниско стърнището и в I-ва бригада на село Алфатар. Твърде ниско жънат, при стърнище не повече от 10-12 см комбайните в ТКЗС в Бабук, в селата Стрелково и Средище, във II-ра бригада на ТКЗС в Алфатар, в някои бригади на ТКЗС в Тутракан и други.

Докато на повечето места комбайнерите струпват сламата от купнителите в прави редици има такива, които я разпиляват безобразно из блоковете. Това е характерно най-вече за комбайните от ТКЗС в Алфатар. Подобна слабост се допуска и в бригадата на село Каменци. При това положение извличането на сламата с волокуши се затруднява. Част от нея дори остава разпиляна и се налага да се събира с каруци от блоковете след волокушите. Но често остава несъбрана и се заорава с дълбоката оран.

Много добре е организирана работата по извличането и съхранението на сламата в ТКЗС Бабук. Тук два три дни след жътвата волокушите я извличат и кооператорите я правят на купи. А в I бригада непосредствено след комбайните се движи сламопресоподбирач, който веднага я балира. Веднага се извлича сламата и в блоковете на село Стрелково. Волокушите се движат непосредствено след комбайна и до като завърши жътвата на определен блок почти едновременно завършва и извличането на сламата от него.

Забелязаните пропуски в жътвата налагат ръководствата на стопанствата, специалистите и партийните комитети да упражняват по-системен и ефикасен контрол върху работата на комбайните за да се отстраняват всички недостатъци още в самото начало. Трябва да се обърне по-голямо внимание на прибирането на сламата. Отношението към нея не бива да бъде по-лошо от това към зърното. Трябва да се жъне ниско, не повече от 10-15 см. Купнителите трябва да се отварят в прави редици, което ще позволи сламата да се извлича без разпиляване. Не бива също така сламата да се задържа дълго време неприбрана от блоковете, при което може да се навлажни от дъжд и да се появи опасност от разваляне.

Около 40 на сто от пшеницата все още остава да се жъне. А в някои стопанства този процент е значително по-висок. Това налага контролът по-отношение на жътвата да не отслабва нито за момент, а напротив да се засилва.

Господин ГЕНОВСКИ
инспектор при Комитета за партийно-държавен контрол — София

Гроздан ВЕЛКОВ и Осман АЛИЕВ
агрономи от отдел „Организационен“ при Управлените на селскостопанското производство при ОНС— Силистра

Емил ПРАХОВ
член на Инспекцията за партийно-държавен контрол,—специален пратеник на в. „Силистренска трибуна“

СТРЕМЕЖ ЗА ПЪРВЕНСТВО

Жътвата в Дуловското кооперативното стопанство е в своя разгар. Всички механизатори сега живеят с една мисъл, с едно желание—по-бързо и по-качествено да ожънат определените им площи, да овършеят планираните им количества зърно.

С голям ентусиазъм комбайнери, шофьори и трактористи се съревновават в работата. Всеки от тях се стреми да бъде първенец в стопанството. Най-редовно инструкторът от Градския комитет на Партията Илия Нейчев отчита съревнованието и връчва наградите на първенците, проявили се в жътвата, вършитбата, извозването и правилното складиране на сламата, изораването на площите за втори култури и други.

Най-напред на първо място се наредиха комбайнерите Димитър Петров и Васил Петров, но само след няколко дни те бяха изместени от Димитър Енчев и Неджет Османов. Сериозни претенденти за първото място са и Христо Стойков Спиридон Димитров и други. Измежду шофьорите най-добре се проявяват за сега Андрей Димов и Шефкет Якубов.

Съревнованието няма да стихне докато не бъде ожънат, овършан и прибран и последният клас от безбрежната житна шир на Дуловското стопанство.

Георги БЪРНЕВ
(наш кореспондент)

Навреме ще приберат сламата

Жътвата в Алеково вече е преполовена. Очаква се в близките 4-5 дни тя да бъде напълно завършена. Но наред с грижите за навременното прибиране и правилно съхранение на зърното кооператорите вземат същите мерки и по отношение на сламата.

Сега заедно с комбайните по блоковете работят и балировачните машини. Бригадата от с. Бистра, начело със старши тракторист Иван Денев балира вече над 150 тона суха слама като дневно балира не по-малко от 18-20 тона.

Всички работници при балировачните машини са в надпревара. Те добре оценяват нуждата от този груб фураж и бързат да приберат колкото се може повече суха слама за храна и постеля на животните. Трудолюбивите кооператори от опит знаят, че когато сламата се прибере навреме, хранителните й качества се запазват по-добре, тъй като слънцето и дъждовете допринасят много за нейното похабяване.

Георги КИРИЛОВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на селскостопанските мероприятия до 16. VII. 1964 год.

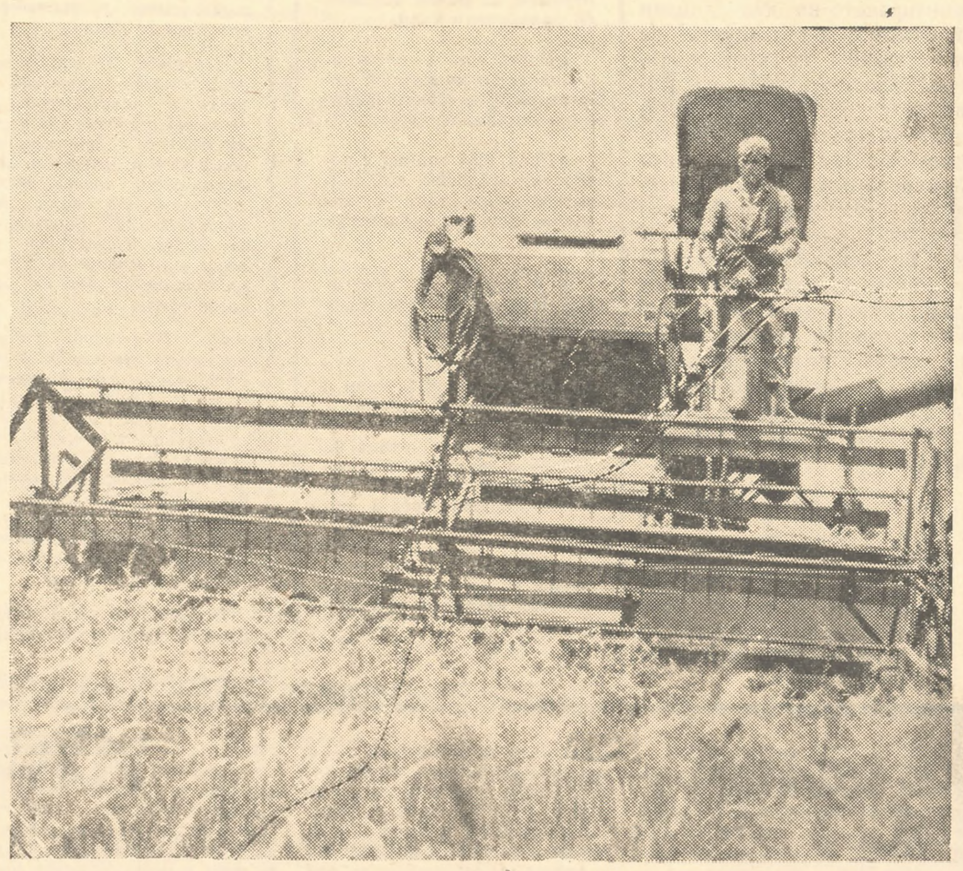
ТКЗС	жътва на пшеница %	зас. фуражна царевица II	тютюн декари
Айдемир	53	106	3.7
Калипетрово	39.6	66	5.5
Бабук	40	36	5.3
Алфатар	48	90	6.7
Алеково	69	95	4.9
Иширково	56	57	20.7
Смилец	78	110	11
Попина	55	96	28
Сребърна	77	125	7.2
Ситово	58	109	38
Срацимир	63	133	0.8
Кайнарджа	43	118	7
Голеш	28	130	1
Средище	30	95	1.5
Тутракан	80	120	11
Нова Черна	71	210	6.9
Старо село	60	33	18
Белица	65	50	24
Главиница	75	43	21
Ст. Караджа	59	40	22
Сокол	57	78	36
Зафирово	59	70	6.6
М. Преславец	55	50	15
Дулово	39	62	24
Межден	60	—	18
Окорш	85	70	35
Секулово	46	71	13
Добротица	68	180	21
Черноли к	45	84	24
Паисиево	75	100	35
В-ко ТКЗС	57.9	84.8	18.4

Изорани са над 1220 дка площ

Едновременно с жътвата механизаторите от ТКЗС — Чернолик започнаха да извършват дълбока оран на площите, освободени от есенни култури.

Неуморни в работата са трактористите Файък Мехмедов, Мехмед Ахмедов и Галип Хюсеинов. Със своите машини ДТ-54 те изорават по 50 дка на смяна, като най-старателно извършват дълбоката оран на дълбочина 35 см. Досега трактористите са изорали над 1220 дка площ. Те са решили до края на август да изорат определените им площи.

Исмаил БЕЙТУЛОВ

От ранно утро до късно вечерта комбайнът на Петко Петков от с. Дичево кръстосва житните блокове. Той е един от многото механизатори, които се борят за първото място в кооператива по време на кампанията.

ВТОРИ КУЛТУРИ — ПОВЕЧЕ ОТ ПЛАНА

ЗЕМЛИЩЕТО на кооперативното стопанство в с. Средище е сравнително по-високо, което налага и жътвата на есенниците да започне сравнително по-късно. Сега са най-напрегнатите дни за стопаните. Ечемикът е пожънат и овършан. Усилено се жъне и пшеницата. 1 800 дка пшеница е прибрана с комбайн и 1 500 на ръка.

Наред с жътвата са взети мерки и за срочното привършване и на другите свързани с жътвата и вършитбата задачи. Ечемикът е прибран вече в хамбарите, а сламата е извозена.

С не по-малка сериозност се гледа и на въпроса за засяването на вторите култури. По план трябва да се засеят 3 000 дка освободени от есенниците. Тяхната сеитба почти привърши. Годината е дъждовна и обещава добра зелена маса от тези култури. Ето защо и управителният съвет е взел решение да увеличи площите на фуражната царевица с още 1 000 дка.

Най-добре е организирана работата по сеитбата в бригадата на Нистор Димов от с. Средище, в с. Посев и в с. Попрусаново. Заслужават похвала в сеитбата механизаторите Марин Антонов и Муди Аптиев. Царевицата бива засявана на по-близките до селото блокове, защото там сламата се извозва по-бързо.

В кооператива ще бъдат засяти и 500 дка просо, 80 дка от които са вече засяти. Всичко това говори, че на въпроса за вторите култури в ТКЗС в с. Средище се гледа с бащинско око. Ръководството смята да привърши сеитбата и на допълнителните декари най-късно до 20 юли.

Викенти ДУКАНОВ

ТЪРГОВИЯ СРЕД БЛОКОВЕТЕ

От години наред в Срацимир е въведена хубавата практика, лятно време да се разнасят по блоковете разхладителни напитки. Сега, при най-напрегнатата полска работа — прибирането на богатата реколта и сеитбата на вторите култури, местният селкооп добре е организирал разносната търговия.

С изпълнението на тази важна за сезона задача в съставното село Българка се зае Минчо Йорданов. Денем той разнася по полето разхладителни напитки, закуски, цигари и др., а вечер обслужва кооператива. Селкоопът навреме го снабдява с необходимите стоки и нужните количества лед. Кооперативното стопанство е осигурило превозното средство.

Кооператорите от село Българка благодарят за положените за тях грижи.

Дочо АТАНАСОВ

ВСИЧКИ СА ДОВОЛНИ

Хубава традиция — разнасянето на студена лимонада, бира и закуски по блоковете на Иширково и този сезон не се забрави. Тази година с разносната търговия се занимава комсомолецът Върбан Манчев. Той е неуморим и намира време да отиде при всички — и при жътварите, и при сеячите, и при тютюноберачите, овощарите, градинарите.

Кооператорите от с. Иширково са доволни от работата му. Те изказват най-ласкави думи за нея, за комсомолския му жар и отзивчивост.

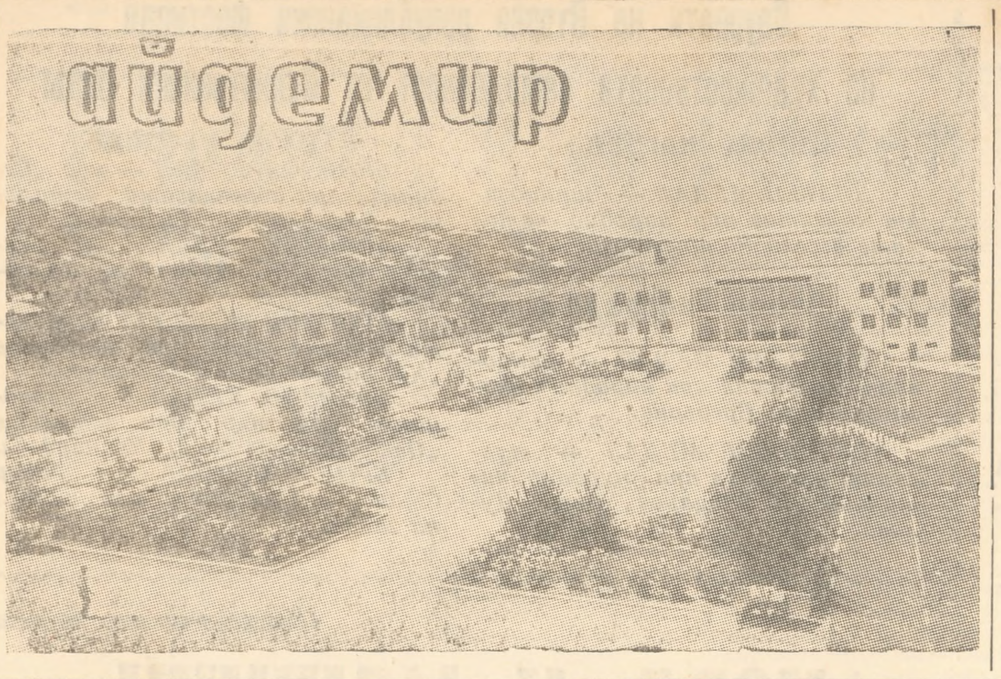
Жеко ЛАЗАРОВ

БАЛИРАТ УСИЛЕНО

Наред в грижите за качественото прибиране на зърното, пред механизаторите стои още една важна задача—да приберат сламата, която и през тази година ще бъде използвана най-рационално за животновъдството и индустрията.

След тридневна работа механизаторите Иван Стефанов и Георги Генов от ДЗС Ножарево успяха да балират повече от 40 тона слама, а каруцарите навреме я пренесоха до определените места за съхранение.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

СИЛАТА НА МЛАДОСТТА

КОМСОМОЛСКОТО събрание започна както обикновено. Пръв говори секретарят. Не каза нищо ново, а само това, което вълнуваше всеки. Думите му изразяваха ентусиазма на младежите, тяхната готовност да помогнат според силите си, разпалиха сърцата.

— Комсомолската бригада трябва да се сформира сега, още тази вечер. Силата на младостта, непобедимата ни сила трябва да се влее в общия поток! — последните му думи бяха пламък, бяха импулс.

Един през друг вземаха думата, прекъсваха се, даваха предложения, отхвърляха ги и пак се спираха на тях. Накрая стихията на ентусиазма се успокои в протокола: „Създава се средношколска бригада със звеноводи най-добрите ученици...“ Не! Стихията не спря напора си. Тя само го насочи на следния ден в полевъдните и зеленчуковите бригади. Радка Димова, Елена Йорданова, Петър Първанов и Димитър Ангелов оглавиха щурма в битката за плодородие, в битката за щастливото утре.

Нейният фронт не е само при средношколците. Шестдесет комсомолци—механизатори водят тежките машини из просторните кооперативни блокове. Комбайнерите Павел Маринов, Начо Иванов, Руси Стефанов и Марин Инжев за много кратко време пожънаха 2 370 дка ечемик. А всички са толкова млади! Уж нямат опит, а виж ги — оставиха зад себе си немалко от старите механизатори.

Макар и да вършат коренно различна работа, младежите от свинефермата се трудят със същия жар и упоритост. Те години наред вече ги извеждат на първо място в окръга. Кънчо Христов и Велико Павлов при план 300 г отчитат среден д н е в е н прираст 380 г. И комсомолците от кравефермата са на поста си. От ранни зори до късна вечер те напрягат воля и мищци за изпълнение на поставените им задачи. Миналогодишният първенец Пенка Маринова регистрира 765 г дневен прираст вместо заплануваните 760 грама. Доячите Илия Минков и Тодор Георгиев са сочени винаги за пример с трудолюбието си.

285 души наброява общинската комсомолска организация в Айдемир. 285 млади сърца са се устремили по безпрепятствения път към новия, светъл живот. 285 младежи се гордеят с успехите си и се кичат с наградите, получени за тях. А какви щяха да бъдат те, ако не бяха тези свободни 20 години? Може би дрипави ратаи, може би унижавани чираци...

Мирчо ИЛИЕВ
секретар на общ. комитет на ДКМС

Ковачница на успехи

ВЕСТ плъзна из селото: „Кооператив ще се прави. Всички заедно щели сме да работим, по равно ще делим, ама всеки колкото земя и добитък има ще ги тури вътре!“.

—Вятър работа е тази!— думаха едни.

—Не щем на баир лозе!— опъваха се други.

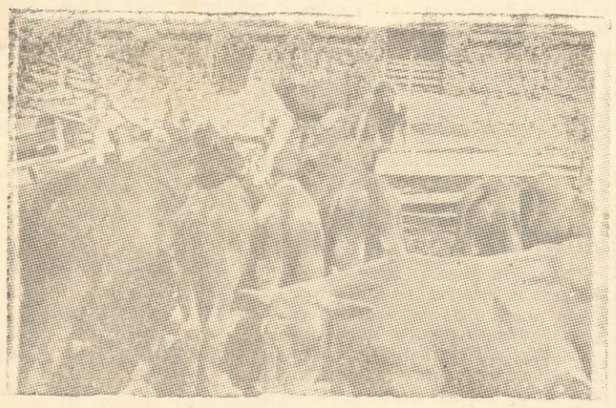
—Ще изморят добитъка!— мъдруваха някои.

Недоверието към стопанството пусна хладни пипала в душите на хората. Бояха се. Не знаеха де ще му излезе края. И първите, които виждаха по-далече, дадоха примера—събраха нивите си заедно и изкривената врата на един от оборите тропна зад добитъка им. ТКЗС Айдемир проходи. Проходи, да, но колко много беше необходимо, за да стои здраво на краката си и да оставя дълбоки следи от стъпките си. Безшумно падаха листата от календара и на всеки от тях беше написано нещо ново, по-хубаво, по-радващо от предния ден. Започнаха да се пълнят оборите—с добитъка на новопостъпилите и с първите, общите приплоди. Укрепна животновъдството, разкърши здрава снага и стана водещ отрасъл в стопанството.

Двадесета година тече откакто се роди в кървави пламъци свободата и шеснадесета откакто се излюпи ТКЗС —Айдемир. Къде са старите, порутените обори, къде са хилавите, вечно гладни животни, къде са плахите, неуверени хора? Времето ги покри с мъгливия си воал и те останаха само в пожълтелите страници на отчетите, за да сравняват минало и настояще. На 1 000 дка обработваема земя са се п а д а л и през 1958 г 8.6 говеда, 78 овце, 24 свине, 123 птици, а днес те са 30, 82, 70, 700. По него време е получено краве мляко 307 т и са добити 1 388 прасета. През 1964 година млякото ще достигне 1 000 т, прасетата—6 000. За юбилейната година е заплануван доход само от животновъдството 580 000 лв срещу 169 652 лв преди пет години.

Днес ТКЗС—Айдемир има 1 100 глави едър рогат добитък, 3 200 овце, 2 400 свине и 4 000 птици. Това богатство на айдемирци е настанено в светли, чисти и удобни помещения. Свинефермата и птицефермата са механизирани. Към края си е монтирането на два доилни агрегата и инсталацията за почистването на краварниците. Животновъдството в Айдемир се превърна в ковачница на успехите. Техни ковачи са Иван Кирчев, Начо Христов, Атанас Тонев, Неделчо Йорданов, Неделчо Ангелов, които със съзнателния си денонощен труд, с помощта на другарите си са дали твърда дума—да изпълнят годишния си план в чест на двадесетгодишнината на Девети септември, денят, който им отвори очите и ги насочи по пътя на благоденствието.

Пламен ОГНЯНОВ

Комсомолките Петранка Александрова и Янка Георгиева са неуморни в работата си по отглеждането на малките телета.

ИЗНЕСЕНИ СА НАД 180 т РАННИ ДОМАТИ

Вече месец, откакто местността "Бзлтата“ край с. Айдемир се оглася от песните и веселата гълчава на кооператорите от бригадите на Неделчо Христов и Димитър Димов. В надпревара айдемирци сръчно и внимателно берат от сутрин до вечер едрите домати от сорта „10 х бизон“, които, грижливо сортирани, се изпращат за износ в Съветския съюз.

Досега кооператорите са набрали над 180 тона домати, при план 300 тона.

На първо място в беритбата на домати се нарежда бригадата на Димитър Димов, набрала досега над 98 тона домати. Но от всички най-голяма сръчност в работата проявяват комсомолките Стоянка Борисова, Руска Боянова, Иванка Русева и други.

Вечер, когато здрачът започне да се спуска и кооператорите се отправят за почивка към селото, по черните пътища и по шосето за Силистра до късно вечерта се носят камионите на неуморните шофьори Димо Русев, Йорган Илиев, Иван Стефанов и Никола Велчев, които извозват хиляди щайги ранни домати към пристанището за износ.

Драганка ДРАГАНОВА

ПО ПЪТЯ НА ВЪЗХОДА

В РИТЪМА НА НОВОТО

ТЪЖНО и нерадостно е миналото на Айдемир. Дребните нивици едва осигуряваха прехраната на измъчените хора. Условията осигуряваха известно развитие на лозарството и овощарството, но изкараните от тях пари не можеха да донесат радостта на изобилието в старите, схлупени къщурки, където туберкулозата и маларията в таен сговор покосяваха цели семейства. Но дойде ден, светъл ден, в който се положиха релсите на новия живот.

Единадесет домакинства на 24 септември 1948 година сложиха началото на днешното ТКЗС. Мизерна беше тогава неговата собственост — 700 дка ниви, 73 овце, три негодни крави и за обработване на земята — 13 коня. През 1950 г. в стопанството имаше вече 23 домакинства, през 1953 г—170, а в годините след Априлския пленум всички навлязоха в него масово—перспективата мамеше с богатството си. Успехите се множаха и окуражаваха.

Присъединяването на с. Ламбриново към общото стопанство помогна да се разместят някои култури, да се концентрира животновъдството, да се използва по-пълноценно труда на специалистите, да се подобри ръководството. С изкупуването на машините от МТС материалната база укрепна още повече и ТКЗС уверено тръгна по пътя на успехите. Сега стопанството има 34 000 дка обработваема земя. В нея влизат 3 300 дка лозя и овощни градини и 700 дка за зеленчукопроизводство. Те са обект на основната дейност на кооператорите, от която успехите от година на година растат. През миналия сезон само за износ се произведоха 836 тона грозде. Средният добив от декар е 2 085 кг. За обработването на площите се използват 28 различни трактора, 7 комбайна, 10 камиона и много други селскостопански машини. Валовата продукция и възнаграждението на стопаните са в непрекъснато покачване. Докато през 1959 год. за човекоден ге са получавали 1.68 лв, само за четири години тази сума достигна 3.86 лева. Три години стават вече откакто ТКЗС Айдемир е удостоено със звването „Окръжен първенец“ и оше не се е разделило с него.

Успоредно с растежа на благосъстоянието на айдемирци се променя и обликът на селото. Двадесет години се оказаха достатъчни за да заличат напълно следите от миналото. Нови къщи, читалище, училища, магазини, асфалтирани улици, електричество — ето новия портрет на обикновеното селище.

Перспективният план сочи към 1970 година площите на лозята да нарастнат до 5 500 дка, разширяване на зеленчукопроизводството, в областта на животновъдството ще се развие предимно краварството, като средният годишен млеконадой от крава ще достигне 3 800 литра. Предвиждат се много битови подобрения. Всичко това е възможно да се постигне от хора, от свободни хора, осъзнали силите и възможностите си, от хора, които работят за собственото си благо.

Илия ЙОРДАНОВ
председател на ТКЗС — Айдемир

НА СНИМКАТА. Част от звеното на Димитър Иванов бере краставици в добре уредените парници, поверени на зеленчукопроизводителната бригада на Неделчо Неделчев — окръжен първенец за миналата година.

ПРЕДИ...

★Осемдесет на сто от жителите на Айдемирската община са били бедни селяни.

★Двадесет на сто от мъжете са чиракували на чокоите и чорбаджиите или в градовете Калъраш и Силистра.

...И СЕГА

★Само през 1963 и 1964 година населението е закупило от магазините на потребителната кооперация 33 мотоциклета, 78 радиоапарата, 3 телевизора, 133 перални, 42 шевни машини, 66 велосипеди и др.

★Построена е електроснабдителна мрежа 26 километра и са електрифицирани всички жилища.

★През 1958 година е построен читалищен дом който има кино-салон с 400 места, читалня, библиотека и др.

★ В строеж са търговска сграда и обществена баня за 20 къпещи се.

★През двадесетилетието са построени 424 нови и светли жилищни домове.

★По главната улица на селото е направен 600 линейни метра тротоар, а в с. Ламбриново шосе 3 километра.

★Построени са три училищни сгради със гимнастически салони и работилници.

ПРОЗОРЦИТЕ КЪМ ЖИВОТА

СВЕТЛИНАТА на Девети септември плисна струите си върху всеки кът от нашата Родина. Тя озари кълновете на новия живот, които пускаха в всеки изминал ден все по-дълбоки корени. Засия той и в Айдемир с бялото читалище в центъра на селото, хубавия парк и училището, с десетките нови, светли домове. Рано сутрин на весели ята жизнерадостните деца прекосяват улиците на път за училище, което ги приютява под топлото си крило.

Забравиха се миналите години, когато около 100 деца учеха в нехигиенични стаи. Първата представа за науката те свързаха с тяхната неприветливост и мрачност. Малко бяха тези, които учеха, а още по-малко тези, които продължаваха образованието си нагоре. Немотията отнемаше възможността на много хора да черпят от извора на знанието.

През 1952 година се построи основното училище с 6 учебни стаи, кабинети, физкултурен салон, работилница. Седем години по-късно извиси снага и основното училище „Петър Берон“. Сега в селото се учат над 600 ученика, от които почти всички продължават образованието си. Четирима младежи са в университета и много други в техникумите и специалните училища.

На нуждите на хората от духовна храна отговори и новото читалище. Библиотеката му сега разполага с 4 500 тома книги — девет пъти повече от по-рано, у хората се появи жажда за повече знания и по-висока култура. Всяка вечер, докато в киносалона се прожектира новият филм, в младежкия клуб младежите намират приятен отдих над шахматните дъски и около масите за тенис. През тази година в Айдемир се създаде смесен битов хор, който на общоселските събрания гали слуха на притихналата публика. Не остава назад и танцовата трупа. До късно вечер темпераментните танцьори с любов плетат красивите плетеници на добруджанските танци. Оживена е дейността и на физкултурното дружество.

Промени се животът, промени се духовия облик на селяните, неговите изисквания към самия себе си. Няма го вече свития и примирен с теглото си пруженик. Това е съзнателния кооператор-строител, който знае своята цена и място и уверено извайва своето бъдеще, протегнал ръце към простора.

А. ЦАНКОВА

НА СНИМКАТА: Резултатът от ползотворните занимания в „новото у-ще „Хр. Ботев“ са налице. На изпита по математика осмокласникът Никола Димитров дава добър отговор.

ПРОМЕНИ, РАДОСТ И... ВИНО

БЪРЗИЯТ, неравен тръс на кобилата ни мяташе из малката каручка. Колелата й навремени подскачаха от твърдите буци по пътя, от което имах чувството, че и тя ще се разпадне, пък и ние. Разговорът ни с Мирон Гаврилов, лозарският бригадир от Татарица се лееше леко като песента на птиците, що виеха гласове из дърветата и се сговаряха ниско над лозята. Те бяха ширнали редове далече в равнината. Разлюляни от лекия утринен полъх, листата откриваха едри, сочни гроздове. Впрочем, говореше бригадирът, а аз, изпускайки понякогаж думите му мислех над току-що казаното и се мъчех да го възпроизведе в паметта си...

...Ето ги изгонените шестнадесет семейства, поели дълъг път от Дон, спират на отсамния бряг на Дунава. Казаците намират тук нещо, което е така близко до старите домове, от които ги изгонили. Останали, но заедно с разтоварения багаж от талигите се смъкнала и немотията, която не искала да ги напусне. Приели с надеждата, че скоро тя ще си отиде, че ще я изгонят. Но не би! Годините се търкаляли и с ноктите си оставяли следи по лицата—едни влизали в гроба, други се раждали, но неприятната вечна спътница протягала ръка и веднага ги грабвала.

— Когато говоря за себе си, то се отнася за всички ни. И по-рано нямаше разлика между нас, и сега пак е същото. Днес дамът на къщата е по-чист и подреден от старата ни стая. А за вътре и ла не говорим — и мебелите му мебели, и радиото си е радио, постилки на пода, хубави пердета, уютно, приятно. Ей я причината за лошото и за хубавото — опъна юздата Мирон и ръката му господарски се изви към лозята, сякаш искаше да ги обгърне целите. Жалък и смешно малък беше добивът от тях преди, а и веднага след кооперирането — едва 630 кг от декар от най-хубавите лозя. А после като се отприщи оня ми ти берекет, гледай как се промени всичко вътре в няколко лета. През петдесет и шестата изкарахме по 800 кг и дадохме по 50-60 котли вино възнаграждение; за следващата планът ни беше този, но ние отчетохме по 1 200 кг; после от 1 200 получихме 1 400, а миналата година турихме на кантара не по 1480 кг, а по 2 085 кг грозде. Един от нашите звеноводи... тпур-у-у, чакай да го видиш,какво ще ти приказвам аз за него!

Слязохме от каручката изтръпнали от друсането и навлязохме между редовете. Краката ни затъваха в току-що разораната земя. Няколко души от звеното на Неделчо Стоянов окопаваха, а другите колтучеха. Единственият акомпанимент на работата им беше шумоленето на лозовите листа и непрекъснатите шеги, макар и понякога пиперлии. Нисичък, възслаб мъж с мургаво, обветрено лице ни посрещна с усмивка.

— Неделчо, таман говорихме за тебе — рече му Мирон. — Я кажи нещо и ти за работата си, похвали се, че започна ли аз, ще има да се червиш кото млада булка. Ха-ха-ха — тресе се едрото тяло на бригадира.

— Абе то да се червиш, като не си свършил нищо. Пък ние не сме чак от тях, де — отвръща звеноводът. — Сегиз-тогиз се поозорваме, иначе само се потиме и то от времето.

Направи ми впечатление веселият дух, който цареше тук, чувството за хумор и веселието на тези хора. Може ли тогава да има съмнение в искрената радост в живота им, в доволството от него? Такива могат да бъдат само хора, които работят за самите себе си, за собственото си благо. Но за мое съжаление Неделчо не се оказа така словоохотлив по отношение на резултатите от работата, както в шегите. Задоволи се само с това, че миналата година получили от 37 дка по 2 370 кг десертно грозде или близо четири пъти повече отколкото първият общ доход на стопанството. Бай Мирон му помогна с „обобщенията“ си:

— Повериха ни 860 дка лозя от различни сортове, предимно „Болгар“ за износ. Полето ни за работа уж е богато, ама като го наградят двадесет и шестте души на бригадата, тясно става. Огън са ми хората! Ха започнат нещо, ха са го свършили и иди, че им търси после друга работа. Хеле Калина Неделчева, Никола Мирчев, Мария Ангелова, Русанка Митева — не можеш им описа работата с думи. Не знаят що е сън, що е почивка. Да знаеш само каква гордост, каква радост има в очите им по гроздобер и Трифон Зарезан! Нали едното е края, другото началото на работата. Грозде и вино — това е делото и плодът ни...

Преваляше пладне, когато се разделих с тези трудолюбиви хора. Сбогувал се с тях, тръгнах сподирян от гласа на Мирон:

— Не ни забравяй по гроздобера, пък намини и по Трифона. Ще видиш тогава как са весели волната казашка душа!...

Георги УЗУНСКИ

ПРЕДИ две години Пенка Георгиева изостави лозарството, за да отиде там където я влечеше сърцето. Сега тя се грижи за четиридесет шестмесечни телета. Младата телчарка, подпомагана от зоотехника и по-старите животновъди непрекъснато жъне нови и по-големи успехи. Общият среден прираст достига 1 044 килограма. Това е резултатът от добрата й работа, от труда с желание, от труда за себе си.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ZİYA

„SİLİSTRENSKA TRİBUNA“ gazetesinin türk ahalisine ait özel sayfası.

SEHÎN GURURU

Kış günleri kompot ve reçel kullanmıyan insan yok gibidir. Hangi müessesenin malı olduğunu öğrenmek için, elimizdeki burkan veya kutu üzerindeki etiketi bazen meralka okuruz. Ama, „bunlar güzel kapanmasalar bugüne kadar dayanırlar mı?„ sorusu aklımızdan bile geçmez. Halbuki konserve istihsalinde bu en mühim meselelerden biri sayılır. Bu teneki ve kapaklar ambalaj sehlerinde yapılır. Şehrimizin konserve fabrikasında da böyle bir seh var.

Adı geçen sehte istihsal edilen kutu ve kapakların kalite meselesi işin en mühim tarafıdır. Bu işin sorumlusu Halide Hasanovadır. 47 yaşına merdiven dayamış bir kadın. O, fabrikanın kuruluşundan beri burasının işçisi. Onun elinden geçen kapak ve kutular doğrudan doğruya „Nektar“ veya Rusedeki „Dunaviya“ fabrikalarında istifade edilmekte.

Kesilip, istenilen formayı alan kapak, „gumerka“ denilen makinaye veriliyor. Orada içine lâstik konuyor. Sonraki iş Halide Hasanovanın: Kapağı kontrol etmek, lâstiğin güzel yapışıp yapışmadığını yoklamak. Bu iş her şeyden önce çeviklik istiyor. Çünkü günde 10,000 kapak elden geçmeli. Doğrusu ya, birer birer hiç te kolay değil!

Ambalaj sehinde meslek birliği teşkilâtı sorumlusu Rayife Salieva, Halide ablanın işi hakkında şunları anlatıyor:

— Halide ablanın şimdiye kadar normadan aşağı düştüğü hiç yok. Hiç etrafına bakınmadan çalışıyor. Işinin erbabı kadın.

Her günkü kapak miktarının yazıldığı defteri merakla gözden geçirdim. Günde ortalama olarak 14.000 kapak yapılıyor burada.

Bu kadının işgüzarlığına şaştım. Hayretimi gizlemeden:

—Aşkolsun! dedim.

Hasanova kendini öven insanlardan değildir. Gayet mütevazi bir şekilde:

— Ben ne yapıyorum ki! dedi. Arkadaşlarım Zdravka ve Safiye kapakları çabuk yapıp lâstik koymaslar...

Bütün sehin ve „Komunist emeği brigadası„ ünvanını kazanan „Vela Peeva“ brigadasının gururu sayılan Halide abla, kendisine verilen ödevi yıllardır yerine getirdi, getiriyor. Bir kaç defa hamleci olup mükâfatlandırılması, bu sözlerin parlak ifadesidir. Son üç ayda plânını daima yüzde 130-140-la dolduruduğundan Halide Hasanovanın ismi yine hamleciler cedvelinde.

Maşınaların gürültüleri konuşurken biribirimizi işitmemize oldukça engel oluyordu. „Iyi işler“ temennisiyle tatlı dilli kadından ve ambalaj sehinden ayrıldım.

Lâmiha VARNALİEVA

Pioner otredlerinde alâkalı günler

Mekteplerde ders yılı sona ereli artık hemen bir ay oluyor. Fakat şimdi pionerler de yaz istirahat kamplarında alâkalı günler geçiriyorlar.

Resimde: Otrâd yönetmeni Behçet Yusufof, pionerlere Mitko Palauzofun hatıralarını okuyor.

İKTİDARLI ZVENO YÖNETMENİ

Sancağımızın İskra köyündeki kooperatorlar, çok defalar „türk kadını zveno yönetmenliği yapamaz“ diye idda ediyorlardı. Fakat geçen sene uzun görüşmelerden sonra, kooperatifin reys müavini Osman Aliyef yoldaş, hiç tereddüt etmeden Zehra Mahmudovayı zveno yönetmeni teklif etti. Zehra rujdiye mektebini henuz taze bitirmiş ve kır işlerinde ancak bir yıl çalışmıştı. Fazla tecrübesi yoktu.

Fakat o emeği ve mütevazili ile hem kooperatorların, hem önderlerin itimadını kazanmıştı.

Zehranın bu sorumlu vazifeyi vapıp yapamacağına dayir komşular bu defada az değildi. Fakat parti sekreteri Ömer Kâzimof reys muavinin teklifini katiyetle destekledi. Böylece brigada saveti ve parti bürosu bu genç kızı zveno yönetmenliği vazifesine yükseltilmesini karar aldılar.

Ertesi günü parti sekreteri bu kararı Zehraya bildirince o hiç tereddüt etmeden:

— „Eğer siz bana yardım ederseniz, bu vazifeyi icra ederim“. Diye cevap verdi.

Daha mektepte talebe iken Zehra çelik iradeli bir kız olduğunu defalarca göstermişti. Verilen derslerden başka teşkilâtlandırılan emek günlerinde ve bilhassa mektebin tecrübe tarlasında bioloji derslerin de öğrendiklerini tadbik etmekte arkadaşları arasında dayima örnek gösteriliyordu.

Zveno yönetmeni olunca onun biricik arzusu, geçen sene tütüden dekar başına 346 kg tütün elde edip brigadanın ve işletmenin rayonunda birinciliği alan zveno başına yetişip geçmekti.

O bu sene her şeyden önce daha erken ve kaliteli tütün fidesi yetiştimeye büyük dikkat gösterdi. Bunun neticesi olarak onun zvenosu en erken tütün dikmeğe başladı, ve mayıs ayının sonuna kadar bu vazifeyi bitirdi. Çok geçmeden zvenonun tütünleri sırasınca boy attı Genç kızlar işletme için en mühim bitkilerden biri sayılan bu bitkiyi üç defa kazmağa muvafak oldular. Bu kaygılarin çok geçmeden neticeleri gözüktü. Tütünlerin toplayıp kurutmasına gelince, temmuz ayının ilk günlerinde Zehranın zvenosu 4230 dizi tütün toplamağa muvafak oldu ve işletmenin rayonunda birinci yeri aldı. Bu zvenodaki kooperatorlar şimdi de her sabah daha tan yeri ağırmadan tütün tarlasının başına gelirler ve her gün 6-700 dizi tütün toplayıp dizerler.

Şimdiye kader elde ettikleri başarılarla Zehranın zvenosundaki genç kooperatorlar verilen bütün vazifeleri zamanında ve kaliteli icra edip Kurtuluş bayramının yirminci yıldönümünü şerefle karşılıyacaklarını gösterdiler.

Tahir MEMİŞEF

OMUZ OMUZA

Hüseyin Hırsovalının brigadası Promkombinatın mobilya sehinde çalışıyor. Yüksek başarılara ulaşabilmek için hiç bir şeylerini esirgemeyen bu kolektif, hakkında bütün sehte ancak iyi şeyler konuşuluyor.

15 kişiden ibaret olan bu kolektif bütün işçilerin rahbetini kazanmış. Hepsinin kalplerinde emekseverlik aşkı kaynıyor. Aralarındâ ayrı gayrılık hiç yok. Maksatları 9 Eylüle kadar „Komunist emeği brigadası“ ünvanını kazanmak. Bu yüksek gaye onlara adeta bir kılavuz vazifesini görüyor. Şimdiye kadar yaptıkları işler hakikaten takdire lâyık. İstihsal plânını hacim bakımından yüzde 101-le, istihsal normaları plânı ise yüzde 111-le yerine getirildi. İstihsal edilen kapı ve pençerelerin kalitesi de çok yüksek. Bu bakımdan onlar yalnız İvan Rusef ve Georgi Ratseften geridedirler. Ama, Hüseyin Hırsovalı, diğer çalışkan arkadaşlarından Hüsein Karaalief, Georgi Spasof, Beynabi Fıçıcief ve Peyu Peefin yardımıyle yakın bir gelecekte müessesede en kaliteli mal istihsal edeceklerini söylüyor.

Onların başarıları bu kadarla kalmıyor. Geçen altı ay zarfında 10 kg tutkal, 20 metre zımpara kâğıdı 5 kg enser ve saire tasarruf yaptılar. Bu ise onların şuurlu birer komsomolcu olduklarını gösteriyor. Onlar serbest saatlerini de çok iyi teşkilâtlandırıyorlar. Aralarında eylence ve spor müsabakaları tertipliyorlar.

Yurdumuzda kurtuluşumuzun 20-nci yıldönümü yaklaştıkça, brigadada emek gerginliği de artıyor. Başarıların artması için ellerinden geleni yapıyorlar.

Tutrakan — Raço ZMEEF

Halk kontrolü komisyası faaliyette

Kalugerene köyündeki halk kontrolu komisyası azaları, mahsulleri toplama kampanyasının ilk günlerinde daima koperatoların arasında gezip yapılan işin kalitesini kontrol ederler. Onlar, bazı kooperatorların iş esnasında yaptıkları israfları zamanında kayd ederek onların bertaraf edilmeleri için konkre tekliflerde bulunurlar. Onların teklifi üzere biçmeyi beceremiyen ve başkaları israf eden Fetiye Ahmedova, Kadriye Mahmudova ve Gülbiye Osmanova işten uzaklaştırıldılar, biçilmedik buğday blokunun içinden geçip israfçılık yapan Halil Mahmudof ve Mehmed Hasanofun zvenoları ise cezalandırıldılar.

Kombaynların biçmekte israf etmemeleri için onların yanına sorumlu komisyanın azalarından Recep Halilof yoldaş gönderidi. Onun ciddi kontrolunun neticesi olarak, her iki kombayn da iyi çalışıyor, saman yığılarını güzel sıralara diziyor tane israfi yapmıyorlar. Zahire kurutma alanlarında ise işin kalitesine sorumlu komisyanın reysi Beyzat Hüseyinof yoldaştır.

Böylece bu mühim kampanyanın icrasında halk kontrolu komisyasının azaları brigada savetine aktif olarak yardımda bulunuyorlar.

Hüseyin HARUNOF

Silistrede kuruculuk hızla devam etmektedir.

Resimde yeni kurulan binalardan birini görüyorsunuz.

Çalıskan söförler

Eğer bu günlerde Dulovo TKZS-nin avluna gelirseniz her sabah daha tan yeri ağırmadan, akşamları geç vakitlere kadar, şoförlerin dispeçeri Süleyman Aliyefi elektrîk ışığında çalıştığını göreceksiniz. Ona iş saatinden bahs ederseniz gülümsiyerek:

—Bu gergin iş günlerinde şöförlerin iş saati yok! cevabını verir.

Hakikaten şöföler için en gergin iş günleridir bu günler. 13 kombaynın biçip dövdüğü buğdayı kurutma alanlarına, ve devlete verilecek olan zahireyi devlet anbarına taşımak, kuruculuk için taş, kum, tuhla, kireç ve diğer materiyallar temin etmek hep onların vazifesi.

Fakat burada öyle bir teşkilât yaratılmış ki işletmenin 18 taşıt vasıtası, sabahın erken saatlerinden akşamları geç vakitlere kadar hiç durmayıp çalışıyor.

Zaten Dulovo şöförleri çalışkanlıkları ile yalnız şimdi yaz kampanyasında değil bütün sene Silistre sancağında anılmışlardır.

Kabul edilen plana göre onlar, sabahları kombaynalar işe başlayınca, kuruculuk için lüzümlü olan materiyalları taşıyorlar, ondan sonra ise her şöför kendi kombaynının başına geçip zahire taşımağa başlıyor.

Kurtuluşumuzun yirminci yıl dönümü münasebetiyle verdikleri vattleri yerine getirmekte bu çalışkan kolektif şimdiye kadar kayda değer başarılar elde etmiştir. Onlar ilk dört ayda 145,000 kilometre yerine 155,000 kilometre yol geçmişlerdir.

Yapılan işin maliyet değerini ucuzlatmakta, yakıt tasarufu yapmakta ve diğer işlerde de şöförlerin başarıları az değildir. Meselâ Ahmed Aptiyef 100 tonkilometrenin maliyet değerini 8,68 levadan 7,90 levaya indirmiştir. Bu hususta Ali Aliyef ve Andrey Dimof yoldaşların başarılarıda az değildir.

Şöförlerden Aziz Mehmedof, Ali İbişef, Halil Kâzimof Yordan Dobref yoldaşlar ise küçük tamirleri kendileri bertaraf edip, işletmeye binlerce leva tassaruf yapmaktadılar.

Dulovo şöförlerinin bu başarılara ulaşmasında, yakit magazineri Mustafa Şefketof ve dispeçer Sülyman Aliyefin de büyük payları vardır. Mustafa, hiç bir vakit şöförleri yakıtsız bırakmıyor. Süleyman ise işletmenin yönetmenleriyle daima bağlantı tutup hangi şöförün nereye gideceğini akşamdan tespit edip onların vazifelerini zamanında bildiriyor.

Yaratılan bu sağlam teşkilâtın neticesi olarak, Dulovo şöförleri, kurtuluşumuzun yirminci yıldönümünü yüksek emek başarıları ile karşılıyorlar.

Hakkı RUFİEF

TURKIYE GAZETELERİNDEN

Türkiyede bilhassa son zamanlarda, memleketin gittikçe daha da kötü duruma düştüğünü, burjuva gazeteleri bile yazmak zorunda kalmış bulunuyorlar. Meselâ bazı türk gazetelerinde çıkan yazıları okuyalım.

„DÜNYA“ gazetesi: Toprak reformu bir çıkmaz içindedir. Türkiyeye toprak reformu davası kanunların, hukukçuların elinde basketbol topuna dönmüştür. Anadolunun olduğu gibi kalmasında kendi çıkarına uygunluk bulan aga takımı da elinden geleni ardına koymamaktadırlar. Anayasa, medeni kanun, arazi kanunu, tapu kanunu, tapu kanunu tedbirleri, kararlar, içtihatlar, tefsirler, komüsyonlar, altkomüsyonlar, üstkomüsyonlar, yankomüsyonlar, dosya, dosya üstüne dosya, evrak üstüne evrak arasında dolaşıp duran, günden güne şişip giden bu hikâyenin, gerçek bir reformla sonuçlanacağını düşünmek iyimserliği çok zayıflatmıştır. Bir tarla sınırı hikâyesini ârap saçına döndüren kanunlar yumağı içinde, reformun gelişmesini beklemek gelmiyecek bir treni bekleme salonunda gözlemekten farksızdır.

„AKŞAM“ gazetesi: Hırsızların, derebeylerinin, lafebelerinin, yalancıların, soyguncuların, ikiyüzlülerin, piyasa agalarının, çöp tenekisi dökülmüş bir alan haline getirdikleri yurdu, temizlemek lâzım. Yurdu bu pislikten, bu kokudan, bu çöplükten kurtararak yaşamak lâzım. Biz şimdi alçak sesle konuşuyoruz ya, sessizçe birleşip, sessizce ayrılıyoruz ya, anamız çay demliyor ya güzel günlere, sevgilimizse çiçekler koyuyor ya baradağa, sabahları işimize gidiyoruz ya sessiz sedasız. Bu böyle gidecek demek değil bu işler. Biz şimdi yanyana geliyor ve çoğalıyoruz. Ama bir ağızdan tutturduğumuz gün hürlüğün havasını, işte o gün sizi tanrılar bile kurtaramaz.

„VATAN“ gazetsi: Bütün batı ülkelerinde komunist Çin hakkında, Rusya hakkında, Polonya hakkında, Kübe hakkında yüzlerce kitap, yüzlerce makale yayınlanmaktadır. Bizde ise neuzubillâh bu memleketlerde olup bitenleri araştırmak bir Vatan ihaneti sayılmaktadır.

Ne demektir ille de Amerikayı beyenmek? Amerikayı da beyenmiyen hiç bir türk olmaz mı bu memlekette? Nereden gelir bu baskı ve kimlerin menfaati vardır bu baskıda. Biz satılmış bir sömürge memleketi miyiz?

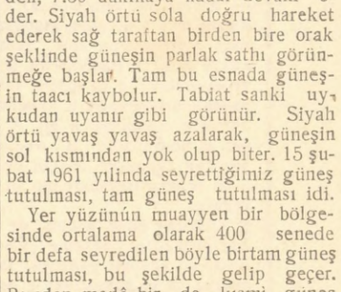
„CUMHURİYET“ gazetesi: Adalet partisi toprak reformuna, vergi reformuna karşıyız diyor. İki buçuk miliyon köylü topraksızken, köylü nufusunun yüzde otuzunun elinde bir parçacık toprak varken, toprak reformunu istememek ve bu reforma karşı çıkmak ne demektir? Ve en korkuncu halk bunun farkında değil, memur, işçi, müstahtem, kimler tarafından temsil ediliyor parlamentoda? Halk bu hesapları da anlayamayor, neden topraksız kaldığını anlayamıyor. Neden ayda kendine yüz gramdan da az et düştüğünü ânlayamıyor. Kimse bunları halka anlatmıyor ki? Azınlığın partilerini kendi partisi sanıp onların yalanlarına vaatlerine kanıp gidiyor. Halk bizim kadar görebilse, bu işin içyüzünü hangi parti bugün aldığı oyu alabilir. Demek ki partilerimiz, Turkiyedeki bilgisizliğin yüzü suyu hörmetine kalabiliyor ayakta. Yaşamasının sebebi seçmenlerin bilgisizliği olan partilerden sorarım. Ne hayır gelebilir bu memlekete? Halk uyanınca diyorlar düzelecekmiş bu işler. Ve sonra da halkı uyandırmaya çalışanlara hırslı hırslı diş biliyor, hepsini al aşağı etmek için en adi tertiplere baş vuruyolar. Bu da demokrasi, özgürlük, Vatan, millet ve insanlık sevgisi oluyor. Galiba siyasi tarihimizin en utanılacak bir devirini yaşıyoruz.

„YENİ SABAH“ gazetesi: Kimlerin topraklar üstünde toprağı yok. Haftalarını bile sağlık savaşına, açlık savaşına ayırmış ülkede, doktor yok açlık çok. Yok dediklerim şu önemsiz 5|4 bitli çogunluk içindir, gerçekte öylesine bir kısım mutlu insanlar var ki, Frengistanda bile benzerlerini zor bulursun. Bu gidişle yarının büyüğü olanlar belli. Büyük çoğunluk yarının yine işsizi, çobanı, çiftçisi, balıkçısı. Neylersin ki oyculukta çogunluk, paycılıkta azınlık bizim demokrasimizin geregi zahar. Böyle değildir diyenler parmak kaldırsın. Toprak reformu mu? Mülkiyet hakkı mukadestir. Demek onun mülkiyeti gibi benim de mülkiyetsizliğim mukaaddes. Böylesi kutsallıga can kurban. Vurgunculuk vergi kaçakçılığı mı? Özel teşebbüsü ürkütüyoruz, çünkü hırsızlar ürkek olur daha çok. Sosyal adalet mi? O komunistlerin isi. Ögretim hakkı mı? Var ya hafız okulları, imam hatip okulları. Vay benim köse sakalım. Sonra da seçim vartasında geçeriz halkın karşısına: Aziz ve sevgili vatandaşlarım, yapacağız, kavuracağız, edeceğiz. Doğrudur seçimden sonra da edeceklerini ederler. Bir de halk evleri derneği var. Halkın içinde ne si var nesi yok bilinmez. Geçenlerde Ankara Palasta bibalo verdiler. Şimdiyedeğin halktan kimler girmişse bu palasa parmak kaldırsın. Balo akşamı palasın önünden kirli mitil sırtlarında köylüler geçiyordu. Buyurun dedim Ankara Palasa, burada sizin balonuz var. Alay ettiğimi sandılar okkalı küfürler savurarak savuştular. Biz, halkın anasını böylesi halkçılığımızla ağlattık. Yalandır diyenler parmak kaldırsın.

„YENİ TANIN“ gazetesi: Bu seçimlerde yine halk kazandı. Sandık başlarını tenha bırakarak halk iktidara da, muhalefete de ihtarda bulundu. Bir kere şu hakikat anlaşıldı ki, parti propagandacıları ne derlerse desinler, bu memleket halkının ezici çogunluğu tarafsızdır. Yok seçmenler târlaya gitmiş, ağaclardan kiraz toplamış ta bir masaldır. Son seçimlerde seçmenlerin en az yüzde ellisi oyunu kullanmamıştır.

HÜRRİYET“ gazetesi: Almanyaya işçi mi gönderiyouz, yoksa esir mi satıyoruz? Almanyada işçilerin çoğu haftada 62 saat çalışıyor. 250 mark alıyor. Halbuki hizmetçi bu paradan daha çok alıyor. İşçilerimizi esir gibi Avrupaya satan iş ve işçi bulma kurumunu hükümete şikâyet ediyorum.

„CUMHURİYET“ gazetesi: Kayserinin Mahrumlar bağları çevresinde semt halkı yol yapıyrodu. Yolun mühendisi eşekti. Eşek önde gidiyor halk ta, eşeğin geçtiği yerleri yol haline getiriyordu. Amerikalı türistler buradan geçerken içlerinden biri sordu. Ne yapıyorsunuz? Bir Kayserli cevap verdi. Yol yapıyoruz. Amerikalı iyi ama dedi bu eşek ne yapıyor? Yolun mühendisi. Amerikalı güldükten sonıa sordu. Peki eşek bulamazsanız ne yapacaksınız. Kayserili de ozaman dedi: Amerikadan uzman getireceğiz.

GÜNEŞ TUTULMASI

Güneş tutulmaları çok interesan tabiat hadiselerindendir. Parlak güneş sathının sağ kısmında, birden bire bir siyah leke peyda olur. Bu siyah leke yavaş yavaş büyüyerek güneşin sathını tamamiyle kaplar. Yeryüzündeki eşyaların aydınlanması hissedilir derecede zayıflar. Gölgeler gittikçe hafifliyerek, tamamiyle kaybolur. Güneşin şuaları artık yeryüzünü ısıtacak durumda değildir. Bir serinlik basar etrafı. Bütün hayvanları bir korku sarar. Her yeri koyu bir gölge kaplar. Sema kararır ve gök yüzündeki en parlak yıldızlar şılamağa başlar. Güneşin sathını kaplıyan diskin etrafına harikulâde bir halka meydana gelir ki, buna da Güneş taacı denir. Bu hadiseye tam güneş tntulması derler.

Tam güneş tutulması bir kaç saniyeden, 7.30 dakikaya kadar devam eder. Siyah örtü sola doğru hareket ederek sağ taraftan birden bire orak şeklinde güneşin parlak sathı görünmeğe başlar. Tam bu esnada güneşin taacı kaybolur. Tabiat sanki uykudan uyanır gibi görünür. Siyah örtü yavaş yavaş azalarak, güneşin sol kısmından yok olup biter. 15 şubat 1961 yılında seyrettiğimiz güneş tutulması, tam güneş tutulması idi.

Yer yüzünün muayyen bir bölgesinde ortalama olarak 400 senede bir defa seyredilen böyle birtam güneş tutulması, bu şekilde gelip geçer. Bundan madâ bir de kısmi güneş tutuması vardır ki, o daha sık sık vuku bulur. Bu gibi hallerde güneşin yüzü tamamiyle örtülmez.

Geçmişte güneş tutulması hadiseleri bir çok saf ve batıl inançların meydana gelmesine sebep olmuştur. Meselâ Çinlilerin anlayışına göre, göya drakon (dev) güneşe hücüm ediyor ve onu yimek isteyormuş. Drak onu kovmak için insanlar davullar çalıp, müthiş sesler çıkarıyorlarmış. Başka milletler ise güneş tutulmasını dünyanın sonu yaklaştığına delâlet ettiğini zanniediyorlarmış. İlim, bu enteresan tabiat hadisesini saniyesine varınca izah etmeğe başlamazdan önce, bu hadise insanlarda çok büyük korku ve endişe uyandırıyormuş.

Şimdi astronomlar en küçük bir güneş tutulmasını bile peşinen haber ediyorlar. Halihazırda alimler 2163 senesine kadar olacak bütün güneş tutulmalarını hesaplamışlar ve yeri geldikçe haber ediyorlar.

Güneş tutulması her zaman hilâl zamanı, yani gök ayının ilk günlerinde oluyor. Çünkü o zaman ay güneşle Yerin arasida bulunur. Bu zamanlar Yerin muhtelif bölgelerinde kısmi ve yahut tam güneş tutulması olur. Güneşin yüzünü kaplıyan örtü, ayın siyah cisminden başka bir şey değildir.

Bir sene zarfında Yer yüzünde en az iki, en çok ise 5 güneş tutulması olur. Fakat ayrı ayrı bölgeler için bu tabiat hadisesi nadir bir hadisedir. Bunun izahı çok basittir. Çünkü bir tam güneş tutulması yer yüzünde, genişliği ancak 289 km uzunluğu ise 10,000 km olan küçük bir sahadan görünür. Bu sahanın etrafında kalan yerlerde kısmi güneş tutulması seyredilir. Yer yüzünün diğer bölgelerinde ise bu hadisenin tesiri hiç hissedilmez

Tam güneş tutulması zamanı bir çok ilmi araştırmalar yapılır.

Ülkemizde seyredilmesi mümkün olan tam güneş tutulması 2135 yılının 7 ekim günü olacaktır.

Пред националния празник на Полската народна република

НЕФТЪТ УПРАВЛЯВА ПЛОЦК

СТАРИННИЯТ Плоцк винаги е бил достоен за по-особено внимание — заради красотата и историческите си забележителности. Това е един от най-старите полски градове. Съвсем доскоро той наброяваше едва 37 000 жители, които макар и силно привързани към него, не възлагаха големи надежди на бъдещето му. Който живее в Плоцк, той трябваше веднаж завинаги да се примири с мисълта, че живее в малко градче, бедно на събития.

И като че ли така щеше да бъде винаги. Младежите — средностни отиваха да се учат в други градове, а после там оставаха. Пък и кой ли би искал да се върне в този макар и красив, но все пак истински затънтен край?

Днес картината е съвсем друга. Редица жилищни сгради — новички, като от кутийка извадени, с изящни балкони и огромни прозорци, весели, разноцветни, построени по последната дума на модата. А ето и един истински небостъргач — високо здание, което се извисява над целия стар град. През последните години на Плоцк беше впръскана такава доза младост, че тя изоснови разтърси целия град.

Идущата година населението на Плоцк ще се удвои и ще достигне 70 000 души, а след няколко години — вече ще бъде 100 000.За построяване на жилища, училища, стадиони и други комунални учреждения и за благоустройство в петгодишния план за периода 1961-1965 г. бяха предвидени повече от един милиард злоти. И всичко тръгна по обратен път: сега местната младеж не мисли да бяга от Плоцк. Нещо повече. Плоцк започва да привлича все повече младежи от други градове.

Какво се е случило? Отдалеч, от изток, миналата година тук пристигна почетен гост, който промени всичко в града. Това е необикновен гост — тръбопроводът „Дружба", по който преминава нефт от Съветския съюз за Полша, Чехословакия, ГДР и Унгария. Едно негово разклонение спря тъкмо в Плоцк. Именно тук ще завършват дългия си път всяка година два милиона в първия етап, а по-късно шест милиона тона нефт.

На голата равнина внезапно израстнаха многоетажни гиганти — кулите на нефтопреработвателния завод, огромните нефтохранилища, мрежа от тръби — сребристи, червени, черни. А всичко заедно е сърцето на новия Плоцк; то носи името Мазовецки нефтопреработвателен и нефтохимически комбинат. Още тази година това сърце ще погълне и разпрати из цяла Полша около един милион тона нефт, бензин, машинни масла, асфалт. През следващите години тези показатели непрекъснато ще растат, докато през 1970 година достигнат шест милиона тона. Тук трябва да се напомни, че всички полски нефтопреработвателни заводи, взети заедно, даваха досега 1,3 милиона тона нефт годишно.

Още тази година ще бъдат готови две трети от промишлените обекти на нефтопреработващата част от комбината. А това е само началото. По-късно ще бъде пусната в ход нефтохимическата част. Тук ще започнат да се произвеждат стотици различни изделия — фенол, съставни елементи на изкуствен каучук, най-различни синтетични вещества — полиетилени, полистироли, препарати за миене и много други. Ще се изработва също асфалт, нефтохимически кокс, течен газ, бензин за двигатели, машини смазочни масла. Този списък би могъл да продължи още.

С една дума това ще бъде крупен център на съвременната химия. А с мазута, получаван при преработката на нефта, ще работи — при това още тази година — електроцентрала с мощност 300 мегавата.

И така, Плоцк има голямо бъдеще. Сега на строежа на комбината работят 6 000 души. Когато бъде пуснат, тази цифра ще се увеличи на 7 500. А в бъдеще, колкото повече се разширява комбинатът, толкова повече броят на работниците ще расте — дори и при по-съвършените инсталации и апарати, които вече се монтират. Към общия брой на заетите трябва да се прибавят и онези, които вече строят града, и онези, които ще обслужват неговото население, например в местния градски транспорт или в търговската мрежа.

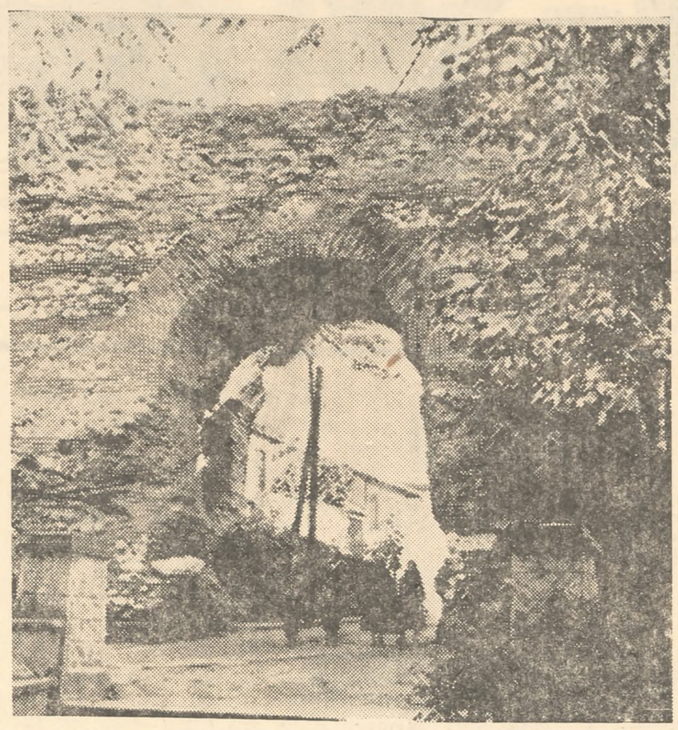
И още няколко цифри, макар че цифрите не могат да предадат нито размаха, нито, самата атмосфера на огромния нов строеж. В петгодишния план за капитално строителство бяха предназначени 7,4 милиарда злоти. Досега тук вече са прокарани 47 км жп. линии на самия комбинат. Стойността на нефтените тръби възлиза на 600 милиона злоти. А тяхната дължина достига стотици километри.

И още един съществен факт: Ако не беше създаден нефтопроводът „Дружба", ако цялото количество нефт трябваше да се докарва в Полша с железопътни цистерни, за тази цел щяха да са необходими 400 000 цистерни, т.е. 6 500 влака.

Има един израз: „Петролът управлява света... Не зная доколко е правилен той, но затова пък със сигурност мога да кажа „Нефтът управлява Плоцк".

Кажимеж ДЗЕВАНОВСКИ

ИЗ НАШАТА РОДИНА

Лечебното и курортно селище Хисар е известно навред в нашата Родина. То привлича много летовници не само с лековитите си минерални извори, но и с интересните останки от римско време.

НА СНИМКАТА: Част от западната стена, която някога е ограждала цялото селище.

НОВИ КНИГИ

„Любовниците от Марона"

Неотдавна от печат излезе сборникът с новели „Любовниците от Марона" от полския писател Ярослав Ивашкевич. Тази книга дава възможност на българския читател да се запознае с едно от постиженията на полската художествена литература в лицето на един от най-големите днешни полски писатели, името на когото отдавна е преминало границите на родината му и се е наредило до имената на най-бележитите представители на съвременната полска литература.

Не случайно сборникът на Ивашкевич излиза през тази година. През настоящата година полският народ и цялата културна общественост честват седемдесетгодишнината от рождението и петдесет години творческа и обществена дейност на големия писател, борец за мир. Излезлият сборник е израз на признание и почит от наша страна към делото на именития писател.

Масовият читател познава малко творческата дейност на Ивашкевич, тъй като на български неговите произведения са все още малко превеждани.

За малко съвременни писатели може да са каже това, което за Ивашкевич може да каже всеки, който познава, ако не цялото, то поне част от творчеството му — писател с голям талант. Великолепен разказвач, майстор на сюжета, психолог. Писател с голям диапазон в жанрово отношение. С право той се сочи като един от най-големите новелисти на нашето време. В същото време Ярослав Ивашкевич е голям поет, романист, драматург, есеист, музикален критик.

Ярослав Ивашкевич си остава преди всичко поет в прозата, която е обогатил с дълъг списък от романи, новели и сборници от разкази.

Сборникът от новели „Любовниците от Марона" представя Ивашкевич като изкусен майстор в този жанр. Той съдържа дванадесет избрани новели. И в дванадесетте новели Ивашкевич рисува крайно интересни съдби на хора, разтърсвани от проблеми на съвременността и от страсти, присъщи на съвременния човек, същевременно винаги актуални. Трудно е да се определи коя от новелите може да се постави на първо място по своите художествени достойнства. Всяка от тях носи своя атмосфера, своя истина и поетична красота.

В няколко новели — „Любовниците от Марона", „Момичето и гълъбите", „Госпожиците от Вилко", „Ружа" Ивашкевич третира вечно големия въпрос за любовните чувства. Именно тук писателят се разкрива пред читателя като тънък наблюдател и психолог, умеещ всякога да напипа подтекста в отношенията между хората.

Новелите на Ивашкевич представляват интерес за нашия читател не само с проблемите, които застъпват. Те са изключителни в художествено отношение, образци, които пленяват с тънкото си поетическо чувство, с красотата на природните картини.

Радка КОЛЕВА

КОГАТО РОДИТЕЛСКИЯТ КОНТРОЛ Е СЛАБ

ОБИКНОВЕНО е така — родителите винят учителите, учителите — родителите, а всъщност възпитанието на подрастващите зависи в еднаква степен и от училището и от семейството. По този въпрос е писано много, ще се пише и занапред, защото комунистическото и нравствено възпитание е задача № 1 — не само за родителите и учителите, а и за всички нас, които искаме децата ни да израстнат като истински граждани на социалистическата ни Родина.

Не ще и дума, че основите на възпитанието се полагат в семейството — така наречено „предучилищно възпитание". Но възпитанието започва много по-рано — още докато детето е в люлката. Известен е анекдотът за майката, която се обърнала за съвет към прочут педагог — как да възпитава едномесечната си дъщеря „Вече е много късно" — бил отговорът. А какво ли би отговорил педагогът на онези родители, които се обръщат с подобни въпроси, когато децата им са вече на осем-девет години?

Има и такива родители, които пък направо са се скарали с възпитанието. Не ги интересува какво прави детето им през свободното време, с какви другари дружи, как се държи в училище и т. н. При различни случаи резултатите обикновено са едни и същи — детето не изпълнява съвестно задълженията си в училище, започва да чувствува улицата като „втори дом", почва да лъже, да краде и т. н. Разбира се, родителската незаинтересованост е свързана обикновено и с нездрави отношения в семейството между съпрузите, пиянство и др. А тези неща спомагат за по-бързото и пълно оформяване на детския характер, носещ белезите на улицата и на всичко отрицателно от страна на родителите.

Камен Н. е ученик от VII клас на силистренското училище „Отец Паисий". Познават го всички учители, защото често става нужда да се занимарат с него на учителски съвети. Организирал групи за чупене на стъкла, извършвал най-различни кражби... Класният ръководител и директорът на училището правели опити да се свържат с баща му, но той упорито отказал да дойде. Майката пък, се опитала да защитава сина си, изтъквайки редица несъстоятелни аргументи.

Слабият родителски контрол, липса на всякакво домашно възпитание — ето, това е накарало момчето да краде и безделничи. Често се завръщало в къщи след десет часа вечерта. Затова не му е търсена сметка. Още в начална училищна възраст се свързва с лоши другари. Особена роля за понататъшната му дейност изиграва някой си Джоро. Този Джоро го посветил в тънкостите на кражбата. Първата открадната вещ е... една диня от пазара, за да се стигне до обир на магазин —на 26 април т. г. С помощта на собственоръчно направен шперц,Камен влиза в магазин №108 на „Градска търговия" и открадва четири бутилки ликьор, като по този начин извършва престъпление по чл. 104 от НК. Дори и след тази кражба бащата не осъжда сина си, не взема абсолютно никакви мерки и досега не се е срещнал с директора. А иначе е не лош производственик. Но има един навик, който се е предал вече и на сина — пиенето. Ако за него е трудно вече да го отстрани, то поне да не влияе на сина си!

Случая „Камен Н." взехме от Детската педагогическа стая към отдел „Просвета" на ОНС — Силистра. Повечето от случаите, с които се занимава инспекторът към същата стая Димитър Стоянов, говорят именно за това — за недостатъчния родителски контрол. Има един такъв, който направо изненадва — бащата много добре знаел за лошите наклонности на двамата си сина, но вместо да ги пресече, сам става техен поддържник и съучастник.

Те са две момчета — Иван и Илийчо М. Едното е на десет, а другото на осем години. Ученици са в у-ще „Иван Вазов". От 6-7 годишна възраст още се увличат от кражбата. Крадат каквото им попадне — части от мотоциклет, цигари, книги и т. н. За тази цел влизат в мазета и други помещения, чупят стъкла на витрини. И ето, за всички тези работи бащата е знаел. По-късно в показанията си като свидетел пише: „Аз съм виновен, че не обаждах за техните кражби. Едва когато милицията ме залови, чак тогава направих признание, че знаех за кражбите на моите двама сина. Вещите, които крадяха, аз съхранявах в дома си".

Каква цинична откровеност. И то след като всичко е разкрито. Все пак, не е късно момчетата да тръгнат по нов път.

Лошо въздействие е оказала семейната среда и върху Павел С., шестокласник от у-ще „О. Паисий". И неговият баща не е стъпвал в училище. Не се интересува за сина си. А има какво да му разкажат учителите, защото обикновено е начело на всички „прояви". Често е замесен в различни дребни кражби. За по-големите той има друго поле на действие — улиците, магазините и др. Там действува обикновено сам или с други двама свои съученици, които подвежда. Под свое ръководство организира кражбите, обикновено джебчийски. От началото на годината досега той е откраднал четири портомонета. Защо Павел се насочва към кражба на пари? Отговорът е ясен — бащата понякога му давал по-голяма сума пари (по 4-5 лв), просто така, да си ги има. Това ставало „понякога", а момчето искало по-често да има пари. И започва с джебчийството...

Не е безинтересно да се спомене, че и в трите разгледани случаи бащите обичат да пият. И в трите семейства не рядко стават разправии. Като ученици момчетата са нередовни и небрежни. Камен и Павел имат по два поправителни изпита.

Такива са резултатите от недостатъчното домашно възпитание, от слабия родителски контрол. Примерите достатъчно илюстрират. Не може да се каже, че при такива и подобни случаи учителите не полагат грижи за тяхното оправяне. Напротив, забелязва се една бащинска загриженост, която за съжаление често остава без родителска подкрепа. Необходимо е още по-вече да се заякчи връзката между родители и учители, а родителите отрано и правилно да подхванат възпитанието на своите деца, за да може да израстнат те като пълноценни и съзнателни граждани на социалистическата ни Родина, като строители на комунизма.

Цветан ПЕШЕВ

Физкултура и спорт

Гостуват ни италиански футболисти

„ДОРОСТОЛ" — „КАРЛИН БОЙН — 2:0

Въпреки мнението на мнозина, че отборът на гостите от Италия е с малки възможности, повече от 5 000 любители на футбола в Силистра изпълниха новия стадион в петък, за да добият първа представа за състава на нашия отбор, който занапред ще ни представя в групата на кандидат-майсторите — Северна „Б" РФГ.

Докато швейцарския отбор „Амисиция", който ни гостува преди известно време, игра ролята на спаринг-партньор, то отбора от Сам Ремо беше един противник, какъвто ще срещаме много често в групата. И ако резултатът остана само 2:0 в полза на „Доростол", причината се крие преди всичко в отбора на гостите, умението на крайната му защита да се прегрупира при застрашаване на вратата и най-вече на своя осемнадесетгодишен вратар Мартини. Той притежава изключителен рефлекс, съобразителност и подвижност, за което често беше аплодиран от удовлетворената публика.

Отборът на „Доростол" през първото полувреме се представи в познатата си отбрана: на вратата — Курдоманов, защитници — Дечев, Йорданов, Митев — Иванов и Ст. Митев и променено нападение, съставено от Маринов, Масленков, Методиев, Димитров и Османов. През второто полувреме съставът на домакините беше подновен основно — в игра влязоха седем нови състезатели.

Радва не само добрата игра на „Доростол", особено през първото полувреме, когато той фактически победи противника си, но и големият състав на равностойни състезатели, с които разполага и ще влезе в първенството. Състезателите Димитров, Масленков и Османов притежават качества, които им помагаха бързо да се пригодят към играта на отбора и от своя страна да внесът нещо ново, което липсваше досега. Масленков, ведно с Методиев, ще бъдат силно оръжие на нашето нападение както при високите топки, така и със силните си удари във вратата. Чувството за пласиране у Масленков и незабавното извеждане на партньора си ще дадат на бързия и точен Османов възможност да р е а л и з и р а много голови п о л о ж е н и я. Добро впечатление направи разумната игра на Димитров, който поемаше топката от нашето поле, пласираше я безпогрешно, а и сам често пъти завършваше нападението с удар във вратата. Николай Митев можеше да бъде много полезен за отбора, като наред с прекрасните си отбранителни качества подобри бързото обработване на топката и точното й подаване. Много полезно беше включването на Дечев в някои моменти като нападател (в резултат на което постигна първия гол), но това трябва да става като се осигурява тилът и веднага след впускането към противниковата врата бързо да си заема мястото. Иначе Йорданов ще бъде поставян често в критично положение пред повече нападатели. Петър Йорданов отново показа, че е бърз и резултатен състезател с играта си с отбелязания от него гол. Но той трябва да разбере, че е необходим много повече труд, повече отговорност като състезател.

Треньорът на отбора Димитър Динев разполага с добър материал, с който може уверено, но не и спокойно, да влезе в първенството. Този мач, макар и недостатъчен, показа някои слабости както на отбора, така и на отделни състезатели, които той несъмнено е доловил и ще направи всичко възможно ведно с тях да преодолее, за да бъде изграден най-сетне един отбор, който ще осигури с хубав футбол трудова Силистра.

Димитър МАРИНОВ

22 — 26 ЮЛИ

БАСКЕТБОЛЕН ТУРНИР В СИЛИСТРА

След дълго затишие по баскетболните площадки в близките дни отново ще имаме възможност да наблюдаваме играта на най-добрите юношески отбори—старша възраст от Варна-града, Варна-окръга, Толбухин, Коларовград, Разград и Силистра.

За този твърде отговорен турнир нашите отбори започнаха отдавна усилени тренировъчни занимания. Въпреки че баскетболистките и баскетболистите са включени в ученическите бригади, треньорите Кафалиева и Иванов до сега не са регистрирали нито едно отсъствие. Може да се очаква, че организираният републикански зонален турнир в Силистра ще ни сервира големи изненади и емоции, поради това, че всички отбори са равностойни и претендират за призовите места. А това несъмнено що направи турнира по-интересен.

Срещите от турнира ще се играят на баскетболните площадки до басейна. Турнирът ще започне на 22 юли със задължителни атлетически нормативи и ще завърши на 26 юли. Който не покрие атлетическите изисквания, не се допуска до първенството, а при седем неуспели състезатели и целият отбор отпада.

Първенците от баскетболните срещи добиват право на участие във финалния етап на фестивала на младия баскетболист. Нека пожелаем успех на нашите представители в благородната и красива борба на баскетболната площадка.

Драгомир ДИМИТРАНОВ

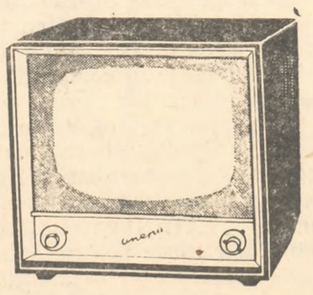
Из историята на шахмата

☆ Историческата схватка за шахматната корона между кубинеца Хосе Капабланка и руския гросмайстор Александър Алехин продължила два месеца и половина. Противниците изиграли тридесет и четири партии, от които двадесет и пет завършили наравно.

☆ Когато прочутият френски шахматист на 18 ия век Филидор излязъл на сеанс едновременно срещу трима противника, без да гледа на дъските, той помолил да присъствуват писатели, журналисти и учени, защото вярвал, че на потомците ще бъде трудно да си представят такава игра. Но сега и самият Филидор би се удивил на рекорда на нашето време: преди няколко години унгарският майстор Флеш с отличен резултат дал сеанс едновременно на 25 дъски със „завързани" очи.

ТЕЛЕВИЗОРИ НА ИЗПЛАЩАНЕ

При това ново улеснение всеки може да купи и изплати ЗА 6 МЕСЕЦА телевизор „ОПЕРА 3" или от вносните телевизори с екран до 43 см.

ЧРЕЗ „ОПЕРА 3"—265 лв.

Отличаващ се със стабилно и ясно изображение, приятен тон и красива външност,

както и чрез другите телевизори, вие редовно ще бъдете в Киносалона, на спортни състезания, културни събития—навсякъде!

ТЪРСЕТЕ ГИ ПО ВСИЧКИ МАГАЗИНИ ЗА ТЕЛЕВИЗИОННИ ПРИЕМНИЦИ!

нашият конкурс 20 години Свободата на

БЕЗ АДРЕС

РАЗКАЗ

ТАЗИ беше последната кутия. Пощальонът завъртя ключа и в чувала паднаха само две писма. Едното от тях беше без адрес.

Пощальонът взе писмото, огледа го от двете страни. Искаше му се да открие нещо, но белият, малко измачкан плик нищо не можа да му каже. „Сигурно някой е забравил да напише името на получателя?" —си помисли той. Огледа още веднъж внимателно плика, подвоуми се и реши да го разпечата. И тъй пощальонът откъсна една малка ивичка от плика и извади от него грижливо сгънат кариран лист, върху който старателна ръка беше редила едри, зацапани букви:

„Скъпи сине,

За кой път ти пиша, а ти все мълчиш... На нито едно писмо не отговори. Два реда, само два реда ми напиши. Повече не искам. Е, искам да те видя, но ти щом не искаш да се върнеш... стой си там. Че си прежалил родината си, прежалил си я, ама и родния ли баща си прежалил?

Пиши ми как прекарваш там имаш ли близки?.., Колкото и близки да ти са те, все не е едно като мама и тате. Забрави ни ти нас, сине, забрави ни... От тогава изминаха цели двадесет години, а ти не си ни адресирал нито ред. Като сега си спомням, кога те изпращахме... Тогава ти не замина сам. С много други момчета от нашето село замина, Колко много плака майка ти тогава и колко страда, когато твоят другар Денчо я излъга, че си загинал в борба с водната стихия... Плака горката, мъчи се и все се надяваше, че може някой ден да си дойдеш, да се обадиш.

Един ден. то беше скоро тя се събуди много рано и с радост ми рече, че те е сънувала. „Може—казва—от момчето хабер да имаме." После помълча, помълча... Поиска да й подом снимката ти от стената, Подадох й я, а тя я пое иегъбрна я и изхлипа: „Синко, много дълго те чаках...И още много ще те чакам... Ще си дойдеш ли, ще мога ли пак да помилвам меката ти руса косица, ще сложиш ли някога глава в скута ми?.. Не мога аз без тебе, не мога... Ела си, дете мое, ела си." След тези думи портретчето се изхлузи от ръцете й. Тя повече не каза ни думица. Широко отворените й очи плувнаха във влага и останаха да гледат отсрещната стена, дето стоеше малкият тъмен квадрат на твоето портретче.

От този ден аз останах сам. А самотата е страшно нещо. Нямам с кого мъката си да разделя. Дори и кучето, дето някога те посрещаше на вратата и радостно скимтеше в краката ти, сега не иска да стои у дома...

Преди три дни идваха хора от света, канят ме да постъпя в старческия дом. Аз най-напред се противех, но сетне приех. Какво от това? Ако ти се завърнеш и там ще ме намериш, нали? Когато и да запиташ от село, всички ще ти кажат къде съм. А къщата нека да я вземат, нека в двора да построят голямо училище...

Та, събрах си сине всичкия багаж и утре рано ще мине камиона на стопанството да ме взме. Това е последното писмо, което ти пиша под родната стряха. Жал ми е, че напускам огнището си, ама какво да се прави, сам не мога да живея. Ти като си дойдеш, председателят на стопанството каза, че те ще ни помогнат да си построим нова къща,

Накрая на писмото искам да ти кажа, че от България п о-х у б а в а н я м а. Тук слънцето грее за в с и ч к и еднакво, п т и ч к и т е тоже пеят за всички..."

Пощальонът не можа да прочете последните редове. Едрите и разкривени букви бяха зацапани. Навярно старецът накрая не е можал да сдържи сълзите си. Най-отдолу вместо подпис той прочете: „Твой баща—Стоил".

Пощальонът сгъна писмото бавно, сложи го в джоба си и тръгна замислен по улицата. Не можеше да повярва на очите си. Нима чичо Стоил още се надява —„Когато свърши войната, всичко му разказах."

Но бащата на Ангел все още се надява, все още чака своя син. Той често посреща и изпраща корабите, вглежда се дълго в моряците и сред техните очи търси скъпите очи на своето дете.

Ала неговият син няма да се върне никога. Мъртвците не оживяват. Ужасите на миналото, жестокостите на войната отново изплуваха в паметта на Денчо. Като сега той вижда как Ангел плува във водите на Дунава и сръчно обезвредява неизбухналите мини... Една, две—пет. Бяха много мините. Но една от тях, само една, се възпламени в ръцето му и той разкъсан на парчета изчезна от очите на екипажа...

Денчо наближи старият дом на дядо Стоил. От портата излязоха двама мъже със загрижени лица. Когато приближи до тях, той чу единият да казва: „Подробности не знаем... Късно през нощта случаен минувач видял близко до пощенската кутия паднал човек, опитал се да го вдигне, но разбрал, че той е умрял..."

Веселина ВАСИЛЕВА

АРХИВ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

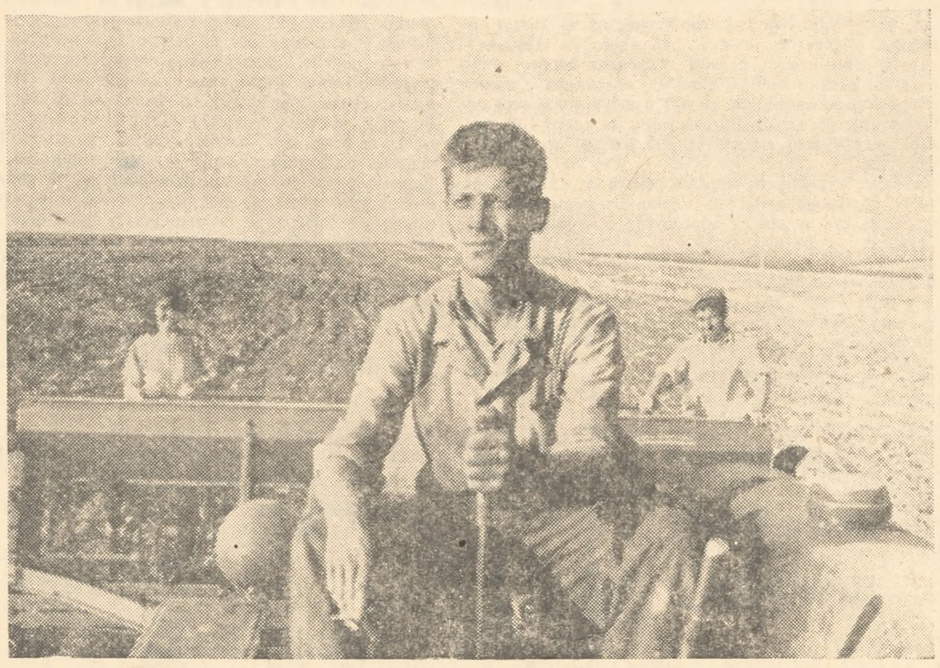
Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 85 (793) | Вторник, 21 юли 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПРЕД ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА

ВСЕКИ ТРУДОВ КОЛЕКТИВ С ПРЕИЗПЪЛНЕНИ ПЛАНОВЕ!

Слънцето жари, пот се стича по обгорелите лица на кооператорите, но те не спират работа.

НА СНИМКАТА: Тракторист Ваид Халимов, прикачвачката Салия Вахидова и сеячът Решад Садъков от село Любен усилено сеят фуражна царевица.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ДА ПОСРЕЩНЕМ ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ С ПРЕИЗПЪЛНЕН ПЛАН ЗА ЯЙЦАТА

Държавните и кооперативни стопанства в нашия окръг изпълниха шестмесечния си план за стоковата продукция на яйца 120 на сто. Те предадоха на държавата в повече 2 614 515 яйца, в резултат на което окръгът ни се нарежда на второ място в страната.

Преизпълниха годишните си планове за яйцата ТКЗС—Бабук, предало на държавата 102 000 яйца повече, Дулово—15 000 яйца, Калипетрово—15 000, ДЗС — Окорш—40 000, Кайнарджа и други. Тези успехи са плод на творческите усилия на птицегледачи, специалисти и ръководители. С неотслабващ темп тези стопанства продължават да предават дневно на държавата от 1 000 до 4 500 яйца.

Комисията по селското стопанство при Окръжния комитет на Партията след като разгледа изпълнението на плана за стоковата продукция яйца, прецени, че стопанствата имат реалната възможност с малко напрежение на силите и повече грижи към наличните носачки и ярки да изпълнят годишните си планове за яйцата към 9 септември, в чест на празника на Свободата. За целта са набелязани и съответни мероприятия, гарантиращи изпълнението на задачите в окръжен мащаб. Управлението на селскостопанското производство определи на стопанствата ежедневни графици за предаване на яйцата, в зависимост от техните конкретни възможности. Оценката е такава, че през месец юли може да има 40 на сто носливост, а през месец август—35 на сто. По този начин до 9 септември в изкупвателните организации ще постъпват дневно по 86 000 яйца през първия месец, а през втория—72 000, достатъчен брой, за да се осигури 21 170 000 яйца, колкото е годишният план стокова продукция на обществения сектор. Следователно, вниманието на общинските партийни комитети и на дирекционните и управителните съвети на ТКЗС и ДЗС трябва да бъде насочено и към птицевъдството, наред с другите важни и неотложни задачи в селското стопанство.

Особено е необходима сега и в бъдеще помощта на специалистите, които трябва ежедневно да подпомагат птицегледачите чрез пряка намеса в производствения процес и обезпечат правилното и навременно провеждане на заплануваните мероприятия, от чието добро изпълнение ще зависи високата носливост на носачките и ярките. Не бива да се забравя, че настъпиха месеците на разклокването и линеенето на птиците, които са основни причини за рязко намаляване носливостта на кокошките. Това налага да се вземат бързи мерки за отстраняването на тези физиологични явления при птиците.

Големи грижи трябва да се полагат и за ярките при тяхното хранене и гледане, за да почнат яйценосния си период по-рано. Това особено важи за стопанствата като Белица, Средище, Кайнарджа, ДЗС „Янко Забунов" и други, които взеха ранни пилета и имат вече добре оформени ярки, с нищо не различаващи се от носачките.

Ръководствата на стопанствата имат богат опит по увеличение носливостта на кокошките дори при тежки зимни условия, затова сега при далеч по-благоприятна обстановка успешно ще се справят и с тази важна задача. Управлението по селскостопанско производство подпомогна активно птицевъдните стопанства в тази насока, като им осигури над 800 тона пълноценни фуражни смески.

Но наред с всички тези хубави неща окръгът ни сериозно изостава с изпълнението на плана за договорното изкупуване на яйцата от личните стопанства. При план за годината 21 000 000 до 17 юли са изкупени към 13 000 000 яйца. Сериозно изостават с изпълнението на тези задачи селкоопите в селата Алфатар и Голеш, изпълнили плана си за шестмесечието 75 на сто, селкоопът на село Брадвари, който при годишен план 300 000 яйца е събрал само 109 000 до сега и някои други. Техните ръководства трябва да се поучат от опита на селкоопите в Дулово, Средище и Ситово, които вече изпълниха годишния си план със 72-73 на сто.

Общинските партийни комитети, общинските народни съвети и ръководствата на селкоопите трябва да вземат необходимите мерки като подобрят организацията на изкупуването на яйцата. Трябва да продължи разяснителната работа и същевременно изкупниците да обхождат редовно домакинствата.

Специалисти и птицевъди, изпълнението на годишния план за стоковата продукция яйца до Девети септември зависи напълно от вас, от борбата, която ще водите за претворяването в дело на тази задача. Ние вярваме във вашите сили, вярваме че ще посрещнете юбилейната годишнина на Девети септември с горди чела!

Планът за месото, млякото и яйцата - преизпълнен

Животновъдите от Силистренски окръг с чест изпълняват обещанията си в чест на юбилейната 20-годишнина на социалистическата революция в България. Всеки ден те предават на изкупвателните организации десетки тонове мляко и месо и хиляди яйца над определения график.

Преди повече от седмица кооперативните стопанства от окръга предадоха на ДСП „Млекопреработване" 18 850 000 литри мляко, с което предсрочно изпълниха седеммесечния си план. До сега надпланового количество мляко предадено на държавата възлиза на повече от 450 000 литра.

Завчера окръгът изпълни предсрочно и седеммесечния си план за производство на свинско, телешко и птиче месо. За нуждите на населението и за износ от началото на годината животновъдите от окръга произведоха 2 975 000 кг. месо. До днес Държавният месокомбинат изкупи и около 100 тона месо в повече от плана за седеммесечието.

Вчера в окръжния комитет на Партията и в Окръжния народен съвет дойде нова, още по-радостна вест. С 42 дни предсрочно птицевъдите от окръга предадоха на държавата всички количества яйца, договорирани до края м. август. Произведени са от начало на годината 16.900.000 бр. яйца. Някои стопанства като тези в Бабук, Дулово, Кайнарджа, Калипетрово, Старо село, Мезден, Ситово и др. преизпълниха и годишните си планове за яйцата.

Животновъдите от Силистренски окръг са решили да посрещнат славната юбилейна дата и с преизпълнени планове за деветмесечието! И те ще устоят на думата си!

Люб. НАЙДЕНОВ

И СЕГА КОМСОМОЛЦИТЕ СА ПЪРВИ

Необичайно оживление се чувствува тези дни в кооперативното стопанство в с. Йордановo. Там където са се ширнали овощните градини по цял ден не стихва веселата глъчка на берачите. Само за часове растат купищата от щайги препълнени с хубави плодове. Камионите непрестанно пренасят кайсиите до изкупвателните пунктове. С дружни усилия са вече набрани и предадени повече от 30.5 тона кайсии.

Естествено и сега пролича тродолюбието на най-съзнателните в работата. Имената на тяхният списък е дълъг, но на челно място се нареждат комсомолките Жечка Стефанова, Станка Костадинова, Кера Йорданова, Янка Николова и др.

Николинка ВЪЛЕВА

Резултатите са радващи

През 1963 година звеното на Тахсин Муталюбов от с. Зебил получи голямо възнаграждение и допълнителни премии от тютюна. Естествено те разбираха къде се крият корените на успехите, затова тази година удвоиха своите грижи за тютюна. Те най-рано и първи в бригадата разсадиха тютюневия разсад, въпреки че площите им бяха чувствително увеличени.

Сега кооператорите от звеното започнаха масова беритба на листа. Вече са прибрани в сушилните повече от 6 000 низи. Звеното се бори да получи повече от 240 кг тютюн от декар.

Хаккъ БЕКИРОВ

ДРУГАРИТЕ НАЧО ПАПАЗОВ И ПРОФ. ИНЖ. ГЕОРГИ БРАНКОВ НА ПОСЕЩЕНИЕ В СИЛИСТРА

Задачата е: високо качество на промишлената продукция и изобилие от стоки за населението

На 19 т. м. секретарят на ЦК на БКП др. НАЧО ПАПАЗОВ и председателят на Държавния комитет по строителство и архитектура при Министерския съвет проф. инж. ГЕОРГИ БРАНКОВ бяха на посещение в Силистра. Заедно с тях в града пристигна и председателят на ЦК на Профсъюза на работниците от търговията др. Герой Будинов.

Придружени от члена на ЦК на БКП и първи секретар на окръжния комитет на Партията др. Али Рафиев, другарите Начо Папазов и Г. Бранков посетиха някои от силистренските предприятия. В промкомбинат „Камъшит" др. Начо Папазов изрази задоволството си от богатия асортимент на стоки, които колективът произвежда за вътрешния и външния пазар изключително от местни суровини. Заедно с това той насърчи колектива да полага още по-големи усилия за разнообразяване вида на стоките. Партийният ръководител посочи и голямото значение на предприятието за Силистра, тъй като в неговото производство са заангажирани много жени, голяма част от които изработват ракитени и папурени изделия и по домовете си. Тази оргаризация на работа е много изгодна както за предприятието и народното стопанство, така и за работничките. Това ще даде възможност „Камъшит" да се утвърди като крупно предприятие за производство на красиви и висококачествени стоки за широко потребление и за износ.

В Държавния машиностроителен завод „Стомана", в разговор с работници и ръководители, др. Начо Папазов обърна внимание да се полагат постоянни и неотслабващи грижи за качеството на леярските машини и съоръжения. Това трябва да бъде задача над задачите за всеки работник, майстор, инженер, за целия колектив. Същевременно др. Папазов препоръча да се търсят пътища за усвояване на нови асортименти стоки за широко потребление. С високото си качество и изящния си външен вид, подчерта той, вашата продукция отдавна е получила признание и се търси от гражданите в цялата страна.

Другарите Начо Папазов и проф. инж. Георги Бранков посетиха и най-младото предприятие в Силистра—Завода за организационна техника. След като се запознаха с организацията на работата, др. Папазов изрази мнение, че още отсега колективът трябва да се насочи към производството на такава организационна техника, която да отговаря на най-високите изисквания от световен мащаб.

Привечер другарите Начо Папазов, Георги Бранков и Герой Будинов, заедно с члена на ЦК на БКП и министъра на вътрешната търговия др. Пеко Таков, който същия ден има среща с актива на търговските организации от окръга, разгледаха някои от новите магазини в центъра на града и дадоха указания за подобряване на работата във връзка с новите изисквания в търговията.

Люб. Антонов

СРЕЩА НА ДР. ПЕКО ТАКОВ С ТЪРГОВСКИТЕ РАБОТНИЦИ ОТ СИЛИСТРЕНСКИ ОКРЪГ

Гост на Силистра на 19 юли бе членът на ЦК на БКП и министър на вътрешната търговия др. ПЕКО ТАКОВ. Придружен от председателя на Окръжния народен съвет др. ВЕЛЬО МАКСИМОВ, той се срещна в салона на ОНС с търговския актив от града и окръга. ГЕОРГИ СТОЯНОВ—началник „Търговия" при съвета накратко информира присъстващите за големите успехи, постигнати през последните години в снабдяването на трудещите се с висококачествени и разнообразни стоки. В резултат на упорития труд на търговските работници от държавния и кооперативния сектори, планът за стокооборота през първото шест месечие е значително преизпълнен и окръга ни зае първото място в страната по изпълнението на този показател.

Изказалите се работници от търговията подчертаха, че успехите могат да бъдат още по-високи, ако се премахнат някои несъобразности по отношение на снабдяването и зареждането на магазините, по правилната манипулация и отчитане на амбалажа и доставката на качествени стоки.

Накрая говори др. Пеко Таков. Той изтъкна новите и големи задачи, стоящи пред търговските работници и мерките, които Партията и правителството вземат за подобряването на социалистическата търговия. По-подробно той се спря на ролята, която може и трябва да играе търговията, като контрольор и регулатор при производството на висококачествени предмети за широко потребление, на въпросите за кръговото зареждане на магазините, за продажбата на стоките от децентрализирания фонд и др. Завършвайки изказването си др. Пеко Таков благодари на търговските работници от окръга за големите усилия, умение и старание при изпълнението на задачите поставени пред тях от Партията и правителството и им пожела успехи в чест на Двадесетгодишнината от голямата победа на Девети септември.

За да се получат добиви от пролетните култури и през следващата година, ръководството на кооператива в с. Алеково отрано организира започването на дълбоката оран. Жътвата още не е завършила, но на много от пожънатите блокове дизелите забиха плугове в земята. Изорани са вече близо 3 000 дка площи

НА СНИМКАТА: Механизаторът Драгия Йорданов преизпълнява редовно нормите си за дълбоката оран. При план 40 дка на ден той изорава по 60 дка.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Предадени са 17 тона грах

Кооператорите от тракторно-полевъдната бригада в ТКЗС—Главиница засяха тази година 32 дка грах, предназначен за ДКК „Нектар"—Силистра. Запланувано бе кооператорите да получат средно от декар по 600 кг грах. Това наложи стопаните отрано да вземат мерки по отглеждането на тази култура, в резултат на което се роди богата грахова реколта.

Преди една седмица бяха набрани и предадени на консервния комбина първите 17 тона грах. Най-добре работиха в беритбата на граха комсомолките Тотка Пенева и Йорданка Николова.

Минчо ДОЧЕВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на селскостопанските мероприятия до 18. VII. 1964 год.

ТКЗС	жътва на пшеница %	зас. фуражна царевица II	тютюн низи
Айдемир	58	125	8
Калипетрово	44	85	13
Бабук	55	65	7
Алфатар	57	92	6.7
Алеково	79	95	6.9
Иширково	63	57	28
Смилец	84	133	13
Попина	60	100	31
Сребърна	87	125	8.6
Ситово	87	111	40
Срацимир	82	133	0.8
Кайнарджа	54	134	11.6
Голеш	49	130	1.9
Средище	41	100	1.7
Тутракан	85	130	15
Нова Черна	81	296	9
Старо село	66	33	29
Белица	73	50	34
Главиница	79	56	21
Ст. Караджа	70	82	26
Сокол	58	82	40
Зафирово	62	70	9.6
М. Преславец	76	50	17
Дулово	44	69	30
Мезден	83	—	18
Окорш	55	95	38
Секулово	51	84	18
Добротица	72	135	24
Черполик	51	101	27
Паисиево	76	100	37
В-ко ТКЗС	65	94	22

МЕЖДУ ДЕНЯ И НОЩТА

Отначало главният агроном се изненада—откъде-накъде Мухарем може да знае, че тази сутрин слънцето ще изгрее точно в пет часа и две минути. Но после си помисли, че оня сигурно има някое календарче, продават ги такива календарчета.

— Нямам никакво календарче — каза му Мухарем. — Вчера заран забелязах, че изгрява точно в пет и една минута. Значи днес трябва да изгрее в пет и две... Дните все намаляват...

Главният агроном си спомни, че много пъти беше го сварвал изгрева на полето, но никога не беше поглеждал часовника. Просто забравяше да го погледне, както забравяше да погледне и самия изгрев.

— Аз пък го гледам... Подкарам трактора, а той — все на изток, все на изток... Не може да не го гледам — опъна Мухарем от цигарата и си помисли, колко хубаво е да седиш с някого на стърнището, да пушиш и да разговаряш за каквото се сетиш. След това си помисли, че главният агроном трябва да е станал много рано, защото от Дулово до този блок не е близо. Но той — главният — обичаше да става рано и да набикаля с мотора из блоковете. Особено сега, като започна дълбоката оран. Мухарем много добре знаеше това, защото го познаваше отдавна, още когато дойде в Дуловското ТКЗС. Преди десетина години беше това (разбраха, че се казва Цветан Георгиев, че е някъде от Плевенско и че нарочно пожелал да дойде в Добруджа, защото му харесвала).

— Бива си я земята ни, а? — подхвърли главният агроном.

— Добра е — отговори Мухарем.

— Бива си я, бива си я... — повтори пак главният агроном и се загледа в браздите.

Те бяха дълбоки, прави борзди.

Такива борзди можеше да прави само Мухарем Зейналов. Но и другите трактористи ги правеха. Тефик Реджебов — и той оре съвестно и качествено. Ангел Димитров и Атанас Георгиев от бригадата във Водно — и те. Впрочем трудно е да кажеш кой тракторист от Дуловското стопанство оре лошо. Няма такива. Главният агроном ги познаваше добре.

— Догодина на това място представяш ли си каква царевица ще се раззеленее? — погледна го Мухарем.

— Дано — усмихна се главният агроном.

Той беше доволен от тазгодишната житна реколта (обещаха да получат 205 кг от декар, но както изглеждаше ще му ударят едно твърдо 230). И от царевицата очакват да получат хубави добиви. А догодина, догодина — живот и здраве — ще получат още по-хубави. Както се казва — „дълбоката оран ще изиграе не малка роля за това".

— Колко сме изорали досега? — попита Мухарем.

— Всичко ли?

— Всичко...

— 1 430 декара... Остават ни още 28 570. Но ще ги изорем, жътвата само да привършим и ще ги изорем, всичките... Ти какво ще кажеш, а Мухарем?...

— Ще ги изорем, не може да не ги изорем.

Главният агроном погледна часовника си и видя, че до изгрева остава съвсем малко време. Щеше да започне денят... Трудовият ден на хората. Всъщност за някои той беше почнал отдавна. Някои, като Мухарем... Цяла нощ неговото „ДТ" беше влачило тежките плугове из стърнището. До преди малко оранта не можеше да се забележи, но сега ясно се очертаваше. А краят му не се виждаше, защото този блок беше голям, много голям, а Мухарем го обхождаше — от запад към изток.

И сега вървеше на изток. Тракторът особено ярко се очертаваше, защото небосклона беше бял. Тъмината се беше разнесла, за да направи път на слънцето. На това слънце, което според Мухаремовите пресмятания трябваше да изгрее точно в пет часа и две минути. И да започне денят, който според астрономите и календарите трябвало да трае само някакви си петнадесет часа...

Цветан ЙОРДАНОВ

СМИЛЕЦ

ПО ПЪТЯ НА ВЪЗХОДА

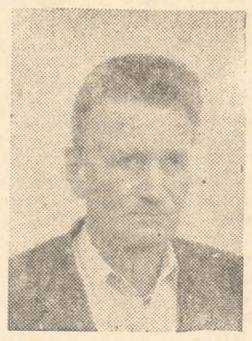
ХОРА, ПРОСЛАВЕНИ В ТРУДА

Бригадният механик Енчо Енев Йорданов от село Смилец е от ония механизатори, които не шумят за извършеното от тях. Тих, скромен—той е все между своите момчета—механизаторите. В селата Смилец и Сърпово няма човек да не го познава. Защото Енчо е десетгодишен механизатор и много площ е изорал на ТКЗС — Смилец, много пшеница е пожънал със своя комбайн „СК—3". Той е ценен човек за селото, в което се роди и където отрасна.

—Заради децата си се върнах на село—казва Иван Златев Събев, завеждащ-птицефермата в в село Смилец. Двадесет години той отдаде само на птицевъдството: десет години беше птицегледач в ДЗС—Силистра и вече десет години е завеждащ-птицефермата в Смилец. Върнаха го с постановление през 1955 година да я оглави. В момента отговаря за 49 000 пилета и кокошки-носачки и за работата на 22 птицегледачки. За първото шестмесечие птицефермата получи 570 000 яйца при план за годината 1 000 000. Винаги усмихнат, вечно в движение, Иван Златев е пример за подражание.

В село Сърпово му викат „бай Захари". И е заслужил това име не само с годините си, но и с дългогодишната си работа като председател на ТКЗС и сега като магазинер в селкоопа. Захари Велянов не държи на работното си време, когато има клиенти да чакат пред магазина—отива и ги обслужва, гледа хората да бъдат доволни. Сам ходи и доставя стоката си. А в магазина е чисто и подредено. И нищо, че в Сърпово живеят 350 човека, то бай Захари изпълни плана си за търговията на дребно за шестмесечието 105 на сто.

Дояч от пет години в племенната краве ферма в село Смилец, Ради Енев Атанасов е твърде млад човек. Сред по-възрастните си колеги той изглежда като техен син. И слаб, и малко попрегърбен е Ради. В бялата манта кокалестата му фигура се губи край угоените, добре гледани от него петнадесет крави от местна подобрена порода. От тях Ради досега е надоил 30 т мляко при план за годината 41 т. В съревнование е с Вълко Ганчев, неговия опит изучи миналата година. Помага на младия дояч Харитон Василев да усвои дояческото майсторство.

ПРЕДИ—МИЗЕРИЯ И НИЩЕТА, СЕГА—РАДОСТ И ЩАСТИЕ

КАКТО в цялата страна, така и в района на Смилецката община до победата на Девети септември, народът тънеше в мизерия и нищета. Обработваната със слаби крави и коне и дървено рало, разпокъсана на дребни парчета земя, даваше крайно ниски добиви. От нея селяните не можеха да изкарат лори и прехраната си. А данъците, реквизиционните наряди и ангарията като тежко бреме лежаха на техните плещи.

За да осигурят прехраната на своите семейства, част от тях бяха принудени да напуснат родното си село, да станат аргати на чорбаджиите и чокоите, а други отиваха на работа като градинари отвъд Дунава.

Нищо не направиха румънските чокои и покъсно българските фашисти за икономическото и културно издигане на района.

След смъкването на фашистката власт коренно се промени животът на трудолюбивите селяни. Те тръгнаха по нов път — пътят на кооперираното земеделие, начертан от Георги Димитров на Петия конгрес на БКП. Една година след конгреса, под ръководството на партийната организация, те образуваха в селото ТКЗС, а по-късно в кооператива влязоха всички. Заредиха се години на трудности и победи. Крачка по крачка, побеждавайки трудностите трудолюбивите селяни укрепиха своето стопанство. А през 1961 година те обединиха силите си с кооператорите от с. Сърпово в един мощен кооператив с над 25 000 дка земя, от която 100 декара зеленчукова градина и 995 декара трайни насаждения.

Преобладаващата част от земята на стопанството се състои от нагънати терени. Въпреки това обаче 80 на сто от нея се обработва с машини. Като резултат — средните добиви за някои години достигнаха за пшеницата до 228 кг на декар, а за царевицата до 300 кг.

Чрез системна възпитателна работа на партийните организации повиши се и съзнанието на кооператорите. Сред тях израснаха много челници в производството, механизатори, технически кадри и селско стопански специалисти. Някогашните ратай станаха високодобивници, бригагири, трактористи, шофьори и други.

Особено големи успехи постигна кооперативното стопанство след Априлския пленум на ЦК на БКП. В резултат на правилната политика на Партията за уедряване на стопанствата, концентрирането на животновъдството и високата механизация на трудовите процеси, добивите от растениевъдството и продукцията от животновъдството се увеличават с всяка измината година. Непрекъснато расте и трудовото възнаграждение на кооператорите. Докато през 1962 година им бе раздадено по 1,40 лв на трудоден, то през 1963 година те получиха по 1,76 лева на трудоден. През 1962 година на кооперирано домакинство се падаха по 624 лева, а през 1963 година — 860 лева. Укрепна икономическата мощ на кооперативното стопанство, което сега разполага с близо 874 000 лева основни фондове.

В чест на 20-годишнината от нашето освобождение кооператорите обещаха пред Партията да постигнат още по-големи добиви от растениевъдството. Пролетта се оказа неблагоприятна за есенниците и ние видяхме, че от тях ще понесем известни загуби, Затова потърсихме допълнителни резерви, като увеличихме площите на тютюна и подобрихме обработката на пролетниците. Въведохме строг контрол по прибирането на есенниците, за да не се разпилява зърното. Онова, което е предвидено за държавата, ще го изнесем в най-къс срок. Големият празник ще посрещнем с чисти сърца, с възторжени погледи, защото радостта и щастието изместиха мизерията и нищетата, спътници на много поколения преди нас.

Стоян НЕДЕЛЧЕВ
секретар на общинския партиен комитет

Ст. СТАНКОВ
председател на ТКЗС

ГОЛЯМАТА ЛЮБОВ НЕ ВЕХНЕ

СПОМНЯМ си още думите на партийния секретар: „Той е незаменим другар. Вие сами ще видите. Хора като него в селото са рядкост". Говореше за директора на основното училище в с. Смилец и чувствувах как онази лелеяна любов и признателност лъха от всяко негово слово. Тя се беше родила може би в дългите години съвместна работа, защото директорът Руси Атанасов, освен с просветителската си дейност е още и заместник-секретар на общинския партиен комитет, и кръжок ръководител, и председател на другарския съд в селото.

...Отдавна е стихнала красивата сграда. Притихнали са светли-

те слънчеви стаи, където е витала младостта. Но директорът е неизменно на поста си. Толкова много работа му предстои през лятната кампания. И този учудващо млад и жизнен мъж намира сили и време за всяко дело.

В кабинета му е също тихо. Зад лавицата са подредени множество книги. Обронил глава, Руси Атанасов се мъчи да си припомни някой спомен от първите години на своето учителствуване. Мъчно е. Наистина е мъчно. Отколе беше това — и нередовното учителствуване, после института с трудния лабиринт на новата педагогика, която трябваше да овладява, а след това и да прилага на практика.

Тъй и не усетихме кога вратата, бялата, прясно боядисана врата, се открехна и в стаята влезе с притаени стъпки възрастна жена.

— Другарю директор, детето, нали го виждаш — по цял ден плаче в къщи. Искам, вика, и аз да ида в детската градина. На гости ми го прати сина от града, а то, видиш ли го, плаче. Иска в градината...

Момиченцето в червената рокличка се държеше за избелялата рокля на баба си и подсмърчаше. И имаше право. С кого щеше да тича по цял ден. Всички деца от село Смилец са в градината.

— Е, па остави го. И то нали вижда хубавото, затова желае да дойде...

После, когато вратата отново се притвори, директорът заговори с глас, пропит с бащинско чувство:

— Леглата не стигат, иначе бих го прибрал съвсем. Тук, при децата щеше да спи гостенчето, но сега поне да играе през деня с тях...

Една дребна на глед случка, но веднага пролича онова ласкаво отношение, което гали душата така силно и привлича. Такой друг, ако не това голямо чувство, тази безпримерна топлота щеше да го задържи повече от 14 години в училище?

Руси ШИМАБЕЕВ

ЛОЗЯТА НА „КАЗАШКИ БАИР" РАЖДАТ ОБИЛЕН ПЛОД

СТАРИТЕ разказват, че някога, като орели жълтата пръст на „Казашки баир" (така се нарича местността над село Смилец), изравяли обли оловни куршумчета. От годините на войната те ще да е и затова може би я нарекли „Казашки баир". Тук земята е поена с кръв и сълзи, носи белега на страданието, а сега буйни летораси я покриват.

Не вярваха хората, че сухата дренчава пръст може да ражда грозде и плодове. Пущинак го наричаха по-увелите глави, разсадник на плевели. Не беше и за вярване: когато преди като частни засееха пшеница, раждаше се метличина и главня. Синята китка изсмукваше последната силица от корените на слънчогледа, а царевицата ставаше колкото пачи глави. Мръсната пот, попила по закърпените ризи на селяните, се лееше напразно. Но неверието понякога се стопява, без да гледа истината в очи те. Както стана и при нас. Засадените лозички през 1954 година пораснаха, пуснаха летораси, засенчиха жълтите полета—за хубост да ги гледаш. 230 декара лозя и 500 декара овощни градини засадихме до 1958 година. Що труд хвърлихме, що грижи положихме, но не било напразно. Лозята на „Казашки баир" раждат всяка година обилен плод и носят печалба на кооперативното стопанство. Сортовете „Болгар", „Сензо" и „Димят", с които е засадено кооперативното лозе, намериха благоприятни условия за развитие именно на „Казашки баир" През 1963 година лозаро-овощарската бригада, чийто бригадир съм от няколко години, набра 360 тона хубаво зряло грозде при план 200 тона. От него 106 тона замина за Съветския съюз, Чехословакия и Германия, за да прослави нашата страна и кооперативното ни стопанство в чужбина.

Поставили сме си задача да създадем още поне 100 декара лозя за стопанството. Сами си произвеждаме пръчките и мястото за тяхното засаждане е по посока на селото. Направим ли това, ще се ширне един блок от 330 декара лозя и 500 декара овощни градини, които да радват не само нас, но и идващите след нас. И положителен съм, че това ще стане, защото при мен работят такива дългогодишни и опитни лозари, като Божко Иванов, Райчо Костадинов, Георги Добрев, Атанас Петров, Иван Николов, Стефан Атанасов, Дана Баева, Иванка Йорданова, Станка Стоянова Нейчо Стоянов и други, които познават работата си и държат за нея. Четири пъти пръскахме тази година, за пръв път въведохме колцуване (прищипване върхове-

те на плодните пръчки), за да наедрява гроздето и порано да узрява.

Лозарството намери почва да се развива при нас и лозарите се отнасят с любов към това занимание. То е, защото Партията държи за развитието на лозарството и от невъзможното прави чудеса.

Георги ГАНЧЕВ
бригадир
на лозаро-овощарската бригада

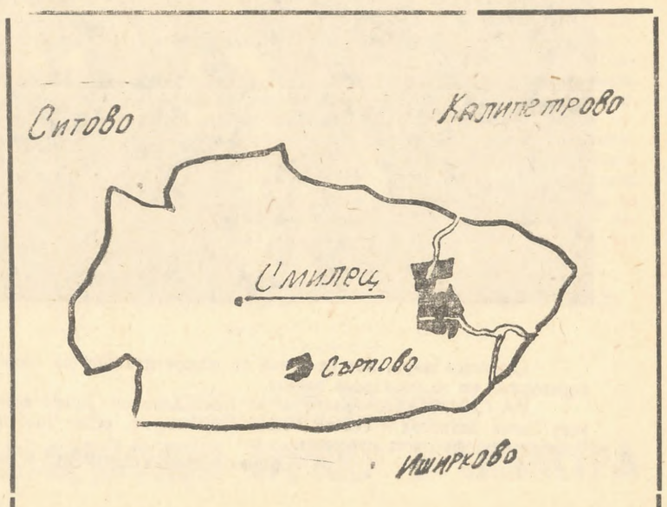
Какво показват цифрите

☆ *През 1958 година стокооборотът е бил 191 703 лв и е нарастнал през 1963 година на 253 643 лева.*

☆ *Докато през 1958 година спестяванията са били 50 000 лв с 418 вложители, то през 1963 година те са станали 115 030 лв с 668 вложители.*

☆ *От 1944 до 1964 година са построени 2 училища, 7 обществени сгради. Разкрито е 1 здравно заведение.*

☆ *В двете библиотеки към читалищата книжният фонт е нараснал от 767 на 4 370 тома книги. Броят на читателите се е увеличил на 340 човека, които ежегодно прочитат над 1019 тома книги.*

НЕДАЛЕЧ от село Професор Иширково, разположено в ниското между няколко продълговати баири, е село Смилец (Кара Омур). Някогашна река е лъкатушила тук, измивайки жълтата пръст, камъните и пясъка, натрупвайки ги по кулака по посока на селата Сърпово и Ситово.

Обработваемата земя на стопанството, основано през 1949 и масовизирано през 1951 години, заедно със село Сърпово, възлиза на 25 000 декара. Районът му граничи на югоизток с ТКЗС в с. Професор Иширково, на североизток с ТКЗС в с. Калипетрово и на северозапад с ТКЗС в с. Ситово. Населението, живеещо в двете села — Сърпово и Смилец — е 1 467 души. Стопанството се развива в зърнопроизводително и птицевъдно направления. Отглеждат се лозя и овощни градини.

С ЦВЕТОВЕТЕ НА МЛАДОСТТА

ТЪРГОВСКАТА сграда в с. Смилец се белее като кокиче на фона на обраслия с овошки „Казашки баир". Изкачиш ли стръмните стъпала на първия й етаж и влезеш в магазина за платове и готова конфекция, срещаш тъмните очи на магазинерката Славка Стоянова.

— Какво обичате?— пита Славка. Отмесва разгънатия топ плат на масата. Огледа се да не е забравила нещо и отново пита:—Кой е наред?

Жените надничат по рафтовете, не смеейки да пипнат с ръка добре подредените платове, казват си нещо една на друга и се приближават

към Славка. Присъствието на непознати хора не ги смущава.

— Отрежи ми пет метра руска басма—обажда се Куйинка Баева.— Ей от тази с многото цветове.

— И на мене дванадесет метра от същата—използува случая Гергина Христова.

—Детски чорапи да се намират, ма Славке, изпреварва късмета си Митанка Атанасова.

Славка се вре между рафтовете, реже с ножицата плата, опакова го добре, прави сметката бързо и отново прозвучава чистият й глас:

— Следващият, моля!

Отправят се нови въпроси към магазинерката. Яна Атанасова се интересува кога ще докарат силонови дамски блузи, Руска Русева—за финно долно бельо, Иванка Събева—за одеяла. Магазинът се превръща в бръмчащ кошер, в който купувачите нямат свършване. А Славка всички посреща с усмивка, внимателно ги обслужва и изпраща. Отскоро е тя магазинерка в с. Смилец. Стана такава по поръчение на партийната организация, в която членува. Но трудно можеш да разбереш, че е новачка в професията си. Така пъргаво пипат ръцете й, сякаш са механизми на невидима машина. Настоятелна е Славка, придирчива към себе си и другите. Търсените стоки предварително записва в тетрадката за поръчки и докато не й ги доставят, не оставя на мира председателя на потребителната кооперация Христо Ангелов. В интерес на службата го прави, за да бъдат доволни купувачите. Те търсят хубава стока, платове с пъстри и весели тонове, с цветове, отиващи на младостта. Че и Славка е от тези цветове, които едва са разцъфнали и носят радост и спокойствие.

Никола НАНЕВ

СТРОИТЕЛИ

НАКАЦАЛИ по скелите като ято пръснати птици, те строят за хората. Създават условия за по-приятен и щастлив живот на поколенията. Те— дванадесетте строителни майстори от звеното на Злати Колев от село Смилец.

Напрегнато минават дните на майсторите: редят камък връз камък, излизат бетон, коват греди. За тях няма делник и празник, когато работата е напечена. Тях работата ги крепи. И в тази работа те влагат умение, натрупано през годините. Яките им мазолести ръце, стискали цял живот тесла-

та, брадвата или мистрията, приличат на зажадняла за вода земя. По главите, дрехите и краката им са полепнали пръски от вар, трески и пърченца от тухли, които ги отличават от заминаващите с каруци кооператори на полето. Тях всеки ги уважава, всеки ги тачи. И шофьорите, които им карат вода от чешмата и търпеливо ги чакат да я изпразнят в трапа с варта, и учениците, които берат кайсии в кооперативната градина, и старите баби, прегънати на две до стоборите. Защото те са майстори и заслужават внимание. Новите къщи, наредени като войници в село Смилец, училището и търговската сграда, са тяхно дело. И на други места — в Коларовград, Русе, Разград и Варна — те оставиха частица от себе си. От огъня на загрубелите си длани посипаха жар в огнищата на много млади семейства, за да им бъде топло цял живот. Строителите Тодор Христов, Злати Дечев, Иван Петров, Атанас Иванов, Марин Нейков и Филю Минчев са неуморими. Ще се уморят тогава, когато селото заприлича на градина, когато сърцата им спрат да бият. Тогава административната сграда на ТКЗС, която са започнали, ще бъде стара вече, а новите ще се раждат като мечтите и майсторството на строителите.

Никола НИКОЛОВ

ПРЕЛОМ В РАБОТАТА

ПРЕДИ три години в пощенската станция в Средище цареше безпорядък. Стаята на началника й, в която той е живеел—разказват служителите—се беше превърнала в кафене. Там постоянно се събирали компании, пиели, играели на карти. Хигиената в цялата сграда била занемарена. Изпълнението на плановете изоставало. Дошло време да се сложи край на това положение.

Когато за началник на станцията назначили Радка Георгиева, из селото заговорили за нея:

—Жената си е жена. Какво може да направи тя, как може да ръководи работата?—питали се хората.

Но скоро неверниците заприказвали по-иначе за новия началник. Жената, в която не вярвали, се заловила мъжки за работа и променила всичко по своему и направила всичко по-хубаво. Сега навсякъде е измазано, подредено, чисто, с перденца на прозорците. Взискателността на Радка Георгиева и личният й пример подобрили дейността на средищките пощенци. Изпълнението на плановете стана обикновено явление. Ето и сега за изтеклото шестмесечие са отчетени 104 процента. Близо двадесет дни преди срока е приключен и месец юли. Служителите от станцията са решили да изпълнят в чест на Девети септември плана за този месец с тридесет дни по-рано.

През миналото шестмесечие се откриха и нови телефонни постове. Подобри се значително работата с писмовната кореспонденция. С разнасянето на марки и пликове по домовете, пощальоните помагат много за изпълнението на поставените задачи. Особено добре работи десетгодишният служител в станцията Петко Атанасов. За първото полугодие на тази година той отчете 200 на сто изпълнение на плана си. Заслужава похвала и колетната служба, и тази по печата, и радиофикацията. Благодарение грижите на Радка Георгиева по организиране на работата и отчетността, те са на много високо ниво.

В дните пред големия празник, колективът на ПТТ станция в Средище се стреми към нови, по-високи успехи в работата си, към подобряване обслужването на населението.

Викентий ДУКАНОВ

РАВНОСМЕТКА НА ПОСТИГНАТОТО

Многоброен, но сплотен е колективът на овчарите от пожаревската овцеферма. Тези дни всички се събраха, за да отчетат резултатите от шестмесечната си работа. В отчета на бригадира Гани Неделчев проличаха ясно всички добри и лоши страни в работата на фермата.

Най-добри резултати са постигнали комсомолците Петко Кирилов, който изпълни плана си за млякото досега със 101 на сто, за агнетата — 104 и за вълната — 110 на сто и Тодор Йорданов — изпълнил плановите си задачи с над 100 на сто.

Наред с това бяха разкритикувани онези овцевъди, които проявяват немарливост в работата си. След станалите другарски разисквания, всички решиха на основата на другарската взаимопомощ цялата ферма да изпълни предсрочно годишния си план и в чест на празника на Свободата да спечели паспорта на трудовата слава.

Стоян КУЦАРОВ

Борбата с житната дървеничка не престава

Още в началото на юни всички механизатори от село Смилец бяха свикани на професъюзно събрание. Бяха разисквани важните задачи, които стоят пред колектива по време на лятната кампания. Борбата с житната дървеничка беше разгледана в светлината на въпроса за бързото и качествено изорване на площите от есенните култури, като средство за нейното унищожение.

И наистина само за няколко дни над 1 600 дка бяха изорани и засети с фуражна царевица. Чрез бързата оран се цели преди всичко да бъде унищожена една част от житната дървеничка, а друга да не може да се изхрани и презимува, запасена с хранителни вещества.

В тези дни, когато работата на село напира от всички страни, необходимо е правилно да се прилагат съветите на специалистите на практика и да се избегнат миналогодишните недостатъци.

Стоянка ВЪЛКОВА

СЪВЕТСКАТА ПОМОЩ ЗА НР БЪЛГАРИЯ

ЦИФРИ И ФАКТИ

★ Досега България е получила при крайно изгодни условия дългосрочни заеми на обща сума 1 милиард и 260 милиона рубли.

През 1964 година, за да подпомогне по-нататъшното развитие на нашата икономика, Съветският съюз предостави на страната ни нов дългосрочен заем в размер от 300 милиона рубли.

* * *

★ От 1944 година до 1964 година у нас са построени и се строят по съветски проекти, със съветски съоръжения и машини над 120 крупни заводи и цехове: Металургическият завод „Ленин", Кремиковският металургичен комбинат, заводите за цветни метали в Кърджали, Пирдоп и Пловдив, Химкомбинатът в Димитровград, Азотноторовият завод край Стара Загора, десетки водно и топлоелектрически централи са, в буквалния смисъл на думата, рожба на българо-съветската дружба.

Изградените с помощта на СССР предприятия определят облика на нашата промишленост. Те дават цялото производство на черната и 70 на сто от производството на цветната металургия; 60 на сто от химическата продукция; 50 на сто от електроенергията; цялата продукция на корабостроенето.

* * *

★ През второто тримесечие на тази година заработи с пълен капацитет ТЕЦ „Марица— изток"— II, която произвежда 500,000 квт. Със съветска помощ започна усилено строителство и на втория гигант на комплекса —ТЕЦ „Марица—изток"—III, където ще бъдат монтирани четири съветски турбини по 150,000 квт. мощност и на ТЕЦ „Варна" с можност 600,000 квт.

* * *

Проектирането и оборудването на първенеца на нефтопреработвателната промишленост — Нефтохимическия комбинат край Бургас, бе извършено от Съветския съюз.

Съветски техници предадоха своя опит. Наши техници и инженери специализираха в СССР.

Особеното в тази помощ е, че Съветският съюз ни дава и суровината—нефта.

Със съветска помощ комбинатът ще бъде разширен и ще преработва годишно 5 мил. тона нефт.

Съветският съюз ще ни помогне с проектиране, оборудване и подготовка на специалисти и за новия нефтохимически комплекс в Плевенско за експлоатацията на долнодъбнишкия нефт.

* * *

★ Само през 1963 година България получи от СССР 750 покрити, четириосни вагона и 100 парни локомотива.

* * *

★ Постигнато е споразумение, със съветска помощ да бъде построен един от най-големите и най-модерните в света фериботи—ферибота, който ще пътува между България и Съветския съюз.

* * *

★ До 1970 година Съветският съюз ще ни достави на кредит 20 кораба за океански риболов.

* * *

★ Само през 1964 година страната ни ще получи за машиностроенето, химията и металургията около 260 научно-технически документации; над 480 български машиностроители, химици и металурзи ще бъдат изпратени в СССР, за да се запознаят със съветския опит.

* * *

★ През 1963 година Съветският съюз ни достави 95.7 на сто от внесените през годината селскостопански машини.

До края на 1963 година сме получили от братската страна 32,035 трактора (физически единици), 8,733 зърнокомбайна и други селскостопански машини.

Със съветска помощ бе построен заводът за селскостопански машини „Георги Димитров"— Русе и редица други заводи.

* * *

★Съветският съюз ни помогна и с кредити, и с машини да издигнем химическия комбинат в Димитровград. Миналата година влезе в експлоатация и азотно-торовият завод край Стара Загора , също изграден с помощта на Съветския съюз. Тази година той ще бъде разширен и двата завода ще произвеждат общо 572,100 азотни и 486,000 тона фосфатни торове.

* * *

★ Голяма помощ Съветският съюз ни оказва с доставката на ценен високодобивен семенен материал и високопродуктивни селскостопански животни, като съветския сорт зимна пшеница Безостая 1— високодобивен, устойчив на полягане и ръжди; през 1963 година със съветския сорт царевица ВИР—42 беше засята близо 15 на сто от площта за царевица.

* * *

★ Съветският съюз заема първо място във външната търговия на България—над 53 на сто от целия външнотърговски стокообмен на страната се пада на СССР. От 120 милиона рубли през 1945 година стокообменът между двете страни ще достигне около 880 милиона рубли през 1964 година и ще се увеличи близо 7,5 пъти. Основно място в нашия внос от СССР заемат машините и съоръженията — около 203 милиона рубли през 1964 година. През тази година от Съветския съюз ще внесем 280,000 т прокат от черни метали, 30,000 т памук, 25,000 т целулоза, 20,000 т вестникарска хартия, 1,900,000 т въглища, 1,470,000 т суров нефт, над 1,300,000 т нефтопродукти, 130,000 т чугун, 100,000 т кокс, 8,500 т синтетичен каучук. 7,500 т син камък, 180,000 т апатитов концентрат, 30,000 т суперфосфат и др.

* * *

★ От Девети септември 1944 година досега са завършили и получили висше образование в СССР над 6,500 български младежи и девойки. Само през лятото на миналата учебна година броят на завършилите е 106. През настоящата година са изпратени да се учат в Съветския съюз още 274, а общият брой на продължаващите обучението си в различните съветски висши учебни заведения е 1,000, от които 740 са стипендианти.

Весело е времето по тютюнобер. Звеното на Ахмед Ахмедов от село Дичево сръчно бере едрите тютюневи листа. Досега то е набрало над 5 000 низи.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

С ентусиазъм и воля за победа

„Повече и по-разнообразни стоки в магазините, преизпълнен план, изпълнено обещание"—такъв лозунг издигнаха търговските работници на ОТП гр. Тутракан в чест на Двадесетгодишнината от победата на Девети септември. За неговото осъществяване активно се включиха служителите, началник складовете, стоковедите—всички.

Партийната организация оглави движението, подето от хората и непрекъснато подържаше огъня на социалистическото съревнование. На ежемесечни събрания със загриженост се отчиташе изпълнението на организационно-техническите мероприятия, издирваха се нови резерви за преизпълнение на задачите, критикуваха се изоставащите. За повишаване материалната заинтересованост ръководството на предприятието определи средства за премиране на проявилите се търговски работници. Това даде нов импулс в борбата за умножаване на успехите.

Отчетът за шестмесечието показа, че колективът върви по верен път—обещанието е изпълнено 101 на сто, а планът 104 на сто. Осем от десетте склада предсрочно отчетоха изпълнението на задачите.

Пред великата годишнина от победата на Девети септември служителите и работниците от ОТП—Тутракан се стремят да завоюват още по-големи успехи.

Николай ГЕОРГИЕВ

Бране и сортиране на кайсии

Наред с изпълнението на другите важни селскостопански задачи, работниците от Държавното елитно семепроизводно стопанство в Силистра започнаха и прибирането на кайсиите. Големи грижи положи през тази пролет бригадата на Илия Тодоров за овошките, за тяхното правилно развитие и опазването им от болести и неприятели. И дърветата са отрупани сега с обилен плод. От три дни работниците от бригадата са в овощната градина, берат и сортират узрелите плодове.

Само за първите два дни бригадата набра, сортира и предаде 10 240 кг кайсии. Като най-сръчни в работата се проявиха другарките Недялка Кирова и Маринка Пенева, които вместо по 70 кг, както е по нормата, берат и сортират по 124 кг.

В чест на Двадесетата годишнина работниците от бригадата са обещали да предадат в повече 17 000 кг плодове. Затова те полагат всички усилия плодовете да бъдат прибрани грижливо, да не остане нито кайсия да бъде похабена.

Бончо БОНЕВ

НЕОБХОДИМОСТ, КОЯТО МОЖЕ ДА СТРУВА СКЪПО

КООПЕРАТИВНОТО стопанство в с. Малък Преславец получи през настоящата година 1 200 пилета от люпилнята в Силистра. Пилетата бяха здрави и се развиваха много добре. Дойде време обаче същите да бъдат изнесени на лагер. Ръководството на стопанството положи повече грижи за опазването им. Пилетата бяха настанени в помещения в близост до тези на възрастните носачки. Не бяха оградени те и чрез някаква преграда. По този начин възрастните носачки и пилета се оказаха сега в един и същ двор. Не е изключение в такъв случай ярките да заболеят от тифус и туберкулоза, болести, които съществуват по възрастните носачки.

Необходимо е да се съзре, че плановете за яйцата още отсега са поставени под известно съмнение, защото от начина на подготовката на младите птичи стада се гарантира тяхната продуктивност.

Димитрина НАЧЕВА

Трактористът Халим Сеидов от село Йорданово заедно с товарачите Али Мехмедов и Вели Съртмачов усърдно извозват тор на блоковете за основно торене.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

РЕПОРТАЖ

ЛОЗАРИ

НЕ МОГА да си спомня кой, но още в стопанския двор някакъв кооператор недвусмислено ми подхвърли. „Ти върви, виж ги, пък аз малко се съмнявам дали ще позволят да ги хвалите!" Говореше за лозарите от звеното на Христо Мирчев от Калипетрово. И не на шега ме сплаши човекът. Та има и един особен народ — работи цяла година от мрак до мрак, където се вика, с душа работи, и когато речеш хвалебствена дума да им кажеш — свиват рамене, мръщят се. И да речеш, че вършат всичко това само така, за да скромничат привидно или да оригиналничат, ще сбъркаш — просто така са свикнали да работят и толкова. Пък аз исках именно за такива хора да пиша...

Първа среща и..! първи уроци по лозарство

За такъв като звеновода Христо хората казват: „Огън човек". Дали беше „огън", не успях да разбера, но този млад слаболик мъж кой знае защо допада още при първия поглед, при първата среща. И още нещо — познах по погледа му, че иска най-настойчиво да разбере, дали все-таки имам някакво понятие от лозарство. И случи се така, че моето невежество в това отношение ме провокира не на шега.

Звеноводът заграбва в едрите си длани рохкавата пръст около чуканите и, право да си кажа, вършеше това със завидно умение. После като извърна загорялото си от слънцето лице, започна „първия урок" по лозарство.

— Тези пръчки ги вкоренихме в твърде лошо време. И старите лозари клатеха тогава глави. Не вярваха. Чудо, викат, ще стане, ако се хванат. А както виждате — избуяха от хубави по-хубави. Сега ги окопаваме...

Говореше на пресекулки. Говореше и гребеше пръст, приведен над младите лозови чуканчета.

— А за да ядеш грозде, трябва не на шега труд да вложиш. Пък поскъпиш ли си труда — свършено е. И с редовните лозя, от които чакаме плод, е така. Ако бяхме оставили без грижа насажденията, маната щеше да си свърши работата. Но ние пръскахме, пръскахме здравата. Пък и дъжд на воля валеше, пороища се свличаха в междуредията, пък ние пръскахме. И пак имаше неверници. „Защо се блъскаме, викат. Ние квасим с разтвор от син камък — дъждът измива". Пък един „болгар" се е налял. Една „фитяска" и един „ризлинг" — да ти е жал да ги оставиш. А сега ела да видиш. И с грозденце зряло можем да те почерпим. След седмица започваме беритбата на „Царицата"...

Едно звено и 25 първенци

И този път можеше да бъде избегнат шаблона. „Кои са първенците на звеното?". Да се пита все-таки е лесно — мъчно е да се отговори. И звеновдът като че ли се затрудни. Съгласете се все-пак, деликатна работа е тази.

— Както искате, така го разбирайте. Едно мога да кажа — хората работят с душа. Не скъпят труда си. Та бихме ли могли да смогнем иначе. Сто и петдесет декара лозя крепим с тези ръце. Три пъти окопавахме, три пъти връзвахме филизите, а освен това и култучене проведохме като отделно мероприятие. Всички са първи в труда.

Алено знаме над „Коренилището"

Окачили са го още с идването си на полето — алено знаме със златисти едри букви на него — „Звено — първенец". Вече трета седмица се вее то в прослава на трудолюбието на лозарите. Кой от гдето мине, да вижда — едни с известна завист, други с възторг. Че нали желанието и на четирите звена от бригадата на Иван Манолов е да станат негови собственици. Но това мъчно се удава, след като веднъж се е развяло над „Коренилището". Неуморни са хората на Христо. Здрави снаги и пъргави ръце имат. Имат и още нещо — опит, който им гарантира трудовата надпревара под аленото знаме.

Руси ШИМАБЕЕВ

ВЪЗРОДЕНА ПОЛША ВЪВ ВЪЗХОД

(По случай Националния празник на ПНР — 22 юли)

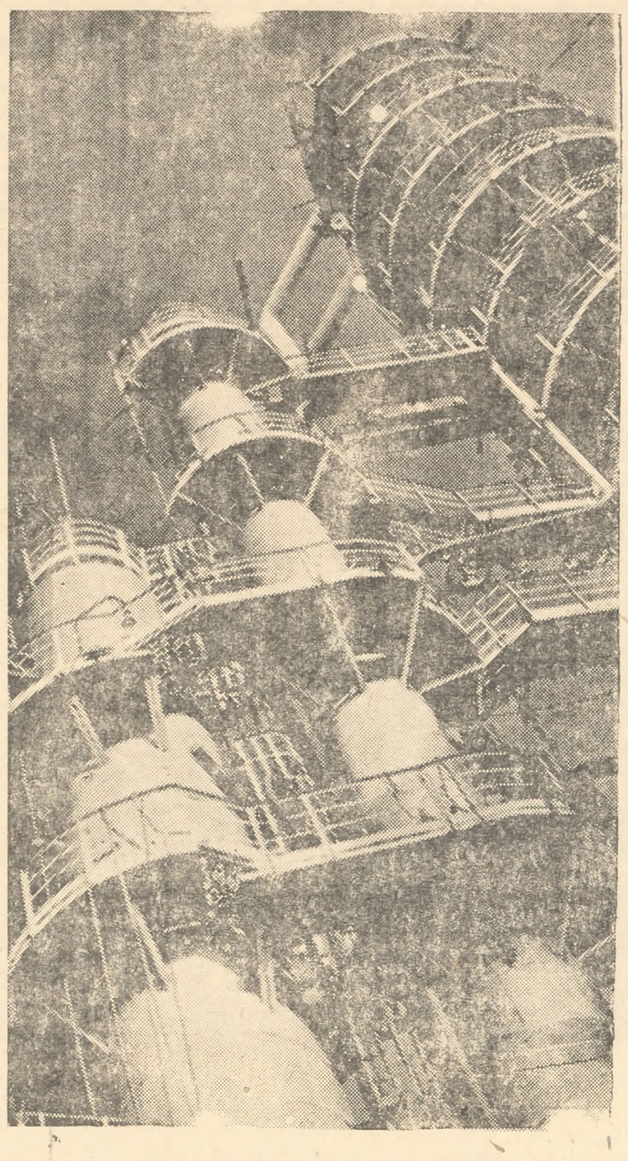
НА 22 ЮЛИ 1944 година в старинното градче Хелм, първото късче полска земя, изтръгнато от хитлеристите, бе прочетен Манифестът на Полския комитет за национално освобождение и бе поставено началото на новата история на Полша.

Прелистим ли страниците на тази нова история, пред нас ще се изправи обликът на обновена социалистическа Полша, отърсила се от руините и пепелищата, възродена и силна. Ще изпъкнат много събития, убедителни цифри и факти, които говорят, че през тези години животът се е променил коренно и че победата на социалистическата революция е открила нови светли перспективи.

Първите стъпки—аграрната реформа и национализацията на промишлеността, транспорта и банките, трасираха пътя, по който тръгна неотклонно напред полският народ. Ликвидирани бяха класите на капиталистите и помещчиците, икономиката на страната бе освободена от властта на чуждите монополи. С това завинаги минаха в историята мрачните времена на стара буржоазна Полша, която от плацдарм на международната реакция стана „един от бастионите на социализма и мира".

Страната понесе огромни щети и даде неизброими жертви през годините на войната и жестоката хитлеристка окупация. Но това не сломи полския народ. За две десетилетия самоотвержените труд на полската работническа класа не само възстанови разрушеното, но осигури и значителен напредък в икономическото развитие на страната. Само след 1950 година са построени 400 нови промишлени заводи и комбинати. Някои от тях —металургичният комбинат „Ленин" в Нова Хута, химическият комбинат в Освиенцим, заводът за сода в Яниково—са едни от най-големите от този род в Европа и дори в света. През този период бяха значително разширени и модернизирани 1956 промишлени предприятия. Показателен е фактът, че 2 на сто от световното промишлено производство се пада на Полша, докато населението ѝ е само около 1 на сто от това на света. С особено бързи темпове се развиват електромашиностроенето и химическата промишленост, чиято продукция надхвърли нивото, постигнато през 1937 година съответно 30 и 20 пъти.

Социалистическа Полша е известна по цял свят с производството си на каменни въглища (шесто място в света), стомана (девето място в света); цинг и цинкови сплави, сяра, електроенергия, цимент и други. А по строежа на риболовни кораби тя е на второ място в света. В резултат на социалистическата индустриализация народна Полша стана износител на машини, съоръжения и на цели промишлени обекти. Днес по износ на морски кораби, локомотиви и вагони тя заема едно от първите места в света. С все по-бързи темпове нараства и производството на текстилни и селскостопански машини, на автоматични металообработващи стругове, на големи дизелови мотори, турбогенератори, камиони, ескаватори, телевизори и много други, производството на някои от които до военна Полша въобще не познаваше.

Нефтопреработвателният завод в град Плоцк.

Забележителните успехи в икономическото развитие на Полша повишават материалното и културното ниво на населението. Националният доход на глава от населението през 1963 г. бе четири пъти по-висок, отколкото през 1948 година. Народната власт извърши и културна революция. Ликвидирана е напълно неграмотността. Образованието във всички степени на народната система е безплатно. Вратите на университетите и висшите учебни заведения сега са широко отворени за децата на народа.

Променя се обликът на полския град и село. Не само в строежа на нови жилищни сгради — средно по 140 000 жилища годишно през последните години. Много нови училища, болници, театри, кина и други красят страната. Но като в ярък фокус цялото си творческо дръзновение полският народ е изявил във възкресяването на своята любима столица Варшава — издигнала се още по-красива, по-величествена, по-привлекателна. И сред нея като град в град, като символ на съветско-полската дружба, извисява снага Дворецът на културата и науката — скъпият дар от съветските народи на многоизстрадалия по-малък брат.

Успехите в социалистическото строителство на народна Полша са резултат преди всичко на упорития труд на полския народ, но те са и неразривно свързани със съветско-полското икономическо и научно-техническо сътрудничество, с братската дружба и широкото сътрудничество с другите социалистически страни, изградени на принципа на пролетарския интернационализъм на взаимната помощ, в бората за мир и социализъм.

Крепка дружба свързва и нашите два народа. Тя датира отдавна. Още от съвместната борба на народите срещу отоманската опасност. Преди повечи от пет столетия на наша земя загина полският крал Владислав, когото народът ни нарече Варненчик. Тясна връзка са поддържали с полски революционери и нашите големи борци за народна свобода Христо Ботев и Георги Раковски. Най-хубавите творения на полските класици Мицкевич, Сенкевич, Тетмайер и Жеромски са добре познати у нас.

И когато при подписването на Договора за дружба, сътрудничество и взаимна помощ през 1948 година във Варшава др. Георги Димитров каза: „Нашият народ е хранил в миналото и особено сега храни най-живи симпатии към свободните полски братя" с това той ярко изрази топлите чувства на българския към полския народ.

През двадесетте свободни години укрепна и се разшири още повече братската дружба и икономическо сътрудничество между народите ни. Все по-често нашата страна приема скъпи гости от Полша, все по-често пратеници на народа ни се запознават непосредствено със забележителните постижения на полските трудещи се.

Нашите два народа имат една крайна цел — комунизма. И това ги сближава още по-тясно, още по-неразривно.

22 юли братският полски народ ще посрещне като голям и радостен празник. Навършват се двадесет години от провъзгласяването на Полската народна република. Наистина двадесет години са много за живота на един човек, но за хилядолетната история на страна като Полша, те са съвсем кратък период. Но по своето значение, по-мащабите на извършеното и постигнатото, този период се равнява на столетие.

РАДИОУРЕДБАТА — В КРАК С ОСНОВНИТЕ ЗАДАЧИ

ОТ ДЪЛГИ години дуловската радиоуредба е една от най-добрите в окръга. Лани заслужено се класира на първо място. И сега на масичката в студиото стои червеното знаменце на „Радиоуредба — първенец". Тогава програмен ръководител беше Цветанка Господинова. Работлива и инициативна беше тя, всеки ден организираше интересни предавания, изготвяше монтажи, водеше разговор пред микрофона с изтъкнати механизатори и производственици. Разбира се, цялата тази работа тя вършеше със съдействието и непосредственото участие на членовете на програмната комисия и многобройния дописнически състав. Ангел Добрев беше един от най-активните помощници на Цветанка, затова когато тя напусна, програмната комисия реши: Ангел най-добре ще върши тази работа... И ето, той я върши, ста на вече половин година. Не бяха се излъгали другарите от Програмната комисия— Ангел Добрев изпълняваше всички мероприятия присърце, ежедневно в уречения час излъчваше радиопредавания, разказваше за трудовото ежедневие на Дуловските кооператори и механизатори—първенци в производството, приканваше за разгаряне на социалистическото съревнование... Увеличи се броят на сътрудниците. Все по-често пред микрофона заставаха производственици, педагози, здравни работници, самодейци... Местните предавания, хубавите, интересни предавания, станаха ежедневно явление за дуловската радиоуредба.

А сега, в дните на усилената лятна работа, те са и дълбоко действени, оперативни и актуални. Основната задача, която стои пред програмния ръководител и програмната комисия, това е отразяването на жътвената и вършитбена кампания, извършването на дълбоката оран и засяването на вторите култури. И разбира се, трудовият ентусиазъм на кооператорите и служителите пред Двадесетгодишния юбилей на социалистическата революция в България.

А трудовият ентусиазъм на дуловските кооператори и механизатори не е малък. Известен е комбайнерът Вълчо Павлов, който жъне със своя СК-3 в землището на бригадата в Порой но. И Димитър Иванов, и Петър Христов са челници. За тях тримата беше разказано в едно специално предаване, разкрито беше разковничето на успехите им. А бригадирът на полевъдно-тракторната бригада в Поройно Ахмед Хамдиев сам застана пред микрофона и разказа за трудовата надпревара и постигнатите успехи в жътвената кампания. Често пъти Ангел Добрев изготвя своите предавания извън студиото. Грабва тежкия „Смарагд" и спохожда механизаторите или първенците от градските предприятия (де да имаше батериен репортерски магнетофон, тогава щеше да ходи и на полето!)

Наистина, малко трудничко е да накараш някого да говори пред микрофона, затова и Ангел се изхитри: беседва с интервюирания, без оня да подозира, че ролките се въртят. Интервюто по този начин е свежо, непосредствено, правдиво. Такова беше то с бригадира на кравефермата в Черковно—Николай Савянов. Имаше какво да разкаже Николай—тяхната кравеферма е младежки първенец в окръга...

Редовни сътрудници на радиоуредбата са и тесните специалисти от селското стопанство, здравеопазването и учебното дело. Само през настоящия месец с различни беседи са излизали главният агроном на кооперативното стопанство Цветан Георгиев, д-р Дедева, прокурорът Цветан Миланов и др.

Мишо Попов и Георги Бърнев подготвят сатиричните предавания. В скоро време пред микрофона ще излязат със самостоятелен монтаж бригадирите от средношколската бригада „Пеньо Пенев", които са в помощ на ТКЗС. Някои от материалите, разказващи за трудовото ежедневие на турското население се провеждат и се излъчват на турски. В това отношение ценна помощ оказва секретарят на съвета др. Лютви Джибурджиев. Той, както и Шакир Шакиров, секретар на ГК на БКП, Али Вейсалов — председател на ГК на ОФ и Йордан Минчев — секретар на ГК на Комсомола са членове на програмната комисия и едни от активните сътрудници. Ценна е и помощта на секретаря на ГК на БКП др. Ангел Върбанов. Той постоянно съветва, напътствува,поучава. И най-важното — доволен от работата на програмната комисия и от програмният ръководител Ангел Добрев. А те самите казват, че още можело. А колкото за червеното знаменце, смятат, че в края на годината ще сложат на масичката още едно.

Цветан ЙОРДАНОВ

ОТНОВО ОЖИВЛЕНИЕ НА СЦЕНАТА

В Стефан Караджа все още не са отшумели дните на Втория републикански фестивал, а самодейците отново се заловиха за работа—подготовка на естрад програма за лятната кампания. Вечер, току-що завърнали се от полето, те се измиваха набързо, вечеряха и с припрени стъпки се отправяха към читалищния салон. Тук до късно ехтяха песните, до късно репетираха самодейците —изпълнители на ролите в едноактната пиеса „Кофпомпите". Споровете за доброто оформяне на спектакъла продължаваха до късно. Не бяха редки случаите, когато селото осъмваше и младежите тръгваха направо на тютюнобер или жътва.

Във вечерта, когато се изнасяше програмата, от всички краища на притихналото село към центъра се заизнизваха хора, празнично облечени, онези хора, които само преди час са държали в ръцете си косите и сърповете.

Погледите приковава изпълнението на вокалната група. Някакъв пролетен полъх идва от засмените лица на девойките. Волната народна песен като планински поток заля притихналия салон, излезе из широко отворените прозорци и се разнесе навън. Двете млади певици Димитричка и Веска завладяха сърцата на хората. Весел и здрав смях избухна при изпълнението на закачливите народни песни от Ради Петров, който е и акордеонист на групата.

Едноактната пиеса развълнува кооператорите с образите, които изградиха Георги Ранчев, Митка Славова, Рачо Петров.

Късно през нощта се разотидоха кооператорите, доволни, че младежите не ги забравят и разнообразяват с хубави програми тяхното ежедневие.

Петко СВЕТЛИНСКИ

ИЗЛОЖБА НА ХУДОЖНИКА КИРИЛ МАТЕЕВ

В продължение на три дни художникът Кирил Матеев от София показа свои картини пред дуловското гражданство. Тази първа по рода си проява в града предизвика интерес у дуловци, които масово посетеха изложбата.

Изложените 25 табла допринесоха до голяма степен за подобряване на естетическия вкус на трудещите се от града.

Георги БЪРНЕВ

Техникумът по механизация и електрификация на селското стопанство с. ЛОЗНИЦА, РАЗГРАДСКО

СЪОБЩАВА:

Че удължава срока за подаване на документите до 25 юли 1964 година.

Необходими документи:

1. Молба.
2. Свидетелство за образование.
3. Свидетелство за раждане.

Курсистите получават безплатна храна, а нуждаещите се и общежитие.

Завършилите техникума получават средно специално образование с квалификация машинен техник и имат право да продължат образованието си във висши учебни заведения.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

С. ШКОЛНИКОВ

Там, където живя Хемингуей

ХЕМИНГУЕЙ стои на малкия площад в селището Кохимар срещу старинна испанска крепост. Той се усмихва в своята бронзова брада, едва проблясваща на слънчевите лъчи. Смеят се неговите очи, устремени в далечината: към крепостта, към пристанището, към морето...

Следобедната жега е прогонила хората по домовете им; по това време от деня и рибарите почиват след нощния лов. На едно от стъпалата, водещи към бюста на писателя, седеше възрастен човек с привичната цигара в уста. Широкопола сламена шапка предпазваше от слънцето неговото мургаво лице,

Узнал, че ние сме дошли от Съветския съюз и снимаме филм, посветен на Хемингуей, нашият събеседник стана разговорлив.

— Когато се завръщам от морето, аз всякога идвам тук, за да изпуша по цигара... — каза той. — Седя си и мислено беседвам с него. Често си задавам такъв въпрос: защо той напусна живота? Но отговор не ще получа. Впрочем това сега няма никакво значение.

— А вие познавахте ли писателя?

— Кой не го познаваше тук, в Кохимар? А аз, Грегорио Фуенте, почти трийсет години съм водил шхунтата на Ернесто, бях капитан.

— Вие ловихте ли заедно риба с Хемингуей?

— И не само риба...

Грегорио замълча. Като че ли този дългогодишен рибар събираше своите мисли.

Кохимар беше замрял, само далечният шурм от прибоя нарушаваше тишината.

— Обичаше да лови риба той. И умееше. Знаеше примката за всяка риба.

— А големи ловеше ли?

— Да, и големи... Веднаж в Куба при Ернесто пристигна от Холивуд режисьор заедно с артиста Спенсер Треси — навярно вие е известен, той е знаменитост. Казаха, че се готвят да снимат филм по „Старецът и морето", сценарият вече бил готов. Но Ернесто не се съгласяваше, сценариите по неговите книги всякога са писали други. И Ернесто каза: „Добре, съгласен съм старецът да играе Треси. А откъде ще вземете такава огромна риба?"

„О, това е най-лесно — каза режисьорът. — Ще направим макет на рибата и той прекрасно ще „играе".

Но Хемингуей не се съгласи. „Не, трябва да играе истинска, жива риба".

Ние вземахме със себе си кинооператора и се отправихме към брегове те на Южна Америка. Почти две седмици прекарахме в морето и се върнахме с огромна агуха...

Грегорио Фуенте стана. Погледна още веднъж към маяка, после към паметника на Хемингуей и кимна с глава.

— Елате довечера в кооператива, често пъти там има много рибари. Те помнят стареца, ще ви разкажат за него...

Домът на Хемингуей... Едноетажен, но просторен дом, купен от Хемингуей през 1940 година се издига на хълма. От терасите се вижда Хавана с димящите комини на заводите. В шест удобни стаи с много светлина са разположени мебелите. По стените — афиши, известяващи за боеве с бикове, кожи от зверове, глави от лъвове, леопарди, тигри. Навярно тези, за които Хемингуей така дълго ловувал по „зелените хълмове на Африка".

Работната стая на писателя е скромна. Отляво, непосредствено до вратата, на стената е закрепена поставка, на която стои стоя старата пишуща машинка. Под нея, на пода, със кожа от някакъв звяр. Хемингуей е писал прав, винаги бос.

Домът и всичко към него принадлежи на народа, това е реликва на днешна Куба: на кубинския народ завещал Хемингуей своя дом и градина, библиотеката и катера си, своята пишеща машинка и Нобеловата награда, получена за повестта „Старецът и морето".

— Говори се, че тази повест е фрагмент от някакъв крупно произведение?

— Това е част от книга за войната — отговаря ни Роберто Ерера — наблюдателят на дома. Хемингуей писа тази книга през 1946 година в Куба и я завърши непосредствено пред смъртта си. Книгата се състои от три части: за войната във въздуха, за войната на сушата и за войната в морето. „Старецът и морето" е също от тази книга. Но после писателят реши да отдели тази част от романа и я издаде като отделна повест...

Превод от руски

Самодейци пред кооператорите

Средношколците от Средище сформираха вокална група. Въпреки напрегнатата полска работа, в която те участвуват активно, време за репетиции се намираше—вечер до до късно продължаваха репетициите в читалището.

Наскоро самодейците излязоха пред кооператорите. До късно ехтяха веселите и игриви народни песни, песните за новото социалистическо село... Кооператорите дълго ръкопляскаха на Йовка Георгиева, на Величка Маринова, на Надежда Иванова, на Мирка Радева, на акордеониста Кирчо Петков... Ръкопляскаха на двайсетте средношколци— самодейци които спечелиха сърцата им.

Викентий ДУКАНОВ

Нови книги на издателство „Народна младеж"

„СИНЪТ НА МЕЧКАТА"—повест от Ради Царев; библиотека „Приключения и научна фантастика".

„СЪКРОВИЩЕТО НА ЦАР САДАЛА"—повест от Петър Бонев —за средна училищна възраст.

„ШАРЕНАТА ЧЕРГА"—разкази от Йордан Радичков.

„БЕЗПОКОЙСТВОТО НА ТРОПИКА" — разкази от Неделчо Драганов.

„ЮЖЕН ПРЕДЕЛ" —повест от Любомир Робертов.

„ЧАЙКИ КРАЙ КИТЕН"—стихове от Иван Рудников.

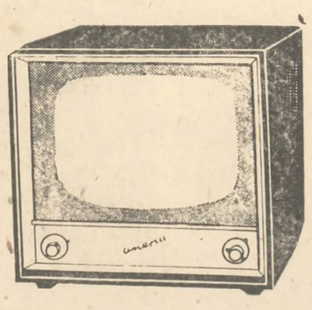
„ЧЕРВЕНОТО ПОНИ"—повест от Джон Стайнбек превод—Александър Стефанов.

„МАТЕМАТИКА ЗА ВСИЧКИ"—Леонид Маркович, превод от руски—Васил Цървенков.

„АФРИКАНСКИ ПРИКАЗКИ"—преразказани от Рената Рекарие.

ТЕЛЕВИЗОРИ НА ИЗПЛАЩАНЕ

При това ново улеснение всеки може да купи и изплати ЗА 6 МЕСЕЦА телевизор „ОПЕРА 3" или от вносните телевизори с екран до 43 см.

ЧРЕЗ „ОПЕРА 3"—265 лв.

Отличаващ се със стабилно и ясно изображение, приятен тон и красива външност,

както и чрез другите телевизори, вие редовно ще бъдете в киносалона, на спортни състезания, културни събития—навсякъде!

ТЪРСЕТЕ ГИ ПО ВСИЧКИ МАГАЗИНИ ЗА ТЕЛЕВИЗИОННИ ПРИЕМНИЦИ!

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 86 (794) | Петък, 24 юли 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

За да има повече фураж за животните бригадният съвет в село Преславци организира бързото извършване на сеитбата на царевицата втора култура.

НА СНИМКАТА: Трактористът Мустафа Алиев и прикачникът Муртаза Мустафов засяват наскоро изоран блок.

Срочно и качествено да пожънем и овършеем!

Да подготвим площите за бъдещите добиви!

ПЪРВИ ЗАВЪРШИХА ЖЪТВАТА

БЯХА СМЕЛИ В ТРУДОВАТА БИТКА

Много воля и трудов ентусиазъм показаха кооператорите и механизаторите от Ситовското кооперативно стопанство в прибирането на есенните култури. Лозунгът „Да работим без грешка" и при жътвата, издигнат от ръководството на кооператива, се прие присърце от всички в стопанството.

Още в първите дни на лятната кампания по обширните блокове закипя голяма трудова битка за ниска жътва, без разпиляване на зърното, за подредена слама. Кооператори и механизатори се стремяха да работят не само сръчно, но и висококачествено. Те не жалиха своите сили за навременното прибиране на реколтата от полето. В резултат на техните големи усилия на 21 юли жътвата на 20 194 дка пшеница в стопанството завърши.

Съревнованието, което се отчиташе на тридневки показва, че на първо място в жътвата се нареди комбайнерът Петър Неделчев, който пръв завърши жътвата на своята бригада в стопанството и сега е на екскурзия в Съветския съюз. Под палещите лъчи на слънцето неуморно се труди Георги Неделчев, ожънал 3 848 дка пшеница и е овършал 650 тона зърно. За пример в стопанството е и механизаторът-първенец Георги Димитров. Той заедно с Георги Неделчев от няколко дни са в помощ на ТКЗС в Чернолик за прибирането на пшеницата.

За да приключи така бързо и добре жътвената кампания в стопанството, голям дял имат работниците от ремонтната работилница, които денонощно дежуриха и оказваха веднага помощ на нуждаещите се механизатори.

УПОРИТО СЕ ТРУДИХА

Преди три дни кооператорите от Новочерненското стопанство се поздравиха с голяма трудова победа. Те първи в окръга приключиха с жътвата. Благодарение на добрата организация на работа само за единадесет дни бяха пожънати 16 038 дка ечемик и пшеница, като от тях 11496 дка са прибрани с 6 комбайна и 4 542 дка с 3 виндроуера.

Голям трудов ентусиазъм в жътвената кампания прояви механизаторът Димитър Казанлиев, първенец в стопанството, пожънал 2 905 дка ечемик и пшеница и овършал 587 тона зърно.

Най-голяма активност в жътвата проявиха кооператорите от бригадата на Георги Георгиев от село Сяново. За кратко време бяха пожънати 4 200 дка пшеница. Истинско трудолюбие в работата показа механизаторът Драган Пеев от същата бригада.

За най-бързо и най-добре извършена работа управителният съвет на стопанството предвиди награди за механизаторите. Това много помогна, щото механизаторите да се стремят да работят не само сръчно, но и висококачествено.

НА БОРБА ЗА ПЪРВОТО МЯСТО

В продължение на близо десетина дни комбайнът със старши комбайнер Влади Тодоров и помощник Неделчо Иванов жъне в блоковете на село Бреница. Двамата механизатори полагат големи грижи за поддържане на техническата изправност на машината, поради което тя работи безотказно. Те се включиха активно в съревнованието за завоюване на първото място в стопанството на село Бреница.

До днес комбайнът е пожънал над 80 на сто от площите на пшеницата в бригадата в село Бреница. От тях е прибрал повече от 320 т зърно. Работата продължава усилено и в близките два или най-много три дни жътвата ще завърши.

Илия ДЯКОВ

НАВРЕМЕ И ОБРАЗЦОВО ДА ИЗВЪРШИМ ОСНОВНОТО ТОРЕНЕ

Жътвата е към своя край. Скоро и пшениците от последните декари ще бъде прибрана, сламата извлечена, струпана в края на блоковете или балирана. Но с това работата в полята няма да спре. Предстоят ни нови задачи, с още по-голямо трудово напрежение — вършитбата, дълбоката оран и други.

Въпросът за полагане основите за високи добиви от пролетниците през идната година сега изпъква с още по-голяма сила. Използвайки добрия опит от миналата година, когато за кратко време кооператорите и механизаторите хвърлиха оборски тор на около 50 000 дка., ръководствата на кооперативните и държавните земеделски стопанства от нашия окръг заплануваха през тази лятна кампания да наторят с органични и изкуствени торове над 60 000 декара площ. С това ще се подобри структурата на почвата и повиши нейното плодородие. Най-много основно наторяване през миналата година извършиха стопаните от ТКЗС — Добротица, Мерден, Алеково и други. Там бе създадена добра организация на работата, използваха се най-рационално каруците, камионите и ремаркетата. Наторените през деня площи, бяха дълбоко заоравани през нощта от механизаторите. Всичко това помогна работата да се извърши в кратки срокове и на високо агротехническо ниво.

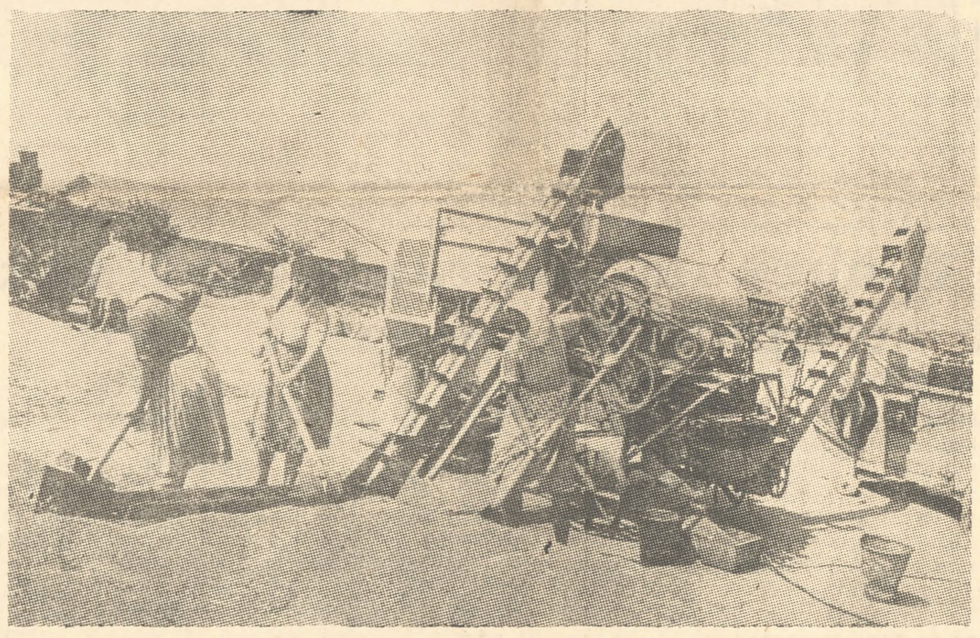
Условията, при които ще се проведе тазгодишното основно наторяване са много по-добри. Много ТКЗС сега разполагат със специални ремаркета за механизирано разхвърляне на оборския тор. Увеличен е и броят на машините и транспортните превозни средства. Освен това и количествата на органичните торове сега са много по-големи. Още в мразовитите зимни дни механизаторите и кооператорите извозиха огромни количества тор на блоковете. Докато през миналата година до първия юли бяха съхранени и струпани по блоковета 101 000 тона, сега повече от 260 000 тона органични торове чакат да бъдат правилно оползотворени. Вярно е, че една част от тях са използвани за наторяване на зеленчуковите градини и дълбоката оран през пролетта, но все пак за основно наторяване на площите стопаните са осигурили големи количества тор.

За улесняване работата на кооператорите, ръководствата на стопанствата са закупили 11 крантоварача, 16 ремаркета, РПТУ-2, и други машини. Тази техника ще помогне работата да се проведе в кратък срок и значително ще се увеличи производителността на труда. Условията позволяват повече от трудоемките процеси—товаренето, извозването и разхвърлянето на оборски тор да бъдат напълно механизирани и основното наторяване да се проведе за кратко време и на много по-големи площи.

Какво е нужно да се направи? Преди всичко трябва всяко ТКЗС и ДЗС да има разработен конкретен план за работа. Всяка бригада да е на ясно с какви машини ще разполага и кога ще навлезе в изпълнение на това важно мероприятие. Там, където условията не позволяват работата да започне едновременно във всички бригади, трябва силите и средствата да се групират. Да се състави график по бригади и села, който строго да се съблюдава и спазва. За да се проведе мероприятието висококачествено и се получи най-голям икономически ефект, нужно е да се оказва взаимопомощ между отделните бригади във всяко кооперативно и държавно стопанство. Работата по основното наторяване следва да се организира така, че да се използват най-рационално всичките налични машини в стопанството. Особено внимание трябва да се обърне сега върху качеството на извършената работа. Не бива да се допуснe в никакъв случай в блоковете да се внася слама и пресен тор, защото вместо да се наторят и обогатят площите, ще се внесат плевели, а след това ще се търсят начини и средства за тяхното унищожаване. Затова на виновниците, допуснали тези неща ще се търси лична отговорност. По време на основното торене главните и участъковите агрономи трябва да бъдат на блоковете при хората и машините и следят за качеството на извършената работа.

В изпълнение на тази основна задача активна помощ следва да окажат и масово-политическите организации.

През юбилейната годишнина на Девети септември основното наторяване трябва да стане в срок и висококачествено. Нужно е работата да бъде образцово извършена от кооператорите и трактористите. Това ще бъде голям дар за големите грижи, които Партията и правителството полагат за разцъфтяването на нашето едро социалистическо стопанство.

През жътвата оживлението е не само на полето, но и в стопанските дворове, на площадките, където се просушава и почиства овършеното зърно.

НА СНИМКАТА: Кооператорки от село Алеково на работа на зърноплощадката.

ЕДНОВРЕМЕННО С ДЪЛБОКАТА ОРАН И ОСНОВНО ТОРЕНЕ

Въпреки че прибирането на тазгодишната реколта още не е завършило, кооператорите от село Вокил полагат необходимите грижи за получаването на високи добиви и през следващата година. Бригадирът Риза Сюлейманов, който отдавна е убеден в ползата от основното торене, още преди десетина дни организира група от 8 каруци, която да извозва и рапилява угнилия оборски тор върху площи, които предстои да се орат.

В резултат на ежедневната работа вече са извозени и разхвърляни на полето над 260 т тор. С тях са наторени около 120 дка, които през следващата година ще бъдат засети с царевица. Сега наторяването продължава усилено.

За да бъде ефектът от основното торене най-голям, в бригадата е организирано бързото изораване на наторените площи. Двамата трактористи Лютфи Руфиев и Неждет Низиф със своите машини се движат непосредствено зад групата, която тори и бързо заорават разхвърления тор.

И кооператорите-полевъди, и механизаторите са обещали до 9 септември да приключат както с основното торене, така и с дълбоката оран.

Велико СТАНЕВ
(наш кореспондент)

НАВРЕМЕННА ПОМОЩ

Голяма помощ в прибирането на реколтата оказа отечественофронтовската организация при ДЗС „Янко Забунов". Работната ръка в стопанството е малко. А по площадките бяха натрупани за кратко време големи количества ечемик и пшеница. Честите превалявания налагаха да се вземат бързи мерки за изсушаването им и прибирането им в складовете на стопанството.

В този напрегнат момент в помощ на работниците от полевъдството се притече отечественофронтовската организация. Тя организира своите членове, които не работят на полето за работа на площадките. На челно място в работата бяха дирек торът на стопанството, председателят на профкомитета, председателят на отечественофронтовската организация. Добре работиха и другарите Илия Динев, Сава Дацов, Христо Паунов и други. За кратко време десетки тонове зърно бяха подготвени и прибрани в складовете на стопанството.

Кирил ТАСЕВ

БАЛИРАНЕТО НА СЛАМАТА ПРОДЪЛЖАВА

Веднага след приключване жътвата на ечемика механизаторите извлякоха сламата от блоковете и започнаха да я балират. Те бързат с изпълнението на тази задача, докато сламата не се е развалила от дъждовете и слънцето. Досега има балирана над 50 тона слама.

Похвална е работата на механизатора Димитър Георгиев и на комсомолците Любомир Пенев, Йордан Енчев и Пеню Великов.

Енчо ИВАНОВ

ПРЕДИ ДА ПРЕВАЛИ ДЕНЯТ

Бавно гасне знойният ден. Вечерният хлад леко полюшва едрите златисти жита на ТКЗС в с. Стефан Караджа. Четирите комбайна-четири хали с огнени очи все още препускат в надпревара в златното житно море. Най-отпред е механизаторът Стойчо Георгиев — първенец засега в кампанията. Със своето „СК—4" той прибра над 350 тона жито, като пожъна повече от 2300 дка. Ето и сега нощта завива с кадифения си воал ширналото се поле, но той не спира, работи. Светлините на фаровете прорязват като меч тъмнината, позлатяват с искрящ блясък зрелите жита и създават илюзията, че комбайнът плува в разтопено злато.

... Сигнал и към Стойчо бързо приближава със своята „Ифа" шофьорът Димитър Георгиев. Очите им се кръстосват за поздрав. От пълния бункер на комбайна бликва неудържима струя от зърно. Товарачите с ловки и припряни движения разриват зърното.

— Готово—вика с пълен глас бай Стефан и викът му се слива с равното бучене на моторите...

Скоро двете машини се разминават. Камионът запрепуска по прашния селски път към площадката, а комбайнът отново започва лакомо да поглъща класовете.

На този блок в надпревара със Стойчо жънат и комбайнерите Илия Вълков, Спас Ангелов и Димитър Минев. Тук са и шофьорите Симеон Стефанов, Асен Томов и Иван Митев.

Полунощ вече преваля. Ситна роса оорсява полето. Комбайните спират за почивка. Полето изведнъж става тихо, тихо. На фона на хоризонта машините открояват неполински ръст като птици, готови отново да полетят под командата на своите господари — обикновените трудови хора.

Петко СВЕТЛИНСКИ

До празника ще изпълним плана по силажирането

(Беседа с председателя на ТКЗС в с. Окорш другаря Георги Андреев)

От дългогодишната наша практика ние се убедихме, че ритмичното изпълнение на плана по млеконадоя в краве фермите зависи до голяма степен от количеството и качеството на сочните фуражи, с които разполага стопанството. Тъй като другите сочни фуражи като, цвекло, тикви, рязанки и др. са трудни за съхранение, главно внимание в това отношение ние обръщаме на подготовката на достатъчно по количество и качество силажи. Миналата година, при изготвяне на плана на стопанството, ние запланувахме да направим общо 8 000 тона силаж и този план го изпълнихме. Това количество беше достатъчно през цялата година ние да имаме силаж за продуктивните животни. И сега, когато вече стига новата реколта, ние разполагаме с близо 1 000 тона доброкачествен силаж.

Тази година планът на стопанството за силажиране е 6 000 тона, но заедно с рязанките ние смятаме да силажираме около 8 000 тона.

Като зелена маса за силаж използваме преди всичко фуражната царевица, но от няколко години по опита на ТКЗС Исперих ние силажираме доста голямо количество и от зелената люцерна, смесена със суха слама и разтвор от метабисулфид. Миналата година така силажирахме над 600 тона зелена люцерна. Тази година, понеже люцерната не израстна добре, по този начин силажирахме около 240 тона. Останалото количество от плана ще изпълним предимно с фуражната царевица. За тази цел сме засели над 2 800 декара фураж царевица първа култура, която окопахме два пъти и очакваме да получим средно по над 3 тона зелена маса. Освен това на площите, освободени от ечемика, засяхме над 1 200 декара царевица втора култура. По наша преценка с тези площи свободно ще можем да изпълним плана си за силаж, но ние продължаваме да сеем и ще сеем още около 2 000 декара царевица, за да има на есен за зелен конвейр на продуктивните животни.

В момента силажната царевица първа култура е почти готова за силажиране, но след падналите напоследък дъждове ние смятаме, че тя ще израстне още.

Ето защо към масово силажиране ще пристъпим едва в началото на месец август, с оглед на това да изкарваме колкото се може повече зелена маса.

Сега правим необходимата подготовка. Голяма част от наличните силажовместилища са вече почистени, а останалите се чистят сега.

За да стане силажа качествен, нужно е преди всичко то да се извърши в срок, когато растенията са още зелени. Ето защо, тази година при силажирането ние смятаме да използваме преди всичко наличните два силажокомбайна, при което от една страна ще икономисаме работна ръка, от друга страна силажа ще стане по качествен. Разбира се, за всеки случай, ремонтирахме и наличните 5 РКС апарата. Тях също ще използваме, защото колкото по-бързо се силажира, толкова качеството на силажа е по-добро.

Като започнем кампанията по силажирането ние смятаме да създадем такава организация, щото планът на стопанството в размер на 6 000 тона да изпълним най-късно до 9 септември и да посрещнем празника с изпълнена задача.

Прибиране на фуражен грах

Ръководството на ТКЗС — Гвардица правилно оцени въпроса, че от фуражната база зависи развитието на животновъдството. Затова още при изготвянето на производствената програма за 1964 година реши в стопанството да се засеят 200 дка площ с фуражен грах.

Поради честите превалявания през месеците юни и юли растенията полегнаха и прибирането им се затрудни. За да бъде запазен граха от разваляне, ръководството на стопанството организира в продължение на няколко дни трудови бригади, които бързо и добре оскубаха граха.

В прибирането на фуражния грах най-голяма активност показаха средношколците, които непрекъснато участвуваха във всички трудови дни.

Минчо ДОЧЕВ

ИЗПЪЛНИХА ДАДЕНАТА ДУМА

Малочисленият колектив на Дизеловата елекроцентрала в Силистра води упорита борба за завоюване високото звание „Централа за комунистически труд". Затова в чест на славната годишнина от победата на Девети септември, енергетиците решиха да осигурят безаварийна работа на машините и да изпълнят деветмесечния си план с 45 дни предсрочно.

Нито за ден не спря монотонният бумтеж на агрегатите и нито за час не се прекъсна буйният поток от енергия, която кара стотиците машини и съоръжения да вършат работа за благото на хората. Сега централата работи за месец септември. Деветмесечният план е вече изпълнен. Медните жици пренесоха до предприятията и светлите жилищни домове над 1 800 000 киловатчаса електроенергия в повече от заплануваните, а работниците извършиха качествено и с 250 дни предсрочно ремонта на машините.

В чест на големия празник агрегатите продължават своя луд бяг, за да дадат на народното стопанство още стотици хиляди киловатчаса електроенергия извън плана.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на селскостопанските мероприятия до 20 VII. 1964 год.

ТКЗС	жътва на пшеница %	зас. фуражна царевица II	тютюн низи	яйца за деня
Айдемир	65	125	10	39
Калипетрово	80	85	16	47
Бабук	66	65	12	40
Алфатар	65	100	12	37
Алеково	89	95	9	31
Иширково	71	57	50	—
Смилец	92	133	18	42
Попина	79	100	34	39
Сребърна	94	125	15	38
Ситово	100	111	47	36
Срацимир	90	133	3	30
Кайнарджа	64	134	16	38
Голеш	60	130	3	30
Средище	63	100	6	29
Тутракан	94	130	17	43
Нова Черна	99	296	12	44
Старо село	81	33	39	29
Белица	82	50	41	59
Главиница	94	70	24	37
Ст. Караджа	83	82	84	44
Сокол	74	82	45	37
Зафирово	68	70	12	40
М. Преславец	83	50	21	20
Дулово	50	69	37	42
Мерден	83	—	22	51
Окорш	59	99	42	41
Секулово	58	88	19	42
Добротица	81	135	26	30
Чернолик	57	100	32	36
Паисиево	80	100	40	52
В-ко ТКЗС	75	99	26	39
ДЗС Силис.	—	100	13	61
„ Н. Черна	100	99	18	—
„ Я. Забунов	88	70	13	47
„ Окорш	67	100	33	28
В-ко — ДЗС	94	87	18	44
В-ко за окр.	75	98	26	35

ИЗ ДЕЙНОСТТА НА КОМСОМОЛСКИТЕ ДРУЖЕСТВА

ОГЪНЯТ НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКОТО СЪРЕВНОВАНИЕ ГОРИ ВЪВ ВСЯКО МЛАДЕЖКО СЪРЦЕ

Практиката да се изграждат младежки звена във всяко кооперативно стопанство не е новост в младежката работа. И трудностите, които възникват пред дружествените и общинските комитети на Комсомола при сформирането им, са познати на секретарите и актива. Но новоизбраният общински комитет на ДКМС в с. Ситово, със секретар Коста Димитров Димитров въобще не се ръководи от тази мисъл, когато през месец януари предложи на общинския партиен комитет и управителния съвет на ТКЗС броят на младежките звена да се увеличи от пет на десет. Решенията за трудовото възпитание на младежта в Ситовски район, включени в резолюцията на годишната младежка конференция, трябваше да се изпълнят.

Лесно стана изграждането на младежките звена във всички села. Подкрепа дружествените комитети получиха от бюрата на партийните организации и бригадните съвети. В с. Искра бяха сформирани 6, в с. Ситово—2 и в селата Нова Попина и Слатина по едно младежки звена. За звеноводи бяха издигнати най-авторитетните и уважавани в селата комсомолци. Десеттях младежки звена поеха обработката на 3 050 дка царевица, 500 дка боб, 1 900 дка слънчогл. 200 дка захарно цвекло и други култури. На проведените комсомолски събрания в началото на годината за обсъждане производствените им планове те обещаха да получат по 885 кг царевица от дка, по 160 кг боб, по 185 кг слънчоглед, по 2 100 кг захарно цвекло и други.

Участието на младежките звена в пролетната кампания показа, че младежта е онази обществена сила, която е способна да извърши чудеса, когато е правилно организирана и ръководена. В окопаването на царевицата и слънчогледа младежките звена от Слатина и Искра излязоха на първо място в цялото стопанство. След приключването на жътвата управителният съвет на ТКЗС е замислил да проведе младежка среща на язовира в с. Нова Попина и награди първенците в пролетната кампания.

За това голямо раздвижване и проявление на младежките сили и ентусиазъм особенна роля играе воденото и отчитано от общинския комитет на Комсомола съревнование между младежките звена. Изградената тричленна комисия от специалисти и членове на комитета, извършва системно проверки на всеки петнадесет дни по количеството и качеството на работата, дейността на четците и контролните постове. Връчва знамето „Младежко звено-първенец“, организира обмяната на челния опит между звената. За резултатите редколегията издава сводки, а бюлетинът на общинския партиен комитет помества материали, отразяващи трудовите постижения на отделните звена и комсомолци. Най-много знамето е връчвано на младежкото звено на Петко Тодоров от с. Слатина, борещо се за званието „Звено за ударен комунистически труд“. Колективното начало, културно-масовите мероприятия в това звено са неделима част от производствената му дейност. По него се равняват звената на Явер Шюкриев и Сами Фераимов от с. Искра, на Димитър Петров от с. Нова Попина и други, при които наследък знамето също се застоява.

По думите на секретаря на общинския комитет на ДКМС Коста Димитров, трудно е да се отсъди кое звено работи най-добре. Висока е оценката за трудовите им успехи от страна на ръководството на стопанството. И за да не се допускат грешки в по-нататъшната организация на социалистическото съревнование с тях, общинският комитет на Комсомола на заседанието си от 12 юли реши, същото да се води и отчита на два пункта: в с. Искра между шестях младежки звена и отделно между младежките звена в селата Ситово, Нова Попина и Слатина, като се връчат две преходни знамена „Звено-първенец“. Това ще облекчи комисията в нейната благородна дейност.

Широкото прилагане на колективно четене на вестник „Народна младеж“ по време на почивките, честването на рожденните дни на отделните комсомолци, производствените събрания и другите младежки инициативи, провеждани на полето дават възможност на участниците в младежките звена да изграждат в себе си чертите на новото, споменати в доклада и решенията на X конгрес на ДКМС, за комунистическото възпитание на подрастващото поколение.

Никола НАНЕВ

Една важна задача е подценена

За достойното посрещане на Двадесетгодишнината на 9 септември трудещите се у нас все по-масово се включват в социалистическо съревнование, за изпълнение и преизпълнение на стопанските планове и дадените пред Партията обещания.

В тази благородна надпревара, за достойно посрещане на славната годишнина, родиха се и се раждат много нови форми за политическа работа сред трудещите се.

Една такава форма беше инициативата на Централния съвет на профсъюзите и Радио София за учредяване на „Паспорт на трудовата слава“ и „Юбилейна значка“, за ония работнически колективи които преизпълняват плановете си.

Както в цялата страна, така и в нашия окръг, трудовите колективи от предприятия, учреждения и кооперативните стопанства се включиха масово в това движение. В селското стопанство кооператорите се включиха в движението там, където ръководителите не подцениха този въпрос и широко разясниха на трудовите хора смисъла и съдържанието му.

Добре работи в това отношение общинският партиен комитет в с. Мерден със секретар др. Тодорка Гроздева и бюрата на първичните партийни организации от този район. В резултат на проведената разяснителна работа тук още към края на първото четиримесечие 160 кооператори и колективът на кравефермата от Цар Асен рапортуваха за високо преизпълнение на приетите планове.

Рапорти за преизпълнени планове изпратиха и колективите на овцефермата от с. Българка, кравефермата в Калипетрово, кравеферматав Иширково и др. Бездействието на някои партийни комитети по този въпрос обаче, като тези от селата: Малък Преславец, Зафирово, Голеш Алеково, Кайнарджа и др. буди недоумение.

Секретарите на партийните комитети в Голеш—др Продан Василев, от Малък Преславец—др. Иван Караиванов от Кайнарджа—др. Димитър Вълчев се мъчат да обяснят това бездействие с липсата на подходящи първенци, които да отговарят на условията за завоюване на „Паспорта на трудовата слава“, обаче това не е вярно. В Голеш трактористът Русан Костадинов е един от най-добрите механизатори не само в района на стопанството, но и в окръга. Овчарят Дичо Василев от същия район отдавна преизпълни годишния си план за овчето мляко и обеща да надои до края на случната кампания още 3 тона мляко над плана. Колективът на кравефермата от с. Добружанка от 7 VI т. г. работи за изпълнението на плана за м. юли.

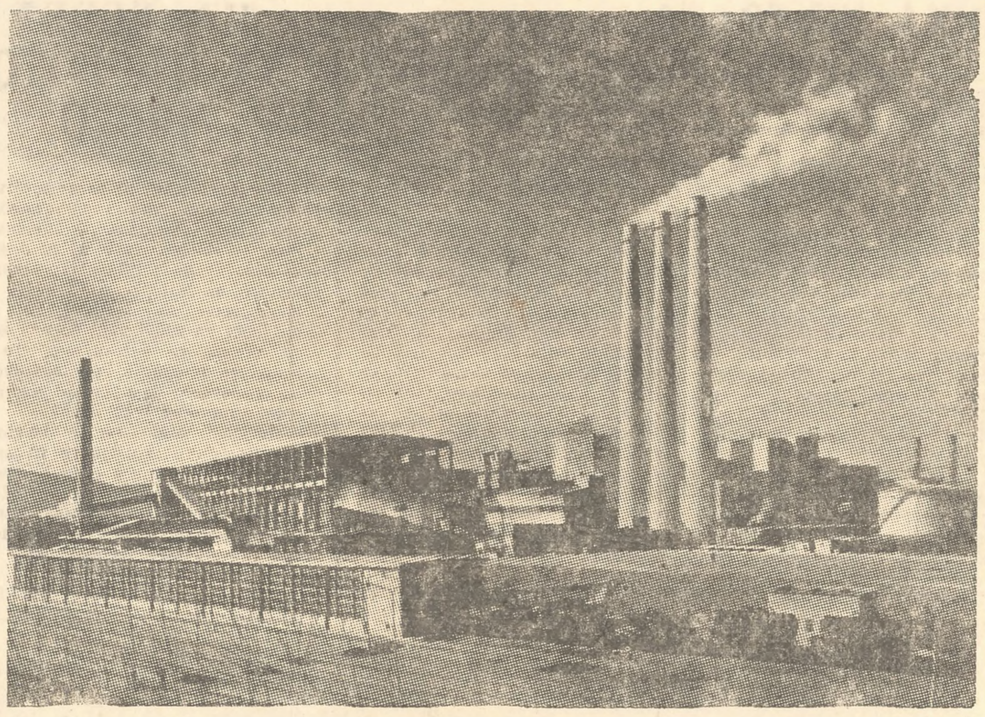
В ТКЗС Кайнарджа колективът на птицефермата вече преизпълни годишния си план за яйцата, като получи да сега над 850 000 яйца.

Нима посочените другари и другарки, които водят упорита борба за изпълнението и преизпълнението на дадените планове и обещанията пред Партията не са достойни да получат „Паспорта на трудовата слава“ и „Юбилейната значка“? От посочените примери се вижда, че тук работата не е до липсата на първенци, а до подценяването на тая задача, от съответните партийни, профсъюзни и комсомолски ръководители.

Необходимо е час по-скоро да се ликвидира с това неоправдано подценяване, като се вземат мерки за широкото разпространение на това движение сред всички трудещи се в нашия окръг.

Колю ВЪРБЕВ

ИЗ УНГАРСКАТА НАРОДНА РЕПУБЛИКА

Изглед от циментовия и варов завод ДУНА, един от огромните индрустриални обекти на петгодишния план. Заводът произвежда повече от един милион тона цимент годишно.

Пресфото — БТА

ЧИТАЛИЩЕ — СВЕТЛИНА

Място, където жителите на село Смилец се събират, за да научат нещо хубаво, е читалището. Не случайно то носи името „Светлина“. Към него има добре уреден киносалон с 250 места, библиотека и читалня. Библиотеката притежава най-разнообразна литература, търсена от читателите. Редовно се прожектират наши и чужди филми през седмицата.

Активни читатели са Паунка и Венелин Радушеви, Тодор и Желез Еневи, Стоянка Русева и учениците— Иван Йорданов, Денчо Колев и други. Библиотекарката Мария Алексиева често посещава фермите и звената и осигурява на кооператорите новозакупените книги, които те четат с интерес. Към читалището има изградена вокална група, танцов и театрален колективи. Групата на художниците · самодейци също се води към читалището. През най-напрегнатите селскостопански кампании те изготвят диаграми за водене и отчитане на съревнованието, лозунги и други нагледни материали. Читалищното ръководство организира лектории, дискусии, конференции и други, свързани с културното издигане на трудещите се и тяхното политическо възпитание. Читалището е източник на светлина, която се ражда в душите на хората от прочетеното, видяното и чутото.

Стоянка ВЪЛКОВА

В чест на светлия празник с преизпълнени задачи

Сега е усилен сезон на селскостопанска работа. Ръководствата на общинския комитет и първичните организации на ДОСО от района на общинския съвет в с. Срацимир обаче и сега намират начин да провеждат заплануваните мероприятия. Те умело използват почивките на кооператорите за разясняване на решенията на Четвъртия конгрес на ДОСО, а така също и за подготовката на населението за гражданска отбрана.

Така например неотдавна пред работниците градинари от бригадата на Неделчо Иванов, инструкторът на Окръжния комитет на ДОСО др. Тодор Стоев изнесе беседа на значението на подготовката на населението за гражданска отбрана.

След беседата на тая тема се проведе оживен разговор. Особен интерес към беседата проявиха жените. Много от тях изявиха желание да се провеждат повече стрелби, а някой предложиха лекциите по гражданска отбрана да се съпровождат от практически занятия.

И така, благодарение на упоритостта на ръководствата на първичните организации, в чест на двадесетгодишнината на 9 IX планът на организацията за гражданска отбрана е изпълнен 100 на сто, за срелци с 200 на сто, автоматчици 100 на сто и приложна електротехника с 100 на сто.

Петър ЧОЧЕВ

Писма на читателите

КВАРТАЛ БЕЗ МАГАЗИН

В повечето квартали на гр. Тутракан има колониални магазини, сладкарници, пивници и други търговски заведения. Това е хубаво и много полезно за гражданите. Но не е такова положението в квартала, където има най-много предприятия и учреждения—„Текстилни влакна“, „Петрол“, Болницата, „Материално-техническо снабдяване“ и други. Хората, които се трудят в тези предприятия и учреждения, при отиване и връщане от работа няма откъде да си купят пресни закуски, разхладителни напитки и други стоки. По-рано имаше в района на болницата една лавка. От един месец обаче и тя не работи.

Необходимо е ръководителите на „Наркоop“ в града да вземат мерки за разрешаването на този въпрос.

Николай ГЕОРГИЕВ

РАДИОУРЕДБАТА МЪЛЧИ

По цял ден трудолюбивите кооператори от с. Средище напрягат сили за срочното прибиране на реколтата от есенниците и извършването на другите полски работи. Когато се завърнат вечер в селото, те очакват да чуят хубава музика и интересни програми по радиоуредбата, в които да се похвалят първенците в труда.

Но... радиоуредбата мълчи. Около 20 дни вече минаха, откакто високоговорителите по улиците са повредени. Началникът на пощата и секретарят на общинския народен съвет уведомиха за това Окръжната станция на съобщенията. Оттам отговарят: ще дойдем. Интересно е да се знае кога ще стане това—дали след прибирането на реколтата!

Георги КИТАЕВ

ПО ПЪТЯ КЪМ СВОБОДАТА

БОЯТ НА ВРЪХ КУКАВИЦА

ГЕНЕРАЛ МАЙОР БОЯН МИХНЕВ
бивш командир на войнишкия партизански батальон

БЪЛГАРСКИЯТ войнишки партизански батальон действуваше в състава на партизанското армейско съединение, командувано от легендарния югославски партизански генерал Пеко Дабчевич, бивш интербригадист в Испания. Батальонът наброяваше 242 души партизани. Това бяха изключително войници от българския окупационен корпус, намиращи се под влиянието на БКП, по различно време и на различни места преминали на страната на югославското народоосвободително движение. От тях на 15. IV. 1944 година в района на Голия планина, Западна Сърбия, беше сформиран българският войнишки партизански батальон. Рамо до рамо с югославските партизани, нашият батальон крепнеше, набираше сили и трупаше опит в партизанската борба, за да наброява в началото на м. август 1944 година 242 души смели и самоотвержени бойци. По това време батальонът бе подразделен на две чети и домакинство:

I-ва чета, с командир Минчо Димов Шопов от Чирпанско, наброяваше 84 бойци, обособена в 3 взвода.

II-ра чета, с командир Ефтим Манов от с. Дебели лак, Радомирско, наброяваше 93 бойци, обособена също в 3 взвода.

Началник на домакинската служба беше Милко Иванов Милков от гр. Русе. Домакинството беше съставено от 65 бойци, 16 товарни коне, които пренасяха и радиостанциите, 9 ездитни коне и други муниции.

Въоръжението на батальона беше следното: 20 леки картечници, автомати и пушки. Всичкото оръжие беше пленено от немските войски и българския окупационен корпус в Югославия.

Сформирането и действията на батальона се ръководеха от др. Щерю Атанасов, който беше пристигнал от СССР с лично поръчение от др. Георги Димитров.

На 18 август 1944 година батальонът, който командувах, се отдели от армията на Пеко Дабчевич и потегли за Гайтан планина със задача да се прехвърли и свърже с българските партизани в направление с. Поповци, връх Кукувица. Крайната точка за достигане беше Черна трава, където трябваше да се свържем с българските партизани — другарите Славчо Трънски и Денчо Знеполски.

Предстоеше ни дълъг и труден път през силно пресечена местност. А освен това маршрутът ни беше наситен и с фашистки части.

По време на похода към България в живота на батальона се случиха някои събития, които оставиха дълбока следа в съзнанието на бойците и предизвикаха чувство на отмъщение. Точно по това време др. Щерю Атанасов ни съобщи страшната вест, че на път за България, излитайки от Съветския съюз, е загинал секретарят на ЦК на БКП др. Станке Димитров — Марек. Освен това, в боя на 15 август 1944 година при Куршумлий ние загубихме скъпия си боен другар — поета, писателя и революционера Кирил Маджаров от гр. Устово.

Започна подготовката на похода. След вечеря събрах командирите за инструктаж, след провеждането на който отидохме при партизаните, за да ги уведомим за предстоящия дълъг и тежък поход. Заварихме — едни почиствахме оръжието си, други го смазваха. Определих предно и задно охранение и добавих, че при нашето пътуване в случай на нужда ще поддържаме връзка с югославските партизани и там, където е необходимо, да се осигурява взаимодействие между нашите и техните сили. Бойците, събрани в групи, започнаха подготовката си. Проверяваха оръжието си, стягаха раниците и другите си вещи.

Предстоеше ни тежък поход, поради което трябваше да се подготвим грижливо. Налагаше се да се мине през стръмна, силно пресечена местност, да разбием българските гранични постове по височините на Владишки хан и да се спуснем по стръмнината към дефилето на река Морава, да я прегазим между Владишки хан и Ястребец и да се прехвърлим на отсрещния бряг и с ускорен ход да се насочим към Черна трава.

Всичко беше готово, но още не тръгвахме. Чакахме да изгрее луната, която скоро се показа над сините планински върхове и изведнъж обля земята с мека светлина. Колоната се подреди в боен ред. Начело застана сръбски партизански взвод, който беше придаден към батальона за ориентиране по пътищата. С него имаше няколко наши бойци, които служеха за връзка между мене и командира на сръбския взвод. По правило радиостанцията с радист Радил Иванов (Сашо) зае мястото си в главното ядро на батальона.

Тихо дадох заповед за тръгване, която се предаде от партизанин на партизанин. Колоната мълком потегли в тихата и топла лунна нощ.

Движехме се безмълвно, като призраци. Бях забранил абсолютно да се говори и пуши. Тези строги предпазни мерки не бяха случайни. Колкото повече наближавахме България, толкова повече ставаше опасността от засади. И така ние настъпвахме в посока към граничния участък на връх Кукавица. При с. Поповци вече бяхме установили връзка с ЦК на БКП — др. Димо Дичев (Степан) беше при нас.

На 26 август 1944 година батальонът стигна до с. Поповци и още не бяхме влезли в селото, когато населението, събрало и приготвило храна за нас, излезе да ни посрещне. С голяма радост и сълзи на очи ни се радваха хората на това героично село, дало много скъпи жертви в борбата против омразния фашизъм. Много майки и невести със задавени гърла питаха за своите синове и мъже—дали не сме ги срещали някъде, а на други беше съобщено от югославяните, че близките им са загинали в неравен бой с омразния враг. В селото се чуваха плачове. Ние бяхме приети като свои синове и родни братя.

През нощта срещу 27 август си отпочинахме в с. Поповци и на сутринта излязохме на източната страна, по направлението на нашия поход. Към 10 часа преди обяд сведенията на местното население ни подсказаха, че обстановката ни се усложнява. На нашия път беше граничният участък. Налагаше се да се бием с врага и си отворим път в посока на Черна трава.

Граничният участък се намираше на връх Кукавица, командуван от подполковник Апостолов. Разположен бе на височината, която доминираше над цялата местност. От нея се наблюдаваха и контролираха всички останали височини, пътища и пътеки. Този участък служеше и за продоволствен пункт на наказателните отряди, които окупационният корпус изпращаше срещу партизаните. С други думи, той имаше голямо значение за нашия враг. Освен това, фашисткото командуване се беше погрижило да засили личния му състав, да го снабди с много оръжие и особено силно да го укрепи.

Народните изедници си даваха ясна сметка, че ако този пункт бъде унищожен, ще рухне цялата система на наказателните отряди и съпротивителното движение в този край ще завоюва големи успехи.

Още с пристигането в Поповци до решаване на бойна задача за атака, събрахме сведение за противника, укрепил се на връх Кукавица. Сведенията, донесени от нашето разузнаване бяха, че освен силно укрепения въоръжен добре, с модерно оръжие отбранителен пункт, съществуваше и друга трудност, усложняваща нашето решение. Това беше фактът, че войниците на подполковник Апостолов се бяха вече окървавили в борбата срещу партизаните и местното население. Тази обстановка ме накара много задълбочено да се замисля върху решението на въоръженото нападение.

Към 11 часа пристигнаха две жени от селището на Кукавица, на едната от които мъжът бе разстрелян от фашистите, а на другата — бащата. Те дадоха ценни сведения за противника. Само преди два дена те бяха избягали от селището на Кукавица, състоящо се от 10-15 къщи. Криели се из горите и постепенно се добирали до село Поповци. Като наближили до нашия батальон, забелязали, че селяни се трупат около нас. Тогава разбрали, че сме партизани, щом селяните не бягали от нас. От техните сведения разбрах и още веднъж уточних разположението на противника. Решихме нападението да се извърши денем, тъй като фашистките войски цяла нощ бодърствували по бойните места, а денем спели по цял ден — както ни разказаха жените. Сутрин лягали с изгрева на слънцето, към 12 часа обядвали и към 1 часа след обяд лягали да спят отново. Към 21 часа заемали бойните си места за отбрана. Решението на командуването беше да ги нападнем в 17 часа — тогава спели най-дълбок сън.

Местността беше обрасла с едра гъста гора и даваше възможност незабелязано да се приближим до Кукавица. От гората до село, където противникът беше укрепен и се намираха неговите позиции, имаше около 400-500 метра открито място — ниви.

След храна в 13 часа аз докладвах на другаря Щерю АТАНАСОВ за решението да нападнем граничния участък. То беше одобрено и аз събрах най-смелите мъже на батальона — около 120 души, добре въоръжени с автоматично оръжие и бомби, пуснах охранение отпред и разузнавачи, и наистина ние се приближихме незабелязано до противника на около 500-600 метра. Излязох с командирите на наблюдателното място, където дадох бойната заповед за атака.

Разпределих групата на три части. Тридесет човека оставих за резерв. Едната група на десния фланг, командувана от Минчо Димов Шопов, имаше за задача да направи обход на противника и да се яви в тил, за да смути врага и внесе объркване и паника. С тази група беше и комисарят на батальона — Стойчо Гичев.

Левият фланг, командуван от Ефтим Манов, имаше за задача да нападне противника откъм северната страна на селището, където имаше малко манастирче и незабелязано да се промъкне в близост до селището.

(Продължава)

Техническият прогрес в селското стопанство

НАБЕЛЯЗАНИТЕ МЕРОПРИЯТИЯ СЕ ИЗПЪЛНЯВАТ

Наред с решаването на стопанските задачи партийното и стопанско ръководство в ТКЗС — Кайнарджа още от началото на годината приеха за изпълнение добре обмислен план за технически прогрес. От неговото приложение е предвидено да се осъществи икономически ефект в размер на 149 000 лева.

Още от ранна пролет започна работа в стопанството за изпълнение на мероприятията, залегнали в плана. Предвидено беше 3 000 дка царевица за зърно и 1 000 дка цареьица за силаж да бъдат отгледани по комплексния начин. Сеитбата на тези площи се извърши по пунктирания начин. Те бяха два пъти окопани с ротационни мотики и три с култиватори. Предвидено е и широко да се използват и кукурузокомбайните при прибирането на зърното. Сега управителният съвет от близо следи как се изпълняват залегналите мероприятия за механизиране изцяло на прибирането на 8 000 дка пшеница. От изпълнението на всички тези мероприятия в стопанството ще бъде реализирана икономия, равняваща се на 40 000 лева.

За пръв път през тази година се прилага механизирано окопаване на 200 дка тютюн. Изпълнението и контрола на тази задача са възложени на главния агроном на стопанството Георги Георгиев, който с особено старание се стреми да осъществи нейното изпълнение.

Тази година в блоковете на стопанството работят два сламопресоподбирача, които бързо и качествено прибират сламата. Скоро ще се закупят още два. Със тези машини ще бъде прибрана сламата от 23 000 дка есенници. До сега те са балирали сламата от 5 000 дка ечемик и сега работят в блоковете на пшеницата. От приложението на тази новост ще се реализира икономически ефект на стойност 7 200 лв.

Сега вече вниманието на партийното и стопанско ръководство е насочено към мерките, които трябва да се вземат, за да се осъществи пълна механизация в прибирането и на слънчогледа. През тази година трябва да се механизира напълно почистването на слънчогледовите площи. Приготовленията вече започнаха.

Техническият прогрес навлиза широко и в животновъдството. Приложи се механизирана стрижба на 5 000 овце, с което се спести много ръчен труд. Но големи успехи постигна стопанството в борбата със смъртността на животните. През първото шестмесечие на тази година са умрели само 11 говеда, докато за същия период на миналата година са умрели 48. Смъртността при свинете от 599 за шестмесечието на миналата година е намалена на 269. Значително е намалена и смъртността при овцете. От това на стопанството са спестени повече от 24 000 лв.

През миналия месец общинският партиен комитет проведе заседание, на което съвместно със стопанското ръководство разгледа изпълнението на плана за техническия прогрес в стопанството. Беше отчетено, че в работата за неговото изпълнение има значителни успехи. Но все още има да се върши много. До края на месец юли трябва да завърши строителството на хидропонния цех. Един навес трябва да се преустрои в механизиран телчарник по подобие на алфатарския. Предстои построяването на механизацията за приготвяне на мокра храна за свинете. Тя трябва да бъде завършена до края на месец август. До настъпването на есента трябва да завърши строежа на фуражната кухня за преработка на груби фуражи.

За да се изпълни цялостно плана за техническия прогрес в ТКЗС—Кайнарджа нужно е работата да не спира нито за миг. Общинският партиен комитет съвместно с управителния съвет на стопанството трябва периодически да разглежда изпълнението на плана, навреме да отстранява слабостите и набелязва решения за ускоряване на работата. Също така може да се помисли за внедряването и на някои непредвинени мероприятия, от които да се получи допълнителен икономически ефект.

Колю ВЪРБЕВ

През тази година птицегледачките от фермата в с. Войново си дадоха дума да не жалят сили в ежедневната си работа. И думите си те потвърдиха с дела. Още в средата на този месец рапортуваха за изпълнението на годишния си план за яйцата. Това е техният най-скъп дар в дните пред светлата дата—Двадесетгодишнината от народната победа.

Снимка Ст. ТОДОРОВ

ВЪЗТОРГ И ОГОРЧЕНИЕ

(На изложбата на ТПК „Инвалид" — Силистра)

Няколко дни непрекъснато от сутрин до вечер силистренските граждани посещаваха салона на читалище „Доростол", където бе уредена изложба от ръководството на ТПК „Инвалид"—Силистра в чест на юбилейната годишнина на Девети септември. Големият интерес, с който силистренци разгледаха изложеното детско и бебешко облекло, художествената бяла бродерия и фъканите предмети, накара ръководството да удължи срока.

Своите прекрасни чувства от изложбата посетителите са предали в книгата за впечетления. Ето едно от тях: *„Похвална е инициативата на ТПК „Инвалид" за организираната изложба. Изработените модели за бебета и деца са много сполучливи. Жалко, че в магазините на града тези облекла липсват и майките са твърде ограничени в избора, когато правят покупки... Н. Цветкова"*. Д Игнатова, А. Йорданова, Е. Костова, Р. Бъчварова и много други гражданки желаят изложените предмети да бъдат пуснати масово за продажба на пазара. Много от посетителките изказваха голямо учудване, че всички тези хубави неща са изработени за конфекция, а липсват в магазините. Въсъщност те имат право да се учудват, защото в града само на едно място, на един щанд в магазина за мъжка конфекция се продава бебешко, детско и юношеско облекло, навързано на пакети, дрехите се измъкват от най-различни места. И гражданите, особено вечер, когато излизат от работа са много затруднени в покупките, защото винаги магазинът е претъпкан от хора първо, и второ те не знаят какви дрехи има в магазина и купуват без желание и охота тези, които на пръв поглед виждат. Тяхното разочарование от покупките става още по-голямо, когато получат дрехата — измачкана и изцапана, а за съжаление това почти редовно се случва. Детето без радост поема пакета, а майката сама огорчена, се опитва да го успокои, че догодина ще му купи по-хубава дреха. А почти същите дрешки, на които майките и децата дълго време спираха възторжени погледи на изложбата, ги има и в магазина, но те не са изложени да привличат с красотата си клиентите, а са прибрани, пакетирани, пломбирани, защото условията, при които работят магазинерите са такива.

Необходимо е ръководителите на Градския народен съвет и градска търговия да имат предвид голямото желание на майките да има в Силистра специален магазин за бебешко, детско и юношеско облекло, в който с вкус да бъдат изложени дрехи от всички модели, за да могат без затруднение да извършат покупките си. Това е въпрос, който може и трябва да бъде решен без много протакане.

На първо време поне рекламата да се подобри — плакати, листчета, обяви, други видове реклами.

Малира ПЕТРОВА

Успехите красят имената им

Седмица вече в бригадата в с. Брадвари кипи усилена жътва. Комбайнерите Али Джон и Демир Велиев пожънаха и овършаха със своите машини стотици декари есенни култури. Обявеното в началото на жътвената кампания съревнование ги импулсира в ежедневната им работа.

Сега, вследствие денонощната работа жътвата е към своя край. Работата продължава с ускорени темпове. Само за един ден Али пожъна 300 дка пшеница и овърша над 60 тона зърно. Трябва да се спомене и това, че механизаторите от с. Брадвари работят без никаква авария.

Успехите на младите комбайнери красят тяхните имена в навечерието на великия празник — двадесетата годишнина на Свободата.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ

През напрегнатите летни дни в помощ на кооператорите от с. Преславци се включиха и учащите се. Те помагат при плевенето на арпаджика.

ТЕХНИКА ВМЕСТО РЪЧЕН ТРУД!

УВЕРЕНОСТТА СЕ РАЖДА ОТ УСПЕХИТЕ

Напоследък в цялата страна се чувствува едно оживление, един подем в механизирането на производствените процеси в промишлените предприятия. „Техника вместо ръчен труд!" е лозунгът и целта, която упорито се преследва от трудовите колективи. Нашата промишленост трябва с гигантски крачки да достигне нивото на световната, да създаде или внедри нови, по-високопроизводителни машини и съоръжения, отговарящи на последната дума на съвременната техника. Техническият прогрес е най-главната задача, която трябва да се разреши със съвместните усилия на всички наши промишлени предприятия. В общия поток, като ведущо предприятие в нашия окръг се е включил и ДМЗ „Стомана".

За изпълнението повелята на партията и народа в завода се състави план за техническия прогрес. Като най-близки пунктове за изпълнение в него е набелязано усвояването на някои нови видове машини. На първо място това са колерганг, вибрационно сито, стръскващо сито, дробеметна камера. Прототипите им вече са изготвени, а на първите три са изработени и нулевите серии. Те са предназначени главно за нуждите на други заводи в страната. Със същата цел е съставена и документацията за леярски конвейр. В момента върху него се работи, но поради липса на условия няма да бъде монтиран в „Стомана".

Освен че работи за повишаването техническото ниво на други предприятия, заводът е извършил немалко и за собственото си модерно оборудване. Обърнато е внимание главно на процесите, свързани с влагането на много труд и сили. Така например за облекчаване на товаро-разтоварните работи в леярския двор е сглобен портален кран, линията на който сега се удължава. Почистването на отливките, което се извършваше със секачи и шмиргели значително е ускорено и подобрено с дробеметната машина в чистачното отделение. За нуждите на леярския цех е направена формовачна машина; изработени са три автомата за обработване на плочите за филтърпресите; създаден е е дин за гвоздейчетата на автоигличе и автоматична преса за шприцоване на пластмаса. Значителна част от новите машини и съоръжения в ДМЗ „Стомана" са плод на творческото търсене на целия колектив.

Техническият прогрес в предприятието се извършва и с получените отвън нови машини. Такава е хобелмашината за разстъргване на големи детайли. Трябва да се спомене и борвергмашината, която върши работата и на струг, и на хобел, и на фреза. Радиалбормашината също повишава значително производителността на труда. Получената техника е предназначена главно за новите производства — формовъчни и филтърпреси, стругове и др. Набавени са два струга С-11 и три С-8.

С въпроса за техническия прогрес тясно се преплита и дейността на отдела за технически контрол. От неговата безкомпромисна работа зависи много. Техническата компетентност на служителите му също така е решаващ фактор. По тази причина в началото на годината в ОТК по решение на дирекционния съвет се направиха някои промени, които изиграха положителна роля. Ръководството на завода е взело решителни мерки и за пълното уплътнение на работното време и използване на производствените мощности, за икономията на материали и чистотата на работните места. ДМЗ „Стомана" постепенно добива обликът на завод от нов тип. Но за пълното му превръщане в модерно предприятие с високопроизводителна техника има да се работи още. Това налага и ръководители, и работници да полагат ежедневно усилия за заздравяване на постигнатато, за правенето на нови, големи крачки по пътя на техническия прогрес под лозунга „Техника вместо ръчен труд!".

Георги УЗУНСКИ

КАЧЕСТВОТО НА ПРОДУКЦИЯТА ЩЕ СЕ ПОВИШИ

Беседа с Вълко Вълков, директор на ДСП „Млекопреработване"—Силистра.

През тази година планът на предприятието е по-напрегнат в сравнение с миналата, в резултат на което ще произведем в повече продукция за 422000 лв За първото полугодие достигнахме изпълнение на плана 108 на сто, а на обещанията — 106 на сто, като реализирахме надпланова печалба на стойност 5 000 лева.

След националното съвещание по качеството, което за нас е основен показател, ние проведохме анонимен преглед по качеството на млечните продукти, произвеждани от нас. Анонимността по отношение на производителите даде възможност да се направи обективна преценка на постигнатото. С новия завод, който се строи в момента, работата ще се подобри още повече.

Сградите на новия млекозавод ще бъдат разположени на 4 дка и 800 кв м площ и съгласно най-новите изисквания ще бъдат едноетажни. Това е един нов проект, въведен от Дания. Основен цех ще бъде този за производството на сухо мляко. Нашият завод ще бъде втори в страната, където то ще се произвежда, а за първи път тук изсушаването на млякото ще става чрез пулверизатори. Ще бъдат съоръжени и цехове за кашкавал, сирене, пастьоризирано мляко в бутилки, кисело мляко, масло. Към завода ще се построи двуетажен хладилник с хладилна площ 2 000 кв м. Той ще се използува за зреене, съхранение и лагеруване на млечните продукти. Ще се монтира в него топла климатична инсталация за зимния сезон с минусови температури за лятото.

Годишният капацитет на завода ще бъде 16 000 000 литра мляко, като дневното натоварване на първо време ще бъде 50 тона. В момента в целия окръг, при наличието на 30 млекоцентрали се преработват едва 16 т дневно. Новият завод ще измести всички съществуващи нехигиенични мандри. Той ще бъде обслужван от мазутна пароцентрала, която ще дава необходимото за производството налягане—16 атмосфери. Редовната експлоатация ще започне през второто полугодие на 1966 година.

Близката перспектива сочи, че след шест-седем години, с внасянето на още по-високопроизводителни машини и съоръжения, дневният капацитет ще достигне 80 т, а годишно ще се преработват около 24 000 000 литра мляко. Безспорен е фактът, че новият завод ще бъде голяма придобивка, както за нас самите, така и за потребителите от окръга. Колективът ни ще има възможност да работи при много добри технически и хигиенични условия, в резултат на което качеството на млечните продукти значително ще се подобри.

С ГРИЖИТЕ ПО ПРЕЗИМУВАНЕТО НА ЖИВОТНИТЕ НЕ БИВА ДА СЕ ЗАКЪСНЯВА

Кооператорите и ръководителите на Алековското кооперативно стопанство са напълно убедени, че добрата подготовка за презимуването на добитъка води до ниска смъртност и висока продуктивност от него. Сега на тях им предстои да подслонят около 800 говеда, 5 100 овце 250 свине, 1 600 прасета за угояване, 8 000 птици и 280 коня. За да не допуснат слабости при подготовката и нанесат щети в животновъдството ръководителите на кооператива решиха отрано тази година да придвижат този важен въпрос.

Ето защо в началото на месец май беше изградена специална комисия с участие то на председателите на стопанството и съвета, специалистите и заведущ фермите от съставните села. Тя обходи оборите и овчарниците и определи срокове и отговорници за ремонта на сградите. Непосредствено след това на заседание на управителния съвет комисията докладва за мероприятията, които трябва да се проведат във връзка с правилното презимуване на животните и направи конкретни предложения, които бяха обсъдени и приети.

Направи се преценка, че наличните сгради са достатъчни и те ще могат да поберат животните и птиците с изключение на овцете. За тях е необходим да бъде построен един нов овчарник за 500 овце в с. Честименско. В плана бе посочено на кои сгради какъв ремонт предстои да се направи и какви животни ще бъдат настанени Особено внимание се обърна на поправката на вратите, остъкляването на прозорците измазването на изкъртените тавани, поправка на ясли, вентилатори, канализационни системи, препокриване сламените покриви на овчарниците и други. На главния ветеринарен лекар д-р Тихчев бе възложено да организира правилна и основна дезинфекция на всички помещения. Помислено бе и за битовите условия на гледачите. Ще бъдат закупени още одеала, възглавници, чаршафи, мушамени наметала и гумени ботуши за животновъдите.

Направеният и приет от управителният съвет план за презимуването, макар и сравнително добър, се оказа непълен, тъй като в него не са залегнали задачите по осигуряването, подготовката, съхранението и обработката на фуражите, както и за покупка на минерални добавки, осигуряване вар за дезинфекция през зимата и др.

За сега само в някои от оборите е извършен известен ремонт, но спокойно може да се каже, че направеното е съвсем малко. Хубаво е това, че тази година ръководителите и специалистите рано са се сетили за презимуването на животните, но лошото е там, че работата засега върви съвсем мудно. Така например кошарите в Честименско и Бистра са много замърсени от миналата зима. Царевичакът с който е хранено и торът все още стоят около тях. Особено в лошо състояние се намира овчарникът в с Бистра. А за голяма беда кошарата на Васил Митев не е метена от миналата зима. Тук като че ли не е имало месец на хигиенизирането, а да не говорим за подготовка за презимуване.

Все още с твърде бавни темпове се движи строежът на новия овчарник на който е положена само основата. А пред строителите стоят още твърде много задачи във връзка с ремонтите.

Вярно е, че сега е сезона на усилена полска работа, но ако не се вземат здрави мерки за навременно извършване на ремонтите, то дните минават и има опасност животновъдите да посрещнат зимата с неподготвени помещения.

Необходимо е наред с при движването на останалите неотложни задачи да не се забравят и мероприятията по презимуването. Това ще спомогне за по-добро запазване здравето на животните и получаване висока продукция от тях.

Георги КИРИЛОВ

ФЕСТИВАЛЪТ Е ОСТАВИЛ СЛЕДА

Дните на Втория републикански фестивал отшумяха вече. Но читалищните салони и естрадите не заглъхнаха. Макар че сега е лято, време на най-напрегнатата селскостопанска работа, кооператорите и сега са жадни за богати културни прояви. А самодейците в много селища чувствуват със сърцата си необходимостта да бъдат пак на своя пост—да бъдат онези, които ще направят ежедневието на трудещите се по-богато, по-разнообразно.

В паисиевския съвет фестивалът тази година премина при изключително голяма масовост: бяха изградени много самодейни колективи и то не само в централното село. Пак фестивалът беше онази прекрасна форма на самодеен живот, която съз даде широки възможности за подобряване на изпълнителското майсторство на отделните колективи. И най-сетне той утвърди една традиция— да се дава по-широк простор на самодейното изпълнение.

Макар че от фестивала вече ни делят много дни, неговият полъх в Паисиево се чувствува. Потвърждение за това е изградената преди месец агитка. Тя обединява благородните усилия на тридесет самодейци, между които и седем средношколци. В продължение на тридесет дни, под ръководството на Хикмет Шанов агитката живее изключително интензивен живот. Самодейците вече са забравили онези напрегнати вечери при разучаването на програмата. Сега дойдоха вечерите, когато те трябва да излязат пред кооператорите и след напрегнатия ден да им поднесат звучна народна песен или хаплив смях, жигосващ някои недостатъци.

Досега агитката е посетила селата Боил, Зарица, Зебил и Орешене, където при изключително голям интерес е представила своята програма. Особено действен се оказва хуморът, с който се „възнаграждават" онези, които не излизат редовно на работа, които дават лоша копан, които наливат вода в кооперативно то мляко, които нехаят за пожарната охрана, които отварят късно магазините. И още много други недостатъци се бичуват. Бичуват се пред една широка аудитория, без забавяне и замазване. И затова хуморът има стойност. В много села още на другия ден допуснатите слабости се избягват. С тази програма агитката е станала близка на хората, те очакват с нетърпение нейното посещение, нейните песни, оздравителния й смях.

А това е най-доброто възнаграждение за самодейците. И не само за тях. И за председателя на читалището Реджеб Мурадов, и за читалищния секретар Тахсин Мухсинов, и за секретаря на общинския комитет на Комсомола Юсуф Шукриев, които влагат усилия за укрепване на агитката, за подобряване на нейния репертоар. При възможност в най-скоро време самодейците от Паисиево ще посетят и други села—не само от съвета.

Но не може да се каже, че агитката е в състояние да даде предста ва за културния живот в Паисиево. За съжаление положителното с нея почти се изчерпва. В стопанския двор е уреден агит-пункт. Но от едно надникване човек добива представа, че той е занемарен от библиотекарката Марийка Димитрова. Сред подредените стари списания вестници— нито нови, ниго стари не могат да се видят. А сега в стопанския двор работят много хора и ако на тях библиотекарката не поднесе нови вестници в какво ще се заключи нейната работа през лятото, когато на кооператорите не остава време да посетят читалнята на читалището?

В Паисиево фестивалът наистина е оставил следа. Но пред двадесетгодишнината и в съставните села тряб ва да се изградят малки, но действени самодейни колективи. Те са очаквани с нетърпение от кооператорите, те имат широко поле за действие.

Светослав ИВАНОВ

В ПОМОЩ НА КООПЕРАТОРИТЕ

Веднага след завършване на учебната година средношколците от Варненци се събраха и образуваха бригада. Избраха си щаб от пет човека, а за бригадир — Йордан Стоянов. Бригадата наброява 40 младежи и девойки. Общинският комитет на Комсомола реши тя да работи в овощната градина на стопанството — нужно беше бързо да се обере богатата кайсиева реколта.

И сега бригадата продължава беритбата на кайсии. Всички работят съзнателно, с чувството за отговорност Най добра и качествена е работата на звеното на Минка Друмева. Досега е излизало все на първо място. но и останалите четири звена са добре с изпълнението на дневните норми. Само за последните три дни средношколската бригада е набрала над 20 тона кайсии. Беритбата на кайсиите вече е на привършване, но с това работата на средношколците няма да спре. Ще отидат след това на механизираните площадки за почистване на житото, а после ще подхванат една от най-важните селскостопански кампании — силажирането.

През деня средношколците са на полето, а вечер— в читалището. Под ръководството на Недялка Здравкова те подготвят разнообразна литературно-музикална програма, която в скоро време ще представят пред кооператорите.

Стефан СТЕФАНОВ

СЛУШАЙТЕ — ТРЪБА ТРЪБИ!

Кой може да сваля знамето?

Всяка сутрин в шест часа Гошо надува медната тръба. Така силно я надува, че колкото и дълбоко да си спал ще се събудиш. В шест и пет минути започва утринната ведрина. Първата сутрин пионерите се опънаха — защо е необходимо да правят ведрина, нали ще ходят на работа и там ще се раздвижат. Но дружинната др.Илиева им каза, че това тяхното, преди всичко е лагер, а щом е лагер, значи трябва да има и ведрина. Във всички лагери било така. Да, но този в Дулово е малко по-друг. До обед работят, а след обед почиват и играят разни игри. Лагерът, разбира се, си има знаме. Всяка сутрин во издигат на пилона, а вечер пък го свалят. Сваля го онзи, който се е отличил най-много през деня. Докато то бавно слиза по въжето, всички стоят мирно, а Гошо свири с тръбата... Във вторник той най-много кайсии очисти. И според неписания закон трябваше да свали знамето. Но така или иначе свали го Костадинка. От трийсетте момчета и момичета никой не умееше да свири с тръбата, а съгласете се така не може—да свириш и едновременно да сваляш знамето.

Тайното отсъствие на Олег

Едва ли има някъде толкова малък лагер! Трийсет човека. Но по възраст съставът е разнообразен — от трети та чак до седми клас са пионерите. Всички са от училище „Христо Смирненски" — Дулово. Земинаха другарите им — кой на лагер в планината, кой на море, те пък останаха в града. Събраха се един ден в училището — дружинната им каза, че ще сформират местен лагер — бригада. Речено — сторено...

Ходиха отначало да берат грах. После председателят на стопанството ги прати на пулпа. Имали нужда от помощници. Пионерите му обещаха, че няма да се посрамят. И не се посрамиха. Близо девет дена работят там и редовно изпълняват полудневната си норма.

След вкусния обед идва двучасовият следобеден сън. Но Олег почва нещо все да закъснява за този сън. Първият ден закъсня, вторият също... Другарите му забелязаха, че веднага след храна той се изгубва някъде. Скоро цялата работа се изясни — Олег си ходил в къщи да храни пиленцата. (Това нещо пионерите го научиха от бележката, която подхвърли „Морският вълк"). Та там ходил Олег — да храни пиленцата си. Негови са били, а нямало кой да ги храни, защото майка му ходи на работа, сутрин тя приготвяла храната, а Олег си ходел само да им я даде и ги напои с вода. Били дванайсет пиленца — все белички...

Команда „Морски вълк"

В Дулово няма море, и никакви морски вълци няма, но тя — командата — така се нарича, „Морски вълк". Онези, които са чели книгата на Михаил Лъкатник „Белият кораб", знаят какво представлява тази команда. „Морските вълци" са истински тимуровци. И още — не търпят мързеливците, ленпяите, двойкаджиите. В цялото училище е известна тази команда. Всички знаят, че членовете й са ученици от V-б клас, но никой не знае кои са и що са.

И ето, оказа се, че „морските вълци" се намират в лагера. Появиха се бележки, написани с познатия почерк: еди кой си не си оправял леглото, друг пък не работил съвестно, трети... Дявол да го вземе тези „морски вълци", всичко забелязват! Затова всеки гледа да работи както трябва, да не допуска някоя грешка, защото кой ги знае какво са намислили „онези". Ще ви съобщя под секрет имената на някои от членовете на командата: Орлин, Корнелия, Гергана и Емил. Но това не са истинските им имена. Истинските ги знае само щаба. А щаба един дявол знае къде се намира...

Цветан ЙОРДАНОВ

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

Браво ишърковци и калипетровци!

На турнира в Разград—Ишърково — пионери и Калипетрово —пионерки зонални първенци по баскетбол

От 15 до 17 юли в Разград се проведе зонален баскетболен турнир, в който взеха участие пионерските отбори на УСШ—Варна, Толбухин, Кубрат, Ишърково, Разград и Калипетрово. Първенците от турнира-пионери и пионерки—добиваха право на участие в републиканските състезания, които ще се проведат от 2 до 9 август в София. Това обстоятелство обещаваше срещите да бъдат напрегнати и интересни.

Първият ден от турнира противопостави младите баскетболисти на Ишърково и Толбухин. Реномето на нашите момчета беше стигнало до ушите на толбухинските състезатели, които излязоха на площадката с известен страх.

Ишърковци използуваха смущението на противника си и успяха да се отскубнат още в началото на срещата със седем точки. Но скоро толбухинци се окопитиха и полувремето завърши с резултат в тяхна полза—17:15. През втората част на играта нашите момчета приложиха преса и притъпиха резултатността на противника си, отново поведоха резултата. Срещата завърши при резултат 39:35 за ишърковските пионери.

Втората среща от турнира противопостави пионерките на Варна и Калипетрово. Още от началото на срещата стана ясно, че момичетата от Калипетрово превъзхождат с няколко класи своите противнички. Резултатът от първото полувреме 36:8 и крайният резултат 58:35 показаха, че пионерките на Калипетрово няма да имат сериозен противник към първото място.

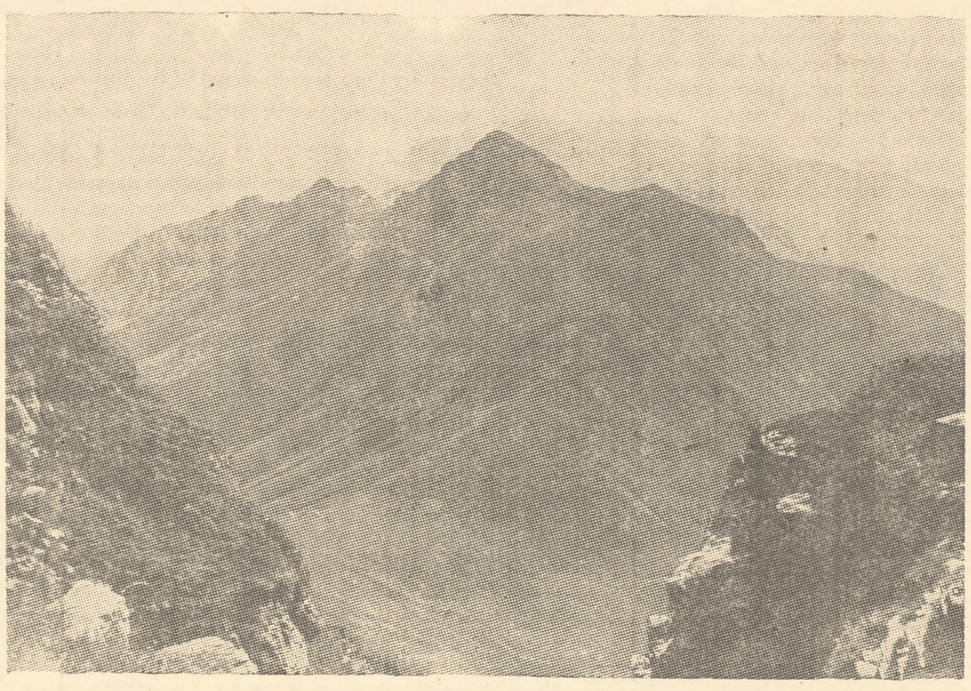
През втория ден на турнира пионерите на Ишърково се наложиха над отбора на Кубрат с 54:42.

Третият ден поставяше пред отбора на Ишърково много неизвестни, тъй като предстоеше решителната среща с отбора на УСШ—Вар на. Изходът от нея решаваше въпроса за първото място. Пионерите на Ишърково излязоха на терена изключително мобилизирани. Високият ръст на варненските състезатели от началото на срещата си каза думата—те поведоха с 4:0. Но оттук нататък те бяха отборът, кой то повече трябваше да се отбранява. С категоричния резултат 50:32 се наложиха представителите от Силистренски окръг и с това си осигуриха първото място, като по дадоха заявка за участие в републиканските състезания в София.

В същото време пионерките на Калипетрово се наложиха над отбора на Разград и също заеха първото място.

Представянето на окръга от отборите на Ишърково и Калипетрово на турнира в Разград радва. Техните победи са потвърждение, че баскетболът става спорт с много привърженици в Силистренски окръг. Нека пожелаем на нашата млада баскетболна смяна успех в София.

Димитър РАДЕВ

Старопланинският гигант — връх „Ботев" — на преден план малкия и големия Купен.

КАКЪВ ДА СТАНА?

фейлетон

Какъв да стана? Това беше не толкова моя грижа през безгрижното ми детство, колкото на моите родители, пък и роднини, (тъй като бях единственото мъжкарче в целия ни род и всички ме обичаха). Майка ми държеше да стана доктор. И не случайно. През целия си живот тя постоянно боледуваше и докторите бяха смъкнали от гърба й толкова пари, колкото сега на Запад дават за прочутия бразилски футболист Пеле.

—Само доктор, нищо друго!—уговаряше тя баща ми, докато аз сърбах боба със ужасен апетит, тъй като току-що се бях върнал от училище. Бях ученик в последния клас на гимназията.

—Ами! Да гледа и да пипа там из болниците и кьорави, и болни, и кастави, и не знам какви още. Бирник трябва да стане той. Власт трябва да има, та малко и голямо шапка да му сваля, и път да му сторват—отсичаше баща ми и с умиление поглеждаше изпод рунтавите си вежди. Толкова се беше наплашил горкият от пустите му бирници...

А аз сърбах рядката бобена чорба и поглеждах все към тенджерата.

Малката ми сестричка настояваше да стана бозаджия. Една от братовчедките ми, която повтаряше във всеки клас по два-три пъти, искаше да стана учител. Нея ако я попитаха кое животно е най-страшното, щеше да отговори без запъване:

—Най-страшното животно за човека е учителят, след това лъвът, тигърът...

Завършването на средното ми образование съвпадна с светлата 1944 година, когабеше сложен, както се изразяват хората, чатала на вратовете на думбазите. Свободно можех да си избера професия. Но по някаква игра на съдбата не се сбъдна нито желанието на майка ми, нито на баща ми. Станах учител. Осъществи се желанието на бротовчедката ми. Не мога да се оплача от избора си.

Но къде е моята професия, къде е професията на съученика ми от гимназията Куката — Рачо Рачев. Разлика оттук до Марс (най-малко). Впрочем Куката ми беше съученик само няколко месеца, тъй като го изключиха за неизвинени отсъствия и крайно неприлична постъпка: една вечер причакал учителката ни по френски език и я остригал „нула номер" с машинка за стрижене. Доста години не бях го виждал Куката. Преди месец го видях най-сетне. Но той действително си е подредил живота. Всеки ден през неговите ръце минават стотици хора. И всеки тръпне от неговия поглед, всеки подскача от резкия му глас. Едно негово „може" кара облагодетелствувания да му благодари дори с поклон. Едно негово „не може" проваля съвещания от окръжен мащаб, конференции, дори и... любовни срещи.

— Но какъв е този Куката — Рачо Рачев? — ще попитате вие.

— Обикновен кондуктор на автобус е той, драги читателю. Да, да, на автобус, който минава всеки ден през твоето и моето село. Ти сигурно си го виждал. Такъв един разпасан, метнал на рамо кондукторската си чанта. По негово желание автобусът спира до чешмата край шосето — защото на Куката студена вода му се пие. Пак по негово желание на спирката автобусът чака и прави закъснение, когато той се е улисал в разговор с някое момиче. Това е той, същият този Куката дето вика и кряска на пътниците!!!

Б. А. Фейлетонът не се отнася до кондукторите от Силистрински окръг. При направената проверка се установи, че нито един не носи името Куката — Рачо Рачев. Тукашните кондуктори, които с постъпките си приличат на моя приятел, носят съвсем други имена. А целта на фейлетона е да насочим подрастващите към една наистина „бамбашка" професия. Затуй издигам глас:

— Станете кондуктори!

Петър МИХАЙЛОВ

Пленум на ОС на БТС — Силистра

До края на годината — 150 хиляди туристи

На 21 юли т. г. на хижа „Караджата" — Чернолик се състоя пленум на ОС на БТС — Силистра, който обсъди работата на Окръжната туристическа организация по изпълнение на поставената задача от VIII Конгрес на БКП — внедряване на туризма в бита на народа и изпълнение на лозунга „Почивният ден — сред природата".

Присъствуваха членове на бюрото на ОС на БТС председатели на дружества, представители на ОК на БКП, ОНС и ОК на ДОСО, между които др. Кръстьо Атанасов — зам. председател на ОНС и председател на ОС на БТС, Христофор Иванов — зав. отдел „Организационен" при ОК на БКП, Огнян Модев — секретар на ОК на Отечествения фронт и зам. председател на ОС на БТС и др.

Изчерпателен доклад за по-нататъшното подобряване на масовата излетна дейност в Окръжната туристическа организация изнесе др. Петър Куртев, секретар на ОС на БТС. По доклада станаха оживени разисквания, като повечето от изказалите се другари — Димитър Минев, Ангел Ангелов, Димо Чингелов, Димитър Кирилов, Никола Гърдев д-р Недков и други споделиха своя опит и методи на организация, направиха нови конкретни предложения, целящи изпълнението на поставената от VIII Конгрес на БКП задача за БТС.

Пленумът взе съответни решения, най-важното от които е, че се задължават туристическите дружества и секции, съвместно с бюрата на ДКМС, профкомитетите, физкурните колективи, комитетите на Отечествения фронт и ДОСО, да обсъдят масовата излетна дейност по изпълнение на призива „Почивният ден — сред природата" и набележат съвместни конкретни календарни планове, които да осигурят участието на 150 хиляди души в туристическите прояви — от които 20 хиляди участници във „Всенародния туристически марш по партизанските пътеки" и се удостоят 12 хиляди туристи със специална грамота „20 години народна власт".

За нов председател на ОС на БТС единодушно бе избран др. Огнян Модев.

Цветан ЙОРДАНОВ

МЕЖДУНАРОДЕН ПРЕГЛЕД

ПАРТИЯТА НА ЛИНКЪЛН ПРОТИВ НЕГОВИТЕ ЗАВЕТИ

На конгреса на Републиканската партия,заседаващ в„Кравешкия дворец" в Сан Франциско, оратор—разпоредителят представи новоизбрания кандидат за президент с традиционните и твърде претенциозни думи „Леди и джентълмени, пред вас е бъдещият президент на САЩ". Този кандидат се оказа известният шеф на „бесните" в САЩ, милионерът от Аризона, синът на потомствените бакали Бари Голдуотър.

Ловкият политик, издигнал политическия фанатизъм и реакционните стремежи на определена част от едрия бизнес в широко рекламирано верую на „бесните", успя да достигне най-високото стъпало в Републиканската партия—кандидат за президент и ръководител на партията до следващия конгрес. Едва ли някой между най-големите оптимисти сред републиканците вярва, че Голдуотър може да спечели изборите против сигурния кандидат на демократите-сегашният президент Джонсън. Но въпреки това резултатите от конгреса в Сан Франциско са многозначителни и не бива да се подценяват.

В „Кравешкия дворец", огромен закрит павилион за животновъдните изложби и за най-нашумели боксови мачове някогашните традиции на Републиканската партия паднаха в пълен нокаут. Създателят на партията, големият демократ Абрахам Линкълн преди 100 години направи опит да освободи негрите. Днес избирателната програма на републиканците се обяви против законодателното уреждане на негърския проблем, за пълна расова непримиримост. Някога Линкълн осъждаше злото и славеше борците за щастие. мир и дружба между хората. Днес избирателната програма на Републиканската партия призовава към световно господство, против разбирателство между народите, издига във фетиш грубата сила, обявява, че оръжието и бруталността са най-добри средства за разрешаване на международните проблеми.

„Партията, която сама се смяташе за партия на мира по традиция, се изказва сега против усилията за отслабване на международното напрежение и дрънка оръжие. Авторите на платформата гледат света през идеологически стъкла, които изопачават реалността, предлагайки като цел „победа", илюзорна в термоядрения век—тези думи принадлежат на в. „Ню Йорк таймс"—един от най-влиятелните буржоазни вестници в Съединените щати.

И наистина не е нужна голяма политическа прозорливост, за да се разбере накъде отива Републиканската партия и да се оцени приетата програма на републиканците. Тя се обявява за „разширяване на американската офанзива по всички линии в рамките на „студената война", за да стигне до абсурдния призив за „освобождение" на народите от „комунистическото господарство". И това свръхреакционно кредо е изфабрикувано в 1964 г., след твърде поучителната Карибска криза, след спонтанното одобрение от цялото човечество на Московския договор за частична забрана на ядрените опити, одобрение, прозвучало като своеобразен световен референдум за мир и международно разбирателство. Твърде точен е в оценката си английският вестник „Дейли мейл", който пише „Това е политика, която иска да отмени XX век".

Някои коментатори твърдят, че в Белия дом вестта за избирането на Голдуотър била посрещната със задоволство, тъй като „бесният Бари" щял да бъде значително по-безопасен конкурент за Джонсън от всеки друг кандидат на републиканците. Но общо е мнението, че резултатите от конгреса в Сан Франциско хвърлят сянка върху американския престиж, показват още по-ясно каква опасност за световния мир представляват „бесните" в САЩ. В желанието си да успокои остро реагиращите срещу победата на Голдуотър в Сан Франциско политически кръгове в Западна Европа, известният американски журналист Сулцбергер писа: „Кандидатите за президенти не винаги изпълняват всички свои обещания, дадени по пътя към Белия дом". Но коментаторът трябваше да признае, че „обещанията на Голдуотър отиват твърде далеч", че те отразяват стремежа „да се консервира свят, който вече не съществува".

Програмата на конгреса в Сан Франциско и изборът на Голдуотър показаха, че републиканската партия в САЩ направи рязък завой надясно, че на предстоящите избори тя ще се яви като знаменосец на най-реакционните политически кръгове.

Програма на северна „Б"РФГ — срещите на „Доростол" през есенния сезон

„ЧАВДАР" Б. Сл.	„ДОРОСТОЛ"	— 16 август
„ДОРОСТОЛ"	„ВОЛОВ" Коларовгр.	— 23 август
„МИНЬОР" Вц.	„ДОРОСТОЛ"	— 30 август
„ДОРОСТОЛ"	„СВЕТКАВИЦА" Т щ.	— 6 септ.
„ЛОКОМОТИВ" Г. О.	„ДОРОСТОЛ"	— 13 септ.
„ДОРОСТОЛ"	„ГИГАНТ" Белене	— 20 септ.
„БЕНКОВСКИ" Вд.	„ДОРОСТОЛ"	— 27 септ.
„КЪРПАЧЕВ" Ловеч	„ДОРОСТОЛ"	— 4 октомври
„ДОРОСТОЛ"	„ДОБРУДЖА" Тх.	— 11 октомври
„СПАРТАК" Вн.	„ДОРОСТОЛ"	— 24 октомври
„ДОРОСТОЛ"	„КОРАБОСТР". Вн.	— 1 ноември
„СЕПТЕМВРИ" Сф.	„ДОРОСТОЛ"	— 8 ноември
„ДОРОСТОЛ"	„ЕТЪР" Тн.	— 15 ноември
„ЛЕВСКИ" Лясковец	„ДОРОСТОЛ"	— 21 ноември
„ДОРОСТОЛ"	„ЧАРДАФОН" Гб.	— 29 ноември
„СПАРТАК" Койн.	„ДОРОСТОЛ"	— 5 декември
„ДОРОСТОЛ"	„СЕПТ. СЛАВА"	Михайловград

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 87 (795) | Неделя, 26 юли 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Бърза тревога

БЕРИТБАТА НА ТЮТЮНА ИЗОСТАВА ПОХАБЯВА СЕ ЦЕННА ПРОДУКЦИЯ

От извършените преди няколко дни проверки от групи на партийно-държавния контрол в някои кооперативни стопанства на нашия окръг се установиха големи слабости в прибирането на тютюна. В повечето беритбата му чувствително изостава. А има блокове, където тя въобще не е започвала. Листата от първата и втората ръка са прегорели и са негодни за употреба.

В ТКЗС—Главиница, въпреки че в момента има свободна работна ръка, в блок от 180 дка в местността „Баалемата“ беритбата не е започнала. Първите пет-шест листа са напълно изгорели и похабени. Други петшест в момента са готови за прибиране. Има опастност, ако не бъдат откъснати за два-три дни, да прегорят и също да бъдат загубени за стопанството.

В ТКЗС—Белица в местността „Пирамидата“ в един блок от 500 дка беритба до сега не е правена, не е откъснат нито лист и от 100-те декари тютюн в землището на с. Варненци. А това са големи загуби.

Не е започнала беритбата на 50 дка тютюн в село Осен към ТКЗС—Ст. Караджа, на 120 дка в с. Коларово към ТКЗС — Зафирово, на 200 дка в с. Каменци към ТКЗС — Средище. В ТКЗС—Срацимир от цялата площ са обрани до сега едва 3 000 низи.

Причините за това изоставане се крият преди всичко в лошата организация, създавана от ръководствата на стопанствата. В село Коларово наличната работна ръка не се използва напълно. От осем звена работеха само две. Участъковият агроном Никола Николов се опитва да обясни изоставането в беритбата на тютюна с липса на сушилни рамки. Но от проверката се установи, че две сушилни и 300 рамки са напълно свободни. С тях можеха да се изсушат около 10 000 низи. В същото село още не е организирано построяването на нови сушилни и ремонтирането на рамките, въпреки че материал отдавна е доставен.

В ТКЗС—Срацимир по организационни причини отпуснатият 50 куб м дървен материал, необходим за изграждането на леки сушилни все още не е получен. Тази е и основната причина за изоставане на беритбата на тютюна в стопанството.

Не добре е организирано от страна на „Материално-техническо снабдяване“ доставянето на канап за отделните стопанства. Докато ТКЗС в Зафирово е пренаситено с този дифицитен материал има стопанства, като ТКЗС в Добротица и други, в които той е крайно недостатъчен и се явява единствената причина за изоставане на беритбата.

В окръга тютюна е култура, на която се отдава голямо значение. Почти всички стопанства разсадиха допълнителни площи, за да могат с него да компенсират някои загуби, нанесени от неблагоприятните природни условия. Но изоставането в беритбата, похабяването на голяма част от продукцията говори най-вече за нехайството на ръководители и специалисти, което е в състояние да провали хубавите мероприятия, приети от кооперативните събрания.

Управителните съвети трябва да се занимаят с този въпрос и вземат бързи мерки за преодоляване на посочените слабости. Строителството на сушилни трябва да се ускори. То трябва да завърши не по-късно от началото на следващия месец. В противен случай тяхното построяване ще бъде безпредметно за тази година. „Материално-техническо снабдяване“ трябва да подобри снабдяването на стопанствата с канап, като го разпределя пропорционално, съобразно нуждите.

Господин ГЕНОВСКИ
инспектор при Комитета за партиен и държавен контрол — София

Ангел ДИМИТРОВ
началник на Инспекцията за партиен и държавен контрол — Силистра

Емил ПРАХОВ
член на Инспекцията за партиен и държавен контрол—Силистра, представител на редакцията на в. „Силистренска трибуна“.

Кооперативната търговия на първо място

Много труд и старание полагат търговските работници от кооперативната търговия да изпълнят обещанието, което дадоха в чест на славната годишнина от Девети септември. Това се вижда и от рафтовете, препълнени със стоки, и от витрините, които с разнообразието и красотата си спират погледа на купувача и от веселото оживление в магазините. В сравнение с миналата година, през първите шест месеца на тази година кооперациите и ОКС са продали на населението повече стоки за 1 755 000 лева и с това постижение застанаха на първото място в страната в системата на Централния кооперативен съюз.

Най-добре е работил колективът на потребителната кооперация в Чернолик и изпълни плана си—132 на сто, а кооперацията в Главиница даде най-високо постижение в общественото хранене 135 на сто. Бети Рушидов от село Чернолик е първенецът в кооперативната търговия на окръга. Плана си изпълни 147 на сто. На едно от челните места е и Димитър Начев от Иширково с изпълнение 144 на сто.

Работниците от кооперативната търговия в Силистренски окръг, въодушевени от голямата победа, обещават да запазят постигнатото и в чест на Девети септември да получат званието „национален първенец“.

Ради РАДЕВ

ВИСОКИ ДОБИВИ ОТ ПШЕНИЦАТА

В село Босна жътвата е в своя разгар. Комбайнерите Мющеба Хюсеинов и Георги Белев със своите комбайни вече пожънаха по над 1 000 дка с пшеница.

Радостни са както комбайнерите, така и всички кооператори от село Босна. Техният труд се отплаща богато. От пожънатите досега площи се получават по 200-220 кг зърно, докато през миналата година се получаваше само по 155-160 кг от декар. А от ечемика от 515 дка бяха прибрани в складовете на стопанството по 240 кг зърно от декар.

Хюсеин РАСИМОВ

Дела на народната власт

ОЩЕ В ДВЕ СЕЛА ЕЛЕКТРИЧЕСТВО

Тази вечер, 23 юли 1964 година, улиците на село Колобър са необикновено оживени. Мъже, жени, старци и деца, преоблечени празнично, бързат към училищния двор. Селото получава електрическа енергия.

Скъпи гости на колобърци тази вечер са и най-отговорните другари от окръга. Тук е членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на БКП другарят АЛИ РАФИЕВ, секретарите на Окръжния комитет на БКП другарите САВА ШИВАРОВ и ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ, председателят на Окръжния народен съвет другарят ВЕЛЮ МАКСИМОВ, заместник председателят на Окръжният народен съвет другарят КРЪСТЮ АТАНАСОВ, инженери, техници и работници от „Елстроежи“ и Енергоснабдяване—Силистра.

Точно в 22 часа цялото село се облива с ярка електрическа светлина. В същият момент свет ва и село Таслаково. Гръмват бурни ръкопляскания и радостни викове.

Тържеството се открива с кратко приветствено слово от председателя на СОНС др. Неделчо Неделчев. Художественият самодеен колектив към читалището изнася кратка програма. От името на Окръжния комитет на БКП и Окръжния народен съвет др. Али Рафиев приветствува кооператорите с новата придобивка. Бурните ръкопляскания, с които го посрещат кооператорите, са израз на дълбока и сърдечна благодарност към любимата Партия-ръководителка, за нейните непрестанни грижи за икономическото и културно издигане на народа.

Накрая секретарят на първичната партийна организация от селото др Нёджми Ешрефов, от името на местното население поднася скромни подаръци на работниците на „Елстроежи“.

От тук ръководителите тръгнаха за съседното село Таслаково. И тук народът ликува, и тук обилна светлина залива улиците и домовете.

Благодарни са колобърци! Благодарни са таслаковци! Утре с по-голям ентусиазъм, с повече сили ще работят по кооперативните поля, във фермите.

За тях мисли родната Партия!

Хаккъ РУФИЕВ

ВТОРИ В СТРАНАТА

Работният ден за кооператорите от зеленчуковите бригади в ТКЗС „Ленин“ — Калипетрово започва рано, още преди слънцето да е изгряло. Не могат спокойно да си доспиват стопаните, като знаят, че ги чака беритбата на ранни домати. Те разбират добре, че изнесат ли се повече домати — печели кооператива.

Всеки ден те берат по 40-50 хиляди кг домати. Това именно им помогна да се наредят на второ място в страната по износа на домати.

Втори в страната! На пръв поглед, колкото и чудно да изглежда, е истина. Истина е, че кооператорите се трудят с ентусиазъм, че техните трудови дела се увенчаха с успех.

Още в началото на годината в отговор на Възванието на Централния комитет на Партията, кооператори и ръководители си дадоха дума да посрещнат достойно двадесетгодишнината на Девети септември. И устояха. Предадоха на държавата не 680 тона ранни домати за износ, както беше запланувано, а 720 тона. От 175-те декари досега са набрани средно по 3 400 кг домати.

Много тревоги, много трудности бяха преодолени от кооператорите, но волята за победа беше по-голяма. Сега са светли очите и високо вдигнати челата на звеноводите Кольо Искрев, който има набрани и изнесени 120 тона ранни домати, на Петър Искрев и Иван Тенев, изнесли по 116 тона.

Кооператорите от двете бригади са доволни от резултатите на своята работа. Те са решили да продължат битката до тогава, до като изнесат 1 200 000 кг домати. Затова и сега не стихва съревнованието между звената. Аленото знаме леко се дипли над стана на звеното на Никола Искрев, но другите звена го гонят упорито. Ще се предадат ли първенците? Това ще покаже работата и времето.

Колю ВЪРБЕВ

В подготовка за силажирането

Въпреки че жътвата още не е завършила кооператорите от ТКЗС — Секулово усилено се подготвят за силажирането. Всички: и ръководители, и специалисти, и обикновени кооператори са убедени, че високата продукция, която получават от животновъдството в голяма степен се дължи на силажа, който заема голям дял в дажбите на животните. Но ефектът от силажа е поголям, когато той е качествен, приготвен в най-подходящия момент. За да се спази срока на силажирането, подготовката за него в стопанството започна отрано.

През тази година за нуждите на кооперативните животни ще бъдат необходими 8 000 т силаж. Ръководството на стопанството обаче счита, че кооперативът разполага с достатъчно зелена маса и още може да осигури приготовлението на допълнителни количества силаж. С тях ще може да осигури изхранването на животните не само през зимата, но и през пролетта и дори през лятото,

В стопанството са засети 3 800 дка царевица за силаж—първа култура. Тя се отгледа при висока агротехника. Средната й гъстота е около 4 000 растения на декар. Сега от нея се очаква получаването на не по-малко от 2 000 кг зелена маса от декар. Стопанството изпълни и плана за фуражна царевица втора култура, като зася над 5 000 дка. Честите превалявания създадоха добри условия за нейното развитие. От нея стопанството също очаква получаването на значителни количества зелена маса, по-голямата част от която ще бъде силажирана.

Силажираната маса ще бъде съхранена в 30 ями. Сега се провежда усиленото им почистване с булдозер. В стопанските дворове на Секулово и Грънчарово почистването на ямите вече завърши. В момента се почистват ямите в с. Прохлада. В близките два-три дни ще бъдат почистени и ямите в с. Скала.

Почти привърши и ремонтът на машините, които ще участвуват в силажирането. Единият от силажокомбайните е отдавна готов. Готови са и седемте РКС апарати. На привършване е и ремонтът на втория силажокомбайн.

В някои от блоковете на село Прохлада царевицата е вече напълно готова за силажиране. Ръдководството на стопансгвото взема всички мерки, за да може веднага след завършването на жътвата да бъдат насочени всички сили към прибиране на зелена та маса.

Михаил ТОДОРОВ

Трактористът Иван Стефанов и прикачникът Георги Рангелов се справят успешно с поставената им задача да прибират без всякакви разпилявания сламата от есенниците.

НА СНИМКАТА: Момент от работата със слamопресоподбирачната машина.

ЗАЕДНО СЪС ЗЪРНОТО ПРИБИРАТ И СЛАМАТА

Кооператорите от двете полевъдно-тракторни бригади в с. Искра приключиха жътвата на пшеницата. Всички сили сега са насочени към прибирането на зърното и слamата. Трактористите Мусин Алиев, Димо Радев, Зекир Ахмедов и Акиф Ахмедов извличат слamата от блоковете, а кооператорите я натрупват на купи.

Тази година с доставянето на нов „Беларус“ беше доставена и балировачна машина с подбирач. С тази машина сега работи старши трактористът Бейтула Хамдиев. Балировачната машина подбира оставената на откоси слама и я превръща в добре стегнати бали. Балирана е вече над 45 тона слама.

Атанас ЖЕЛЕВ

ПРЕДСРОЧНО ЩЕ ИЗПЪЛНИМ ЗАДАЧАТА

Кооперативното стопанство в село Окорш през тази година трябва да предаде на държавата 6 500 кг ечемик и 1 825 тона пшеница. За изпълнение на договорните задължения ръководството на ТКЗС прие график за издължаване на пшениката. Ечемикът само за един ден бе почистен и предаден на „Зърнени храни“, а сега денонощно на площадките се почиства пшениката. Досега стопанството е предало на държавата над 200 тона пшеница и има подготвени за изнасяне около 500 тона зърно.

Ръководството на стопансгвото е решило договорните си задължения към държавата да изпълни далеч преди срока. За тази цел то смята да изнася ежедневно по 100 т жито.

Велико СТАНЕВ
(наш кореспондент)

Богата е тютюневата реколта

Щедра е чернишката земя. Трудолюбивите кооператори едва смогват да наберат и нанижат тютюневите листа. Всички звена работят в надпревара. Дневно те набират по 8 000 -10 000 низи и наличните 44 сушилни не са в състояние да поберат това голямо изобилие. Досега кооператорите са набрали над 100 000 низи тютюн от 1 265 дка площ. Най-добре работят звената на Зюхра Хюсеинова, Неджмия Сейдулова и Фатме Мустафова.

Още при разсаждането на тютюна, бригадното ръководство реши да се отглежда и частно тютюн—по т. н. „семеен акорд“. Около 160 семейства работят по този начин и от 235 дка вече е набран и нанизан над 10 000 низи тютюн. Най-много низи напрази семейството на Ибрям Кьосев—6 дка. То вече е прибрало 10 000 низи. Добри грижи полага за тютюна и Мустафа Курт.

За получени високи добиви тютюн през миналата година ТКЗС—Дулово бе наградено с преходното червено знаме на Министерството на селскостопанското производство.

Георги БЪРНЕВ

Отново оживление край силажните ями

Благодарение на отлично направения минала година силаж, животновъдите на срацимирския кооператив постигнаха забележителни успехи. Планът за кравето мляко за 6-месечието то е изпълнен 102 на сто, като е надоено в сравнение със същия период на миналата година в повече 168 000 литра. Овцевъдите и те дадоха в повече 20 000 литра мляко.

Твърдо убедени от голямата полза от отлично направения силаж, стопаните и тази година започнаха голямата битка за приготовляване на отличен силаж. От два дни силажокомбайнът с комбайнер Руси Петков и тракторист Петко Петров заработиха на царевичния блок на с. Българка и са направени първите 150 тона силаж. Голяма е подготовката и на шофьорите за тази кампания.

От преди 1-2 месеца те са се стягали за нея. И са си обявили съревнование кой повече силаж ще извози до силажните ями. А какво да кажем за комсомолците, завоювали минала година второ място в страната за повече силаж. Вдъхновени от миналогодишната победа, тази година с още по-голям ентусиазъм влизат в тази голяма битка. Сформирани са бригади и групи за денонощно силажиране, за превръщане силажирането в младежко дело и твърдо са решили да се борят тази година за първото място в страната.

Комсомолци, кооператори и механизатори с чест ще изпълнят и сега тази от решаващо значение за успехите в животновъдството задача, като приготвят 8 500 тона висококачествен силаж.

Н. МИХАЙЛОВ

Нов цех в ДИП „Текстилни влакна“ - Тутракан

При производството на конопените изделия в ДИП „Текстилни влакна“ — Тутракан се получава голямо количество пъздер. Досега само известна част от него се употребяваше за гориво, а другата оставаше неизползвана. От няколко дни колективът на предприятието откри нов цех — за производство на плоскости от конопени отпадъци. Така пъздерът става ценна суровина за новото производство.

Новият цех е обзаведен с хидравлична шестстенна преса, югославско производство, шлайфмашини от Чехия и други съоръжения, изработени в промкомбинат „Трансмариска“ — Тутракан. Предвижда се двете смени от по 12 работника да дават годишно производство 3 500 тона, за повече от 270 000 лева.

До 23 юли младият колектив на цеха произведе за нуждите на мебелната промишленост и строителството първите 45 кубически метра плоскости, а до края на годината се очаква продукция за около 114 000 лева.

Иван ПЕТРОВ

Отрано да подготвим презимуването на животните

През тази година, съгласно производствено-финансовите планове, трябва да иззимуват в ТКЗС и ДЗС около 34 500 говеда — в това число 12 800 крави, 178 000 овце, над 65 500 свине, 275 000 птици и около 10 000 коне.

За осигуряване на правилното им презимуване във всички стопанства са разработени цялостни планове. Те предвиждат разстановката на животните, построяване на необходимите сгради, текущи ремонти на някои помещения — подови настилки, ясли, вентилация, канализация, остъкляване, припокриване и други. В тях са отбелязани срокове за завършване и отговорници. В периода от 20 май до 10 юли управителните съвети на стопанствата с участието на общинските партийни комитети и общинските народни съвети приеха планове за подготовката за презимуването на животните. В него са набелязани и редица мероприятия по струпване на фуражите по ферми, според наличието и нуждите на животните за храна и постеля, набавяне на вар за нуждите на фермите през зимата, доставка на минерални добавки, медикаменти, биопрепарати, отоплителни материали и други. Взетите от рано мерки и тяхното изпълнение в набелязаните срокове гарантират добра подготовка за презимуване на животните.

Особено важно за правилното настаняване на животните и осигуряване на нормална гъстота е завършването и предаването в срок до 1 октомври на новостроящите се сгради. Такива са 2 краварника в ТКЗС Межден и Паисиево, 6 телчарника в ТКЗС Алфатар, Смилец, Средище, Ст. Караджа, Зафирово и Малък Преславец, 6 броя овчарници — 2 в ТКЗС Дулово и още по един в Чернолик, Алеково, Ситово и Главиница и 4 свинарници за угояване към свинефермата в Срацимир. За всички новосроящи се сгради са обезпечени необходимите строителни материали и документации. Строителството обаче не върви с необходимия темп. Не са започнати още овчарниците в ТКЗС Ситово, Алеково и Главиница, един от свинарниците в Срацимир. Крайно време е управителните съвети на кооперативните стопанства да вземат бързи мерки, като усилят строителните групи и завършат обектите в предвидените срокове за настаняване на животните.

Ръководствата на стопанствата трябва да придвижат своевременно завършването на животновъдните сгради, изостанали от миналата година, каквито има в ТКЗС Бабук, Иширково, Попина, Ситово, Чернолик и Тутракан. Предстои да се извърши и преустройство на някои сгради от един за друг вид животни така, че тежестта на усилията на ръководствата и строителите трябва да падне главно върху срочното завършване на строящите се сгради. В оборудването на последните особена роля се пада на механизаторите в животновъдството, които трябва да монтират своевременно изправна механизация за трудоемките процеси.

В много стопанства, като Бабук, Алфатар, Иширково и други е подета работата по текущия ремонт на сградите. От проверките обаче се оказа, че все още не са изградени навсякъде групи, които да го извършат. Особено лошо е положението в ТКЗС Тутракан и Старо село. Наложително е още сега да се подготвят сградите, в които ще се слагат тютюн, семена и пр. Същевременно да се вземат мерки, те да се освободят найкъсно до края на месец септември и се настанят животните за зимуване.

Липсата на достатъчно концентриран фураж налага през тази година да се обърне голямо внимание на обработката на грубите фуражи. Нито грам не трябва да се дава на животните в непреработен вид. Това налага да се обърне внимание и на подготовката на фуражните кухни, техният ремонт, оборудване и други. Не е започнал строежът на 9 фуражни кухни в различни стопанства на окръга, между които Ситово, Бабук, Попина, Голеш и други. Това трябва да става незабавно, за да може до началото на есента те да бъдат готови.

Подготовката на животните за зимата трябва да бъде съпроводена от ветеринарно-профилактичните им обработки. Те трябва да се извършат от ветеринарните органи през месеците септември и октомври.

Изпълнението на всички тези задачи е гаранция за образцовата подготовка за презимуването на животните, гаранция за снижение на тяхната смъртност и за максимално увеличение на продукцията през есенно-зимния период.

Няма съмнение, че в чест на 20-годишнината от социалистическата революция в нашата страна селскостопанските труженици от нашия окръг ще положат необходимите усилия и образцово ще подготвят презимуването на животните.

СВЕДЕНИЕ
за изпълнение на селскостопанските мероприятия до 23 VII. 1964 год.

ТКЗС	жътва на пшеница %	дълбока оран	тютюн низи
Айдемир	81	—	16
Калипетрово	93	14	26
Бабук	89	24	19
Алфатар	83	24	15
Алеково	100	22	13
Иширково	83	26	64
Смилец	100	17	21
Попина	94	18	43
Сребърна	98	18	23
Ситово	100	26	59
Срацимир	96	43	6
Кайнарджа	75	27	16
Голеш	82	13	4
Средище	66	12	12
Тутракан	100	2	27
Нова Черна	100	15	12
Старо село	100	14	30
Белица	88	19	52
Главиница	100	2	35
Ст. Караджа	100	14	40
Сокол	83	18	50
Зафирово	83	12	20
М. Преславец	100	28	24
Дулово	60	23	45
Межден	83	20	26
Окорш	73	14	47
Секулово	80	4	22
Добротица	100	17	32
Чернолик	74	19	39
Паисиево	92	16	46
В-ко ТКЗС	84	17	33
ДЗС Силис.	—	—	17
„ Н. Черна	100	0	20
„ Я. Забунов	96	18	15
„ Окорш	100	10	42
В-ко — ДЗС		13	22
В-ко за окр.	87	17	33

АЛЕКОВО

по пътя на възхода

ДВАДЕСЕТИЛЕТИЕТО — ПРАЗНИК В ЖИВОТА НА ХОРАТА

ЖИВОТЪТ на хората от Алековския съвет през миналото бе извор на неизчерпаема мъка. Те още помнят прашните, калните и непроходимите през зимата пътища. Селата бяха пусти, обрасли в бурени. Пътувайки из тях човек не можеше да открие улиците. От рано сутрин до късно вечер хората в непосилен труд обработваха чуждата земя...

Най-после дойде краят на вековните мъки. Алековските жители бяха едни от първите, които притиснаха в обятията си прославените съветски войни от Москва и Волгоград, от Ленинград и Кишинев.

И сега през юбилейната годишнина на Девети септември комунистите, сдружените земеделци и всички труженици от Алековския съвет, правейки равносметка ча своя живот, отправят своята гореща благодарност към Съветския съюз и неговата армия-освободителка, към нашата Партия, организаторка и вдъхновителка на нашите победи.

От деня на славното завоюване на свободата — Девети септември ни отделят две десетилетия. През тези свободни години, под развятото знаме на Партията, трудовите хора преобразиха селата и полята и ги превърнаха в цветущи градини. Промени се и обликът на Алеково. На мястото на широкия мегдан възвишаза снага двуетажна училищна сграда, събирайки в себе си всяка учебна година по 390 деца, а на мястото на буренясалите гробища е издигнат приветлив и слънчев здравен дом. Сега е в строеж нова читалищна сграда. От две години кооператорите получават вкусно приготвен хляб от нова, хубава фурна. Докато преди Девети септември нямаше построена нито една къща от тухли, то сега от всичко 834 къщи над 300 са тухлени.

Основаните читалища в селата на общината не разполагаха с нито една книга. Сега населението има възможност да получава от читалищните библиотеки най-различна литература, която възлиза на 8 730 тома. Тази литература се чете от 670 читатели. Киното бе някога само мечта за нашето население. До преди година през седмицата в село Алеково се прожектираше два пъти филм, а в съставните села веднъж. През тази година всяка вечер се прожектират филми в читалищните салони, които винаги са претъпкани от зрители.

В Алековския съвет всички села — Алеково, Бистра, Честименско и Кутловица са електрифицирани. Електрическата светлина грее във всеки дом и всяка улица. От 834 къщи в 571 има радиоапатати. През тази година се поставиха основите на водоснабдяването. Пътищата до всички съставни села са шосирани, а между селата Алеково и Честименско простира снага пет километров асфалтиран път. Алеково сега има редовна автобусна връзка със Силистра, Толбухин и Варна.

В числото на придобивките през времето на народната власт трябва да спомена участъковата болница. Нейният колектив вече редица години оказва конкретна медицинска помощ на населението. Размах придоби и образователното дело. Новопостроените училища са голяма радост за децата и учителите в селата Алеково, Честименско и Бистра. До преди 1944 година в четирите начални училища се учеха само 120 деца, а сега техният брой стигна 575 ученика. Създадени са и две прогимназии, в които са завършили 798 ученика.

Големите победи във всички области на икономиката доведоха до повишаване на жизненото и културно равнище на хората от този край. Както навред из страната, така и тук ярко изпъкват настъпилите промени в бита и културата на населението. От стария вид на селата не е останал и помен. Изчезнаха старите къщи със сламените покриви, конопената черга, дървеното легло. Други станаха и хората.

От всички станали събития през тези свободни двадесет години най-голямо значение за нашия край има Априлският пленум на ЦК на Партията. Това се вижда от промените, настъпили в Алековското кооперативно стопанство. През 1959 г на работоспособен кооператор се падаха по 269 лв, а през 1963 г —526 лв. Благодарение на правилната политика на Партията след Априлския пленум се отприщиха силите, енергията и инициативата на селскостопанските труженици.

Под ръководството на Партията трудовите хора от Алековското кооперативно стопанство крачат устремено в голямата битка за изпълнение решенията на Осмия конгрес на Партията. Те се готвят да посрещнат двадесетгодишнината на Девети септември с още по-хубави трудови дела във всички области на стопанския, политически и културен живот.

Петър КУРТЕВ
секретар на общинския партиен комитет

На изток, там където шосето от Силистра за Варна пресича границата между нашия и Толбухински окръг, е разположен районът на съвета с. Алеково. На север той граничи с района на съвета Средище, на запад с този на Алфатар и на юг с този на Межден. В състава на съвета влизат четири села: Алеково, Честименско, Кутловица и Бистра. Населението им възлиза на 3711.

Кооперативното стопанство притежава обработваема площ 38 000 дка. Основен отрасъл е полевъдството с подчертано зърнено-хлебно и зърнено-фуражно направление. Напоследък все по-голям дял в производствената дейност на стопанството заема тютюнът. От животновъдните отрасли се развиват главно говедовъдството и овцевъдството.

В ЗДРАВНИЯ ДОМ

ФОТОРЕПОРТАЖ

За двадесет години народна власт коренен прелом бе отбелязан и в областта на здравеопазването в Алековския район. До преди 9 септември 1944 година медицинската помощ беше на крайно ниско ниво. Често пъти жителите на селата от района бяха принудени да я търсят в по-близки и далечни градове.

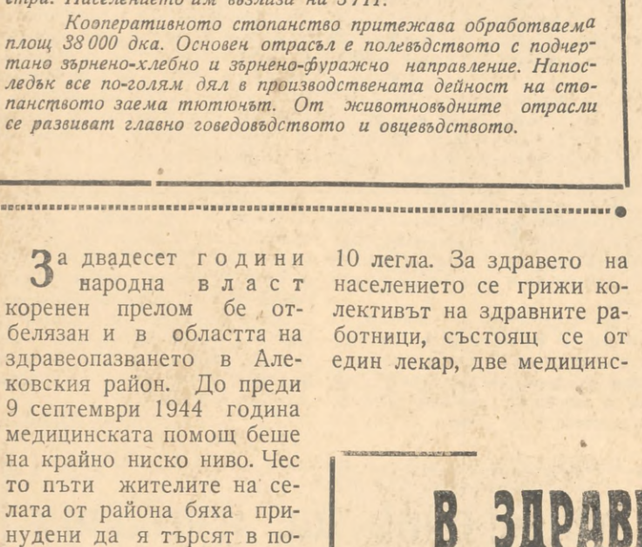
Сега в с. Алеково е изграден добре обзаведен здравен дом с амбулатория, родилно помещение с четири легла и болница с 10 легла. За здравето на населението се грижи колективът на здравните работници, състоящ се от един лекар, две медицински сестри, акушерка, дезинфектор, трима санитари и двама медицински фелдшери в съставните села.

От две години лекар в района е д-р Васил Г. Славов. Ежедневно той преглежда по 20 човека средно в амбулаторията на здравния дом. А под неговите грижи и под грижите на останалия медицински персонал в болницата са излекувани над 120 човека от началото на годината до сега.

От началото на годината до сега повече от 20 деца са родени в родилното помещение към здравния дом. За тях и за майките се грижи младата акушерка Виолета Вълчева.

Здравния дом разполага с добре обзаведена млечна кухня, в която другарката Васила Драгнева ежедневно приготвя храна за 18-20 деца. Едновременно с това тя приготовлява храна и за лекуващите се в болницата болни.

Емил ПРАХОВ

Д-р Васил Славов, заедно със сестра Стоянка Стоянова, която в продължение на пет години работи в село Алеково в момент на визитация.

Другарката Васила Драгнева на работа в детската млечна кухня.

Акушерката др. Вълчева в момент на работа в родилното помещение

В ИМЕТО НА ДЕЦАТА

Нерадостно детство е прекарал бай Юсуф Караниев от с. Честименско. Вкусил е той от горчивините на немотията. В деня на Свободата усмивка легнала и на лицето на Юсуф. От този ден насам от речника на селяните изчезнали думи „чирак“, „ратай“, „сиромах“ и останали само в историята за, да напомнят за робската участ на хората. За обикновените люде като бай Юсуф започнал нов живот. През 1956 година той намира своето място в кооператива в с. Честименско. И едва сега започва неговата истинска биография. Четири години работи той в животновъдството, а сега е всеки ден на полето заедно със своята другарка Адивя.

За съвсем кратко време те успяха да постигнат това, което им се струваше немислимо преди. Трета година вече бившият ратай има нова тухлена къща, в която „гърми“ новичък радиоапарат. Пружинени легла има в дома му и бюфет, и друга още мебел....

И още нещо има Юсуф— най-голямото му богатство— три дечица, които красят дома му. Юлми е вече седмокласник, Неджми и той напредва в учението, и Невзия разтвори тази година за пръв път красивия български буквар.

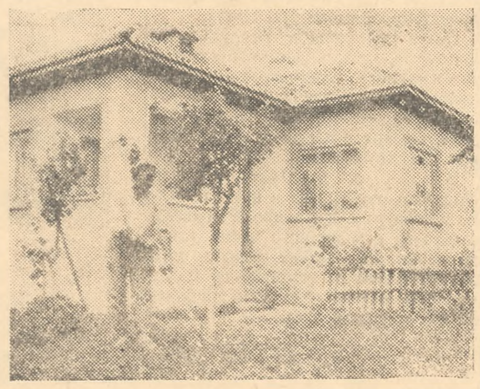
—Ние не сме постигнали още всичко, каквото желаем —казва Юсуф Караниев— много неща са ни необходими, но нали правим всичко в името на децата си—трудът не ми тежи. Аз съм ходил на училище само две вечери и най-голямото ми желание е децата ми да не останат като мен без образование. Искам аз да им отворя очите в живота...

Народната власт е направила и продължава да прави всичко възможно, за да не бъдат децата на народа лишени от плодовете на наука и прогреса. За тях и в с. Честименско има построено ново училище с VIII клас. Затова е приятно и на бащата да слуша на родителски срещи ласкавите отзиви на учителите, декламираните стихотворения по пионерски сборове и тържества. Как няма да е приятно, нали всичко се прави в името на децата, в името на целия щастлив живот.

Моно ЦВЕТАНОВ
Директор на основното у-ще Честименско

На снимката: Юсуф Караниев в градинката пред новата си къща.

Опитни птицевъдки са Величка Добрева и Величка Тодорова от село Кутловица. В продължение на няколко години отглеждат малките пилета на стопанството. От началото на годината до сега са отгледали две партиди пилета от 3 500 броя всяка и са допуснали смъртност само 7 на сто.

ПОБЕДА, РОДЕНА В ТРУДА

Това съвещание се проведе много отдавна, преди години. Малко хора си спомнят за него. Необичайно беше то. И шумни разговори имаше и не на шега спорове се водеха тогава. С право се вълнуваха членовете на управителния съвет— трябваше правилно да се реши ще има ли в кооператива образцово говедовъдство или не.

Тогава алековци разполагаха само с един обор, а за породен подбор на животните не можеше и да се говори. Та нали добитъкът беше донесен от стопаните по време на кооперираното.

До късно светука бледата светлинка в рамките на прозореца, а на заранта още в стопанския двор започнаха строителни работи. Изкопът растеше не с дни—с часове растеше за най-голяма радост на кооператорите. И докато превали месецът в единия ъгъл на двора извисиха снаги четири, а после и още един краварници. Що труд вложиха майсторите-строители през това време само те си знаят. И не се посрамиха. За чудо и приказ станаха помещенията-широки, светли и най-важното- топли през зимните виелици...

... Минаваха дните, търкулваха се и месеците-неусетно, тихо. Оборите бяха престанали да бъдат делнична тема в разговорите на стопаните. Сега трябваше да си кажат думата самите гледачи. Та нали имаха всичко вече: и многобройни животни от породите „Сиво искърско“, и „Червено садовско“, и прекрасни условия за работа. Пак се заредиха дни на неуморна творческа работа. На петте групи беше спуснат план—464 000 литра мляко за цялата 1963 година. Не беше лесно изпълнението му. И годината се случи с много лоши месеци - през зимата сняг и виелици, през лятото-непоносим зной. Дорде насмогнат с едната беда—студа, идваше следващата-горещините.

И пак в малките, бели и приветливи стаички на доячите се родиха инициативите, които обезпечиха високата продукция от животните. Жените, онези, които до преди година-две мълчаха свенливо по кооперативните събрания, сега говореха за работата си с болка, трепет и вълнения. Тонът им беше дързък, властен. „Не бива да се посрамваме“ „Щом са ни спуснали план— значи е реален, трябва да се изпълни“.

Така говореха жените. И реченатa дума в дела претвориха. За годината надоиха 469 406 литра мляко—с 4 406 литра повече от планувания количество.

Но не само тогава. И през първото шестмесечие на настоящата година успехите им не са за отминаване. При план 247 570 литра, те отчетоха 306 575 литра мляко. За работата на Иванка Георгиева, Димитър Гугов, Куна Крумова в целия кооператив говорят сега с възхищение. И не само това. От работата им сега се интересуват и останалите доячи. Все е по-хубаво да се научи нещо ново. А в работата си първенците на краве-фермата влагат не малко умение. И хигиенните условия спазват, и режима на хранене и гледане не пренебрегват. Затова успехът им е възхвала за положените грижи.

Радосав РУСЕВ

ЖИВОТ, НЕСПОКОЕН И ТРЕПЕТЕН

КОГАТО влезе в учителската стая и поздрави малко смутено, старите учители свиха учудено рамене. „Този пък какъв е“. Гостът беше високочко, слаболико момче, облечено в нескопосно ушита ученическа куртка. Подвижните му очи одипваха присъстващите и като спря погледа си на най-възрастния от всички с надеждата, че най-после е открил този, когото търси, то попита с тъп глас:

— Вие ли сте главният учител?

Беше отгатнал. Само защо му беше притрябвал на този момчурляк именно главният учител! Преподавателите оставиха писалките и нададоха любопитно слух. Не биваше да се изпуска тази сцена, която предвещаваше да бъде интересна.

Момчето в тясната окъсана куртка бръкна плахо във вътрешния си джоб и извади свитък хартии.

— На вас трябва да подам молбата и документите си нали!

— Какви документи?

— За вакантната длъжност за волнонаемен учител...

—Вие ли се кандидатирате?

— Аз — беше отговорът. — Току-що завърших частната българска гимназия в Силистра. Обичам учителската професия...

Някой от присъствуващите се изкиска със зле спотаен глас. „Ето ти още един даскал“.

Да знаеше как тупти сърцето на това момче, не би казъл тези парещи думи. Да знаеше с какви надежди и упования прекрачи прага на стаята с непоколебимото желание на всяка цена да уреди оставането си на работа. Пък и родителите му не бяха в завидно финансово състояние. Трябваше някак да се изкарва насъщния...

Вакантна длъжност в селото наистина имаше. Но щеше ли да се справи този млад човек с трудната работа. Старият учител все още не отговаряше. Мълчеше той, но чувствуваше, че някак много му се нрави твърдият поглед на момчето и тази малко неприсъща самоувереност, с която го гореше за професията на учителя.

— Какво пък, щом толкова желаеш, остани при нас на работа. Дано потръгне всичо добре.

И едва сега главният учител забеляха, че момчето прължаваше да стои право. Той го покани да се запознае с новите си колегите и да седне...

На другия ден децата възбудено разговаряха. „Знаете ли, имаме нов учител. Димитър Стоянов се казва. Пък да видите само колко е млад!“...

...Тогава беше наистина млад. Млад и неопитен. Липсваше му похват към преподавания материал, но за сметка на това пък намери трудния път към добродушните сърца на децата. Тях спечели изпървом той, после пък и трудната педагогика усвоява години наред. Сега Димитър Стоянов е най-възрастният учител в Алеково и изтъркулва последните години до получаването на пенсията си (както обича да се изразява той). Но не мислете, че 22-годишната му практика го е уморила. Той е все така деен и трудоспособен. Нали не напразно е спечелил уважението и почитта на колегите си.

Руси МИХАЙЛОВ

ZİYA

„SİLİSTRENSKA TRİBUNA“ gazetesinin türk ahalisine ait özel sayfası.

KOMSOMOLUN SIRALARINA DAHA FAZLA GENÇ CELBEDİLMELİDİR

Bu ayın 17-sinde DKMS sancak komitesi, bütün aktivistleriyle bir müşavere yaptı. Önce, BKP SK-nin teşkilât şubesi yönetmeni Hristofor Ivanof yoldaş, BKP MK-nin Mayıs plenumu hakkında konuştu. Sonra söz DKMS sancak komitesinin birinci sekreteri Yordan Tankofa verildi. O, aktivisleri DKMS MK-nin IV plenumunun kararlarıyle etraflıca tanıştırdı. Tankof yoldaş kendi konuşmasında, halihazırda komsomolun karşısında iki vazifenin hususiyle önemli olduğunu belirtti. Bunlardan birincisi Komsomolun emekçi gençler üzerindeki tesiri ve komsomolcuların sayısının artması, ikincisi ise Yurdumuzda kurtuluşumuzun 20-nci yıldönümünü lâyıkiyle karşılamaları.

Tankof yoldaş plenumun kararlarını izah ederken, yerli dellilere esaslanıyordu. Meselâ Komsomolun X kongresinden sonra, gençler 28 yaşına kadar Komsomolda aza olarak kalma hakkını kazandılar. Bu vaziyete göre sancağımızdaki komsomolcuların sayısı 1500-2000 gençle çoğalmalıydı. Ama bunun tam aksisi oldu. Sancak komitesi bu gerilemeyi önlemek için lâzım gelen tedbirleri aldı. Neticede, birinci üçaylığa nispeten, komsomolcuların sayısı hissedilir derecede arttı ve artmaktadır. Okorş, Aydemir, Sredişte ve daha bir çök köylerde komsomolcuların sayısı onlarca çoğaldı.

Lâkin bazı teşkilâtlarda bu fena durumun önü alınmadı. Meselâ yalnız Silistrada kuruculuk alanında 310 genç çalışıyor. Halbuki bunların üçte biri komsomol azasıdır. Bu hususta kuruculuk komitesi sekreteri Pavel Pavlof suçludur. Vaziyeti iyileştirmek için derhal lâzım gelen tedbirler alınmalıdır. Şunuda kaydetmek lâzımdır ki, gençlerin kuruculuk alanında elde ettikleri başarılar çok sevindiricidir. Bütün gençlik brigadaları ortalama olarak normalarını 125-130 la yerine getiriyorlar. Dimitır Netkofun boyacı brigadası ise aylık planını yüzde 168-le icra ediyor.

Ama gençler bir cemiyet hayatı yaşamıyorlar. Şimdiye kadar hiç bir komsomol toplantısı yapılmamış burada' Şehir komsomol komitesi de bu meseleye lâzım gelen önemi vermemiş. Bazı belediye komitelerinde de durum pek memnun edici değildir. Meselâ Dobaotitsa belediye komitesini ele alalım. Burada 80 genç halâ hazırlanıp komsomola kabul edilmemiş. Belediye komitesi ve onun sekreteri olan Ismail Muradof bu hususta hiç bir şey yapmamıştır. Çernolik, Zafirovo ve daha bir çok köyler de bu hususta methedilecek gibi değildirler.

Ayrı ayrı belediye komitesi sekretarları söz alarak kıymetli konuşmalar ve teklifler yaptılar. Müşavere, incelenen bütün meseleler hakkında konkre kararlar aldı.

Ahmet ÖMEROF
DKMS Sancak komitesi işçisi

„Yanko Zabunof“ DZS—sinde çalışan kıdemli kombayner Ömer Yusufof bu sene de orak zamanı büyük başarılara ulaştı.

ŞAFAK SÖKERKEN

Yaz mevsimi gibi güzel bir şey var mı? Gecesi de gündüzü de bir onun. Traktorlar, kurutma makineleri bütün gece harıldarlar. Onlardan başka tütün toplayıcı kooperatorların sesleri de karanlıktan karanlığa kadar işitilir. Gecesi, gündüzü şen mi, şendir Doburca ovası yazın.

Ortalık henüz aydınlanmamış, ama Çernoliğin tütün tarlalarının birinden gençlerin şen sesleri geliyor kulağımıza. Bu seslerin geldiği yere doğru ilerliyoruz. Tütün tarlasına yakın olan blokta derin sürüm yapan bir dizel fenerlerinin ışığı, yolu gösteriyor bize. Tütünlüğe yaklaştıkça gençlerin nazik sesleri, şakalaşmaları, türkü söylemeleri kulaklarımızı boğuyor adeta.

Emin Mehmedofun gençlik zvanosu çalışıyor burada. Birkaç gündür, daha karanlıkta geliyor komsomolcular tütün tarlasına. Her sabah şafak sökünceye kadar ilk sepetleri dolduruyor onlar. Halen toplamıya devam ediyorlardı. Aralarında hiç bir acemi yok. Hepsi büyük bir maharetlilikle çalışıyordu. En gençleri bile geçen seneki öncülerin tecrübesini öğrenmiş ve artık ustalarını geçmişler. Zvenobaşı bile kimin öncü olduğunu söyliyemiyor. „Hepsi birincidir“ diyor.

Güneş yükselip, çiğ kalktıktan sonra, yaprakları kırmak işi güçleşti. İri yapraklar nazik ellere tutkal gibi yapışmağa başladı. Ama norma çoktan dolmuştu. İnsan başına 30 diziden aşağı değildi. Tütünle dolu arabalar köyün yolunu tuttular. Gençler yaptıkları işten bu gün de memnundular. İki emek günü tutarında yaprak toplamışlardır. Ama şimdi onları dizmek de lâzımdı. Köy kenarındaki bir sayvant altına oturup, tütün yapraklarını inci gibi birer birer dizmeğe başladılar. „Damlaya damlaya göl olur derler“ ya, işte bu atalar sözünün dizicilere nekadar da şumulü var.

Bir baktıktan sonra, incecik yapraklar hiç dizi doldurur mu? Bu iğneylen kuyu kazmaya benzer bir iş, diye düşünüyor insan. Ama diziler hiç anlamadan doluyor. Birer ikişer, gittikçe çoğalıyor onlar.

Komsomolcular akşama kadar 1000 tütün dizisi yaptılar. Bir kaç gün içinde ise 6000 den fazla dizi yapmışlar. Zvenonun umum tütün planı ise 16,000 dizidir. „Biz bu planı iki misli yerine getireçeğiz“ diyor gençler. Geçen sene dekar başına plâna göre 80 kg almaları lâzımken, onlar 190 kg tütün elde etmişler. Neticede, zveno sene sonunda 400 levayla mükâfatlandırılmış. Bunun için de Eminin zvenosu bu senenin başından beri „Komunist emeği zvenosu“ ünvanını kâzanmak için çalışıyor. Gençler bu arzularına ulaşabilmeleri için gece gündüz çalışmaya karar vermişler.

Gençlik zvenosu kurtuluşumuzun 20-nci yıldönümü şerefine kendilerini utandırmıyacaklar. Hiç şüphesiz ki, daha iyi başarılara ulaşacaklar ve bu arzu ettikleri unvanı gururla taşıyacaklar.

Ziya ISMAYILOF

Silistra destanı

(devamı)

Silistra dendi mi, aklıma bir güz gelir
—Üzümlerin ballandığı, yanakların allandığı—
Süngüler parıldar karşı yakada
Işıkları sularda kırıla kırıla.
Üzun yeleli yağız atlar kişner
Rüzgâr misali atlar, ana caddede-
Üçüncü Ukrayna ordusundan arslan erler
Dizilirler
Gözümün önüne birer birer.
Marşal Tolbuhini düşünürüm şahane bakışlarıyle.
Siyah bir perdeyi ikiye böler
Şimşek misali yalın kılıçlar.
Allı pullu bir duvak açılır
Güneş yüzlü bir gelin kamaştırır
Kızıl kaftanıyle uçkun gözleri
Adı: H ü r r i y e t !..

Anam, bir bugün, bir bayram havasına girer
Baştan başa Memleket!

Bir beşik sallanır
Döne döne bir oğlan büyür atlas kundağında.
Yanakları tumbul tumbul
Bakışları maviş maviş
İsmi: B a r ı ş !..

En güzel seslerle en güzel ninnileri söyler dadılar
—İçli içli ninniler, yaşamak kadar manalı—
Döne döne büyür maviş oğlan sırma beşik içinde
Elinde bir zeytin dalı ! . .

Beni artık yalnız bıraksanız da olur
Teşekkür ederim aziz hatıralarım.
Görünen köy kılavuz istemez demişler
Hikâyemin özesi sizsiz de kalmaz yarım

* * *

Yıllar . . . Yıllar . . .
Ah gözüne kurban olduğum yıllar;
Yollar . . . Yollar . . .
Ah kilometre taşlarını dahi sevdiğim
Yürüdükçe uzayan, yürüdükçe bitmeyen yollar.
Yürünmesi borç kılınan bu yollar ki, yıllar yılı
Çok sevdiğim Silistra
Seni bendem beni senden ayırdılar ! . .

Merhaba Silistra
Hallaşalım, uzat elini beri.
Merhaba Tunamızın
Nazlı, ufak dilberi! . .

Lâtif ALİYEF

YILDIZLARIN ALTINDA

Uzakta, çok uzaktaydı bu yıldızlar. Fakat Fatme evin kiremitliğine binse, eliyle tutacak zannediyordu onları.

— Yıldızlara mı bakıyorsunuz? diye sordu Nevzat.

— Bak, nekadar da büyük görünüyorlar, diyerek gülümsedi Fatme.

Onlar her gece yıldızların altında yürüyorlar. Her vakıt lokanta kapandıktan sonra Nevzat Fatmayı almıya geliyor. O zaman yıdızların parlaklığı en fazla. Konuşa konuşa yürüyorlardı.

—Biraz önce lokantanın yönetmeniyle konuştuk, dedi Nevzat. Senin işinden çok memnun. En iyi garsonlardan biri olduğunu söylüyor.

— Beni utandırıyorsun, canım. Benden daha çalışkanlar da var. . . Sen, sen yönetmenimizin söylediklerine seviniyor musun?

Nevzat cevap vermedi. Yalnız onun elini sıktı.

* * *

Bir sene önce evlenmişlerdi. Vodnolu Nevzat, Çerkovnalı mavi gözlü Fatmeyi beğenmişti. Onu ilk defa sahnede görmüştü Nevzat. Heveskârlar grupu „Kâzim ve Cemile“ piyesini veriyorlardı. Fatme cemilenin rolünü oynuyordu. Hem de çok iyi oynuyordu, hakiki bir artist gibi.

Evlendikten sonra, Dulovoda yaşamağa karar verdiler. Nevzat zaten burada çalışıyordu.

— Ben de burada çalışmağa arzu ediyorum, dedi bir defa Fatme kocasına. Partinin şehir komitesi sekreter muaviniyle görüştü bu meseleyi. Rusedeki satıcılık kursuna gitmesini teklif ettiler ona. Razı oldu. Fakat kaynatası Şefket, Fatmeye „Bir yere gitmiyeceksin, otur evde, sana göre iş değil o“ diye bağırıp duruyordu.

Bütün bu konuşmalar Fatmeye çok ağır geldi. Fazla üzülüyordu. Tam bu sırada Nevzat yardıma koştu. „Fatme git, ben müsade ediyorum“ dedi. Gitti.

Rusedeki „içtimai yemekhane“ kurslarında iki buçuk ay okuduktan sora, yine Dulovoya dönüp „Dobruca“ lokantasına garson tayin edildi.

Garsonculuğun ilk günleri çok ağır geliyordu ona. Dört masanın hizmetini bile yetiştiremiyordu. Fakat arkadaşları genç garsona yardım etmeyi unutmadılar. Fatme kısa bir zamanda mesleğine alıştı. Şimdi 15 masaya hizmet ediyor. Onun yaptığı işten herkes memnun. Müşterilerin sipariş ettikleri yemekleri derhal getiriyor. Onun nezaketli ve kültürlü davranmasına herkes imreniyor.

. . . Onlar kol kola tutunmuş yürüyorlardı. Sokaklarda hiç kimseler yoktu. Biraz sonra ilk horoz öttü. Nevzat bir gün önceki işi hakkında konuşuyordu, o ise dikkatla sesliyordu kocasını. Sonra da söze katıldı. Evlerini nasıl döşiyecekleri hakkında konuştular.

— Bir çamaşır makinesi alalım, dedi Nevzat.

— Ama bir de çocuk arabacığı lâzım, dedi mavi gözlü kadın. Artık evlerinin önüne gelmişlerdi.

—Şimdiye kadar hiç bir defa yıldızların bukadar parlak olduklarını görmemiştim, dedi Nevzat.

—Ben de öyle, dedi Fatma

Tam bu sırada, açık semadaki yıldızlar titrek şuarıyle bu bahtiyar gençleri adeta okşuyordu.

Tsvetan YORDANOF

Biliyormusunuz ki?...

Rusyalı Feodır Vasilofun karısı, tarihte şimdiye kadar en çok çocuk doğuran kadındır. Meşhur kadın, 27 defa hamile kalıp, 69 çocuk doğurmuştur. Bu kadın 16 defa ikiz, yedi defa üçer, dört defa ise dörder çocuk doğurmuştur.

* * *

Birleşik Amerika Devletinin Luiziana bölgesinde yaşayan zenci Dolores Pilar, dünyada en yüksek boylu kadındır. Onun boyunun yüksekliği 2,49 metredir.

TÛTÛNLER YANIYOR, ACELE TEDBİR ALINIZ

Bu yıl yazlıkların iyi gelişmesinde sırasiyle düşen yağmurların yardımı büyüktür. Lâkin bazı yerlerde çetin soğuklar ve tabiat afetleri de oldu. Bu afetlerden kaybolunanı elde edebilmek için, bazı kooperatif işletmelerinde çeşit çarelere baş vuruldu.

Meselâ Glavinitsa, Belitsa, Zafirovo gibi kooperatif işletmeleri tütün ekimi sahalarını iki defa arttırdılar. Zamanında dikilen tütünlerden Preslavtsi, M. Preslavets ve diğer işlatmelerde kooperatorlar olgunlaşan yaprakları sırasiyle toluyorlar.

Lâkin, Glavinitsa brigadasında vaziyet böyle değildir. Bu tempolarla tütün toplamıya devam edilirse plânın yerine getirilmemesi tehlikesi bile var. Şimdiye kadar 290 dekar tütünün yalnız, 130 dekarından ilk el yaprakları toplanmış, geri kalan 170 dekarına ise hiç dokunulmamıştır. Bazı tütün tarlalarında dördüncü yaprakları yanmaya başlayanlar bile vardır. Bu halin böyle oluşuna bölge agronomu Ivan Tsvetkof „tütünler hastalandı, ilâçlandı“ diye özür gösteriyor. Fakat neden ilâçlanmazdan önce toplanmadılar? Şüphesiz işin iyi teşkilâtsızlığından ve kulak asmamazlıktan ileri geliyor.

Keza 120 dekar tütünün yaprakları yanmakta olan Kolarovo brigadasında da vaziyet fenadır.

İş böyle olunca TKZS idare saveti tütünlerin zamanında toplanmasına lâzım gelen tedbiri almasından başkası kalmaz.

Hüsmen ALİYEF-agranom

Baştino kooperatorları bu yıl koyunlardan çuvallar dolusu yapağı aldılar.

Halkın saadeti uğrunda

Paisievo bölgesinde Niyaziyi tanımıyan yoktur. Önce Belediye Komsomol komitesinde, daha sonra ise Parti komitesinde çalışırken, kendisini öyle sevdirmiştir ki, kooperatorlar bütün sevinç ve kederlerini hiç çekinmeden Niyaziyle paylaşıyorlardı. Sabık teşkilât işçisi de elinden geleni hiç esirgemiyordu. Ümitli bir önder gibi inkişaf ediyordu. Bunu sezenler, Niyaziyi, onun karakter ve hususiyetlerine daha uygun olan bir mesleğe celbetmek istediler. Halkın daha sakin bir hava içersinde işleyip yaşayabilmesi için, MVR-de çalışması teklif edildi bu gence. Oldukça mesuliyetli ve icrası güç olan bir işti bu. Verilen itimat çok büyüktü. Niyazi düşündü, taşındı ve razı oldu. Böylelikle bundan 4 ay önce, leytenant Niyazi Paisievo ve Okorş rayonlarında bölge sorumlusu gibi çalışmağa başladı.

* * *

6 mayıs günüydü. Çobanların en şerefli bayramı. Hava sakin. Hertarafta bir ilkbahar havası hüküm sürüyordu. Paisievo köyünü Boile bağlıyan yolun etrafı yemyeşildi. Niyazi ağır adımlarla Boile doğru çekilmişti. Köye yetişince bütün bölgenin çobanlarını orada toplanmış buldu, Yeyip içiyor ve eyleniyorlardı. Hemen Niyaziyi de aralarına aldılar. Genç leytenant çobanların arasında kendisini okadar iyi hisseti ki, günün nezaman geçtiğini hiç anlamamıştı bile. Bir arada kalkarak:

—Arkadaşlar, tatlı muhabbete doyum olmaz. Bana müsade. Daha gidecek yerlerim var, deyip Doletsin yoluna tuttu. Doletse yetiştikten sonra ilk işi horemağa girmek oldu. Burada 18 yaşlarında bir genç görüyor. Yabancı olduğunu anlıyor. Uyanık leytenant şüphelendiği gencin her hareketini izlemeğe başlıyor. Çok geçmeden 18 yaşlarındaki bu genç 5-6 kutu cıgara ve bir kaç kutu da kiorit aldıktan sonra sokağa çıkıyor. Niyazi onun peşini bırakmıyor.

—Hey, komsomolcu, dur biraz, diye haykırıyor.

Yabancı, aldırış etmemek istiyor, fakat durmak mecburiyetinde kalıyor. Niyazi şüphelendiği genci soru yağmuruna tutuyor. Salim adındaki gencin bütün yalanlarını açıklamağa muvaffak oluyor- Meğer bu genç Vokilli değil de Silistralı imiş. Silistrada çaldığı sonuncu velosipedi buraya satmağa gelmiş. Daha sonra, Salim Mehmedofun 8 kişilik bir hırsız gurupunun üyesi olduğu anlaşılıyor. Onların Aydemirden bir çift beygir, başka bir çok yerlerden ise para çaldıkları açıklanıyor. Sekizi de Silistranın Tuna boyu mahallelerinin birinde bir odada yaşıyorlarmış. Tutrakan, Varna ve Ruse şehirlerinde de hırsızlık yapmışlar Niyazi grupanın bir cuma günü muayyen bir yerde buluşma kararları olduğunu anlayınca, hemen sancağa haber ediyor ve böylelikle hepside tutuluyor. Ümitli bir MVR işçisi olan Niyazi, bundan bir kaç zaman önce TKZS-den 5 çuval çimento çalan iki kişiyi, tavuk çalan çingeneleri ve bir çok falcı kimseleri tutmuş. Bu işleri yaparken, ona diğer kooperatorlar da çok yardım ediyor. Zira Niyazinin bütün gördüğü işler kooperatorların mallarına göz atan külhanbeylere karşı bir settir.

A. NAYİMOF

Kalugerenenin yeni mektep avlusunda mini mini çocuklar kendilerini nekadar hoş hissediyorlar. Onlar, muallimeleri Mübeccel Salimovanın kaygıları sayesinde gürbüşçe yetişiyorlar.

ТАКА СЕ КАЛЯВА „СТОМАНАТА“

5 часа сутринта. Остро и мобилизиращо изсвирва лагерната тръба. Тя призовава средношколците — бригадири от Втора политехническа гимназия за труд. От ранна сутрин те тръгват по кооперативните блокове на село Голеш, за да помагат в събирането на народния хляб. Слънцето е огнено и немилостиво. От ясно синьото небе се сипе огън и жар. Пот се стича от челата. Крехките юношески тела се огъват под тежестта на 14-килограмовите щайги, пълни с кайсии, опъват се мускулите, пращят ставите, но духът е висок.

„Трябва да се задържи знамето, другари — подвиква командирът на третата чета, която най-често задържа знамето и смущава изоставащите.

Работният ден е приключил. Колко сладък изглежда фасулът след като си се потрудил, а сладкият следобеден сън възвръща силите за веселите вечерни часове. Докъсно през нощта ехтят песните на крановските и голешките комсомолци, на веселите сценки и хумористични в чест на първенците бригади и звена. Между селската и градска младеж се ражда оная мила дружба, която дълго ще топли сърцата.

Не са само цифрите и процентите са най-ценното богатство, което се ражда тук в непосредствения допир със суровите условия на живот, във връзката с трудовите хора. В тази двадесетдневна трудова школа се калява и физиката, и духа. Формират се онези черти на характера, онази високо съзнателност, която младежите не могат получи дори и от най-хубавата книга.

Могат ли комсомолците да забравят веселите вечери и младежките забави, лагерния огън, знамето и всички онези скъпи спомени на колективния младежки живот.

Ще се забравят неудобствата и средношколците — бригадири ще напуснат село Голеш с чувство на законна гордост и скрито задоволство, че и те са участвували в големия народен трудов поход.

Димка РАДЕВА

СВЕЖО ПОПЪЛНЕНИЕ В МЕДИЦИНСКОТО ОБСЛУЖВАНЕ

Неотдавна в салона на Окръжния народен съвет беше организирано тържество за раздаване на дипломите на първия випуск медицински сестри от Медицинското училище в Силистра. На тържеството присъствуваха и другарите: Али Рафиев, член на ЦКнаБКП и първи секретар на ОК на БКП, Велю Максимов, председател на ОНС, Мико Николов, секретар на ГК на БКП, д-р Бичев, секретар на ОНС, лекари от Окръжната болница, много граждани и близки на курсистките.

Доклад за резултатите от учебно-възпитателната работа изнесе директорът на училището д-р Тонева. Новозавършилите сестри бяха поздравени от секретаря на ОНС д-р Бичев, от представители на Медицинското училище в гр. Толбухин, от председателя на профкомитета при Окръжна болница д-р Маринов и др. На приветствието отговориха курсистките Такухи Кеворк и Надежда Бонева. При раздаване на дипломите бяха връчени награди на отличничките. На тържеството училищното знаме беше предадено на бъдещите второкурснички.

П. ИВАНОВА

26 ЮЛИ — ДЕН НА ВОЕННО-МОРСКИЯ ФЛОТ НА СССР

НАДЕЖДЕН ЩИТ НА СЪВЕТСКАТА ДЪРЖАВА

ВИЦЕ-АДМИРАЛ ИВАН ЕЛИСЕЕВ

На 26 юли съветските хора ще отбележат за 25-ти път Деня на военно-морския флот. На този тържествен ден военните моряци ще рапортуват на съветската родина, на народа за усвояването на нови кораби и на нова техника, за повишаване на своята подготовка и бойна готовност; съветският народ ще изрази своето дълбоко уважение към многобройните поколения руски моряци, отличили се с преданост към отечеството, с любов към морето, с умение и храброст, ще почете паметта на моряците, паднали в боевете за свободата и независимостта на своята родина.

През цялата история на революционното движение в Русия военните моряци активно участвуваха в борбата против царското самодържавие. Един от най-ярките примери е въстанието на броненосеца „Потемкин“. „Броненосецът „Потемкин“ — писа В. И. Ленин — остава непобедената територия на революцията“.

Съветските моряци мъжествено се сражаваха за свободата и независимостта на своята родина през годините на Великата отечествена война. В първия неин период главна задача на всички флоти беше непосредствено да съдействуват и да оказват всестранна помощ на сухопътните войски. Военно-морският флот на всички морета сигурно прикри морските флангове на своите сухопътни войски. Противникът нито веднъж не можа да нанесе удар по техния фланг или тил.

В борбата за парализиране на вражеските морски съобщителни линии основна роля изиграха съветските моряци от подводниците, летците и личният състав на торпедните катери. Цялата флота в резултат на напрегнати бойни действия потопи 1307 транспортни съдове на противника с обща водоизместимост над 3 милиона тона и 1245 бойни кораби, катери и спомагателни съдове.

За проявени през годините на Великата отечествена война мъжество и героизъм бяха наградени с ордени и медали над 350 000 матроси, старшини, офицери и адмирали; на 513 моряци бе присвоено званието Герой на Съветския съюз; 78 кораби и части получиха почетното наименование гвардейски, а 213 са наградени с бойни ордени.

Военно-морският флот даде значителен принос за разгрома на немско-фашистките въоръжени сили и за разстройване на военната икономика на врага.

След Великата отечествена война Военно-морският флот се развиваше като изваждаше от състава си остарелите кораби, самолети и брегови съоръжения и ги заменяше с нови. Военно-морският флот, както и всички видове съветски въоръжени сили, коренно се измени. Създадени бяха качествено нови кораби и самолети, ново оръжие. Главна ударна сила на флотата станаха атомните подводни лодки и самолетите-ракетоносци. По-нататъшно развитие получиха надводните бойни кораби, част от които са въоръжени с ракетно оръжие. Корабите са снабдени с нови радиотехнически средства за наблюдение и свръзка с електронни и сметачно-решаващи уреди и със средства на автоматиката и механизацията.

На 22 конгрес на КПСС Н. С. Хрушчов каза: „Успешно се извършва строителството на съветски подводен флот. Нашите противници строят подводен флот, въоръжен с балистични ракети. Ние въоръжаваме своя флот със балистични ракети. Към това ни задължава обстановката. Нашите противници от военните блокове се готвят да стрелят от подводни лодки срещу територията както на нашата страна така и на социалистическите страни. Ние се готвим да им отговорим, стреляйки както по надземни, така и по подводни цели“.

Внедряването на нова техника придаде съвършено нови качества на съветския флот, коренно отличаващи се от онези, които той имаше през миналата война. Извънредно много се увеличи огневата мощ на флотата и нейните маневрени възможности. Днес съветският флот е способен да води успешни бойни действия против кораби-самолетоносачи и ракетоносачи и съединения, да унищожава ракетни подводни лодки, да нанася удари по надземни обекти, успешно да се бори за морските съобщителни линии. По такъв начин нашият флот се превърна в сериозна сила, способна да води активни бойни действия против силен морски противник в обширните пространства на моретата и океаните на големи разстояния от своите бази.

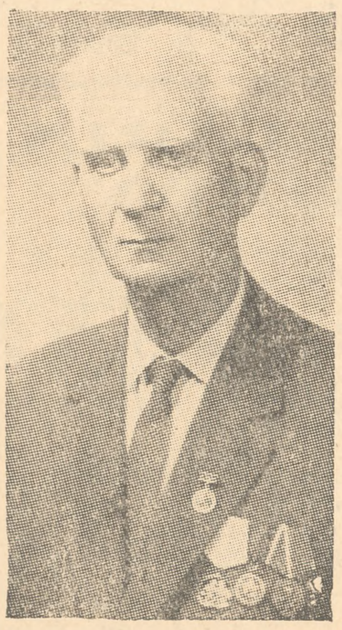
Преминаването на Военно-морската флота към нова техника, към ново оръжие и електронно съоръжение в голяма степен увеличи значението на военно-техническите знания за личния състав. Сега моряците и старшините са специалисти, които добре познават радиоелектронната техника, атомните енергетични инсталации, сметачно-решаващите уреди, автоматиката и другите постижения на техниката.

С нарастване ролята на военно-техническите фактори във войната не само не се намаляват, но още повече се увеличават изискванията към физическите и духовните качества на бойците. Без съзнателен, инициативен моряк и старшина е невъзможен успехът на съвременните бойни действия в морето.

Надежно защитявайки интересите на родината и на всички социалистически държави. Съветският военно-морски флот едновременно е добра школа за политическо и културно възпитание, за подготовка на смели, физически закалени, трудолюбиви строители на комунизма.

Възпитаната в духа на великите идеи на марксизма-ленинизма съветски военни моряци винаги са готови да се вдигнат за защита на завоеванията на своя народ и на народите на другите социалистически страни.

ГОДИНИ НА ВСЕОТДАЕН ТРУД

Един висок белокос мъж изпълва с плътния си глас всеки ден сградата на народното образцово читалище „Доростол“. Той ту е разгорещен събеседник в някоя групичка от читалищни деятели, ту загрижен и внимателен съветник за хористите. Навсякъде като че ли е необходим неговият плътен глас. И затова твърде често в коридора на читалището или в салоните му се дочува обръщението:

— Бай Господине...

Ту тук, ту там е необходим бай Господин Иванов. На всички е необходим старият читалищен деятел. Всеки ден, през всички часове на деня. И с енергичността на млад човек бай Господин се притичва навсякъде, като че е забравил своите седемдесет години, които човек не може да открие нито в бодрата му походка, нито в изострените черти на лицето му, нито в светлите му очи. Седемдесет години са изминали от живота на бай Господин, а той като че ли живее онази младост, с която е напуснал родното си село Алфатар, за да даде простор на погледа си да види и опознае широкия свят...

Едно десетгодишно момче потегли от Алфатар през късното лято на 1906 година по прашния път към Силистра. Само с една торбичка на рамо и с един жаден за знания поглед. Прогимназията в Силистра трябва да разкрие пред него нови светове. Малкият Господин е ученик. Но само една година. Защото няма кой да го издържа. Старият му баща е разорен. Той повече не е терзия — продава за дългове и малкото си дюкянче.

От този миг нататък нуждата ще препречва всеки път на Господин. Но в трудностите, които се редуват една след друга, се закалява неговата воля, за да стане по-твърда и по-непреклонна.

Училището — това е най-близката мечта на Господин. И той трябва да намери сили в себе си, за да завърши. Първата година е приключила. А сетне? Сетне през лятото — прислужник в хана. Есента го заварва със спестени пари — и втората година е осигурена. Прогимназията е завършена с много труд и лишения.

А после идват размирни години. Господин е ту комисионерски чиновник, ту ученик в Силистра, Русе и Свищов. Така — докато завърши през 1915 година гимназия. Войната пресушава стремежите му за просветна дейност. След двете години във военното училище синът на алфатарския терзия прекосява бойните полета на Беломорието и Добруджа. Не, военният живот не е за Господин Иванов. Погромът от войната отваря още по-широко неговия поглед. Той не бива да бъде в никакъв случай офицер. И без съжаление напуска казармата, отказвайки се от офицерската си кариера.

Господин Иванов отново е в Русе. Отново комисионерски чиновник. А това са бурни години за Русе, през които чрез избори трудовият народ извоюва своята комуна. След това Варна, отново Силистра. Читалище „Доростол“ разкрива пред Господин поле за широка дейност.

Работата в читалището увлича Господин и на нея той отдава всичките си сили. Трябва да се построи нова читалищна сграда, трябва да се събере библиотечният фонд — почти навред, където може, помага Господин Иванов. Оживява хор „Седянка“ през тези години, за да стане отсега нататък негова грижа и тревога.

След Девети септември за Господин Иванов пак няма покой. Той все така е на своя пост в читалището, където заработва още по-всеотдайно, но все така скромно и безшумно. Всеки неразрешен читалищен проблем е една дълбока тревога за него. Като член на читалищното ръководство той помага ту за по-скорошното завършване на читалищната сграда, ту за организиране на кръжоците и лекториите. А колко много е направил за читалищния хор бай Господин. За неговото подновяване и оживяване той никога не е жалил сили.

Така ден след ден, вече дълги години, неуморно напряга сили бай Господин за уреждане на какви ли не още въпроси. Своята седемдесетгодишнина той посреща при голямата признателност на млади и стари от Силистра. Те му благодарят за неговата обществена работа, за неговата неуморна работа.

Светослав ИВАНОВ

ОБЯВА

ДЗЗ „ДИМИТЪР БЛАГОЕВ“ — РУСЕ съобщава на своите кампанийни работници, че записването за предстоящата кампания ще се извърши ЗА СИЛИСТРЕНСКИ ОКРЪГ НА 4 И 5 АВГУСТ Т. Г.

Кандидатите да носят ЛИЧЕН ПАСПОРТ, ТРУДОВА КНИЖКА, ВОЕННО-ОТЧЕТНА КНИЖКА И БЕЛЕЖКА ОТ ТКЗС, че са освободени, в която да е посочено, че ще работят в Захарен завод—Русе.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

ПО ПЪТЯ КЪМ СВОБОДАТА

БОЯТ НА ВРЪХ КУКАВИЦА

генерал-майор БОЯН МИХНЕВ
бивш командир на войнишкия партизански батальон

(Продължение от 86 брой.)

За да бъде обходен противникът, на двамата командири от дясно и ляво, които трябваше да се движат незабелязано през гората, им бяха необходими по петнадесет минути.

Сверихме часовниците — след 15 минути, точно в 17 часа — атака. При случай на нужда, ако противниковите наблюдатели ни открият, щях да заповядвам—три червени ракетни изстрела и тогава, независимо кой до къде е стигнал—трябва да атакува.

При командирското разузнаване и даване бойна задача, бойците почиваха зад нас, прикрити в гъстата гора. След даване на бойната задача, заедно с комисаря Стойчо Гичев и двама югославски офицери от народоосвободителното движение, отидохме при бойците и им казах само няколко думи:

—Другари, в името на Партията и за отмъщение за нашия скъп другар Кирил МАДЖАРОВ, тия окървавени бандити трябва да бъдат унищожени! Напред, другари! До сега нямаме загубени боеве. Убеден съм че и сега ще победим врага!

Потеглихме всички за изпълнение на дадената заповед. Аз отидох заедно с югославяните и свръзките ми, състоящи се от шест човека при наблюдателния командирски пункт, а 30-тех човека за резерв останаха на закрито зад наблюдателния пункт.

След 5 минути нашият разузнавателен патрул доведе при мене един войник от състава на противника. Той е пасял конете и заспал. Така беше изплашен, че цял трепереше от страх. Набързо го разпитах, но нищо не може да ми обясни. Повтаряше изплашено все едно и също:

—Аз, аз, аз не съм убивал! Те другите... пустнете ме!

И двете чети, както на десния, така и на левия фланг не можаха да достигнат до определеното място. Трябваше да атакуваме в 17 часа врага, но уви! Противниковият наблюдател забелязал движението ни и откри картечен огън по наблюдателния пункт, където се намирах.

В 17 часа без пет минути заповядах на свръзката да даде 3 червени ракетни изстрела, с които атаката започна.

Местността от гората до траншеите беше удобна за настъпление. Не беше равнина, а нагънато открито и бито място.

Първата чета, с командири МИНЧО ШОПОВ и СТОЙЧО ГИЧЕВ, незабелязано с пълзене се привлече до първите траншеи на около 20 метра и откри залпов огън с всичкото си картечно и автоматично оръжие, с което привлече вниманието на противника. Войниците на Апостолов наскачаха по долно бельо и бягаха по опорните места, но вече беше късно. Нашата първа чета беше вече в първия траншей. Завърза се бой между двата траншея. Противникът се настани във втория траншей и води упорита борба за овладяване на първия. Стрелбата по посока на щаба ни и наблюдателното място спря.

Втора чета с командир ЕФТИМ МАНОВ, използувайки удобната местност и прикритието на храстите на манастирчето, от североизток се приближи до къщите на селището в тил на противника и с мощно „Ура!“ го атакува. На южната страна, срещу първа чета, противникът се разколеба и изпадна в паника. Аз настъпвах от запад с резерва. На противника оставаше само един изход— на изток, към България.

Първа чета излезе и по ходовете завладя втория траншей започна ръкопашен бой. Противникът даде гръб и напустна позициите си, като хвърляше раници, пушки, обхванат от паника бягаше по бели дрехи. За 35 минути овладяхме целия укрепителен пункт. С голям устрем ние очистихме противника на връх Кукавица.

Жертви от наша страна нямаше. Само един другар бе ранен в дясната ръка — другарят Ангел Митев от село Долно Главанак, Харманлийско. Този юнак беше в моя резев. Като че ли и сега ми е пред очите. Как без страх налетяваше върху противника. Той беше картечар с лека картечница и се движеше в близост до мене. С картечен огън сподавяше противника при моето движение. Няколко пъти му правих бележка с прибежки да настъпва, но той вървеше прав, а картечницата му сееше смърт сред врага. Противникът остави на полесражението богата военна плячка — 3 тежки противосамолетни картечници, — италианско производство, 8 тежки картечници „Максим“, много пушки, много боеприпаси в складовете, хранителни продукти — брашно, захар, сол, мармелад, сирене, кашкавал, 3 ездитни коня и мулета.

При бягството на противника ние обърнахме техните тежки картечници по отстъпващите. Противникът даде много ранени и убити, а кръвопиецът — царският подполковник Апостолов избяга гол и бос.

След прочистването на опорния, добре укрепен пункт, изпратих куриери — 3-ма души до другаря Щерю Атанасов (Виктор), за да се придвижи останалата част от батальона на връх Кукавица.

Моите партизани ми донесоха шинела на избягалия подполковник и ми го пададоха с думите:

„На, другарю командир! Вземете го! На Вас прилича да го носите!

Аз го захвърлих и казах:

— Не искам царски шинел!

А другарят Щерю Атанасов ме изгледа кротко:

— Вземи я, Бояне! Дрехата не е виновата.

И аз я взех и я облякох.

След този бой при нас дойде синът на подполковник Апостолов, Коста Апостолов, който беше откраднал автомата на баща си и стана наш партизанин.

Всичкото трофейно оръжие предадохме на новосформирания югославски отряд.

Този добре организиран и проведен бой повдигна духа на нашите партизани и населението от този край. Свободните от наряд партизани отвориха складовете и щедро раздаваха на населението от продуктите.

Заповядах им, всеки партизанин да вземе толкова продукти, колкото може да носи, а останалото раздадохме на местното население. Боеприпаси взехме повече отколкото е необходимо.

В щаба на фашисткото поделение намерихме много заповеди на министъра на войната, в които пишеше да се оказва съдействие във всяко отношение на германците, изтеглящи се от Беломорието. Във всички заповеди се подчертаваше, че „бандите“ (т. е. партизаните и българските „дезертьори“, а в същност — истинските патриоти) да бъдат безпощадно избивани по късата процедура.

Слънцето залезе, но ние не мислехме за противника. Застягахме се за път. Пред нас беше долината на Морава. Предстоеше да прегазим реката и преминем на другата страна в посока на Черна трава, Добро поле.

Тръгнахме. Както винаги отговорните другари Щерю Атанасов, Винаров, Гилин, Димо Дичев (Стамен), Илия Денев и други яздеха на коне. Батальонът потегли в боен ред, спускайки се по стръмнината.

Минахме река Морава при пълен боен ред без много шум. Противникът не ни подуши. От нищо не бяхме обезпокоени.

Изкачихме се на билото. Пред нас се разстла в лунна светлина равна поляна—истинско самодивско хорище. Спряхме за отдих. Партизаните се разсъблякоха на смени, изцеждаха мокрите си дрехи и партенки, сушеха ги и изгриваха бойните си припаси и оръжие. Нова проверка. Командирите докладваха, че всички са налице, готови за поход. Отново поехме напред, направо към Черна Морава.

Звездите редееха. Нощта си отиваше. Пред колоната се движеха челна охрана и разузнавателен патрул, ала не заради това бяхме спокойни. Движехме се отново в свободна партизанска територия. По тия места действуваха югославските народоосвободителни партизански части на Бърко и фашистите много-много не смееха да шарят из този район.

Развиделя. И колкото по-светло ставаше около нас, толкова по-светло ставаше и в душите ни. Съвсем близко бяхме до Родината! Скоро, може би утре, щяхме да се срещнем с българските партизани Славчо и Денчо, които трябваше да ни чакат на Добро поле.

Гъстата букова гора, през която вървяхме, о р е д я. Наближихме Черна морава. В това село беше легендарният Бърко, един от прославените командири отличил се в боевете с окупатора и с б р а д а т и т е бандити на Дража Михайлович

Аз не се срещнах с Бърко поради това, че трябваше да бъда непрекъснато на командното си място при батальона. Отидоха при него другарите Щерю Атанасов, Димо Дичев (Стамен), Димитър Гилин и други от нашия щаб. С другарите югославяни, които ни придружаваха, се сбогувахме.

Другарят Щерю Атанасов, със съгласието на Бърко, ми изпрати един партизански офицер, за да съгласуваме взаимодействието си с Бърковите партизани. Той беше от 22 народоосвободителна партизанска дивизия „Стратие Аризанов Пръчко от село Черна трава. Започнахме подготовката за ново нападение.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 88 (796) | Вторник, 28 юли 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПРЕД ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА

ВСЕКИ ТРУДОВ КОЛЕКТИВ С ПРЕИЗПЪЛНЕНИ ПЛАНОВЕ!

РЕДИ СЕ БРАЗДА СЛЕД БРАЗДА

Щом завършиха сеитбата на вторите култури, механизаторите от двете полевъдно-тракторни бригади в с. Искра започнаха дълбоката оран.

Неуморни са в своята работа трактористите Георги Енчев, Георги Николов и Садък Рашидов. Тяхната оран е винаги висококачествена. Плуговете им редят бразда след бразда на дълбочина 33-35 см.

В землището на двете полевъдно-тракторни бригади вече са изорани над 1 000 декара площ.

Механизаторите полагат сега големи усилия, за да завършат дълбоката оран на определените им площи до края на месец август.

Атанас ЖЕЛЕВ

26 ЮЛИ — ПРАЗНИК НА РЕВОЛЮЦИЯТА В КУБА

11 години от щурмуването на Монкада

На 26 юли 1953 година 165 смелчаци начело с 26 годишния Фидел Кастро щурмуваха казармата Монкада де Куба, в покрайнините на град Сантяго де Куба. Целта им бе да завладеят арсенала на казармата, за да снабдят народните маси с оръжие, да дадат сигнал за започване на откритата въоръжена борба против омразния проимпериалистически режим. Младите герои не успяха да завземат казармата, повечето загинаха, но запалиха революционния огън у народа. Когато след три години първите борци за свобода, начело с Фидел Кастро Рус се прехвърлиха в прославената планина Сиера Маестра, народът вече беше готов за революцията и скоро планините се изпълниха с партизани.

В борбата укрепна единството на работниците и селяните, на студентите и честните интелектуалци. Именно това единство закалено в борбата срещу тиранията осигури победата на 1 януари 1959 година, като разбиха най-силната крепост на Батиста.

11 години след героичния щурм—победата на кубинския народ се оказва най-крупното поражение на североамериканския империализъм в Латинска Америка. С цената на много жертви кубинският народ извоюва правото си да изгражда новия живот на своята свободна Родина.

Най-плодородните земи бяха в ръцете на алчния американски монопол. Половината от обработваемата земя в Куба беше притежание на 1 на сто от населението. Броят на безработните надвишаваше 600 000 души. Половин милион селяни буквално гладуваха.

Сега Куба е първата страна в западното полукълбо, където земята владеят тези, които я обработват, фабриките, банките и всички богатства на родината са собственост на народа, поел съдбините в собствените си ръце, устремил се към светлото социалистическо бъдеще.

Днес в Куба няма вече неграмотни. Бившата казарма Монкада—символ на мракобесието преди революцията—днес е превърната в училищно градче и носи името „26 юли". Творческите сили на народа превърнаха полуколониална и полуфеодална Куба в аграрно-индустриална страна с голямо бъдеще.

Правителството на САЩ опитва всичко: лъжи и клевети, престъпни саботажи и диверсионни действия, подготовка на наемнически войски, чудовищна блокада, противопоставяне на нормите на международното право, непрекъснати провокации от заграбената в САЩ територия на Куба—базата Гуантанама. На това насилие кубинският народ отговаря с още по-голяма сплотеност и труд. В борбата той има решителната подкрепа на социалистическите страни и преди всичко на Съветския съюз. Намеренията на САЩ да ликвидират социалистическа Куба се натъкват на съпротивата и на редица латиноамерикански правителства.

По случай 11-годишнината от празника на революцията в Куба, българските трудещи се най-сърдечно поздравяват кубинския народ и му пожелават нови още по-големи успехи и победи в по-нататъшното развитие на социалистическата революция.

ЗЕЛЕНИЯТ ЦВЯТ НА ЗЛАТОТО

★ В ЗАФИРОВО УСИЛЕНО СИЛАЖИРАТ
★ ПЪРВИТЕ ТРИСТА ТОНА СИЛАЖИРАНА ЦАРАВИЦА ★ *ВМЕСТО 7800—9000 ТОНА*

Силажирането в Зафирово започна.

— Тази година има да силажираме 7 800 тона силаж — разказва председателят на кооперативното стопанство Михаил Величков — Вече сме силажирали 200 тона люцерна. Ще приготвим и 500 тона силаж от техническа метла. Тя се оказа похранителна от царевицата (особено за говедата), с по-голямо витаминно съдържание... Що се отнася до основната силажна култура — царевицата — от нея има да силажираме 7 100 тона... Първите триста тона вече са приготвени...

Първите триста тона... Значи — още 6 800! Но и те ще бъдат приготвени, защото зафировските механизатори и кооператори са трудолюбиви и упорити. И използват всяка минута. Двата силажокомбайна работят непрекъснато — единият в „Кавака", другият горе, на „Карамустафа". А шестте камиона пренасят зелената маса до траншеите. Засега се пълни само една траншея — 800 тона побира.

Тук работят само трима души Христо Пейчев и Кольо Стоянов с мощния ДТ-54 и Къньо Колев с КД-то. Тракторът на Христо и Кольо е приспособен с булдозерна вила, с помощта на която се разпръсква зелената маса. А Кънью само тъпче. Обикаля от единия край на траншеята до другия и тъпче.

— Някои казват, че работата ми била еднообразна — споделя той. — Ами, еднообразна... Хубава си е тя, моята работа... Приятно ти става да чувствуваш как тракторът постепено се издига на повърхността...

Расте зелената маса. Скоро ще напълни траншеята. Ще посипят тогава един пълтен слой мокра слама, ще я стъпчат с тракторите и траншеята ще е готова. Но за сега тя и наполовината не се е напълнила. А камионите идват един след друг— „Прагата" на Григор Иванов, „Зила" на Велико Неделчев, „Стара" на Ганчо Ганев...

Ето го Ганчовия „Стар". Приближава към траншеята. За днес този му е шести курс. По 3 тона и 800 кг на курс — това прави близо двайсет и три тона. А до вечерта Ганчо ще извърши още шест курса. Значи — четиридесет и шест тона за целия ден. Добре е!

„Старът" влиза в траншеята ДТ-то на Христо Пейчев и Кольо Стоянов опъва волокуша и близо четиритонната маса се свлича. Само за някакви си две минути. „Старът" отново поема пътя към „Кавака", а тракторът започва да разпръсква купчината.

— Насам, насам давай — ръкомаха отговорничката Атанаска Петрова.

ДТ-то вече е разпръснало зелената маса и започва да тъпче. Но отсреща се задава Великовият „Зил". И отново свличане с волокуша, отново разпръскване на купчината... Само че Атанаска не казва нищо. Обяснява нещо на товарачите. А тракторите буботят и нищо не се чува какво им обяснява.

Кънью пък, с неговото КД все обикаля. От единия до другия край на траншея. Обикаля... Зелената маса трябва хубаво да се стъпче.

— Онези от „Карамустафата" нещо се бавят — безпокои се Атанаска — Камионът на Григор трябваше да дойде преди двайсет минути, а още го няма.

След малко Григор пристига и обяснява — комбайнът се бил нещо повредил. В първия момент нито комбайнерът Георги Лалев, нито трактористът Васил Василев могли да открият повредата. Но пристигнал бригадирът Стефан Минев заедно с бригадният механик Недялко Рачев. И Недялко оправил повредата. Сега комбайнът жънел като хала.

— Като добрите хали — каза приближилият Петър Върбанов, секретар на Общинският комитет на Комсомола — Като добрите, защото лошите само разпиляват царевицата, а Георги Лалев и Васил Василев никога не разпиляват...

Те — Георги и Васил — са от първа тракторно-полевъдна бригада. Другият комбайнер — Кольо Колев и Иван Колев с „Беларуса" са от втора тракторно-полевъдна бригада. Те прибират царевицата в „Кавака". И четирмата работят ударно. Знаят, че от тях най-много зависи навременното силажиране на царевицата. И от Христо Пейчев, Кольо Стоянов и Кънью Колев зависи. И от шофьорите. От всички зависи.

— Миналата година малко позакъсняхме със силажирането, но тази година започваме навреме. И до 15 август ще свършим. Непременно ще свършим до тогава! — убедително говори секретарят на Общинският партиен комитет в Зафирово — Кирчо Кирчев. А председателят на стопанството Величков допълва:

— А колкото за плана, решили сме да го преизпълним. Седем хиляди и осемстотин тона съвсем не са малко, но ние ще му ударим едно девет хиляди, пък и повече. Злато е той — силажа... Зелено злато!

Цветан ЙОРДАНОВ

Изорани са над 1350 дка

Механизаторите от ТКЗС — Сребърна, без да се бавят веднага започват да извършват дълбока оран на площите, освободени от пшеницата. Досега те са изорали над 1 350 дка земя на дълбочина 35 см.

Неуморни са в работата механизаторите Иван Бораков и Петко Шобславев. Те с трактор ДТ-54 изораят на една смяна по 60 дка.

Марин СЕРТЕВ

Първите 5 889 кг ранно грозде е изпратено за чужбина

Далеч е още времето за онази приятна шетня, която настъпва винаги при гроздобер. Сега чепките грозде, увиснали обилно по леторастите събират жадно слънчевите лъчи и ги превръщат в сладък нектар. Далеч е още гроздоберът, но за кооператорите от лозарските бригади в ТКЗС—Айдемир той дойде и зарадва с щедростта си мало и голямо.

От два дни от сутрин до вечер се носи веселата гълчава на кооператорите в местността „Перница", където са разположени 506 дка лоза. Плъзнали из тях кооператорите сръчно и внимателно слагат в щайгите ароматното и сладко грозде от сорта „Перла". Берат, а гроздето сякаш не свършва. Само за един ден бригадата на Мирон Гаврилов набра 3009 кг ранно грозде за износ, а бригадата на Симеон Александров—2 880 кг. Каруцарите Кръстин Русев и Андрей Димов, макар да проявяват пъргавост в работата, едва смогват да изнесат набраното грозде от лозята до специално направения навес, където на обед след почивката, лозарите с голяма вещина го сортират.

Много умелост в брането и сортирането на гроздето проявяват кооператорките Денка Нейкова, Здравка Йорданова, Елена Михалева, Елена Илиева, Калина Неделчева, Здравка Йорданова. В надпреварата с тях са комсомолките Руска Кръстева, Васа Егорова, Анка Иванова, Елена Иванова, на които човек може само с радост да гледа на похватната им работа.

...До късно вечерта под навеса се чуват песните, смехът и шегите на кооператорите, чуват се дотогава, докато шофьорите Иван Костадинов и Димитър Боев потеглят към Русе с пълни камиони ранно грозде.

Малира ПЕТРОВА

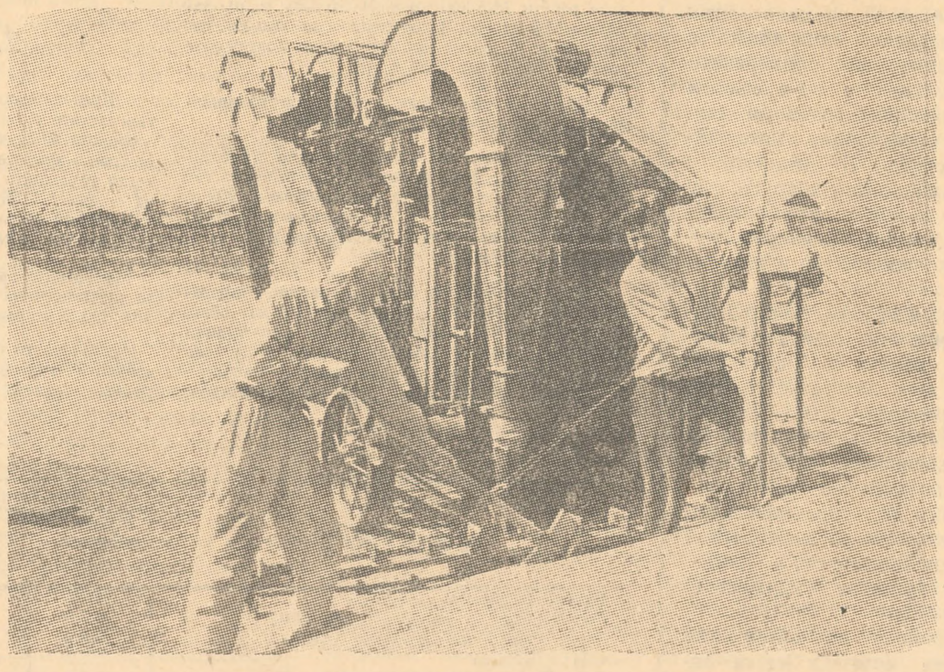
Над 70 тона домати за износ

Богата е тазгодишната реколта от домати в кооперативното стопанство — Средище. И добивите са високи — средно по 2 300—2 500 кг от декар.

От две седмици вече кооператорите от Средище и съставните села Господиново и Посев берат домати. Известна част отива за преработване и за вътрешния пазар, а останалите — за износ. Сръчни и работливи са кооператорките, които нареждат доматите в щайгите, но най-сръчни са Иванка Василева, Здравка Неделчева, Гина Златева, Вълкана Стоянова и Гинка Каранедялкова.

Досега са манипулирани над 70 тона домати за износ.

Георги ПЕЙЧЕВ

Усилен труд кипи по зърноплощадките в целия окръг. Кооператорите бързат час по-скоро да почистят зърното и предадат договорираните количества на държавата.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

НА ДЪЛБОКА ОРАН

В последните няколко години кооператорите от с. Посев получават най-високи добиви от пролетните култури в Средищкото стопанство. Една от важните причини за това е, че наред с висококачественото извършване на останалите агротехнически мероприятия, голямо внимание отделят на дълбоката оран. В землището на Посев тя се извършва винаги рано и съобразно агротехническите изисквания.

И сега, докато в някои бригади на стопанството дълбоката оран е в самото начало, то в бригадата на село Посев тя отдавна започна. Участъковият агроном Иван Бабов така организира работата, че веднага след пожънването на всеки блок сламата от него биваше извличана на края и той се освобождаваше за навлизане на машините.

Понеже трудовото напрежение е много голямо механизаторите на тежките машини Кръстьо Кирев, Иван Василев, Петър Желев и Куман Добрев решиха да орат за сега само нощем, а денем да вършат други срочни работи. Благодарение на упорития им труд, на доброто поддържане на машините нормите в дълбоката оран се изпълняват двойно. Вместо по 35 дка на смяна, те изораят по 70 дка. От започването на оранта до сега са изорани над 1 000 дка. Остават още 2 500 дка, които механизаторите са обещали да изорат до средата на месец август.

Георги КИТАЕВ

В ЧЕСТ НА СЛАВНАТА ГОДИШНИНА — С ИЗПЪЛНЕН ГОДИШЕН ПЛАН

Упорит и трудолюбив е колективът на кравефермата в с. Дичево. Неговата цел е да получи колкото се може повече мляко, да изпълни с чест дадените обещания. Шестмесечния план беше изпълнен още в началото на м. май. Това стана благодарение на добрите грижи, които гледачите и доячите положиха за добитъка. Голяма заслуга за предсрочното изпълнение на шестмесечния план имат гледачите Сюлейман Ахмедов и Ахмед Давудов както и доячът Карани Хасанов. Но най-важния дял се пада на двамата братя-комсомолци Ахмед и Мехмед Бошнакови. И двамата са доячи, и двамата са еднакво упорити и съзнателни. При план за първото шестмесечие 7 750 литра Ахмед получи 11 150, а брат му — при план 8 300, получи 11 830. В чест на 20-годишнината от Деветосептемврийската революция в България Ахмед и Мехмед Бошнакови са решили да изпълнят годишните си планове. И ще ги изпълнят. Защото те са такива — думи на вятъра не хвърлят...

Бехчет ХАДЖИЕВ

Непрекъснат е трудовият кипеж

Управителният съвет на ТКЗС — Малък Преславец награди звеновода Иван Христов от с. Долно Ряхово с екскурзия до Съветския съюз за голямото му усърдие в работата през миналата година. Неговото звено през 1963 година отчете 43 000 низи доброкачествен тютюн. Сега то се стреми да набере и предаде на „Тютюнева промишленост" 100000 низи.

Веднага след като замина Иван за Великата страна, начело на звеното застана неговата другарка Петрана, която също така умело ръководи кооператорите в решаването на селскостопанските задачи. Още в два часа след полунощ всеки ден стопаните излизат на работа в тютюневите блокове и берат тютюневите листа, докато слънцето започне да препича. След това звеното до вечерта ниже грижливо набраните тютюневи листа.

Особено голямо старание в работата проявява деветогодишното момче Исмед Сабриев. На ден той приготвя по 30 низи тютюн. Със сръчността на опитен майстор работи комсомолецът Али Алиев, който ежедневно предава по 60-70 низи тютюн. Упорито се труди и София Мехмедова, а и всички от звеното се стремят да предадат на държавата повече и по-висококачествен тютюн, за да постъпят в кооперативната каса повече доходи.

Петър МИХАЙЛОВ

Прибрани са над 116 тона люцерна

Наред с жътвата на пшеница, кооператорите от село Йордапово усилено прибират втория откос на люцерната. Те добре знаят, че с навременното прибиране и стопанисване на люцерната ще се осигури добра храна за животните през зимните месеци.

Досега кооператорите са прибрали над 116 тона люцерна.

Николинка ВЪЛЕВА

Съобщение

на Окръжен отдел „Статистика" гр. Силистра за резултатите от изпълнението на държавния план за развитието на народното стопанство през I-то шестмесечие на 1964 година в Силистренски окръг

Първото шестмесечие на 1964 година бе период на трудови победи на колективите на предприятията от различните отрасли на окръга в осъществяване на историческите решения на Осмия конгрес на БКП.

Изпълнението на плана по отделни отрасли се характеризира със следните данни:

I. ПРОМИШЛЕНОСТ

Планът за общата промишлена продукция на промишлеността за първото шестмесечие на 1964 година е изпълнен успешно. При план 23 484 000 лева, трудовите колективи произведоха 24 812 000 лева, с което осигуриха надпланова продукция за 1 328 000 лева, или отразено в процент изпълнението възлиза на 105.7 на сто. Най-високи постижения имат предприятията на държавната промишленост на централно подчинение 107.3 следвани от предприятията на местната промишленост — 103.8 на сто и кооперативната — 101.1 на сто. Колективите на промишлените предприятия преизпълниха и обещанията с 3.9 на сто.

В сравнението с първото шестмесечие на 1963 година обемът на промишлената продукция нарастна през първото шестмесечие на тази година на 116.7 на сто.

Изпълнението на плана по предприятия е както следва:

ПРЕДПРИЯТИЯ	Изпълн. на плана за I шестм. в проценти	Изпълн. на плана за обещанията в проценти	Изпълн. на плана за I шестм. на 1964 г. към изпълн. за I шестм. на 1963 г. в проценти
1. Промкомб. „Камъшит"	105.4	104.1	135.8
2. Промкомб. „Електрометал"	96.7	96.0	97.5
3. Промкомб. „Текстил"	103.8	103.1	122.2
4. Промкомб. гр. Тутракан	105.3	104.0	107.9
5. Промкомб. гр. Дулово	109.3	111.6	114.6
Местна промишленост:	103.8	103.1	117.2
1. ДМЗ „Стомана"	107.1	101.6	106.1
2. РП за орг. техника	170.0	170.0	—
3. Горско с-во — Силистра	115.5	113.4	98.2
4. Горско с-во — Тутракан	107.4	104.7	102.9
5. Горско с-во — Дулово	118.2	116.9	76.5
6. ДИП „Липа"	105.3	104.2	179.2
7. Текстилни влакна — Тутракан	111.3	103.8	71.2
8. ДИП „Добруджа"	100.0	99.7	142.4
9. Керамична ф-ка	97.0	95.8	111.1
10. Строит. пром. предприятие	102.1	99.1	142.6
11. Р Т С — Силистра	102.3	100.0	78.4
12. Р Т С — Тутракан	101.9	100.0	108.9
13. Р Т С — Дулово	109.0	107.4	118.7
14. Консервена ф-ка	137.6	132.6	118.3
15. ДИП „Дунав"	101.8	100.6	117.5
16. Държ. месокомбинат	106.4	105.8	113.2
17. ДСП „Млекопреработване"	108.1	106.0	123.8
18. ДПЗХ „1 май"	101.6	101.0	114.9
19. ДПП „Винпром"	116.6	115.9	293.4
Държ. промишленост на центр. подчинение:	107.3	105.2	119.0
1. ТПК „Дунав"	101.2	99.2	100.9
2. ТПК „Метал"	105.4	102.4	127.4
3. ТПК „9 септември"	100.4	99.6	120.9
4. ТПК „Инвалид"	101.3	100.9	103.2
5. ТПК „Съединение"	103.8	101.6	106.7
6. ТПК „Нов живот"	92.6	92.6	100.0
7. ТПК „Домостроител"	101.0	99.1	116.5
Кооперативна промишленост:	101.1	99.4	106.0
Общо за окръга:	105.7	103.9	116.7

(Продължава на 2-ра стр.)

Пред пленума на Окръжния комитет на БКП

по някои идеологически въпроси

КОНКРЕТНА И ДЕЙСТВЕНА ПОЛИТИЧЕСКА РАБОТА

Майският пленум на ЦК на БКП, наред с организационните слабости разкри и някои съществени недостатъци в съдържанието и формите на политическата работа и посочи пътищата за тяхното преодоляване.

В светлината на взетите решения от пленума, на специално свое заседание, общинският партиен комитет в с. Мерден разгледа състоянието на политическата работа, извършена от първичните партийни организации от района и взе конкретни решения за разнообразяване на нейните форми и съдържание.

В това отношение първа наша грижа беше да конкретизираме и насочваме политическата работа към изпълнението на стопанските задачи. Комитета оцени, че за да бъде действена и целенасочена политическата работа, тя трябва да се извършва от най-отговорните и подготвени другари. Ето защо в агитационно-разяснителната работа бяха включени всички специалисти и отговорни ръководители от района. Сега те по-често са сред кооператорите, разясняват задачите на място, своевременно отстраняват допуснатите слабости. Така например при разреждането на царевицата в комитета се получи сигнал, че кооператорите от с. Колобър не спазват дадените указания, извършват некачествена работа. В това село ние изпратихме главния агроном на стопанството Димитър Иванов, който заедно с главния бригадир Сали Самиев, партийния секретар Неджми Ешрефов, бригадира Низамедин Ахмедов, разясниха на кооператорите важността на това мероприятие и допуснатите слабости бяха своевременно отстранени. В село Върбино тютюнът беше масово нападнат от болестта „Див огън". Наред с текущите стопански задачи в тая бригада се наложи да се организира борба с тая опасна болест. А затова трябваше да се мобилизират силите на всички работоспособни кооператори от селото. В разяснителната работа сред кооператорите се включиха главният бригадир и член на общинския партиен комитет др. Стоянка Събева, партийният секретар др. Неделчо Иванов и др. отговорни другари. В резултат на това следващите дни работната ръка в бригадата се увеличи с 40-50 човека и тютюнът беше спасен.

Твърде интересни мероприятия по разнообразяване формите и съдържанието на политическата работа се извършва в бригадите и звената, които се борят за званието „бригада за комунистически труд". В района 3 тракторни бригади, 2 звена в полевъдството и една кравеферма се борят за това високо звание. Наред със срочното и качествено изпълнение на стопанските задачи тук се провеждат редица други интересни мероприятия. Организират се колективни посещения на филми и театри, обсъждане на книги, честуване на рожденни дни и др. В кравефермата от с. Цар Асен, която се бори за званието „за комунистически труд", наред с другите мероприятия изградихме и школа за професионална квалификация. Тук ветеринарният лекар др. Димитър Пенев ежемесечно изнася пред доячите беседи по най-важните проблеми на ветеринарното дело и зоотехниката. В резултат на проведените мероприятия същата ферма изпълни шестмесечния си план 152 на сто и сега в чест на Двадесетгодишнината от социалистическата революция у нас доячите се борят да изпълнят и годишния си план.

Действена форма на съревнование тази година при нас е и борбата за спечелване Паспорта на трудовата слава и Юбилейната значка.

В това движение са включени общо над 260 души. Много от кооператорите вече рапортуваха за изпълнение на производствените си задачи. Така например доячът Кунчо Господинов от кравефермата в с. Цар Асен при план за първото шестмесечие 15 000 литра мляко надои 24 000 литра, Колю Тонев от същата ферма вместо 15 000 литра надои 23 000 литра, трактористът Христо Радев при годишен план 6 000 декара мека оран за 6 месеца изпълни 5 300 декара и др.

Широко приложение намира при нас и изучаването и внедряването на челния опит. В това отношение, особено в животновъдството, постигнатите резултати са радващи.

Така например овчарите Димитър Станчев и Димитър Ганчев от Цар Асен, Заид Билялов и Осман Кязимов от Чуковец, след като изпълниха годишния си план за млеконадоя още на 1 юни, в продължение на 2 дни предадоха своя опит на останалите овчари от Мерден, Таслаково, Върбино и Колобър. В резултат на това следващите дни дневния млеконадой от овцете се увеличи 100-150 литра.

Хубава форма за морално поощрение на животновъдите се оказаха и проведените по инициатива на общинския партиен комитет вечери на юбиляра. На тези вечери на ония животновъди, които са работили във фермите на стопанството над 8 години се раздават награди, изнасят се концерти в тяхна чест.

Направеното от нас по изпълнение решенията на Майския пленум на ЦК на БКП по разнообразяване формите и съдържанието на политическата работа ние считаме само като начало в нашата работа. В това отношение и при нас има още много нерешени въпроси, които партийният комитет и първичната партийна организация от района постепенно ще решат.

Тодорка ГРОЗДЕВА
секр. на общ. к-тет на БКП в с. Мерден

ПО-ЗАДЪЛБОЧЕНО И КОНКРЕТНО РЪКОВОДСТВО НА ПОЛИТИЧЕСКАТА РАБОТА

Общинският партиен комитет в с. Айдемир, ръководен от др. Дянка Велева, е провел в началото на годината задълбочено обсъждане на плановете и обещанията. Широко е организирал той и разясняването сред кооператорите на Възванието на ЦК на БКП във връзка с Двадесетгодишнината на социалистическата революция в България. В отговор на това са поети социалистически задължения за изпълнение на производствения план по бригади и ферми. Добре е организирано социалистическото съревнование и използуването на материалните стимули в материалното производство. Всичко това е хубаво. Но в дейността си общинският партиен комитет и бюрата на първичните партийни организации допускат много слабости относно качеството, задълбочеността, конкретността на политическата работа, разгледани от Майския пленум на ЦК на БКП. Не са организирани семинари, курсове и срещи с агитаторите за повишаване на тяхната квалификация, методически конференции за обмяна на положителния опит, подценени са провежданите с тях инструктажи по най-важните задачи. Партийната организация при полевъдството, с партиен секретар др. Неделчо Трифонов, провежда инструктаж с агитаторите едва напоследък за прибирането на реколтата от есенниците и износа на дометите. Отговорните другари от общинския партиен комитет и управителния съвет на ТКЗС рядко са излизали с беседи пред кооператорите по международното положение и разногласията ни с ръководството на ККП. Почти не са говорили те и по радиоуредбата по интересуващи населението въпроси.

Много сериозно е подценено в Айдемир и Ламбриново и движението за комунистически труд. Сега в района на комитета няма нито един колектив, който да се бори за това високопатриотично звание. Този въпрос е обсъждан от комунистите, но е останал само на книга. А в Айдемирското кооперативно стопанство има трудолюбиви и инициативни кооператори и ръководители, които биха могли да окажат помощ на партийния комитет и той на тях в разяснителната работа. Така например колективът на механизаторите в бригадата в Айдемир е имал голямо желание да се включи в движението за комунистически труд. Имало е и известно уточняване с техническото ръководство по точките, които трябва да залегнат в условията. Но протакането на датата и времето за провеждането му и неговото непровеждане въобще погубва у механизаторите вярата. Правилно би било да се включат в това движение и колективите на свинефермата с бригадир Нейко Станчев, кравефермата с бригадир и партиен секретар при животновъдството Драган Георгиев, лозарската бригада с бригадир Мирон Гаврилов и други, завоювали високи успехи през 1963 година. Бедата идва оттам, че и другарката Дянка Велева още не е убедена, че в ТКЗС — Айдемир съществуват прекрасни условия за разгръщането на движението за комунистически труд, макар че през 1963 година кооперативното стопанство бе окръжен първенец.

Така стои въпросът и с движението за Паспорта на трудовата слава и юбилейната значка. До Радио-София още не е изпратен нито един рапорт за това, че овцефермата в с. Айдемир е преизпълнила шестмесечният си план, а наскоро и птицефермата ще изпълни годишния си план за яйцата. А нелоши са успехите и на доячите от кравефермата, на телчарите и механизаторите, на които трябва да се окаже помощ да попълнят и изпратят рапорти за включването им в това общонародно съревнование.

В застой е и Ловешкото движение. Откакто през пролетта нашироко е изучен опита на първенците, повече нищо не е направено в това отношение. Едва напоследък е проведена една среща с първенците по сортирането на доматите, което е съвсем незначителна проява за партийна организация като Айдемирската. В Айдемир и Ламбриново има и други първенци, на които опитът трябва да бъде организиран, изучен и приложен в практиката.

Досега за качественото изпълнение не селскостопанските задачи са раздадени: 1820 лева за разреждането на царевицата, 1 081 лева — за цвеклото и 1 048 лева — за слънчогледа. Но и тук начина, по който е ставало отчитането на съревнованието и връчването на знамената — само от бригадира, е изместило нужната тържественост.

В района на общинския партиен комитет не са използувани и такива форми на морално стимулиране, като издаването на мълнии, тревоги, листовки, изпращането на поздравителни телеграми и други.

Недостатъците в дейността на общинския партиен комитет и бюрата на първичните партийни организации под ръководството на политическата работа показват, че те още не са оценили големите изисквания на пленума от 14 и 15 май по издигане авангардната роля на комунистите. За равнището на политическата работа не трябва да се съди само по изпълнението на стопанските задачи, а и по това как общинският партиен комитет организира и използува различните форми на политическата агитация за изпълнението на същите. А за това не може да се каже нещо особено за общинския партиен комитет в с. Айдемир. Ето защо, за отстраняването на формализма и шаблона в политическата работа общинският партиен комитет трябва по-задълбочено и конкретно да се намеси в преодоляването на допуснатите слабости.

Колю ВЪРБЕВ
инструктор в Окръжния комитет на Партията

СЪВЕТНИЦИТЕ В ТЯСНА ВРЪЗКА СЪС СВОИТЕ ИЗБИРАТЕЛИ

Постановлението на Централния комитет на БКП и Министерския съвет за по-нататъшно развитие на социалистическата демокрация и подобряване работата на народните съвети наред с издигане ролята на съветите, облече в големи права и съветниците. Сега те имат право да обсъждат и решават със своите избиратели някои дребни въпроси от местно значение, да разширят още повече връзките си с тях.

Съветниците от района на общинският народен съвет в с. Чернолик навреме бяха запознати с новото постановление и някои от тях преминаха към практическото изпълнение на поставените в него задачи. Така например съветникът Халим Абтуллов от с. Чернолик сега по-редовно провежда своите срещи с избирателите, внимателно проучва въпросите, които ги вълнуват и настоява пред съвета за тяхното разрешаване. През тази година по негово настояване в този избирателен район бяха разширени 500 линейни метра водопроводна мрежа и над 200 метра електрическа мрежа. Освен това редица дребни въпроси от местно значение той решава на място с помощта на избирателите, като за извършената работа само уведомява съвета. Освен стопанските въпроси другарят Абтуллов полага не малко грижи и за идеологическата работа сред своите избиратели като изнася сред тях беседи на политически теми, разяснява партийните и правителствени решения. Добре работят със избирателите и съветниците: Иляз Керимов от Правда, Мехмедемин Джандаров от Златоклас, Мухидин Юдаимов от Руйно, Фериде Кушчиева от Яребица и др.

Наред с тях обаче в района има някои съветници като другарите Исмаил Мехмедов, Рашиде Мехмедова и др., които освен това, че не провеждат редовно срещи с избирателите, не присъствуват редовно и на сесиите на съвета.

Нашият стремеж сега е да активизираме всички с оглед на това съветниците от района да поддържат тясна връзка със своите избиратели, своевременно да им разясняват взетите решения на сесиите на съвета и други важни партийни и правителствени документи и мероприятия.

Мехмед БЕКИРОВ
Председател на СОНС в с. Чернолик

Съобщение

на Окръжен отдел „Статистика" гр. Силистра за резултатите от изпълнението на държавния план за развитието на народното стопанство през I-то шестмесечие на 1964 година в Силистренски окръг

(Продължение от 1-ва стр.)

От данните, отразени в таблицата се вижда, че от всичко 32 предприятия в окръга 29 изпълниха и преизпълниха производствената си програма, а само 3 не осигуриха изпълнението на плана си — промкомбинат „Електрометал" 96.7 на сто, Керамична фабрика 97 на сто и ТПК „Нов живот" 92.6 на сто.

В резултат на усилията на трудовите колективи през шестмесечието са произведени повече изделия от предвидените в плана: чугунени отливки 319 тона, обли и цепени дървени материали 3 206 кубически метра, месо 109 тона, сирене 100 тона, кашкавал 26 тона, растителни масла 35 тона, млечни масла 19 тона, обувки 6 125 чифта, печки 350 броя и други.

II. СЕЛСКО СТОПАНСТВО

Успехи постигна през полугодието и селското стопанство. По блоковете на окръга са работили 1 397 бр. трактори приведени към 15 к. с., или със 161 бр. повече в сравнение с първото полугодие на миналата година.

В резултат на това нарастна и работата извършена от тях. Извършени са общо полски работи, приведени в декари мека оран с 45 473 декара повече, в това число бранување с 22 720 дка., култивиране с 30259 дка., жетва с комбайни 6229 дка. и др. Известно намаление има само пролетната оран и пролетната сеитба.

Увеличение бележат кооперативните стопанства спрямо първото полугодие на миналата година в животновъдството както следва: родени телета — 209 бр. в повече, свине — 3 254 бр., прасета — 21 934 бр., мляко общо — 2 910 511 литри. В резултат на по-добрите грижи за животните, подобри се и тяхната продуктивност, като средният млеконадой от фуражна крава за шестмесечието се увеличи с 382 литри, на фуражна овца с 5.1 литър. Средната носливост от косошка носачка с 17.9 бр. яйца.

Чувствително е увеличен среднодневния прираст на свинете, който през първото шестмесечие на миналата година е бил 0.202 кг., а тази достигна 0.380 кг.

В резултат на добрите грижи чувствително се намали смъртността на животните. В сравнение с първото полугодие на миналата година смъртността на говедата е намаляла с 708 бр, или 4 пъти по-малко, овцете с 4 480 глави или над 2 пъти, свинете с 6 162 глави или близо 3 пъти, птиците с 183 639 бр, или 2 пъти.

III. КАПИТАЛНО СТРОИТЕЛСТВО

Планът за лимитните капитални вложения по плана на ОНС за първото полугодие е изпълнен 61.4 на сто в това число: за строителномонтажните работи 75.5 на сто и за машини и съоръжения 14.6 на сто. В сравнение със същия период на м. г. обема на строително монтажните работи е порастнал с 54 х. лв.

За основните отрасли в окръга са извършени капитални вложения, както следва:

Промишленост 21 х. лв., жилищно строителство 33 х. лв. Комунално битово строителство 257 х. лв. в това число за водоснабдяване 203 х. лв., здравеопазване 45 х. лв., просвета и култура 55 х. лв., в това число за училищата 17 х. лв. и общежития 38 х. лв.

През полугодието бяха завършени и предадени за експлоатация основни фондове на обща сума 361 х. лв., като влязоха в експлоатация следните по-важни обекти: Основно у-ще село Чернолик за 320 деца, детска градина—Силистра за 100 деца и общежитие за бекяри Силистра.

В края на м. юни бе предадена за експлоатация поливна площ в размер на 800 дка. от напоителна система в с. Попина.

Строителните организации от окръга—ОСО Силистра и СМУ „Водстрой" изпълниха плана си както следва:

1. Окр. строителна организация

а) като главен изпълнител — 89.8 на сто

в т. ч. лимитно строителство — 78.9 на сто

б) със собствени сили — 90.8 на сто

2. СМУ „Водстрой"

а) като главен изпълнител — 107.9 на сто

в т. ч. лимитно строителство — 100.0 на сто.

б) със собствени сили — 107.9 на сто.

В сравнение със същия период на 1963 година строително монтажните работи изпълнени от ОСО са се увеличили с 219 000 лв.

IV. ТРАНСПОРТ И СЪОБЩЕНИЯ

а.) Автомобилен транспорт

Планът на ДАП — Окръжно управление за товарния и пътнически автомобилен транспорт в приведени тон километри е изпълнен 104.3 на сто.

Автотранспортът за общо ползуване изпълни плана си за превозените товари 105.8 на сто.

ДАП изпълни плана си за производителността на труда 119.05 на сто и плана за печалбата 108.1 на сто.

б.) Съобщения

Окръжната станция на съобщенията през първото полугодие изпълни плана за пощенските услуги 102 на сто, като от общо 47 пощенски станции 39 са с изпълнен план.

Най-добро изпълнение постигнаха станциите Секулово 112, Сокол 114, Царевдол 114, Кайнарджа 109, Алеково 109.7, Средище 104, Попина 105 и други.

През полугодието са регистрирани нови 1982 радиоприемници, от които 1393 бр. в селата.

Откриха се нови 115 радиоточки, от които 93 в селата.

През шестмесечието телевизорите се увеличиха със 114 бр., от които 48 бр. в селата. Увеличиха се с 83 бр. и телефонните постове.

V. ТЪРГОВИЯ

През изтеклото полугодие колективите на търговските организации изпълниха плана по стокооборота на дребно в търговската мрежа и обществено хранене 107.9 на сто, в резултат на което трудещите се закупиха стоки над плана на стойност 1750 000 лева, като търговската мрежа изпълни плана си 108.3 на сто, а общественото хранене 106.5 на сто.

Търговските организации в градовете изпълниха шестмесечния план 105.2 на сто, а тия в селата 111.2 на сто.

Изпълнението на плана за стокооборота на дребно в търговската мрежа и общественото хранене е както следва:

Търговски предприятия	Изпълнение в проценти		
	Всичко стокооборот	в това число:	
		търг. мрежа	обществ. хранене
Всичко за окръга	107.9	108.3	106.5
Отдел „Търг. и изкупув." при ОНС	109.0	108.9	109.7
Търг. предпр. на народните съвети	104.9	104.2	107.5
ОТП „Топливо"	121.1	121.1	—
ОП „Плодове и зеленчуци"	112.9	112.9	—
Наркоопи и селкоопи	110.1	109.9	110.9
Други към плана на ОНС	95.4	100.6	82.4
Печатни произведения	112.6	112.6	—
Аптечно предприятие	101.7	101.7	—

От всички 32 потребителни кооперации 29 преизпълниха плановете си по стокооборота, като не успяха да достигнат предвиденото по плана потребкоопите Попина 93.5, Нова Черна 90.0 и Цар Самуил 99.6 на сто.

Реализираният стокооборот през първото шестмесечие на 1964 година в сравнение с първото шестмесечие на 1963 година е в повече 3 359 000 лева.

Населението в окръга е закупило повече стоки спрямо първото шестмесечие на 1963 година, както следва: олио 61 000 литри, захар 32 000 кг., сирене и кашкавал 71 000 кг., яйца 65 000 бр., обувки 28 000 чифта, вълнени тъкани 22 000 метра, мотоциклети 65 бр., телевизори 71 бр. и други.

VI. ТРУД И ПРОИЗВОДИТЕЛНОСТ НА ТРУДА

Броят на заетите лица в промишлеността, търговията и ДЗС през изтеклото шестмесечие се е увеличил с 1239 души в сравнение с първото шестмесечие на 1963 година.

Промишлените предприятия в окръга изпълниха плана си за производителността на труда 105.3 на сто, от които предприятията на държавната промишленост на централно подчинение 107.4 на сто, следвани от местната промишленост 102.5 на сто и кооперативната промишленост 102.1 на сто.

Най-добро изпълнение постигнаха ДМЗ „Стомана" 108.2, Горско стопанство Силистра 110.8, Текстилни влакна Тутракан 111.4, Консервна ф-ка 124.8, Строително промишлено предприятие 116.5 на сто и др.

Плана за средната работна заплата е изпълнен общо 100 на сто. Горното идва да подчертае, че промишлените предприятия в окръга са работили много добре, като са осигурили предимственото нарастване на производителността на труда пред работната заплата и относителна икономия от фонд работна заплата 225 400 лева.

Не осигуриха изпълнението на плана за производителността на труда Промкомбинат „Електрометал" 97.2 на сто и ТПК „Нов живот" Тутракан 94.0 на сто.

Не осигуриха преимуществено нарастване на производителността на труда Промкомбинат „Електрометал", ТПК „Дунав" и ТПК „Инвалид."

Добра беше работата през полугодието и на търговските организации. През полугодието производителността на труда на един търговски работник в търговската мрежа на дребно е 107.8 на сто и общественото хранене 108.1 на сто, докато средната работна заплата достигна в търговската мрежа на дребно 102.3 на сто и общественото хранене 104.6 на сто.

Окръжен отдел „Статистика"
гр. Силистра

Редакцията на вестник „Силистренска трибуна“ неотдавна се срещна с ръководството и някои научни сътрудници на Добруджанския научноизследователски институт по пшеницата и слънчогледа край Генерал Тошево. Уточнихме се върху необходимостта от по-широко запознаване на ръководителите, специалистите и практиците от кооперативните стопанства с резултатите от опитите в института, преди всичко по въпросите на обработката на почвата, на сортовия състав и други. Ние благодарим за отзивчивостта на другарите от института.

Днес поместваме първата статия по обработката на почвата.

Редакцията счита, че разгледаните въпроси представляват интерес и се надява с това да се помогне в решаването на ред практически въпроси. Очакваме и отзивите на нашите специалисти и практици.

ЗА НАВРЕМЕННА И КАЧЕСТВЕНА ОСНОВНА ОБРАБОТКА НА ПОЧВАТА

БОРИС СИМЕОНОВ
директор на Института по пшеницата и слънчогледа край гр. Толбухин

През периода 1953-1962 година в Добруджанския институт бяха изведени редица опити за осветляване по-важните въпроси, свързани с основната обработка на почвата.

От проведените наблюдения за влиянието на обработката върху добива и проучаването на голям брой съпътстващи опитите показатели се натрупа богат фактически материал, позволяващ да се направят редица изводи, свързани както с теоритичната, така и с приложната страна на въпроса.

По подметката на стърнищата

По отношение подметката на стърнището бяха изпитани някои варианти, съобразени със съвременното състояние на организацията и механизацията на селското стопанство.

Изучен беше въпросът за извършването на ранната дълбока оран, проведена непосредствено след прибирането на житните култури без предварителна подметка на стърнището.

Изяснен беше и ефектът от подметката, когато дълбоката оран се извършва не както в миналото късно през есента, а рано, един месец след жътвата. Наличието на по-голям набор от машини позволи да се направи сравнителна оценка на различни оръдия за извършване на подметката.

В опитите се проведоха много наблюдения, за да се изясни до каква степен при конкретни почвени и климатически условия се проявяват положителните страни на подметката, посочени в литературата.

Получените резултати убедително показват, че подметката оказва известно положително влияние за запазване от изпарение на влагата от почвата, за намаляване на заплевеляността, а също така и за намаляване на почвеното съпротивление при положение, че се извършва с плуг на 10-12 см. Не стои така въпроса при подметката с лющилник на 4-6 см. Установи се, че лющилниците ЛБД — 4,50 м не отговарят на изискванията за качествено извършване на подметката на стърнището и същите трябва да бъдат заменени с други по-подходящи селскостопански оръдия.

За разлика от съществуващите досега твърдения, изведените опити показват, че при условията на Добруджа положителното влияние на подметката се обуславя и от някои други фактори. По отношение влагата в почвата се установи, че главната причина за по-високото й съдържание в подметнатите площи е унищожението на плевелите, поникнали в стърнището, които след жътвата бързо израстват и стават сериозни консуматори на вода и хранителни вещества. Наблюдава се положителна корелация между броя на плевелите в стърнището и количеството на изпарената вода. Колкото по-силно е заплевелена почвата, толкова по-ясно е изразено изсушаването й.

При липса на плевели и при силно засушаване, степента на изпарената влага от почвата, както при подметнатите, така и при неподметнатите площи протича с почти еднаква интензивност. Ето защо целта на обработката след житните култури по отношение запазването на почвената влага трябва да бъде насочена именно към унищожаване на плевелите.

Всички изменения, които настъпват в наблюдаваните показатели са краткотрайни. След извършване на дълбоката оран различията, обуславящи се от подметката изчезват. Рано през пролетта и през вегетационния период на културите също така не се наблюдават различия по показателите, влияещи върху добива. При условие, че дълбоката оран след жътвата се извършва рано, до края на месец август, подметката не оказва съществено влияние върху величината на добивите. Това се вижда от следните данни:

Добив от царевица и слънчоглед средно за 7 години

Варианти	Царевица	Слънчоглед
Подметка на 4-6 см	531	257
Подметка на 10-12 см	542	261
Неподметнато	519	256
Дълбока оран	540	266

При закъсняването на дълбоката оран, обаче добивите намаляват, ето защо в такива случаи трябва да се извършва подметка с плуг на 10-12 см и след това дълбока оран.

За срока на дълбоката оран

Получените резултати от опита за срока на извършване на дълбоката оран убедително потвърждават решаващото му значение върху добивите от пролетните култури.

При извеждането на този опит се провеждаше своевременно подметката на стърнището, а след това дълбока оран в различни срокове. През всички години най-високи добиви се получаваха, когато дълбоката оран се извършваше рано. Колкото по-късно тя е извършена независимо от това, че има подметка на стърнището, добивите са по-ниски. Ето и резултатите от изведените опити:

Добив от царевица и слънчоглед средно за 5 години

Варианти	Царевица	Слънчоглед
15 август	527	243
15 септември	510	237
15 октомври	480	231
15 ноември	455	218
Пролетна оран	340	200

Поради това, че получените резултати през отделните години са напълно еднопосочни дават основание да се направи извода, че **дълбоката оран в Добруджа трябва да се извършва рано, от края на месец юли до края на месец септември.**

От резултатите също така се вижда, че в Добруджа при извършването на пролетната оран добивите от окопните култури се намаляват рязко, поради което тя не бива да се допуска.

Установи се също така, че окопните култури реагират различно на пролетната оран, като особено силно намалява добива си царевицата и значително по-малко слънчогледа.

Благоприятното влияние на ранната дълбока оран върху добивите се обуславя от нейното положително въздействие върху по-важните фактори на почвеното плодородие.

Така например влажността на почвата в повечето от годините през есента при ранната дълбока оран е по-висока. В резултат на това микробиологичните и физико-химичните процеси протичат по-активно и се натрупват по-големи количества лесно усвоями хранителни вещества. Това именно е основната причина за получаване на по-високи добиви при рано извършената дълбока оран. При сухите условия на Добруджа и голямата заплевеленост на почвата ранното извършване на дълбоката оран е едно от основните средства за унищожаване както на едногодишните, така и на многогодишните плевели.

Поради масовото приложение на това мероприятие в Добруджа, за кратко време се постигна чувствително намаляване заплевеляността на почвата и увеличаването на добивите от пролетните култури.

За дълбочината на оранта

Особен теоритически и практически интерес представлява богатият фактически материал от опитите за установяване подходящата дълбочина на основната оран за равнинната част на Добруджа. Получените резултати от тези опити показват убедително, че при слабоизлужените черноземи на Добруджа продълбочаването на орния хоризонт до 40 см се отразява благоприятно върху физико-химичните свойства на почвата, а оттам и върху получените добиви от отглежданите култури в сеитбообръщението.

С удълбочаването на орния хоризонт в използуване се включва подорния слой, който се отличава с много по-добра структура на почвата и е чист от плевелни семена. От друга страна той е богат на хранителни вещества, които са в по-трудно достъпна форма. Престояването на този слой в продължение на 7-8 месеца на повърхността на почвата способствува за превръщането на хранителните вещества в лесно усвояема форма, за тяхното пълно използуване от растенията. Установи се също, че това повишение на почвеното плодородие, създадено при продълбочаването, се запазва и дава ефект в продължение на 3-4 години.

Обширните изследвания за усвояване влиянието на дълбочината на оранта върху влагозапасяването на почвата не потвърдиха напълно широкоразпространеното твърдение, че по-голямата дълбочина е свързана винаги с натрупване на повече влага в почвата през есенно-зимния период.

В резултат на равния терен, голямата водопропускливост на почвата и малкото валежи в условията на Добруджа, дълбочината на оранта не оказва съществено влияние върху влагозапасяването на почвата.

Анализите показват, че както при плитките, така и при по-дълбоките обработки съдържанието на влага се движи в едни и същи граници. През вегетацията на културите обаче, при по-дълбоко изораните площи влагата се задържа по-добре и по-правилно се използува от растенията. Разликите във влагата между плитката и дълбоката оран са малки, но в засушливи години и тези малки различия играят твърде положителна роля за получаване на по-високи добиви от пролетните култури. Важно преимущество на продълбочаването на орния слой е това, че се постига рязко намаление на плевелите в почвата в повърхностния хоризонт още през първата година. Плевелните семена от повърхността се поставят на дъното на браздата и прилагайки през следващите години алтернативни обработки съобразно биологичните особености на културите, се постига само за една ротация от четири години намаляване заплевеляността на почвата с около пет пъти.

Резултатите от получените добиви показват, че както от първата култура, така и от следващите култури в сеитбообръщението по-високи добиви се получават, когато дълбочината на оранта се извършва 30-35 и 40-45 см с плуг с отметателна дъска Това ясно се вижда от резултатите посочени в таблицата:

Добив от окопни култури средно за 4 години

Варианти	Царевица	Слънчогл.	Фасул	Цвекло
Оран на 20-25 см	494	241	170	3204
Оран на 30-35 см	505	266	173	3282
Оран на 40-45 см	500	235	175	3209
Оран по Малцев	486	243	170	3213

Положителното влияние на продълбочаването се чувствува до третата година включително. През четвъртата година добивите от пшеницата се изравняват.

От получените данни, които са напълно аналогични по години логически следва извода, че продълбочаването на орния хоризонт на черноземните почви за равнинната част на Добруджа трябва да се извършва веднъж на четири години. През останалия период оранта срещу окопните култури да се извършва на дълбочина 20-22 см. В резултат на продълбочаването посилно се увеличават добивите от царевицата и цвеклото, ето защо то трябва да се провежда именно срещу тези култури.

При продълбочаването обаче винаги трябва да се изхожда от мощността на орния слой. Така например при черноземите (типични слабоизлужени и карбонатни) продълбочаването може да стане наведнъж с обръщане на орния слой на дълбочина 30-40 см без да съществува опасност, че ще се изкара мъртвица.

При оподзолените черноземи и сивите горски почви с плитък орен слой също трябва да се извършва продълбочаване, но то трябва да става постепенно по 2-3 см на година или с плуг с подривач, като оранта с обръщане се извърши на дълбочина на орния слой, а подривача разрохва подорния слой на още 8-10 см.

На площите, на които ще се извършва продълбочаване, същото трябва да стане веднага след жътвата. Всяко закъснение с продълбочаването води до намаление на неговия ефект.

За допълнителните обработки на дълбоката оран

Обикновено явление е, след прибирането на житните култури да падат малко валежи. Засушаването в нашия район започва през втората половина на месец юли и продължава през месеците август, септември до първата половина на месец октомври. През същото време имаме и най-високите дневни температури и постоянно духащите сухи ветрове. Не са редки случаите тези засушавания през някои години да продължат до края на годината. Често зимите са краткотрайни, със слаба снежна покривка. С една дума, от извършването на дълбоката оран до сеитбата на пролетните култури, около 60 70 на сто от времето почвата е без снежна покривка, подложена на слънчевото греене и постоянно духащите ветрове.

При извършването на дълбоката лятна оран срещу зимните култури, като задължително мероприятие се прилага брануването. Чрез него оранта се заравнява и се предотвратява изпарението на влагата в почвата. По същото това време се извършва и дълбоката оран срещу пролетните култури. Но на нея не извършваме брануване. С една дума, при този вид обработка негласно сме дали съгласието си влагата, която има в почвата свободно да се изпарява. Това е крайно неправилно. Че загубите на влага са големи доказват най-добре наблюденията, които имаме в института през 1961 година. Така например след жътвата почвата в хоризонта 0-50 см е имала 24 на сто влага. Шест дни след извършването на дълбоката оран без заравняване влагата е паднала на 18 на сто,а на единадесетия ден на 13,9 на сто. При заравняване на дълбоката оран също има загуби на влага, но значително по-малко — на шестия ден 23 на сто, а на единадесетия 20 на сто. Приблизително такива са резултатите и през останалите години.

Имайки предвид резултатите от опитите в института през тази година за практиката в района ние препоръчваме **ранната дълбока оран да се извършва с брануване.**

Освен предотвратяването на изпарение на влагата от изораната почва, заравняването на дълбоката оран активизира микробиологичните процеси и натрупването на по-големи количества хранителни вещества нитрати и фосфор. В резултат на по-голямата влага в изравнената почва и на падналите през есента дъждове се създават благоприятни условия върху дълбоката оран да поникнат много плевели и самосевки (оронени зърна от пшеница, овес, ечемик и др.) Те довеждат до значително изсушаване на почвата и непроизводително изразходване на хранителните вещества. Така например при дълбоката оран без плевели съдържанието на нитрати е 41 мг в 1 кг абсолютно суха почва, а при заплевелената едва 16 мг. Освен това плевелите и самосевките са редовни преносители на голям брой вредители и болести по пролетните и зимни култури—житен бегач, ръжди, и др.

В райони с по-тежки почви освен при заплевеляването при ранната дълбока оран до есента става силно уплътняване на почвата. Не са редки случаите при такива почви през пролетта да се налага преораването им. Това не е желателно като се имат предвид ниските добиви, които се получават при пролетната оран.

За разрешаването на въпроса какви допълнителни обработки трябва да се извършват при ранната дълбока оран от 1958 година са извеждани редица опити. Бяха изпитани следните допълнителни обработки — дълбока оран култивирана и дълбока оран дискована. За сравнение в опита ни служеше дълбока оран без допълнителни обработки. Допълнителните обработки обикновено се извършвали след приключването на сеитбата към края на месец октомври на дълбочина 10-12 см. Получените резултати средно за четири години са дадени на следната таблица:

Добив кг/дка средно за 4 години

Варианти	Добив кг/дка	
	Слънчоглед	Царевица
Дълбока оран без допълнителни обработки	252	704
Дълбока оран — култивиране	261	720
Дълбока оран — дискование	263	732

За нашия район при еднакви други условия по-добри резултати от пролетните култури се получават при поддържаната през есента дълбока оран. Имайки предвид всички тези неща като важна задача пред селскостопанските специалисти след приключването на сеитбата се поставя чрез допълнителни обработки да бъдат унищожени поникналите плевели. Освен това чрез допълнителните обработки се извършва и заравняването на дълбоката оран. По този начин през пролетта на тези площи не се налага извършването на пролетно брануване, а се пристъпва направо към култивиране и сеитба.

На незаплевелената дълбока оран няма смисъл да се извършват допълнителни обработки.

* * *

Въз основа на получените резултати от изведените опити ние преценяваме, че системата за основна обработка на почвата за равнинната част на Добруджа трябва да има следния вид:

1. След прибирането на житните култури подметката на стърнището трябва да се извършва на онези площи, където по организационни причини дълбоката оран ще се извършва късно. Най-подходящо оръдие от сега съществуващите за извършване на качествена подметка се явяват пет или седемкорпусните, а също и дисковите плугове-полибраздири.

Изхождайки от главното предназначение на подметката за нашия район—унищожаване на поникналите плевели в стърнището и обезпечаване на по-лесното и качествено извършване на късната дълбока оран, при евентуално засушаване, дълбочината на подметката трябва да бъде 10-12 см.

2. Дълбоката оран за Добруджа трябва да се извършва рано като започне непосредствено след прибирането на житните култури и приключи до края на месец септември.

Ранната дълбока оран трябва да бъде съпроводена винаги с брануване, а по-късно при евентуално заплевеляване и допълнителна обработка чрез култивиране или дискование.

3. Дълбочината на основната оран срещу окопните култури трябва да се променя периодически, като един път в четири години се извършва на 30-35 см с плуг с предплужник. Най-уместно е това продълбочаване в сеитбообръщението да се извършва срещу царевица и цвекло.

През останалите години дълбочината на оранта срещу пролетните култури да се извършва на 20-22 см с плуг с предплужник.

За кооперативния добитък още от сега в ТКЗС — Сокол се осигурява храна за през зимата - част от животновъдите и каруцарите трупът овесената слама.

ЛЯТО БЕЗ ЛЕКЦИОННА ПРОПАГАНДА

Може би немалко граждани си задават този въпрос вече, тъй като образцовото народно читалище „Доростол" в Силистра от известно време е занемарило своята дейност в това отношение и лекторската група бездейства. За третото тримесечие в плана, изработен от читалищния съвет, са предвидени 6 лекции на политически и здравни теми. Между тях—лекции за положението в Кипър, за подобряване отношенията между Гърция и България, борбата на БКП против догматизма и ревизионизма и др. Подбор, който показва, че темите са актуални и интересни. Но лекции не се изнасят, макар че лекторите са осигурени и биха могли всеки момент да изпълнят задълженията си пред трудещите се. Защо е така?

Според ръководителите на читалищния съвет бедата е там че направените опити за провеждане на лекции са се провалили и присъствуващите са били съвсем малко. Формата на на провеждане—лекция на открито в градския крайдунавски парк—според тях се оказва нерезултатна. Дори и да е така, бива ли зади формата да страда същността на работата? Вярно е, че през тези летни месеци повечето от членовете на читалищния съвет не са в града и активът от сътрудници е поразпръснат, но нима тези причини все пак могат да бъдат извинителни и нима трудещите се биха се съгласили летните им месеци да изтекат без да разширят и задълбочат своите разбирания и представи за възлови въпроси от международното положение.

Ориентирането към лекции пред работническите колективи в предприятията и трудово-производителните кооперации („Камъшит", „Дунав", „Инвалид") е форма, към която сега се насочва читалищното ръководство. Тя може би ще даде по-големи резултати. И така трябва да бъде. Важното е да не се изоставя на явно бездействие лекторската група, пред която стоят толкова важни задачи за политическото, културното и здравно възпитание на трудещите се.

Александър ПОПОВ

27 — 29 ЮЛИ

ТРИДНЕВКА ЗА ЗАКАЛЯВАНЕ НА ДЕЦАТА

Отглеждането на здрави деца е една от най-важните задачи, които стоят пред родителите. А то се постига особено сполучливо чрез закаляването, прилагано още от дълбока древност. В своето старание да се грижат за децата някои родители отиват до крайност и се стремят да им осигурят изключителни условия. Те ги обличат прекомерно, не ги изнасят на разходка, страхуват се от отворения прозорец. Но такава обстановка довежда до обратния резултат и предразполага към заболяване. Практиката показва, че за да се предпази детето от заболяване е нужно да се осигурят добри условия на живот и добро хранене, но заедно с това да се усъвършенствува и самият организъм на детето, за да се предпази той от заболяване, да може да се противопоставя на неблагоприятните промени във външната среда. Това може да се постигне чрез включване на редица мероприятия в дневния режим на детето и чрез специални закалителни грижи.

Закалителните мероприятия в дневния режим изискват стайна температура между 18 и 20 градуса и още от първите месеци след раждането на детето —отворен прозорец. При малките деца и при най-малките сънят на открито допринася значително за подобряване на апетита и повишава емоционалното състояние. Не по-малко значение има и разходката. Както казва известния съветски специалист по детски болести Г. Н. Сперански, детето трябва да бъде приучено през всяко време на годината да излиза редовно на разходка, защото „ден без разходка е изгубен ден за детето".

Към специалните закалителни мероприятия, които допринасят много за закаляването, се отнасят въздушните бани, обливането, обтриването, слънчевите бани, къпането в басейн и др.

Въздушните бани могат да започнат още когато детето е на два месеца, при посочената стайна температура. Отначало детето се оставя само по риза, гащички и терлички, а след това само по гащички. Времетраенето на въздушните бани се увеличава всеки ден с по 2-3 минути, като достигне до 30 минути. По време на въздушната баня детето трябва да се движи, изпълнявайки различни физически упражнения. Правят му се и масажи. Въздушните бани в хладни дни се провеждат в стаята, а при температура 25 градуса и на открито. След шестия месец те се съчетават обикновено със сухи обтривания в продължение на 1-2 седмици, а после и с влажни. Температурата на водата, с която се извършват обтриванията, трябва да бъде 33-34 градуса. Впоследствие може да се намали постепенно до 25 градуса.

Друг начин за закаляване са частичните и общи обливания. Те се прилагат при децата над 3-4 месечна възраст. Първоначалната температура на водата при тях трябва да бъде 36-37 градуса, а после постепенно да спадне на 28-30 градуса, намалявайки през два-три дни. Обикновено обливането се съчетава с въздушни бани. Частичните обливания стават вечер преди лягане при същата температура, като се обливат само краката. След навършване на едногодишна възраст дете то може да прави и слънчеви бани.

Много важно условие за закаляване на детето са масажите и гимнастиката. И към тях детето трябва да се приучи още от първите месеци на живота си. Те подобряват функциите на мускулната система, дишането, кръвообръщението и храносмилането. Специалните методи на гимнастиката и масажът могат да се научат от майките в детската консултация.

Познавайки добре изискванията на закаляването, родителите трябва да правят всичко възможно да ги прилагат всекидневно, за да отгледат физически здрави деца, които ще израснат като хармонично развити личности на новото общество.

Д-р РАЙЧЕВ
завеждащ Детско отделение при Окръжната болница Силистра

Весели и безгрижни са децата на добротишките кооператори. От сутрин до вечер те прекарват щастливи дни в детската градина, стопляни от грижите на детските учителки.

Лауреати на Втория републикански фестивал на художествената самодейност от Силистренски окръг

НАРОДНИ АНСАМБЛИ, ХОРОВЕ, ОРКЕСТРИ И ИНДИВИДУАЛНИ ИЗПЪЛНИТЕЛИ.

НАРОДНИ ВОКАЛНИ ГРУПИ
Селски

Трета награда — „Бронзов медал"—Народна вокална група при читалище ***„Хр. Ботев" — село Главиница.***

НАРОДНИ ОРКЕСТРИ
Селски

Трета награда — „Бронзов медал" —Народен оркестър при читалище ***„Отец Паисий"— село Кайнарджа".***

МАЛЦИНСТВЕНИ СЪСТАВИ

Втора награда — „Сребърен медал"—Турският ансамбъл при читалище ***„Н. Й. Вапцаров" —град Дулово.***

НАРОДНИ ИНСТРУМЕНТАЛИСТИ
Гайда

Трета награда — „Бронзов медал"— ***Тодор Станев—Силистра.***

ХОРОВЕ И АНСАМБЛИ С ШКОЛУВАНО ПЕЕНЕ И ОРКЕСТРИ ОТ СЪВРЕМЕННИ ИНСТРУМЕНТИ

СМЕСЕНИ ХОРОВЕ ПРЕДСТАВИТЕЛНИ

Трета награда — „Бронзов медал"—Хор „Седянка" при читалище ***„Доростол"—Силистра.***

РАБОТНИЧЕСКИ

Трета награда —„Бронзов медал"—Хор „Дунав" при ***Окръжен съвет на ТПК — Силистра.***

ТАНЦОВА САМОДЕЙНОСТ

СЕЛСКИ КОЛЕКТИВИ

Първа награда — „Златен медал"—Танцов колектив при читалище ***„Пробуда" — село Калипетрово.***

Втора награда — „Сребърен медал"—Танцов колектив при читалище ***„Възраждане"—с. Сребърна***

НОВИ КНИГИ

Васил Колевски — „Литературна критика за Христо Смирненски".

Крум Кюлявков— „Избрани произведения", том I —хумор и сатира.

Галина Серебрякова— „Върховете на живота" — библиотека световни образи.

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

ОЩЕ ДВА ОТБОРА ФИНАЛИСТИ

От 22 до 24 юли в Силистра се проведе баскетболен турнир за юноши и девойки старша възраст, който предшествува фестивала на младия баскетболист.

През първия ден от турнира след покриването на задължителните лекоатлетически нормативи се проведе от 18 часа първата среща между отборите на „Доростол" (Силистра) и УСШ—Варна—юноши. Варненци откриха първи резултата и в деветата минута имаха един значителен аванс от точки. Този аванс по-късно беше стопен от нашите състезатели, но краят на срещата дойде при резултат 67:65 за гостите. Първата среща беше загубена, но с нея не беше разрешен въпросът с първото място.

На 23 август първи започнаха борбата под баскетболния кош девическите отбори на УСШ—Варна и „Доростол"—Силистра. Гостите доминираха в ръстово отношение, а нашите девойки—в техническо и морално-волево отношение. Девойките на „Доростол" започнаха с голямо желание за победа. Чрез Семова те първи откриха резултата и успяха да се наложат със своята активна защита и с резултатното си нападение. Първото полувреме завърши при резултат 34:15 за девойките от Силистра.

През второто полувреме отборът на Кафалиева доказа, че усилията през време на тренировките не са напразни. Именно в резултат на това девойките от УСШ—Варна бяха победени с 57:39. При този резултат публиката възторжено поздрави първите финалисти от турнира.

Втората среща за деня беше между юношеските отбори на УСШ— Варна и „Дунав" —Русе. Отборът на Варна след 16 минута, поведе резултата и запази водачеството си до 29 минута, след която по-добре подготвеният в тактическо отношение отбор на Русе успя да наложи прелом в играта. Отборът на Варна трябваше да напусне терена победен. С това той загуби и шансовете да заеме първо място.

Зоналният първенец при юношите трябваше да се излъчи през третия ден на турнира със срещата между отборите на „Дунав"—Русе и „Доростол"— Силистра. За тази среща отборът на Русе отиваше с плюс три точки, без загуба. Тактиката на нашия отбор беше да се покриват плътно противниковите състезатели, да им се преграждат пътищата до кошовете, където с високия си ръст превъзхождаха нашите състезатели. Нашите момчета трябваше да се наложат най-малко с пет точки разлика, за да заемат първото място. Тази задача ги направи много бойки. Но въпреки това полувремето завърши при резултат 21:23 за гостите. Ала през второто полувреме Петров чрез активна пробивна игра и с точна стрелба повиши още повече устрема за победа на нашите момчета. И победата дойде. Срещата завърши при резултат 64:56 за юношите на Силистра.

Така нашият окръг единствен ще се представи на фестивала на младия баскетболист с шест отбора. Това постижение е резултат от целогодишната работа на треньорите, резултат от усилената работа на секцията по баскетбол.

Драгомир ДИМИТРАНОВ

Укрепват традициите от спартакиадата

Отшумяха вече дните на Втората републиканска спартакиада—дни напрегнати от спортна борба, която донесе на младежите големи постижения. В село Нова Черна спартакиадата раздвижи колективите както в организационно отношение, така и в пряката им спортна работа. Проведените състезания по много спортове привлякоха нови младежи и кооператори към системни занимания с физкултура. Наред с футбола сред нашите комсомолци баскетболът, волейболът, леката атлетика, борбата, тенисът на маса станаха любими спортове.

Спартакиадата приключи, но у трудещите се затвърди прекрасния навик да спортуват. И оживлението, което беше постигнато в сравнение с миналите години, продължава. След усилената полска работа надвечер площадките събират много младежи, особено средношколци. Денем работа по блоковете, вечер занимания по спортните площадки —така преминава смисленото ежедневие на новочерненските младежи. Резултатите от спартакиадата сложиха едно здраво начало на спортни традиции, които занапред сигурно все повече ще укрепват благодарение на отзивчивостта и любовта към физкултурата и спорта, която проявяват младежите в района на Нова Черна, благодарение на неуморната работа, която вършат председателят на дружеството, комсомолските секретари, инструкторът на БСФС и всички ръководители на обществените организации—благодарение на това, че цялата общественост гледа на спорта като на неотделима част от комунистическото възпитание на трудещите се.

Джемали ИБРАХИМОВ

ОЛЕГ ШЕСТИНСКИЙ

Майка

РАЗКАЗ

Тази история започна през двадесетте години.

На един червен морски командир умря жена му. Остана синът му Володя на седем месеца. Момчето живееше с баба си, майката на капитана, защото капитанът често ходеше в командировки, пък и не беше мъжка работа да се занимава с дете.

Веднъж капитанът пристигна в Семипалатинск по служебна работа. Остана там около два месеца. Докато живя в града се влюби в една млада казахстанка, слушателка на педагогическите курсове и се ожени за нея. Тя се казваше Зулфия и когато си сменяше паспорта, я записаха по нейно желание Зоя.

Бащата на Зоя беше против женитбата и пристигна за това специално от аула (планинско село).

„Колко джигити има в планината, а твоят и да подскочи няма да се качи на седлото!".

После, когато разбра, че сватбата все пак е станала, излезе от колибката си, събра съседите и обяви: „Дъщеря аз повече нямам. Разбрахте ли? Това е". И съседите казаха: „Разбрахме, старче". И съседите си разотидоха. Те го уважаваха за властния му нрав и затова, че той беше знаменит овчар.

Зоя обичаше мъжа си от все сърце. Тя гледаше русите му коси и винаги се учудваше на цвета им. И сините очи на капитана също й се струваха необикновени и единствени в света. Синчето Володя го взеха от баба му и младата жена заплака, когато малчуганът се приближи до нея и за пръв път й каза: „Мамо".

Времето течеше. Момчето растеше. Веднъж тя с безпощадност разбра, че русокосият и чипонос Володя по нищо не прилича на нея. Тя беше с черна коса, кафяви очи и мургава. Изплаши се, че може да настъпи ден, когато Володя ще се усъмни като погледне в лицето й — това ли е неговата майка. Или пък ще повярва на приказките на случайни хора: „Лицето ти, Володя, е руско, а у майка ти няма нищо руско. Пък и майка ли ти е тя?". И тя се страхуваше, че тогава Володя няма да й прости лъжата, че ще й обърне гръб, или просто ще изстине към нея. А за Зоя това момче беше всичко — толкова безсънни нощи, ласки и грижи му е дала тя. То така много напомняше мъжа й. И когато той отиваше в командировка, тя в минути на особена тъга вземаше капитанската фуражка на мъжа си, слагаше я на момчето и се усмихваше радостно: то така прилича-ше на баща си.

Тя дълго мисли и реши да измени — доколкото е възможно — своя облик. Искаше й се хората да намират в нея и момчето едни и същи черти.

Отряза от спящото момче кичур коси и отиде в най-добрия фризьорски салон в града, като помоли да й боядисат косите именно в такъв светъл цвят. След това една известна козметичка я научи как да си гримира очите, за да загубят те източната си продълговатост. Мъжът й плесна с ръце: „Е, сега май че е време вече отново да се влюбвам в теб!", а момчето отначало не я позна. Когато те се изселиха в друг град, съседите я сметнаха за руския и то „доста привлекателна". Най-голямо удоволствие изпитваше тя, когато й казваха: „Какви коси има момчето ви — точно каквито са на майка му!".

Така живееха те.

Когато Володя стана на петнадесет години, стана нещо, което хвърли майката в тревога. Тя неведнъж писа на баща си и нямаше отговор, а сега изведнъж от Казахстан пристигна писмо — баща й се кани да им дойде на гости. Пишеше, че бил остарял и мъката по дъщеря му го заставя да забрави обидата.

Зоя се зарадва и смути, защото заради Володя се страхуваше да го покани да живее у тях в къщи. Най-после решиха с мъжа си да му намерят място в хотел. Наеха луксозна стая, но овчарят с побелява брада остана недоволен.

— Къде сте ме настанили? И защо ми е пиано, когато аз свиря само на домбра? (домбра —вид казахски муз. инструмент).

Видът на дъщеря му го разстрои: не прилича на никого от рода им. Само по скулите може да се познае, че в жилите й тече кръвта на джигитете от Тарбагатай.

Обясненията на Зоя изслуша мълчаливо. Дълго седя в размисъл и после каза наставително и мъдро:

— Майката е велико нещо. Ти си му майка. Както си постъпила нека тъй да бъде. Твоят син е мой род. Момчето трябва да дойде при мене да види истинските планини. Това е.

Уговориха се, че на следващата година през лятната ваканция Володя и майка му ще отидат на гости в Тарбагатай „при някакви техни познати".

В планините пристигнаха през пролетта. Старикът ги посрещна с важност и гостоприемство, каквото прилича на белите му коси. С нищо не показа, че посреща родна дъщеря — правеше както бе уговорено.

Сутринта пред колибата докараха кон. Володя седна неумело и дядо му започна да го учи как да се държи прав в седлото, как да подскача в него при конския тръс, как да минава в галоп, и наклонил цялото си тяло, да гледа в една точка на далечината. Разкриваше му красотите на планината, заедно с него се отправяше сутрин рано в долината, където зората аленееше в листата на храстите.

Към средата на лятото Володя пиеше кумис като казахстанец и можеше по цял ден да седи в седлото, обикаляйки с дядо си стадата: можеше като истински планинец да пусне коня в силен бяг, да се слее с гривата му и да свири пронизително при това. Той се прибираше вечер в колибата възбуден, прашен, почернял от слънцето и викаше на майка си, разседлавайки коня:

— Мамо, утре отиваме на лов със соколи!

Майка му го гледаше с най-нежен поглед, в гърлото й нещо напираше. Тогава тя го прегръщаше и казваше:

— Добре, моето момче!

Те се приготвиха да си заминават в края на август. Дядото закла овен, приготвиха шишчета и ядоха по стар обичай с ръце, като пиеха тъмен чай от високи чаши.

След това Володя и майка му заминаха с каручка, която трябваше да ги докара до районния център. Старецът, тържествен и печален от предстоящата раздяла, подаде на Володя своята домбра, древна и набръчкана като него, направена от старо сухо дърво: „Удари по струните й и веднага ще си спомниш за нашите планини!".

Дядото дълго стоя посред пътя, докато каручката не се скри зад издадената скала, а Володя през цялото време му махаше с ръка. Момчето ясно разбираше, че този край с неговите орли, коне, побелели старци и звънки домбри става част от неговата съдба.

Преди три години той случайно разбра, че малката слабичка женица, която сега пътува с него, не е родната му майка, но сега той изпитваше щастие, че е обикнал планините на нейната младост и защото тя, майка му, беше за него най-скъпа от всичко на земята.

(Превод от руски)

ГОСТУВА НИ ФРЕНСКИ ХУДОЖЕСТВЕН АНСАМБЪЛ

На 29 юли, сряда, от осем часа вечерта в салона на Народния театър — Силистра ще изнесе своя единствен концерт сборен френски ансамбъл с художествен ръководител Сесил Жером.

В състава на ансамбъла влизат смесен камерен хор от град Орлеан, основан през 1956 година, и танцова фолклорна група от областта Бери, основана през 1936 година.

В програмата — песни от френското и италианското възраждане, от класически и от съвременни автори и разработки на нар.песни

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 89 (797) | Петък, 31 юли 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ЖЪТВАТА В ОКРЪГА ПРИКЛЮЧИ

Преди два дни в нашия окръг завърши една голяма трудова битка—прибирането на реколтата от есенните посеви. Победителка в нея е многобройната армия от кооператори и механизатори, проявили истински героизъм. Двадесет дни из нашите равни добруджански кооперативни блокове се носеха волните песни на жътварите и машините. Не стихна трудовият подем на хората, докато не падна покосен от тях и последния стрък пшеница.

За двадесет дни неуморните механизатори и кооператори прибраха урожая от 536 906 дка пшеница. Повече от 200 комбайни с ненаситна жажда денонощно поглъщаха със стоманените си уста златните пшеничени класове от 366 965 дка, а в останалите площи виндроуери и кооператори оставяха след себе си откоси и кръстци. Непрекъснато камиони, пълни с зърно кръстосваха пътищата и извозваха пшеницата от блоковете, до зърноплощадките.

Първи от трудовата битка излезнаха като победители кооператорите и механизаторите от ТКЗС — Ситово и Нова Черна. Те завършиха жътвата за 11-15 дни. С умението на големи майстори управляваха своите машини механизаторите от Бабук, Срацимир, Малък Преславец и други, като не допуснаха никакво разпиляване на зърното и извършиха ниска жътва на пшеницата.

Една голяма селскостопанска задача е решена с успех, в резултат на общите усилия на кооператори, механизатори и ръководители.

От дни наред е оживено на зърноплощадката в село Вокил, където механизатори и кооператори почистват по 60 тона зърно на ден.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ЖЪТВАТА ЗАВЪРШИ

СРОЧНО ДА ПРИКЛЮЧИМ И СИЛАЖИРАНЕТО!

НАВРЕМЕ И ВИСОКОКАЧЕСТВЕНО ДА ПРИГОТВИМ НЕОБХОДИМИЯ СИЛАЖ

Нашите селскостопански ръководители, специалисти и кооператори още в началото на тази година дадоха обещание в чест на двадесетгодишнината на Девети септември да изпълнят и преизпълнят своите финансово-производствени планове. Разгърна се масово творческия ентусиазъм. Той обхвана и животновъдите. Техните героични усилия, прекрасните им трудови дела, наредиха окръга ни през тази година на едно от първите места в страната по изпълнението на стоковата животинска продукция за шестмесечието. Кооперативните ни и държавни стопанства изпълниха плана за млякото 111,84 на сто, за месото 103,4 на сто, за яйцата 120 на сто, като по този показател окръга ни се нарежи на второ място в страната.

Но пътят до тези успехи започва от далече. На 27 юли миналата година кооперативните стопанства в селата Срацимир, Алеково и Нова Черна първи в окръга се заеха със съхраняването на зелената маса. Почти веднага започнаха силажирането и в останалите кооперативи. Навсякъде селскостопанските ръководители и специалисти проявиха загриженост и отговорност при изпълнението на тази задача. На много места като в ТКЗС — Срацимир силажирането стана младежко дело. Благодарение на своя неуморен и вдъхновен труд, младежите от Срацимир се наредиха на второ място в страната измежду всички младежи, участвували в силажирането.

В резултат на здравата, добре обмислена организация на работа само за 25 дни бе осигурена необходимата храна за презимуване на животните през есенно-зимните месеци на 1963-64 година. До Девети септември м. г. бяха приготвени 300 000 тона силаж, който се оказа решаващ за животновъдите през тази година в борбата им за получаване през шестмесечието на повече мляко, месо и яйца. Доказателство за безупречната работа на кооператорите в приготвянето на висококачествен силаж е, че до този момент в Ситово, Окорш, ДЗС — Нова Черна и много други стопанства се дава на кооперативния добитък силаж от миналата година. Осигуряването на добра фуражна база помогна на кооперативните стопанства — Иширково, Смилец, Сокол, Тутракан, ДЗС — Нова Черна и ДЗС — Силистра да изпълнят още през месец юни плановете си за млякото за третото тримесечие, а други като ТКЗС — Бабук, Дулово, Калипетрово, Окорш да изпълнят годишните си планове за яйцата. Тези факти са достатъчно показателни, достатъчно убедителни, за да накарат ръководителите на стопанствата и тази година да мобилизират добре силите на кооператорите за навременно и висококачествено приготвяне на заплануваните количества сочна храна. Правилното отношение на ръководителите и специалистите по този въпрос ще реши и догодина нашите животновъди с чест да изпълнят всички поставени им задачи.

За наличните бройки животни, предвидени в плановете на ТКЗС са необходими 250 000 тона силаж. За целта са осигурени 100 000 дка фуражна царевица първа култура, която се развива много добре и редица стопанства очакват сега от нея да получат по 3 тона зелена маса от декар. Навреме безсъмнено в окръга и царевицата втора култура върху повече от 110 000 декара освободена площ от есенниците. Подготовката на стопанствата за силажирането започна още преди месец. Указанията на Управление „Селскостопанско производство" до специалистите на ТКЗС и ДЗС да разширят старите силажовместилища в общи линии се изпълниха. Много стопанства като Чернолик, Ситово и други разшириха някои от ямите и ги направиха за по 400-450 тона силаж. Но има и ръководители на ТКЗС като в Секулово, които подцениха указанията и се задоволиха само с почистването и дезинфекцирането на ямите, без да проявят разбиране, че големите ями позволяват да се приготви в тях фураж с високи хранителни качества.

Тази година в съхраняването на зелената маса ще участвуват механизаторите главно с 93 силажокомбайни и 167 РКС—12. Машините трябваше още до 20 юли т. г. да бъдат ремонтирани и изпробвани за работа. Похвална е дейността на механизаторите от Кайнарджа, Малък Преславец, Ситово и ДЗС — Силистра, които присърце приеха задачата и в определения срок бяха напълно готови. Лошо говори за механизаторите от ТКЗС — Айдемир, Старо село и Стефан Караджа, които и до този момент имат по една, две и повече машини за ремонт, а това крие в себе си опасност силажирането в тези кооперативи да закъснее. Много стопанства вече в нашия окръг се заеха активно със съхраняването на зелената маса. В ТКЗС — Белица има приготвен над 633 тона силаж, Зафирово — над 599 тона, ДЗС — Силистра — над 380 тона и други. И сега силажирането в Срацимирското кооперативно стопанство е дело на младежите. Сформирани са бригади и групи, които денонощно работят при силажните ями. В приготвянето на сочна храна за животните, крайно наложително е дейното участие на специалистите — зоотехниците и агрономите. От тяхната дейност ще зависи и качеството на бъдещия силаж.

Всеки изминат ден е ценен за изпълнението на плана за силажа. Това изисква ръководствата на ТКЗС и ДЗС да проявят и този път находчивост и далновидност и да организират работата на селскостопанските труженици така, че фуражната царевица да бъде прибрана в най-подходящия момент и грижливо обработена и съхранена. Затова е необходимо всяка бригада да има свой план-график и да се бори за неговото осъществяване. В окръга да се създаде такъв трудов кипеж, че ежедневно да се приготвя средно по 14 510 тона силаж. При това положение само за 20-25 дни стопанствата могат да приключат благополучно със силажирането. Но затова е нужно да се разгърне и отчита редовно съревнованието между отделните бригади, звена и кооператори. Материалният стимул да стане могъща сила за мобилизиране и вдъхновение на хората за творчески и полезотворен труд в борбата за приготвянето на повече и по-хубав силаж, от който напълно зависи получаването на животинската продукция през следващата година.

Да посрещнем юбилейната годишнина на Девети септември с достойно изпълнена задача.

Качеството — главна задача

ТПК „Метал" — окръжен първенец
Постановлението — в действие

„От ТПК „Метал"—само висококачествено производство" — под този лозунг протече общо кооперативното събрание на работниците и служителите от ТПК „Метал" — Силистра, състояло се на 27 юли т. г.

Отчетен доклад за дейността на предприятието изнесе неговият председател др. Иван Стойчев. Той подчерта, че благодарение на разгорялото се социалистическо съревнование в чест на наближаващата Двадесетгодишнина от социалистическата революция в България планът за първото шестмесечие е изпълнен в проценти 105.4 на сто, обещанията—102.4 на сто, а в сравнение с изпълнението на плана през първото шестмесечие на миналата година производството е нарастнало с 27.4 на сто. Най-високо изпълнение за периода има в електрогрупата — 122 на сто, Ремонтния и авторемонтния отдели — 112 на сто, калайджиите със 106 на сто и отдела за търговска мебел—105 на сто. Докладчикът подробно се спря на въпроса за качеството, разглеждайки го в светлината на решенията на неотдавнашното Постановление на ЦК на БКП и Министерския съвет за по-нататъшното подобряване качеството на промишлената продукция. Изтъкнато беше, че все още някои отдели произвеждат лошокачествени стоки, които петнят доброто име на кооперацията. Докладчикът набеляза нови мероприятия, целящи по-нататъшното подобряване на качеството на изделията.

Станалите изказвания още веднъж потвърдиха стремежа на работническия колектив да произвежда повече и по-качествена продукция. В това отношение ценни бяха изказванията на Николай Петров—шлосер, който изтъкна, че повечето от деформациите на готовата продукция се получават при транспортирането на стоките и на Иван Добрев — ръководител на отдела за търговска мебел, който направи анализ на работата в отдела и посочи конкретно няколко фактора, пречещи за качественото изработване на стоките. Изчерпателни бяха и изказванията на Месроб Белросян, Кирил Тинчев, Христо Николов и др.

Председателят на Окръжния съюз на ТПК др. Стефан Радев връчи Преходното червено знаме на „ТПК —Окръжен първенец", което работниците и служителите от ТПК „Метал" заслужено спечелиха и ги поздрави за постигнатите успехи, пожелавайки им да увеличават количеството и подобряват качеството на промишлената продукция, да изпълнят с чест поетото обещание—годишния план до края месец ноември.

Цветан ЙОРДАНОВ

РЕШЕНИЕ

На комисията по селското стопанство при Окръжния комитет на Партията — Силистра от 27 юли 1964 година, за мерките по изхранването на селскостопанските животни в окръга през 1964—1965 година.

Комисията по селското стопанство при Окръжния комитет на БКП—Силистра, след като разгледа състоянието на животновъдството, фуражните възможности на ТКЗС и ДЗС, оцени, че през тази година общинските партийни комитети, управителните съвети на ТКЗС и дирекционните съвети на ДЗС ще изпитат редица трудности по изхранването на животните в резултат на засушаването. Във връзка с така създалото се положение, комисията счита, че и през тази година ударението трябва да падне върху качественото приготвяне на силажа, като се осигури средно на фуражна крава не по-малко от 8-10 тона силаж и за юниците по 4 тона, а за овцете да се подготви, натрупа и съхрани доброкачествен листников фураж, като се вземат строги мерки за пестеливо и икономическо изхранване на фуражите за животните.

С оглед навременното изпълнение на горните задачи, комисията по селското стопанство счита за необходимо:

1. Общинските партийни комитети, управителните съвети на ТКЗС и дирекционните съвети на ДЗС широко да разяснят пред кооператорите, механизаторите и работниците от ДЗС, необходимостта от бързото, навременното и качественото провеждане на кампанията по силажирането. Да се създаде пълна мобилизация на силите за използване на цялата налична техника, трудовите ресурси и суровините за приготвяне на качествен силаж.

2. Силажирането да се счита за младежко дело. За тази цел общинските партийни комитети, управителните съвети на ТКЗС, дирекционните съвети на ДЗС да окажат непосредствена и конкретна помощ на дружествата на ДКМС за организиране на денонощно силажиране.

3. Препоръчва на Управлението на селскостопанското производство, общинските партийни комитети, управителните съвети на ТКЗС и дирекционните съвети на ДЗС широко да разгърнат масово социалистическо съревнование за изпълнението на плана за силажа. Съревнованието да се отчита на окръга на пет дни, а за стопанствата ежедневно. За тази цел:

а) на по-широка основа да се използува приложението на материалните и морални стимули.

б) Управлението на селскостопанското производство да обяви три награди за първенците стопанства и дружества на ДКМС по изпълнението на плана по силажирането.

4. Редакцията на вестник „Силистренска трибуна" да отразява работата на стопанствата, партийните комитети и дружествата в изпълнението на плана по силажирането.

5. За избягване на големите загуби от разваляне на силажа, общинските партийни комитети, управителните съвети на ТКЗС и дирекционните съвети на ДЗС да вземат мерки, съществуващите необлицовани траншеи да се разширят, като се съединяват два успоредни съседни траншеи чрез издълбаване на пръстта помежду им, за да станат широки 10-15 метра и дълги 20-30-40 м, за увеличаване на капацитета на траншеите на 500-1 000 тона.

6. Там където силажовместилища та са недостатъчни препоръчваме на стопанските ръководства и партийните комитети да обсъдят въпроса за преминаване към надземно силажиране. За целта да се изградят каменни стени от трите страни. Силажовместилищата да се правят по двойки.

7. За осигуряване на пълното запазване на силажа от разваляне, необходимо е да се използват по възможност облицованите торища, които следва предварително основно да се почистят и дезинфекцират с варно мляко, а при нужда да се издигнат стените с 1-2 реда камъни.

8. За осигуряване на качествен силаж общинските партийни организации да организират системен партиен и народен контрол. Да се поставят партийни поръчения на комунистите, работещи по силажа и особено на механизаторите. Първичните партийни организации да извършват системни проверки, за да се осигури:

а) зареждането на траншеята да става максимум за 3-4 дни,

б) ситно нарязване на суровината и равномерното зареждане на траншеята по пластове с дебелина не повече от 25 см, като се извършва непрекъснато притъпкване с верижни машини. Растилането на суровината да стане с булдозерна дъска,

в) за по-пълна механизация при приготвянето на силажа камионите и ремаркетата, които ще извозват нарязаната суровина от силажо-комбайните да се оборудват с волокуши за механизирано разтоварване.

г) непосредствено товарене и извозване на зелената маса предназначена за силажиране с РКС—12 с оглед да се запазва оптимална влажност 65-72 на сто,

д) След напълването на траншеите да се покриват като се използва навлажнената слама с разпръснати семена от ечемик или пръст.

9. Препоръчва на Управлението на селскостопанското производство, общинските партийни комитети, управителните съвети на ТКЗС, дирекционните съвети на ДЗС да осигурят приготвянето на царевичен силаж с карбамид, като същия се употреби в концентрация от 2-4кг на 1 тон зелена маса. Разпръскването на карбамида да става разтворен във вода и се наръсва с лейка. Ямите с царевично-карбамиден силаж да се обозначават с табелки в които да се окаже концентрацията на карбамида. Силажа да се направи в облицовани кръгли ями или по-малки траншеи и да се изхранва преди всичко на кравите.

10. Управлението на селскостопанското производство да изпрати рецепти във всяко стопанство за приготвянето на специални силажи за свинете и птиците. За тяхното приготвяне да се използват като компоненти захарно цвекло, кръмни моркови, тикви и сенно брашно.

11. Препоръчва на Управлението на селскостопанското производство, общинските партийни комитети, управителните съвети на ТКЗС и дирекционните съвети на ДЗС да приготвят специални силажи за агнетата. За приготовянето им да се използват следните компоненти: 70-80 на сто захарно или кръмно цвекло, 13-20 на сто моркови, 7-10 на сто люцерново брашно. На агнетата от същия може да се залага от 200-400 г в зависимост от възрастта.

12. Още отсега да се вземат мерки за силажирането на цвекловите листа, като предварително се почистят от пръстта.

13. В случай, че времето продължава да се засушава препоръчваме на общинските партийни комитети, управителните съвети на ТКЗС, дирекционните съвети на ДЗС да се организира силажирането край блоковете с цел да се ускори направата на силажа преди да прегори царевицата.

14. За по-пълното и ефективно използване на цвекловите рязанки, същите да се съхранят, а изхранването им да става след ферментацията.

КОМИСИЯ ПО СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО ПРИ ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП—СИЛИСТРА

Председател: Сава ШИВАРОВ

НОЩНА ОРАН

ДИЗЕЛЪТ на Наим Куртиев оре в лявата, а този на Якуб Ахмедов в дясната страна на блока край с. Черковна до гората „Кара Куз". Останала е една дълга ивица стърнище от всичките 800 декара. Двамата трактористи са в съревнование и затова бързат. Те ту се изравняват, ту се разминават, оставяйки след себе си облаци прах.

На горния край до шосето, върху изгоряла от слънцето трева, са седнали сменните Кръстю Матеев и Паню Минков. Чакат да изтече смяната на старшите, за да поемат те управлението на тежките дизели Чакат с нетърпение. Вечерят. И тъкмо да привършат вечерята си, откъм царевицата, зашумяла от вятъра, се зададоха прикачвачите Якуб Ибрямов и Саид Фикретов. Седнаха при тях върху памуклийките си. А в това време Наим Куртиев и Якуб Ахмедов бяха обърнали за последен път дизелите и светлите очи на фаровете гонеха пред себе си падналата над полето, сянка.

Преди да направят отново завой Наим и Якуб заковаха дизелите на място. Сменните и прикачвачите изтичаха през оранта до тях. Лицата на Наим и Якуб бяха целите в прах. Те заръчаха нещо на сменните и се отдалечиха по посока на бягача. Сменните и прикачвачите се заловиха да прегледат, почистят и гресират дизелите. Преди да задълбаят отново орната земя на 32-35 см, смениха лемежите. Лесно не се изорават 40 декара за една смяна.

Вече се беше стъмнило, когато Кръстю Матеев и Паню Минков запалиха отново дизелите. Полето оживя. Луната се показа зад клонките на близкия дъб-столетник и сякаш разля меката си светлина пред самите вериги на дизелите, за да бъде спорна оранта на двамата трактористи. Кратко забавяне, припалване, изреваване на моторите и те се понесоха към гората. В лъчите на фаровете играят дребни пеперудки. Наблизо се обади сърна. Кръстю запя. Последва го Паню. Отзад на плуговете прикачвачите слушат и плавно се носят като по течението на голяма река. В яките им ръце кормилата на плуговете послушно изпълняваха волята им — плуговете оряха земята на 35 см дълбочина.

През цялата нощ не спряха Кръстю и Паню. Така им бяха зарачали Наим и Якуб. През цялата нощ четири чифта зачервени от безсъние-то очи прогонваха мрака и умората за да дадат път на дизелите. Местността „Куйпунар", огласяна едновременно от тяхната песен и песента на щурците, се събуди облечена цялата в нова черна дреха, скрила в себе си ниско ожънатото стърнище. Плътно притиснати в студената й паза, плевелите ще загинат, а крехките листа на царевицата напролет ще тръгнат към слънцето — зелени като очите на прикачвача Якуб Ибрямов.

Никола НАНЕВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на селскостопанските мероприятия до 27. VII. 1964 год.

ТКЗС	Есенна дълбока оран	Тютюн изви	Силажиране
Айдемир	16	17	0
Калипетрово	26	24	0
Бабук	30	16	6
Алфатар	33	14	4
Алеково	50	14	1.6
Иширково	34	51	2.4
Смилец	36	20	2.8
Попина	30	40	0.4
Сребърна	27	33	5.2
Ситово	40	48	0
Срацимир	54	11	3.7
Кайнарджа	27	22	0
Голеш	20	5.5	0
Средище	24	14	0
Тутракан	9	21	0
Нова Черна	23	11	15
Старо село	24	27	0
Белица	28	23	4.5
Главиница	7	30	0
Ст. Караджа	21	29	2.4
Сокол	40	39	4.4
Зафирово	20	18	7.4
М. Преславец	47	22	0
Дулово	40	40	52
Межден	28	22	0
Окорш	22	38	2.3
Секулово	11	17	0
Добротица	20	27	0
Чернолик	25	31	0
Паисиево	22	42	0
В-ко ТКЗС	23	28	4.6
ДЗС Силис.	—	22	8
„ Н. Черна	5	20	7
„ Я. Забунов	31	16	0
„ Окорш	11	36	35
В-ко — ДЗС	21	21	7.6
В-ко за окр.	27	28	4.8

Усилена дълбока оран и силажиране в Босна

Кооператорите и механизаторите от Босна усилено извършват дълбоката оран, като едновременно с това и силажират царевица-първа култура. Трактористите Нико Иванов и Дилявер Исмаилов с прикачници Заит Мехмедов и Шукри Мустанов изорават по 80-90 декара на ден. Досега те са изорали над 650 декара.

Но главната тежест на селскостопанската работа сега пада на бързото и навременно силажиране на царевицата. Комбайнерът Георги Кирилов със своя силажокомбайн от ранна утрин до късна вечер е на полето. Минутите сега са скъпи—тряба навреме да се приключи със силажирането. Затова този трудов ентусиазъм е обхванал и тракторист Гафур Исмаилов, и шофьорите Джелил Халидов и Мустафа Хамдиев, обхванал е всички кооператори и механизатори. Досега са приготвени 145 тона силаж. Силажирането продължава.

Хюсеин РАСИМОВ

Пестете водата

Поради засушаването на времето много граждани на град Силистра използват водата от градския водопровод за поливане на зеленчукови и други насаждения. Следствие на това налягането в градската водопроводна мрежа силно намалява и високите квартали и по-високите етажи на жилищните сгради остават без вода.

Градският водопровод е предназначен преди всичко за задоволяване битовите нужди на гражданите и е недопустимо използването на водата за други цели щом това става за сметка на елементарните нужди на жителите на града от вода.

Предвид на това ТКЗС, ДЗС, РТС и други да вземат мерки и преустановят миенето на колите в стопанските си дворове. Гражданите да използват водата само за домакински и битови нужди.

Органите на Дирекцията най-строго ще бдят, щото водата да се използва изключително за битовите нужди на гражданите.

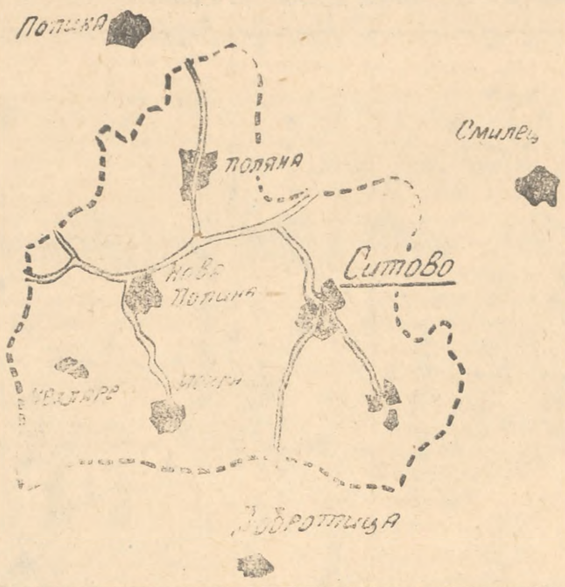
На нарушителите-граждани органите на дирекцията ще съставят актове за глоба и ще прекъсват водопроводните им инсталации.

От дирекция „Водоснабдяване"
Силистра

СИТОВО

по пътя на възхода

СИТОВСКАТА община е една от най-големите в окръга. В нея влизат селата Слатина, Нова Попина, Поляна, Искра и Ситово с над 6 000 жители.

Кооперативното стопанство в Ситово е основано през 1945 година и разполага с 85 000 дка обработваема земя. Граничи — на североизток със стопанството в Попина, на северозапад — със Смилец, на юг — с Добротица. През района минават важни шосейни пътища, свързващи го с Дулово, Силистра и Русе. Село Ситово е определено да се развива като село с градски вид. В стопанството са застъпени растениевъдството и животновъдството.

С УВЕРЕНИ КРАЧКИ, КЪМ КОМУНИЗЪМ

След историческата победа на Деветосептемврийското антифашистко въстание през 1944 година, в борбата за превръщане в живо дело политиката на Партията за социалистическото преустройство на селското стопанство, ТКЗС в с. Ситово е първата рожба в нашия окръг.

Болшинството от нашето поколение е съвременник на този етап от нашето развитие и добре знае при какви трудности трябваше да се извършва кооперирането на селското стопанство. Както е известно, врагът спекулирайки с любовта и привързаността на огромното болшинство на нашите селяни към добитъка и земята, правеше всичко възможно да ги отклони от този верен път, посочен от любимата Партия.

Комунистите от ситовската партийна организация обаче, закалени редица години преди 9 септември в борбата против фашизма и капитализма, сплотиха около себе си безпартийните и само няколко месеца след народната победа на 21 януари 1945 година, поставиха основите на първото в нашия окръг трудово-кооперативно земеделско стопанство.

Трудни бяха първите години. Врагът продължаваше да работи. Но вярата и с нищо несломимата убеденост на комунистите в партийната правда помитаха всички трудности. Задружният труд, братските взаимоотношения, а така също и кълновете на първите успехи, стават заразяващ пример и притегателна сила и за другите селяни и само за няколко години стопанството се масовизира напълно. Успехите се множат с всяка измината година. Особено големи са те след Априлския пленум на ЦК на БКП. През 1959 по решение на Партията ситовци обединяват своите сили с кооператорите от селата: Искра, Поляна, Слатина и Нова Попина. Новото обединено ТКЗС те преименуват на името на безсмъртния вожд и учител на целия български народ — Георги Димитров.

Така започнало с няколко стотин декара ниви, с десетина двойки работен добитък, с няколко крави и малко овце, днес ситовското стопанство е едно от най-големите в окръга. То притежава сега над 85 000 декара земя, 45 броя физически трактори, 8 самоходни комбайни „СК—3“, 23 автомобила, 18 ремаркета и много друга селскостопанска техника.

Огромен ръст получи и животновъдството. Сега стопанството отглежда 1700 говеда, от които близо 570 крави, 18 000 овце, от които овце — майки 8000, близо 8 000 свине, 40 000 птици, от които носачки над 8 000 и други.

Благодарение високото съзнание и упорития труд на кооператорите, вече редица години стопанството получава прилични добиви от основните селскостопански култури и висока продукция от животновъдството. Така например в продължение на няколко години при неповлиявни условия от 27 000 декара пшеница средния добив е 180-200 кг, на царевицата 310-350 кг, на слънчогледа 180-190 кг и др.

Ритмично се изпълняват и плановете от животинска продукция. Тези резултати дават възможност от една страна стопанството ежегодно да изпълнява задълженията си към държавата, от друга страна да се повишават доходите на кооператорите и се стабилизират фондовете на кооперативното стопанство. Така например общата продукция на стопанството от 2.884 000 лева през 1959 година, през 1963 година нараства на 4.888 000 лева или 170 на сто. Възнаграждението на работоспособна кооператор през 1963 година достига на 816 лв, на кооперирано домакинство средно на 1463 лв, а човекодеия на 3,87 лева При това през 1963 година кооператорите получиха и 18 на сто допълнително възнаграждение.

През тези години неделимия фонд на стопанството нарастна на 1,848,235 лева, оборотния фонд на 986,482 лева, а фонда за гарантирано заплащане на труда на 328 471 лева. В резултат на това тази година нашето стопанство е едно от първите в окръга, което работи без кредити от държавата.

Тази година ние, ситовските кооператори, се готвим да посрещнем двоен юбилей—Двадесетгодишнината на 9 септември, а само няколко месеца след него 20-годишнината от основаването на нашето стопанство. В чест на двата празника нашите кооператори—комунисти, земеделци и всички отечественофронтовци, българи и турци здраво сплотени като братя, под ръководството на Партията, водят упорита борба за претворяване в живо дело историческите решения на Осмия конгрес на БКП. На светлия правник, те ще се явят с открити чела и изпълнени планове и обещания пред любимата Партия и народа.

Христо ХРИСТОВ
председател на ТКЗС

ХОРА, ПРОСЛАВЕНИ В ТРУДА

ИВАН СТОЯНОВ ПЕТКОВ е опитен полевъд. Бригадир на комплексната бригада в село Поляна от 14 години, той обича работата си. Бригадата му през 1962 година получи от 4 000 дка по 273 кг пшеница и от 1 900 дка по 427 кг царевица средно от декар. За постигнатите успехи от бригадата и за заслугите му като бригадир, той бе награден от Президиума на Народното събрание с „Народен орден на труда“ — златен.

СТОЯН ИВАНОВ СТОЯНОВ е един от инициаторите на комплексното обработване на царевицата. Със своя трактор през 1962 година той е обработил 1 500 дка царевица и е получил от нея средно по 550 кг зърно от декар. За упоритата си работа като тракторист той бе награден от Президиума на Народното събрание с „Народен орден на труда“ — златен. Сега Стоян е отново сред пушека и жегата — оре земята, подготвя я за още по-високи добиви.

ЗДРАВКА СТОЯНОВА ГЕОРГИЕВА, доячка в кравефермата в с. Ситово, през 1963 година от 15 крави надои по 2 860 литра мляко от крава. Нареди се на едно от първите места не само в Ситовското стопанство, но и в целия окръг. Тази година на окръжния сбор на жените тя обеща да надои от същите крави за годината 42 000 литра мляко. За усърдната й работа управителният съвет на ТКЗС я награди с екскурзия до НР Румъния.

ГЕОРГИ КОСТАДИНОВ е един от най-скромните и трудолюбиви шофьори на стопанството. В съревнование с колегите си по изпълнение на плана в тонкилометри, поддържане на колата, икономии от горива, смазочни материали и части, увеличаване на междуремонтния пробег и др. И винаги е заемал челно място в стопанството. В тези напрегнати дни на полски труд той денонощно работи със своя ЗИЛ: извозва зърното от комбайните до площадката, превозвова материали за нуждите на строителството.

ЖИВОТ, ПОСВЕТЕН НА ХОРАТА

Седнал бе на пейките под лозите. Жълто-зеленикавите му очи спокойно гледаха младия, набит мъж до него, който имаше глава, пишеше нещо в бележника си. Сложил ръка на силното му рамо, главният счетоводител на стопанството в с. Ситово Тодор Ганчев търпеливо го съветваше: „Ти иди сега, измери си още веднъж горивата, уреди сметките си с шофьорите и ела утре. Ще седнем двамата и ще открием грешката. Разбери: искам да ти помогна“. Оня нервничеше.

— С нерви не става — утешаваше го Тодор. — А с разумни постъпки от твоя страна.

Психологически анализ ли правеше той на отчетника на горивата? Може би: Тодор е от онези главни счетоводители, които обичат да изследват човешката душа, да я познават както лекаря-рентгенолог. Той е специалист-счетоводител с малко образование, едва четвърто отделение румънско е завършил, но е голям практик. А животът му е дълга летопис от страдания и тормоз из арестите и затворите на Силистра и Кюстенджа, които са го направили внимателен, сърчат, загрижен за тези, които ръководи като главен счетоводител.

Веднъж слизаше по стълбите на сградата, където се намира счетоводството. Отиваше някъде. Стиснал издутата с документи чанта, още не беше прибрал писалката си в джоба.

— Отивам до банката — говореше той на възпълничка служителка, долепила отворена папка до бялата си ръка. — Ще се върна след обед. Ако ме потърси някой, кажи му, че съм в Силистра да откривам финансирането на новата административна сграда.

— Добре! — съгласи се служителката. — Ами наградите за животновъдите? Председателят Христов пита тази сутрин за тях. Какво да му отговоря, ако отново се интересува?

— Закупени са, това му кажи — обясни Тодор и тръгна към портала, където го чакаше колата. Но се повърна пак да провери, дали касиерът е закупил наградите.

— Такъв съм го запомнил от двадесет години насам — казва за него един кооператор, който вадеше вода от кладенеца в момента на пристигането ни. Разбрах, че е от търновските села, дошъл в с. Ситово след Девети септември. — Като хала е нашият главен счетоводител. Мре за стопанската работа.

Наистина: счетоводителят Тодор Ганчев е от онези хора, за които не съществуват прегради. Винаги се мъчи да бъде убедителен, когато разговаря с кооператорите. Стопанството е богато. Не е онова, което беше през

1945 година при основаването му. На всички ще намери начин да се помогне, стига да е законно. Че Тодор не обича беззаконията. Стопанската сметка, по която работи стопанството, изисква по-голям контрол и провеждането на по-чести ревизии. Изисква по-точно познаване на работите в счетоводството. Затова Тодор редовно провежда съвещания със счетоводния колектив И винаги, когато се наложи, стои до късно, за да може в края на месеца всичко да е в ажур. Казано на по-приемлив език — винаги и всякога сметките да се равняват. А равняват ли се те, има ли пари в касата на стопанството и кооператорите са доволни. Поне за това е спокоен Тодор, поне на това го е научила шестнадесетгодишната му практика като главен счетоводител в ТКЗС. И хората знаят — заключена ли е секретната брава, чува ли се тракане на сметачната или пишуща машина в стаята на главния счетоводител, значи пак нещо не излиза. И не го смущават. Защото от него зависи стопанството да е в ред. Но излезе ли за малко въника, да вземе въздух, въпросите към него следват като водите на река. От какво не се интересуват кооператорите? И на никого той не е отказал да даде правилен отговор, никого не е върнал. Чудно ли е тогава, че този побелял вече четиридесет и шест годишен човек, чийто остър нос, голо чело и изпито като смокиня лице са набраздени от дълбоки бръчки, че се уморява? Той е като другите. Но той винаги трябва да е на крак, да мисли да проверява. Докато спре сърцето да бие, докато живее на тази земя. За заслуги Тодор Ганчев е награден от Президиума на Народното събрание с „Народен орден на труда — сребърен“. Признат е за заслужил борец против фашизма. А това му стига.

Никола НАНЕВ

Веднага след освобождаването на площите от есенните култури, тежките трактори на стопанството ги изораят дълбоко. Създават предпоставки за по-високи добиви от пролетниците през следващата година.

НА СНИМКАТА: Трактористът Иван Йорданов работи по почина на ситовци „Да работим без грешка“, извършва дълбока оран в местността „Бешгьолджук“ на дълбочина 35 см.

БЕЗ КОМЕНТАР...

★ Докато преди 9 септември 1944 година в с. Ситово имаше 10 тухлени къщи, то сега те са 250. Само през 1964 година са подали молби да строят 35 кооператори.

★ Преди народната победа в селото имаше 3 радиоапарата, с батерии. Сега те са 407 и 2 телевизори. Почти във всяка къща има радиоапарат и високоговорител.

★ През годините на народната власт в с. Ситово са построени—модерна фурна на ТКЗС, читалище и киносалон с 400 места, снабден с широколентов прожекционен апарат. В строеж са—голяма административна сграда на ТКЗС, търговска сграда, дом на отбраната и сграда на ТПК с бръснарски, обущарски и шивашки отдели.

★ Шосирани са нови улици, коригирано е старото криволичещо шосе в центъра на селото, което сега улеснява движението за Добротица и Дулово. Поставени са над един километър бордюри и базалтови плочки.

★ Направени са 3 нови модерни чешми и 7 обществени кладенци са хигиенизирани. Създадена е добре поддържана паркова градина, улиците са озеленени.

СЪРЦАТИ МЛАДЕЖИ

Когато през 1960 година по предложение на дружествения комитет на ДКМС в с. Слатина бе решено да се изгради младежко звено, мнозина от по-възрастните кооператори казаха: „Хлапашка работа, само ще съсипят земята“! Но годините показаха, че те не са били прави тогава. Още на следващата година четиринадесетте девойки и четиримата младежи, влизащи в състава на младежкото звено доказаха, че не са по-лоши стопани от своите бащи и деди. Избраният звеновод Петко Димитров, макар и млад, имаше опит в полската работа. Още преди заминаването си в казармата той беше минал през звеноводската практика и сега водеше с увереност звеното в трудната битка. Той знаеше, че момчетата и момичетата от неговото звено няма да го изложат, ще направят всичко, за да получат високи добиви от зачислените им декари. И Петко не се излъга. Неговото младежко звено се отличаваше от другите както по качеството на работата така и по спазването на сроковете. Големи грижи положиха те за царевицата—правилно я разредиха и три пъти я окопаха. А през лятото, когато царевицата избуя високо и нахвърля по два, три кочана на стебло същите онези кооператори, които не вярваха във възможностите на звеното, с възхищение приказваха: „Браво на младежите, по добиви ще надминат всички!“

И наистина, през есента на 1961 година звеното на Петко Димитров получи от цялата площ по 456 кг царевица от декар и се нареди на едно от първите места не само в района на ТКЗС—Ситово, но и между всички младежки звена в окръга.

И в следващите години младежите от това звено не отстъпиха първенството по добиви от окопните култури. През 1963 година, въпреки неблагоприятните климатични условия, те получиха средно по 400 кг царевица от декар, по 202 кг слънчоглед, по 134 кг боб и други.

Тази година звеното на Петко Димитров се бори да получи високо звание „Звено за комунистически труд“ и Паспорта на трудовата слава. В звеното, освен стопанските мероприятия, се провеждат и редица други културно-масови инициативи—четене и обсъждане на книги, колективно посещение на кино, чест вуване рождени дни, колективно четене на вестник „Силистренска трибуна“, „Народна младеж“, „Работническо дело“ и други.

Когато човек минава покрай отглежданите от това звено култури, напълно се убеждава, че в него работят сърцати младежи, решили вина ги да бъдат първи, да бъдат в челните редици.

Хаккъ РУФИЕВ

Новото в новото училище

До 1959 година учебно-възпитателната работа в с. Искра се провеждаше в пет училищни сгради. Това не даваше възможност на учителите да си почиват през междучасията и се подготвят за следващите часове, защото трябваше да се придвижат от едната до другата сграда. Но тези и други трудности бяха преодолени през 1960 година с построяването на новото училище със средства от държавата и по линия на самооблагането. Извисило ръст сред селото, то напомня на кооператорите от с. Искра за грижите на Партията към учебното дело у нас.

Училището има 8 светли класни стаи, 2 кабинета — по физика и биология, стая за детска градина с лятна занималня, столова, техническа работилница, стая за библиотека и други. Отоплението му е парно, което дава възможност в класните стаи и кабинетите да се поддържат добър ред и хигиена.

Някои неща вече са направени и по обзавеждането му. С бюджетни средства започна вътрешното обзавеждане, а с извънбюджетни бяха закупени картини за 2 500 лева, създаден бе зоокът за 600 лева. С помощта на Окръжния народен съвет, отдел „Народна просвета“ на училището бяха отпуснати всички необходими машини за работилничата — абрихт, банциг, струг, бормашина и фрезмашина. Доставени бяха шкафове за кабинетите, нагледни пособия, помагала и други.

Обучението на 488-те ученици е предоставено на 27 учители. Учебно-възпитателната работа с турчетата, българчетата и цигайчетата е построена върху съвместното обучение. При подготовката на урока и неговото преподаване учителите изпълняват инструкцията за речниковата работа с учениците-турчета. И резултатите в това отношение са завидни: процентът на изоставащите сред тях е сведен до минимум. Добре работят класните ръководители на VIII „б“ клас, III „б“ и VIII „а“ клас — другарите Цанов, Цветкова и Неджибов, където успяващите ученици-турчета са най-много.

Утвърждава се в живота лозунгът, издигнат от нашата Партия „Учение и труд, труд и учение!“.

Боби БОБЕВ
директор на училището

ЗА СТРОИТЕЛСТВОТО СА НУЖНИ ПОСТОЯННИ ГРИЖИ

Важен дял в дейността на кооперативните стопанства заема строителството на различни стопански обекти. Това са животновъдни постройки, складове за храни и тютюн, работилници и други. Те са абсолютно необходими за правилното разгръщане на производствената дейност на самите стопанства.

В ТКЗС в с. Секулово през тази година е предвидено строителство на фуражна кухня, на ремонтна работилница, на общежитие, на четири навеса за съхранение на тютюн и преустройство на три конюшни в краварници. За строежа на посочените обекти е предвидено да се изразходват 121 000 лв, Построяването на тези сгради ще допринесе за подобряване работата в животновъдството, за облекчаване труда на механизаторите, за получаване на висококачествен тютюн, за приютяване децата на кооператорите. Поради това то се явява като много важна и сериозна задача, на която трябва да се отделя не малко внимание от страна на управителния съвет на стопанството.

Но строителството сериозно изостава

Въпреки че есента наближава, че идва време за обработка на грубите фуражи строителството на фуражната кухня не е започнато. Строежът на ремонтната работилница, който е започнал от миналата година, върви мудно. До сега е направена тухлената зидария. В момента на обекта работят осем човека, които изливат подовете. На общежитието за деца, също започнато от миналата година в момента не се работи. И на него е изградена тухлената зидария. На трите от всичко четири навеса за тютюн, от които два в Секулово и един в Грънчарово са направени само каменните основи. И на тях в момента строежът е преустановен. Двете от конюшните вече са преустроени в краварници. Но на третата остава да се строи покривът.

Като най-убедителен факт за изоставане на строителството в ТКЗС — Секулово се явява този, че от предвидените по план 121 000 лв досега са усвоени едва около 10 000 лв.

Кои са причините за изоставането?

Причините не са малко. И те са както обективни, така и субективни. Субективните причини се крият в недобрата организация, създадена от ръководството на стопанството. То, увлечено по изпълнението на другите важни стопански задачи изглежда е изоставило на по-заден план строителството.

Съществена причина, за да не се работи сега на много от обектите е липсата на тухли. Ръководството не организира навреме собствено производство на тухли, а разчиташе само на закупуването на готови. Едва наскоро бяха организирани три тухларски групи, които вече работят усилено. Но те ще дадат на стопанството по-голямо количество тухли едва към края на лятото.

Ръководството на стопанството не е следило също така отблизо работата на строителните работници и е допускало част от тях да се отклоняват без разрешение на строеж на частни сгради. Към края на м. април управителният съвет се е занимал с въпроса за строителството и е набелязал като мярка да се преустановят временно строежите на частни постройки и всички строителни работници да се включат в строителството на стопанските сгради. Но това решение впоследствие от само себе си е било нарушено. Липсата на тухли е наложила отново да се прекрати работата на някои стопански обекти и много от работниците да се отправят към сградите на кооператорите.

Като обективна за стопанството причина за изоставане на строителството трябва да посочим липсата на някои материали като бетонно желязо 22 мм, цигли и други. В момента работата на ремонтната работилница изоставa поради това, че Строителната организация от две седмици обещава да помогне с кран за поставяне на покривната конструкция, а все още не го е изпратила.

Нужни са сериозни мерки за ускоряване на работата

Ръководството на стопанството вече е набелязало известни мерки. Както вече казахме в тази връзка е организирано производството на собствени тухли. Но то трябва да се ускори. Управителният съвет трябва да вземе строителството на постоянен отчет, периодически да разглежда неговия ход и своевременно да отстранява всички неудачи, които зависят от него. Трябва да се ускори изграждането на най-необходимите за производството постройки като складовете за тютюна, фуражната кухня, животновъдните сгради. Не бива в никой случай предвидени по план за тази година строежи да изостават за следващата година, както ставаше до сега.

„Материално-техническо снабдяване“ трябва да подобри снабдяването с дефицитни материали, като бетонно желязо 22 мм и други. Те трябва да се отпускат пропорционално на стопанствата, съобразно техните нужди, а не да се дават на тези, които дойдат първи. Строителната организация също трябва да изпълнява своите задължения по отношение на строителството в ТКЗС.

И в редица други стопанства на окръга положението със строителството не е по-добро от това в ТКЗС в с. Секулово. Това налага стопанските ръководства да обърнат сериозно внимание на този въпрос и вземат незабавни мерки за неговото правилно и бързо решаване.

Емил ПРАХОВ

ЗА ТРУДА — НАГРАДА

Да отчетат големите си успехи в изпълнението на плана за първото шестмесечие на годината се събра неотдавна трудовият колектив на ДСП „Млекопреработване“.

Вместо предвидените по план 15 129 000 литра мляко, ДСП „Млекопреработване“ изкупи и преработи 16 939 072 литри мляко и изпълни плана по изкупуването със 111.84 на сто. За преизпълнение плана за млякото голям е дялът на кооперативните и държавни земеделски стопанства.

Преизпълнението на плана по изкупуването на млеката доведе до преизпълнение на плана за производствената програма. Произведена е продукция на стойност за 3 472 хиляди лева по „фабрично-заводски цени вместо за 3 211 хиляди лева. Плана по асортимента също е преизпълнен. За трудещите се са произведени 175 837 кг масла, 1 519 352 кг сирене, 344 636 кг кашкавали, 1 233 352 кг млека за консумация, 13 601 кг сладолед и други. От преизпълнението на плана по промишлената продукция и реализацията на продукцията от краве мляко, предприятието преизпълни и плана за печалбата като вместо 129 хиляди лева за шестмесечието получи 134 хиляди лева.

Още от началото на годината с ентусиазъм работиха работници, служители и ръководители. От проижделяване до късно през нощта в цеховете течаха хиляди литри краве и овче мляко. Капризната суровина изискваше бърза преработка. Ето защо когато се отчетоха резултатите от изпълнението на плановите показатели през първото полугодие на годината, всички те бяха доволни, че са дали своя малък дял в постигането на общите успехи. Затова и награждаването на колективите от цеховете в селата Главиница, Срацимир, Ситово и Прохлада с парични награди; на 31 производственици, техници шофьори, служители; и присъждането на званието „Най-добър в професията“ на Димитър Колев майстор от мандрата в село Срацимир, Кръстьо Неделчев, шофьор на товарна кола, Вътко Гешев — майстор в мандрата село Главиница и Александър Иванов, майстор при цеха село Варненци, бе посрещнато с общо задоволство.

Постигнатите успехи от ДСП „Млекопреработване“—Силистра могат да бъдат обаче още по-големи. Преди всичко следва да се реши въпросът с подобряването на технологията на презработването на млеката, да се подобри хигиената и др. Това ще осигури производството на висококачествени млечни продукти при висок рандеман.

Радка ИВАНОВА

СЪС СТАРАНИЕ СЕ ТРУДЯТ

Колективът при овцефермата с бригадир Атанас Николов от село Паисиево полага добри грижи за стадата, в резултат на което постигна радващи успехи.

Измежду всички овчари с добрата си работа изпъкват Димитър Златев, който при план за годината да получи 7 071 л мляко, е надоил 7 129 л, Ахмед Садъков при план да даде 6 163 л, е предал 6 398 л. При настрига на вълна най-високо преизпълнение има Георги Михайлов. Похвална е работата и на комсомолеца Симеон Маринов, който полага голямо старание в работата.

Милко НИКОЛОВ

Старши-трактористът Васил Маринов и прикачникът Георги Димитров от ТКЗС — Главиница с „Беларус“ и сеносъбирачка грижливо събират люцерновото сено за животните през зимата.
Снимка: Стоян ТОДОРОВ

УСПЕХИ В НАМАЛЕНИЕ СМЪРТНОСТТА НА ЖИВОТНИТЕ

1963 година беше доста неблагоприятна за развитието на животновъдството в нашия окръг и загубата от умрели животни през I полугодие тогава възлезе на 975275 лв. Тези пари, ако не всичките, голяма част от тях щяха да отидат в касите на ТКЗС и ДЗС. Високата смъртност беше едно тежко бреме за селскостопанските ръководители и специалисти. На съвещанието проведено през тази зима в гр. Варна, на което присъствуваха специалисти от северната зона, нашия окръг беше прицелна точка, поради допусната висока смъртност през 1963 година. На съвещанието бе поставена задачата през 1964 година Силистренски окръг да спечели от намаляване на смъртността при животните една сума от 280 000 лева, като бяха дадени средни цени за всяко животно. По-късно от Министерството на селскостопанското производство по този въпрос дойде и официален документ. Сектор „Ветеринарно дело“ при Управление „Селскостопанско производство“—Силистра прецени, че възможностите на окръга са по-големи и сумата от 280 000 е малка и може да се бори за икономия от 640 000 лв за цялата година.

Полугодието на тази година изтече. Направена е равно сметка на изминатия път. Загубата от умрели животни през тези 6 месеца възлиза на 377 625 лв или в сравнение с I-то полугодие на 1963 година е значително по-малка. С други думи годишният план за реализиране на икономии от 640 000 лв от умрели животни е изпълнен 93.38 на сто. Това е много добър успех и за специалистите и за животновъдите. Докато през първото полугодие на миналата година имахме смъртност при говедата 2.16 на сто, при овцете—2.45 на сто, при свините—9.38 на сто и при птиците 20.30 на сто, то през първите шест месеца на тази година смъртността е сведена при говедата до 0.63 на сто, при овцете —1.11 на сто, при свинете до 3.51 на сто и при птиците до 11.14 на сто. Причината за тези успехи са проведените мероприятия в кооперативните и държавни стопанства. Още в края на миналото лято Окръжният комитет на БКП и Окръжният народен съвет вдигнаха тревога за подготовката на животните за презимуване. Отрано се мобилизираха много общински партийни комитети, управителни съвети и специалисти. На животните бяха осигурени добри условия за презимуване. Направени бяха и прегрупирвания на стадата.

Тези трудови победи, постигнати досега не бива да ни успокояват. До края на годината остават още 5 месеца. Борбата за затвърдяване на успехите трябва да продължи. Някои смятат, че лятото е по-благоприятно от зимата. Това донякъде е така, но не бива да се забравя, че края на летния сезон има и много повече вредно-действуващи фактори—отровни треви, люцерна, кърлежи, дъбова шума, цвекло и други. На всички тези неща трябва животновъдите и специалистите да обърнат сериозно внимание.

Най-упорити в борбата за намаляване смъртноста при животните са ръководствата на ТКЗС в Алфатар, Ситово, Главиница, ДЗС—Силистра, Окорш и други.

Има обаче стопанства, които изостават от тази благородна борба—ТКЗС в Добротица, Смилец, ДЗС „Янко Забунов“ и други.

До деня на юбилейната годишнина на Девети септември остава малко време, нека организираме силите си така, че сумата от 640 000 лв да бъде преизпълнена само за деветмесечието.

Д-р Димитър ВЕЛЕВ

Бръчменските овцевъди отрано започнаха случната кампания при овцете

Успехите на бръчменските овцевъди са широко известни в нашия окръг. Сега броят на овцете от фермата им възлиза на около 925. В резултат на системната развъдно-подобрителна работа сега сред тях преобладава мериносът. При план да получат през тази година 985 агнета, овцевъдите добиха 1016. Надоиха 12 тона мляко над плана или средно по 67 литри от овца. Настригаха 503 кг вълна в повече от предвиденото.

Най-добри производствени успехи постигна Михаил Иванов. Той получи от 85 овце 129 агнета, настрига средно от овца по 4.341 кг вълна и надои по 95 литри мляко. Добри са постиженията и на овцевъдите Дочо Георгиев, Димитър Минчев и други. Бръчменските овцевъди са напълно убедени в предимството на ранното агнене при овцете, защото те от опит вече знаят, че ранните агнета израстват по-бързо, наедряват повече и се продават по-скъпо. Наред с това и млеконадоят от овцете е много по-висок поради ранното отбиване на агнетата и използуването на обилната паша през пролетта. С настъпването на летните горещини те пресушават овцете, за да си отпочинат и натрупат достатъчно резервни хранителни вещества, а това е много важно условие за висока продукция през следващата година.

В сравнение с миналата година сега подготовката на овцете за случната кампания започна с 20 дни по-рано. От 1 юли овцевъдите преминаха на двукратно доене, от 10 до 15 юли на еднократно и през ден до 20 юли, когато животните бяха вече напълно пресушени. За да се проведе пресушаването нормално от 15 юли насам овцете се пасат на бедни пасища. След пресушаването те ще бъдат изкарани на денонощна зелена паша. Опитът на първенците от кооператива показва, че при лагането на нощна и спокойна паша спомага повечето от овцете да близнят.

Още в самото начало на случната кампания, под ръководството на главния зоотехник Михайлов и животновъдния бригадир, овцевъдите прегледаха стадата и отстраниха негодните за разплод овце (ялови, стари, болни и с повредено виме). Тях те ще угоят и предадат на държавата за месо. Изработен е случен план, в който е определено от кои кочове ще бъдат осеменени, за да не се допусне родствено развъждане. В стадата ще действуват 7 коча-пипиниери, от които 2 меринофлайш и 5 асканийски. Отрано са взети мерки за подготовката и подхранването на разплодниците. А двете стада дзвиски ще бъдат заплодени с кочове от породата „добруджански меринос“, като Районната осеменителна станция ще доставя готов материал за осеменяване.

Миналата година осеменяването на овцете във фермата започна от 1 август, а сега до същата дата в много от стадата то ще приключи. От 10 юли беше открит и започна работа осеменителният пункт. Вече са осеменени над 150 овце главно дзвиски. Ръководството на стопанството е определило по 10 лева премия за всички овцевъди, които до края на юли приключат с осеменяването на овцете си.

Бръчменските овцевъди начело със своя бригадир Неделчо Йорданов навреме и образцово ще проведат случната кампания, като използват докрай всички възможности за още по-голямо подобряване на овцевъдството.

Георги СТЕФАНОВ

РЕЗУЛТАТИТЕ НЕ ЗАКЪСНЯХА

Години наред овцефермата в с. Искра не можеше да изпълни плановете по много от показателите. Това ненормално положение естествено не можеше да се понася повече. Направеният анализ показа, че голяма е била ролята на организацията на работата. Това накара управителния съвет на кооператива през миналата година да замени заведущ фермата като на неговото място беше назначен др. Адем Сюлейманов—упорит и настойчив в работата си. За съвсем кратко време той успя да изгради свой авторитет. И овцевъдите му се довериха. Заработиха задружно като братя.

През настоящата година животновъдите от овцефермата в с. Искра надделяха трудностите и успяха да изпълнят плановите си показатели. Досега те имат надоено 97 200 литра при план 92 100 литра. До пълното пресушаване на овцете трудолюбивите стопани обещават да надоят още 7-8 тона.

От всички групи най-добро изпълнение имат тези на Феим и Мехмед Османови. Хубаво изпълнение на плановете за вълната има Стилиян Пенев, спътстван от Халим Абилов и Неджиб Акифов.

Преди няколко дни започна пресушаване на овцете. Овчарите бързат с подготовка за осеменителната кампания. На дзвиските вече се дава по 100 грама концентриран фураж. Такава дажба се предвижда и на възрастните овце. Подготвен е и самият пункт за осеменяването. Извършена е внимателна дезинфекция.

Всичко това ще гарантира на овцевъдите от с. Искра успех и през следващата година.

Атанас ЖЕЛЕВ

КАПИТАНИТЕ ОСТАВАТ НА ПРИСТАНИЩЕТО

РЕПОРТАЖ

Тошко донесе празния гюм и каза:

—Да доя аз Демирка, а, Капитане?...

— Хайде, да ти мине мерака — отвърна Начо Христов — И да не съм те чул с това твое „Капитане“!

Тошко се ухили:

— А че нали сам разправяше... Фермата приличала на пристанище... А щом е пристанище, значи ти си ни капитана.

—А ти гледай да не те ритне кравата—каза Начо Христов — Демирка не е свикнала да я дои друг...

—По не рита от моята Илка—обади се Георги—Знаете ли моята Илка как рита! Илийчо може да ви каже как без малко не му гътна гюма по-миналият вторник...

— Така беше--потвърди Илийчо—Без малко не го гътна на земята...

— Има такива крави—каза Калин— Не само, че ритат, ами и млякото им се пресича....

—А Палома се оправя, момчета! — извика Начо Христов — Вижте какво гъсто мляко пуска!

... Отдавна работеше в кравефермата Начо Христов. Някога мечтаеше да стане моряк и да броди по моретата и океаните. Не стана моряк. Беше вече заобичал земята и воловете. За това и дойде в кравефермата, в тази кравеферма, която оприличаваше на пристанище. През зимата тя наистина приличаше на пристанище, на едно мляко пристанище, на което всеки ден пристига един кораб —камионът с двете сребърни цистерни за малко... А хората си стояха на това пристанище. Хранеха и доеха кравите, защото в противен случай камионът със сребърните цистерни изобщо нямаше да идва и пристанището нямаше да прилича на никакво пристанище, а нямаше да бъде и една най-обикновена кравеферма...

Така говореше Начо Христов на своите другари, а те му казваха, че фантазира, че това си е било и ще бъде кравеферма. И сигурно отдавна бяха забравили за този разговор, защото никой вече не му споменаваше за това, само Тошко понякога го подкачаше със своето „капитане“.

—Добро утро—поздравиха пастирите — Какво, привършвате ли с доенето?

— Привършваме — отговориха доячите— А вие не сте ли подранили?

—Как ще сме подранили?... Пет и нещо е вече— отговориха онези.

... Всяка сутрин е така. Още в четири доячите са на крак. Почистват яслите, после се захващат с доенето. Техният обор е племенен— най-добрите, най-млечните крави са тук. Както казва Драган—бригадирът на кравефермата —„нашето елитно стадо“. За елитното стадо се грижат петима доячи—Начо Христов, Калин Спасов, Илия Димитров, Георги Николов, Тодор Бърнев, и трима пастири—Илия Курдов, Злати Георгиев и Еньо Нейков. Отговорник на всички е комунистът Начо Христов.

След сутрешното доене пастирите подкарват стадото на паша, а доячите започват почистването на обора и зареждането на фуража. На обед кравите отново пристигат. И отново—доене. Вечерта—също. Един милион литра мляко трябва да предаде до края на годината айдемирската кравеферма. Досега са предадени 571 хиляди. Още 429 хиляди до края на годината!

...Доячите привършиха с доенето и започнаха да изнасят тежките гюмове.

—И днес ще сме добре—каза Калин.

—Ако караме все така до средата на декември ще ликвидираме с плана—подхвърли Георги.

—И аз така мисля, до средата на декември ще го изпълним — каза Илия.

—А Демирка изобщо не се опита да рита—обади се Тошко—Сигурно е познала, че има работа с опитен дояч, а, бате Начо?

Начо Христов не отговори. Подкарваше кравите надолу, към големия път. Там вече стояха пастирите.

Той знаеше—след малко щеше да дойде камиона за млякото. Той идваше всеки ден и отнасяше млякото със своите сребърни цистерни. И малкото пристанище го посрещаше и изпращаше както посрещаше и изпращаше камионите с фураж и колите с люцерна и сено. Това малко, своеобразно пристанище.

—Бате Начо, хайде за люцерна—спря до сами него каруцата Тошко.

—Вила взе ли?

— И за тебе вземах...

— А ти можеш да ми викаш „капитане“ — каза му Начо Христов, когато вече препускаха по широкия път. — Но трябва да знаеш, че всички ние сме капитани. Всички —аз, ти, Илия, Георги, Калин... Всички сме капитани. Капитани, които винаги стоят на пристанището...

Цветан ЙОРДАНОВ

ЛЯТОТО ОТМИНАВА, НЕДОСТАТЪЦИТЕ СЪЩЕСТВУВАТ

ЕДИН след друг отлитат хубавите слънчеви дни, неусетно преминават летните месеци. Този сезон и в нашия окръг е богат с разнообразието на формите и местата за отдих. Почивните дни зоват със свежата си прелест за излети и активна почивка сред природата. Водите на Дунава мамят с простора и прохладата си. Но как е организирано посещението на тези обекти, как са обзаведени и подредени те?

В отговор на този въпрос нека поставим най-напред Силистра и по-специално плажовете й. Градският басеин започна да функционира още в първите летни дни. Затоплената вода привличаше много посетители. Добро впечатление прави всекидневното старателно почистване на района. Но има и нещо дразнещо, началото на което лежи още в миналата година. Става дума за прословутия вече строеж на малкия басеин. Много време изтече от започването, а краят му не се вижда. Към забавянето сега се прибавя и друга причина-липсата на някои строителни материали. И ето резултата от нехайството, лятото мина, а за децата не е осигурено място за къпане и игра във водата.

Нека отидем и на Дунавския плаж. За него преди всичко трябва да се каже, че е направен на крайно неподходящо място—под пристанището,от което водите се замърсяват от нечистотите от корабите и машинното масло. Но това е вече свършен факт, с който волю-неволю трябва да се примирим. Тогава да се спрем върху уредбата на плажа. Съблекалните миналата година не бяха добри, а и сега въпреки че са построени нови, не са станали по-хубави. Няма удобства за събличане—заковани са по един-два гвоздея за закачване на дрехите, а стените (по чие ли предложение) са боядисани със синя боя, която остава по дрехите при допирането им с тях. Самият гардероб представлява грубо сковано скеле с зачукани по него гвоздеи, на които облеклото лесно може да смени собственика си, понеже се оставя без надзор.

Душовете, или по-право двете тръби за изплакване с чиста вода, са недостатъчни и трябва да се чака много докато ти дойде реда да се изкъпеш. По-рано на плажа имаше спасител, има го и сега, но той е само един фигурант. Поверената му в началото на сезона лодка той отстъпваше на приятели за разходка по реката, за което му е отнета. През това време той се излежава под чадърите, играе табла или стои в примитивния павилион за разхладителни напитки без да го интересува, че през това време някой би могъл да се удави. Необходимо е да се назначи на тази длъжност човек, който да се отнася със сериозност към работата си и да чувствува нейната голяма отговорност. На него отново да му се зачисли лодка, която да се използва изключително за спасителни цели и той да бъде с нея постоянно във водата.

От извънградските излетни обекти най-посещавани са Чайтепе и Памук-кулак. На острова се предвиждаше изсичането на алеи, но Горско стопанство решително се противопоставя. На 22 юли т.г. островът за първи път това лято беше посетен масово и пак за първи път се свързва с този ден и първата неприятност. С афиши из града се обяви, че връщането ще стане в 15.30 и 17.30 часа. В 17 ч група излетници тръгнаха към пристана, но от там видяха катера вече далече в Дунава,тръгнал за Силистра с половин час по-рано.

Слабости в организирането на масови излети има и в ОС на БТС. В плановете те се предвиждаха, има ги и проведени, но за масовост и дума не може да става. Ето защо лозунгът „Почивният ден— сред природата!" трябва да стане основа в работата на туристическите дружества и секции при ръководната роля на БТС. Те трябва да насочат своята работа най-вече към организиране на излети до Чайтепе, Памук-кулак, местността Караиванa, Меджиди табия, Кълнежа, Кара бурун, Кара куз и др. За развитието на излетите е необходимо те да се организират от различните трудови колективи, като по време на провеждането им се състоят футболни, баскетболни, волейболни срещи. Разнообразяването с музикални и художествени изпълнения също ще предизвика интерес. Но за всичко това е наложителна и намесата на масовите организации, които за сега слабо се интересуват от туристическите дружества.

До края на летния сезон остава малко време, но то е достатъчно за отдиха на трудещите се. Налага се активната намеса и на ДКМС, и на ГНС, и на БТС, и на БСФС за незабавното отстраняване на недостатъците по организирането на почивните дни и осмислянето отдиха на трудещите се.

Георги УЗУНСКИ

ДНИ НА ТРУД И ОТДИХ

Лято е. Един след друг се редят дни изпълнени с много елъпце. В летния зной Тутракан като че ли още повече е притихнал на крайдунавския бряг. Защото може би сега дворовете на училищата не оживяват от глъчката на учениците...

Лято е сега—дни за труд и отдих—и човек трудно би могъл да намери в тутраканските училища ученици. Техните песни сега бихте могли да чуете в пионерските лагери, в средношколските бригади, в групите за събиране на билки.

Това, което характеризира живота на учениците в Тутракан през летните дни е, че почти всички за по-малко или повече дни се трудят под бригадирските знамена. А това е потвърждение, че Градският комитет на Комсомола в Тутракан е оценил правилно възпитанието на учащите се през лятото, като е акцентувал преди всичко на трудовото възпитание.

Достоен пример за подражение са средношколците. До един те са обхванати от средношколските бригади — едната в ДЗС „Янко Забунов", а другата—в Тутракан.

Неимоверно трудна е работата,която извършват средношколците от десети клас—уреждане на спортна площадка в двора на тутраканската гимназия. Там, където сега вече е поставена каменната настилка за баскетболна площадка, там където сега се подготвя гимнастическа площадка—преди две-три седмици беше буренясало неравно място. Дойдоха 45-те средношколци. Дойдоха с кирки и лопати в ръце, с желание да работят усърдно двадесет дни, за да имат обширна площадка за спортуване. Сега гимнастическата площадка е към окончателно завършване, очертано е пространството, където ще бъдат разположени баскетболните игрища. Изкопани са десетки кубически метра пръст, наредени са тонове каменна настилка.

Под прякото ръководство на учителя по физическо възпитание Коста Бъчваров и директора на гимназията Богомил Русев ентусиазираните бригадири сега извършват работа, която би трябвало да осъществят квалифицирани майстори-строители. Момчетата са се нагърбили с най-трудната работа—вадят камъни на кариерата. Наистина много е тежко, но загова пък после те ще знаят, че са направили твърде много за спортната площадка, която още в началото на месец септември трябва да бъде завършена.

В напрегнат съзидателен труд преминават дните на средношколците. Следобедите също се използват най-разумно: посещение на кино, спортни състезания, посещения на плажа. Разбира се остава време и за разучаване на бригадирски песни...

Освен останалите средношколци, които са включени в бригадата в ДЗС „Янко Забунов", една малка група участвува в културната бригада към читалището. Тези средношколци, заедно с останалите младежи, подготвиха програма, с която се представиха пред кооператорите от някои села на района.

Не по-лошо в Тутракан е организиран и животът на пионерите през летните дни. В организираният лагер край Дунава са включени ученици от всички градски училища. Една група седмокласници и някои осмокласници помагат на кооперативното стопанство в Тутракан при сортирането на доматите. Друга малка групичка пионери упорито се труди за събирането на билки. А трета група чавдарчета прекарват летните дни заедно под ръководството на детската учителка Гинка Кирилова, която се грижи за тяхното възпитание, докато родителите им са на работа.

Така нито един ученик в Тутракан не е останал извън уредените форми на летен отдих: всеки според силите си се труди, всеки усвоява нови знания и навици. Наистина ползотворно ще бъде това лято за учениците от Тутракан.

Светослав ИВАНОВ

ТРУДОЛЮБИВИ МАТРОСОВЦИ

Неспокойни и неуморни са пионерите от отряд „Александър Матросов" по улица „Ангел Кънчев" в Силистра. Те не обичат да стоят без работа. През изтеклите летни дни те работиха на пулпа, браха кайсии.

Активните пионери си организираха тимуровска команда, която върши все хубави дела. Досега са предали на държавата 150 кг желязо, 50 кг хартия, 20 кг ламарина и много билки. Със събраните от продажбата пари те си купиха топка, посетиха колективно филм. В задружния живот на отряда първенци почти във всяко начинание са Маргарита Цачева, Тодор Марков и др.

Йордан ПАНЕВ

НОВИ КНИГИ

Тодор ЖИВКОВ — Мощен фактор за изграждането на комунизма, за възпитанието на новия човек. Реч пред Нац. съвещание на бригадите за комунистически труд.

ЛЕНИН — другар и човек. Превод от руски. Сборник спомени и писма.

ПАРНОВ и ГЛУШЧЕНКО —Прозорец към антисвета. Прев. от руски.

СПАСЕН ЧОВЕШКИ ЖИВОТ

Преди няколко дни, след завършване състезанията по морски спортен многобой в Силистра, състезателите бяха събрани в ресторант „Дунав" за закриване на първенството. И изведнъж се чуха викове: „Дави се човек". Наистина, в близост до плаващия ресторант се давеше човек. Без всякаква покана състезателите Валентин Драгнев, Неджеди Исмаилов, Иван Амосов, Ахмед Мустафов и др. се спуснаха във водите на реката. Давещият вече не се показваше на повърхността на водата. След няколко гмуркания на състезателите, Неджеди Исмаилов успя да открие давещия се на дъното на реката. Това беше момче на около 12 години.

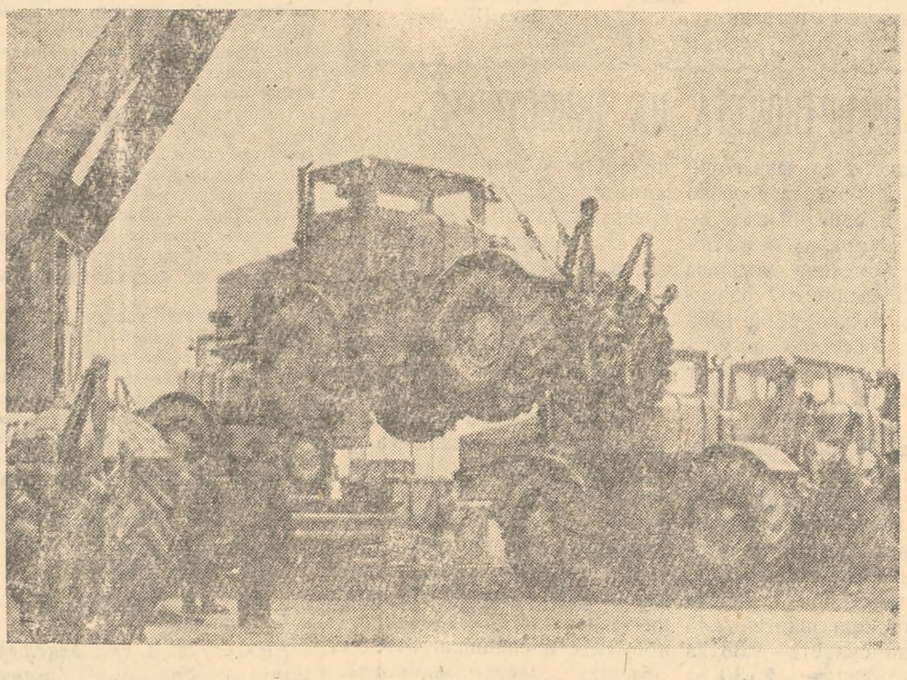
На помощ се притече и лекаря на състезанията д-р Стефанов. Момчето вече беше посиняло, подуто от погълнатата вода. След оказване на първа помощ животът на този млад човек, член на нашето общество, беше спасен.

Този случай беше потвърждение, че многобойците могат да приложат на практика своите умения, придобити в безбройните тренировки с много труд, потвърждение, че в дисциплините на ДОСО младежите се учат на смелост и безстрашие.

Браво!

Петър ИВАНОВ

ИЗ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

Едно от най-старите предприятия на Съветския съюз — Кировският завод в Ленинград — е започнало серийно производство на мощни колесни трактори К-700 с мощност от 220 конски сили. В монтажния цех става окончателното сглобяване на машините. Оттук те отиват на изпитателния полигон.

В цеховете на завода между работниците може да се срещнат хора със загорели, обветрени лица. Това са трактористи, шлосери, монтьори, инженери от различни целинни стопанства, където ще бъдат изпратени най-напред трактори. Целинниците са дошли в завода, за да изучат сложната машина, да се запознаят с особеностите на устройствата и работата на различните възли, да узнаят правилата на експлоатация, да получат права, да управляват степният гигант.

Всеки месец в цеховете на предприятието се обучават около петдесет механизатори.

На товарачната площадка на завода. Тракторите К-700 се отправят за стопанствата в целинните земи.

МАСОВО — НА СТАРТ!

ПЛУВЦИ, ДУНАВЪТ ВИ ОЧАКВА

Плуването е основен вид спорт, който развива човешкото тяло, укрепва здравето, калява организма и създава ценни двигателни навици. Със своето всестранно въздействие, емоционалност и оздравителен ефект, то е един от най-любимите спортове на хората от всички възрастови групи.

Между факторите, които имат решаващо значение за укрепване на здравето, работоспособността и дълголетието на човека в социалистическото и комунистическото общество, плуването заема едно от първите места. Плуването като спорт, който може да се практикува, е неоценим. Осемдесет и две годишният Курт Малеш, носител на бронзов медал от Стокхолмската олимпиада през 1912 година на 400 м. бруст казва: „Моето добро здраве и бодрост дължа изключително на плуването, което практикувам от ранна възраст". Не са малко случаите с хора, с напреднала възраст, които се чувствуват подмладени, именно благодарение на плуването. В Германия плуването е оценено много високо — то е задължително в училищата и средно образование не получават учениците, които не владеят този спорт.

В нашата страна се полагат специални грижи за масовизирането на плуването. Най-ярко доказателство за това е масовото преплуване на Дунава. Фактите от миналите две години говорят, че водната преграда може да бъде преодоляна от млади и стари. Традиция вече стана преплуването на реката от цели семейства.

На 5 и 12 август тази година ще стартират първите плувци от нашия окръг за преплуването на Дунава. С масовото си участие в преплуването нашата младеж трябва да потвърди, че обича този спорт. Между много комсомолци тази година ще се наредят и 9-10-годишни деца и хора над 60-те години. И тази година преплуването на Дунава ще бъде не само масова спортна проява, но и внушителен празник на младостта, красотата и здравето.

Целите и задачите на всеки спорт са благородни и хуманни. Но те се изпълват с още по-дълбок смисъл, когато увличат масите и извикват у тях патриотични чувства. Нима не е гордост човек да преплува реката, която с възвишени чувства неведнъж са пресичали четниците на Ст. Караджа, Хаджи Димитър, през която толкова пъти са минавали Ботев и Левски. Реката, която на два пъти ни донесе свободата.

Всичко това задължава и тази година, в годината на Втората републиканска спартакиада, преплуването на Дунава да стане масова проява в нашия окръг.

Драгомир ДИМИТРАНОВ

ШАХМАТЕН ТУРНИР

По инициатива на окръжната секция по шахмат, в чест на Двадесет годишнината от славното Деветосептемврийско въстание, в Силистра се провежда турнир в два кръга между шахматните отбори на градовете в нашия окръг.

От първия кръг се получиха следните резултати: Тутракан—Силистра—2:5, Дулово—Тутракан—3:4, Силистра—Дулово—2:5:4:5.

Емил БЕНЛИЕВ

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

КЪДЕ СКАЧА ПЕКИНСКИЯТ „КОН"?..

В едно английско списание беше публикуван такъв анекдот. Лидерът на американските „бесни" сенаторът Бари Голдуотър, който претендира за поста президент на САЩ, уморен и пресипнал от предизборни речи, пренощувал в един хотел. На сутринта той бил събуден от някакъв шум и до неговото съзнание стигнали откъслечни фрази: „Ние не се страхуваме от водородната бомба"; „За нас войната не е страшна" „Мирното съвместно съществуване между държавите е измама". Голдуотър скочил от леглото, повикал прислужника и радостно го попитал:

—Какво става там? Да не би в хотела да има митинг в подкрепа на моята предизборна програма?

Прислужникът се смутил, а след това казал с виновен глас, сочейки стоящия в ъгъла радиоапарат.

—Извинете сър. Аз забравих да го изключа и вие чухте предаване от Пекин на английски език...

Анекдотът си е анекдот. Но той достатъчно точно характезира положението, в което са се поставили китайските ръководители. Нали твърдейки, че войната е напълно приемливо и дори естествено средство за разрешаване на противоречията между капитализма и социализма, те неизбежно се обединяват с най-реакционното крило на империалистическите кръгове, с техния представител—Голдуотър.

Необузданите „ултра"—Голдуотър и нему подобни, заявяват, че войната е необходима за „спасяването" на така наречения „свободен свят" от комунизма. А пекинските ръководители твърдят, че с помощта на войната, която ще унищожи империализма, човечеството „ще влезе в новата историческа епоха" като по мост и „ще създаде хиляди пъти по-прекрасно бъдеще".

Философията на пекинските „истински марксисти" в същност твърде малко се отличава от възгледите на Голдуотър. За какво „щастливо бъдеще" може да става дума, когато в една термоядрена война територите на много страни ще се превърнат в радиоактивни пустини?

Знаят ли това китайските ръководители, които претендират за ролята на „благодетели" на човечеството? Разбира се, знаят. Още през 1957 година Мао Цзе-дун бе пресметнал, че войната може да унищожи половината от хората на земята. Пита се, кой им дава право така безотговорно да си играят със съдбите на стотици милиони човешки живота?

Войната не е нужна на трудовия народ. Той жадува за траен мир. Войната по никакъв начин не служи на делото на социализма. Нима можем да си затваряме очите пред факта, че едно термоядрено сблъскване би върнало човечеството много десетилетия назад, ако не столетия. Именно поради това нито една партия, която отстоява интересите на народните маси, не може да не води твърда и последователна борба против разпалване на изгребител на война, да не води борба за мир в целия свят.

А ръководителите на ККП дори се хвалят, че заради „световната революция" те са съгласни да изгорят в пламъка на термоядрената катастрофа половината от човечеството. Тях съвсем не ги смущава обстоятелството, че въпросът за строителството на социализма за много народи въобще ще отпадне, тъй като те ще бъдат напълно унищожени. „Ще остане още половината"—хлад нокръвно заявява Мао Цзе-дун. За него човешкият живот е по-евтин от наръч оризова слама. И как да не си спомни за „разтърсилия вселената", почитан сега в КНР, жесток Чингисхан, който казвал, че бил готов да върви по трупове „до последното море", за да „измие в неговите води" своя кон.

Къде насочват своя „кон" пекинските ръководители? Към „световна революция" ли, както заявяват те? Не, такава версия може да заблуди само наивни хора. Разпалването на световна термоядрена война ще нанесе огромна вреда на международното революционно движение. Замислите на политиците от Пекин са други и те нямат нищо общо със стремежите на народите.

Като гледаме къде скача пекинския „кон" през атомни пустини ще кажем, че е лишена от основание забележката от лондонския в-к „Файненшъл таймс". Според този вестник китайските лидери през цялото време използуват марксизма... „като маскировка на военна и териториална експанзия". Та нали правителството на КНР, прикривайки се зад „идейни" съображения, разшири въоръжения конфликт на китайско-индийската граница именно, за да реши териториалния спор в своя полза...

Напоследък, когато положението около Кипър се изостри много, от Пекин се раздадоха гласове, които твърдяха, че сгъкновението между Гърция и Турция за Кипър би било „не лоша работа", тъй като тя уж би довела „до разпадане на НАТО". А какво би станало с гръцкия, турския и кипърския народ? Този въпрос не интересува китайските политици. Може би те разчитат в чужди ръце да вадят кестените от огъня...

Колкото и да се стараят пекинските ръководители, тяхната претенция за хегемония, прикривана с гръмки фрази за борба за „световна революция", не може да има успех. Историята познава не малко претенденти за световно господство, но всички са имали печален край.

Никакви ултрареволюционни фрази не са в състояние да скрият факта, че обявявайки се против мирното съвместно съществуване на държавите с различен социален строй, пекинските ръководители преследват тясно-националистически и користни цели. С това те нанасят огромна вреда на миролюбивото човечество.

А. МАСУД

Достойно представяне

Преди няколко дни в град Варна се проведе зонален турнир по футбол, в който участвуваха юношеските отбори на градовете Варна, Силистра, Попово и Бургас. При добра организация и в атмосфера на спортна дружба нашите състезатели от „Доростол" — Силистра се представиха много добре и само неточните удари на някои от тях лишиха отбора от първото място. Най-добре се представиха със своята техническа игра Недю Стефанов, Вълю Хърватев, Атанас Атанасов, Ридван Османов и Йордан Фоков.

Наблюдателната комисия за определяне на най-добрата единадесеторка от турнира постави силистренецът Недю Стефанов между заслужаващите да участвуват в нея и той е вече в София за покриване на нормите.

Крайното класиране на отборите доби следния вид:

1. „Локомотив" — Варна, 2. „Доростол" — Силистра, 3. „Ст. Костов" — Попово, 4. „Миньор" — Бургас.

Костадин АНТОНОВ

СЪОБЩЕНИЕ

Държавен консервен комбинат „Нектар" — Силистра ПРИЕМА РАБОТНИЦИ за коване на амбалаж (щайги) в складовете за готова продукция и на празен амбалаж. ПРИЕМАТ СЕ И ПЕНСИОНЕРИ.

Постъпване веднага СПРАВКА личен състав тел. 36.

МНОГОБОЙЦИТЕ НА СТАРТ

В продължение на два дни в Силистра се проведе окръжното първенство по морски спортен многобой, организирано от Окръжния комитет на ДОСО. Представителните команди на морските клубове в Силистра и Тутракан се състезаваха по дисциплините гребане, плуване 100 метра свободен стил, преминаване на водна преграда с помощта на въже, стрелба с малокалибрена пушка и крос.

Сред състезателите на гр. Тутракан през време на първенството се чувствуваше по-добра подготовка и силно желание за постигане на високи спортни резултати, докато всичко това се отнасяше само за една част от състезателите на окръжния ни град. Това най-ярко проличава от получените резултати.

При състезанията по стрелба командите жени и младежи от Морския клуб в Тутракан заеха първите места, докато при мъжете първото място завладяха мъжете на Силистра.

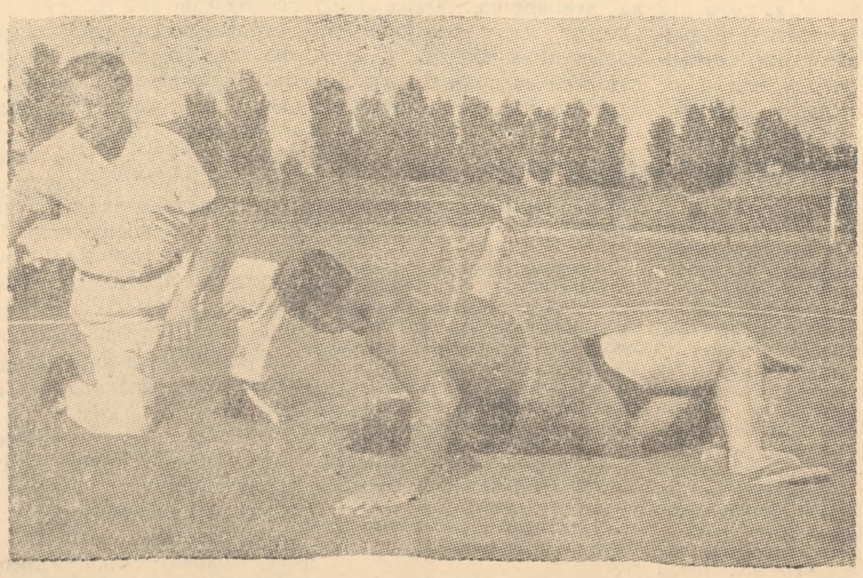
При плуването първите места заеха: женският отбор на Тутракан и мъжкият отбор на Силистра.

В състезанията по крос, за разлика от другите дисциплини, всички първи места заеха командите от Тутракан.

Едва в последната дисциплина—преминаване на водно препятствие с помощта на въже—командата на Силистра—мъже—си наложи убедително с голямата си техника и се нареди на първото място.

В крайното комплексно класиране на първото място се нареди Морският клуб на ДОСО в гр. Тутракан. На първенците беше връчена купата на ОК на ДОСО. Освен това бяха определени и състезателите за участие в Републиканския шампионат по морски спортен многобой, който ще се проведе в град Варна в началото на месец август.

Петър ПАРУШЕВ

От Втората републиканска спартакиада Ембия Хасанов, от отбора на ДМЗ „Стомана" —Силистра донесе на окръга бронзов медал.